AESCHINIS

ORATIONES

POST FR. FRANKIUM

CURAVIT

FRIDERICUS BLASS

EDITIO ALTERA CORRECTIOR

MDCCCCVIII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

Cum Fr. Blass vir doctissimus alteram Aeschinis editionem parans usque ad p. 113 progressus praematura morte litteris ereptus esset, orationum textum, dum nova subsidia praesto essent, paucissimis locis exceptis intactum relinquere, apparatum criticum corrigendum et papyrorum lectionibus augendum curare optimum visum est. Epistulae tamen quae feruntur novis collationibus per E. Drerupium volgatis recognitae sunt.

B. G. Teubner.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Aeschinis editionis Frankianae recudendae cum mihi negotium impertitum esset, fugere me non potuit eius operae vel utilitas vel difficultas. Postquam enim Fridericus Franke, vir de hoc oratore optime meritus, a. h. s. LIX. operi suo ultimam manum admovit, mox et Ferdinandi Schultzii editio prodiit subsidiis novis codicum insigniter munita, et Andreae Weidneri, qui primus codicum tantopere inter se dissidentium veriorem aestimationem docuit. Mitto nunc enumerare viros doctissimos, qui ad emendanda Aeschinis verba post Frankii curas plurima contulerunt. Oportebat igitur huius editionem tandem aliquando ita refingi, ut eliminarentur quae quin vitiosa essent iam non posset dubitari, substituerentur quae veriora esse satis certa ratione cognossemus. Hoc igitur ut necessarium, ita non admodum difficile erat; verum quis nescit, etiam nunc pauca esse de quibus constet, prae eorum numero de quibus adhuc dubitari et possit et debeat? Ita enim verba Aeschinis per saeculorum decursum sunt male habita, ut de restituenda vera ubique forma ne cogitare quidem possis, neque exstant eius codices vel codex, quibus vel tantum fidei habeas quantum Isocratis Urbinati Demosthenisve Parisino. Quamquam etiam his talibus testibus diffidere iam didicimus. Quae cum ita essent, ego ut pauciora saltem vel corrumperem vel in veriorem formam restituere neglegerem quam fecerunt ei qui ante me idem opus tractarunt, hanc viam putavi esse tutissimam. Sunt enim quam paucissima vel ex codicum quorundam auctoritate vel ex generalibus quibusdam rationibus iudicanda, contra quam plurima ex singulorum locorum ratione

peculiari. Iniuria Frankius codicibus a(b)gm plus auctoritatis tribuerat quam codicibus ekl, et propter ipsam hanc auctoritatem falsam multa peius constituerat quam poterat facere. Reddito debito honore alteri librorum generi tamen caveri oportebat, ne contraria ratione his libris plus aequo tribueretur. Et cavit ab hoc peccato Weidnerus; sed idem in alterum non minus funestum incidit. Cum enim constaret varium in variis libris verborum quorundam ordinem inde saepe originem duxisse, quod verbum aliquod explicandi causa in aliquo codice superscriptum diversis sedibus in apographa eius codicis receptum esset: ille hanc unicam eius varietatis causam ratus ubique ex eis verbis, quorum sedes non constaret, unum aliquod tanquam spurium removere studuit. At sunt eiusdem huius rei complures causae, ut iam nequeamus ex effectu solo causam cognoscere: *σημεῖον* est interpolationis admissae varius verborum ordo, minime *τεκμήριον*. Itaque ubi adsunt aliae de aliquo verbo suspiciones, etiam hoc *σημείῳ* uti licebit; ubi desunt illae, nihil potius moliendum quam temere damnandum vocabulum neque convictum et fortasse quam maxime genuinum.

Est tamen quaedam generalium rationum species quam non recte spernas. Sicubi enim apparuit scriptorem constanter vel forma aliqua alicuius verbi uti vel norma aliqua scribendi, sine dubio corrigere debemus quae ei rationi contraria tradita sint. Et si non norma ea certa est sed tamen consuetudo, ad eam consuetudinem dubia dirigere tutissimum est. Hoc igitur et Frankius facere studuit et alii editores; sed mirum plane est ad hiatus vitandi legem eos omnino non animum attendisse, quasi constaret ea norma hunc quidem oratorem usum non esse. Quod contra esse facile cognoscere poterant. Etsi enim affirmari nequit Aeschinem ab hiatu ea cura quam vel Isocrates vel Demosthenes adhibuit cavisse, tamen plane manifestum per totam orationem alteram studium hiatus vitandi, nisi is membri vel periodi clausula excusetur sive vocula *καί* quaeque similes sunt existat sive elisione tolli possit. Quae res facillime demonstratur collectis eis hiatibus, qui in prima eius orationis parte et in media quadam et in ultima codicum

consensu traditi sunt. §§ 1. 7 δέομαι ὑμῶν (sed δέομαι οὖν vel apud Isocratem exstat). 7 εὐνοίᾳ ἀκούοντας. 12 ἑάλω ὑπὸ. 14 εἰσῄει ἡ γραφὴ εἰς. 15 Στρομβίχου υἱός. 16 Φιλίππου ἄνευ. 21 ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ. 28 Εὐρυδίκῃ ἡ. πόλει οἰκείως. γεγενῆσθαι ἀδελφῷ. φίλῳ ἡμῖν. 31 ἐρρήθη ὡς. 33 ἀπέστη ὁ. 35 μεταστῆναι ἡμᾶς. — § 70 πολέμου ὑπὲρ. τἀληθῆ εἰπών. 73 θαυμάζει ὁ. ὅπου ἔστιν. 78 ἑαυτοῦ ἡλικίας. 82 μνεία ἐγένετο. 87 ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι. ἐξώλη αὐτόν. εἶναι ἐπαρᾶσθαι. 88 ἢ που ἀδίκου. δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν. 91 κελεύει ἀπιέναι vel ἀπιέναι ἐπὶ. 95 βουλῇ ἐξόμνυσθαι. 96 λόγου ἀπὸ. 97 ὁδοῦ οὐκ. 99 αὐτῷ ἄνθρωποι. 100 πολέμῳ οὐδένα. γένηται, ἀφήσει. (104 δύνωνται ἀγαθόν in formula plebisciti.) — §§ 149—151 nihil hiatuum. 152 Ἀθηναῖοι εἰ (an Ἀθηναῖοι, εἰ?). δοκῶ ἄν. 155 μοι Ἀριστοφάνην. 156 ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους. Φιλίππου ἀμπελουργείῳ. 158 αὐτῷ ἐπιστεύσατε. 173 χρόνῳ ἐτειχίσαμεν (sed videtur pausa esse). 175 τούτῳ ἑπτακισχίλια (it.). 176—184 nihil hiatuum. Hi igitur omnes loci quique in reliquis partibus similes sunt de vitio suspecti erunt, quamvis emendandi ratio fortasse plerumque incerta sit. Ubi autem dissentiunt codices, aliis vitiosum hiatum inferentibus aliis tollentibus, hi potiores duces habendi, nisi certa ex loci ipsius condicione petita ratio adversetur; etenim casu quoque accidisse potest, ut lectio alioquin prava ab hiatu tamen libera sit.

In Ctesiphontea multo plures hiatus traditi sunt, non tamen ut certo appareat oratoris ipsius normam diversam in causa esse. Dabo speciminis causa eos, qui intra primas L paragraphos traditi sunt, omissis tamen eis qui in legum plebiscitorum similium formulis exstant. § 1 γίγνεσθαι ἐν. 2 δοκεῖ ἡ. 5 προλέγω ὑμῖν. 6 εἰσίῃ εἰς. 7 ταχθῇ ἐν. 9 μοι ἐλπίζω. 10 οἶμαι οἱ. φανήσεται ὁ. αὐτῷ ἐνιαυτῷ. 11 μέτριοί εἰσιν. 13 θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν. 14 ὀνόματι ὁ. 15 κληρωταὶ ἀρχαὶ οὐκ. δοκιμασθεῖσαι ἄρχουσι. 16 ὅσῳ ἂν (it. Isocr. XV, 278). ἀφιῇ ὁ νόμος. 17 ἀρχαίᾳ οὔσῃ. 18 et 19 κελεύει ὁ νόμος. 19 μόνοι οἱ. 20 στεφανωθήσεται ἡ βουλὴ ἡ. 21 ὑπολάβοι ἄν. 22 διδάσκει ὁ. 23 αὐτῷ ὑποβάλλετε. 24 θεωρικῷ ἀρχήν. πειράσομαι ὑμᾶς. μοι ἀνάγνωθι. τίνι ἡμέρᾳ. ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη. κατηγορία ἡ. 27 ἔχοι ὑπεύθυνα. 28 ἐχειροτονήθη ὑπὸ. 29 χει-

ροτονητοὶ ἄρχοντες. 30 *δῆμοι ἐξ* (an pausa est?). 31 *φυλὴ ἄρχοντα.* 33 *οἶμαι ᾤετο.* 35 *προερῶ ὑμῖν.* 40 *ἤτοι ὁ. δήπου ἐξελέγχονται.* 41 *διδάξω ὑμᾶς.* 42 *στεφανούμενοι ἢ* (an pausa est?) 44 *ἐκκλησία ἠνωχλεῖτο.* 46 *τούτου ἐξ.* 47 *κηρύξαι ἐπετρέψατε.* 48 *προσγέγραπται ἐν. νόμῳ ἐξεῖναι. σοι ἔξω. μηδαμοῦ ὅ τι* (an pausa est?). 50 *κρῖναι εὐμαθής.* Videri potest in quibusdam locis scriptor neglegentior fuisse, quamquam de plerisque certe hiatibus non aliter iudicandum atque de eis, qui in oratione secunda traditi sunt.

Neque vero orationis primae condicio prorsus diversa est, sed ex parte tantum. Sunt enim eius orationis particulae quae abundent hiatibus; at aliae aut nullos aut perpaucos traditos habent. Ut igitur ex illis temerarium sit removere velle hiatus, ita in his ei qui rari exstant non carebunt suspicione. Frequentiores autem sunt in universum per priorem partem orationis, rariores per posteriorem: velut statim § 2 haec exstat sententia: *καὶ ὡς ἔοικεν ὦ ἄ. Ἀ. οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς· αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσιν,* excipitque (§ 3) altera haec: *τοῦ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' ὑμεῖς κτέ.* Sed in §§ 180—196 hi tantum traduntur hiatus non excusati: 181 *ἔφη οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς* 182 *ἵππου εἰς. ὑμετέρῳ ἄστει.* (183 legis formula est.) 187 *ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε.* 193 *ἐγὼ ὀνομαστὶ. ὀνομαστὶ ἐμνήσθη. ἑαυτῷ ἕκαστος.* Itaque ego in his *οἱ* delevi (181), seclusi *ἐγὼ* et *ὀνομαστὶ* (193); reliquos autem hiatus ideo toleravi, quia medelam eorum certam non inveniebam.

Consentaneum autem esse videtur eum, qui hiatuum tantam curam gerat, ne numerorum quidem plane omittere, et apparent quaedam eius generis apud Aeschinem, quae casui non recte tribuas. Velut haec est sententia subarguta in or. I (§ 13): *ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαί τιν' ὧν οὐ προσῆκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθενθ' οἱ παλαιοί,* constans ex duobus membris pari numero structis (_ _ _ _ ⏓ _ ⏑ _ _ ⏑ _ ⏑). Ubi *ἔθενθ'* pro *ἔθηκαν* reposui et propter sensum — Athenienses enim vetustos dicit, non legislatores — et propter testium auctoritatem maiorem, quibus tertium ex numero argumentum ac-

cedit. In or. III § 79 haec habes duo membra: *πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμάτων — — ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων (Δημοσθένει)*, ⏑⏑ ⏓ ⏑⏑ – ⏑⏑⏑ – (–) – ⏑ – – ⏑ – (– – ⏑ –). Sed in universum non multum huic rei tribuo, quia etiam ipso casu quaedam numerose cecidisse possunt, neque apparet in Aeschine id studium numerorum quod in Demosthene vel Isocrate.

In formis verborum grammaticis a normis severi Atticismi aliquanto magis quam Frankius recessi, non quod nostros libros ulla in talibus rebus fide dignos iudicarem, sed quod non putabam ab Aeschine quidem plus exigendum esse quam praestant eiusdem aetatis inscriptiones Atticae. Scimus illum scribam publicum fuisse et in legibus et populiscitis multum versatum esse: ubi cum videamus quarto quidem saeculo *Πειραιέως*, *Παιανιέων*, alia id genus fere non minus saepe exstare quam *Πειραιῶς Παιανιῶν*, non est cur confidamus eum in orationibus hanc antiquiorem rationem semper diligenter servasse. *Ἤισμεν* autem pro *ᾔδεμεν* et *ᾔειν* in persona tertia non puto huius aetatis fuisse, neque minus ab Aeschine quam a Demosthene aliena. In aliis, sicut in *λῃτουργία*, tutum esse duxi vetustiorem scribendi rationem vel contra libros adhibere, quae exstat non in titulis tantum sed etiam in charta Aristotelica. Satis mature in titulis sunt *κλείς* et *κλείω*, et in charta quam modo dixi et *κατακλῄσαντες* et *κατακλείσας κατακλισθείς*.

Iam quod ad librorum manuscriptorum usum auctoritatemque attinet, enumerat I. Bekkerus quos ipse adhibuit codices tredecim, quos minusculis litteris latinis notavit: a b c (Roman.) d e (Venet.) f g h i k l m n (Paris.). Quibus postea additi sunt eadem notandi ratione adhibita: o Hauniensis in Dindorfii usum collatus, p Helmstadiensis Reiskio cognitus, q Meadianus Taylori (ap. Reisk.), r Lockeranus Taylori, s eiusdem Harleianus, t Gothanus Frankii, v Bremii Vindobonensis, denique Mosquensis z, quem ad Ctesiphonteam adhibuit Carol. Hofmann Hessus editor (1845). Tum Ferdinandus Schultzius, praeterquam quod Parisinum f (F) denuo contulit, hos libros novos in lucem protraxit: Vaticanum (Vat. vel V), Barberinum (Barb. vel Bb.) denique Laurentianae bibliothecae quattuor

(Laur., Laur. I, Flor[ent.], Abb[atian.]).[1]) Quibus additis Bekkeri numerus duplicatus est. Ex hoc tamen tanto numero nunc iam complurium ratio non est habenda. Nam egregiis M. Heysii studiis (Über die Abhängigkeit einiger jüngerer Aeschines-Handschriften, progr. Bunzlaviense a. 1904) demonstratum est r Lockeranum et o Hauniensem unum eundemque esse atque illum, o Vindobonensem, n Parisinum (praeter extremam partem) ex m Parisino, b Romanum ex a Romano, s Harleianum ex k Parisino, t Gothanum ex c Romano descriptos esse, p autem Helmstadiensem ex Vaticani apographo originem duxisse. Dolendum autem erat, quod plerique libri valde recentes essent. Ipse Parisinus f (F) saeculi X. exeuntis vel XI. ineuntis est (Schultzio videbatur Vaticano aetate fere suppar esse a. 1270 exarato). Saeculi XIII. est etiam i Paris., XIII. vel XIV. Par. k et Barberinus, XIV. Abbatianus (et d?), at XV. aeghmz Laur. Laur. I. Flor., XV. vel XVI. l; reliquorum aetates non indicantur. Sed quamvis per haec extrema medii aevi saecula aliquantum sit corruptelarum prioribus additum, scimus tamen in universum homines Byzantinos in describendis libris perquam laudabiliter se gessisse, ut inter archetypum saec. decimi et apographon decimi quinti non multum interesse soleat. Antiquiores aevo Byzantino sunt pleraeque corruptelae: quod et in aliis scriptoribus chartae sive membranae Aegyptiacae recens repertae docuerunt et in Aeschine ipso, cuius iam habemus fragmentum tertiae orationis in Aegypto inventum, a Guil. Hartel editum.[2]) Sunt folia duo membranacea, quibus continentur paragraphi minus novem, id est totius orationis pars fere trigesima. Verum profecto ne ad hanc quidem particulam rectius constituendam multum

1) Commemorandae praeterea schedae H. Scrimgeri (Reisk. vol. III p. XXIV) ab H. Stephano adhibitae, farrago e suspicionibus viri docti nescio cuius et lectionibus codicis nescio item cuius commixta (R.; cf. Troost N. Annal. 129, 101); tum exemplum Aldinae quod fuit Ed. Bernardi, scholiis et lectionibus manu scriptis auctum, quae lectiones videntur esse ab Ios. Scaligero et scriptae et profectae (cf. R. III, 715 sqq.).

2) W. von Hartel, über die griechischen Papyri Erzherzog Rainer (Wien 1886) p. 42 sqq.

lucrati sumus. Mitto *πότερα* pro *πότερον* § 178, quod honoris causa magis ab illa membrana accepi quam quod certum putarem; neque nimis confidenter eidem obsecutus omisi *ἤδη* in eadem paragrapho; certum sed leviusculum *τὰ* additum post *τὰ δὲ πράγματα* § 179. Tum *ἂν* scripsi pro *ἐὰν* § 180; omisi *ἔτι* § 181, *ἐστι* post *ἄξιον* 182; at *αὐτῷ πρώτῳ* 186 non visum est omitti posse, obstante auctoritate multo graviore Cornelii Nepotis. Gravissimum est omnium, quod 186 pro *τί οὖν ἐστιν, ὦ ἄ 'Α., ὃ ἐγὼ λέγω; ἐνταῦθα ἡ* — membrana exhibet *τί οὖν ἐστιν ὧν ἐγὼ λέγω ἐνταῦθα; ἡ* —. Potior videtur haec lectio, tamen hiatu eadem laborat intra membrum admisso. Sed exstat alter in sententia proxima non minus vitiosus: *ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται*, quem transpositione facta tollere possis: *ἐν τῇ ἀγ. τὰ ὑπομνήματα ἀνάκειται.* Verum sic si est medendum, eadem facilitate scripseris *τί οὖν ἐστιν ἐνταῦθα ὧν ἐγὼ λέγω*, et recte fortasse, quamvis nihil nobis de tali re constare possit. Profecto autem ne membranae quidem temere fides est habenda, quae non pauca continet aperte corrupta, interpolationisque monstrat haud obscura vestigia: § 181 *ἐπικαλούμενος* (cum AC) post *ὁ δίκαιος*, 182 *εἶναι* post *ἡγοῦμαι*; etiam clariora in eis quae ab altera manu superscripta sunt, ex collatione credo alterius libri ut assolet: 179 *ἄρα* post *οὐκοῦν* (nisi significatur *οὐκ ἄρα*), ibd. *ἢ νῦν* post *μᾶλλον* cum deterioribus nostris. Docuerunt etiam chartae Isocratis harum interpolationum antiquitatem, quas non recte solebamus Byzantinis magistellis tribuere. A quibus additamentis ut nullus inter nostros codices est intemeratus, ita ne hunc quidem antiquum fuisse videmus. Sed et est et fuit alius alio purior, confirmatumque est egregie membranis Aegyptiacis repertis eorum iudicium, qui in oratione Ctesiphontea codices ekl tutissimos duces esse arbitrati sunt. Plerumque enim cum his membranae faciunt, non quod aliquid cognationis intercedat — id quod non sinit credere mille fortasse annorum intervallum —, sed quod et hi sunt magis sinceri testes quam reliqui et illae. Neque vero ubique ab hac parte stant membranae, sed est ubi cum aliis codicibus contra libros ekl consentiant. — Accesserunt quattuor fragmenta papyracea, edita a Grenfell et Hunt, duo alterius

orationis: §§ 21. 26 sq. 29 sq. (Oxyrh. Pap. III 458), §§ 42. 74 sq. (ibd. III 440b), duo tertiae: §§ 94. 96 (ibd. IV 703), § 167 (ibd. III 457).

Itaque sicuti dixi, principem quidem locum tenent et in hac oratione et in altera codices ekl[1]), sed non ut ceterorum testimonia recte neglegas. Sunt hi propter arctissimam affinitatem unius codicis instar, quem Weidnerum secutus littera A notavi. Item unius archetypi exemplum referunt codices a(g)m (= B); item dfq Barb., inter quos longe princeps est f. Quos codices in Timarchea ceteris multum praestare rectissimo iudicio Weidnerus perspexit, cum Scheibius, Frankius, Schultzius satis perverse per omnes orationes codices B reliquis praetulissent. Est autem ideo orationis primae condicio a reliquarum diversa, quod abest ea oratio a codicibus ek, in l autem librum recentem aliunde neque ex vetere archetypo A illata esse videtur. Hinc nota A in hac et a Weidnero et a me ad f sociosque translata est, quos in reliquis ut et A et B deteriores littera C notavi. Verum segregatis omnibus his libris ABC, ordineque eorum ex meritis descripto, nondum editoris negotium absolutum est. Quid enim reliquis faciendum? an sine mora abiciendi ut nullius pretii? Quod ut non plane immerito eis accidat, est tamen aliquanto cautius agendum. Bekkerus quidem in oratione altera codici i satis multum tribuit (quam orationem is codex solam habet), quamvis manifestum sit eundem vitiis plurimis scatere, neque ego aliter facere potui, non propter antiquitatem codicis, qui est plerisque aliis antiquior, sed propter ipsarum lectionum indolem egregiam. 101 *ἐπρεσβεύομεν* i: falso *ἐπρεσβεύσαμεν* ceteri. 103 *τοῦτ' ἔστιν ἤδη πρέσβεων ἔργον ἀγαθῶν* i: *ἤδη ἔργον* (hiat.) *ἐστὶ πρ. ἀγ.*, qui est ordo verborum grammaticus (*ἡ σύνταξις*), non hoc uno loco a magistris explicandi gratia adscriptus pro genuinoque postea receptus.[2])

---

1) Accedere solet in or. III. cod. h.

2) Cf. schol. III, 228 (*τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενον τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι*): *ἡ σύνταξις· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν τὸν αἰτιώμενον τῆς αἰτίας τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἀποδεῖξαι.* It. ibd. ad initium paragrapbi, neque desunt alia scholia consimilia

111 *τὴν αὑτοῦ* i (Bk., Fr.): *τὴν ἐπ' αὐτούς* (*ἐπ' αὐτοῦ*). § 116 *ἐλαχίστῳ* i (Scalig): *ἐλάττονι* ceteri. § 118 *ἀγαθὸν ἐργάσασθαι* i, *ἐργ. ἀγ.* cum hiatu ceteri. 126 *συγχωρήσει ταῦθ'* i Vatic. (schol.): *συγχ.* (hiat.). 129 *ἀκούετε* i (Bk. Fr.): *ἠκούσατε* vel *ἀκούσατε*. 146 *νόμων* i (schol.): *ἐμῶν*. [Confirmatum est Blassii iudicium papyro Oxyrhynchica, quae duobus locis (§ 74 *ναυμαχίας πρὸς τὸν Πέρσην*, § 75 *τούτων μὲν ἁπάντων*) cum i consentit.]

Abhorruit autem ne Frankius quidem ab hac ratione lectiones potius quam codices eorumve genera eligendi: qui iam a. 1838, cum principium edendi huius oratoris faceret, pronuntiaverit nullum eius codicem aut tam bonum esse, quin aliquotiens nos falleret, aut tam malum, unde non aliquid interdum utilitatis peti posset. Tum satis acerbe nuper Wilamowitzius[1]) eos castigavit, qui ultra describendas codicum prosapias nihil saperent, postulans ut tandem aliquando secundum antiquissima testimonia nova Aeschinis recensio institueretur. Nescio an Vaticanum dicat a Schultzio et collatum et hic illic ad emendandum oratorem adhibitum: cui codici etsi aliquantum tribuendum sit, minime tamen pro fundamento huic editioni subici potuit. Ipsum illud *ἐξαρέσασθαι* III, 116, quod et Wilamowitzio et mihi genuinum esse videtur, in Vat. a secunda demum manu illatum est, cum a prima ibi exstet *ἐξειγᾶσθαι*, k autem codex Vaticano fortasse non recentior *ἐξαρέσασθαι* a prima manu neque correctum habeat; quidni igitur ad hunc potius nos applicemus? Sed etiam antiquior et hoc et illo f codex: cuius tamen qui nuper patronus exstitit Henr. Ortner, non potuit quin confiteretur, in altera tertiaque oratione eum etsi aliquantum, tamen non multum utilitatis habere. Itaque semper eo revertimur unde sumus profecti: non posse Aeschinis recensionem ad fidem vel unius alicuius vel plurium codicum constitui, sed singulas lectiones per se esse spectandas.

Fuit mihi in hac editione etiam altera ratione delectus adhibendus, cum apertum esset non posse in apparatu critico omnes omnium codicum lectiones commemorari. Quae res

1) Aristot. und Athen I, 36.

etiam multo magis dubitationis plena fuit, multaque rursus delevi, quae ab initio receperam. Manent autem priores aliorum editiones neque hac mea abrogantur; itaque qui plenius quid libris traditum sit cognoscere voluerit, illas poterit adire.

Ne coniecturas quidem virorum doctorum omnes apponere licuit, neque id utile putavi. Sunt multae multorum optimae, sunt aliae futtiles; recipiendae illae, tacendae haec; sed de intermedio genere erat dubitandum. Id certe recte a me exspectari potest, ut locos indicem, ubi qui volent quid praeterea propositum sit invenire queant. Sed video antea de epistulis quae feruntur Aeschinis pauca esse dicenda.

Hae igitur epistulae omnium consensu spuriae minime immerito prae orationibus genuinis adhuc neglectae sunt. Omisit eos in sua editione Schultzius, unde apparatus criticus quem dicimus in eis adhuc tenuissimus erat; etenim ne Bekkerus quidem plus duobus codicibus (a c) ad eas adhibuit, Hercherus autem epistolographorum Graecorum editor ne unum quidem addidit. Itaque ego occasione usus Florentiae codices Laurentianae bibliothecae ipse contuli, qui novem sunt numero L^1 (LVIII, 6). L^2 (LIX, 5). L^3 (LX, 28). L^4 (LXX, 19). L^5 (*Acquisti* 50). L^6 (LVII, 12). L^7 (LVII, 45. L^8 (*Conventi soppressi* 25); unum (pl. LX, 4) ut nullius pretii neglexi. Est codicum magnus numerus, cum non solum cum orationibus, sed etiam cum aliorum epistulis hae epistulae coniunctim describi solitae sint. Diligentissime nunc de his codicibus egit E. Drerup (Aeschinis quae feruntur epistolae, Lips. 1904[1])), qui duodequinquaginta enumerat, ex quibus quadraginta tres ipse inspexit, optimos contulit. Sunt autem codicum duo genera, alterum omnes duodecim epistulas continens, alterum quattuor epistularum (I, VI, VII, III) delectum. Ex illo genere sunt optimi f, a m, V Barb., huius archetypus est codex Harleianus 5610 saec. XIII. exeuntis vel XIV. ineuntis (Cumontio iudice), qui quamquam aliquot habet bonas lectiones, tamen cavendum est, ne pluris aestimetur quam par sit.

Editio Aeschinis Reiskiana (R.) prodiit a. 1771, orato-

1) Cf. L. Radermacher, Lit. Zentralbl. 1904, 1432 sq., K. Fuhr, Berl. Phil. Wochenschr. 1905, 660 sqq.

rum Atticorum volumen III. quartique priorem partem explens. Insunt notae et emendationes Hieronymi Wolfii, Henr. Stephani, J. J. Scaligeri, Jerem. Marklandi, Jo. Taylori, aliorum. Tum Bremii editio (Br.) est anni 1823, Imm. Bekkeri (Bk.) 1824 (Or. Att. vol. III), eiusdem anni Dindorfiana (Dd.); sequuntur a. 1840 Turicenses editores (Turr.) Baiterus Sauppiusque. Frankius (Fr.) Timarcheam edidit a. 1846, tres orationes a. 1851 iterumque 1859; ultimae autem eius curae in praefatione huius extremae editionis leguntur, quas nota Fr.[1] signavi. Intra hoc idem tempus, a. 1855, prodiit Benseleri editio; at Ferd. Schultzii codicum novis subsidiis scholiorumque insignibus incrementis aucta a. 1865. Andreas autem Weidner primum Ctesiphonteam edidit a. 1872, secundum tres orationes a. 1875, tertium (1878) eandem Ctesiphonteam cum commentario germanico (W.[3]). Est eiusdem epistula ad Cobetum data (progr. gymn. Gissensis a. 1874) et commentatiuncula Philologi vol. XXXV (1876) inserta (p. 561). Reliquorum scripta ex litterarum ordine breviter recenseo. Jo. Adam de codicibus Aeschineis, D. I. Berol. 1882, qui patronus existit codicum A (ekl). — Ferd. Baeker de interpolationibus orat. I, D. I. Gryphisw. 1875. — Jo. Bake in scholic. hypomnemat. vol. IV (1852) et in Mnemosyn. vol. VII (1858) p. 329. — Ric. Büttner quaest. Aeschin., D. I. Gotting. 1878, qui contendit codicum C (df Barb.) aliquam rationem habendam esse. — Cobet in Variis lectionibus (ed. 2 1873), Novis lectionibus, editionibus orationum Hyperidis. — Rud. Dahms Ann. Fleckeis. vol. 93 (1866) 221. — P. P. Dobree Advers. I, 322 sqq. (1831). — Ad. Emperius, Opusc. (1847) p. 317 sq. — A. H. G. P. van den Ess, Mnemos. VI (1857), 444. — Fr. Franke Qu. Aeschin., in Actis Societ. gr. II, 1 (1838); it. in programm. Fuld. 1841; Lectiones Aeschin. I, Philol. suppl. vol. I (1860), 427; II. libell. gratulator. Misniae 1867. — Herm. Frohberger, Philol. 29 (1870), 632. — C. v. Halm, Act. Academ. Monac. 1875, I, 1. — H. G. Hamaker, Mnem. VII (1858), 451. VIII (1859), 1. — W. Hardt de A. emendatione, D. I. Hal. 1882. — Rud. Hercher, Herm. II (1867), 319 (ad epist.

X, 2). — F. C. Hertlein, progr. gymn. Wertheim. 1862 (ad I, 72). Annal. Fleckeis. vol. 109 (1874) p. 63. Herm. XIII (1878), 13. — Henr. van Herwerden, Mnemos. N. S. V (1877), 192. — Hillebrand, progr. gymn. Weilburg. 1868. — G. Kaibel, Herm. XVII (1882), 408. — G. Klinke qu. Aesch. criticae, D. I. Gryphisw. 1887, qui praeter alia testimoniis veterum diligenter collectis apparatum criticum auxit. — C. G. Linder, Philol. 20 (1863), 127. — J. N. Madvig in Advers. crit. ad scr. Gr. p. 454 sq. (sed pauca ad A. vir egregius contulit). — Henr. Ortner, Krit. Unters. zu A. Reden. D. I. Erlang. 1886 (= progr. gymn. reg. Guil. Monach.), qui libellus collationem novam codicis f continet. — P. Pabst de additamentis quae in A. orat. inveniuntur, D. I. Jen. 1880. — A. Poutsma, quaest. Aesch., D. I. Amstelodam. 1888. — E. A. Richter, Ann. Fleckeis. 93 (1866), 30. — Godofr. Römheldt, qu. de A. or. Ctes., D. I. Marburg. 1869. — W. Rohdewald, progr. Burgsteinfurt. 1867. — Aem. Rosenberg, progr. Hirschberg. 1878. Philol. 35 (1876), 181. Ann. Fleckeis. 101 (1870), 529; 109 (1874), 93; 111 (1875), 59. — A. Th. Rüdiger, progr. gymn. Dresd. 1863. — G. Sakorraphos, Mnemos. N. S. XX (1892), 144; Ann. Fleckeis. 145 (1892), 309; Philol. 52 = N. S. VI (1893), 435. — H. Sauppe, Epist. crit. (1841) et Gött. Gel. Anz. 1886, nr. 12. — M. Schanz, Mus. Rh. 38 (1883), 140. — C. Scheibe, Observ. in or. Att. Hal., 1836; Ztschr. f. Altertumsw. 1845, nr. 27; Ann. Fleckeis. 68, 151 sqq. (censura edit. Frankianae). — Bernh. Schmidt, Mus. Rhen. 34 (1879), 109. — Maur. Schmidt, Mus Rhen. 20 (1865), 470. — R. Schöll, Act. Academ. Monac. 1886, 116. — C. Troost, Ann. Fleckeis. 129 (1884), 101. — Jo. Tschiedel, qu. Aesch. de verborum insiticiorum quodam genere, D. I. Berol. 1887. — G. F. Unger, Philol. 41 (1882), 159. — H. Usener, Mus. Rhen. 25 (1870), 593. — Hieron. Vitelli, Riv. di filologia VI (1878), 509. — H. Wachendorf, Coniectanea in orat. Att., Vratisl. 1875.

D.: Halis Sax. mense Oct. a. 1895.

Fridericus Blass.

1.

VITA AESCHINIS

ex vitis X oratorum Plutarcho adscriptis.

Αἰσχίνης Ἀτρομήτου, φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν λ΄, συγκατ-
5 *αγαγόντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλαυκοθέας, τῶν δήμων Κοθω-*
κίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν οὔτε κατὰ περιουσίαν
χρημάτων. νέος δ' ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ σώματι περὶ τὰ 2
γυμνάσια ἐπόνει, λαμπρόφωνος δ' ὢν μετὰ ταῦτα τραγῳδίαν
ἤσκησεν· ὡς δὲ Δημοσθένης φησίν, ὑπογραμματεύων καὶ
10 *τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς ⟨κατὰ δήμους⟩ Διονυσίοις*
διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγῳδίας.
καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρί, καὶ μει- 3
ράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς περιπόλοις. ἀκροατὴς δὲ γενό- 4
μενος, ὡς μέν τινες λέγουσιν, Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος,
15 *ὡς δὲ Καικίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφα-*
νῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένην, ἐπρέ-
σβευσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ

Scripsisse videtur de Aeschinis vita Caecilius Calactinus (cf. Plut. § 4; schol. Aesch. infra p. 6 adn.), qui Idomeneum Lampsacenum, Hermippum, alios auctores habuit. Ex hac Pseudoplutarchi vita sua deprompsit et Philostratus (Vit. Soph. I, 18) et Photius (cod. 264), nisi quod ille etiam oratores ipsos bene cognitos habet.

4 v. A. II, 78. — 5 *Κοθωκ.*] D. XVIII, 180. — 7 de patre haec erant narranda (A. II, 147). — 8 *λαμπρόφ.* D. XVIII, 313. — 9 Dem. XIX, 70. 249. 246. — 10 *κατὰ δήμους* addidi ex Phot. — 12 D. XVIII, 258. — 13 A. II, 167, unde *περιπόλοις* Hemsterh.: *πολλοῖς*. — 15 *Λεωδάμαντος*] A. III, 138. — 16 sq. *συνεπρ. τοῖς π. Δ.* Photius.

5 τῆς εἰρήνης· ἐφ' ᾗ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους, ἀνηρημένου τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δ' ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἡνίκα πυλαγόρας ᾑρέθη, Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσεῖς ⟨τὴν ἱερὰν γῆν⟩ καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους, ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύονας Φιλίππῳ προσφυγεῖν, τὸν δ' ὑπὸ τοῦ Αἰσχίνου 5 συνεργούμενον ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν· ἀλλὰ συνειπόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου 6 Προβαλισίου δημαγωγοῦντος λ' ψήφοις ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ' οἵ φασι συγγράψαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους, ἐμποδὼν δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν μηκέτι τὴν δίκην εἰσελ- 10 7 θεῖν. χρόνῳ δ' ὕστερον Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλεξάνδρου δὲ διαβάντος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐγράψατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς, οὐ μεταλαβὼν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἔφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, χιλίας 8 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἥττης οὐ βουληθεὶς καταθέσθαι. οἱ δ' 15 ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι λέγουσιν οὐ θέλοντι ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος ταραχῆς οὔσης ἀπάρας εἰς τὴν Ῥόδον, ἐν- 9 ταῦθα σχολὴν καταστησάμενος ἐδίδασκεν. ἀνέγνω τε τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησιφῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος· θαυμα- 20 ζόντων δὲ πάντων, εἰ ταῦτα εἰπὼν ἡττήθη, „οὐκ ἂν“ ἔφη „ἐθαυμάζετε, Ῥόδιοι, εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε“. σχολήν τ' ἐκεῖ προσκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδα- 10 σκαλεῖον κληθέν. ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον καὶ διατρίβων 11 ἐπὶ τῆς νήσου, ὀλίγον ὕστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δ' 25 εὔφωνος, ὡς δῆλον ἔκ τε ὧν φησι Δημοσθένης καὶ ἐκ τοῦ 12 Δημοχάρους λόγου. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι δ', ὅ τε κατὰ

1 *κατηγορήθη* R. ex Phot.: *κατηγορηθείς*. — *Δημ.*] *ὡς δι' αὐτὴν* add. R., *ὡς* Duebn. — 3 *τὴν ἱερ. γ.* om. et. Phot. — 4 *τοὺς* pro *καὶ* Wolf. — 8 *Προβ.* Wyttenb.: *Προβαλ(λ)ουσίου* libri Phot. — 8 sqq. cf. Plut. Dem. 15, argum. A. or. II. — 8 *εἰσὶ δ' οἵ*] Dionysius Hal., v. Att. Bereds. III, 1², p. 351. — 12 *διαβαίνοντος* codd. Phot. — 15 sqq. om. haec Phot.; disertius traduntur in Vit. II al., v. p. 4. Cf. et Plut. Demosth. c. 24. — 19 sqq. cf. schol. infr. ad Vit. II; Cic. de or. III, 213; Plin. Epist. II, 3, 10. Cram. An. Oxon. III, 163. — 24 *διατρίψας* Phot. — 26 *Δημ.*] XIX, 337 sqq. al. — 27 *Δημοχάρους*] cf. Vit. II p. 5, 4, Harp. *Ἴσχανδρος*, ubi est *Δημοχ. ἐν τοῖς διαλόγοις*.

Τιμάρχου καὶ ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας καὶ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος, οἳ καὶ μόνοι εἰσὶ γνήσιοι· ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Αἰσχίνου. ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν τὴν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ συσταθεῖσαν συνήγορος,
5 οὐ μὴν εἶπε τὸν λόγον· ἐχειροτονήθη γὰρ Ὑπερείδης ἀντ' αὐτοῦ, ὥς φησι Δημοσθένης. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφούς, ὥς 13
φησιν αὐτός, Ἀφόβητον καὶ Φιλοχάρη. ἀπήγγειλε δὲ καὶ 14
τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστεφανώθη τὸ δεύτερον. οἱ δ' εἶπον μηδὲ μαθητεῦσαί τισι 15
10 τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμματείας ἀρθῆναι ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα· πρῶτον δ' εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ 16
κατὰ Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε πρεσβευτὴν χειροτονηθῆναι πρὸς Ἀρκάδας, πρὸς οὓς ἀφικόμενος συστῆσαι τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ Τίμαρχον ἑταιρήσεως· ὁ δ' 17
15 ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα αὑτὸν ἀνήρτησεν, ὥς πού φησι Δημοσθένης. ἐχειροτονήθη ⟨δὲ⟩ πρεσβευτὴς μετὰ Κτησιφῶντος 18
καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ᾗ ἄμεινον τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη· τὸ δεύτερον ⟨δὲ⟩ δέκατος ὢν κυρώσας ὅρκοις τὴν εἰρήνην κριθεὶς ἀπέφυγεν, ὡς προείρηται.

20

2.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τοὺς θιάσους τελούσης. φασὶ δὲ αὐτὸν 2

1 ὁ παρὰ τῆς H, ὁ τῆς cett. — 2 cf. Philostr. V. S. I, 18, 4. — 4 τὴν περὶ Duebn. Westerm.: τοῦ περὶ. — συσταθεῖσαν West.: συσταθεὶς. — 6 D. XVIII, 134. — 7 A. II, 149. Ἄφοβον καὶ Δημοχάρη codd. — 7 sq. A. II, 169. — 9 τὸ δεύτ. post Ἀθηναίοις hab. codd. Phot., transpos. Fr. West. — 9 sqq. cf. Vit. II, § 3. — 11 sqq. D. XIX, 14 sqq. al. — 15 nusquam hoc dicit D. (XIX, 2. 285); integra magis tradit arg. I or. c. Tim. — 16 δὲ add. Westerm. — μετὰ Fr. West.: κατὰ. — 17 ἄμεινον κτἑ.] A. II, 25 sqq. — 18 δὲ add. Fr. West. — δέκατος] A. II, 178 (West.). — 21 Vita anonymi haec est in codd. Aesch. — 22 γραμματιστοῦ p Fr.: γραμματέως d, γραμματικοῦ al. V. Dem. XIX, 281. — 22 sqq. Dem. XVIII, 258 sqq.

παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν, ταύτην δὲ σκοτεινῶν ἐκ τόπων ὁρμωμένην καὶ φοβοῦσαν παῖδας καὶ γυναῖκας Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι, ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ Ἔμ-
3 πουσα· γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγῳδίαν, ὥστε 5
τριταγωνιστεῖν, ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι καὶ μετὰ τοῦτον **Εὐβούλῳ**, καὶ ἀναγινώσκοντα ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον ἐπιθέσθαι τῷ
4 βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν ὄντα εὐφυᾶ. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ καὶ 10
διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφανω-
5 θέντα, μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμωθέντα δὲ ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον 15
οἰηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας Ἀλέξανδρον· πυθόμενον δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν
6 διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων Ῥοδίων τὴν τέχνην αὐτοὺς διδάξαι τὴν ῥητορικήν, ἀρνήσασθαι εἰπόντα μηδ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελευόντων εἰπεῖν οὐδὲ 20

2 ἐκ σκοτεινοῖς τόποις ὡρμημένην ἐκφοβ. κτἑ. V, ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμ. Ἔμπ. al. Cf. Idomeneus, Bk. An. p. 250. — 4 Dem. XVIII, 130. — 6 τριταγ.] τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγῳδιῶν V, cf. p. 6, 7. — 7 μετ' αὐτὸν d. Dem. XVIII, 162. — 11 τε] γε a. — 12 ἐν Θήβαις] om. V. V. D. XVIII, 41. — 13 sq. στεφανωθέντα R. (Fr.): στεφάνῳ (-νούμενον Saupp.). — 16 πυθόμενος Bb., πειθόμενος V. — 18 καταφ. εἰς Ῥ.] pro v. l. Bk. affert (cf. schol. ad or. II, 1 R.; p. 5 Schultz): εἰς Ῥ. ἔπλευσε καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε οὕτω (οὕτω om. f) τοὺς νέους καὶ τοῖς τελειοτέροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους. καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώμενος· „πῶς οὖν ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἥττησαι;“ ἀπεκρίνατο· „θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθὸ οὐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου“. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελέημον. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεῖσε εὗρεν ἐν τῷ σχολάζειν. — 18 sq. Ῥοδ. τὴν τ. αὐτοὺς Fr.: it. sed αὐτοῖς codd., αὐτοῦ Ῥ. τ. τ. vulg. — 20 αὐτὸν om. V.

τοῦτο ἐθελῆσαι, συμβαλόντα, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς κομιδῇ γ᾽ ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρείη. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. Δημοχάρης δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα 7
5 πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχρῶς πεσεῖν, καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου (ἐνθένδ᾽ οὖν ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας
10 τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων), καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ᾽ ἀγρούς· εἴη ἂν οὖν ἐνθένδε ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τῶν δήμων Αἰσχίνης 8 Κοθωκίδης.

3.

15 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τῶν δή- 1 μων Κοθωκίδης, υἱὸς δὲ Ἀτρομήτου, ὅν φασι πρότερον Τρόμητα καλούμενον ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι, γεγονέναι δὲ τὸ κατ᾽ ἀρχὰς
20 δοῦλον, καὶ πέδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς τῷ Θησείῳ καὶ τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἡρῴῳ, εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυ- 2 κοθέας ἤ, ὥς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμί-

2 διαφθαρείη Dind.: διαφθαρῆναι (<μέλλει>δ. R.). — 4 Δημοχάρης] cf. Harp. Ἴσχανδρος. — 8 Σαννίωνος] Dem. XXI, 58. — 9. Dem. XVIII, 242. — 10 ibid. 262. — 12 ibid. 242. — τῶν δήμων a V Laur. (Fr.]: τὸν δῆμον. — 15 Apollonii vita it. in codd. Aeschineis traditur. Π.ΑΙΣΧ.Ρ. p Fr.: ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ. Nempe commentariis in A. conscriptis haec vita praemissa fuit. — 16 τῶν δήμων a V (Fr.): τὸν δῆμον al. — 17 sqq. D. XVIII, 129 sq. — 20 πέδας Saupp. Fr.: παῖδας. — 21 Ἰατροῦ] D. XIX, 249. — 22 ὁ om. dm. — 23 Γλαυκίδος] fort. ex Demochare.

του ἡρῴῳ, ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς ἐργασίας
ταύτης ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀπο-
3 κλῖναι. γεγονὼς δ' ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης, καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ
δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους τοῦ τὰς ἀλαβα-
στοθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ 5
ὑπηρέτει γράμματα διδάσκοντι, ἀνὴρ δὲ γενόμενος τὸ μὲν
πρῶτον ὑπεγραμμάτευσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ σὺν τῷ
ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ· ἦν δὲ ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον· ἔπειτα
ἀποστὰς τούτου τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν
4 Κολλυτῷ ποτε Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος κατέπεσε. μετὰ ταῦτα 10
δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ
πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου καὶ Ἀλε-
ξάνδρου πολιτείαν ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει
τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν
ἄρασθαι πόλεμον πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην, τοὺς τἀναντία 15
τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους.
5 ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε
πολλὰ μαρτύριά ἐστι, καὶ δὴ πάντων ἐκεῖνο ἐναργέστατον·
ἑλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν
Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων 20
διαδικασίαν, οὐκ ἐπέτρεπεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ'
ἀπελάσασα αὐτὸν ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθη-
6 ναίων Ὑπερείδῃ λέγειν προσέταξε. φασὶ μέντοι τινὲς αὐτὸν
ἀκουστὴν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδό-

1 ἡρῴῳ] τεμένει schol. V. — 2 Dem. XVIII, 259. XIX, 249. — 4 D. XIX, 237. — 5 D. XVIII, 258. — 7 ibid. 261; XIX, 237. — 7 ὑπεγραμμάτευε Bait. — 8 τοῦτο τὸ] Cf. Liban. arg. D XIX. — 9 sq. D. XVIII, 180. — 15 πόλεμον R.: πολιτείαν (Fr.). — 19 sqq. D. XVIII, 134. — 22 τῷ Ἀθηναίῳ a. — 23. Ὑπερείδῃ Turr. Fr.: Ὑπερίδῃ. — 24. Rectius Ἰσοκρ., cf. Plut. § 4. — ψευδ.] pro v. l. Bk. affert (cf. schol. R. ad or. II, 1; p. 6 Schultz): ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος· ὡς δε Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος ἱστοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ (φησὶ i) γὰρ ὡς ὅτι (ὅτι om. i) οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σῴζει κτέ. (v. infra p. 12).

μενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ Αἰσχίνης Ἐλευσίνιος, ὃς 7
καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γεγραφέναι. λέγεται δὲ ὁ 8
Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς δὲ ὁ Αἰσχίνης περὶ 9
τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας φησίν, ὡς ὁ
5 πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος φατρίας μὲν ἦν καὶ γένους τοῦ
Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν
ἱέρεια, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον τὴν οὐσίαν
ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ
στρατευόμενος ἐν Ἀσίᾳ ἀριστείων ἠξιώθη, καὶ ἐν Κορίνθῳ
10 μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιῶσαι
δ' ἀναμαρτήτως, εἶναι δ' αὐτὸν ἐτῶν ἐνενήκοντα τεσσάρων.
φησὶ δὲ καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευ- 10
θέρους εἶναι. τῶν δὲ ἀδελφῶν αὐτοῦ Φιλοχάρη μὲν ἐν
γυμνασίοις διατρίβειν καὶ μετ' Ἰφικράτους ἐστρατεῦσθαι καὶ
15 συνεχῶς στρατηγεῖν, Ἀφόβητον δὲ τὸν νεώτατον αὐτῶν ἀδελ-
φὸν πεπρεσβευκέναι μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ
δὲ τῆς διοικήσεως γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσό-
δων ἐπιμεληθῆναι. περὶ δὲ ἑαυτοῦ φησιν, ὡς ἐκ παίδων 11
ἀπαλλαγεὶς περίπολος τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη,
20 ἔφηβος ὤν· οὗτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρχοντο
κατὰ πρόσταγμα νόμου· ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν
τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετ'
Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλειοῦντα παραπομπήν,
κινδύνου γενομένου περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν,
25 ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξό-
δους πάσας ἐξῆλθε, καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο,
καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἶτ' ἐστε-
φανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δ' Αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς ὑπὸ 12
Ἀντιπάτρου καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ

1 sq. cf. Diog. L. II, 64. — 3 cf. A. I, 136. — 4 π. παρ. Wolf: παραπρ. (Fr.). Cf. p. 3, 1. 8, 7. 13. V. II, 147 sqq. — 7 ἤθλει Wolf Fr.: κάλλει. — 9 ἐν Ἀσίᾳ Saupp. Fr.: καὶ εὐνοίας καὶ ad V Bb. — 13 τῶν δὲ ἀδελφῶν Bk. Fr.: τὸν δὲ ἀδελφὸν. — 18 sqq. A. II, 167 sqq. — 23 Φλιοῦντα omnes. — παραπομπήν ex A. scripsi: πομπήν. — 24 κινδ. (ex A.) R.: κ. δὲ Fr.

13 Δημοσθένην ἐξεδόθησαν, βεβιωκὼς ἔτη οε΄. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ γεγραμμένων, καὶ τούτων δημοσίων, ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστί, τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὑρίσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον· ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται· τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων 5 χρόνους πρότερός ἐστι τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου· ἐν γὰρ τῷ μετ᾽ αὐτόν, τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

4.

DE VITA ET SCRIPTIS AESCHINIS 10

ex Photii Bibliotheca (cod. 61).

1 Ἀνεγνώσθη Αἰσχίνου οἱ τρεῖς λόγοι, ὁ κατὰ Τιμάρχου, ὅς ἐστι καὶ πρῶτος τῶν αὐτοῦ λόγων, καὶ ὁ ⟨περὶ⟩ παραπρεσβείας, τρίτος δὲ καὶ τελευταῖος ὁ κατὰ Κτησιφῶντος. 2 τρεῖς γὰρ μόνους αὐτοῦ φασι γνησίους εἶναι, καὶ ἐννέα ἐπι- 15 στολάς· διὸ τοὺς μὲν λόγους αὐτοῦ τινες Χάριτας ὠνόμασαν, διά τε τὸ χαρίεν τοῦ λόγου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χαρίτων, Μούσας δὲ τὰς ἐπιστολάς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μου- 3 σῶν. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλος λόγος, ὁ Δηλιακὸς λεγόμενος· οὐκ ἐγκρίνει δὲ αὐτὸν ὁ Καικίλιος, ἀλλ᾽ Αἰσχίνην 20 ἄλλον σύγχρονον τοῦδε Ἀθηναῖον τὸν πατέρα εἶναι τοῦ λόγου φησίν.

4. 5 Οὗτος ὁ Αἰσχίνης εἷς ἦν τῶν δέκα ῥητόρων. κατηγορηθεὶς δὲ παραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένους οὐχ ἑάλω, ἅτε δὴ Εὐβούλου τοῦ δημαγωγοῦ, ᾧ ὑπηρέτησε, συναγωνι- 25 σαμένου αὐτῷ κατὰ Δημοσθένους, ἐν τῷ παρασκευάσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος.

3 καὶ νόθος adm Laur. Bb. — 11 de Phot. Bibl. cod. 264 v. supra ad Plut. init. — §§ 1—3 cf. Plut. § 11. — 15 φησὶ A. — 15 sq. cf. Philostr. V. S. I, 184: ἐπιστ. οὐ πολλαὶ μέν, μεσταὶ δὲ κτἑ. — 19 λεγόμενος scr.: νόμος. — 20 κικίλλος A, κικίλιος vulg. — 20 cf. Apollon. § 7. — §§ 5—9 cf. schol. ap. Schultz. p. 5 sq., unde haec desumpsit Phot. (exstant ea partim supra p. 4 adn.).

ὕστερον δὲ κατηγορήσας τοῦ ψηφίσματος ὡς παρανόμου, ὃ 6
κατὰ Κτησιφῶντος ἔγραψε Δημοσθένης, καὶ ὁρίσας τὸ πρόσ-
τιμον αὐτὸς ἑαυτῷ, ἐὰν μὴ δείξῃ παράνομον, μὴ δείξας ὡς
ὑπέσχετο ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. καὶ πρὸς μὲν Ἀλέξανδρον τὸν 7
5 Φιλίππου ἐν Ἀσίᾳ στρατεύοντα φεύγειν ὁρμηθεὶς ἐπεσχέθη,
τὸν ἐκείνου θάνατον ἀκούσας καὶ μεστοὺς θορύβων τοὺς
ἐκείνου μαθὼν διαδόχους· εἰς Ῥόδον δὲ πλεύσας κατέμεινε
χρόνον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἐπαίδευε. θαυμαζόντων δὲ τῶν 8
ἀκροατῶν, καὶ ἀπορούντων ὅπως τοσαύτην ἔχων δύναμιν
10 τοῦ γράφειν ὑπὸ Δημοσθένους ἡττήθη, ἔφη· „εἰ ἠκούσατε
τοῦ θηρίου ἐκείνου“, θηρίον καλῶν τὸν Δημοσθένην, „οὐκ
ἂν ὑμῖν τοῦτο ἠπορεῖτο“. λέγεται δὲ οὗτος πρῶτος ἐκεῖσε 9
σχολάζων τὰ πλάσματα καὶ τὰς λεγομένας μελέτας συν-
θεῖναι. γηράσας δὲ ἀπὸ Ῥόδου εἰς Σάμον μετέστη, κἀκεῖ 10
15 τελευτᾷ. ἦν δὲ πατρὸς μὲν Ἀτρομήτου, μητρὸς δὲ Γλαυκο- 11
θέας τῆς ἱερείας, ἀσήμου γένους· ἀδελφοὺς δὲ εἶχε δύο,
Ἀφόβητον καὶ Φιλοχάρην. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐτριταγω- 12
νίστει μεγαλόφωνος ὤν, ἔπειτα ἐγραμμάτευε τῇ βουλῇ, καὶ
κατ' ὀλίγον ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν προῆλθε. τῆς δὲ τῶν φιλιππι-
20 ζόντων ἐν Ἀθήναις μοίρας ἦν· διὸ καὶ διεπολιτεύετο Δη-
μοσθένει. διακοῦσαι δὲ αὐτὸν Πλάτωνος καὶ Ἀλκιδάμαντί 13
φασι μαθητεῦσαι· καὶ εἶναί τι καὶ ἑκατέρου δεῖγμα διὰ τῶν
Αἰσχίνου λόγων, τὸ μέγεθος τῶν ὀνομάτων καὶ τὴν σεμνό-
τητα τῶν πλασμάτων. Διονύσιος δέ ποτε ὁ σοφιστὴς ἐν- 14
25 τυχὼν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ ἀναγνοὺς τὴν ἀρχὴν
τοῦ προοιμίου· „οὐδένα πώποτε οὔτε γραφὴν γραψάμενος
οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας“, „εἴθε πολλοὺς ἐγράψω“, ἔφη,
„εἴθε πολλοὺς ἐλύπησας, ἵνα πλείους καταλελοιπὼς ἐτύγχανες

1 foeda haec; schol. l. c. τοῦ ψηφ. τοῦ Κτησιφῶντος τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημ. ὡς παρανόμου. — §§ 7—10 cf. etiam Plut. §§ 8—10 (sed non sunt inde haec descripta). — 12 ἠπορεῖτο scr.: ἠπόρητο. — 14 non adduntur haec in nostris schol. libris. — 17 Φιλόχαριν codd. — 21 Ἀλκιδάμαντι Ruhnken coll. Suid. 1: Ἀνταλκίδᾳ. — 22 εἶναί τι καὶ A Bk.: ἦν ἔτι. — διὰ τῶν...λόγων A Bk.: τὸν...λόγον. — 23 ἡ σεμνότης A. — 24 Διονύσιος] num Pergamenus cognom. Atticus? an Milesius qui Hadriano imperante floruit?

15 λόγους“· οὕτως ἥσθη τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος. ἔστι δὲ ὁ λόγος αὐτῷ ὥσπερ αὐτοφυὴς καὶ αὐτοσχέδιος, οὐ τοσοῦτον διδοὺς τὴν τέχνην ἀποθαυμάζειν τοῦ ἀνδρός, ὅσον τὴν
16 φύσιν. καὶ γὰρ ὅσα δεινότητος ἔχεται, ταῦτα ἔστιν εὑρεῖν παρὰ τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἃ φύσεως μᾶλλόν ἐστι δείγματα. 5
17 περί τε γὰρ τὴν ὀνομασίαν ἐστὶν ἀφελὴς καὶ εὔσημος, καὶ περὶ τὴν τῶν λόγων σύνθεσιν οὔτε ἄγαν ἄτονος ὥσπερ Ἰσοκράτης, οὔτε πεπιεσμένος καὶ συνεσφιγμένος ὥσπερ ὁ Λυσίας· πνεύματι δὲ καὶ τόνῳ οὐδὲν Δημοσθένους ἀπολείπει. σχήματι δὲ κέχρηται διανοίας τε καὶ λέξεως, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν 10 τι σὺν τέχνῃ λέγειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀναγκαιότατον τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν. διὸ καὶ ἀπάνουργός πως ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, καὶ πρὸς τὰς ἐν πλήθει ῥητορείας καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς λόγους μάλιστα ἐμπρέπων· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐπιχειρήμασιν οὐδὲ ἐνθυμήμασι συνεχής τις καὶ λίαν ἐκβεβιασμένος. 15

5.

EX SUIDA.

1 Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκοθέας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγρα- 20
2. 3 φήκασιν. — — ᾤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἡσσηθεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα.
4 πρῶτος δὲ πάντων τὸ „θείως λέγειν“ ἤκουσε, διὰ τὸ σχε-

§ 16] pugnant haec cum superioribus, videnturque diversa duo iudicia commixta esse. Post φύσιν 4 excipere poterat 6 περί τε...εὔσημος, tum fort. 9 σχήματι τε...15 ἐκβεβ.; at post δείγματα 5 non inepte inferantur 6 sq. καὶ περὶ τὴν... 9 ἀπολείπει. Tamen 6 sq. καὶ περὶ...σύνθεσιν etiam prioribus recte adhaerent, scilicet ut lacuna sint intercepta quae de compositione verborum auctor dixerat. — 7 sq. cf. Phot. p. 492 a 10. — 13 πρὸς scr.: ὡς. — τὰς...ῥητορείας καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς λόγους A: ταῖς et sic porro casu dat. vulg. — 15 omisi quae de Aesch. Socrat. addit Photius. — 20 Ἐλαΐτου Bernhardy: Ἐλεάτου (Ἀλεάτου V). — τινὲς] Demosth. — 21 omisi quae interiecta sunt aperte ab A. aliena. — § 4 ex Philostr. V. Soph. 1, 18, 3.

διάζειν ὡς ἐνθουσιῶν. — Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, Ἀτρομήτου II
γραμματοδιδασκάλου καὶ Γλαυκοθέας τῆς τελεστρίας, αὐτὸς
ὑποκριτής, εἶτα γραμματεύς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης, ὁ Κερ-
σοβλέπτην καὶ Φωκέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων
5 *Κτησιφῶντα, στεφανοῦν γραψάμενον Δημοσθένην, ἡττήθη*
καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

DE AESCHINIS ELOQUENTIA

iudicia veterum.

Dionysius *Ἀρχαίων κρίσις* V, 5 (qui liber e Dionysii
10 *περὶ μιμήσεως* commentario secundo excerptus est):

Ὁ δ' Αἰσχίνειος (sc. *λόγος*) *ἀτονώτερος μὲν τοῦ Δη-*
μοσθενικοῦ, ἐν δὲ τῇ τῶν λέξεων ἐκλογῇ πομπικὸς ἅμα καὶ
δεινός· καὶ οὐ πάνυ μὲν ἔντεχνος, τῇ δὲ παρὰ τῆς φύσεως
εὐχερείᾳ κεχορηγημένος· καὶ σφόδρα ἐνεργὴς καὶ βαρὺς καὶ
15 *αὐξητικὸς καὶ πικρός, καὶ ἡδὺς μὲν αὐτόθεν ἐντυχόντι,*
σφοδρὸς δ' ἐξετασθείς.

Id. de Demosth. c. 35 p. 206 Rad.:

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, ἀνὴρ λαμπροτάτῃ φύσει περὶ λόγους
χρησάμενος, ὃς . . . . οὐ πολὺ ἂν ἀπέχειν δοκεῖ, καὶ τῶν ἄλλων
20 *ῥητόρων μετὰ Δημοσθένην μηδενὸς δεύτερος ἀριθμεῖσθαι.*

Antiquiorum Dionysio scriptorum Graecorum unus quod sciamus Agatharchides Cnidius (ap. Phot. p. 447 a 24) eloquentiam Aeschinis commemoravit, dicto quodam ex or. III (§ 133) allato collaudatoque. — 11 *ὁ Αἰσχίνειος* Usener: *Αἰσχίνης*. — 14 *ἐνεργὴς* Us.: *ἐναργής*.

Dionysius de A. egit in *συντάξει* secunda operis de antiquis oratoribus, quippe quem praestantissimis oratoribus sex adnumeraret. Cf. *π. τ. ἀρχ. ῥητ.* prooem. c. 4; de Isae. extr., de Din. c. 1 init., ubi bis postponitur Hyperidi, semel praeponitur (sicut fit in *Ἀρχ. κρίσει*). — 19 lacunosus locus esse vid. — *καὶ* quod erat post *ῥητ.* transposui ante *τῶν*.

Caecilius Calactinus ap. schol. Aesch. p. 5 Sch. (v. supra p. 6 adn.):

Οὐδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ σῴζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέριττον καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πως ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δέ τι εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον, καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς. 5

Dio Chrysost. XVIII, 11:

Πλὴν οὐκ ἂν ἐγώ σοι συμβουλεύσαιμι τὰ πολλὰ τούτοις (Lysiae et Demostheni) *ἐντυγχάνειν, ἀλλ' Ὑπερείδῃ τε μᾶλλον καὶ Αἰσχίνῃ· τούτων γὰρ ἁπλούστεραί τε αἱ δυνάμεις καὶ εὐληπτότεραι αἱ κατασκευαί, καὶ τὸ κάλλος τῶν ὀνομάτων οὐδὲν ἐκείνων λειπόμενον.* 10

Hermogenes *π. ἰδεῶν τόμ. β'* c. 11 p. 384 sq. W.: 15

Ὁ δ' Αἰσχίνης πολιτικὸς μέν ἐστιν, εἴπερ ἕτερός τις, σοφιστικὸς δὲ καὶ γαῦρος, καὶ τῷ μεγέθει μετὰ τοῦ κατὰ σχῆμα κάλλους πλεονάζων· οὐ γὰρ δὴ μετὰ παντὸς τοῦ ἐπιμελοῦς· ἐπεὶ τούτου γε αὐτῷ τοῦ κόσμου βραχύ τι μέτεστι,

Caecilius et in libro de X orator. de Aeschine egit et *σύγκρισιν Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου* edidit. — 4 *καὶ* post *καθαρὸν* f i Laur. 1; om. cett.; ⟨*οὔτε τὸ*⟩ R. Ego lacunam esse post *ἀπέρ.* statuerim: ⟨*οὔτε τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ* . . .⟩ *καὶ εὔρυθμον* (cf. Dionys. *π. συνθ.* p. 117). Ad Caec. praeterea rettuleris Tiber. *π. σχημ.* p. 571 W. de usu *διατυπώσεως* ab Aeschine frequentato.

9 sq. Cf. etiam Theon progymn. I, 145 W.: *ἵνα δυνηθῶμεν μὴ μόνον τὰ μεγάλα προβλήματα καλῶς λέγειν ὡς Α., μηδὲ τὰ μικρὰ ὡς Λυσίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀμφότερα παρασκευὴν ἔχωμεν ὡς Δημοσθένης.*

Hermogenes Aeschini inter oratores Atticos septimum locum assignat, post Demosthenem Lysiam Isaeum Hyperidem Isocratem Dinarchum. — 16 *πολιτικὸς*] i. e. *σαφής*. — 17 *σοφιστικὸς*] cf. p. 387 *μεγέθει* . . . *κατὰ τὸν Α. σοφιστικῷ*. — 18 *δὴ* Portus: *διά*. — *μετὰ παντὸς τοῦ* scr.: *τοῦ μετὰ παντὸς*. — 19 *τούτου* . . . *τοῦ κόσμου*] cf. p. 277 sqq.

καὶ δι᾽ ὀλίγου μέν ἐστιν ἐπιμελής, ⟨τὰ πολλὰ⟩ δὲ ἀμελέστερος καὶ ἀτονώτερός πως. τῷ δ᾽ ἠθικῷ τῷ κατ᾽ ἐπιείκειαν χρώμενος οὐκ ὀλίγῳ, τοῦ τύπου τοῦ ἀληθοῦς ἧττον μετέχει· διὸ καίτοι πολλῇ τῇ σφοδρότητί τε καὶ τραχύτητι χρώμενος, ἔστιν οὗ τόνον οὐδένα ἔχει, διὰ τὸ μὴ πεπονθότως μηδὲ ἀληθινῶς προφέρεσθαι τὸν λόγον. ταὐτὸ δὲ αἴτιον καὶ τοῦ μὴ πάνυ γοργὸν μηδὲ εὐκίνητον εἶναι. δεινότης δὲ ἡ κατὰ μέθοδον μέν ἐστιν οὐκ ὀλίγη παρ᾽ αὐτῷ, ἡ δὲ φαινομένη τε ὁμοῦ καὶ οὖσα ἀναγκαίως ἐκ τῶν προειρημένων.

Philostratus Vit. Sophist. I, 18, 3:

Τὸν δὲ αὐτοσχέδιον λέγον ξὺν εὐροίᾳ καὶ θείως διατιθέμενος, τὸν ἔπαινον τοῦτον πρῶτος ἠνέγκατο. τὸ γὰρ θείως λέγειν οὔπω μὲν ἐπεχωρίασε σοφιστῶν σπουδαῖς, ἀπ᾽ Αἰσχίνου δ᾽ ἤρξατο θεοφορήτῳ ὁρμῇ ἀποσχεδιάζοντος, ὥσπερ οἱ τοὺς χρησμοὺς ἀναπνέοντες. Ἀκροατὴς δὲ Πλάτωνός τε καὶ Ἰσοκράτους γενόμενος, πολλὰ καὶ παρὰ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἠγάγετο. σαφηνείας τε γὰρ φῶς ἐν τῷ λόγῳ, καὶ ἁβρὰ σεμνολογία, καὶ τὸ ἐπίχαρι σὺν δεινότητι, καὶ καθάπαξ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου κρείττων ἢ μιμήσει ὑπαχθῆναι.

Quintilianus X, 1, 77:

Plenior Aeschines (scil. Demosthene) et magis fusus et grandiori similis, quo minus strictus est; carnis tamen plus habet, minus lacertorum.

1 *ἀμελέστερος δὲ* codd. — 5 *πεπονθότως* Monac. Ald. Port.: *πεποιθότως*. Cf. 340, 12 (ubi item *πεπονθ*. verum vid.). 343, 19 (344, 2?). Explicat haec Hermog. p. 343, 16. — 6 *ταὐτὸ δὲ*] cf. p. 341, 17. — 7 *δεινότης κτέ.*] v. p. 354 sqq. — 15 v. Plut. § 4. — 17 cf. Isidor. Pelus. epist. IV, 91, qui laudat in A. *τὸ σαφὲς καὶ τὸ λευκόν*. — Photii iudicium v. supra p. 8. 10.

Cicero saepe Aeschinem magnaque cum laude commemorat. V. de orat. II, 94. III, 28 (*sonitus*). 213. Brut. 36. 285. 290. Orat. 110 (*levitas et splendor verborum*). de opt. gen. orat. 14. 17. de fin. V, 5. Tusc. III, 63. de rep. IV, 13.

Quintiliani cf. et. XII, 10, 23 (*latior et audentior et excelsior,* scil. quam Lysias Hyperides Lycurgus alii). — V. et. Gell. N. A. XVIII, 3, 1 (*vel acerrimus prudentissimusque oratorum, qui apud contiones Atheniensium floruerunt*).

1.

ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀθηναῖοι πολεμήσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν Ὀλυνθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς 5 Φίλιππον, καὶ συμμαχίαν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις ψηφισάμενοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις τοὺς ἀποληψομένους παρ' αὐτοῦ τοὺς ὅρκους, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε καὶ Αἰσχίνης. ἐπανηκούσης δὲ τῆς πρεσβείας, γράφονται παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ καὶ Τίμαρχος 10 Ἀριζήλου Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ δημηγορῶν καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων, τὸν ἐκφέροντα ὅπλα πρὸς Φίλιππον θανάτῳ ζημιοῦσθαι. ἀποτεθείσης οὖν τῆς γραφῆς, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν 15 Τίμαρχον ὡς δημηγοροῦντα παρὰ τοὺς νόμους· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι. ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ὡς ἀπήγξατο ὁ Τίμαρχος τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας· οἱ δέ, ὅτι ἁλοὺς ἠτιμώθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. οὕτω δὲ περιβόητον τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥστε ἀπὸ 20 τῆς κρίσεως ταύτης τοὺς πόρνους τὸ λοιπὸν ἐκάλουν Τιμάρχους. τὸ δὲ προοίμιόν ἐστι τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ διασυστήσας ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὔνοιαν ἐπισπάσηται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν καὶ περὶ τῆς πολιτείας εἰπών, μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάν- 25 των τῶν ἑταιρήσεως κρινομένων. ἔστι δὲ τάδε· εἰ καλῶς

Or. I. A = df Barb.; B = am.

9 γράφονται (ci. Bk.) Fr.: γράφουσι. — 19 v. Dem. XIX, 257. 284. — 23 συστήσας (HWolf.) Fr.

καὶ ἀκριβῶς τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τοὺς περὶ τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας καὶ μειρακίων καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπεῖπον τοῖς ἡταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν. καὶ ἑξῆς, εἰ παρὰ τοὺς νόμους δημηγορεῖ Τίμαρχος ἡταιρη-
5 *κώς, ἐν ᾧ, εἰ ἔνοχος τῇ γραφῇ ἑταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλᾳ ἡταίρησε μισθοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῷ· εἰ παρὰ Ἀντικλεῖ· ⟨εἰ⟩ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκου, δημοσίου δούλου τῆς πόλεως, καὶ παρ' αὐτῷ διέτριψεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ Ἡγησάνδρῳ τῷ Τι-*
10 *μομάχου ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν.*

ΑΛΛΩΣ.

Τοῦτον τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην σεσυκοφαντηκώς. νόμοι δέ εἰσι περὶ
15 *τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὕστινας χρὴ εἴργεσθαι τοῦ λέγειν, οἷον τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας, τοὺς ἡταιρηκότας· εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταίρηκε καὶ ὅτι τὰ*
20 *πατρῷα κατεδήδοκε, περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλέον τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἐστί. φαίνεται δὲ νενικηκὼς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς δίκας γεγράφθαι.*

E Gregorio Corinthio
25 (W. Rh. Gr. VII, 1183 sq.).

Ἐπανελθόντος ἐκ τῆς δευτέρας πρεσβείας Αἰσχίνου, δύο ἐπέστησαν τούτου κατήγοροι, Δημοσθένης καὶ Τίμαρχος, τοῦτον ἐλέγχοντες. πρὸς μὲν οὖν Δημοσθένην εἰσέρχεται τὸν λόγον τῆς ἀπολογίας ποιούμενος ὕστερον, δεικνὺς ὡς οὐ

7 *εἰ* add. Bait. Fr. — 23 *γεγράφθαι* Bern. Scalig. (cf. Argum. or. II): *γράφεσθαι*. — 24 addidi argum. ex Gregor. Cor., qui id ex suo Aeschinis codice fere descripsisse putandus est.

παρεπρέσβευσεν, ὃν καὶ παραπρεσβείας ἐκάλεσεν. τέως δὲ νῦν πρῶτον τὸν Τίμαρχον παραγράφεται, μὴ ὀφείλειν αὐτὸν κατηγορεῖν ὡς ἡταιρηκότα λέγων· τοὺς γὰρ τοιούτους οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι δημοσίᾳ δικάζεσθαι. καὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας τοιαύτην εἰσάγων κατηγορίαν εἰσέρχεται· παρ᾽ αὐτοῖς 5 γὰρ αἱ γραφαὶ τῶν ἡταιρηκότων ἐγίνοντο. ἡ μὲν οὖν ὑπόθεσις τοιαύτη. ἡ δὲ τοῦ λόγου στάσις κατὰ μὲν Χειρίσοφον στοχασμός, καθὸ ζητεῖται, εἰ ἀληθῶς ἡταίρηκε Τίμαρχος· εἰ γὰρ καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου παραγραφή ἐστιν, ἀλλ᾽ οὐ δεῖ, φησί, χαρακτηρίζειν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τὴν στάσιν, 10 ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς ὕλης τοῦ λόγου τὸ εἶδος τῆς στάσεως κρίνεσθαι. ὅμως δὲ κατ᾽ ἄλλους τινὰς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἔσται μᾶλλον μετάληψις, καθὸ τὸν Τίμαρχον παραγράφεται· στοχαστικῶς δὲ προέρχεται, καὶ ἔχει τὰ σημεῖα καὶ τὴν τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν. ὁ μὲν οὖν Αἰσχίνης κατηγορῶν τοῦ 15 Τιμάρχου φησὶν ὡς ἡταίρηκε, καθότι Πιτταλάκῳ κιναιδοποιῷ συνῆν· ὁ δὲ προφέρει τὴν πιθανὴν ἀπολογίαν λέγων· „ἀλλ᾽ οὐχ ὁ Πιτταλάκῳ συνὼν πάντως δὴ καὶ ἡταίρηκεν“. ἐζήτησαν δέ τινες, εἰ παραγραφή ἐστιν ἡ στάσις τοῦ λόγου, ὅ ἐστιν ἀπαγωγὴ τῆς εὐθυδικίας, ἐπανέρχεται ⟨δ᾽⟩ εἰς τὴν 20 εὐθυδικίαν· οὕτω γὰρ γίνεται ἡ παραγραφή. ἦν δὲ ἡ εὐθυδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ὅτι παρεπρέσβευσεν ὁ Αἰσχίνης, πρὸς ἣν ὀφείλει ἀπολογήσασθαι. λέγομεν οὖν, ὅτι οὐ συνέφερε τοῦτο τῷ Αἰσχίνῃ· διὸ ἀρκεῖται τῇ παραγραφῇ. ἰστέον δέ, ὅτι ὁ Ἑρμογένης στοχασμὸν εἶναί φησι τὸν κατὰ τοῦ 25 Τιμάρχου λόγον, ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν εὑρέσεων λέγων οὕτως· „ὅταν μὲν γὰρ ὁ λόγος ἄλλης στάσεως ᾖ, κεφαλαίοις ἄλλοις διαιρουμένης, τῷ νομίμῳ δὲ οὐ κατασκευασθησομένης, τότε προκατασκευὴ τὸ νόμιμον γίνεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, στοχασμοῦ τῆς στάσεως ⟨οὔσης⟩, προκατασκευὴ τὸ 30 νόμιμον ἐγένετο“.

20 addidi δ'. Cf. Syrian. W. IV, 781. — 25 Hermog. III, 103 W. — 30 οὔσης addidi ex Hermog.

Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι οὔτε γραφὴν γραψάμενος οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ' ὡς ἔγωγε νομίζω μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἕκαστα τούτων παρεσχηκώς, ὁρῶν δὲ τήν τε πόλιν μεγάλα 5 *βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουὶ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐτὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος (ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου), ἕν τι* 2 *τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην [εἶναι] μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν καὶ ἐμαυτῷ·* 10 *εἰδὼς δ' αὐτὸν ἔνοχον ὄντα οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγιγνώσκοντος τοῦ γραμματέως, ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί. καὶ ὡς ἔοικεν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς· αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ* 15 *πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι. τοῦ μὲν οὖν ὅλου* 3 *ἀγῶνος φανήσεται οὔθ' ἡ πόλις αἰτία οὖσα Τιμάρχῳ οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' ὑμεῖς οὔτ' ἐγώ, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν, ἐπίταγμα, ὥς γε δὴ ἐγὼ κρίνω,* 20 *οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλλὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον· ἐμὲ*

orat. 1 *οὐδένα* . . . 2 *λυπήσας* affert Hermog. III, 330 W. (cf. schol. Herm. V, 368. 462. VI, 414. VII, 57; Phot. cod. 61); *οὐδένα* . . . 15 *ἐπανορθ.* Greg. Cor. VII, 1182 sq. — *ἄνδρες* A, Greg.: om. Fr. Item per totam or. *ὦ ἄ. Ἀ.* pro *ὦ Ἀ.* restitui. — 4 *δὲ* om. Greg. — *τε* om. B d V Fr. — 7 *ἐπιδείξω προϊόντος* B V Fr. Cf. 42. — 8 *εἶναι* om. Greg. Cf. III, 3. — 9 *καὶ τοῖς νόμοις* om. f[1]. Cf. v. 17; Dem. XXI, 7. — 10 *εἰδὼς* . . . 11 *γραμμ.* aff. Hermog. p. 410 W.; *εἰδὼς* . . . 15 *ἐπανορθ.* Greg. VII, 1316. — 11 *ἐπήγγειλα* . . . *δοκιμ.* Lex. Cantabr. v. *ἐπαγγέλλειν*; schol. ad Dem. p. 600, 20. — 12 *ταύτην* f Greg. bis. — *καὶ ὡς* . . . 15 *ἐπαν.* Hermog. p. 410 W. — 13 *ἐπὶ*] *ἐν* B V. — 14 *αἱ* . . . 15 *ἐπανορθ.* Stob. Fl. 43, 57. — 15 *ἐπανορθοῦνται* B V. — *τοῦ* . . . 18, 11 *κειμένοις* Greg. VII, 1316. — 17 *οὔθ' οἱ νόμοι* om. Greg. et ut vid. f[1] (*οὔθ' οἱ* . . . *ὑμεῖς* in ras. f[2]). Cf. v. 9. — 19 *μὴ*] *μηδὲ* Vindob. Gregorii; cf. § 40.

δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνει, μὴ συκοφαντεῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι.

4 *Οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἑτέρων πρότερον ἀκηκοότες· ἀλλά μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι καὶ ἐμὲ νῦν* 5 *πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ λόγῳ χρήσασθαι. ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία· διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς* 10
5 *νόμοις τοῖς κειμένοις. εὖ δ' ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν οἱ νόμοι σῴζουσι, τὰ δὲ τῶν τυράννων καὶ ὀλιγαρχικῶν ἀπιστία καὶ ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν [ὀλιγαρχικοῖς καὶ τοῖς] τὴν* 15 *ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας, ὑμῖν δὲ τοῖς τὴν ἴσην καὶ ἔννομον πολιτείαν ἔχουσι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἢ λέγοντας ἢ βεβιωκότας· ἐντεῦθεν γὰρ ἰσχύσετε, ὅταν εὐνομῆσθε καὶ μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούν-* 20

1 *αὐτὸν* a[1]m d Barb. — *περὶ* . . . 2 *προειρ.* om. Greg. — 3 *οὐκ* . . . 4 *λέγειν* Hermog. 435 W. — *ὦ ἄ. Ἀ.* om. B V Hermog. Fr. — *ἃ* . . . 4 *ὅτι φαν.* A Greg. W.: *ὅτι ἃ* (ita et. Hermog.) . . . *φαν.* BhqV Fr. — 4 *πρότερον* A Greg. W.: *πρότ. ἤδη* (Fr.). — 6. *λόγῳ* Greg.: *λ. τούτῳ* (*τούτῳ λόγῳ* Laur. et v. ante Bk.; *τούτοις* ci. Sakorraphos). — *χρῆσθαι* df Greg. Cf. p. 19, 18. — 6 ff. cf. III, 6. — *ὁμολογοῦνται* . . . 11 *κειμ.* Stob. Fl. 43, 62. — 7 *παρὰ* om. Greg.; *ἐν ἅπ.* Stob. Cf. III, 6. — 8 prius *καὶ* om. Greg. — 11 *ἄνδρες* ōm. f ut saepius, v. Ortner p. 12. — 12 *σώμ. κ. τ. πολ.* del. W. — 13 *τυραννίδων* Auger W.; sed potius (Tayl., Bk., Fr.[1]) 14 *ὀλιγαρχικῶν* scr. erat pro *-χιῶν* codd. (*τῶν ὀλ.* A m). — 15 *ὀλιγ. καὶ τοῖς δελ.* Cob. W. — 18 *καὶ*] *καὶ τὴν* A. — 19 *ἢ λέγ.*] *τι λέγ.* A. — post *βεβ.* delevi *κολάζειν* (p. 19, 5) cum f[1] (Wolf, Tayl.) W.

των. προσήκειν δὲ ἔγωγε νομίζω, ὅταν μὲν νομοθε- 6
τῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχοντας καὶ
συμφέροντας νόμους τῇ πολιτείᾳ θησόμεθα, ἐπειδὰν
δὲ νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθε-
5 σθαι, τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς
πόλεως καλῶς ἔχειν. σκέψασθε γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο ὁ
Σόλων ἐκεῖνος, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ Δράκων
καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους νομοθέται. πρῶτον 7
10 μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παίδων τῶν ἡμε-
τέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαρρήδην ἀπέδειξαν, ἃ χρὴ
τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν, καὶ ὡς δεῖ αὐ-
τὸν τραφῆναι, ἔπειτα δεύτερον περὶ τῶν μειρακίων,
τρίτον δ' ἐφεξῆς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον
15 περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ
τούτους τοὺς νόμους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέ-
θεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας. βούλομαι 8
δὴ καὶ ἐγὼ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χρήσα-
σθαι τῷ λόγῳ, ὅνπερ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶ-
20 τον μὲν γὰρ διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἳ
κεῖνται περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων,
ἔπειτα δεύτερον τοὺς περὶ τῶν μειρακίων, τρίτον δ'

1 post παραν. add. καὶ ἀσελγῶς βιούντων A (sed om. f[1]) q Fr. — ὑμᾶς f Barb. — 3. πόλει hm W. — θησόμεθα Abb. Bremi: θησοίμεθα. — 5 κολάζεσθαι A. — 6 καλῶς] κ. καὶ εὖ A (sed om. καὶ εὖ f[1]). — γὰρ] δὲ Saupp. — ὁ om. d Barb. — 8 ὁ παλαιὸς νομ. (III, 175, cf. ibd. 194) del. Hamak. W. — Δράκων Harp. s. v. — 9 τοὺς καιροὺς A; del. W. — 10 ὑμε-τέρων? cf. v. 21, §§ 11. 14; sed et. p. 20, 10. — 11 ἐνομοθέτησαν post γὰρ (10) B V Fr. — 12 καὶ ... 13 τραφ. del. Cob. — 13 δεύ-τερον del. W. (it. 22). Cf. v. l. III, 1. — 14 ἡλικιῶν] Ἀθηναίων (§ 22) Cob., πολιτῶν Sakorr. Cf. supr. p. 15, 2. — μόνον] δὲ add. Aq. — 17 ἐποίησαν A. — 18 νυνὶ om. A W. — 19 ὅνπερ ... νομοθέτης num delenda? — 21 ἡμετ. Laur. 1 Fr.

ἐφεξῆς τοὺς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων· οὕτω γὰρ ἄν μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω τοὺς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι. ἅμα δὲ καὶ βούλομαι ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι προδιεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι [περὶ] τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου· εὑρήσετε γὰρ αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα.

9 Ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν τοῖς διδασκάλοις, οἷς ἐξ ἀνάγκης παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας, οἷς ἐστιν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, ἡ δ' ἀπορία ἐκ τῶν ἐναντίων, ὅμως ἀπιστῶν φαίνεται, καὶ διαρρήδην ἀποδείκνυσι, πρῶτον μὲν ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ἔπειτα μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, καὶ πηνίκα ἀπιέναι, 10 καὶ τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα καὶ τοὺς παιδοτρίβας τὰς παλαίστρας ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, κλῄειν δὲ προστάττει πρὸ ἡλίου δεδυκότος, τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ ποιούμενος· καὶ τοὺς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας οὕστινας δεῖ εἶναι καὶ ἅστινας ἡλικίας ἔχοντας, καὶ ἀρχὴν ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελησομένη, καὶ περὶ παιδαγωγῶν ἐπιμελείας καὶ περὶ Μουσείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις καὶ περὶ Ἑρμαίων ἐν

1 οὐ μόνον...2 ῥητόρων (= p. 19, 14 sq.) del. (Bk.) Fr., Aeschinem puto corrigentes (Cob. πρῶτον p. 19,19.. p. 20, 2 ῥητόρων del.). Cf. Bensel. — 5 διεξελθεῖν dfg W. — 6 περὶ secl. Dahms (*v.* οἱ τ. π. HWolf, περὶ τ. π. del. Turr., coll. 37. 196). — 7 τοῦ Τιμ. fg Barb. — 13 ἣν ὥραν] ὁπηνίκα Cob. Sed v. Dem. LIV, 4. — 15 μετὰ πόσων] μεταπο a corr. f. — πηνίκα ... ἀπ. f[1]. — 18 ἥλιος V Sch. (qui cf. III, 132; v. et. D. XLIII, 62): ὁ ἥλ. (Fr.) — κλῄειν Fr.: κλείειν. — 22 ἀρχὴ a[1] m V. — 24 sq. ἐν τοῖς διδ. et ἐν ταῖς παλ. del. Herw. Sakorr.

ταῖς παλαίστραις, καὶ τὸ τελευταῖον περὶ τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων καὶ τῶν χορῶν τῶν κυκλίων. κελεύει γὰρ τὸν χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν 11 ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη
5 γεγονότα τοῦτο πράττειν, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὑτοῦ ἡλικίᾳ ὤν, οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισίν. ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τούτους τοὺς νόμους, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς τραφέντα παῖδα ἄνδρα γενόμενον χρήσιμον ἔσεσθαι τῇ
10 πόλει· ὅταν δ' ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν κακῶς τεθραμμένων παίδων παραπλησίους ἡγήσατο πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳί. λέγε αὐτοῖς τοὺς νόμους τούτους.

ΝΟΜΟΙ.

15 [Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι ἀνοιγέτωσαν μὲν τὰ 12 διδασκαλεῖα μὴ πρότερον ἡλίου ἀνιόντος, κλειέτωσαν δὲ πρὸ ἡλίου δύνοντος. καὶ μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ τὴν τῶν παίδων ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι τῶν παίδων ἔνδον ὄντων, ἐὰν μὴ υἱὸς διδασκάλου ἢ ἀδελφὸς ἢ θυγατρὸς ἀνήρ·
20 ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτ' εἰσίῃ, θανάτῳ ζημιούσθω. καὶ οἱ γυμνασιάρχαι τοῖς Ἑρμαίοις μὴ ἐάτωσαν συγκαθιέναι μηδένα τῶν ἐν ἡλικίᾳ τρόπῳ μηδενί· ἐὰν δὲ ἐπιτρέπῃ καὶ μὴ ἐξείργῃ τοῦ γυμνασίου, ἔνοχος ἔστω ὁ γυμνασιάρχης τῷ τῆς ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ. οἱ δὲ χορηγοὶ οἱ καθι-
25 στάμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔστωσαν τὴν ἡλικίαν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη.]

2 κυκλίων Fr.[1] (cf. schol.; III, 232): ἐγκυκλίων. — 3 sq. cf. Harp. s. ὅτι νόμος. — 4 εἰς ὑμᾶς om. B V Fr. (non Fr.[1]). Cf. III, 19. — 5 σώφρονι f[1]. — 7 οὖν] δὲ B q V, γοῦν g Abb. — post νόμους omisi ὁ γραμματεὺς cum f[1] (Ham.). — 10 εὐθὺς om. V. — 11 τὴν ἀρχὴν f Barb. — 12 παραπλήσιον B q V; πολίτῃ a[1] q, πολίτην a[2] m. — 13 λέγε m V: λ. δ' (Fr.). Cf §§ 15. 20. — 15 sqq. leges om. f; uncis incl. Turr. Fr. — 19 διδ. ⟨ἢ⟩ ἢ Bk, in Add. — ἀδελφοῦ a Barb.

13 *Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι νομοθετεῖ περὶ ἀδικημάτων μεγάλων μέν, γιγνομένων δ' οἶμαι ἐν τῇ πόλει· ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαί τιν' ὧν οὐ προσῆκεν, ἐκ τούτου τοὺς νόμους ἔθενθ' οἱ παλαιοί. διαρρήδην δ' οὖν λέγει [ὁ νόμος], ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ 5 ἑταιρεῖν πατὴρ ἢ ἀδελφὸς ἢ θεῖος ἢ ἐπίτροπος ἢ ὅλως τῶν κυρίων τις, κατ' αὐτοῦ μὲν τοῦ παιδὸς οὐκ ἐᾷ γραφὴν εἶναι, κατὰ δὲ τοῦ μισθώσαντος καὶ τοῦ μισθωσαμένου, τοῦ μὲν ὅτι ἐξεμίσθωσε, τοῦ δὲ ὅτι, φησίν, ἐμισθώσατο. καὶ ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ πεποίηκε, 10 καὶ μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδὶ ἡβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα μηδὲ οἴκησιν παρέχειν, ὃς ἂν ἐκμισθωθῇ ἑταιρεῖν· ἀποθανόντα δὲ θαπτέτω καὶ τἆλλα ποιείτω*
14 *τὰ νομιζόμενα. σκέψασθε δή, ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ζῶντος μὲν αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὴν ὄνησιν 15 τῆς παιδοποιίας, ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκείνου τὴν παρρησίαν, τελευτήσαντα δὲ αὐτόν, ἡνίκα ὁ μὲν εὐεργετούμενος οὐκ αἰσθάνεται ὧν εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θάπτειν ἤδη κελεύει καὶ τἆλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμενα. καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε φύλακα τῶν 20 ὑμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας, τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας, ἐάν τις ἐλεύθερον παῖδα ἢ γυ-*

4 ἔθεντο df W.: ἔθηκαν (Fr.). Est rhythmica h. l. oratio, duobus membris paene exaequatis. Aff. hanc sent. rhetores, sed liberius (W. IV, 50. (222.) V. 20. 234): γίνεσθαι . . . ὧν μὴ δεῖ . . . ἔθεντο. — 5 δ' οὖν Bk.: οὖν V Sch., γοῦν cett. Fr. — λέγει del. Herw.: sed cf. p. 23, 3. 7. — secl. ὁ νόμος. — 8 γραφὴν Am: γραφὰς (Fr.). Cf. schol. § 14. Add. codd. praet. A ἑταιρήσεως (Fr.); cf. schol. l. c. — 9 φησὶν ante ὅτι Aq, post ὅτι aV (Fr.), post ἐμισθ. m. — 12 ἐκμισθώσῃ m. — 13 αὐτὸν (cf. v. 17) post δὲ add. aV Fr. (ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ m). — 14 post νομιζ. ΝΟΜΟΣ f[1] Abb. — δή] δέ q Bk. — 15 post Ἀθ. plene interpunxi ut § 24. — 16 ἐκείνου Aq[1]: τοῦ παιδὸς (Fr.). — 18 οὐκ af (Fr.): οὐκέτι. — 21 ἡμετ. (cf. § 7) Amq.

ναῖκα προαγωγεύῃ. καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως, 15
ὃς ἑνὶ κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει· ἐν
ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα
(ὑβρίζει δὲ δή που ὁ μισθούμενος) ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα,
5 ἢ τῶν ἐλευθέρων τινὰ ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐὰν παράνο-
μόν τι ποιῇ εἰς τούτων τινά, γραφὰς ὕβρεως εἶναι
πεποίηκεν καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ
ἀποτεῖσαι. λέγε τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

10 ["Αν τις Ἀθηναίων ἐλεύθερον παῖδα ὑβρίσῃ, γραφέ- 16
σθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα
ἐπιγραψάμενος. οὗ δ' ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται,
παραδοθεὶς τοῖς ἕνδεκα τεθνάτω αὐθημερόν. ἐὰν δὲ εἰς
ἀργύριον καταψηφισθῇ, ἀποτεισάτω ἐν ἕνδεκα ἡμέραις μετὰ
15 τὴν δίκην, ἐὰν μὴ παραχρῆμα δύνηται ἀποτίνειν· ἕως δὲ
τοῦ ἀποτεῖσαι εἰρχθήτω. ἔνοχοι δὲ ἔστωσαν ταῖσδε ταῖς
αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες.]

Ἴσως ἂν οὖν τις θαυμάσειεν ἐξαίφνης ἀκούσας, 17
τί δή ποτ' ἐν τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕβρεως προσεγράφη
20 τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων. τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὑρήσετε ὅτι πάντων ἄριστα ἔχει·
οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης,

1 προαγωγεύσῃ Aq. Cf. § 15; Mus. Rh. XLIV, 421 sq. — 2 ἑνὶ κεφ.] cf. Dem. XX, 78. — ἅπαντα BfV Fr. — 5 sq. ἢ ἐὰν] καὶ A (sed f in erasis) q; κἂν W. Cf. Dem. XXI, 47 (ἤ). — 7 πεποίηκεν (§ 20) del. W. — 8 ἀποτῖσαι (ἀποτίσαι f Barb.) omnes. — τοὺς νόμους. ΝΟΜΟΙ scr.: τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Cf. v. 19 adiectum τῷ τῆς ὕβρεως. — 10 sqq. legem om. df; uncis incl. Turr. Fr. — ἐὰν q Barb. — 12 οὗ δ' ἂν Dobr.: οὗ ἂν (Tayl.) V Fr., ᾧ ἂν plerique. — καταψηφίσηται (Wolf) hV Fr.: καταψηφισθῇ. Sed deesse vid. θάνατον (quod post ἐπιγρ. 12 add. Dobr.), cf. v. 14. — 14 καταψηφι . . V. — 14. 16 ἀποτισ. et ἀποτῖσαι omnes. — 19 cf. schol. ad Dem. p. 529, 3. — 21 ἄνδρες om. B ut fere semper. — ὅτι (R.) p: ὅτι τοῦτο (Fr.); sed τοῦτο ὅτι Laur. — 22 ὑπὲρ] περὶ BV Fr. — ἐσπούδακεν agq.

ἀλλὰ βουλόμενος ὑμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀντινοῦν ὑβριστήν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολι-
18 τεύεσθαι. κἀκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε ὦ ἄνδρες 5
Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐνταῦθ' ὁ νομοθέτης οὔπω διαλέγεται αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδός, ἀλλὰ τοῖς περὶ τὸν παῖδα, πατρί, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, διδασκάλοις καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις· ἐπειδὰν δ' ἐγγραφῇ τις εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τοὺς νόμους εἰδῇ τοὺς τῆς πόλεως, 10
καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή, οὐκέτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ, ὦ Τίμαρχε.
19 καὶ πῶς λέγει; ἄν τις Ἀθηναίων, φησίν, ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, ὅτι οἶμαι στεφανηφόρος ἡ ἀρχή, μηδ' ἱερωσύνην ἱερώσασθαι, ὡς 15
οὐδὲ καθαρεύοντι τῷ σώματι, μηδὲ συνδικησάτω, φησί, τῷ δημοσίῳ, μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε, μήτ' ἔνδημον μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν μήτε
20 χειροτονητήν· μηδὲ κηρυκευσάτω, μηδὲ πρεσβευσάτω, μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρινέτω, μηδὲ συκοφαντείτω 20
μισθωθείς, μηδὲ γνώμην εἰπάτω μηδέποτε μήτε ἐν τῇ

1 ἡμᾶς dl. — 3 τῇ ante δημ. om. cum df. — ὁντινοῦν Bern. Turr.: ὁτιοῦν (Fr). — 4 εἶναι ἡγήσατο BV Fr.; del. εἶναι W., def. Baeker (non deesse nisi I, 191. III, 3; cf. et. I, 2. 122. III, 182). — 9 τις add. AqW. — ληξιαρχικὸν γρ. Harp. s. v. — 10 εἰδῇ] γνῷ καὶ εἰδῇ B Fr. Schol. ad εἰδῇ: ἀντὶ τοῦ γνῷ καὶ μάθῃ. Cf. § 39. — 12 ὦ Τίμαρχε V Sch.: Τιμάρχῳ, quod agn. schol., del. R. Fr. — 13 ἐὰν f Barb. — 15 ἱερώσασθαι mV: ἱεράσασθαι. Cf. Meisterhans-Schwyzer 46, 5. — ὡς (R.) mV Sch. Fr.[1]: ὃς. — 16 οὐδὲ καθαρεύοντι (coll. II, 88) Fr.[1]: οὐδὲ καθαρῷ διαλέγεται (διαλ. del. Scheibe). — συνδικησάτω f[1] schol. (R.. Fr.[1]): συνδικήσῃ (-ῆσαι ut § 21 Turr. Fr.). — 17 ἀρξ. φησὶν Aq. — 19 πρεσβ. οὗτος Aq (sed f in mg). — 20 sq. συκ. μισθ. et. schol. Fr[1]: ὁ μ. συκοφ. BV, it. del. ὁ Fr. — 21 sq. μήτε ἐν τῷ δήμῳ μήτε ἐν τῇ β. Aq.

βουλῇ μήτε ἐν τῷ δήμῳ, μηδ' ἂν δεινότατος ᾖ λέγειν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα πράττῃ, γραφὰς ἑταιρήσεως πεποίηκε καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπέθηκεν. λέγε αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον, ἵν' εἰδῆτε, οἵων νόμων 5 ὑμῖν κειμένων, ὡς καλῶν καὶ σωφρόνων, τετόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν ὁ τοιοῦτος τὸν τρόπον, οἷον ὑμεῖς ἐπίστασθε.

ΝΟΜΟΣ.

21 ['Εάν τις 'Αθηναῖος ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν 10 ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, μηδ' ἱερωσύνην ἱερώσασθαι, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, μηδὲ ἀρχὴν ἀρχέτω μηδεμίαν, μήτε ἔνδημον μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν μήτε χειροτονητήν, μηδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω, μηδὲ γνώμην λεγέτω, μηδ' εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσίτω, μηδ' ἐν ταῖς 15 κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω, μηδ' ἐντὸς [τῆς ἀγορᾶς] τῶν περιραντηρίων πορευέσθω. ἐὰν δέ τις ⟨παρὰ⟩ ταῦτα ποιῇ, καταγνωσθέντος αὐτοῦ ἑταιρεῖν θανάτῳ ζημιούσθω.]

22 Τοῦτον μὲν τὸν νόμον ἔθηκε περὶ τῶν μειρακίων 20 τῶν προχείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων· οὓς δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν ἀνέγνω, περὶ τῶν παίδων· οὓς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων 'Αθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων ἐσκέ-

1 λέγειν] 'Αθηναίων add. A (§ 19 init.). — 3 ἐπιτέθεικεν (debebat -τέθηκεν) Herw. — 5 ὑμῖν m: ἡμῖν (Fr.). — νόμων post κειμένων A. — 6 τὸν τρόπον in mg. hab. f. — 9 sqq. legem om. f, uncis incl. Turr. Fr. — 9 ἐξέστω αὐτῷ τῶν] ἐξ BV. — 10 ἱερωσύνην om. BhqV Fr. (hab. d Barb.). — ἱερώσασθαι a[1] mqV: ἱεράσασθαι. — 12 μηδὲ κλ. μηδὲ BdqV Barb. — 15 sq. τῆς ἀγορᾶς del. W. (coll. Aristid. I p. 755 Dd. εἴσω περ. παριέναι); τῆς ἀγ. περὶ τῶν ῥαντ. gmV Barb., om. τῶν hq, τῶν τ. ἀγ. περ. Wolf al. Aut μηδὲ τ. ἀγ. ἐντὸς τῶν περ. — περιρραντηρίων codd. Cf. Meisterhans[3] 95d. — 17 παρὰ (coll. § 20. 32) add. R. — 17 sq. καταγνωσθὲν mal. Bk. — 19 μὲν Aq: μέντοι (Fr.). — 21 ἀνέγνω af Fr.: ἀνέγνων.

ψατο, τίνα χρὴ τρόπον συλλεγομένους ἡμᾶς εἰς τὰς ἐκκλησίας βουλεύεσθαι περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων. καὶ πόθεν ἄρχεται; „νόμοι“, φησί, „περὶ εὐκοσμίας“. ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἤρξατο, ὡς, ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστί, ταύτην ἄριστα τὴν πόλιν οἰκη- 5
23 σομένην. καὶ πῶς κελεύει [τοὺς προέδρους] χρηματίζειν; ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ κήρυξι καὶ πρεσβείαις καὶ ὁσίων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ 10 κῆρυξ· „τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων;“ ἐπειδὰν δὲ οὗτοι πάντες εἴπωσι, τότ' ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βουλό-
24 μενον, οἷς ἔξεστιν. σκέψασθε δή, ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει οἶμαι ὁ νομοθέτης, ὅτι οἱ πρε- 15 σβύτεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτοὺς ἄρχεται ἐπιλείπειν διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ συνεθίσαι τοὺς ἄριστα φρονοῦντας, τούτους ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ ὀνομαστὶ αὐτῶν ἕνα ἕκαστον ἀπορεῖ 20

1 ὑμᾶς h, sed cf. § 33. — 1 sq. τὰς ἐκκλησίας Aq: τὴν ἐκκλησίαν (Fr.). — 2 σπουδαιοτέρων B. — 4 ἀπὸ ... ἤρξατο del. Sakorraphos; contra 3 νόμοι ... εὐκοσμ. (cf. § 28) del. W. — 6 καὶ πῶς Abb. Fr.[1] W. (cf. § 19. 28): καὶ πῶς δὲ (καὶ π. δὴ Bk.). Cf. v. l. § 50. — τοὺς (hoc. om. f Barb. Abb.) προέδρ. del. W. — 7 ἐπειδὰν κτἑ.] cf. schol. Ar. Ach. 44. — καθάρσιον Harp. s. v. — 8 προχειρ. ..9 προέδρους male del. Bake; cf. Aristot. Πολ. Ἀθ. c. 43, 6. — 9 ἱερ.] τῶν ἱ. df. — 10 καὶ ὁσίων] v. Aristot. l. c. — 13 ἤδη] δὴ Laur. schol. Ar. — δημηγορεῖν schol. Ar. — Ἀθ. ἁπάντων τὸν Aq Abb. — 14 σκέψασθε ... 18 πραγμ. Stob. Fl. 115, 25. — δή] δέ Stob. Bk. Cf. § 14. — 15. ὡς ante οὐκ hab. Stob. — 16 ἡ δὲ ... 17 ἐπιλείπειν Thom. Mag. p. 116, 12. — 17 sq. διὰ ... πραγμ. suspecta G. Hermanno, del. Cob.; post 16 ἀκμ. collocata mal. Bk. — 20 ὀνομαστὶ (R.) W.: ὀνόματι (Fr.). Cf. 193. III, 96.

προσειπεῖν, τῇ ἐπωνυμίᾳ τῆς ὅλης ἡλικίας περιλαβὼν παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ προτρέπει δημηγορεῖν. ἅμα δὲ καὶ τοὺς νεωτέρους διδάσκει αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ' ὑστέρους πράττειν, καὶ τιμᾶν
5 τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα, ἐὰν ἄρα διαγενώμεθα. καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι 25 ῥήτορες, ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳί, [ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος], ὥστε ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει
10 πράττομεν, τὸ τὴν χεῖρα ἔξω ἔχοντες λέγειν, τότε τοῦτο θρασύ τι ἐδόκει εἶναι καὶ εὐλαβοῦντο αὐτὸ πράττειν. μέγα δὲ τούτου πάνυ σημεῖον ἔργῳ ὑμῖν οἶμαι ἐπιδείξειν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες ἐκπεπλεύκατε εἰς Σαλαμῖνα καὶ τεθεωρήκατε τὴν Σόλωνος εἰκόνα, καὶ αὐτοὶ
15 μαρτυρήσαιτ' ἄν, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ Σαλαμινίων ἀνάκειται ὁ Σόλων ἐντὸς τὴν χεῖρα ἔχων. τοῦτο δ' ἐστὶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὑπόμνημα καὶ μίμημα τοῦ Σόλωνος σχήματος, ὃν τρόπον ἔχων αὐτὸς διελέγετο τῷ δήμῳ [τῶν Ἀθηναίων]. σκέψασθε δή, ὦ ἄνδρες Ἀθη- 26
20 ναῖοι, ὅσον διαφέρει ὁ Σόλων Τιμάρχου καὶ οἱ ἄνδρες

1 τὴν ἐπωνυμίαν (τ. κοινὴν ἐπ. a²dq Barb., ut II, 99) codd. Fr., em. Ham. — περιλαβὼν (coll. III, 14) Emp. Ham.: ὑπολαβὼν (Fr.) plerique, ἀπολ. gm. — 3 καὶ om. BV Fr. — νέους Aq (schol.). — 5 ἄρα] add. δὴ Bg. — διαγιγνώμεθα Aq W. (per διασωθῶμεν explic. schol.). — 6 καὶ . . 7 Ἀριστ. schol. Aristid. p. 464 Dd. Suid. s. ἀρχαῖον. — 7 ὁ ante Θεμ. om. BV Fr. — Ἀριστ. ... 9 ἐπικαλ. Thom. Mag. p. 157. — 8 ἐπωνυμ. ἔχων Bg Fr., ὁ τὴν ... ἐπικαλ. del. Sch. Cf. III, 181. — τουτῳί A Thom. Fr.: τούτῳ. — 9 ὁ om. Thom. — ὁ δίκ. ἐπ. del. Scheibe. Cf. II, 23. — 12 τούτου πάνυ Aq: πάνυ τ. al. Fr.: del. τούτου W. — οἶμαι ὑμῖν Aq: del. ὑμῖν W. Cf. II, 103. 141. III, 46. 177 (Baeker). — 13 διαπεπλ. Herw. — 14 τεθεωρήκατε Aq: τεθέασθε. Cf. 65. — 16 ὁ om. V. — τοῦτο δὲ Rhet. W. VII, 38 (ubi aff. τοῦτο ... 19 Ἀθ.): τοῦτο (Fr.). — 19 τῶν] τῷ W.; del. τ. Ἀθ. Cob. — δὴ Aq: δὲ (Fr.).

ἐκεῖνοι, ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐπεμνήσθην. ἐκεῖνοι μέν
γε ᾐσχύνοντο ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν, οὑτοσὶ δὲ
οὐ πάλαι, ἀλλὰ πρώην ποτὲ ῥίψας θοἰμάτιον γυμνὸς
ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτω κακῶς καὶ αἰσχρῶς
διακείμενος τὸ σῶμα ὑπὸ μέθης καὶ βδελυρίας, ὥστε 5
τούς γε εὖ φρονοῦντας ἐγκαλύψασθαι, αἰσχυνθέντας
ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβούλοις χρώμεθα.
27 ἃ συνιδὼν ὁ νομοθέτης διαρρήδην ἀπέδειξεν, οὓς χρὴ
δημηγορεῖν καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ
οὐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόνων 10
ἐστὶν ἐστρατηγηκότων, οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργάζε-
ται ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ, ἀλλὰ τούτους καὶ
μάλιστα ἀσπάζεται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπερωτᾷ,
28 τίς ἀγορεύειν βούλεται. τίνας δ' οὐκ ᾤετο δεῖν λέγειν;
τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας· τούτους οὐκ ἐᾷ δημηγορεῖν. 15
καὶ ποῦ τοῦτο δηλοῖ; „δοκιμασία", φησί, „ῥητόρων·
ἐάν τις λέγῃ ἐν τῷ δήμῳ τὸν πατέρα τύπτων ἢ τὴν
μητέρα, ἢ μὴ τρέφων, ἢ μὴ παρέχων οἴκησιν·" τοῦτον
οὐκ ἐᾷ λέγειν. νὴ Δία καλῶς γε, ὡς ἔγωγέ φημι. διὰ
τί; ὅτι εἴ τις, οὓς ἐξ ἴσου δεῖ τιμᾶν τοῖς θεοῖς, εἰς 20
τούτους ἐστὶ φαῦλος, τί ποτε, φησίν, ὑπ' αὐτοῦ πεί-
σονται οἱ ἀλλότριοι καὶ ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτε-
29 ρον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; „ἢ τὰς στρατείας", φησί, „μὴ
ἐστρατευμένος, ὅσαι ἂν αὐτῷ προσταχθῶσιν, ἢ τὴν

1 ἐγὼ ante ὀλ. add. Aq. Cf. III, 12. — πρότ.] add. ἐν τῷ λόγῳ BqV Fr. (ead. post ἐπεμν. g). — ἐμνήσθην Ag. Cf. 84. 86. — 2 οὑτοσὶ δὲ A W.: Τίμαρχος δὲ οὑτ. B Fr., sed T. δὲ οὑτ. δὲ qV. — 9 δεῖ ... δήμῳ del. W. (οὓς ⟨οὐ⟩ χρὴ δημ. deletis reliquis Cob.). — 11 τῶν ante ἐστρατ. add. BgV Fr. — υἱὸς post ἐστρ. add. codd., del. (Bait.) Fr. Cf. [Dem.] LIX, 117. — 12 ἀλλὰ Aq Sch. W.: ἀλλὰ καί. — 16 δοκιμασία Harp. δοκιμασθείς. — 17 sq. cf. Philodem. vol. rhet. II 189 fr. I Sudh. τὸν πατέρ[α τύπτων] ἢ μὴ τρέφω[ν ἢ μὴ πα]ρέχων οἴκησ[ιν. — 19 ἔγωγέ A: ἐγώ (Fr.). — 21 φησὶν del. Ham. — 23 ἢ] εἰ f. — 24 στρατευόμενος Aq. — αἳ A.

ἀσπίδα ἀποβεβληκώς", δίκαια λέγων. τί δή ποτε; ἄν-
θρωπε, τῇ πόλει, ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι ἢ διὰ
δειλίαν μὴ δυνατὸς εἶ ἐπαμῦναι, μηδὲ συμβουλεύειν
ἀξίου. τρίτον τίσι διαλέγεται; „ἢ πεπορνευμένος",
5 φησὶν, „ἢ ἡταιρηκώς"· τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἐφ'
ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ῥᾳδίως
ἡγήσατο ἀποδώσεσθαι. τέταρτον τίσι διαλέγεται; „ἢ 30
τὰ πατρῷα", φησὶ, „κατεδηδοκώς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος
γένηται"· τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα,
10 καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο δια-
θήσειν, καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν
αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρόν, δημοσίᾳ δὲ
χρηστόν, οὐδ' ᾤετο δεῖν τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα
τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου.
15 καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κἂν πάνυ 31
κακῶς καὶ ἁπλῶς ῥηθῇ, χρήσιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο
εἶναι τοῖς ἀκούουσι· παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ,
καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου τῷ ἑαυτοῦ σώματι,
αἰσχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ'
20 ἂν εὖ πάνυ λεχθῇ συνοίσειν ἡγήσατο [τοῖς ἀκούουσι].
τούτους οὖν ἐξείργει ἀπὸ τοῦ βήματος, τούτους ἀπα- 32
γορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ

1 τί] διὰ τί Aq (διὰ τί (δή?) f, sed a m. 2, partim in ras., δίκαια ... ἄνθρ.). — ἄνθρ. ... 2 τίθεσαι Harp. θέμενος. — 2 τέθεισαι? — 4 ἢ] Bdf²V. — 5 τὸ post σῶμα om. Aq. — 6 κοινὰ A: κ. τὰ (Fr.). Cf. v. 10 (τὰ κ. del. Cob.). — 7 ἢ] εἰ df² Barb. — 8 ὁ τὰ BV. — 9 τὸν ... 10 διαθ. Stob. Fl. 43, 32. Thom. Mag. 261, 3. — 10 τῆς πόλ. del. Cob. — διαθεῖναι mqV Fr. — 13 οὐδ' ... 14 βίου Stob. Fl. 44, 13. — οὐδ'] οὐδ' ὡς Stob. — δεῖν Bait. Sch. W.: δεῖν ὁ νομοθέτης codd. Stob. (Fr.). — 14 οὐ om. Stob. — 15 καὶ ... κἂν] κἂν df ... καὶ A. — 16 ῥηθῇ (Bk.) Turr.: ῥ. λόγος codd. Cf. [Dem.] LX, 14 (Fr.) — 18 ἑαυτοῦ om. A W. — 20 λέγῃ mqV. — secl. τοῖς ἀκούουσι (17); ἡγήσ. del. Cob. — 21 ἀπὸ om. Aq; cf. 46. III, 117.

μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον δύνηται φέρειν ἡ πόλις, „δοκιμασίαν μέν“, φησιν, „ἐπαγγειλάτω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς ἔξεστιν“, ὑμᾶς δ' ἤδη κελεύει περὶ τούτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγιγνώσκειν· καὶ νῦν ἐγὼ 5 κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἥκω πρὸς ὑμᾶς.

33 Ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται· ὑμεῖς δ' ἔτι προσέθεσθε καινὸν νόμον μετὰ τὸ καλὸν παγκράτιον, ὃ οὗτος ἐπαγκρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὑπεραισχυνθέντες ἐπὶ τῷ πράγματι, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν 10 ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥτις προεδρεύσει. καὶ τί προσέταξεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον; καθῆσθαι [κελεύει] τοὺς φυλέτας βοηθοῦντας τοῖς νόμοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, ὡς εἰ μὴ βοήθειάν ποθεν μεταπεμψόμεθα ἐπὶ τοὺς οὕτω βεβιωκότας, οὐδὲ βουλεύεσθαι δυνησο- 15 μένους ἡμᾶς περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων.

34 ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος ταῖς κραυγαῖς· οὐ γὰρ αἰσχύνονται· ἀλλὰ τιμωρίαις τούτους ἀπεθίζειν χρή· μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο. 20

Ἀναγνώσεται οὖν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν φυλῶν νόμον Τίμαρχος οὑτοσὶ καὶ

3 *φησὶν* in mg. f. — 10 *ἐπὶ* A (Fr.). *γὰρ ἐπὶ*; tum post *ἐκκλ.* add. cett. *νόμον ἐθήκατε καινόν* (om. A, Fr.). Cf. schol. — 11 *προσεδρ.* Foucart non recte, v. Philippi. — 12 *κελεύει* del. Cob. — 13 *βοηθήσοντας* Hamak. — 15 sq. *ἡμᾶς δυνησ.* (hiat.) A. — 16 *ὑμᾶς* B. — 17 *ζητεῖν* . . . 19 *κραυγαῖς* del. Herm. non recte; commendat enim Aesch. hanc legem nondum ratam factam. — 19 *τιμωρ.* a¹mV (v. Sch.): *ταῖς τιμωρ.* (Fr.). — 22 *τὸν γὰρ* ghq Tayl. Fr.¹: *καὶ τὸν* cett. (sed f . *τὸν* ., erasis singulis litt.); tum 23 *νόμων* f (in erasis) h (*νόμων* q) Tayl. Fr.¹: *νόμον ὃν*.

ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες συνελθόντες γεγραμμένοι εἰσὶ
μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵν᾽ ἐξῇ αὐτοῖς καὶ λέγειν καὶ ζῆν,
ὡς αὐτοὶ βούλονται.

ΝΟΜΟΙ.

5 [Τῶν ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν ⟨τῇ⟩ βουλῇ ἢ ἐν τῷ 35
δήμῳ ⟨μὴ⟩ περὶ τοῦ εἰσφερομένου, ἢ μὴ χωρὶς περὶ
ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ ὁ αὐτὸς τῆς αὐτῆς, ἢ
λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινά, ἢ ὑποκρούῃ, ἢ χρη-
ματιζόντων μεταξὺ ἀνεστηκὼς λέγῃ περί του μὴ ἐπὶ τοῦ
10 βήματος, ἢ παρακελεύηται, ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην, ἀφει-
μένης τῆς ἐκκλησίας ἢ τῆς βουλῆς κυριευέτωσαν οἱ πρό-
εδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν καθ᾽ ἕκαστον ἀδίκημα
ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν. ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιος ᾖ
ζημίας, ἐπιβαλόντες μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν εἰσφερέ-
15 τωσαν εἰς τὴν βουλὴν ἢ εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν [ἐν
τῷ βουλευτηρίῳ]. ὅταν δ᾽ ἐξίωσιν ⟨αἱ⟩ κλήσεις, κρινά-
τωσαν· καὶ ἐὰν καταγνωσθῇ αὐτοῦ κρύβδην ψηφιζομένων,
ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσιν.]

2 μὴ] μηδ᾽ f W. — ἐξῇ f W.: ἐξῇ πράττειν (Fr.). — ζῆν καὶ λέγ. fhq. — 5 sqq. leg. om. df Abb.; uncis incl. Turr. Fr. — 5 ἐν τῇ β. Bake Sch.; contra ἐν δήμῳ ante Sch. Cf. Dem. XX, 100. XXIV, 50. — 6 μὴ add. Schoem. Fr. — ἢ μὴ χωρὶς (Wolf Fr.) V: μὴ χωρῇ (χωρεῖ) cett. — 7 sq. ἢ λοιδ. Bern. (Fr.): ὅτι δὲ λ. V, ὅτι ἢ λ. cett. — 8 ἢ post ὑποκρ. om. dV. — 9 ἀνεστηκώς V Brunck (Fr.): ἀνηκέστως. — 10 post ἐπιστ. interp. Matthiae. — 12 καθ᾽ ἕκ.] εἴθεκ V, εἶθ᾽ ἕκαστον d Barb., εἰ καθ᾽ ἕκ. am[1]q. — 13 ἐγγράφειν Tayl., cf. v. 18, Demosth. XLIII, 71: ἐπιγράφειν (Dem. LVIII, 48 v. l.; Andoc. I, 77, ubi ἐγγεγραμμένων pro ἐπιγ. Emper.) — ἐὰν codd.: εἰ Turr. Fr. — ᾖ mg. Bern.: ἐστὶ (Fr.). In lege Dem. XLIII, 75 ἐὰν δὲ μείζονος ζ. δοκῇ ἄ. εἶναι. — 14 πεντήκ.] πεντακοσίων (ci. Fr.) Sch. — 15 sq. ἐν τῷ βουλ. del. (Turr.) W. — 16 δὲ διεξίωσι h et fort. q, διεξίωσι plerique, δ᾽ ἐξ. r[2] Saupp. Fr. Rectum est δ᾽ ἐξήκωσιν, Plut. V. X or. 833 F. — αἱ add. Matthiae (Fr.). — 17 ψηφιζομένων R. (Fr.): ψηφίζον (-ζων, -ζειν) ἓν codd., addentes τῶν βουλευτῶν, quod del. Turr. (Fr.). — 18 πράκτορσιν R. (Fr.): πρ. τῶν νόμων.

36 Τῶν μὲν οὖν νόμων ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. τούτους μέντοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρήστους ἐφ' ὑμῖν ἐστιν· ἐὰν μὲν γὰρ κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ κύριοι, ἐὰν δ' ἀφιῆτε, 5 καλοὶ μέν, κύριοι δὲ οὐκέτι.

37 Βούλομαι δ', ὥσπερ ὑπεθέμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ἐπειδὴ περὶ τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν τὸ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου, ἵν' εἰδῆτε, ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. δέομαι δ' 10 ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συγγνώμην [μοι] ἔχειν, ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὲν μὴ καλῶν, τούτῳ δὲ πεπραγμένων, ἐξαχθῶ τι ῥῆμα 38 εἰπεῖν, ὅ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς Τιμάρχου. οὐδὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σαφῶς εἴποιμι 15 διδάσκειν βουλόμενος, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τούτῳ, εἰ αἰσχρῶς οὕτω τυγχάνει βεβιωκώς, ὥστε τὸν τὰ τούτῳ πεπραγμένα διεξιόντα ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν ὡς αὐτὸς βούλεται, ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων. εὐλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. 20

39 Σκέψασθε δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς μετρίως μέλλω προσφέρεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳί. ἐγὼ γάρ, ὅσα μὲν παῖς ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι, καὶ ἔστω ταῦτα ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἢ τὰ πρὸ

5 ⟨καὶ⟩ καλοὶ HWolf. — ἀφῆτε A. Cf. 177. — 6 μὲν f Barb. (omnes 177) Dobr. Fr.[1]: μόνον. — 7 ὑπεθ. post λόγου Aq. — 9 τοὺς Τ.] τοῦ Τιμ. adf, om. artic. gm. — 11 μοι om. Abb. — 13 προεξαχθῶ A. Cf. 70. — 16 διδάσκειν] add. ὑμᾶς Aq. — 16 sq. εἰ .. οὕτω] οὕτω γὰρ αἰσχρ. Aq[1]. — 15 φθέγγηται A W. Cf. v. 13 sq. — 20 μάλιστα om. A. — 22 τουτῳί om. A; Τιμ. del. W. (coll. § 26). — 24 post ταῦτα om. ἄκυρα cum V. Cf. schol. (alterum schol. in explic. ἄκυρα εἶναι, alterum ἀνεξέταστα ἐγένετο, tum rursus ἀνεξετάστως ἀφεῖσθαι). — ἢ A: καὶ (Fr.).

Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη γέγονε προθεσμία· ἃ δὲ ἤδη φρονῶν καὶ μειράκιον ὢν καὶ τοὺς νόμους ἐπιστάμενος τοὺς τῆς πόλεως διαπέπρακται, περὶ τούτων ἐγώ τε τὰς κατηγορίας ποιήσομαι, καὶ 5 ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀξιῶ σπουδάζειν.

Οὗτος γὰρ πάντων μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη 40 ἐκ παίδων, ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου, προφάσει μὲν τῆς τέχνης μαθητής, τῇ δ' ἀληθείᾳ πωλεῖν αὑτὸν προῃρημένος, ὡς αὐτὸ τοὖργον 10 ἔδειξεν. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἐμπόρων ἢ τῶν ἄλλων ξένων ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώματι ⟨τῷ⟩ Τιμάρχου, ἑκὼν καὶ τούτους ὑπερβήσομαι, ἵνα μή με τις εἴπῃ ὡς ἄρα λίαν ἅπαντ' ἀκριβολογοῦμαι· ὧν δ' ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε 15 καταισχύνων τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν, μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν ἢ μηδὲ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους. Μισγόλας ἔστι τις Ναυκράτους ὦ ἄνδρες 41 Ἀθηναῖοι Κολλυτεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγα-20 θός, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακώς, καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς.

1 ἐγένετο (hiat.) A. — 2 καὶ μειρ. ὢν del. Herw. — 4 τούτων ⟨δ'⟩? — ἐγώ τε Emperius: ἔγωγε. — 6 πάντων μὲν πρ. Aq: πρ. μὲν πάντων (Fr.). — 9 τοὖργον] τὸ πρᾶγμα Aq, om. vett. edd. Cf. II, 13. III, 62. 141. — 12 addidi τῷ, cf. 55. 74. 82 al. — 13 με] τε V, om. Aq Cob. — 13 sq. λ. ἅπαντα ἀκρ. V: πάντα λ. ἀκρ. q, πάντα ἀκρ. f. Barb., λ. ἀκρ. ἅπ. cett. Fr. (del. ἅπαντα Sch.). — 15 τὸ post σῶμα om. f Barb. — 16 αὐτὸ τοῦτο f Barb. cf. 72. — 17 μηδὲ p (R.): μή. Cf. p. 29, 3. — τούτων ⟨δὲ⟩? Cf. v. 4. — 18 Μισγ.... p. 34, 2 ἐστίν Athen. VIII, 339 B. — ἔστι Μ. A (om. τις cum Ath.). ἔστι Μ. τις hq, ἔστι τις Μ. W. coll. §§ 54. 62. — ὦ om. Ath. — 19 Κολλυτεύς (Bk. ap. Harp.) Turr. Fr.: Κολυττεύς (et. Athenaei A). Cf. Harp. s. v. — 22 εἰωθὼς ἔχειν Ath.: ἔχων dfq W. (qui conf. III, 13): ἔχων εἰ. Barb. ἔχειν εἰ. cett. Fr. — κιθαριστὰς καὶ κιθαρῳδούς Ammon. v. κίθαρις, Bachm. An. II, 378.

ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν. οὗτος αἰσθόμενος ὧν ἕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος οὑτοσὶ ἐπὶ τοῦ ἰατρείου, ἀργύριόν τι προαναλώσας ἀνέστησεν αὐτὸν καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, εὔσαρκον ὄντα καὶ νέον καὶ βδελυ- (5) ρὸν καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ πρᾶγμα, ὃ προῃρεῖτο
42 ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗτος δὲ πάσχειν. καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ' ὑπέστη Τίμαρχος οὑτοσί, οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής· πολλὴν γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ οὐσίαν, ἣν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ (10) προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἀλλ' ἔπραξε ταῦτα δουλεύων ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίᾳ καὶ πολυτελείᾳ δείπνων καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις καὶ κύβοις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς χρὴ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ᾐσχύνθη ὁ μιαρὸς (15) οὗτος ἐκλιπὼν μὲν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, διαιτώμενος δὲ παρὰ Μισγόλᾳ οὔτε πατρικῷ ὄντι φίλῳ οὔθ' ἡλικιώτῃ [οὔτε παρ' ἐπιτρόπῳ], ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ καὶ πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα
43 ὡραῖος ὤν. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καταγέλαστα (20) πέπρακται Τιμάρχῳ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ἓν δέ, ὃ καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει ⟨ἡ⟩ πομπή, ἐπόμπευον δ' ἐν ταὐτῷ ὅ τε Μισγόλας ὁ τοῦτον ἀνειληφὼς καὶ Φαῖδρος Καλλίου

1 ταυτὶ et. Athen.: ταῦτα Aq. — 2 αὐτὸν γνωρ. BgV Fr. — 5 βδελυρὸν schol. ad Arist. Nub. 446. — 7 post ταῦτα om. ποιεῖν A. Cf. 54 (Dem. XVIII, 197). — 12 ὀψοφαγίᾳ καὶ πολυτελείᾳ A (Ortner): ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις. Cf. v. l. p. 54, 8. Ὀψοφαγία Pollux VI, 37. — 13 δείπνων] καὶ δείπνῳ f Barb. — 14 χρὴ Aq: δεῖ (Fr.). — 18 οὔτε παρ' ἐπιτρ. del. W. (παρ' del. HWolf Fr.). — 18 sq. καὶ παρὰ πρ. Aq. — 23 ἡ add. Saupp. Fr. Cf. II, 151. — ἐπόμπευεν A, πομπεύων gmqV. — 24 Καλλίου r Fr.: ὁ K.

Σφήττιος. συνθεμένου δ' αὐτοῖς συμπομπεύειν Τιμάρχου τουτουί, οἱ μὲν περὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν διέτριβον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπανῆκε. παρωξυμμένος δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας, ζήτησιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο 5 μετὰ τοῦ Φαίδρου, ἐξαγγελθέντος δ' αὐτοῖς εὑρίσκουσι τοῦτον ἐν συνοικίᾳ μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα. διαπειλησαμένου δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις, καὶ κελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, 10 φοβηθέντες οἱ ξένοι φεύγοντες ᾤχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες, 44 ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίγνωσκον Μισγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασιν. ᾗ δὴ καὶ πάνυ χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ' 15 ὑμῶν, οὐδ' ἀπ' ἄλλου γιγνωσκόμενον οὐδενός, ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, περὶ οὗ καὶ τὴν ψῆφον μέλλετε φέρειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγνοουμένων σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀποδείξεις ποιεῖσθαι τὸν κατήγορον, περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων οὐ λίαν ἔγωγε μέγα ἔργον 20 εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν· ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐγὼ τοίνυν καίπερ ὁμολο- 45 γουμένου τοῦ πράγματος, ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμέν, γέγραφα μαρτυρίαν τῷ Μισγόλᾳ ἀληθῆ μέν, οὐκ ἀπαίδευτον δέ, ὥς γ' ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τοὔ- 25 νομα τοῦ ἔργου, ὃ ἔπραττε πρὸς τοῦτον, οὐκ ἐγγράφω,

5 ἐξαγγελθὲν? — 10 φεύγοντες ᾤχ. Aq: ᾤχ. φ. (Fr.). — 11 ὅτι Aq W.: ὅτι ἐγὼ (Fr.). Cf. § 65. — πάντες A W.: ἅπαντες (Fr.). — 12 ὅσοι] οἳ Aq, qui inser. (praet. Barb.) ὅσοι ante ἐγίγν. — 13 ᾗ δὴ] ἤδη Aq. — 16 ἐμέλλετε A. — 18 ποι. τὰς ἀποδ. Aq. — 20 τὸ om. A. — 21 sq. ὄντος post ὁμολ. add. A, post πράγμ. q. — 23 τῷ om. BV Fr. — 24 ὥς γ' Sakorr. ὡς ἐγὼ. — 25 οὐκ ἐγγέγραφα del. γέγρ. 36, 1 Cob.

οὐδ' ἄλλο γέγραφα οὐδέν, ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν νόμων τῷ τἀληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δέ ἐστιν ὑμῖν τε ἀκοῦσαι γνώριμα, ἀκίνδυνά τε τῷ μαρτυροῦντι καὶ μὴ
46 αἰσχρά, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ Μισγόλας δεῦρο παρελθὼν τἀληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια 5 ποιήσει· ἐὰν δὲ προαιρῆται ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον [ἢ τἀληθῆ μαρτυρεῖν], ὑμεῖς τὸ ὅλον πρᾶγμα συνίδετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πράξας αἰσχυνεῖται καὶ προαιρήσεται χιλίας μᾶλλον δραχμὰς ἀποτεῖσαι τῷ δημοσίῳ, ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ ὑμῖν, ὁ δὲ πεπον- 10 θὼς δημηγορήσει, σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τοὺς οὕτω
47 βδελυροὺς ἐξείργων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δ' ἄρα ὑπακούσῃ μέν, τράπηται δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας ἀποδιδούς, ἑτέροις δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ 15 ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν, πρῶτον μὲν εἰς ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται, ἔπειτα οὐδὲν ἔστ' αὐτῷ πλέον. ἑτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τίμαρχον τουτονὶ καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν καὶ διαιτώμενον παρὰ Μισγόλᾳ, πρᾶγμα οἶμαι χαλεπὸν 20

2 ἀληθῆ A. — ὑμῖν τε df: om. τε cett. (Fr.), ὑμῖν μὲν H. Wolf, Fr.[1]. Cf. II, 81. III, 90 al. — 3 ἀκοῦσαι f Barb.: ἀκούουσι cett., τοῖς ἀκ. R. Fr. — ἀκ. τε scripsi: ἀκίνδ. δὲ. — τῷ μαρτ. καὶ μὴ A Fr.: καὶ μὴ τῷ μ. — 5 μαρτυρεῖν Aq: μαρτυρῆσαι (Fr.). Cf. 48. 50. 69; aliter comparatus locus 72. — 6 ἐὰν δὲ ... μᾶλλον aff. schol. Aesch. Patm. p. 154. — 6 sq. secl. ἢ τἀλ. μαρτ. — 7 συνίδετε B, συνείδετε A (-ται Barb.) q, συνειδήσετε Bern., σύνιστε Turr., συνείσεσθε Sch., συνήσετε Fr. — 9 χιλ. δρ. μᾶλλον Aq, χιλίας δρ. Laur., del. μᾶλλον Cob. Baeker (qui conf. II, 76 al.). — ἀποτῖσαι omnes. — 11 σοφός ⟨γ'⟩ Cob. — 17 post ἐξαμ. add. ἐπιορκῶν a^2df^2 Barb. (ante ἐξ. hq). Cf. schol. — ἔστ' αὐτῷ A (ἐπ' αὐτῷ q): αὐτῷ ἔσται (Fr.). — 19 καταλιπόντα Aq (§ 75): ἐκλιπόντα (§ 42; hiat.).

[ἐξεργάζεσθαι] ἐπιχειρῶν· οὔτε γάρ με δεῖ τοὺς ἐμαυτοῦ φίλους μάρτυρας παρασχέσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθρούς, οὔτε τοὺς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας, ἀλλὰ τοὺς τούτων φίλους. ἂν δ' ἄρα καὶ τούτους 48
5 πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν, ὡς οὐκ οἴομαι· εἰ δὲ μή, ἀλλ' οὐχ ἅπαντάς γε· ἐκεῖνό γε οὐ μήποτε δυνήσονται, ἀφελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲ τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχου φήμην, ἣν οὐκ ἐγὼ τούτῳ παρεσκεύασα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οὕτω γὰρ χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν
10 βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥστε μηδ' ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς.

Βούλομαι δὲ κἀκεῖνο προειπεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακούσῃ 49 ὁ Μισγόλας τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι τῶν ἄλλων τὰ περὶ
15 τὴν ἡλικίαν· ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφερεῖς δέ, πρεσβύτεροι φαίνονται, ἕτεροι δὲ πολὺν ἀριθμὸν χρόνου γεγονότες παντάπασι νέοι. τούτων δ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν ὁ Μισγόλας. τυγχάνει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς καὶ συνέφηβος, καὶ ἔστιν ἡμῖν τουτὶ πέμπτον

1 ἐξεργάσασθαι A (ἐξειργάσ. q); sed del. vid., cf. Plat. Criton. 45 C. — ἐπιχειρῶν (Fr.): ἐγχειρῶν Aq. — γάρ με ci. Fr.: γὰρ ἐμὲ. — 3 οὔτε dq Barb. Fr.[1]: οὐ f, οὐδὲ cett. Fr. — 5 omisi γε post οἴομαι cum A, inserui post ἅπαντας 6 (post δὲ hab. Abb.). Cf. 53. — 6 οὐ μήποτε δυνήσονται Emper. Fr.[1]: οὐδὲ μήποτε δύνωνται A, it. sed δυνήσονται hq, οὐδέποτε δυνήσονται B (οὐ μήπ. δύνωνται W.). Cf. III, 177. — 8 παρεσκ. τούτῳ Aq; del. τούτῳ W. — 9 οὗτος om. Aq. Cf. § 57. — οὕτω. . . 11 πονηρᾶς Stob. Fl. 5, 74 (19 Hense); Flor. Monac. Mein. IV, 277. — χρὴ καθ. εἶναι τὸν βίον A Stob. Flor.: καθ. χρὴ τ. β. εἶναι BV Fr., κ. ε. χρὴ τ. β. hq. — 10 μηδ' A: μὴ (Flor. Fr.); μηδὲν δέχεσθαι Stob. — 13 τῷ νόμῳ Aq. — 14 τῶν ἄλλων q: ἀλλήλων (Fr.). — 15 ἔνιοι . . . 16 φαίν. Mant. proverb. II, 71. — 16 προφ. καὶ πρεσβ. codd.; καὶ πρεσβ. secl. Cob.; cf. schol. (Harp. v. προφ.). Agnoscit sed vituperat καὶ πρεσβ. schol. gm (hab. Mant. pr.). — 17 νέοι a Fr.: ν. φαίνονται gmV, ν. δοκοῦσιν (-οῦντες f Barb.) εἶναι Aq. — 18 τυγχάνει . . . 19 συνέφ. Lex. Vindob. 165, 5 N.

καὶ τετταρακοστὸν ἔτος· καὶ ἐγὼ μὲν τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, ὅσας ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος. διὰ τί οὖν ταῦτα προλέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε· „ὦ Ἡράκλεις, ἀλλ' οὗτός γε τούτου οὐ πολὺ διαφέρει.“ 5 *ἅμα μὲν γὰρ ἡ φύσις ἐστὶ τοιαύτη τοῦ ἀνδρός, ἅμα δὲ ἤδη μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν.*

50 *Ἵνα δὲ μὴ διατρίβω, πρῶτον μὲν κάλει μοι τοὺς εἰδότας Τίμαρχον τουτονὶ διαιτώμενον ἐν τῇ Μισγόλα οἰκίᾳ, ἔπειτα τὴν Φαίδρου μαρτυρίαν ἀναγίγνωσκε,* 10 *τελευταίαν δέ μοι λαβὲ τὴν αὐτοῦ Μισγόλα μαρτυρίαν, ἐὰν ἄρα καὶ τοὺς θεοὺς δεδιὼς καὶ τοὺς συνειδότας αἰσχυνόμενος καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς ἐθελήσῃ τἀληθῆ μαρτυρεῖν.*

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. 15

[*Μισγόλας Νικίου Πειραιεὺς μαρτυρεῖ. ἐμοὶ ἐγένετο ἐν συνηθείᾳ Τίμαρχος ὁ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου ποτὲ καθεζόμενος, καὶ κατὰ τὴν γνῶσίν μου τὴν πρότερον αὐτὸν πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν οὐ διέλιπον.*]

51 *Εἰ μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Τίμαρχος οὑ-* 20 *τοσὶ διέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλᾳ καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον*

2 ὅσας dfhq: ἃς (Er.). — οὖν] δὴ Aq. Cf. 67 (29). — 6 ἐστιν ante ἡ φύσις Aq (del. W.). — ἀνδρός Aq; ἀνθρώπου. — 8 κάλει μοι πρῶτον μὲν Aq. — 11 καὶ τελ. δὲ BgV Fr. Cf. § 23. — 12 ἐὰν ἄρα Dahms W. (cf. 49 init.): ἵνα (Fr.); ἐὰν Tayl. — 14 ἐθέλῃ df. Cf. 46. — 15 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ q Bens. Fr.; ΜΑΡΤΥΡΙΑ. — 16 sqq. test. om. A; uncos add. Turr. Fr. — Νικίου om. in lac. V. — 17 συνηθ. mq Laur. Fr.[1]: τῇ συν. — 18 μου Bern. Fr.: μοι. — πρότερον Emper.: πρὸς (Fr.). — 19 πολυωρῶν om. in lac. V. — 20 εἰ μὲν ... εἶναι p. 39, 17 Gregor. Cor. W. VII, 1185 sq. — παρέμεινε Aq Greg.

ἧκε, μετριώτερ' ἂν διεπέπρακτο, εἰ δή τι τῶν τοιού-
των ἐστὶ μέτριον, καὶ ἔγωγε οὐκ ἂν ἐτόλμησα αὐτὸν
οὐδὲν αἰτιᾶσθαι ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παρρησιάζεται,
ἡταιρηκέναι μόνον· ὁ γὰρ πρὸς ἕνα τοῦτο πράττων,
5 ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶξιν ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ
τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω, 52
ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους, Κηδωνίδην καὶ Αὐτο-
κλείδην καὶ Θέρσανδρον, [καὶ ἐπιδείξω] αὐτοὺς <δὲ>
λέγων ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε, μὴ μόνον
10 παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώ-
ματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρῳ καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ, καὶ
παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα, οὐκέτι δήπου φα-
νεῖται μόνον ἡταιρηκώς, ἀλλὰ (μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ
οἶδ' ὅπως δυνήσομαι περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν) καὶ
15 πεπορνευμένος· ὁ γὰρ εἰκῇ τοῦτο καὶ πρὸς πολλοὺς
πράττων καὶ μισθοῦ, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι.

Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ Μισγόλας τῇ τε δαπάνῃ ἀπεῖπε 53
καὶ τοῦτον ἐξέπεμψε παρ' ἑαυτοῦ, [μετὰ τοῦτον] ἀνα-

1 ἦλθε A q Greg. Cf. v. 12. — μετριώτερον q Greg. — 2 μέ-
τριόν ἐστι Greg. — ἐτόλμησα ci. R. (cf. 55): ὤκνησα (42); ἔγωγε
κἂν ὤκν. Ham. — 3 οὐδὲ Greg. — οὐδὲν <ἄλλο> Bern. —
<ἄλλ'> ἢ Sakorr. — παρρησιάζεται Bachm. An. I, 333. — 4 ἕνα
<μὲν> R. — 5 <οὐκ> ἐπὶ Herw., sed v. infr 10. — 6 εἰ Ge-
bauer. — ἀποδείξω Greg. — 7 ἀγρίους f[1] Harp. p. 110 (qui aff.
ὑπερβ. . . . Κηδ.) Greg.: ἀγρίους ἄνδρας (Fr.). Cf. Harp. ἀγρίους,
Phot. Reitzenst. 24, 11. — Κηδων. — 8 Θέρσ. Harp. Αὐτοκλείδης.
— καὶ om. Greg. — καὶ (h q Br.: ἀλλ' cett.) ἐπιδ. del. et δὲ ins.
Sakorr. (ἀλλ' . . . λέγων om. Greg. Rosenberg). — 9 μὴ Greg. Fr.:
καὶ μή. — 11 sq. καὶ παρὰ . . . ἐληλ. del. Rosenberg W. Dicuntur
Anticles, Pittalacus, Hegesander. — 12 φανήσεται οὖν (Vindob.
δὲ) οὐ μόνον … 15 πεπορν. Hermog. III, 411 W.; οὐκέτι … πεπορν.
Thom. Mag. p. 129 sq. — 12 sq. μόνον φαίνεται A q Greg. Thom.,
φαίν. μ. cett.; scripsi cum Cob. φανεῖται. — 13 ἀλλὰ l Hermog.
Thom. W.: ἀλλὰ καὶ (Fr). — 14 δυνήσομαι] δεῖ Hermog. (sed om.
Vindob.). — ὅλην πη τὴν Vind. Hermogenis. — 16 δοκεῖ τούτῳ
A q Greg. (ut § 51): τούτῳ δοκεῖ (Fr.). — 18 παρ'] ἀφ' A q. Cf. 58.

λαμβάνει αὐτὸν Ἀντικλῆς Καλλίου Εὐωνυμεύς. οὗτος μὲν οὖν ἄπεστιν ἐν Σάμῳ μετὰ τῶν κληρούχων· ἀλλὰ τὰ μετὰ ταῦτα ἐρῶ. ὡς γὰρ ἀπηλλάγη παρὰ τοῦ Ἀντικλέους καὶ τοῦ Μισγόλα Τίμαρχος οὑτοσί, οὐκ ἐνουθέτησεν ἑαυτόν, οὐδὲ βελτιόνων διατριβῶν ἥψατο, ἀλλὰ 5 διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν [καὶ κυβεύουσιν]· ἤδη γὰρ οἶμαί τινας ὑμῶν ἑωρακέναι, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἀκηκοέναι 54 γε. τῶν δὲ ἐκ τῆς διατριβῆς ταύτης ἐστί τις Πιττάλακος, ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. οὗτος 10 εὐπορῶν ἀργυρίου καὶ ἰδὼν τοῦτον ἐν τῇ διατριβῇ, ἀνέλαβεν αὐτὸν καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐδυσχέρανεν ὁ μιαρὸς οὑτοσί, μέλλων ἑαυτὸν καταισχύνειν πρὸς ἄνθρωπον δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως· ἀλλ' εἰ λήψεται χορηγὸν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, τοῦτο 15 μόνον ἐσκέψατο, τῶν δὲ καλῶν ἢ τῶν αἰσχίστων οὐ-55 δεμίαν πώποτε πρόνοιαν ἐποιήσατο. καὶ τοιαῦτα ἁμαρτήματα καὶ τοιαύτας ὕβρεις ἐγὼ ἀκήκοα γεγονέναι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἰς τὸ σῶμα τὸ Τιμάρχου, οἵας ἐγὼ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐκ ἂν τολμήσαιμι 20

4 οὗτος B. — 5 ἀλλὰ...7 τινὲς συμβάλλουσι Schol. Patm. p. 154 Sakk. — 7 καὶ κυβ. del. W. (οὗ...κυβ. delebat Tayl.; contra ἐν τῷ κυβ. del. Cob.). — 8 ὑμῶν τινας Aq. — post ἑωρ. om. ἃ λέγω (cf. 71) cum A. — 9 γε om. dfq. Cf. 48. — 10 ἄνθρωπος...πόλεως om. f[1] (del. Ortner); et. Harp. v. δημόσιος non haec priora sed proxima v. 14 ἄνθρωπον ... πόλ. aff. Sunt autem haec utroque loco necessaria. *Οἰκ. τ. π.* et hic et v. 14 et § 62 del. (Dobr., qui tamen conf. Dem. XLII, 32) Bak. Herw. Fr.[1] — 11 ὁρῶν Aq (propter εὐπορῶν? W. Cf. 57. — ταύτῃ ad διατρ. (cf. v. 9) add. codd. (Fr.) praet. glmV. — 12 ἔσχε fq Barb.: εἶχε. Cf. 41. Nihildum describitur ante § 55. — τοῦτ' A. Cf. 42. — 13 ἐδυσχέρανεν scr: -αινεν. Cf. ὤκνησεν 42. — οὗτος A. — 14 v. ad v. 10. — 16 αἰσχίστων A; αἰσχρῶν (Fr.). — 17 sq. ἁμαρτ.] πράγματα A. — 18 puto ἔγωγ'. — 19 τὸ T. df: τοῦ T. (Fr.).

πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· ἃ γὰρ οὗτος ἔργῳ πράττων οὐκ
ᾐσχύνετο, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ
ἂν δεξαίμην ζῆν. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τού-
τους, ἐν οἷς οὗτος ἦν παρὰ τῷ Πιτταλάκῳ, καταπλεῖ
5 δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Ἡγήσανδρος, περὶ οὗ πάλαι εὖ
οἶδ' ὅτι θαυμάζετε διότι οὐ μέμνημαι· οὕτως ἐναργές
ἐστιν ὃ ἐρῶ. οὗτος ὁ Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν 56
ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐγώ. ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας
εἰς Ἑλλήσποντον ταμίας Τιμομάχῳ τῷ Ἀχαρνεῖ τῷ
10 στρατηγήσαντι, καὶ ἧκε δεῦρο ἀπολελαυκώς, ὡς λέγε-
ται, τῆς ἐκείνου εὐηθείας, ἔχων οὐκ ἐλάττους ὀ-
γδοήκοντα μνᾶς ἀργυρίου· καὶ τρόπον τινὰ οὐχ ἥκιστα
αἴτιος ἐγένετο Τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὢν δ' ἐν τοι- 57
αύτῃ ἀφθονίᾳ καὶ εἰσφοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον συγ-
15 κυβευτὴν ὄντα, καὶ τοῦτον ἐκεῖ πρῶτον ἰδών, ἥσθη
τε καὶ ἐπεθύμησε καὶ ἐβουλήθη ὡς αὑτὸν ἀναλαβεῖν,
καί πως ἡγήσατο αὐτὸν ἐγγὺς εἶναι τῆς αὑτοῦ φύσεως.
πρῶτον μὲν οὖν τῷ Πιτταλάκῳ διελέχθη δεόμενος
παραδοῦναι τοῦτον· ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τούτῳ
20 προσβάλλει, καὶ οὐ πολὺν ἀνήλωσε λόγον, ἀλλ' εὐθὺς
ἐπεπείκει· καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία
καὶ ἀπιστία, ὥστε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν

1 αὐτὸς Aq. — 2 λόγῳ om. a[1]glmV (Sch., qui conf. § 73); contra λόγω μόνον Aq. — 3 δεξαίμην Cob. (coll. II, 179): ἐδεξάμην (Fr.). — 5 post Ἡγ. om. ὁ τοῦτον ἀνειληφώς cum f[1] (Ortner) Ham. Sch. — 11 ὀγδ. A: ἢ ὀγδ. — 13 post ἐγέν. om. οὗτος cum A. — 13 sq. ταύτῃ τῇ dfhq, ταύτῃ Barb. — 14 εἰσφοι-τῶν Aq: φοιτῶν (Fr.). — 15 ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον Aq. — 17 πως Cob. W. πως ἴσως (Fr.). — εἶναι αὐτὸν ἐγγὺς BV Fr. — 19 post ἔπειθεν (ἔπεισεν Fr.[1]) om. αὐτὸν cum A. — τούτῳ om. A. — 20 ἀνήλωσε A Fr.: ἀνάλωσε. — λόγον Aq: χρόνον (Fr.) — 21 κακία Am[1] (Fr.): ἀκακία. — 22 ἀπιστία lqV Barb. (Fr.): εὐπιστία.

58 μισοῖτο. ὡς δ' ἀπήλλακτο μὲν παρὰ τοῦ Πιτταλάκου, ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγησάνδρου, ὠδυνᾶτο οἶμαι ὁ Πιττάλακος, μάτην, ὥς γ' ᾤετο, τοσοῦτον ἀργύριον ἀνηλωκώς, καὶ ἐξηλοτύπει τὰ γιγνόμενα, καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τὴν οἰκίαν. ὅτε δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει, σκέψασθε 5 μεγάλην ῥώμην Ἡγησάνδρου καὶ Τιμάρχου· μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ αὐτοὶ καὶ ἄλλοι τινές, ὧν οὐ
59 βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, οὗ ᾤκει ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια καὶ διερρίπτουν εἰς τὴν ὁδόν, 10 ἀστραγάλους τέ τινας διασείστους καὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα, καὶ τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας, οὓς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν, τὸ δὲ τελευταῖον δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς ἐξ ἀνθρώπων 15 πληγὰς οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας
60 αἰσθέσθαι τῆς κραυγῆς. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι ὁ Πιττάλακος, ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. ὄχλου δὲ συνδραμόντος, οἷον εἴωθε 20 γίγνεσθαι, φοβηθέντες ὅ τε Ἡγήσανδρος καὶ ὁ Τίμαρχος, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν (ἐπῄει δὲ ἐκκλησία), θέουσι πρὸς τὸν βωμὸν

1 παρὰ A a (Fr.): ἀπὸ. Cf. 53. — 3 μάτην ὥς γ' ᾤετο Aq post Πιττ.: μάτην ὡς ᾠ. BV post ἀργ. (Fr.). — τοσοῦτον] τὸ A W. (sed τοσ. q). — 5 ὅτε Tayl.: ὅτι. Cf. 62; per ἐπειδὴ expl. schol. — 7 ἄλλοι τινές f Barb. (Saupp. Turr.): add. τῶν (om. d) συγκυβευτῶν dhq (Fr.[1]); καὶ τ. συγκ. τινες καὶ ἄλλοι BV Fr. Cf. p. 43, 1. — 11 τε om. Aq. Cf. Harp. διασείστους. — καὶ φιμοὺς ... 12 ὄργανα Harp. φιμοί, BV Fr.: καὶ φ. καὶ κύβους καὶ ἑτερά τινα ὀργ. Aq. — 19 βωμὸν τὸν Aq: βωμὸν (Fr.). — 21 ὁ (ὅ τε hq) Τίμ. καὶ ὁ Ἡγ. Ahq. Malim autem καὶ Τίμ. — 22 μὴ ἀνακηρυχθῆναι αὐτ. τὴν βδελυρίαν Phot. Reitzenst. 113, 18.

καὶ αὐτοὶ καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινες, καὶ περιστάντες 61
ἐδέοντο τοῦ Πιτταλάκου ἀναστῆναι, λέγοντες, ὅτι τὸ
ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν, καὶ αὐτὸς οὗτος, οὔπω
μὰ Δία ὥσπερ νῦν ἀργαλέος ὢν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔτι
5 χρήσιμος, ὑπογενειάζων τὸν ἄνθρωπον καὶ πάντα φά-
σκων πράξειν, ἃ ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ. πέρας πείθουσιν
ἀναστῆναι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ [τὸν ἄνθρωπον], ὡς τευ-
ξόμενόν τινος τῶν δικαίων. ὡς δ' ἀπῆλθεν ἐκ τῆς
ἀγορᾶς, οὐκέτι προσεῖχον αὐτῷ τὸν νοῦν. βαρέως δὲ 62
10 φέρων τὴν ὕβριν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δίκην ἑκατέρῳ
αὐτῶν λαγχάνει. ὅτε δ' ἐδικάζετο, σκέψασθε μεγάλην
ῥώμην Ἡγησάνδρου· ἄνθρωπον οὐδὲν αὐτὸν ἠδικη-
κότα, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον ἠδικημένον, οὐδὲ προσήκοντα
αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, ἦγεν εἰς
15 δουλείαν φάσκων ἑαυτοῦ εἶναι [δοῦλον]. ἐν παντὶ δὲ
κακοῦ γενόμενος ὁ Πιττάλακος, προσπίπτει ἀνδρὶ καὶ
μάλα χρηστῷ. ἔστι τις Γλαύκων Χολαργεύς· οὗτος
αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο 63
δικῶν λήξεις ἐποιήσαντο. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου
20 ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα Διοπείθει τῷ Σουνιεῖ,
δημότῃ τε ὄντι τοῦ Ἡγησάνδρου καὶ ἤδη ποτὲ καὶ
χρησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ· παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα
ὁ Διοπείθης, ἀνεβάλλετο χαριζόμενος τούτοις χρόνους

2 ἀναστῆναι.. 3 γέγονεν Thom. Mag. p. 283, 19. — 3 αὐτὸς Aq W: α. δὲ (Fr.). — οὔπω Aq: οὐδέπω (Fr.). — 7 τὸν ἄνθρ. ante ἀπὸ Aq; seclusi (ἀπὸ τοῦ β. om. W.). — 11 ὅτε h Steph.: ὅτι; cf. p. 42, 5. — ἐδικάσατο Aq. — 12 οὐδὲν Agq (Fr.): μηδὲν. — 13 οὐδὲ Aq: οὐδέν. — 14 οἰκ. τ. πόλ. ut p. 40, 10 del. Dobr. Bak. (Fr.[1]). — 15 δοῦλον del. Sakorr. — 16 κακοῦ Blomf. Fr.: κακῷ. — προσπ. πρὸς τὰ γόνατα df (sed f προσπ... ἀνδρὶ a m. sec. hab.), post ἀνδρὶ add. πρὸς τὰ γόν. hq. — καὶ om. df. Cf. 83. — 17 Γλαῦκος df. — 19 λήξεις δικῶν Aq. — 21 καὶ post ποτὲ om. Aq. — 23 ὁ om. gmV.

64 ἐκ χρόνων. ὡς δὲ παρῄει ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ἡγήσανδρος, ὅτε καὶ προσεπολέμει Ἀριστοφῶντι τῷ Ἀζηνιεῖ, πρὶν αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐν τῷ δήμῳ ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐπαγγελεῖν, ἥνπερ ἐγὼ Τιμάρχῳ, καὶ ἐπειδὴ Κρωβύλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδημηγόρει, 5 καὶ ὅλως ἀπετόλμων ὑμῖν οὗτοι περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμβουλεύειν, ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος ἑαυτὸν ὁ Πιττάλακος καὶ ἐκλογισάμενος, ὅστις ὢν πρὸς οὕστινας ἐπολέμει, εὖ ἐβουλεύσατο (δεῖ γὰρ τἀληθὲς λέγειν)· ἡσυχίαν ἔσχεν, καὶ ἠγάπησεν, εἴ τι μὴ προσλάβοι 10 καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν ταύτην νίκην νενικηκὼς ὁ Ἡγήσανδρος ἀκονιτί, εἶχε παρ' ἑαυτῷ 65 Τίμαρχον τουτονί. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἴστε· τίς γὰρ ὑμῶν πώποτε εἰς τοὖψον ἀφῖκται καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; ἢ τίς τοῖς 15 τούτων κώμοις καὶ μάχαις περιτυχὼν οὐκ ἠχθέσθη ὑπὲρ τῆς πόλεως; ὅμως δ', ἐπειδήπερ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμέν, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα τὸν ἀφελόμενον εἰς ἐλευθερίαν τὸν Πιττάλακον, καὶ τὰς ἑτέρας μαρτυρίας ἀναγίγνωσκε. 20

1 παρῄει gm(V) Fr.: παρῆν (παρῄειν Cob. W.). — ἡμέτερον A. — 3 αὐτὴν ταύτην om. A. — ἐν τῷ δ. h. l. Ahq, ante 4 ἥνπερ BV Fr. — 4 ἀπειλήσαιεν A. — ἐπαγγελίαν Harp. s. v. — ἐπαγγελεῖν scr.: ἐπαγγέλλει A, om. cett. Fr. Cf. 81. — ὥσπερ A; post Τιμ. om. ἐπήγγειλα cum A. Cf. 87. — 6 ὑμῖν] ἐν ὑμῖν (ἡμ. d) Aa²q. — πρῶτοι οὗτοι Aa²q (ἐν πρώτοις οὗτοι Ham.). — 7 ἤδη Aglq: δὴ (Fr.), quod aptum infra v. 11. — 8 ὅστις A: τίς (Fr.). — 9 τἀληθὲς Aq: τἀληθῆ (Fr.). — 10 ἔσχεν lmV (Fr.¹): ἔχειν (Fr.); del. ἡσ. ἔ. Cob. — τι del. Cob.; Dem. XX, 139 conf. Fr. — 13 τοῦτον Aq. — ὅτι] ὅτι ἐγὼ A(q). Cf. 44. — 14 πώποτε] praemitt. ὃς οὐ hq, οὗτος ὃς οὐ (ὃς in f a m. sec.) A, οὐ cett. Fr. — 15 οὐ post τίς om. cum a² Abb. Fr. — 16 μάχαις Ham. (coll. Isae. III, 13): μοιχείαις. § 136, Eur. Cycl. 534 confert Fr.¹. — 17 ἐπειδήπερ fq Abb.: ἐπειδὴ (Fr.). § 45 antecedit καίπερ. — 18 ⟨τὸν⟩ Χολ. Fr. (ut II, 67 al.). — τὸν ... 19 Πιττ. del Sakorr.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

[*Μαρτυρεῖ Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν. χρόνῳ δ' ὕστερον ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ Πιττάλακος, ἔφη βούλεσθαι διαλυθῆναι τὰ πρὸς Ἡγήσανδρον προσπέμψας αὐτῷ, ⟨ὥστε⟩ ἄρασθαι τὰς δίκας, ἥν τε αὐτὸς ἐνεκαλέσατο Ἡγησάνδρῳ καὶ Τιμάρχῳ, καὶ ἣν Ἡγήσανδρος τῆς δουλείας αὐτῷ· καὶ διελύθησαν.* 66

Ὡσαύτως Ἀμφισθένης μαρτυρεῖ. ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν, καὶ τὰ ἑξῆς.]

Οὐκοῦν καὶ αὐτὸν ὑμῖν καλῶ τὸν Ἡγήσανδρον. γέγραφα δ' αὐτῷ μαρτυρίαν κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν ἢ τῷ Μισγόλᾳ. οὐκ ἀγνοῶ δ', ὅτι ἀπομεῖται καὶ ἐπιορκήσει. διὰ τί οὖν αὐτὸν καλῶ [ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν]; ἵν' ὑμῖν ἐπιδείξω, οἵους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο, ὡς καταφρονοῦντας μὲν τῶν θεῶν, ὑπερορῶντας δὲ τοὺς νόμους, ὀλιγώρως δὲ ἔχοντας πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην. κάλει μοι τὸν Ἡγήσανδρον. 67

2 sqq. test. om. f, uncis incl. Turr. Fr. — 5 τὰ del. Scheib. — post Ἡγ. om. καὶ cum adgV Barb Fr. — 6 προσπέμψας R. Fr.: προπέμψας V, προπέμψαι plerique (καὶ προσπέμψαι HWolf Fr.[1]).— ⟨ὥστε⟩ ἄρ. τὰς δ. scripsi (τὰς δ. ἄρ. Bern., HWolf): ἄρ. τῆς δίκης r, mg. h, τῆς δίκης ἄρ. Ald. Steph., ἄρ. adgm[1]V Barb. (Fr.). Cf. [Dem.] LIX, 53 sq., ubi ἀναιρεῖσθαι. — 7 Ἡγησάνδρῳ et Τιμάρχῳ, 8 αὐτῷ (hlq) Fr.[1] Sch.: accusativ. cett. — 8 καὶ οὕτω διελ. p Fr., om. ὡσαύτως quod cett. post διελ. hab. Id ad Ἀμφισθ. μαρτ. recte ut vid. rettulit Scheib. (del. Emp. W.; idem Scheib. postea ci. καὶ διελ. οὕτως); inde delendum (W.) ΜΑΡΤΥΡΙΑ, quod codd. add. ante Ἀμφ.; cf. supra ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. — 12 καλῶ h Fr.[1]: καλέσω. — 16 καλῶ αὐτὸν fq (del. αὐτὸν W.). — secl. ἐπὶ τ. μαρτ. — 17 τοῦτο om. f. Cf. 74. — 20 τὸν om. f.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

68 [Ἡγήσανδρος Διφίλου Στειριεὺς μαρτυρεῖ. ὅτε κατέπλευσα ἐξ Ἑλλησπόντου, κατέλαβον παρὰ Πιτταλάκῳ τῷ κυβευτῇ διατρίβοντα Τίμαρχον τὸν Ἀριζήλου, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς γνώσεως ἐχρησάμην Τιμάρχῳ ὁμιλῶν τῇ αὐτῇ χρήσει, 5 ᾗ καὶ τὸ πρότερον Λεωδάμαντι.]

69 Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεται τὸν ὅρκον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ καὶ προεῖπον ὑμῖν. κἀκεῖνό γε πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νῦν οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. καὶ οὐδὲν μὰ Δία 10 θαυμαστόν· ἀναβήσεται γὰρ οἶμαι δεῦρο πιστεύων τῷ ἑαυτοῦ βίῳ, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅστις ἦν οὐ γιγνώσκων, ἐφ᾽ ᾧ ὑμεῖς 70 ἐθορυβήσατε τῆς μαρτυρίας ἀναγιγνωσκομένης. ἆρά γε ἐξαχθήσομαί τι σαφέστερον εἰπεῖν ἢ κατὰ τὴν 15 ἐμαυτοῦ φύσιν; εἴπατέ μοι πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅστις αὐτὸν κατῄσχυνε πρὸς Ἡγήσανδρον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι; ἢ τίνας αὐτοὺς οὐκ οἰόμεθ᾽ ὑπερβολὰς ποιεῖσθαι βδελυρίας παροινοῦντας καὶ 20 μονουμένους; οὐκ οἴεσθε τὸν Ἡγήσανδρον ἀπολυό-

2 sqq. test. om. f; uncos add. Turr. Fr. — Σπειριεὺς Bdglq, Σουνιεὺς (63) (Tayl.) Sch. — 4 Τίμ. p Bk.: τὸν Τίμ. (Fr.). — 5 χρήσει Wolf Emp. Fr.: ἄρσει codd., πράξει R. W. — 8 γε A W.: δέ μοι (Fr.). — 10 οὐδὲν γοῦν θ. . . . 13 ὅστις ἐστὶν ἀγνοῶν (sic) Herodian. W. VIII, 589. — 11 οἶμαι A W.: ὑμῖν (Fr.); om. οἴμ. δεῦρο Her. — καὶ πιστ. τ. ἑ. βίῳ post μισοπ. 12 Her. — 12 καλός τε Her. — 13 ἦν] ἐστὶν Her. — 14 ἆρα . . . 15 εἰπεῖν Bachm. An. I, 362. — 15 ἐξαχθ. A: προαχθ. (Anecd.) Fr. Cf. § 37. — τι] ὅτι BgV. — 16 τοῦ (om. l) et τῶν ἄλλων del. Cob. W. Cf. 79. 87. III, 156; Dem. IX, 54. — 17 καταισχύνει f Barb. — 19 αὐτοὺς (ἂν τοὺς Barb.) post οἰόμεθ᾽ Aq; om. Bk. — οἴεσθ᾽ ci. Bait. — 21 ἀπολυόμενον Sakorr. (I, 122. II, 2. Thuc. VIII, 87): ἀπολογούμενον.

μενον τὰς πρὸς τὸν Λεωδάμαντα πράξεις τὰς περιβοήτους, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνιστε, ὑπερήφανα ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν, ὡς ταῖς τούτου ὑπερβολαῖς αὐτὸν δόξοντα μέτρια διαπεπρᾶχθαι; ἀλλ' ὅμως ὄψεσθε, ὅτι 71
5 καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρωβύλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτερίας φήσουσιν, ἃ ἐγὼ λέγω, ἀξιώσουσι δέ με μάρτυρας παρασχέσθαι διαρρήδην μαρτυροῦντας, ὅπου ἔπραττεν, [ὅπως ἐποίει,] ἢ
10 τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος, πρᾶγμα οἶμαι ἀναιδὲς λέγοντες. οὐ γὰρ ἔγωγε ὑπολαμβάνω οὕτως ὑμᾶς ἐπι- 72 λήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγιγνωσκομένων [τῶν] νόμων, ἐν οἷς γέγραπται, ἐάν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναίων ἐπὶ ταύ-
15 την τὴν πρᾶξιν, ἢ ἐάν τις ἑαυτὸν μισθώσῃ, ἔνοχον εἶναι τοῖς μεγίστοις καὶ τοῖς ἴσοις ἐπιτιμίοις. τίς οὖν οὕτω ταλαίπωρός ἐστιν ἄνθρωπος, ὅστις ἂν ἐθελήσειε σαφῶς τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ἐξ ἧς ὑπάρχει αὐτῷ, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρήσῃ, ἐπιδεικνύναι ἔνοχον
20 ὄντα ἑαυτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; οὐκοῦν ὑπόλοι- 73 πόν ἐστι τὸν πεπονθότα ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο κρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει. βούλεσθε οὖν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν καὶ μὴ ζητῶμεν; νὴ τὸν Ποσειδῶ καλῶς ἄρα τὴν πόλιν οἰκή-
25 σομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἴσμεν γιγνόμενα, ταῦτα ἐὰν

2 ὑπερήφ.] add. τούτῳ dmV, τε τούτῳ h, τὰ af Fr. — 3 τούτῳ ἐπιτάττειν fq Barb. — 4 δόξοντα Laur. R. Fr.: δόξαντα. — ὅτι . . . 5 ῥητορικῶς Thom. 157. 21. — mal. ⟨καὶ⟩ αὐτὸς. — 9 ὅπως ἐποίει secl. W. — 11 οὐ γὰρ οἶμαι ἔγωγε (cf. 85) ὑμᾶς οὕτως Aq. — 12 ὧν om. Aq, 13 ἀκούσαντας A. Cf. § 2. — 13 τῶν del. Cob. — 19 μαρτυρῇ A. Cf. 90. — ἐπιδεικνύειν glm. — 20 ὑπόλ.] τὸ λοιπὸν A. — 22 δημηγορεῖ Cob. — 24 καλῶς V Barb. (Fr.): κακῶς.

μή τις δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως
μαρτυρήσῃ, διὰ τοῦτο ἐπιλησόμεθα.

74 Σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων· ἀνάγκη δ'
ἴσως ἔσται παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς
τρόποις τοῖς Τιμάρχου. ὁρᾶτε τουτουσὶ τοὺς ἐπὶ τῶν 5
οἰκημάτων καθημένους, τοὺς ὁμολογουμένως τὴν πρᾶ-
ξιν πράττοντας. οὗτοι μέντοι ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ
ταύτῃ γίγνωνται, ὅμως πρό γε τῆς αἰσχύνης προβάλ-
λονταί τι καὶ συγκλήουσι τὰς θύρας. εἰ δή τις ὑμᾶς
ἔροιτο τοὺς ὁδῷ πορευομένους, τί νῦν οὗτος ὁ ἄνθρω- 10
πος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τοῦ ἔργου τοὔνομα,
οὐχ ὁρῶντες, ⟨οὐδ' ἰδόντες⟩ τὸν εἰσεληλυθότα ὅστις
ἦν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου
75 συνειδότες καὶ τὸ πρᾶγμα γνωρίζετε. οὐκοῦν τὸν αὐ-
τὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς καὶ περὶ Τιμάρχου ἐξετάζειν, 15
καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τούτῳ
ἡ πρᾶξις. ἐπεὶ πρὸς θεῶν [τί χρὴ λέγειν], Τίμαρχε,
τί ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ
αἰτίᾳ ταύτῃ κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέγειν, ὅταν μειρά-
κιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἐν ἀλλο- 20
τρίαις οἰκίαις νυκτερεύῃ, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον,
καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρί-

1 ἡμῖν (ὑμῖν fhq Barb.) δεῦρο fghq Barb. — 2 αὐτὸς μαρτ. Aq. — 4 τὰ add. Aq (Fr.¹). — 5 τοῖς] τοῦ Aq. — 6 οἰκημάτων Harp. s. v. — καθημένους Aq Bk.: καθεζομένους (Fr.). — πρᾶξιν ταύτην A W. — 9 ὑμᾶς hq (Fr.): ὑμῶν (ὑμᾶς ἔρ. τῶν ὁδοιπόρων Hamak., it. sed τῶν ὁδῷ πορευομένων Wolf). — 10 τί] ὅ τι A. — ὁ ἄνθρ. οὗτος Agq. — 11 λέγοιτε hq, λέγοιτο A. — 12 οὐχ ὁρ.] οὐκ εἰδότες Agq; inserui οὐδ' ἰδόντες. Cf. schol. § 75. — τὸν] καὶ τὸν dfh Abb. — 14 εἰδότες Ahq. — γνωρίζετε (-ται d) Ahq: γνωρίζοντες (Fr.) — 15 καὶ περὶ Ahq W.: περὶ (Fr.). — 17 τί χρὴ (δεῖ BV Fr.) λέγειν del. Pabst. — 18 τί A: ἢ τί σὺ (Fr.). — 18 sq. τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ Aq. — 20 ἐκλιπὸν Poutsma. Cf. 47. — 20 sq. νυκτ. ἐν ἀλλ. Aq. — 22 cf. Athen. XIII, 572c.

δας ἔχῃ καὶ ἑταίρας τὰς πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ,
καὶ μηδὲν ἐκτίνῃ αὐτός, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ ἐκείνου; ἔτι 76
ταῦτα μαντείας προσδεῖται; οὐκ εὔδηλον, ὅτι πᾶσα
ἀνάγκη τὸν τὰ τηλικαῦτα ἐπιτάγματά τισιν ἐπιτάτ-
5 τοντα καὶ αὐτὸν ἀντὶ τούτων ἡδονάς τινας παρασκευ-
άζειν τοῖς τὸ ἀργύριον προαναλίσκουσιν; οὐ γὰρ ἔχω
μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, τίνα τρόπον εὐφημότερον
μνησθῶ τῶν σοὶ καταγελάστως πεπραγμένων ἔργων.

Θεωρήσατε δ', εἰ βούλεσθε, τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πο- 77
10 λιτικῶν τινων παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τού-
των, ἃ νυνὶ μετὰ χεῖρας ἔχετε. γεγόνασι διαψηφίσεις
ἐν τοῖς δήμοις, καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ
τοῦ σώματος, ὅστις Ἀθηναῖος ὄντως ἐστὶ καὶ ὅστις μή.
καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν προσστῶ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ
15 ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζομένων, ὁρῶ, ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ
παρ' ὑμῖν ἰσχύει. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος· 78
„ἄνδρες δικασταί, τουτουὶ κατεψηφίσαντο οἱ δημόται
ὀμόσαντες, οὐδενὸς ἀνθρώπων οὔτε κατηγορήσαντος
οὔτε καταμαρτυρήσαντος, ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες,“ εὐθὺς
20 θορυβεῖτε ὑμεῖς ὡς οὐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πό-
λεως· οὐδὲν γὰρ οἶμαι δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγου
οὐδὲ μαρτυρίας, ὅσα τις σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δὴ 79

1 τὰς fg Barb.: om. cett. Fr. — 2 ἐκείνου Ahq: αὐτοῦ (Fr.). Cf. § 14. — ἔτι] τί Ahq. — 6 προαναλ. lmV (Fr.): προσαναλ. — 8 ἔργων del. Sakorr. — 9sqq. cf. Hermog. III, 113 W. Stephan. ad. Arist. rhet. 289, 4 Rabe. — 11 νῦν Aq. — διαψηφίσεις Harp. s. v. — 12 ἡμῶν A: ὑμῶν (Fr.). — 14 προσ(σ)τῶ Abb. (f?), προσ.. Barb.[1], στῶ d: προσίω (Fr.). — 16 ἰσχ. παρ' ὑμῖν dhq Barb. — 17 τούτου Agq; τουτουὶ ἀπεψηφ. Ham. — 18 ἀνθρώπου A. — 19 καταμαρτυρ. AqW.: μαρτυρ. — εἰδότες A; cf. p. 48, 14. 55, 8. — εὐθὺς r[1] (Iurin., Tayl.): εὐθὺς οἶμαι (v. 21) Fr.; sed ε. ὑμεῖς οἶμαι θορ. ὡς Agq (cf. § 82); confusa vid. ὑμεῖς et οἶμαι, cf. p. 46, 11. — 21 λόγων Aq. Cf. § 92. — 22 αὐτὸς σαφ. οἶδεν df, it. sed εἶδεν q Abb.

πρὸς τοῦ Διός, εἰ, ὥσπερ περὶ τοῦ γένους, οὕτω καὶ
περὶ τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου ἐδέησε δοῦναι ψῆφον
Τίμαρχον, εἴτ' ἔνοχός ἐστιν εἴτε μή, ἐκρίνετο δὲ τὸ
πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, εἰσήγετο δ' εἰς ὑμᾶς ὥσπερ
νυνί, μὴ ἐξῆν δ' ἐκ τοῦ νόμου ἢ τοῦ ψηφίσματος μήτε 5
ἐμοὶ κατηγορεῖν μήτε τούτῳ ἀπολογεῖσθαι, ὁ δὲ κῆρυξ
οὑτοσὶ [ὁ νυνὶ παρεστηκὼς ἐμοὶ] ἐπηρώτα ὑμᾶς τὸ ἐκ
τοῦ νόμου κήρυγμα· „τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη, ὅτῳ
δοκεῖ πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος, ἡ δὲ πλήρης, ὅτῳ μή,“
τί ἂν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς οἶδ' ὅτι κατέγνωτ' ἂν αὐτοῦ. 10
80 εἰ δή τις με ἔροιτο ὑμῶν· „σὺ δὲ τί οἶσθα, εἰ ἡμεῖς
ἂν τούτου κατεψηφισάμεθα;“ εἴποιμ' ἄν· „διότι πεπαρ-
ρησίασθέ μοι καὶ διείλεχθε.“ καὶ ὁπότε καὶ ὅπου
ἕκαστος, ἐγὼ ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν οὗτος ἀναβῇ ἐπὶ
τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἡ βουλή, ὅτε ἐβούλευε πέ- 15
ρυσιν. εἰ γὰρ μνησθείη τειχῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου,
ἢ ὡς ἀπήγετό ποι τις, εὐθὺς ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε, καὶ
αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε
81 αὐτῷ. καὶ τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω, τὰ δὲ ἐν
αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ γενόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπαγγελίαν 20

1 τοῦ prius om. m[1] W. Cf. 70. 87. — 3 Τίμαρχον del. (Fr.[1], qui dubius haeret) Sch. — ἔναγχος BV. — 5 νῦν A. — ἔκ του aV Fr. — τοῦ ψηφ. Ahq W.: ψηφ. (Fr.). — 7 οὑτοσὶ add. cum Aq, secludens ὁ νυνὶ παρ. ἐμοί (ὁ νῦν ἐμοὶ παρ. Ahq [προεστ. q]). — 8 τετρυπημένη Harp. Bachm. An. II, 333. — 9 Τίμαρχος A: Τίμαρχον (Fr.). — 10 ἀκριβῶς Ahq Fr.[1] Sch.: ἀκρ. εὖ. — 11 δή] δὲ dgm. — τί δὲ σὺ A. — 12 πεπαρρησίασθε scr.: ἐπαρρησίασθε V, ἐπαρρησιάσασθε cett. (Fr.). — 13 ποῦ B Fr. — 14 ὑμᾶς ὑπ.] ὑμῖν ἐρῶ Ahq; suntne haec omnino delenda, ut scribatur πότε et ποῦ? Cf. §§ 28. 33. — οὗτος scripsi: οὑτοσί. Cf. Mus. Rhen. XLIV, 1 sqq. — 15 ἐν τῷ δήμῳ ante ἀναβῇ Aq; om. (cum r?) W. — ἐβούλευε Emper. Bait. (Fr.), coll. schol.: ἐβούλευσε. — πέρυσιν om. A. — 16 εἰ γὰρ μνησθείη scr. coll. schol.: ὅταν μνησθῇ af Barb. (Fr.), ὅταν ἐμνήσθη dhq, ἢ ἐὰν μνησθῇ cett. — 17 ποι R.: που (Fr.). — 19 πολλὰ καὶ om. BqV (Fr.).

ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνῆσαι
βούλομαι. τῆς γὰρ βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσ-
οδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον κατὰ τὸ ψήφισμα,
ὃ οὗτος εἰρήκει περὶ τῶν οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ
5 Πυκνί, ἦν μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν Ἀρεοπαγι-
τῶν Αὐτόλυκος, καλῶς νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω
καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως ἐκείνου τοῦ συνεδρίου βεβιω-
κώς· ἐπειδὴ δέ που προϊόντος τοῦ λόγου εἶπεν, ὅτι τό 82
γε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει ἡ βουλή, „καὶ
10 περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ
Πυκνὶ μὴ θαυμάσητε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ Τίμαρχος
ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου",
ἀνεθορυβήσατε ὑμεῖς ἐνταῦθα καὶ ἔφατε τὸν Αὐτό-
λυκον ἀληθῆ λέγειν· εἶναι γὰρ τούτων τοῦτον ἔμπει-
15 ρον. ἀγνοήσας δ' ὑμῶν τὸν θόρυβον ὁ Αὐτόλυκος, 83
μάλα σκυθρωπάσας καὶ διαλιπὼν εἶπεν· „ἡμεῖς μέντοι
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι οἱ Ἀρεοπαγῖται οὔτε κατηγοροῦμεν
οὔτε ἀπολογούμεθα, οὐ γὰρ ἡμῖν πάτριόν ἐστιν, ἔχομεν
δὲ τοιαύτην τινὰ συγγνώμην Τιμάρχῳ· οὗτος ἴσως"
20 ἔφη „ᾠήθη ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ταύτῃ μικρὸν ὑμῶν ἑκάστῳ
ἀνάλωμα γίγνεσθαι." πάλιν ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ
μικρῷ ἀναλώματι μείζων ἀπήντα παρ' ὑμῶν μετὰ γέ-

4 τὸ τούτου post ψ. om. cum. A. — ὃ οὗτος εἰρήκει BV (Fr.): ὃ εἰρ. οὗτος hq, ὃ εἰρ. A; del. Herw. — 5 Πυκνί Bk. Fr.: πύκνῃ f Abb., πνυκί cett. (cf. Meisterhans-Schwyzer 144, 10). It. v. 11. — 6 post Δία om. τὸν Ὀλ. (76) cum A (W., Baeker). — 7 τοῦ συν. ἐκείνου Aq. — 8. τό γε Aq: τὸ (Fr.). — 11 ἔφη ante ὦ add. a²h, post Ἀθ. A. Cf. 83. — 14 τούτων τοῦτον ἔμπ. f. Abb.: αὐτὸν ἔμπ. τούτων a Fr., α. τούτων ἔμπ. dhq Barb., α. ἔμπ. cett. Cob. — 15 ὁ om. Ahq. — 16 καὶ μάλα p; cf. 62. 71 al. — καὶ del. Herw. — μέντοι Ahq: τοι (Fr.); add. dfhq ἔφη (cf. 82). — 17 Τιμάρχου post κατηγ. om. cum V Sch. — 19 τινὰ om. A. — 21 πάλιν BglV (praef. Scheib.): καὶ πάλιν (Fr.).

84 λωτος θόρυβος. ὡς δ' ἐπεμνήσθη τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὑτοὺς ἐδύνασθε. ἔνθα δὴ καὶ παρέρχεται Πύρρανδρος ἐπιτιμήσων ὑμῖν, καὶ ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ οὐκ αἰσχύνοιντο γελῶντες παρούσης τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. ὑμεῖς δ' ἐξε- 5 βάλλετε αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες· „ἴσμεν ὦ Πύρρανδρε, ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν τούτων ἐναντίον· ἀλλ' οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖν τῶν ἀνθρω-

85 πίνων λογισμῶν." ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω μαρτυρίαν μεμαρτυρῆσθαι ὑμῖν ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, ὃν 10 ἁλῶναι ψευδομαρτυρίων οὐ καλῶς ἔχει. οὐκοῦν ἄτοπον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμοῦ λέγοντος αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων ὧν σύνιστε τούτῳ, ἐμοῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε, καὶ μὴ γενομένης μὲν κρίσεως περὶ τοῦ πράγματος ἑάλω ἄν, γε- 15 γονότος δὲ ἐλέγχου ἀποφεύξεται.

86 Ἐπεὶ δὲ ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων καὶ τῶν Δημοφίλου πολιτευμάτων, βούλομαί τι καὶ ἄλλο παράδειγμα περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρότερόν τι τοιοῦτον πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. 20 ᾐτιάσατό τινας εἶναι, οἳ ἄρα ἐνεχείρουν συνδεκάζειν

2 ἠδύνασθε ag (ἐδ. 1 Fr.): ἐδυνήθητε. — 2 sq. ἔνθα δὴ καὶ] ἔνθεν καὶ A, ἔνθα δὲ hq. — 5 ἐν Ἀρείῳ πάγῳ (81) a[1]mV. — ὑμεῖς ... 9 λογισμῶν Stob. Flor. 11, 23 (24 Hense). — ἐξεβάλλετε fhqm[1]: ἐξεβάλετε (Fr.). — 6 ὑπολαμβάνοντες f Abb. Stob.: ὑπολαβόντες (Fr.). — οἴδαμεν fhq. — Πύρανδρε d Stob. (praet. M[d]). — 8 ἡ om. Stob. — ἐπικρατεῖν d Stob. Cob.: ἐπικρατεῖ. — 9 ἔγωγε ut 72? — ante μαρτ. om. τὴν cum fhg Abb. — 10 τοῦ Ἀθ. f Bk.: τῶν Ἀθ. (Fr.). — ὃν Fr.: ἣν. — 11 scribebant ψευδομαρτυριῶν; cf. Cob. V. L. 623[2]; Aristot. Πολ. Ἀθ. c. 59, 6 — post ἄτοπον om. ἂν εἴη c. dfhq. — 14 ἐπιλήσεσθε Cob.; ἐπιλελήσεσθε? — 15 ἑάλω Fr[1]: ἥλω. — 16 φεύξεται A. — 17 ἐπεὶ δὲ ... διαψ. Bachm. An. I, 217. — ἐπεὶ BV (Bachm. An.) Fr.: ἐπειδή. — 18 τι καὶ ἄλλο Ahq: καὶ ἄλλο τι (Fr.). — 21 ᾐτ. τινας Bachm. An. I, 253. — οἳ f Barb.: οἵπερ. — δεκάζειν Cob.

τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἆλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νυνὶ Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν ἐγένοντο [πάλαι], αἱ δὲ ἐνεστᾶσιν ἔτι. φέρε δὴ πρὸς τοῦ Διὸς 87 καὶ θεῶν, εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράποντο ἀπολογίαν ἥνπερ Τίμαρχος νυνὶ καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῷ, καὶ ἠξίουν διαρρήδην τινὰ μαρτυρεῖν περὶ τῆς αἰτίας ἢ τοὺς δικαστὰς μὴ πιστεύειν· πᾶσα δήπου ἀνάγκη ἦν ἐκ τοῦ λόγου τούτου μαρτυρεῖν τὸν μέν, ὡς ἐδέκαζε, τὸν δέ, ὡς ἐδεκάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου, ὥσπερ ἐνθάδ', ἐάν τις μισθώσηταί τινα Ἀθηναίων ἐφ' ὕβρει, καὶ πάλιν ἐάν τις Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος αἰσχύνῃ ἑκὼν μισθαρνῇ. ἔστιν οὖν ὅστις ἂν ἐμαρτύρησεν, ἢ κατήγορος ὃς 88 ἐνεχείρησε τοιαύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδειξιν τοῦ πράγματος; οὐ δῆτα. τί οὖν; ἀπέφυγον οἱ κρινόμενοι; μὰ τὸν Ἡρακλέα, ἐπεὶ θανάτῳ ἐζημιώθησαν, πολὺ νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω ἔλαττον ἁμάρτημα ἡμαρτηκότες τουτουὶ τοῦ ἀνθρώπου. ἐκεῖνοι μέν γε οἱ ταλαίπωροι οὐ δυνάμενοι γῆρας ἅμα καὶ πενίαν ἀμύνεσθαι, τὰ μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν, ταύταις ἐχρήσαντο ταῖς συμφοραῖς, οὗτος δ' οὐκ ἐθέλων τὴν ἑαυτοῦ βδελυρίαν κατέχειν.

Εἰ μὲν τοίνυν ἦν ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ ἐν πόλει ἐκκλήτῳ, 89 ὑμᾶς ἂν ἔγωγε ἠξίωσα μάρτυράς μοι γενέσθαι, τοὺς

1 νῦν Ahq. — 2 sq. πάλαι γεγόνασιν Ahq; del. πάλαι W. — 3 αἱ δὲ νεωστὶ νῦν ἔτ' εἰσί BV, αἱ δὲ νῦν ἐνεστᾶσιν ἔτι Aq Fr., it. sine νῦν W. — τοῦ del. W. (cf. 70. 79). — 4 θεῶν fhq Abb. W.: τῶν θ. (Fr.). — 6 τινὰ om. BV Fr. — 7 πᾶσα A: ἅπασα (Fr.). — 8 sq. cf. Lex. Cantabr. v. δεκάζειν. — 10 ἄν τις f, ut saepius. — 13 ἂν om. df Bk. (Fr.[1]). ὃς om. A. — 14 ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδ. Ahq: ἀπόδ. π. (Fr.). — 16 ἐπεὶ om. a[1]gmqV. — 18 τούτου Aq. — 19 ἀμύνεσθαι f[1]q: ὑπενεγκεῖν (Fr.) — 22 lac. post κατέχ. stat. Hertlein Rosenberg. — 23 οὗτος Ahq.

ἄριστα εἰδότας, ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δ' ὁ μὲν ἀγὼν ἐστιν Ἀθήνησιν, οἱ δ' αὐτοί μοι δικασταὶ καὶ μάρτυρές ἐστε τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμιμνήσκειν προσήκει, ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπιστεῖν. καὶ γάρ ἔμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος οὑτοσὶ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ μόνον ἐσπουδακέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ταὐτὰ διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις αὕτη ἔσται, ὥσπερ εἴωθε γίγνεσθαι, λάθρα καὶ ἐν ἐρημίαις καὶ ἐν ἰδίαις οἰκίαις, ὁ δὲ ἄριστα μὲν εἰδώς, καταισχύνας δέ τινα τῶν πολιτῶν, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρήσῃ, ἔνοχος ἔσται τοῖς μεγίστοις ἐπιτιμίοις, ὁ δὲ κρινόμενος καταμεμαρτυρημένος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου καὶ τῆς ἀληθείας ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γιγνώσκεται, ἀλλ' ἐκ τῶν μαρτυριῶν κρίνεσθαι, ἀνῄρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ δέδεικται φανερὰ ὁδός, δι' ἧς οἱ τὰ μέγιστα κακουργοῦντες ἀποφεύξονται. τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν ἢ τῶν κλεπτῶν ἢ τῶν μοιχῶν ἢ τῶν ἀνδροφόνων, ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων, λάθρα δὲ τοῦτο πραττόντων, δώσει δίκην; καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἐὰν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα θανάτῳ ζημιοῦνται, οἱ δὲ λαθόντες καὶ ἔξαρνοι γιγνόμενοι κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις, εὑρίσκεται δὲ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων.

1 ἐπεὶ δ' Cob. Cf. Gebauer, de arg. ex. c. form. p. 388. — 2 δ. μοι BV Fr. — 3 ἐστέ μοι f Abb. — 4 ἔμοιγε Ahq: μοι (Fr.). — 5 οὑτοσὶ om. Ahq. — ὦ (ἄ.) Ἀθ. h. l. Ahq: post μόνον cett. (Fr.). — 7 del. αὕτη? — 8 ἐρημίαις A (cf. § 10): ἐρημίᾳ (Fr.) — 9 καταισχύνων Ahq. — τινας BV. — 10 μαρτυρῇ A (cf. 72). — 12 τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ B Fr.; τοῦ βίου W. Cf. 69. 125, sed et. 122. — 13 τῶν μαρτυριῶν] μαρτύρων A. Cf. 92. 99 al. — 14 ἀνῄρητ' ἂν BV. — 16 ἢ τῶν κλεπτῶν om. BV Sch. — 19 post ἐὰν om. cum f[1] Abb. μέν. — 20 τῷ θαν. Aq. — 21 γι(γ)νόμενοι Ahq: γενόμενοι (Fr.). Opponitur ὁμολογῶσι. — 22 δὲ Ahq: γὰρ (Fr.).

Χρήσασθε δὴ παραδείγματι τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου 92
πάγου, τῷ ἀκριβεστάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐν τῇ πόλει.
πολλοὺς γὰρ [ἤδη] ἔγωγε τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευ-
τηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρτυρας πορι-
5 *σαμένους ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ διαλε-*
χθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας οἶδα νική-
σαντας. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον οὐδ' ἐκ τῶν
μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι,
τὴν ψῆφον φέρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τοῦτο τὸ
10 *συνέδριον εὐδοκιμοῦν ἐν τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν* 93
τρόπον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ὑμεῖς τὴν κρίσιν
ταύτην ποιήσασθε. πρῶτον μὲν μηδὲν ὑμῖν ἔστω
πιστότερον ὧν αὐτοὶ σύνιστε καὶ πέπεισθε περὶ Τιμ-
άρχου τουτουί, ἔπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ
15 *τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. οἱ*
μὲν γὰρ ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ λόγοι λεγόμενοι
περὶ Τιμάρχου καὶ τῶν τούτου ἐπιτηδευμάτων διὰ τὴν
ἀλήθειαν ἐλέγοντο, οἱ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ῥηθησό-
μενοι διὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑμετέρας ἀπάτης ἕνεκα.
20 *ἀπόδοτε οὖν τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ καὶ τῇ*
ἀληθείᾳ καὶ οἷς αὐτοὶ σύνιστε.

Καίτοι λογογράφος γέ τις φησίν, ὁ μηχανώμενος 94
αὐτῷ τὴν ἀπολογίαν, ἐναντία με λέγειν ἐμαυτῷ. οὐ
γὰρ δὴ δοκεῖν εἶναι αὐτῷ δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρω-

1 *δὴ*] *δὲ* Ahq. — 3 *ἔγωγ' ἤδη* R., om. *ἤδη* (v. 5, hiat.) Laur. 1 (*δὴ* Cob.). — post *ἔγωγε* omisi *ἔναγχος* cum d[1]f[1]. — 5 *ἁλόντας ἤδη· τινὰς δὲ* Ahq et om. *ἤδη* W. — *κακῶς πάνυ* Ahq W.: *πάνυ κακῶς* (Fr.). Cf. v. 4; §§ 2. 25. 42 al. — 8 *μαρτύρων* A. Cf. v. p. 54, 13. — *συνίσασι* Ahq: *ἴσασι* (hiat.). Cf. 74. 78. 93 al. — 12 *καὶ* ante *πρῶτον* om. cum a[1]lmV. — *ὑμῖν μηδὲν* Ahq. — 14 *τουτουί* Bak. Fr.: *τούτου*. — 18 sq. *ῥηθ.*] *λόγοι ῥηθ.* Aq. — 21 *αὐτοὶ* df Abb.: *αὐτοὶ ὑμεῖς* (hiat.). — 23 *αὐτῷ* Saupp.: *αὐτοῖς*. — *τὴν* om. a Fr. — 24 *δοκεῖν* Cob. (cf. 134): *δοκεῖ* (hiat.).

που πεπορνεῦσθαι καὶ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι· τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέναι τι περὶ τὸ σῶμα παιδὸς εἶναί φησι, τὸ δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκέναι ἀνδρός. ἔτι δὲ τοὺς καταισχύνοντας αὐτοὺς μισθούς φησι πράττεσθαι τοῦ πράγματος· ἀποθαυμάζων οὖν περιέρχεται καὶ τερα- 5 τευόμενος κατὰ τὴν ἀγοράν, εἰ ὁ αὐτὸς πεπόρνευταί

95 τε καὶ τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦθ' ὅπως ἔχει, ἐγὼ σαφέστερον αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ ἀντήρκει ἡ τῆς ἐπικλήρου οὐσία, ἣν Ἡγήσανδρος ὁ τοῦτον ἔχων ἔγημε, καὶ τὸ 10 ἀργύριον, ὃ ἦλθεν ἔχων ἐκ τῆς μετὰ Τιμομάχου ἀποδημίας, ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν ἀπωλώλει καὶ κατεκεκύβευτο καὶ κατωψοφάγητο, οὑτοσὶ δ' ἔξωρος ἐγένετο, ἐδίδου δ' εἰκότως οὐδεὶς ἔτι οὐδέν, ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνό- 15 σιος ἡ τούτου ἀεὶ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα ἐπέταττε,

96 καὶ ἀπεφέρετο εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος, ἐνταῦθα ἤδη ἐτράπετο ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν. καὶ οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ' εἰ οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν, καὶ 20 κατέπιεν. καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπέδοτο, οὐδ' ἐδύνατ' ἀναμένειν τὸ πλέον οὐδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τοῦ ἤδη εὑρίσκοντος ἀπεδίδοτο·

1 πεπορν. ⟨τε⟩ ut v. 6 sq. Bait. W. — 3 φησι del. Herw. — 5 καὶ . . . 6 ἀγοράν Bachm. An. I, 384. — 6 κατὰ τὴν ἀγοράν del. Sakorr. — ὁ αὐτὸς] οὗτος A. — 10 ὁ Ἡγήσ. aV Fr. ὁγήσανδρος m. — 11 ἔχων ἦλθεν Ahq. — 13 ἀπωλώλει Bf Fr.: ἀπολώλει. — 14 ἐγί(γ)νετο Ahq W. — 15 ἔτι om. A. — 16 ἡ τούτου ἀεὶ] ἀεὶ τούτου A. — 18 ἤδη Ahq: δὴ. Cf. 64. — 19 οὐσίαν om. f[1]h Rosenberg (cf. 170); an τὰ πατρῷα? — 20 κατέφαγεν A Sch.: κατ. τὰ πατρῷα (Fr.). — 22 ἀπεδίδοτο (v. 23) Ahq. — 23 εὑρισκομένου Aahq. Cf. Xen. Mem. 2, 5, 5. C. I. A. II, 1055, 36 sq.

οὕτως ἠπείγετο σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονάς. τούτῳ γὰρ 97
κατέλιπεν ὁ πατὴρ οὐσίαν, ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν κἂν
ἐλητούργει, οὗτος δὲ οὐδ' αὑτῷ διαφυλάξαι ἐδυνήθη·
οἰκίαν μὲν ὄπισθεν τῆς πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ,
5 Ἀλωπεκῆσι δ' ἕτερον χωρίον, χωρὶς δὲ οἰκέτας δημι-
ουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα, ὧν
ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀποφορὰν ἔφερε τῆς ἡμέ-
ρας, ὁ δ' ἡγεμὼν τοῦ ἐργαστηρίου τριώβολον· ἔτι δὲ
πρὸς τούτοις γυναῖκα ἀμόργινα ἐπισταμένην ἐργάζεσθαι
10 καὶ [ἔργα λεπτὰ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν, καὶ ἄνδρα
ποικιλτήν, καὶ ὀφείλοντάς τινας αὐτῷ ἀργύριον, καὶ
ἔπιπλα. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐνταῦθα μέντοι νὴ 98
Δία σαφῶς πάνυ καὶ διαρρήδην ἐγὼ μαρτυροῦντας
ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος,
15 ὥσπερ ἐκεῖ, οὐδ' αἰσχύνη πρόσεστιν οὐδεμία τῷ τἀληθῆ
μαρτυροῦντι. τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέ-
δοθ' οὗτος Ναυσικράτει τῷ κωμικῷ ποιητῇ, ὕστερον
δ' αὐτὴν ἐπρίατο παρὰ τοῦ Ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν
Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος· τὴν δ' ἐσχατιὰν ἐπρίατο
20 παρ' αὐτοῦ Μνησίθεος ὁ Μυρρινούσιος, τόπον μὲν
πολύν, δεινῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τούτου· τὸ δ' 99
Ἀλωπεκῆσι χωρίον, ὃ ἦν ἄπωθεν τοῦ τείχους ἕνδεκα
ἢ δώδεκα στάδια, ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς
μητρός, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐᾶσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι,

1 ἀπήγετο afq[1]. — σφόδρα om. A W. — 2 ἐφ' Aglm. — κἂν Cob.: ἂν A, ἂν καὶ cett. Fr. — 3 ἐλειτούργει omnes. — αὑτῷ] αὐτὴν A. — 4 μὲν f Abb.: μὲν γὰρ (Fr.). — 7 ἀποφ. ἔφερε] ἀπέφερε Ahq. — 9 ἀμοργὸν? v. Harp. v. ἀμοργός; sed ἀμόργινα sec. DE. καὶ ἔργα λεπτὰ et ἐκφέρ. del. Cob. — 12 ἔπιπλα Bachm. An. I, 231. — ὅτι δὲ] καὶ ὅτι fq Barb. Abb. W. — 13 ἔργῳ A. — 15 προσέσται A. — ἀληθῆ BV Fr. — 17 ποιητῇ Ahq: ὑποκριτῇ (Fr.). Cf. Kock Frg. Com. II, 295 (Baeker). Sed alterum quoque verum esse tituli testantur, Wilhelm, Urk. dramat. Aufführ. (1906). — 22 ἄπωθεν a[2]d Fr.: ἄποθεν.

ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναί <*γ'*> *ὑπολιπεῖν αὐτῇ, οὐκ ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο δισχιλίων δραχμῶν. καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ τῶν οἰκετῶν οὐδένα κατέλιπεν, ἀλλ' ἅπαντας πέπρακε. καὶ ταῦθ' ὅτι οὐ ψεύδομαι, ἐγὼ μέν, ὡς κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατήρ, μαρ-* 5 *τυρίας παρέξομαι, οὗτος δ', εἰ μή φησι πεπρακέναι,*
100 *τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρασχέτω. ὡς δὲ καὶ ἀργύριόν τισιν ἐδάνεισεν, ὃ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε, μάρτυρα παρέξομαι Μεταγένην ὑμῖν τὸν Σφήττιον, ὃς ὠφείλησε μὲν ἐκείνῳ πλείους ἢ τριά-* 10 *κοντα μνᾶς, ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον τελευτήσαντος τοῦ πατρός, τούτῳ ἀπέδωκεν ἑπτὰ μνᾶς [Τιμάρχῳ]. καί μοι κάλει Μεταγένη Σφήττιον. πασῶν δὲ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν τοῦ τὴν οἰκίαν πριαμένου· καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας λαβέ, περὶ ὧν* 15 *ἐμνήσθην ἐν τῷ αὐτῷ [λόγῳ].*

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

101 *Ὡς τοίνυν ἐκέκτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀργύριον οὐκ ὀλίγον, ὃ οὗτος ἠφάνικε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. φοβηθεὶς γὰρ τὰς λητουργίας ἀπέδοτο ἃ ἦν αὐτῷ κτήματα* 20 *ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, χωρίον Κηφισιᾶσιν, ἕτε-*

1 *γ'* add. R. — *αὐτήν* BV. — 2 *οὐκ* scr.: *τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ* Ahq, *οὐδὲ τούτου τοῦ χωρίου* cett. Fr. — 4 *ἅπαντα* aV Barb. Fr. (*ἀλλὰ πάντας* dfq). — *μάρτυρας* Ahq, cf. 90. 92. 135. — 6 *φησι* Amq W.: *φήσει*. — 7 *παρασχέτω* A (cf. Dem. LVI, 38 sqq.): *παρασχέσθω* hq, *παρεσχέσθω* BV (Fr.). — 8 *ἐδάνειξεν* Ahq. — 9 *ὑμῖν Μεταγ.* Ahq. — 10 *ὃς* ... 11 *μνᾶς* Thom. Mag. p. 260 (om. *μὲν*). — 12 *τούτου* A. — *Τιμάρχῳ* del. Fr. — 13 *Σφ.* scr.: *τὸν Σφ.* (9 sq.). Cf. 65. 104. — 14 sq. *τοῦ* ... *πριαμ.* del. Sakorr. — 16 *αὐτῷ* om. f Barb. — *λόγῳ* del. Sakorr. Cf. § 146. — 20 *λειτουργ.* omnes. — 21 *χωρίων* Ahq.

ρον [ἀγρὸν] Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς
ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἕτερον δ' ἐπὶ Θρασύλλῳ.
ὅθεν δὲ ταῦτ' ηὐπόρησεν, ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν οὗτοι τρεῖς 102
ἀδελφοί, Εὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης καὶ Ἀρίζηλος ὁ
5 τούτου πατὴρ καὶ Ἀρίγνωτος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ἔστι,
πρεσβύτης διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς. τούτων
πρῶτος ἐτελεύτησεν Εὐπόλεμος, ἀνεμήτου τῆς οὐσίας
οὔσης, δεύτερος δ' Ἀρίζηλος ὁ Τιμάρχου πατήρ· ὅτε
δ' ἔζη, πᾶσαν τὴν οὐσίαν διεχείριζε διὰ τὴν ἀσθένειαν
10 καὶ τὴν συμφορὰν τὴν περὶ τὰ ὄμματα τοῦ Ἀριγνώτου
καὶ διὰ τὸ τετελευτηκέναι τὸν Εὐπόλεμον, καί τι καὶ
εἰς τροφὴν συνταξάμενος ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ. ἐπεὶ 103
δὲ καὶ ὁ Ἀρίζηλος ἐτελεύτησεν [ὁ Τιμάρχου τουτουὶ
πατήρ], τοὺς μὲν πρώτους χρόνους, ἕως παῖς ἦν οὗτος,
15 ἅπαντα τὰ μέτρια ἐγίγνετο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῷ
Ἀριγνώτῳ· ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη Τίμαρχος εἰς τὸ ληξι-
αρχικὸν γραμματεῖον καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας,
παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον
ἑαυτοῦ, τήν τε οὐσίαν ἠφάνισε, καὶ τῶν ἐπιτηδείων
20 οὐδὲν ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ, ἀλλὰ περιεῖδεν ἐκ το-
σαύτης οὐσίας ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα. καὶ 104
τὸ τελευταῖον, ὃ καὶ δεινότατον, ἀπολειφθέντος τοῦ
πρεσβύτου τῆς γιγνομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας,
<καὶ> ἱκετηρίαν θέντος εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ μι-

1 ἀγρὸν del. Cob. W. — 2 ἐν cum Laur. 1 del. Cob. — 3 εὐπόρησεν l Fr. — 5 ὃς ἔστι (ἔτι Barb.) καὶ νῦν (om. ἔτι) Aq. — 7 Εὐπόλεμος post οὔσης 8 Aq (οὔσης om. Barb.). — 8 δεύτερον BV. — Τιμ. τουτουὶ hq. — 9 ἀσθένειαν] νόσον Ahq. — 11 καί τι ... 12 Ἀρ. Bachm. An. I, 376. — 12 ἐπειδὴ Ahq. — 13 τούτου A; del. ὁ .. πατήρ 14 Cob. — 15 πάντα dfh. — παρὰ τῶν ἐπ. ἐγίγν. Ahq. — 16 Τίμ. hq Fr.[1]; Τ. οὗτος. — 19 ἠφάνικε BV. — 23 ἀδυνάτοις Harp. s. v. — 24 καὶ add. Fr.[1] Sch. (vulg. ante Bk.).

σθοῦ, βουλευτὴς ὢν καὶ προεδρεύων ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐκ ἠξίωσεν αὐτῷ συνειπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι καὶ Ἀρίγνωτον Σφήττιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίγνωσκε. 5

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

105 Ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι, ὡς ἀποδόμενος τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἑτέραν ἄλλοθί που τοῦ ἄστεως ἐκτήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐσχατιᾶς καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀλωπεκῆσι καὶ τῶν δημιουργῶν καὶ τῶν ἄλλων εἰς τἀργύρειά τι 10 κατεσκευάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότερον. ἀλλ' οὐκ ἔστι τούτῳ λοιπὸν οὐδέν, οὐκ οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ οἰκέται, οὐ δάνεισμα, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακοῦργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τούτῳ ἀντὶ τῶν πατρῴων περίεστι βδελυρία, συκο- 15 φαντία, θράσος, τρυφή, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς· ἐξ ὧν ἂν ὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο.

106 Οὐ τοίνυν μόνον τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γέγο- 20 νεν. οὗτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὐκ ἔστιν ἥντινα [πώποτ'] οὐκ ἦρξεν ἀρχήν, οὐδεμίαν λαχὼν οὐδὲ χειροτονηθείς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμους πριάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, 107 δυοῖν δ' ἢ τριῶν μόνον μνησθήσομαι. λογιστὴς γὰρ 25

4 καὶ prius om. Ahq (hiat.). — Σφ. df: τὸν Σφ. (Fr.). Cf. 100. — 8 ἄστεως d: ἄστεος (Fr.). — 10 καὶ τῶν ἄλλων om. f[1]. — 12 τούτῳ] τοῦτο ὡς Ahq, τοῦτο V. — 18 γενήσεται f[1] Abb. — 22 πώποτε (v. 20) secl. Cob. — 25 δυεῖν af. — μόνων hmq.

γενόμενος πλεῖστα μὲν τὴν πόλιν ἔβλαψε δῶρα λαμ-
βάνων παρὰ τῶν μὴ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυ-
κοφάντησε τῶν ὑπευθύνων τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας.
ἦρξε δ' ἐν Ἄνδρῳ πριάμενος τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρ-
5 χήν, δανεισάμενος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τὴν μνᾶν, εὐπο-
ρίαν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμε-
τέρους ποιούμενος· καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο
εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην οὐδεὶς
πώποθ' ἕτερος. ὧν οὐδένα ἐγὼ παρακαλῶ δεῦρο τὴν
10 αὑτοῦ συμφοράν, ἣν εἵλετο σιγᾶν, εἰς πολλοὺς ἐκμαρ-
τυρήσοντα, ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο καταλείπω σκοπεῖν. τί 108
δὲ προσδοκᾶτε; τὸν Ἀθήνησιν ὑβριστὴν οὐκ εἰς τοὺς
ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νόμων
ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότων, τοῦτον
15 ⟨τὸν⟩ αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχήν,
τίς ἂν ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τι τῶν ἀσελγεστάτων
ἔργων; ἤδη νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω πολλάκις
ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ὑμετέρας πόλεως,
κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ
20 τοῦτο, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐδεὶς ἐγένετο
τῆς Ἀνδρίων πόλεως ὠνητής.

Ἀλλὰ καθ' αὑτὸν μὲν ἄρχων φαῦλος ἦν, μετὰ 109
πλειόνων δὲ ἐπιεικής. πόθεν; οὗτος ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ ἄρχοντος Νικοφήμου.

2 μὴ Sauppe coll. v. 3: οὐ, sed om. BV (ἀδίκως p Scheib.) — 4 τὴν ἀρχὴν ante τριάκ. Ahq. — 6 τῇ ἑαυτοῦ om. A. Cf. 54. — 7 ἐπεδ. βδελυρίαν Ahq[1] (ἀσέλγ. mg. q). — 9 δεῦρο παρακ. f Abb. — 10 sq. ἐκμαρτυρήσοντα f[1]: ἐκμαρτυρῆσαι (Fr.). — 14 τούτων A. — 15 τὸν add. Emper. (αὑτῷ pro αὐτὸν W.). — 16 τί . . . τις Ham. — 18 ἡμετέρας f Barb. — 19 sq. [καὶ] κατὰ τοῦτο Cob.: κ. κ. ταῦτα (Fr.). — 22 ἀλλὰ f[1]g Abb.: ἀλλ' ἴσως (Fr.). — post ἦν Ah(q) add. οὗτος. — 23 πόθεν; οὗτος om. f (in litura) Abb., οὗτος om. pW., qui ὦ ἄ. Ἀ. coniungit cum πόθεν.

ἅπαντα μὲν οὖν διεξελθεῖν, ἃ ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκακούργησε, πρὸς μικρὸν μέρος ἡμέρας οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν· ἃ δ' ἐστὶν ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ
110 παροῦσα κρίσις ἐστί, ταῦτ' ἐρῶ διὰ βραχέων. ἐπὶ τοίνυν τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ὅθ' οὗτος ἐβούλευεν, ταμίας 5 ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ἡγήσανδρος ὁ Κρωβύλου ἀδελφός, ἔκλεπτον δὲ τῆς πόλεως κοινῇ καὶ μάλα φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. αἰσθόμενος δὲ τὸ πρᾶγμα ἀνὴρ ἐπιεικὴς Πάμφιλος ὁ Ἀχερδούσιος, προσκρούσας τι τούτῳ καὶ παροξυνθείς, ἐκκλησίας οὔσης εἶπεν ἀναστάς· „ὦ 10 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν ἀνὴρ καὶ γυνὴ
111 κοινῇ χιλίας δραχμάς.“ θαυμασάντων δ' ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· „ἀγνοεῖτε“ ἔφη, „ὅ τι λέγω; ὁ μὲν ἀνήρ ἐστιν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνί“ ἔφη, „πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς 15 Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος οὑτοσί. ὃν δὲ τρόπον κλέπτεται τὸ ἀργύριον, ἐγὼ ἐρῶ.“ μετὰ ταῦτα ἤδη διεξῄει περὶ τοῦ πράγματος καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς. διδάξας δὲ ταῦτα, „τί οὖν ἐστιν“ ἔφη „ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃ συμβουλεύω ὑμῖν; ἐὰν 20 μὲν ἡ βουλὴ καταγνοῦσα τουτουὶ καὶ ἐκφυλλοφορήσασα δικαστηρίῳ παραδῷ, δότε τὴν δωρεὰν αὐτοῖς, ἐὰν δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δῶτε, ἀλλ' εἰς ἐκείνην αὐτοῖς τὴν
112 ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε.“ μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν

1 τούτῳ om. f[1]. — 2 ἡμέρας f Barb. Abb.: τῆς ἡμ. Cf. III, 148. Dem. XX, 26. — 6 Ἡγήσ. A q Fr.[1]: Ἡγ. οὗτος. — 7 μάλα] ἅμα A. — 9 ἀχαρδούσιος f. — 11 (κλέ)πτουσιν ἡμῶν .. 13 ἀνὴρ om. f[1] in ras. — ἀνὴρ καὶ γυνὴ post δραχμὰς 12 f Abb., post κοινῇ d Barb., sed om. d χιλ. δρ. (cf. ad 12); κοινῇ del. W. recte fort. — 12 sq. θαυμ. . . . γυνὴ om. d. — 18 καὶ μάλα . . . 19 ταῦτα Thom. Mag. p. 158. — 19 δὲ] δὴ dfgh Thom. — 20 ἔφη om. Ah. — ἃ A: ὃ (Fr.). Cf. III, 165 (W.). — 21 τουτουὶ Fr.: τουτονὶ. — delevi ἀδικεῖν post τουτ. (hiat.), cf. II, 6. — 23 κολάσωσι del. Cob.

ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτόν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι δ' οὐ παρέδωκε δικαστηρίῳ οὐδ' ἐξήλασεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἄχθομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τῆς δωρεᾶς
5 ἀπέτυχε. μὴ τοίνυν φανῆτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῇ μὲν βουλῇ χαλεπήναντες καὶ πεντακοσίους ἄνδρας τῶν πολιτῶν ἀστεφανώτους ποιήσαντες, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσατο, αὐτοὶ δὲ ἀφῆτε, καὶ τὸν τῇ βουλῇ μὴ συνενεγκόντα ῥήτορα, τοῦτον τῷ δήμῳ περιποιήσητε.

10 Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχάς ἐστι τοιοῦτος, 113 περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν οὐκ οἶδεν, ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν; πεμφθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐξεταστὴς τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ ξένων, μόνος τῶν ἐξεταστῶν ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον, καὶ οὐ περὶ
15 τοῦ πράγματος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς περὶ τοῦ τιμήματος ἱκέτευεν ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐτιμήσατε ταλάντου ἑκάστῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τῶν κλεπτῶν τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζημιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνου-
20 μένους κρίνεσθαι. τοιγαροῦν οὕτως ὑμῶν κατεφρό- 114 νησεν, ὥστ' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς [ἐν τοῖς δήμοις] διαψηφίσεσι δισχιλίας δραχμὰς ἔλαβε. φήσας γὰρ Φιλωτάδην τὸν Κυδαθηναιᾶ, ἕνα τῶν πολιτῶν, ἀπελεύθερον εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀποψηφίσασθαι τοὺς δημότας,

1 μὲν hq Fr.: om. cett. — 5 ἀπέτυχε W.: οὐκ ἔτυχε Ahq, ἀπετύγχανε cett. Fr. — 8 ἐτιμωρήσατο aV Fr.: -σαντο. — ἀφέντες Cob. — 9 δήμῳ fhq Barb. Abb.: δήμῳ μὴ (Fr.). — περιποιήσετε d (interrogationis signo posito Gebauer aut v. 9 μηδὲ .. περιποιήσητε). — 13 τῶν ξ. ἐν Ἐρ. A. — 17 ἐπετιμήσατε Ahq. — 19 θαν. ζημ.] ἀποθνήσκειν Ah W. Cf. 91. — 20 τοιγαροῦν Ahq W.: τοιγάρτοι. — 21 ἐν τοῖς δήμοις Aq (Fr.): δημοσίαις; del. Saupp. W., cf. II, 182. — 22 ἔλαβε δραχμάς Ahq. — Φυλωτάδην A. — 23 Κυδαθηναιᾶ f Barb. Fr.: Κυδαθηναιέα. — ἀπελεύθερον Harp. p. 31, 19 n.

ἐπιστὰς τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ λαβὼν
εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά, καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν
δῶρα μηδὲ λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὁρκίους θεοὺς
115 καὶ ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, εἰληφὼς ἠλέγχθη
παρὰ Λευκωνίδου τοῦ Φιλωτάδου κηδεστοῦ διὰ Φιλή- 5
μονος τοῦ ὑποκριτοῦ εἴκοσι μνᾶς, ἃς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
πρὸς Φιλοξένην ἀνήλωσε τὴν ἑταίραν, καὶ προὔδωκε
τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ὅρκον ἐπιώρκησεν. ὅτι δ' ἀληθῆ
λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα τὸν δόντα τὸ ἀργύριον
[Τιμάρχῳ] καὶ Λευκωνίδην τὸν Φιλωτάδου κηδεστήν, 10
καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνάγνωθι τὰ ἀντίγραφα, καθ' ἃς
τὴν πρᾶσιν ἐποιήσατο τοῦ ἀγῶνος.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

116 Περὶ μὲν οὖν τοὺς πολίτας καὶ τοὺς οἰκείους οἷος
γεγένηται, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ὡς αἰσχρῶς ἀνή- 15
λωκε, καὶ τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ὡς ὑπερ-
εώρακε, συνῇστε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ'
ὑμᾶς ὑπομέμνηκε καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος· δύο δέ μοι
τῆς κατηγορίας εἴδη λείπεται, ἐφ' οἷς ἐμαυτόν τ' εἰ-
πεῖν εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τῆς 20

1 τῇ κατηγορίᾳ] puto κατήγορος ut III, 79. — 3 μηδὲ] μήτε Ahq. — 4 ἐξώλειαν Bait. Fr.: τὴν ἐξ. Cf. III, 99 al. (Bait.). — ἐπαρ. ἑαυτῷ Ahq: αὐτῷ ἐπαρ. (Fr.). — εἰλ. ἠλ. f² in ras. — 5 κηδ.] τοῦ κηδ. Bq. — Φιλήμονος] v. Wilhelm, Urk. dramat. Aufführ. p. 161. Scil. κωμικοῦ. — 9 sq. Τιμ. τὸ ἀργ. Ahq, del. Τιμ. W. — 10 τὸν Φιλ. κηδ. del. Baeker Sakorr. — 11 καθὼς (-ῶς d) Ahq. — 14 περὶ ... 19 λείπεται [Cornut.] τέχν. ῥητ. Sp. I, 428 = Hammer I, 354. — 16 τὴν post ὕβρ. et ὡς ὑπερ. om. [Corn.]. — 17 συνῇστε Cob. Fr.: σύνιστε ([Corn.] libere ὑμεῖς ἴστε pro σύνιστε ... λέγειν). — 18 ὑπομέμνηκε Cob.: ὑπομιμνήσκει (ὑπέμνησε Ham.; ap. Corn. est καὶ ἱκ. ὑμᾶς ἀνέμνησεν ὁ). — 19 τῆς κατ. εἴδη (τὰς κατ. [Corn.]) del. Ham. — λείπεται Ahq [Corn.]: λέλειπται (Fr.). Cf. 161; III, 175.

πόλεως ὡς προήρημαι, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν προσέχειν [τὸν νοῦν] καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. ἔστι δ' ὁ μὲν πρότερός μοι λόγος προδιήγησις τῆς ἀπολογίας ἧς ἀκούω μέλλειν γίγνεσθαι, ἵνα 5 μὴ τοῦτο ἐμοῦ παραλιπόντος ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγελλόμενος τοὺς νέους διδάσκειν ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑμᾶς ἀφέληται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύτερός ἐστί μοι λόγος παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλοὺς μὲν τῶν νεω- 10 τέρων προσεστηκότας πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, πολλοὺς δὲ τῶν πρεσβυτέρων, οὐκ ἐλαχίστους δὲ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος συνειλεγμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομένους, εἰ μὴ μόνον εὖ νομοθετεῖν ἐπίστασθε, 15 ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δύνασθε, καὶ εἰ τιμᾶν ἐπίστασθε τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, καὶ εἰ θέλετε κολάζειν τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει κατασκευάζοντας. λέξω δὲ πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας.

20 Ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης ἢ τοὺς νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐκ εἶναι προσεκτέον. ἀποθαυμάζει γάρ, εἰ μὴ πάντες μέμνησθ' ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ

(117) (118) (119)

1 βουλ. ἂν A Fr.: β. ἂν ἀκοῦσαι. — οἷς A (Fr.): ἐφ' οἷς (p. 64, 19). — 2 προσέχειν A (Fr.): καὶ πρ. — τὸν νοῦν] τὴν γνώμην Ahq; del. W. Cf. 119. II, 34. 63. 150 (Baeker). — 3 πρότερος hq W.: πρῶτος (Fr.). — (λό)γος προ in ras. f (itaque f¹ διήγησις ut l). — 4 γενέσθαι gmV. — 5 τοῦτό μου A. — 7 τὰ . . . συμφέροντα Ahq. — 11 ἐλαχίστους δὲ τῶν Ahq, ὀλίγους δὲ (Fr.). — 13 νομίζετ' A: νομίσητ' (Fr.). — 16 τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθούς Aq; τοὺς ἄνδρας secl. W. Cf. III, 152. — 17 ὄνειδος (R.) Cob. — 18 κατασκευάζ. scr.: παρασκ. Cf. 183. — 23 ἐμεμνήμεθα B, μεμνήμεθα lV (Fr.).

πορνικὸν τέλος· καὶ τοὺς πριαμένους τὸ τέλος οὐκ εἰκάζειν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε δὴ οὖν τετόλμηκα ἀντιγράψασθαι πεπορνευμένῳ Τιμάρχῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, ἀπαιτεῖν φησι τὴν πρᾶξιν αὐτὴν οὐκ αἰτίαν κατηγόρου, 5 *ἀλλὰ μαρτυρίαν τελώνου τοῦ παρὰ Τιμάρχου τοῦτο* 120 *ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι σκέψασθ' ἂν ἁπλοῦν ὑμῖν καὶ ἐλευθέριον δόξω λόγον λέγειν. αἰσχύνομαι γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ Τίμαρχος, ὁ τοῦ δήμου σύμβουλος καὶ τὰς εἰς τὴν* 10 *Ἑλλάδα τολμῶν πρεσβείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρίψασθαι ἐπιχειρήσει, ἀλλὰ τοὺς τόπους ἐπερωτήσει, ὅπου ἐκαθέζετο, καὶ τοὺς τελώνας, εἰ πώποτε* 121 *παρ' αὐτοῦ τὸ πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν οὖν τῆς ἀπολογίας ὑμῶν ἕνεκα παραχωρησάτω· ἕτερον* 15 *δ' ἐγώ σοι λόγον ὑποβαλῶ καλὸν καὶ δίκαιον, ᾧ χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν σαυτῷ σύνοισθα. τόλμησον γὰρ εἰς τοὺς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν ἃ προσήκει λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίου παρ' ὑμῖν, οὐκ* 20 *ἀφανεῖς δὲ διατριβὰς διατρίβω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις* 122 *μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι. οἶμαι δ' ἄν, εἰ πρὸς ἄλλους τινὰς ἦν ὁ λόγος μοι περὶ τῆς αἰτίας ἧς κρίνομαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις ῥᾳδίως ἂν ἀπολύσασθαι τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους. μὴ γὰρ ὅτι, εἰ πέπρακταί μοι τι* 25

1 *τὸ τέλος*] add. *τοῦτο* Aqa². — 2 *εἰδέναι*] *οἴεται ἐξετάζειν* Ahqa². — 3 *δὴ οὖν*] *οὖν δὴ* m; alterutrum del. vid., cf. v. l. p. 38, 2. — 8 *ὑμῖν* post *λόγον* 9 BqV Fr. — 9 *δοκῶ* Cob.; sed v. III, 151 (W.). — *λέγειν* BV Fr.: *εἰπεῖν*. — 12 *ἐγχειρήσει* df Abb. — 14 *τὸ* om. Ahq. — 16 *ὑποβάλλω λόγον* Ahq. — 18 *λέγειν* om. Aq Cob. (hiat.). — 20 *παρ' ὑμῖν*] *μεθ' ὑμῶν* ut v. 22 Ahq. — 25 *εἰ ὅτι* gmV. — *τί μοι* Ahq W.

τούτων, ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραπλησίως βεβιωκέναι ταῖς λεγομέναις ὑπὸ τούτου αἰτίαις, ἀβίωτον [εἶναι] ἡγούμενος ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, παραδίδωμι τὴν εἰς ἐμαυτὸν τιμωρίαν ἐναπολογήσασθαι τῇ πόλει πρὸς
5 τοὺς Ἕλληνας, οὐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ καταχρήσασθέ μοι, εἰ δοκῶ τοιοῦτος εἶναι.“ αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀπολογία καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας· ἃ δὲ πείθει σε Δημο- 123
10 σθένης λέγειν, οὐκ ἀνδρός ἐστιν ἐλευθέρου, ἀλλὰ πόρνου περὶ τῶν τόπων διαφερομένου. ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων καταφεύγεις, κατ' οἴκημα τὸ πρᾶγμα ἐξετάζεσθαι ἀξιῶν, ὅπου ἐκαθέζου, ἃ μέλλω λέγειν ἀκούσας εἰσαῦθις οὐ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, ἐὰν
15 σωφρονῇς. οὐ γὰρ τὰ οἰκήματα οὐδ' αἱ οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασι παρέχουσιν, ἀλλ' οἱ ἐνοικήσαντες τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις παρασκευάζουσιν. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μι- 124 σθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν
20 καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. ἐὰν δ' εἰς ἓν δήπου τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς εἰσοικίσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικίσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοικίσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη, ἐὰν δὲ κναφεύς, κναφεῖον,
25 ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον· ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ

2 sq. ἡγούμενος εἶναι Ahq; del. εἶναι W. — 4 ἀπολογήσασθαι (ci. Fr.) W., mire. — 6 μοι] με ci. Wolf. Cf. II, 70. — 7 ἀπολογία ante ἀνδρὸς Ahq. — 8 τῷ ἑαυτοῦ βίῳ (69. 90. 118) p. — 10 λέγειν Δημοσθένης Ah. — 18 ὅπου μὲν ... 20 οἰκίαν del. Valck. W. (ἐὰν μὲν W. 20), quae tuta sunt vocibus οὐδ' αἱ οἰκήσεις 15. — 22 εἰσοικίσηται (ci. Steph.) q V (Fr.): εἰσοικήσ.; ἐξοικίσηται ... 23 εἰσοικίσ. Steph. (Fr.): ἐξοικήσηται ... εἰσοικήσηται codd. — 24 ἐκλήθη del. W. — γναφεύς. γναφ. Ahq.

πόρναι, ἀπὸ τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐκλήθη πορνεῖον. ὥστε σὺ πολλὰ πορνεῖα τῇ τῆς πράξεως εὐχερείᾳ πεποίηκας. μὴ οὖν, ὅπου ποτὲ ἔπραττες, ἐρώτα, ἀλλ' ὡς οὐ πεποίηκας, τοῦτο ἀπολογοῦ.

125 *Ἥξει δ' ὡς ἔοικε καὶ ἕτερος λόγος τις ὑπὸ τοῦ* 5 *αὐτοῦ σοφιστοῦ συγκείμενος. λέγει γάρ, ὡς οὐδέν ἐστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγοραῖα τεκμήρια καὶ παντελῶς ἀκόλουθα τῷ αὐτοῦ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν τὴν Δήμωνος καλουμένην ψευδῆ φησι τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· οὐ γὰρ* 10 *εἶναι Δήμωνος· ἔπειτα τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον οὐκ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγῆδος φυλῆς εἶναι*
126 *ἀνάθημα. παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, ὡς ἡδὺς ⟨ὢν⟩ ἀνὴρ καὶ περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος· „εἰ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖ" φησὶν „ὑπακούειν τοῖς ὄχλοις μὴ* 15 *Δημοσθένην καλούμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτην ἐξ ὑποκορίσματος τίτθης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω". εἰ δὲ Τίμαρχος ὡραῖος ἐγένετο καὶ σκώπτεται τῇ τοῦ πράγματος διαβολῇ καὶ μὴ τοῖς αὐτοῦ ἔργοις, οὐ δήπου*
127 *διὰ τοῦτ' αὐτόν φησι δεῖν συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐγὼ* 20 *δὲ ὦ Δημόσθενες περὶ μὲν τῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν κτημάτων καὶ πάντων ὅλως τῶν ἀφώνων πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς καὶ οὐδέποτε τοὺς αὐτοὺς ἀκούω λόγους λεγομένους· οὐ γάρ εἰσιν ἐν αὐτοῖς οὔτε καλαὶ οὔτε αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψά-* 25

1 *αὐτῆς* BV: *εὐθὺς* Ahq Fr. (cf. v. l. 70, 8), *αὖθις* (ci. Turr.) Sch. Cf. § 119 p. 66, 5. — 4 *τοῦτο οὐ* plerique, *οὐ τοῦτο* m², *τοῦτο πεπ.* om. *οὐ* m¹ V: transposui. — 9 *μὲν* lm V: *μὲν γάρ.* — 11 *ἔπειτα . . . 13 ἀνάθημα* Harpocr. *Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς.* — 12 *Αἰγηΐδος* omnes. — 14 *ἀνὴρ* (aut ⟨*ὢν*⟩ *ἀνὴρ*) Dobr. Turr. Cf. 132. — 16 *Βάταλον* (Fr.): *Βάτταλον* l. Cf. Radermacher, Berl. Phil. Woch. 1907 p. 301 sq. — 17 *ὑποκορίσματός τινος* fhq Barb. — 22 *καὶ περὶ τῶν κτημ.* AhV.

μενος αὐτῶν καὶ παρατυχών, ὅστις ἂν ᾖ, κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὐτοῦ δόξης λόγον παρέχει· περὶ δὲ τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ τὰς πράξεις ἀψευδής τις ἀπὸ ταὐτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν, καὶ διαγ-
5 γέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας πράξεις, πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ οὕτως 128 ἐναργές ἐστι καὶ οὐ πεπλασμένον ὃ λέγω, ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμὸν ἱδρυμένους, καὶ τὸν Ὅμηρον
10 πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα πρὸ τοῦ τι τῶν μελλόντων γενέσθαι· „φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε“, καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον τὴν θεὸν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁποῖοί τινες ἂν τυγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας,
15 ὅταν λέγῃ,

φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

ὁ δ' Ἡσίοδος καὶ διαρρήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, 129 πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις συνιέναι· λέγει γάρ,

20 φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
πολλοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

1 περιτυχών Hamaker. — 3 καὶ τὰς Scheibe Fr.: καὶ (τὸν add. BV) λόγον κ. τὰς. — καὶ ante ἀψ. add. Ahq. — 5 πολλάκις Cob. — 8 κἂν τῇ πόλει ἡμ. τοὺς πρ. Hamaker, del. ci. καὶ τοὺς πρ. et scr. ἱδρυμένην Fr., καὶ τὴν π. ἡμ. del. Sch., καὶ τὸ πάλαι ἡμῶν τοὺς πρ. W. — 10 Ἰλιάδι] nusquam in nostra quidem. — 12 Εὐριπίδην] frg. 857 N. — 16 μυχοῖς Suid. v. φήμη, Valckenaer, W. — 18 λέγεται A. — 20 Hes. Op. 763 sq., ubi πολλοὶ λαοί; it. hic. BV et II, 144 paene omnes; sed λαοὶ πολλοὶ (Fr.). et. Dem. XIX, 243, Aristot. Eth. Nic. p. 1153 b 27, Dio Chrys. or. 37 extr. — 21 φημίξωσι fh Barb. (Fr.): φημίζωσι dq, φημίξουσι B, φημίζουσι al.; simil. variant libri Hesiodi. Cf. II, 144.

καὶ τούτων τῶν ποιημάτων τοὺς μὲν εὐσχημόνως βεβιωκότας εὑρήσετε ἐπαινέτας ὄντας· πάντες γὰρ οἱ δημοσίᾳ φιλότιμοι παρὰ τῆς ἀγαθῆς φήμης ἡγοῦνται τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δ' αἰσχρός ἐστιν ὁ βίος, οὐ τιμῶσι τὴν θεὸν ταύτην· κατήγορον γὰρ αὐτὴν ἀθά- 5
130 *νατον ἔχειν ἡγοῦνται. ἀναμνήσθητε οὖν ὦ ἄνδρες, τίνι κέχρησθε φήμῃ περὶ Τιμάρχου. οὐχ ἅμα τοὔνομα λέγεται καὶ τὸ ἐρώτημα ἐρωτᾶτε· „ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος“; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρειχόμην περί τινος, ἐπιστεύετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα* 10
παρέχομαι, οὐ πιστεύσετε; ἣ οὐδὲ ψευδομαρτυρίων
131 *θέμις ἐστὶν ἐπισκήψασθαι. ἐπεὶ καὶ περὶ τῆς Δημοσθένους ἐπωνυμίας, οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς φήμης, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς τίτθης Βάταλος προσαγορεύεται, ἐξ ἀνανδρίας καὶ κιναιδίας ἐνεγκάμενος τοὔνομα. εἰ γάρ* 15
τίς σου τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περιελόμενος καὶ τοὺς μαλακοὺς χιτωνίσκους, ἐν οἷς τοὺς κατὰ τῶν φίλων λόγους γράφεις, περιενέγκας δοίη εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν, οἶμαι ἂν αὐτούς, εἴ τις μὴ προειπὼν τοῦτο ποιήσειεν, ἀπορῆσαι, εἴτε ἀνδρὸς εἴτε γυναικὸς 20
εἰληφασιν ἐσθῆτα.

132 *Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν τις, ὡς ἀκούω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτόν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ διατριβαῖς γεγονώς·*

3 *ἀγαθῆς* del. Cob. Hamaker (Fr.[1]). — 6 *ὦ ἄνδρες* sine *Ἀθ.* hic omnes ut vid. — 8 *ἐρωτᾶτε* df Abb.: *εὐθὺς ἐρ.* (Fr.); *ἐρωτᾶται* dR. (om. V). — 10 *ἐπεὶ δὲ* Cob. (cf. 89). — 11 *πιστεύσετε* AW. (qui cf. 85): *πιστεύετε* (Fr.). — *ψευδομαρτυριῶν* omnes, v. ad 85. — 12 *ἐπισκήψασθαι* Bachm. An. I, 231. — 14 *ὁ Βάτ.* BV Fr. — 15 *ἀνδρίας τινὸς* A. Cf. 126. — *εἰ γάρ . . . 16 περιελ.* Thom. Mag. p. 399; cf. Tzetz. Chil. VI, 139. — 16 *χλανίσκια*, 17 *χιτωνίσκους* Bachm. An. I, 415. — 23 *ὑπτιάζων . . . 24 γεγονώς* Thom. Mag. p. 372.

ὃς ἐπιχειρήσει διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος, οὐ κρίσιν ἐξευρηκέναι με φάσκων, ἀλλὰ δεινῆς ἀπαιδευσίας ἀρχήν, παραφέρων πρῶτον μὲν τοὺς εὐεργέτας τοὺς ὑμετέρους, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα,
5 καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους πίστιν καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς συνήνεγκε τῇ πόλει διεξιών· οὐκ ἀφέξεται δ', ὥς φασιν, 133 οὐδὲ τῶν Ὁμήρου ποιημάτων οὐδὲ τῶν ὀνομάτων τῶν ἡρωικῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν λεγομένην γενέσθαι φιλίαν δι' ἔρωτα Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως ὑμνήσει, καὶ τὸ
10 κάλλος, ὥσπερ οὐ πάλαι μακαριζόμενον, ἂν τύχῃ σωφροσύνης, νῦν ἐγκωμιάσεται. εἰ γὰρ τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν ταύτην τινὲς διαβάλλοντες συμφορὰν τοῖς ἔχουσι καταστήσουσιν, οὐ ταὐτὰ κοινῇ ψηφιεῖσθαί φησιν ὑμᾶς καὶ ἰδίᾳ εὔχεσθαι· ἄτοπον γὰρ εἶναι 134
15 δοκεῖν αὐτῷ, εἰ τοὺς μὲν υἱεῖς τοὺς μηδέπω γεγονότας ἅπαντες εὔχεσθε οἱ μέλλοντες παιδοποιεῖσθαι καλοὺς κἀγαθοὺς τὰς ἰδέας φῦναι καὶ τῆς πόλεως ἀξίους, τοὺς δ' ἤδη γεγονότας, ἐφ' οἷς προσήκει σεμνύνεσθαι τὴν πόλιν, ἐὰν κάλλει καὶ ὥρᾳ διενεγκόντες ἐκπλήξωσί
20 τινας καὶ περιμάχητοι ἐξ ἔρωτος γένωνται, τούτους ὡς ἔοικεν Αἰσχίνῃ πεισθέντες ἀτιμώσετε. κἀνταῦθα 135 δή τινα καταδρομήν, ὡς ἀκούω, μέλλει ποιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ, ἐπερωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι αὐτὸς μὲν ἐν τοῖς γυμνασίοις ὀχληρὸς ὢν καὶ πλείστων ἐραστὴς γεγονώς,
25 τὸ δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστάς. καὶ τὸ τελευταῖον, ὡς ἀπαγγέλλουσί τινές μοι, εἰς

6 τῇ πόλει om. V. — 11 νῦν om. glmV (Sch.). — 14 φησιν post ταὐτὰ 13 A, φήσουσιν lmV (propter καταστήσουσιν); del. W.; φήσει Bk., quod non necessarium, cf. 119. 125 al. (Sch.). — 15 δοκεῖν Turr. Fr.: δοκεῖ BhqV, ὡς δοκεῖ Barb., ὡς δοκεῖν df Abb. — υἱεῖς] add. αὐτοὺς A. — 22 sq. περὶ ἐμοῦ ποι Ahq (κατ' ἐμοῦ Ortner, del. περὶ Cob.).

γέλωτα καὶ λῆρόν τινα προτρεπόμενος ὑμᾶς, ἐπιδείξεσθαί μου φησὶν ὅσα πεποίηκα ἐρωτικὰ εἴς τινας ποιήματα, καὶ λοιδοριῶν τινων καὶ πληγῶν ἐκ τοῦ πράγματος, αἳ περὶ ἐμὲ γεγένηνται, μαρτυρίας φησὶ παρ-
136 έξεσθαι. ἐγὼ δὲ οὔτε ἔρωτα δίκαιον ψέγω, οὔτε τοὺς 5
κάλλει διαφέροντάς φημι πεπορνεῦσθαι, οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι ⟨τ'⟩ ἐρωτικὸς καὶ ἔτι καὶ νῦν εἶναι, τάς τε ἐκ τοῦ πράγματος γιγνομένας πρὸς ἑτέρους φιλονικίας καὶ μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ συμβεβηκέναι μοι. περὶ δὲ τῶν ποιημάτων ὧν φασιν 10
οὗτοί με πεποιηκέναι, τὰ μὲν ὁμολογῶ, τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον, ὃν οὗτοι δια-
137 φθείροντες παρέξονται. ὁρίζομαι δ' εἶναι τὸ μὲν ἐρᾶν τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων φιλανθρώπου πάθος καὶ εὐγνώμονος ψυχῆς, τὸ δὲ ἀσελγαίνειν ἀργυρίου τινὰ 15
μισθούμενον ὑβριστοῦ καὶ ἀπαιδεύτου ἀνδρὸς ἔργον εἶναι [ἡγοῦμαι]· καὶ τὸ μὲν ἀδιαφθόρως ἐρᾶσθαί φημι καλὸν εἶναι, τὸ δ' ἐπαρθέντα μισθῷ πεπορνεῦσθαι αἰσχρόν. ὅσον δ' ἑκάτερον τούτων ἀπ' ἀλλήλων διέστηκε καὶ ὡς πολὺ διαφέρει, ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὑμᾶς πει- 20
138 ράσομαι λόγοις διδάσκειν. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, ὅθ' ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ἐκ φύσεως ἀναγκαίων ἐνομοθέτουν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις ἡγοῦντο εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν.

1 sq. ἐπιδείξεσθαι (Wolf) Fr.: ἐπιδείξασθαι. — 3 τινων post λοιδ. Ahq: post πληγῶν cett. (Fr.). — 7—17 cf. Hermias ad Phaedr. p. 78 Ast. — 7 addidi τ' (hiat.). — 9 φιλονικίας Cob. W.: φιλονεικίας. — οὐχὶ om. Ah. — 10 συμβεβ.] γεγενῆσθαι Aq[1] (γεγονέναι Hermias). — 12 sq. διαφθείραντες R. — 13 παρέχονται A. — 14 πάθος (Markl.) adflV Abb. (Fr.): πάθους (ἤθους καὶ πάθους Herm.). — 15 τινὰς Ahq. — 16 sq. ἔργον εἶναι ἡγ. codd. εἶναι ἔργον Hermias; del. εἶναι ἡγ. (hiat.) Saupp. — 17 ἀδιαφθόρως Phot. s. v. et Reitzenst. 30, 27. — 21 λόγοις del. Cob. — 22 sq. post ἀναγκ. add. κακῶν καὶ ἀγαθῶν BVhq in mg. (Fr.).

„δοῦλον“ φησὶν ὁ νόμος „μὴ γυμνάζεσθαι μηδὲ ξηρα-
λοιφεῖν ἐν ταῖς παλαίστραις.“ καὶ οὐκέτι προσέγραψε·
„τὸν δ' ἐλεύθερον ἀλείφεσθαι καὶ γυμνάζεσθαι“. ὁπότε
γὰρ [οἱ νομοθέται] τὸ καλὸν τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων κατι-
5 δόντες ἀπεῖπον τοῖς δούλοις μὴ μετέχειν, τῷ αὐτῷ
ἡγοῦντο, ᾧ ἐκείνους ἐκώλυον, τοὺς ἐλευθέρους προτρέ-
πειν [ἐπὶ τὰ γυμνάσια]. πάλιν ὁ αὐτὸς εἶπε νομοθέτης· 139
„δοῦλον ἐλευθέρου παιδὸς μήτ' ἐρᾶν μήτ' ἐπακολου-
θεῖν, ἢ τύπτεσθαι τῇ δημοσίᾳ μάστιγι πεντήκοντα
10 πληγάς“. ἀλλ' οὐ τὸν ἐλεύθερον ἐκώλυσεν ἐρᾶν [καὶ
ὁμιλεῖν] καὶ ἀκολουθεῖν, οὐδὲ βλάβην τῷ παιδί, ἀλλὰ
μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύρου
δ' οἶμαι καὶ ἀδυνάτου ἔτι ὄντος κρῖναι τὸν ὄντως
εὔνουν καὶ μή, τὸν ἐρῶντα σωφρονίζει, καὶ τοὺς τῆς
15 φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν
ἡλικίαν ἀναβάλλεται· τὸ δ' ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾶν
φρουρὰν καὶ φυλακὴν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι με-
γίστην. τοιγάρτοι τοὺς τῆς πόλεως μὲν εὐεργέτας, 140
ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερενηνοχότας, Ἁρμόδιον καὶ Ἀρι-
20 στογείτονα, ὁ σώφρων καὶ ἔννομος, εἴτε ἔρωτα εἴτε
⟨ὅντινα⟩ τρόπον χρὴ προσειπεῖν, τοιούτους ἐπαίδευσεν,

1 sq. ξηραλοιφεῖν Harp. s. v., schol. Plat. Phaedr. 231 E. — 3 οἱ νομοθ. delevi. — 5 μὴ om. f. — ταὐτῷ ci. W.: αὐτῷ νόμῳ Ahq, τούτῳ αὐτῷ λόγῳ BV, τούτῳ αὐτῷ Bait. Fr. — 6 ἐπιτρέπειν BglV. — 7 ἐπὶ om. V. — ἐπὶ τὰ γυμν. cum Cob. seclusi; superscripta olim fuisse hoc quoque docet, quod in V ἐπὶ a reliquis separatum corrupit verbum προτρέπειν. — πάλιν δ' Aq. — ὁ αὐτὸς V: ὁ αὐτὸς οὗτος (Fr.). — 8 μὴ ἐρᾶν Ahq W.; μηδ' ἐπακ. fh Barb. W. — 10 sq. seclusi καὶ ὁμιλεῖν, cf. 14 sq. τοὺς τῆς φιλίας λόγους κτἑ. — 14 καὶ ⟨τὸν⟩ μή Cob. — 15 καὶ πρεσβυτέραν del. Cob. — 16 καὶ ἐφορᾶν del. Cob., καὶ ἐρᾶν Baeker. — 21 ὅντινα add. ci. Turr. (ὅντινα δὴ Herw.). Cf. Dem. XVIII, 20, 270. XXIII, 156. — τρόπον A: τρ. αὐτὸν (Fr.). Cf. schol.

ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων ἔργα καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι ἐν τοῖς ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.

141 Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου μέμνησθε καὶ Ὁμήρου καὶ ἑτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν δικαστῶν 5 ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες [προσποιεῖσθε εἶναι] καὶ περιφρονοῦντες ἱστορίᾳ τὸν δῆμον, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέξομέν τι καὶ [ἡμεῖς] περὶ τούτων. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιχειροῦσι φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι 10 καὶ καταφεύγειν ἐπὶ τοὺς εἰρημένους ἐν τῷ μέτρῳ λόγους, θεωρήσατε ἀποβλέψαντες ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι εἰς τοὺς ὁμολογουμένως ἀγαθοὺς καὶ χρηστοὺς ποιητάς, ὅσον κεχωρίσθαι ἐνόμισαν τοὺς σώφρονας καὶ τῶν ὁμοίων ἐρῶντας, καὶ τοὺς ἀκρατεῖς ὧν οὐ χρὴ καὶ τοὺς 15 142 ὑβριστάς. λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαχοῦ μεμνημένος περὶ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλέως, τὸν μὲν ἔρωτα καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ἀποκρύπτεται, ἡγούμενος τὰς 20 τῆς εὐνοίας ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαι- 143 δευμένοις τῶν ἀκροατῶν. λέγει γάρ που Ἀχιλλεὺς ὀδυρόμενος τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ὡς ἕν τι τοῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνῃσκόμενος, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν τὴν πρὸς τὸν πατέρα τὸν Πατρόκλου Μενοίτιον 25

7 προσπ. εἶναι del. Cob. Cf. 126. 132. — ὑπερφρονοῦντες Ahq. — 9 ἡμεῖς del. Ham. (καὶ ἡμ. del. Sch.). — 11 τῷ del. Cob. — 13 ὁμολογουμένους d Barb. — 15 alterum τοὺς del. Fr.[1] Sch. — 16 λέξω (om. δὲ πρ. μὲν)...18 τάττομεν schol. Aristid. p. 545 Dd. — 18 πολλὰ Ahq. — 19 τὸν μὲν ἔρ. καὶ τὴν] τὴν μὲν? — 20 ἀποκέκρυπται A, cf. 116 al. — 25 Μενοίτιον A Turr.: τὸν Μ. (Fr.).

ἄκων ἐψεύσατο· ἐπαγγείλασθαι γὰρ εἰς Ὀποῦντα σῶν ἀπάξειν, εἰ συμπέμψειεν αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν καὶ παρακαταθεῖτο αὐτῷ. ᾧ καταφανής ἐστιν, ὡς δι' ἔρωτα τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ παρέλαβεν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη, ἃ 144
5 *ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν·*

ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν.
φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
10 *ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·*
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεύθειν.

οὐ τοίνυν ἐνταῦθα μόνον σχετλιάζων φαίνεται, ἀλλ' 145 *οὕτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥστε παρὰ Θέτιδος τῆς αὑτοῦ μητρὸς προακούσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν*
15 *τοὺς ἐχθρούς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἐπανελθὼν οἴκαδε γηραιὸς [ἐν τῇ αὑτοῦ πατρίδι] ἀποθανεῖται, τιμωρησάμενος δὲ διὰ ταχέων μέλλοι τὸν βίον τελευτᾶν, εἵλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον ἢ τὴν σωτηρίαν. οὕτω δὲ*
20 *μεγαλοψύχως ἠπείγετο τὸν φονέα τὸν ἐκείνου τιμωρήσασθαι, ὥστε πάντων αὐτὸν παραμυθουμένων καὶ κελευόντων λούσασθαι καὶ σῖτον προσενέγκασθαι, ἀπό-*

1 post *γὰρ* om. *αὐτὸν* cum A Turr. (hab. Fr.); cf. infr. 2. — 2 *ἀπάξειν* Ahq Turr.: *ἀπ. τὸν Πάτροκλον, ἣν γὰρ Ὀπούντιος* BV, *ἀπ., ἣν γὰρ Ὀπ.* Fr., *ἐπανάξειν* Poutsma. — *αὐτὸν*] *αὐτῷ* BfhqV. Saupp. hic pron. delendum, reponendum ci. v. 1 post *ἐπαγγ. γὰρ*, ut ap. Hom. est *φῆν δέ οἱ* (hiat.). — 3 *παρακαταθεῖτο* a² (Fr.): *παρακατάθοιτο*. — 4 *δὲ*] *γὰρ* V Sch. — 5 *νυνὶ*] *νῦν ὑμῖν* B Fr. (it. omisso *μέλλω* V). — 6 sqq. Il. Σ 324 sqq. — 11 *ἐρεῦσαι* rectius libri Homeri (et. Laur. 1, *ερευθεινσαι* q). — 16 sq. deleo *ἐν τῇ αὑτοῦ πατρίδι* (hiat.); cf. Plat. Symp. 179 E (Hug Mus. Rh. XXIX, 444). — 17 *ἀποθανοῖτο*? cf. Plat. l. c. (*μέλλει* v. 18 gl Laur.). — 19 *τὴν* ⟨*αὐτοῦ*⟩ *σωτ.* ci. W., del. *ἢ τὴν σωτ.* Sakorr.

μνυσι μηδὲν τούτων πράξειν, πρὶν ἂν τὴν τοῦ Ἕκτορος
146 κεφαλὴν ἐπὶ τὸν τοῦ Πατρόκλου τάφον ἐνέγκῃ. καθεύ-
δοντος δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ὥς φησιν ὁ ποιητής,
εἴδωλον ἐφίσταται Πατρόκλου, καὶ τοιούτων ἐπεμνήσθη
καὶ τοιαῦτα ἐπέσκηψε τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρῦσαι 5
καὶ ζηλῶσαι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν
ἐστιν. ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐτῷ, προειπών, ὅτι οὐδὲ
ἐκεῖνος ἀπέχει μακρὰν τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, εἴ πως
εἴη δυνατόν, προδιοικήσασθαι, ὅπως τὸν αὐτὸν τρόπον,
ὥσπερ καὶ ἐτράφησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, οὕτω 10
καὶ τελευτησάντων αὐτῶν τὰ ὀστᾶ ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ
147 κείσεται· ὀδυρόμενος δὲ καὶ τὰς διατριβὰς διεξιών, ἃς
μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον, λέγει, ὅτι „οὐκέτι περὶ
τῶν μεγίστων, ὥσπερ τὸ πρότερον, καθεζόμενοι μετ'
ἀλλήλων [μόνοι] ἄπωθεν τῶν ἄλλων φίλων βουλευσό- 15
μεθα", τὴν πίστιν οἶμαι καὶ τὴν εὔνοιαν ποθεινοτάτην
ἡγούμενος εἶναι. ἵνα δὲ καὶ διὰ τοῦ μέτρου τὰς
γνώμας ἀκούσητε τοῦ ποιητοῦ, ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ
γραμματεὺς τὰ ἔπη τὰ περὶ τούτων, ἃ Ὅμηρος πε-
148 ποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ περὶ τῆς Ἕκτορος τιμωρίας. 20

> ἀλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἑταῖρε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
> οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
> τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος.

1 μηδὲν a (Fr.): μηδὲν ἄν. — 3 [αὐτοῦ] (hiat.)? cf. p. 73, 12 sq. — πυρᾷ] ἀκτῇ? Sakorr. Sed male meminit Homeri narrationem, id quod etiam in v. 1 sq. apparet. — 4 τοῦ Π. A h, τὸ Π. q (R., Turr., al.). Cf. Hermog. p. 436 W. — 11 puto καὶ τὰ ὀστᾶ τελευτησάντων [αὐτῶν] (hiat.); αὐτῶν del. Cob. — 15 secl. μόνοι (hiat.). — ἄπωθεν Laur. Fr.: ἄποθεν. Cf. 99. — 18 sq. ὁ γραμμ. del. Ham. — 19 ἃ περὶ τ. Ὅμ. Cob. — 20 τῆς τοῦ Ἕκτ. A h q. — 21 sqq. Il. Σ 333 sqq. — νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε Homeri libri; cf. Σ 101. Placere potest ἀλλά, si quidem omittatur v. 332 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει. — 22 ἐνείκω a[1] m V, ut Homeri libr. pars. — 23 σοῖο Fr. (Thiersch, Bk.); at ap. Hom.

ἀναγίγνωσκε δὴ τὰ περὶ τοῦ ὁμοτάφους αὐτοὺς γενέ- 149
σθαι καὶ περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις.

οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κὴρ
5 ἀμφέχανε στυγερή, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
μαρνάμενον δηίοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
10 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ἵνα περ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ,
χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ,
ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
15 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,

quoque paene omnes libri σεῖο exhibent. — 1 τὰ A: ἃ (Fr.). Recepto τὰ delenda erant λέγει (ἃ λέγει f Barb.) ἐν τῷ ὕπνῳ ὁ Πάτροκλος (hiat.), quae post γενέσθαι add. codd. (Fr.) — 3 Il. Ψ 77 sqq. — οὐ γὰρ ἔτι] ita et. Hermog. p. 436; οὐ μὲν γὰρ Hom., sed ἔν τισι τῶν πολιτικῶν γὰρ ἔτι adnot. Didym. — 5 γεινόμενον omnes Hom. libri, it. hic AqV: γινόμενον cett. (γιγν. Bk. in Hom., Fr.). — 7 εὐηφενέων W., quod ap. Hom. legebant Aristophanes et Rhianus. — 8 μαρνάμενον ... ἠυκόμοιο om. libri Hom.; cf. I 317 et 339. — 9 σὺ δ' ἐνὶ ... σῇσιν (= A 297 al.)] καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι γρ. mg. q libri Hom. Ipse Aesch. supra § 146 εἴ πως εἴη δυνατόν. — 10 τιθείμεναι mV. — 11 sq. ἀλλ' ἵνα ... μήτηρ] ignorant hos duos v. libri Hom. (om. et. hic q); cum altero cf. v. 92, quem om. Aeschines damnatque Aristarchus. Verum ne Aeschines quidem supra § 146 horum versuum rationem habet; itaque apparet non ipsum sed alium haec ex suo Homero adscripsisse (v. et. ad v. 9). — 11 κεύθῃ A, κεκεύθοι Saupp. — 13 ὡς ὁμοῦ] ἀλλ' ὁμοῦ ὡς q ut Hom.; ἐτράφημεν om. περ mq al., ut pars libr. Hom. (ὡς ἐτράφην περ alii); ἐτράφεμεν AVa; ἐτράφομεν Scaliger, ut ap. Hom. τράφομεν La Roche. — ἡμετέροισι plerique (ὑμ. a[2]). — 14 εὖτέ με ... p. 78, 3 ὀνόμηνεν in mg. hab. f recens addita.

νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

150 ὡς τοίνυν ἐξῆν αὐτῷ σωθῆναι μὴ τιμωρησαμένῳ τὸν 5
τοῦ Πατρόκλου θάνατον, ἀνάγνωθι [, ἃ λέγει ἡ Θέτις].

ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ 10
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

151 Ὁ τοίνυν οὐδενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης, ἕν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος λέγει που· 15

ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

152 πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ 20

3 ἔτραφέ τ' Laur. Homeri A al. — 4 add. hq χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ. ut Homeri libri (v. supra). — 5 ἐξῆν ἂν f²a (Fr.). — post τιμωρ. 2—3 verba erasa f. — 6 ἃ ... Θέτις (hiat.) secl., cf. § 149. — 7 Il. Σ 95 sqq. — δή] δὲ Am. — 9 τὴν δ ... Ἀχιλλεύς] τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀ. ap. Hom. — 11 ὅ μοι ... ἔσκεν] ap. Hom. ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. — 12 ὁ τοίνυν ... 17 εἴην ἐγώ aff. Gregor. Cor. W. VII, 1321 sq.; cf. Hermog. p. 436. — 16 Eurip. Stheneb. frg. 671 N. — 18 τοίνυν del. Hillebrand. — ὁ αὐτὸς] ποιητὴς add. Ahq. — Eur. Phoenic. frg. 809 N.

ὑποψίας μηδ᾽ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι·

> ἤδη δὲ πολλῶν ἠρέθην λόγων κριτής,
> καὶ πόλλ᾽ ἁμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
> 5 τἀναντί᾽ ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
> κἀγὼ μὲν οὕτω, χὤστις ἔστ᾽ ἀνὴρ σοφός,
> λογίζομαι τἀληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν
> σκοπῶν δίαιτάν θ᾽, ἥντιν᾽ ἡμερεύεται.
> ὅστις δ᾽ ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ,
> 10 οὐ πώποτ᾽ ἠρώτησα, γιγνώσκων, ὅτι
> τοιοῦτός ἐσθ᾽ οἷοισπερ ἥδεται ξυνών.

σκέψασθε δ᾽ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς γνώμας, ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κριτής, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί, καὶ τὰς 15 κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησι ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ᾽ ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, καὶ ὅντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ τῆς πόλεως διοικήσοντα, 20 καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων· καὶ τελευτῶν οὐκ ὤκνησεν ἀποφήνασθαι τοιοῦτον εἶναι οἷοισπερ ἥδεται ξυνών. 153

3 πολλῶν ... 5 μιᾶς πέρι om. f Abb. — κριτὴς λόγων Io. Dam. IV, 159 M. — 6 καὶ ἐγὼ μὲν AB, καὶ ὅστις omnes codd. et Io. — 7 δὲ τἀληθὲς BVd. — 8 βλέπων Io. Dam. — θ᾽ ex Io. (Boissonad.) Fr. — ἡμερεύεται Gaisf.: ἱμερεύεται Io., ἐμπορεύεται codd. (Fr.). Cf. v. 17. Post h. v. lac. esse stat. Scheibe Meineke, non sine causa (cf. 153). — 10 οὐ — 11 ξυνώ[ν in tract. rhet. pap. Oxyrh. III 410, 103—107 (II saec. p. Chr.). — ἐσθ᾽ οἷοισπερ HWolf R.: ἐστιν οἷσπερ h Abb. f in erasis et Greg. Vind. pr. m.; ἐστιν ...... ἥδ. pap. (Fr.); ἐ. ἕκαστος οἷσπερ BV al., quae forma versus etiam ap. alios testes est. — 13 δὲ del. (Saupp.) Sch.; contra conf. Fr. Dem. XIX, 181. 243. — 15 μαρτύρων V. — 16 πεποιῆσθαι Steph. — 17 del. ὁ κριν. (hiat.)? — 18 del. ἑαυτοῦ (hiat.)? — 21 post τοιοῦτον om. αὐτὸν cum Ahq (retinet Fr.). — οἷοισπερ Tayl. R.: οἷσπερ.

οὐκοῦν δίκαιον καὶ περὶ Τιμάρχου τοῖς αὐτοῖς ὑμᾶς
154 Εὐριπίδῃ χρήσασθαι λογισμοῖς. πῶς διῴκηκε τὴν
ἑαυτοῦ οὐσίαν; κατεδήδοκε τὰ πατρῷα καὶ [τὰ τῶν
φίλων] μεμισθαρνηκὼς τῷ σώματι καὶ δωροδοκῶν δη-
μοσίᾳ πάντ' ἠφάνικεν, ὥστε μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας 5
αὐτῷ περιεῖναι. χαίρει δὲ τῷ συνών; Ἡγησάνδρῳ.
ὁ δ' Ἡγήσανδρος ἐκ τίνων ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων; ἐξ
ὧν αὐτὸν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι μὴ δημηγορεῖν. ἐγὼ
δὲ τί λέγω κατὰ Τιμάρχου, καὶ τίνα ποτ' ἐστὶν ἃ
ἀντιγέγραμμαι; [μὴ] δημηγορεῖν Τίμαρχον πεπορνευ- 10
μένον καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότα. ὑμεῖς
δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὧν ἂν ἡ
δίωξις ᾖ.

155 Ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν διεξιών,
ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν ὀνόματα 15
καὶ μειρακίων καὶ παίδων, ὧν τοῖς μὲν διὰ τὴν εὐ-
πρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐρασταί, ἐνίοις δὲ τῶν ἐν
ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσίν, ὧν οὐδεὶς πώποτ' εἰς τὰς
αὐτὰς αἰτίας ἀφῖκται Τιμάρχῳ· καὶ πάλιν ὑμῖν ἀντι-
διέξειμι ἀνθρώπων πεπορνευμένων αἰσχρῶς καὶ φανε- 20
ρῶς ὀνόματα, ἵνα ὑμεῖς ἀναμνησθέντες κατανείμητε εἰς
156 τὴν προσήκουσαν τάξιν Τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω
τὰ τῶν ἐλευθερίως καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα.
γιγνώσκετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι Κρίτωνα τὸν Ἀστυόχου

3 del. ἑαυτοῦ (p. 79, 18; hiat.)? — 3 sq. τὰ τῶν φίλων del. Ham. Fr. — 6 συνών fmV (Sch.); ξυνών (Fr.). — 7 ante ἐξ delevi ἐκ τούτων cum Brem. — 7 sq. ἐξ ὧν αὐτὸν Sch..: ἐξ ὧν αὐτὸν πράξαντα a¹glmV; ἃ τὸν πρ. Aa²hq (Fr.). — 8 μὴ om. fmV Barb. — 9 τίνα] τί ci. W. (at v. Dem. XXIII, 24). — 10 secl. μή. — 12 τί om. Ahq, ὅτι gm. — ψηφίσασθαι Ahq. — ὧν] περὶ ὧν Ah W. (qui delet ὑπὲρ αὐτῶν). Cf. Dem. XXIV, 151. — 19 sq. ἀντιδιέξειμι Phot. Reitzenst. 148, 5. — 23 ἐλευθέρως R., ἐλευθερίως W.: ἐλευθέρων.

καὶ Περικλείδην τὸν Περιθοίδην καὶ Πολεμαγένην καὶ
Πανταλέοντα τὸν Κλεαγόρου καὶ Τιμησίθεον τὸν δρο-
μέα, καλλίστους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
Ἑλλήνων γεγενημένους, καὶ πλείστων καὶ σωφρονε-
5 στάτων τυχόντας ἐραστῶν· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς πώποτε
αὐτοὺς ἔψεξε. πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων καὶ τῶν ἐν 157
παισὶν ἔτι καὶ νῦν ὄντων πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφιδοῦν
τὸν Ἰφικράτους, υἱὸν δὲ Τεισίου τοῦ Ῥαμνουσίου,
ὁμώνυμον δὲ τοῦ νυνὶ κρινομένου [Τιμάρχου]· ὃς
10 εὐπρεπὴς ὢν ἰδεῖν τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν, ὥστε
πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων
ἐν Κολλυτῷ, καὶ Παρμένοντος τοῦ [κωμικοῦ] ὑποκριτοῦ
εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον, ἐν ᾧ ἦν εἶναί
τινας πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις, οὐδεὶς ὑπελάμ-
15 βανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πάντες· οὕτω
κληρονόμος εἶ τοῦ ἐπιτηδεύματος. πάλιν Ἀντικλέα τὸν
σταδιοδρόμον καὶ Φειδίαν τὸν ἀδελφὸν τὸν Μελησίου.
ἔτι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλοὺς παύσομαι, ἵνα μὴ δοκῶ τὸν
ἔπαινον θεραπείᾳ τινὶ κατ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. περὶ δὲ 158
20 τῶν ὁμοτρόπων τῶν Τιμάρχου, φεύγων τὰς ἀπεχθείας,
ὧν ἥκιστά μοι μέλει μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν
τὸν ὀρφανὸν καλούμενον Διόφαντον οὐκ οἶδεν, ὃς
τὸν ξένον πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπήγαγεν, ᾧ παρήδρευεν
Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, ἐπαιτιασάμενος τέτταρας δρα-
25 χμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεστερηκέναι,

1 *Περιθοίδην* BgV (Fr.): *Περιθοίδου*. — *Πολυμαγένη* f Barb. — 2 *Πανταλέοντα* fh (Fr): *Παντολ.* — 3 *καὶ* om. mV. — 8 *τὸν τοῦ Ἰφ.* Ahq, *τοῦ Ἰφ.* a. — scribebatur *Τισίου*. — 9 *Τιμ.* del. Cob. — 12 *Κολλυτῷ* a (Fr.): *Κολυττῷ* A. — *Παραμένοντος* Ahmq. — *κωμικοῦ* del. W. Cf. 98. 115. II, 156. V. Wilhelm, Urk. dram. Aufführ. 150 sq. — 17 *ἀδελφὸν τὸν* Bk.: *ἀδ. τοῦ* (Fr.). — *Μελησίου* Saupp. Dind. (Fr.): *Μιλησίου*. — 20 *τῶν* post *ὁμοτρόπων* om. A. Cf. Dem. III, 21.

καὶ τοὺς νόμους λέγων, οἳ κελεύουσι τὸν ἄρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τοὺς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμένους αὐτὸς ὑπερβεβηκώς; ἢ τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέρανε Κηφισόδωρον τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον, καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλεέστατα διεφθαρ- 5 κότα; ἢ Μνησίθεον τὸν τοῦ μαγείρου καλούμενον; ἢ
159 πολλοὺς ἑτέρους, ὧν ἑκὼν ἐπιλανθάνομαι; οὐ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς βούλομαι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν τοιούτων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ λόγῳ διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. ἐπειδὴ 10 δὲ ἑκατέρων προελόμενοί τινας διεξεληλύθαμεν, χωρὶς μὲν τοὺς διὰ σωφροσύνης ἐρωμένους, χωρὶς δὲ τοὺς εἰς ἑαυτοὺς ἐξαμαρτάνοντας, ὑμεῖς ἤδη τοῦτ' ἐρωτηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμέ, εἰς ὁποτέραν <τὴν> τάξιν Τίμαρχον κατανέμετε, πότερα εἰς τοὺς ἐρωμένους 15 ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους. οὐκοῦν μὴ καταλιπὼν ἣν εἵλου συμμορίαν αὐτομολήσῃς εἰς τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς.

160 Ἐὰν δ' ἐπιχειρῶσι λέγειν, ὡς οὐχ ἡταίρηκεν ὅστις μὴ κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη, καὶ γραμματεῖον καὶ 20 μάρτυρας ἀξιῶσί με τούτων παρασχέσθαι, πρῶτον μὲν τοὺς περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμους μέμνησθε, ἐν οἷς οὐδαμοῦ μνείαν ὁ νομοθέτης περὶ συνθηκῶν πεποίηται. οὐ γάρ, εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατῄσχυνε,

2 ἐπιμέλεσθαι (III, 255) Fr.[1]. — 3 αὐτὸς Bk. Dobr.: αὐτοὺς BV, om. Ahq. — post ὑπερβεβ. add. ἐμίσει Ah (est explicatio verbi ἐδυσχέραινε, cf. schol. f Dobr.). — 4 ἐδυσχέραινε omnes. Cf. 54. — 9 ἀλλὰ om. f[1] Abb. — τοιούτων f[1] Sch.: τοιούτων ἃ Abb., τοι. ἔργων cett. (Fr.). — 11 προελόμενος.. διεξελήλυθα Ahq Fr.[1]. — 12 σωφροσύνης l Cob. Hillebrand W.: σωφροσύνην (Fr.). — 14 πρός με df Barb. Abb. — addidi τὴν, cf. III, 168. — 15 τὸν ante Τίμ. om. cum BV Fr. — πότερον A W. — 21 ἀξιώσει fhmqV.

τοῦτ' ἐξήτασεν, ἀλλὰ παντελῶς, ὅπως ἂν ἡ πρᾶξις γένηται, τὸν πράξαντα κελεύει μὴ μετέχειν τῶν τῆς πόλεως κοινῶν. εἰκότως· ὅστις γὰρ νέος ὢν ἀπέστη δι' αἰσχρὰς ἡδονὰς τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοτιμίας, τοῦτον
5 οὐκ ᾠήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον [ὁ τοὺς νόμους εἰσφέρων] ἐπίτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ τὴν εὐήθειαν τοῦ 161 λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι. πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τὰς συνθήκας τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀπιστίας ἕνεκα ποιούμεθα, ἵνα ὁ μὴ παραβὰς
10 τὰ γεγραμμένα δίκην λάβῃ τῇ ψήφῳ παρὰ τοῦ παραβάντος. οὐκοῦν, εἴπερ τὸ πρᾶγμα δίκης προσδεῖται, τοῖς κατὰ γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἡ τῶν νόμων ὡς οὗτοί φασιν ἐπικουρία καταλείπεται. καὶ τίς ἂν λόγος ἑκατέρου φανείη; μὴ γὰρ ὑπ' ἐμοῦ
15 λεγόμενον, ἀλλὰ γιγνόμενον τὸ πρᾶγμα νομίσαθ' ὁρᾶν. ἔστω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος εἰς τὸ πρᾶγμα, 162 ὁ δὲ μισθωθεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέβαιος, ἢ πάλιν τοὐναντίον ὁ μὲν μισθωθεὶς μέτριος καὶ ποιῶν τὰ ὡμολογημένα, ὁ δὲ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν καὶ μισθωσάμενος
20 ἐψεύσθω· καὶ δικαστὰς ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπολάβετε καθῆσθαι. οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος, ἀποδοθέντος τοῦ ὕδατος αὐτῷ καὶ λόγου, κατηγορῶν μετὰ σπουδῆς, βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς, λέξει· „ἐμισθωσάμην ὦ 163 ἄνδρες Ἀθηναῖοι Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ

1 ἂν ὁπωσοῦν Dobr. (165). — 4 εἰς τὰ καλὰ om. A W. — 5 sq. ὁ τοὺς ν. εἰσφ. del. Ham. Sch. (Fr.[1]). — 7 πάντως a. — 8 τῆς df Abb. W.: τὰς (Fr.). — 10 λάβῃ τῇ] λάβηται A (λάβη τε d). — 13 ὡς (ci. Br.) Turr.: ὧν (Fr.) libri (ἦν l), ἐξ ὧν ci. R. — 14 λόγος dfhq Abb.: ὁ λόγος (Fr.). — 18 μέτριος] δίκαιος Ahq. — 22 καὶ λόγου del. Cob. — κατηγορῶν R. Turr. Fr.: κατηγορίαν a, κατηγορίας V, κατηγοριῶν Ah. — 23 λέξει] ἐρεῖ Ahq, ut est 164.

γραμματεῖον τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον·“ οὐδὲν γὰρ κωλύει οὕτως εἰρῆσθαι· „ὁ δ' οὐ ποιεῖ μοι τὰ ὡμολογημένα“. καὶ ταῦτ' ἤδη διέξεισι δηλονότι πρὸς τοὺς δικαστάς, λέγων ἃ χρὴ τὸν τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα οὐ καταλευσθήσεται ὁ μισθούμενος τὸν Ἀθηναῖον παρὰ 5 τοὺς νόμους, καὶ προσοφλὼν ἄπεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου οὐ τὴν ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ὕβριν;

164 ἀλλ' οὐχ οὗτος, ἀλλ' ὁ μισθωθεὶς δικάζεται. λεγέτω δὴ παρελθών, ⟨ἢ⟩ ὁ σοφὸς Βάταλος ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵν' εἰδῶμεν, τί ποτ' ἐρεῖ. „ἄνδρες δικασταί, ἐμισθώσατό με 10 ἑταιρεῖν αὐτῷ ἀργυρίου ὁστισδηποτοῦν·“ οὐδὲν γὰρ διαφέρει [οὕτως εἰρῆσθαι]· „κἀγὼ μὲν ἅπαντα καὶ πεποίηκα καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμματεῖον, ἃ χρὴ ποιεῖν τὸν ἑταιροῦντα· οὗτος δὲ ὑπερβαίνει τὰς συνθήκας.“ ἔπειτ' οὐ πολλὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δικα- 15 στῶν ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ· „ἔπειτα ἐμβάλλεις εἰς τὴν ἀγοράν, ἢ στεφανοῖ, ἢ πράττεις τι τῶν αὐτῶν

165 ἡμῖν;“ οὐκοῦν οὐδὲν ὄφελος τῆς συγγραφῆς. πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γεγένηται λέγειν, ὡς κατὰ γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἡταίρησαν, ἐρῶ. ἀνὴρ εἷς τῶν 20

2 ὁ δ' οὐ] οὐ δὴ A, quod non deterius est. — 3 καὶ ταῦτ'] κἀνταῦθ' Herw. — 6 ἄπεισιν ... 7 ὕβριν aff. schol. Patm. p. 154 Sakk. — 7 πολλὴν schol. Patm.: ἄλλην. — 9 ἢ addidi. — Βάτταλος q. — ὑπὲρ αὐτοῦ Turr., cf. Meutzner Ztschr. f. AW. 1844, 177. — 11 ἀργυρίου] ἐπὶ ἀργ. Ahq. — ὁστισδήποτε vel ὁστισοῦν Cob. — 12 οὕτως εἰρῆσθαι (163) del. Hamaker W. — 15 πολλὴ κραυγὴ καὶ θόρυβος ἀπαντήσεται παρ' ὑμῶν W. Rh. VII, 152 in libera loci relatione; sed delevi inde αὐτῷ, quod codd. post δικ. hab. (hiat.). — 16 ἔπειτα A Fr.: ἐπεὶ V in lit., ἐπειδὰν h q, ἐπὰν a², ἐπὴν a¹m, εἶτ' W. (ἔτ' οὖν vel del. Hillebr.). — ἐμβάλλεις (Brem.) Fr.: ἐμβαλλεῖς V, ἐμβαλεῖς A, ἐμβάλλῃ B. — 17 πράττῃ Bh. — τι f in ras. — 19 καὶ σύνηθες γεγ. del. Sakorr. — 20 delevi ἤδη ante ἐρῶ repetitum (hiat.). — εἷς] τις p Cob.; cf. 182. II, 64; τούτων εἷς sine v. l. 180.

πολιτῶν (τὸ δ' ὄνομα οὐ λέξω· τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω) οὐδὲν προϊδόμενος ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διεξῆλθον πρὸς ὑμᾶς, λέγεται κατὰ συνθήκας ἡταιρηκέναι τὰς παρ' Ἀντικλεῖ κειμένας· οὐκ ὢν ⟨δ'⟩ ἰδιώ-
5 της, ἀλλὰ πρὸς τὰ κοινὰ προσιὼν καὶ λοιδορίαις περιπίπτων, εἰς συνήθειαν ἐποίησε τοῦ λόγου τούτου τὴν πόλιν καταστῆναι, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ κατὰ γραμματεῖον ἡ πρᾶξις γεγένηται. ὁ δὲ νομοθέτης οὐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα γεγένηται ἐφρόντισεν, ἀλλ' ἐὰν
10 ὁπωσοῦν μίσθωσις γένηται, κατέγνωκε τοῦ πράξαντος αἰσχύνην.

Ἀλλ' ὅμως οὕτω σαφῶς τούτων διωρισμένων, πολλαὶ 166 παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ Δημοσθένους εὑρεθήσονται. καὶ ταῖς μὲν ὑπὲρ τοῦ πράγματος κακοηθείαις λεγο-
15 μέναις ἧττον ἄν τις ἀγανακτήσειεν· ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάξεται λυμαινόμενος τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τούτοις ἄξιόν ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔσται, ἀναμειχθήσεται δὲ καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα Ἀλεξάνδρου. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς
20 ἄμουσός τις οὗτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι. τὸ 167 μὲν γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον τῷ λόγῳ πλημμελεῖν ἀμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον, ἔλαττον δ' οὗ μέλλω λέγειν ἁμάρτημα· ὁμολογουμένως γὰρ εἰς ἄνδρα, καίπερ οὐκ ὢν αὐτὸς ἀνήρ, τὰς βλασφημίας ποιήσεται· ὅταν δὲ ταῖς
25 εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις μεταφοραῖς ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, καταγέλαστον τὴν

1 τὸ δ' om. A. — 2 προϊδόμενος Va[1] (Fr.): προειδ. — 3 κατὰ BV (Fr.): παρὰ (W.). — τὰς συνθ. fq Barb. Abb. — 4 δ' add. ci. Bk. — 10 γένηται a[2]V Abb. (Fr.): γεγένηται. — 13 παρεκβολαὶ a[1]. Cf. 174. — 14 ὑπὲρ (HWolf R. al.) Fr.: ὑπὸ. — 18 ἐνέσται Herw. — ἀναμιχθήσεται omnes. — 26 παρεμβάλῃ AB (Fr.), παραβάλῃ V.

168 πόλιν ποιεῖ. ὡς γὰρ τὰς ἐμὰς εὐθύνας βλάπτων, ἃς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω διδόναι, φησί με, ὅτ' αὐτὸς πρῴην πρὸς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Ἀλεξάνδρου διεξῄει, ὡς ἐν τῳ πότῳ [ἡμῶν] κιθαρίζοι καὶ λέγοι ῥήσεις τινὰς καὶ ἀντικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα, καὶ 5 περὶ τούτων ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γιγνώσκων πρὸς τὴν βουλὴν ἀπεφήνατο, οὐχ ὡς συμπρεσβευτήν, ἀλλ' ὡς συγγενῆ τοῖς εἰς τὸν παῖδα σκώμμασιν ἀγα-

169 νακτῆσαι. ἐγὼ δ' Ἀλεξάνδρῳ μὲν εἰκότως διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ διείλεγμαι, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν 10 τῶν λόγων εὐφημίαν ἐπαινῶ· ἐὰν δ' ὁ αὐτὸς πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις γένηται, οἷος νῦν ἐστιν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον τὸν καθ' αὑτοῦ ποιήσει ἔπαινον. ἐπετίμησα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Δημοσθένει οὐ τὸν παῖδα ἐκθεραπεύων, ἀλλ' ἐὰν τὰ 15 τοιαῦτα ἀποδέχησθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι τῇ τοῦ λέγοντος ἀκοσμίᾳ.

170 Ὅλως δ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς ἔξωθεν τοῦ πράγματος ἀπολογίας μὴ προσδέχεσθε, πρῶτον μὲν τῶν ὅρκων ἕνεκα, οὓς ὠμόσατε, δεύτερον δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ 20 παρακρουσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων. μικρὸν δ' ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκειν ὑμᾶς. Δημοσθένης γάρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν οὐσίαν ἀνήλωσε, περιῄει [περὶ] τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ὀρφανούς, ὧν οἱ

3 πρὸς τὴν βουλὴν (7) om. A. — 4 διεξίη A (διεξῄειν Fr.[1]). — ἐν τῷ omnes. — secl. ἡμῶν (hiat.). — 10 Φίλιππον . . . 11 ἐπαινῶ Thom. Mag. p. 158. — 11 ὁ om. Ahq. — 12 ὑμᾶς Ahq W. — πρὸς ἡμ. (ἐν) τοῖς ἔργ. ci. Saupp.: ἐν τοῖς πρὸς ἡμ. ἔ. (sed τοῖς ἔ. pro ἔ. BV); del. τοῖς πρὸς ἡμᾶς Scheib. — 14 ποιήσει (Bk.) Fr.: ποιήσεται. — 16 νομίζω gmV. — 16 sq. malim φανεῖσθαι. — 20 ἕνεκα Fr. Bens.: ἕνεκεν. — 21 ἀνθρώπου om. fl Barb. Abb. — 23 οὐσίαν om. a[1]mV (Sch.). — ἀνήλωσε Turr. Fr.: ἀνάλ. — secl. περὶ (κατὰ W.), cf. Andoc. 1, 99 al. — 24 ὀρφανούς del. Cob.

μὲν πατέρες ἐτετελευτήκεσαν, αἱ δὲ μητέρες διῴκουν
τὰς οὐσίας. πολλοὺς δ' ὑπερβὰς ἑνὸς τῶν δεινὰ πε-
πονθότων [ὑπὸ τούτου] μνησθήσομαι. κατιδὼν γὰρ 171
οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ εὐνομουμένην, ἧς ἡγεμὼν
5 μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα καὶ νοῦν οὐκ ἔχουσα,
νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν οὐσίαν,
Ἀρίσταρχος ὁ τοῦ Μόσχου, τούτου προσποιησάμενος
ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὸ μειράκιον εἰς τὴν φιλανθρωπίαν
ταύτην προκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς
10 αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα, κατά-
λογον ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ δι- 172
δάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν
πατρίδα, οὗτος δ' αὐτοῦ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλα-
βὼν τρία τάλαντα ἀπεστέρηκε, Νικόδημος δ' ὁ Ἀφι-
15 δναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκ-
κοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν
γλῶτταν ἐκτμηθείς, ᾗ ἐπαρρησιάζετο πιστεύων τοῖς
νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι 173
Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν
20 ἐφάνη πεπαιδευκώς, ἕνα τῶν τριάκοντα τῶν τὸν δῆμον
καταλυσάντων, Δημοσθένης δ' ὑμῖν ἑταίρους ἐξαιτή-
σεται, ὁ τηλικαύτας τιμωρίας λαμβάνων παρὰ τῶν
ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας;

1 ἐτετελευτήκεσαν Fr.[1]: τετελευτήκεσαν a[1]V (Fr.), τετελευτή-κεισαν al. — 2 τὴν οὐσίαν B Fr. §§ 194. III, 19. 21. 255 conf. Sch. — 3 ὑπὸ τούτου om. f Barb. Abb. — 3 sq. κατιδὼν .. εὐνομουμένην Thom. Mag. p. 158. — 7 τοῦ del. GHermann. Sed cf. 158. III, 162. — τούτου...9 προσκ. Thom. Mag. p. 388. — 9 προκαλεσ. Linder: προσκαλ. — 10 sq. κατάλογον] ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων add. a[1] ex schol. — 14 Νικόδημος...17 sq. τοῖς νόμοις Suid v. παρρησία. — δ'] γὰρ Herw. — 17 ἐκτμηθείς Suid. Halbertsma Cob. Fr.[1]: ἀποτμηθείς. — 21 ἑτέρους HWolf. — 21 sq. puto ἐξαιρήσεται, cf. [Dem.] XXV, 80.

ᾧ παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἥκουσιν ἐπὶ τὴν
ἀκρόασιν· κατεπαγγέλλεται γὰρ πρὸς αὐτούς, ἐργολα-
βῶν ἐφ' ὑμᾶς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, λήσειν μεταλλάξας
174 τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν, καὶ περι-
στήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν, ὅταν αὐτὸς δεῦρο 5
παρέλθῃ, ἐκπεπλῆχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ καὶ πεφοβῆσθαι
περὶ αὐτοῦ, τοσούτους δὲ καὶ τηλικούτους ἐκκαλεῖσθαι
παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς
δημηγορίας καὶ ψέγων τὴν εἰρήνην τὴν δι' ἐμοῦ καὶ
Φιλοκράτους γεγενημένην, ὥστ' οὐδὲ ἀπαντήσεσθαί με 10
ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπολογησόμενον, ὅταν τὰς [τῆς
πρεσβείας] εὐθύνας διδῶ, ἀλλ' ἀγαπήσειν, ἐὰν μετρίῳ
175 τιμήματι περιπέσω καὶ μὴ θανάτῳ ζημιῶμαι. μηδενὶ
δὴ τρόπῳ καθ' ὑμῶν αὐτῶν γέλωτα τῷ σοφιστῇ καὶ
διατριβὴν παράσχητε, ἀλλ' ὑπολαμβάνεθ' ὁρᾶν εἰσελη- 15
λυθότα [ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου] οἴκαδε καὶ σεμνυνό-
μενον ἐν τῇ τῶν μειρακίων διατριβῇ, [καὶ] διεξιόντα,
ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν· „ἀπαγαγὼν
γὰρ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν περὶ Τίμαρχον αἰτιῶν, ἐπέστησα
φέρων ἐπὶ τὸν κατήγορον καὶ Φίλιππον καὶ Φωκέας, 20
καὶ φόβους ἐπήρτησα τοῖς ἀκροωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν

4 sq. καὶ παρασχεῖν (sic) τῷ...6 παρέλθῃ Suid. v. δεῦρο. — περιστήσειν hq Bk.: παραστ. (Fr.). Cf. Dem. XVIII, 218. — 5 φεύγοντι Suid. Turr. (Fr.): φυγόντι. — 7 ἐκκαλεῖσθαι Cob. Sch. (Fr.[1]): ἐκκαλέσασθαι dfm, ἐκκαλέσεσθαι cet. — 8 παρεκβάλλων Aa[2]. Cf. 166. — 10 οὐδὲ] οὐκ A. — 11 ἐπὶ] εἰς fhq Barb. Cob. Cf. Dem. XVIII, 15 al. — 11 sq. ὅταν τῆς πρεσβ. τὰς Ahq W.; secl. τῆς πρ. — 13 μηδενὶ ... 20 Φωκέας Alexand. π. σχημ. VIII, 449. — 15 ὑπολαμβάνεθ' df (-νηθ' Barb. Abb.) Alex.: ὑπολάβεθ' cett. et. Alex. Paris. 2 (Fr.). Scil. non nunc (ut § 161 sq.), sed mox loquente Demosthene. — 15 sq. ὑπ. αὐτὸν εἰσελ. οἴκ. ὁρᾶν (ὁ. οἴκ. Paris. 2) Al., om. ἀπὸ τοῦ δικαστ., quae seclusi (hiat.). — 16 καὶ (om. f[1] Abb. Alex.)...17 διατρ. Pollux IX, 42. — 17 καὶ om. Alex. (praet. Paris. 2) (Schanz). — 18 ὑφειλόμην Alex. Paris. 2.

φεύγων κατηγόρει, ὁ δὲ κατήγορος ἐκρίνετο, οἱ δὲ
δικασταί, ὧν μὲν ἦσαν δικασταί, ἐπελάθοντο, ὧν δ'
οὐκ ἦσαν κριταί, περὶ τούτων ἤκουον.“ ὑμέτερον δ' 176
ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι, καὶ πανταχῇ
5 παρακολουθοῦντας μηδαμῇ παρεκκλίνειν αὐτὸν ἐᾶν,
μηδὲ τοῖς ἐξαγωνίοις λόγοις διισχυρίζεσθαι· ἀλλ' ὥσπερ
ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν
δρόμον εἰσελαύνετε. κἂν ταῦτα ποιῆτε, οὐ καταφρονη-
θήσεσθε, καὶ τὴν αὐτὴν ἕξετε γνώμην νομοθετοῦντες
10 καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μή, δόξετε μελλόντων μὲν γίγνε-
σθαι τῶν ἀδικημάτων προαισθάνεσθαι καὶ ὀργίζεσθαι,
γεγονότων δὲ οὐκέτι φροντίζειν.

Ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, ἐὰν μὲν κολάζητε 177
τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι καλοὶ καὶ
15 κύριοι, ἐὰν δ' ἀφιῆτε, καλοὶ μέν, κύριοι δ' οὐκέτι. ὧν
δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω, οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς παρρη-
σιάσασθαι. ἔσται δ' ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. διὰ
τί οἴεσθε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς νόμους μὲν καλῶς
κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα εἶναι τῆς πόλεως καταδεέ-
20 στερα, καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις
ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τούτων αἰτίας ἐπιδείξω. 178
ὅτι τοὺς μὲν νόμους τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι δικαίοις, οὔτε

1 κατήγορος Cob. (cf. 178): κατηγορῶν (Fr.). — 3 κριταί del. Fr.[1] Sch. Cf. III, 193. — 4 ἔργον ἐστὶ aV Fr., del. ἐστὶν W. Cob. — καὶ om. A, ἀντιτ. καὶ del. Schanz. — 5 μηδαμῇ μηδαμῶς a. — 6 ἐξαγωνίοις Bk. An. 260, Suid. s. v. (Αἰσχίνης, sed orat. non indicata) Saupp.: ἔξω τοῦ ἀγῶνος (Fr.). — ἀλλ' ... 8 εἰσελ. Plin. Ep. IX, 26, 12. — 7 αὐτοῦ a, Plinii ς ap. K. (rell. testes ap. Plin. omnino locum mutilant); om. A W. Cf. III, 206. — 9 καὶ f[1] W.: ἀλλὰ καὶ f[2]d Barb. Abb., ἀλλὰ cett. Fr. — 13 ἐὰν ... 15 οὐκέτι = 36; οἱ om. f. — 15 ἀφῆτε BV. — 18 Ἀθηναῖοι om. df. — 19 <τὰ> τῆς Saupp. — 22 πᾶσι δικαίοις Hillebrand W.: π. τοῖς δικ. (Fr.). Cf. III, 170.

κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, οὔτε χάριτος οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέποντες· ἐπιδέξιοι δ' οἶμαι φύντες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως καλλίστους νόμους τίθεσθε. ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πολλάκις ἀφέμενοι τῶν εἰς αὐτὸ 5 τὸ πρᾶγμα λόγων, ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε, καὶ πάντων ἀδικώτατον ἔθος εἰς τοὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε· ἐᾶτε γὰρ τοὺς ἀπολογουμένους 179 ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγόρων. ἐπειδὰν δ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας ἀποσπασθῆτε καὶ τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων 10 γένησθε, εἰς λήθην ἐμπεσόντες τῆς κατηγορίας, ἐξέρχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων οὐδὲ παρ' ἑτέρου δίκην εἰληφότες, οὔτε παρὰ τοῦ κατηγόρου, ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ οὐ δίδοται, οὔτε παρὰ τοῦ ἀπολογουμένου, ταῖς γὰρ ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτριψάμενος τὰ ὑπάρχοντα 15 [αὐτῷ] ἐγκλήματα ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ νόμοι καταλύονται καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει· εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἄνευ χρηστοῦ βίου προσδέχεσθε.

180 Ἀλλ' οὐ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ἐστὶ καὶ τὰς 20 ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γάρ τινος ἐν τῇ τῶν Λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότος μὲν αἰσχρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατοῦ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὥς φασι, κατὰ τὴν ἐκείνου γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθών τις τῶν γερόν- 25

1 οὔτε χάριτος om. A. — 3 ἐπιδέξιοι ... μᾶλλον Thom. p. 158 sq. — 7 ὑπάγεσθε Ahq: ἄγεσθε (Fr.). — ἐς τοὺς f. — 8 παραδέδεχθε Cob. (cf. III, 193). — 9 κατηγορούντων omnes, cf. 175. — 10 ἀποσπασθ. ante ἀπὸ A. — ταῖς ψυχαῖς ci. Wolf (Fr.[1]), cf. III, 186; sed et. III, 153. Dem. LII, 2 (W.). — 11 ἐμπεσόντες V (Bait. Fr.): ἐκπεσ. — τῆς om. BV. — 14 δέδοται Orell. — 16 secl. αὐτῷ (hiat.). — ἐκ τοῦ δικ. del. Cob.; cf. III, 7. — 19 καλὸν (III, 174) post λόγον add. Cob. — 21 sqq. cf. Gell. N. A. XVIII, 3.

τῶν, οὓς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι, καὶ τὴν
τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι
νομίζουσι, καθιστᾶσι δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς
γῆρας σωφρόνων, τούτων εἷς, ὥς λέγεται, παρελθὼν
5 ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καί τι <καὶ>
τοιοῦτον κατ' αὐτῶν ἐβλασφήμησεν, ὡς οὐ πολὺν χρόνον
τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. ἅμα δὲ παρακαλέσας 181
ἄλλον τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἄνδρα λέγειν μὲν οὐκ
10 εὐφυᾶ, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν καὶ πρὸς δικαιο-
σύνην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς
αὐτὰς εἰπεῖν γνώμας οὕτως ὅπως ἂν δύνηται, ἃς εἶπεν
ὁ πρότερος ῥήτωρ, „ἵν'“ ἔφη „Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ φθεγξαμένου ψηφίσωνται, τὰς δὲ τῶν ἀποδε-
15 δειλιακότων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων φωνὰς μηδὲ τοῖς
ὠσὶ προσδέχωνται“. ταῦθ' ὁ γέρων ὁ ἐκ παιδὸς σεσω-
φρονηκὼς παρῄνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχύ γ' ἂν
Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην εἴασε πολι-
τεύεσθαι.

20 Ἵνα δὲ μὴ δοκῶ Λακεδαιμονίους θεραπεύειν, καὶ 182
τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι. οὕτω γὰρ ἦσαν
πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεποί, καὶ περὶ πλείστου τῶν
τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιοῦντο, ὥστ' ἀνὴρ εἷς τῶν
πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην,
25 καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου,

1 καὶ prius om. Ahq. — 2 ἐπώνυμον Dobr. — εἶναι del. Cob. — 5 addidi καί, cf. 102. — 7 sq. ἐν ταῖς ἐκκλ. del. Herw.; non habet Gellius. — 8 παρακαλέσας V (Steph., Fr., al.): παρακελεύσας. — 10 εὐφυῆ A — 12 sq. ἃς ... ῥήτωρ del. Cob. — 13 delevi οἱ ante Λακεδ. (hiat.). — 14 sq. ἀποδεδειλιακότων Wolf Taylor: ὑποδεδ. (Fr.). — 17 γ' ἂν Porson; γάρ. ἂν add. Wolf. — 22 πλείστου] πλείονος Ahq. — 24 διεφθαρμένην καὶ del. Cob.

ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν ἀπολεῖσθαι [διὰ λιμὸν] συγκαθειργμένη. καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος
183 καλεῖται παρ' ἵππον καὶ κόρην. ὁ δὲ Σόλων ὁ τῶν 5 νομοθετῶν ἐνδοξότατος γέγραφεν ἀρχαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα, ἐφ' ᾗ ἂν ἁλῷ μοιχός, οὐκ ἐᾷ κοσμεῖσθαι, οὐδὲ εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους τῶν γυναικῶν ἀναμειγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ' εἰσίῃ ἢ 10 κοσμῆται, τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταρρηγνύναι τὰ ἱμάτια καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι καὶ τύπτειν, εἰργόμενον θανάτου καὶ τοῦ ἀνάπηρον ποιῆσαι, ἀτιμῶν τὴν τοιαύτην γυναῖκα καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ κατα-
184 σκευάζων. καὶ τὰς προαγωγοὺς καὶ τοὺς προαγωγοὺς 15 γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανάτῳ ζημιοῦν, ὅτι τῶν ἐξαμαρτάνειν ἐπιθυμούντων ὀκνούντων καὶ αἰσχυνομένων ἀλλήλοις ἐντυγχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν. 20

185 Ἐπειθ' οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν οὕτω περὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ καλῶν διεγίγνωσκον, ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον τὸν τοῖς αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν ἔνοχον ἀφήσετε; τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄρρενα τὸ σῶμα, γυναικεῖα δὲ ἁμαρτήματα ἡμαρτηκότα; τίς οὖν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν 25

2 διὰ λιμὸν del. Dobr. W., cf. Dio Chr. or. XXXII, p. 692 R. — 5 κόρην d Barb. (Phot. p. 397 al.) W.: κόραν. — ὁ δὲ . . . 6 ἀρχαίως Suid. v. ἀρχαῖον. — 6 ἐνδοξότατος] μάλιστα εὐδοκιμῶν Suid. — 10 ἀναμιγνυμένη scribebatur (μιγνυμένη Ah). — 11 περιρρηγν. Cob.; sed v. Dem. XXI, 63. — 13 ἀτιμάζων Cob. Fr.[1] (II, 9). — 14 sq. κατασκευάζων l: παρασκευάζων (Fr.).. Cf. 118. — 15 τὰς προαγ. καὶ om. Aldin. R. Fr. — 23 τὸν] ὄντα Ahq.

ἀδικοῦσαν τιμωρήσεται; ἢ τίς οὐκ ἀπαίδευτος εἶναι δόξει τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανούσῃ χαλεπαίνων, τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβούλῳ χρώμενος; τίνα δ' ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμην ἐπάνεισιν 186
5 *οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου; οὔτε γὰρ ὁ κρινόμενος ἀφανής, ἀλλὰ γνώριμος, οὔθ' ὁ νόμος ὁ περὶ τῆς τῶν ῥητόρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ κάλλιστος, τό τ' ἐρέσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακίοις τοὺς ἑαυτῶν οἰκείους, ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκριται, πρόχειρον. τί οὖν* 187
10 *δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφου νυνὶ γεγονότες κύριοι, ὅταν οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρωνται, εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε; οὐχ ἅμα Τίμαρχον ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε, καὶ τὴν κοινὴν παιδείαν ἀνατρέψετε; τί δ' ὄφελος παιδαγωγοὺς τρέφειν ἢ παιδοτρίβας καὶ διδασκάλους*
15 *τοῖς παισὶν ἐφιστάναι, ὅταν οἱ τὴν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται;*

Θαυμάζω δ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κἀκεῖνο, εἰ 188
τοὺς μὲν πορνοβοσκοὺς μισεῖτε, τοὺς δ' ἑκόντας πεπορνευμένους ἀφήσετε· καὶ ὡς ἔοικεν ὁ αὐτὸς οὗτος
20 *ἀνὴρ ἱερωσύνην μὲν οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα, γράψει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς. εἶτ' ἔτι θαυμάζομεν τὴν κοινὴν ἀπραξίαν, τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώμας ἐπιγραφομένων;*
25 *καὶ τὸν αἰσχρῶς οἴκοι βεβιωκότα ἔξω τῆς πόλεως πρεσβευτὴν πέμψομεν, καὶ τούτῳ περὶ τῶν μεγίστων*

2 ἁμαρτούσῃ V Sch. — 9 sq. *οὖν δὴ*] cf. ad 119. — 10 *νυνὶ* om. Ahq Cob. — 14 *καὶ διδασκ.*] *ἢ διδ.* Ah W. — 18 *ἔχοντας* A. — 20 *ἱερωσύνης* Cob.; sed v. Arist. *Πολ. Ἀθ.* 7, 4. — 21 *ἐν* om. Ahq. — 23 *εἶτ' ἔτι* scripsi: *εἶτα* (*ἔπειτα* Büttner) *τί*. Cf. Dem. VIII, 20.

διαπιστεύσομεν; τί δ' οὐκ ἂν ἀποδοῖτο ὁ τὴν τοῦ σώματος ὕβριν πεπρακώς; τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν ὁ αὑτὸν οὐκ ἐλεήσας;

189 Τίνι δ' ὑμῶν οὐκ εὔγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου βδελυρία; ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους, κἂν μὴ 5 παρῶμεν ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν ἀποβλέποντες γιγνώσκομεν, οὕτω τοὺς πεπορνευμένους, κἂν μὴ παρῶμεν αὐτῶν τοῖς ἔργοις, ἐκ τῆς ἀναιδείας καὶ τοῦ θράσους καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γιγνώσκομεν. ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν σωφρο- 10 σύνην ὑπεριδών, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ διάδηλος ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίγνεται.

190 Πλείστους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πόλεις ἀνατετροφότας καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε ὦ ἄνδρες 15 Ἀθηναῖοι τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίγνεσθαι, μηδὲ τοὺς ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, Ποινὰς ἐλαύ-
191 νειν καὶ κολάζειν δᾳσὶν ἡμμέναις· ἀλλ' αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι, 20 ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκάστῳ Ποινή, ταῦτα

2 sq. τίνα δ' ἂν ἐλ. ὁ αὐτὸς αὑτὸν bene Cob. — 8 αὐτῶν τοῖς Ahq Fr.: ἐν τοῖς αὐτῶν V, τοῖς αὐτῶν B. — 9 γιγνώσκ. (7) del. Cob. — 10 ἐπὶ gl Fr.[1]: περὶ. — 11 ἣ f Barb. (Turr. Fr.): ἡ. — 15 ἀνατετραφότας AV. — 15 μὴ γὰρ ... 17 γίνεσθαι Theo Progymn. I, 224 W. — 15 sq. ἄνδρες Ἀθ. Theo: om. ἄνδρες codd. — 16 ἀτυχημάτων g Theo (HWolf Dobr. Sch. Fr.[1]); adversatur Klinke. Cf. Hom. α 32 (Dobr.); A. III, 117 (Kl.). — 17 οὐκ ἀπ' Brem.: ἀπ' (καὶ Med.) Theo, οὐχ ὑπ' nostri (Fr.). — 17 sq. cf. Cic. p. Sex. Rosc. 67, in Pis. 46, de leg. I 40. — 18 ἐν τραγῳδίᾳ dfhq (ἐν τραγῳδίαις Barb.).W. — 19 καὶ κολ. del. Cob. — ἀλλ' ... 22 ἐμβιβάζει Ammon. v. κέλης. — 20 ἡγεῖσθαι] εἶναι Ammon. — 21 τοῦτ' (sic) εἰς ... 22 ἐμβ. schol. Patm. p. 154. — 21 sq. ἐπακτροκέλητα Harp. s. v. — 22 ἐστιν om. gm. Verba ταῦτά ... Ποινή ponit Dobr. ante 21 ταῦτα πληροῖ.

παρακελεύεται σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. οὐ γὰρ τὴν αἰσχύνην οὐδ' ἃ πείσονται λογίζονται, ἀλλ' [ἐφ'] οἷς κατορθώσαντες εὐφρανθήσονται, τούτοις κεκήληνται. ἐξαι-
5 ρεῖτ' οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψεσθε.

Εὖ δ' ἐπίστασθε, καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ῥη- 192
θήσεσθαι διαμνημονεύετε, εἰ μὲν δώσει τῶν ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας ἐν τῇ πόλει
10 κατασκευάσετε· εἰ δ' ἀποφεύξεται, κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον καταστῆναι, φόβον τισὶ παρεῖχεν ὁ νόμος καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα· εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρίᾳ καὶ γνωριμώτατος εἰσελθὼν περιγενήσεται, πολλοὺς ἁμαρ-
15 τάνειν ἐπαρεῖ, καὶ τελευτῶν οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ. μὴ οὖν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀπο- 193
σκήψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν παρατηρεῖτε· ὧν οὐδενὸς [ἐγὼ] ὀνομαστὶ μνησθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τοῦ λόγου ποιήσωνται,
20 ὡς οὐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν [ὀνομαστὶ] ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀφελὼν τὰ ὀνόματα, διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν γνώριμα καταστήσω. ἔσται δ' αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναισχυντῇ. τούτῳ γὰρ 194
25 παρίασιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγοροι, οἱ μὲν ταῖς καθ'

1 παρακελ.] τοῖς νέοις add. Ahq. — τοὺς om. f Barb. — 3 secl. ἐφ', cf. Dem. VI, 17. — 4 κέκληνται A. — 6 προτρέψεσθε Cob. W.: προτρέψασθε. — 7 εὖ δὲ] ἓν δὲ εὖ Ahq. Cf. III, 6 (ibd. 17 εὖ kl pro ἐν). — 18 αὐτοῦ HWolf, αὐτῷ (Turr.) Sch. — secl. ἐγὼ (hiat.). — 20 ὀνόματι A; sed delendum (hiat.). — 22 αὐτῶν post σώματα Ahq Cob.: post ἐπιτ. (Fr.). — 25 παρίασιν Aa²hq: πάρεισιν Fr. (ut II, 179, cuius loci alia est ratio).

ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκότες τὰς πατρῴας οὐσίας, οἱ δὲ ταῖς ἡλικίαις ταῖς ἑαυτῶν οὐ καλῶς κεχρημένοι, καὶ δεδιότες οὐ περὶ Τιμάρχου, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶσιν· ἕτεροι δ' ἐκ τῶν ἀκολάστων καὶ τῶν τοῖς τοιούτοις 5 κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐτῶν πι-
195 στεύοντες ῥᾷόν τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν τῆς συνηγορίας ἀκοῦσαι τοὺς βίους ἀναμιμνῄσκεσθε, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγοροῦντας κελεύετε· οὐδὲ γὰρ ὁ 10 νόμος τοὺς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξετάζει· τοὺς δὲ τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἑτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τοὺς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ' 15 ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποστερῶνται μήθ' ὑμεῖς βλάπτησθε.

196 Τὰ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τοὺς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου. νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστε τῶν ἐμῶν λόγων κριταί, 20 αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. εἰ οὖν βουλήσεσθε, τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἕξομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν.

2 ταῖς ἑαυτῶν scr.: τοῖς ἑ. σώμασιν Aq, καὶ τοῖς ἑ. σ. cett. Fr.; cf. 182. Del. καὶ τοῖς ἑ. σ. Cob. — 5 τοῖς om. a¹dmV. — 7 ῥᾴδιόν Ah. — 7 sq. τὴν συνηγορίαν A. — 13 τὸν del. Cob. — 15 κελεύετε del. W. — 16 ἀποστέρωνται B (Bk.). — 19 βίον τὸν τοῦ V Sch. (qui conf. II, 5. III, 203). — 22 εἰ οὖν ... 24 ἐξετ. add. Ahq Abb. (uncis incl. R., del. Br. al. Fr.). Schol. B: λείπει ταῦτα ἔν τινι (scr. τισι) τῶν ἀντιγράφων. Neque sunt haec indigna Aeschine (cf. II, 183. III, 260), neque casu a parte librorum abesse videntur.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν
5 ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος εἰρήνην
πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι, καὶ ἔπεμψαν δύο πρεσβείας, τὴν
μὲν προτέραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ ἀποληψο-
μένην τοὺς ὅρκους, ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δη-
μοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς οὖν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας
10 πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας
Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν Τίμαρχον
πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος γραψάμενος Αἰσχίνης
ἑταιρήσεως ἠτίμωσε, πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι
μὲν οὖν φασι γεγράφθαι μὲν τοὺς λόγους ἀμφοτέρους, οὐ
15 μέντοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, καὶ κεκιν-
δυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψήφοις ἁλῶναι, ὅμως
μέντοι ἀποφυγεῖν Εὐβούλου αὐτῷ τοῦ δημαγωγοῦ συναγω-
νισαμένου, οὐ μέντοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτοῦ τὸ
φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προοιμίῳ παραδηλοῖ καὶ Δη-
20 μοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ
προοιμίῳ κατ' ἀρχὴν εἰς εὔνοιαν παρακαλεῖ τοὺς δικαστάς,
τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ τοῦ κιν-
δύνου τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψευδῶς συκοφαντεῖται· ἐν δὲ τῷ

Or. II. A = ekl, B = agm, C = dfq Barb.
14 γεγράφθαι scr. (γραφῆναι Tayl.): γεγραφέναι. Cf. arg. 2 or. I; Vit. Plut. § 5 sq. — 23 μέγεθος] δεικνύων add. Bern. Sch. — ψευδῶς συκοφαντεῖται HWolf (Fr.): ψεῦδος συκοφαντοῦντα codd.

δευτέρῳ νοήματι πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστοῦται ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων, ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου· καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. 5

---

*Δέομαι ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαί μου μετ᾽ εὐνοίας ἀκοῦσαι λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό τε μέγεθος τοῦ κινδύνου καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου καὶ τὴν ὠμότητα, ὃς ἐτόλ- 10 μησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας ὀμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι τοῦ κινδυ-
2 νεύοντος φωνὴν μὴ ὑπομένειν. καὶ ταῦτ᾽ εἶπεν οὐ δι᾽ ὀργήν· οὐδεὶς γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται, οὐδ᾽ οἱ τἀληθῆ λέγοντες 15 κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα· οὐ γὰρ πρότερον ἡ κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσιν ἰσχύει, πρὶν ἂν ὁ φεύγων ἀπολογίας τυχὼν ἀδυνατήσῃ τὰς προ-
3 ειρημένας αἰτίας ἀπολύσασθαι. ἀλλ᾽ οἶμαι Δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ᾽ οὕτω παρεσκεύασται, 20 ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι βεβούληται. καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας, ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην· τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις προτρεπόμενον [τοὺς δικαστὰς] ὀργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ*

2 καὶ ante αὐτῶν om. V. — 6 ἄνδρες add. eik Flor. Bk. (om. Fr.). — 6 sq. μου ante μετ᾽ Ai Flor. Bk.: ante λέγοντος (7) cett. (Fr.). — 10 παρασκευὰς Hertl. — 12 ἀκροάσεσθαι Cob. — τοῦ A W.: τὴν τοῦ (Fr.). — 17 ἡ κατηγορία Ai Bk. (Fr.[1]): κατηγορία f Barb., κατήγορος cett. (Fr.). — ἰσχύει ante παρὰ C. — 19 ἀπολύσ.] λύειν Ai. Cf. § 24; I, 122. — 21 βούλεται A Bk. — 23 ὑπόληψιν ikl Fl. — 23 sq. τοὺς δικ. post προτρ. BV Fr., ante προτρ. cett., del. W. — προτρέποντα A. Cf. I, 135. III, 139 (I, 138).

πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων ἀφεστάναι. ἐμοὶ δ' ὦ ἄνδρες 4
Ἀθηναῖοι συμβέβηκε τῆς Δημοσθένους ἀκούοντι κατη-
γορίας μήτε δεῖσαι πώποθ' οὕτως, ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ,
μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν
5 ὁμοίως ἡσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γάρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν
τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με ψυχαγωγη-
θέντες τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις
ἀντιθέτοις· ἐξέστην δ' ἐμαυτοῦ καὶ τὴν αἰτίαν βαρέως
ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν
10 καὶ τὸ γένος Ὀλυνθίαν κατηγόρει· ἥσθην δέ, ὅτ' αὐ-
τὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε, καὶ τῶν
σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι
νομίζω. ὑμᾶς μὲν οὖν ἐπαινῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, 5
ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ
15 ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' οὐκ ἂν ἀπο-
σταίην τῆς πρὸς ταῦτ' ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν
ἔξωθεν περιεστηκότων πέπεισται, σχεδὸν δ' οἱ πλεῖστοι
τῶν πολιτῶν πάρεισιν, ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς
ἐγὼ τοιοῦτόν τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον
20 σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχόν, ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν
λοιπὸν βίον νομίζω· κἂν μὴ προϊούσης τῆς ἀπολογίας
ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ τὸν τολμή-
σαντ' εἰπεῖν ἀνόσιον καὶ συκοφάντην, κἂν τἆλλα πάντα
μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι, θανάτου τιμῶμαι. παράδοξος 6
25 δέ μοι κἀκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ'

1 πολὺ ante τῶν ik Flor.: om. el, ante ἀφεστ. cett. Fr. (hiat.). — ἀπέχεσθαι Ai, ἀπέχειν W. — 3 ὡς ... ἡμέρᾳ] ἢ νῦν fh (τῇ ἡμέρᾳ add. V²; ἐν om. i; del. et haec et ἢ νῦν 4 Cob.). — 4 εἰς om. A. — 5 sqq. cf. lex. Vind. 195; Phot. Reitzensteini 148, 13. Harp. ἀντίθεσις, Bk. An. 410, Bachm. An. I, 105, schol. ad Dem. 385, 12. — 6 ἀγνοοῦσι A. — 6 sq. cf. Tiber. W VIII, 545. — 8 τὴν αἰτίαν om. s, secl. R. — 10 κατηγόρει A: κατ. μου. — 11 ἐξεβάλλετε dfimV Barb. — 18 ὑμῶν om. A. — 22 ἐξελέγξω Ai Bk. — 25 ὅθ'] ὃς (ὅσ') Ai.

ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ' ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτους μὲν θάνατον καταψηφίσασθαι, ὅτι καταγνοὺς ἑαυτοῦ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμοῦ δ' ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σῴζεσθαι· εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ 5 καὶ μὴ παρὼν ἀδικεῖ, ὅ γε ἀπογνοὺς καὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδοὺς οὐκ ἀδικεῖ.

7 Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐάν τι παραλίπω καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπερωτᾶν με καὶ δηλοῦν, ὅ τι ἂν ποθῆτε ἀκοῦσαι, 10 μηδὲν προκατεγνωκότας, [ὡς ἀδικῶ], ἀλλ' ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας. ἀπορῶ δ', ὁπόθεν χρὴ πρῶτον ἄρξασθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε 8 δ', ἂν ὑμῖν εἰκός τι πρᾶγμα δόξω πάσχειν. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τοῦ σώματος, τῆς δὲ 15 κατηγορίας τὴν πλείστην πεποίηται Φιλοκράτους καὶ Φρύνωνος καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων, ἐν ἅπασι δὲ τούτοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ' ἄλλοι 20 προδόται· διατετέλεκε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος, ἀλλὰ 9 καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ' οὕτως ἀτιμάζει, πάλιν ἐκ μετα-

1 αὐτῇ om. A (ante τῇ hab. i). — 2 ὅτι] ὅστις Flor. — 3 ἀδικεῖν post ἑαυτοῦ add. el W. (hiat.), post καταγν. B al. Fr., om. gmV. Cf. I, 111. III, 214. — ἀπογνῶναι Bachm. An. I, 122, Bk. An. 425. — 5 σῴζεσθαι Ai Bk. (Fr.[1] aut sic aut deleto ἄν): σωθήσεσθαι. — 6 ὅ γε Ai Bk.: ὁ δὴ (hiat.). — 7 παραδιδοὺς V Sch. — 8 ἄλλης] ὅλης Tayl. Usener. — 9 παραλείπω eil al. (Bk.). — 10 ὃ ἂν (ἐὰν e) Ai; ὅ τι ἐὰν al. (emend. Ald. Steph.). — ποθῆτε] μου (hiat.) add. codd. praet. afhm, del. Turr. Fr. — 11 προκατεγνωκότες ... 12 ἀκούοντες Ai. — ὡς ἀδικῶ del. Hamak. Usener (coll. Dem. XVIII, 2) W. — 14 δόξω πάσχειν Ai Bk.: π. δόξω (Fr.). — 21 γὰρ] δὲ Ai[1]. — ὑμᾶς BCi.

βολῆς, ὅπου ἂν τύχῃ, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλέα κρίνων, οἳ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων δόξῃ διήνεγκαν, ἀνῃρηκέναι μὲν αἰτιᾶται [με] τὰς ἐν Φωκεῦσι πόλεις, ἀπηλλοτριωκέναι δ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον, ἐκ-
5 βεβληκέναι δὲ τῆς ἀρχῆς Κερσοβλέπτην[, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως]. ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν 10 με Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ' ὑμῖν φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο.
10 οὕτω δ' ἄνω τὸ πρᾶγμα ἐξάρας, ἐφθόνησέ μου ταῖς διαβολαῖς, τὰς αἰτίας ἀνατιθεὶς τῶν πεπραγμένων οὐ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις τοῖς Φιλίππου. πρὸς δὴ τοσαύτην τόλμαν καὶ τερατείαν ἀνθρώπου 11 χαλεπὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκαστα,
15 καὶ λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. ὅθεν δ' ἡγοῦμαι σαφεστάτους τέ μοι τοὺς λόγους ἔσεσθαι καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων καὶ τῆς αἱρέσεως τῆς πρεσβείας· οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μεμνή-
20 σομαι, καὶ εἰπεῖν δυνήσομαι, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.

1 τύχοι Aa^{2} Fr., τύχῃ cett., ἂν τύχῃ (schol., ci. Bk.) Sch. W. — 2 οἳ ... διήνεγκαν del. Dobr. W. — 3 με del. Cob. — 4 ὑμῶν Ai W. (Fr.^{1}): ἀφ' ὑμῶν. — 5 δὲ A Bk.: δὲ καὶ (Fr.). — τὸν Κερσ. ehik Flor. — 5sq. φίλον καὶ om. ikl; τῆς πόλεως om. i^{1}kl. Cf. III, 61, unde haec ἄνδρα . . πόλεως desumpta puto; del. Bak. — 7 τῷ BiV (Fr.): τῷ γενομένῳ. — 8 πολλῆς om. A. — διεκελεύσαθ' eik. — ὑμῖν A W. (Bk.): ὑμῖν τὸ θηρίον (§ 20). — φυλάττειν i. — 9 ἱερείας] Ἱμεραίας ci. (Didym.) ap. schol.; <Ἱμ.> ἱερ. del. τῆς ἐν Σ. Sakorraphos. Cf. Bk. An. 266; Paroem. Gr. L. I, 421. — 12 τοῖς post ὅπλ. om. A. — 13 δὴ eik Flor. Bk.: δὲ (Fr.). — τἀνθρώπου Markl. Cf. 22. 57. 153. — 14 τὰ λεχθ. μνημονεῦσαι A (τ. λ. διαμν. i), del. τὰ λεχθ. W. — 16 ὅθεν Ai Bk.: ᾗ (Fr.). Cf. III, 61. — ἡγοῦμαι] οἶμαι (Gebauer) vel οἴομαι C. — τε addidi ex el. — 18 καὶ] καὶ περὶ A. — 19 γὰρ Aa^{2}i Bk. (Fr.^{1}): γὰρ ἂν. — 20 εἰπεῖν δυνήσομαι amV (Fr.): δυν. εἰπ. (hiat.).

12 *Ἅπαντας γὰρ ὑμᾶς οἶμαι τοῦτό γε αὐτὸ μνημονεύειν, ὅθ' οἱ πρέσβεις οἱ τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βούλεται διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ [τὴν] εἰρήνην* 5 *ἄγειν. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ Φρύνων ὁ Ῥαμνούσιος ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ὀλυμπιακαῖς, ὡς αὐτὸς ᾐτιᾶτο· ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθε δεῦρο λυτρωθείς, ἐδεῖτο ὑμῶν πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι, ἵν', εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ* 10 *λύτρα. πεισθέντες δ' ὑμεῖς εἵλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα*
13 *πρεσβευτήν. ἐπειδὴ δὲ ἐπανῆκε δεῦρ' ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἐπέμφθη, καὶ πρὸς τούτοις, ὅτι φαίη Φίλιππος ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς, βούλεσθαι δὲ καὶ νῦν ἀπαλ-* 15 *λαγῆναι τοῦ πολέμου. εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Κτησιφῶντος, καὶ πολλήν τινα ἐξαγγείλαντος πρὸς τούτοις φιλανθρωπίαν, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεξαμένου καὶ τὸν Κτησιφῶντα ἐπαινέσαντος, ἀντειπόντος δ' οὐδενός, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ* 20 *Ἁγνούσιος, καὶ ὁ δῆμος ἅπας ὁμογνωμονῶν ἐχειροτόνησεν, ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. πρότερον μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ*

1 *γὰρ* ikl (Bk.): *γὰρ ἂν* (Fr.). — *οἶμαι ὑμᾶς* ik Flor., *ὑμᾶς* el (*οἴομαι* BC). — *αὐτοὺς* Herw. — 2 *ὅθ'*] *ὅτι* Ai. — *οἱ* CkV: *οἱ παρὰ* a Fr., *παρὰ* h, *οἱ περὶ* egilm. — *ἐπειδὴ* om. A. — 3 *εἰπόν τε* gimV, *εἰπόντες* A. — 4 *κελεύσοι* A. — *ἐπαγγεῖλαι* A. 5 *τὴν* del. Bait. W. — 7 *ἥλω* A W. — 8 *Ὀλυμπικαῖς* fhklq. — 9 *δεῦρο*] *πάλιν δεῦρο* A, *δ. π.* i. — *πρὸς*] *καὶ πρὸς* A. — 10 *ἵν'* ... *ἀπολάβοι*] *εἴ* ... *ἀπολαβεῖν* Cob. — 11 *εἵλεσθε* Ai[1]: *προείλ.* BC, *προσείλ.* i[2]V Flor. Fr. — 12 *ἐπανῆλθε* BV Fr. Cf. § 16. — 19 *ἀντειπόντος* Ai (Fr.): *ἀντιστάντος*. — 20 *δὴ* Ai Bk. — 22 *δεῦρο Φιλ.* Chm. Cf. III, 62. — *κήρυκα* Bk. Fr.: *κήρυκας*.

τοῦτ' ἐκωλύετο ὑπό τινων, οἷς ἦν τοῦτ' ἐπιμελές, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν. γράφονται γὰρ οὗτοι παρα- 14 νόμων τὸ ψήφισμα, Λυκῖνον ἐπὶ τὴν γραφὴν ἐπιγραψάμενοι, καὶ τίμημα ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτ' 5 εἰσῄει ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον, ἀρρώστως δ' ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὐτῷ συνήγορον Δημοσθένην, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. παρελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθένης, κατέτριψε τὴν ἡμέραν ἀπολογούμενος· καὶ τὸ τελευταῖον ἀποφεύγει Φιλοκράτης, ὁ δὲ γραψάμενος τὸ 10 πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαμβάνει. καὶ ταῦθ' ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 15 Ὄλυνθος ἑάλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελήφθησαν πολιτῶν, ὧν ἦν Ἰατροκλῆς ὁ Ἐργοχάρους ἀδελφὸς καὶ Εὐήρατος ὁ Στρομβίχου υἱός. ὑπὲρ δὴ 15 τούτων ἱκετηρίαν θέντες οἱ οἰκεῖοι, ἐδέοντο ὑμῶν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι. παρελθόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρουν Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. καὶ πέμπουσι πρεσβευτὴν Ἀριστόδημον τὸν ὑποκριτὴν πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν γνῶσιν καὶ φιλανθρωπίαν 20 τῆς τέχνης. ὡς δ' ἐπανήκων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ὁ 16 Ἀριστόδημος διά τινας ἀσχολίας οὐ προσῄει πρὸς τὴν βουλήν, ἀλλ' ἔφθασεν αὐτὸν Ἰατροκλῆς ἐλθὼν ἐκ

2 γὰρ A Bk.: δὲ (Fr.). — 3 sq. ἐγγραψ. C. — 4 τίμημα A (Bk. Fr.): τίμ. ἐπέθηκαν. — 5 εἰσῄειν Cob. Sch. — 6 Δημοσθ. C: τὸν Δημ. — 8 ἡμέραν AgW. (Dem. LVII, 9, Herw.): ἡμ. ὅλην (Fr.). — 9 Φιλοκρ. Flor.: ὁ Φιλ. (Fr., hiat.). Cf. III, 62. — 12 ἑάλω Fr.[1] Sch.: ἥλω. Cf. p. 102, 7. — 12 sq. κατελήφθ. Aai. — 13 Ἰατροκλῆς A Bk. Fr.: Στρατοκλῆς. — Ἑρμοχάρους eh. — 14 Εὐήρατος dfq R.: Εὔκρατος (Fr.). — υἱός (hiat.) del. Sakorr. — δὴ ek Bk.: δὲ (Fr.). — 15 ἱκετηρίας Agim. Cf. Harp. ἱκετηρία. — θέντες] add. Ai ἐν τῷ δήμῳ (hiat.). — 16 αὐτοὶ C. — 19 sq. διὰ ... τέχνης Thom. p. 388. — 20 ἐπαν.] add. δεῦρο Ai. — ὁ om. A. — 22 ἐκ] ἀπὸ Ai.

Μακεδονίας ἀφεθεὶς [ὑπὸ Φιλίππου] ἄνευ λύτρων [γενόμενος αἰχμάλωτος], ἐνταῦθ' ἠγανάκτουν πολλοί, ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγγελλεν ὁ Ἀριστόδημος, τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούοντες τοῦ Ἰατροκλέους περὶ 17 *τοῦ Φιλίππου. τελευταῖον δ' εἰς τὴν βουλὴν εἰσελθὼν* 5 *Δημοκράτης ὁ Ἀφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βουλὴν ἀνακαλέσασθαι τὸν Ἀριστόδημον· εἷς δὲ τῶν βουλευτῶν ἦν Δημοσθένης ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ' ὁ Ἀριστόδημος, πολλήν τινα εὔνοιαν ἀπήγγειλε τοῦ Φιλίππου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ προσέθηκεν, ὅτι καὶ σύμ-* 10 *μαχος βούλοιτο τῇ πόλει γενέσθαι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βουλῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ δήμῳ. κἀνταῦθ' οὐδὲν ἀντεῖπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ στεφανῶσαι* 18 *τὸν Ἀριστόδημον ἔγραψε. ῥηθέντων δὲ τούτων, ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης ἑλέσθαι πρέσβεις πρὸς* 15 *Φίλιππον ἄνδρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης καὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. χειροτονουμένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτους, ὁ νυνὶ Φιλοκράτους κατηγο-* 20 19 *ρῶν. οὕτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥστε ἐν τῇ βουλῇ γράφει, ἵνα ἀζήμιος ὢν ἡμῖν ὁ Ἀριστόδημος συμπρεσβεύῃ, ἑλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ παραιτήσονται τὰς ζημίας. καὶ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ,* 25

1 secl. *ὑπὸ Φιλ.* (hiat.). — 2 *γενόμενος αἰχμ.* del. Dobr. Fr. — 3 *ἀπήγγειλεν* omnes. — 4 *περὶ* Ai (Fr.): *παρά*. — 5 *τοῦ* om. k. — *εἰσελθὼν ε. τ. β.* ikl. — 7 *βουλευόντων* fhq Barb. — 8 *δ' ὁ* Ai Bk.: *δ'* (Fr.). — 14 *λεχθέντων* Ai. — *τούτων* Ai W.: *τούτων ἐν τῷ δήμῳ* (12). — 14sq. *ψήφισμά τι* A. — 15 *πρὸς* A W.: *ὑμᾶς πρὸς* (Fr.). — 17 *περὶ τῆς εἰρ* Ai W. — 17sq. *Ἀθ' καὶ Φιλ.* del. Tayl. — 20 alterum *Φιλοκρ.* om. A. — 22sq. *ὁ Ἀρ. συμπρ.* Ai W.: *συμπρ. ὁ Ἀρ.* (hiat.). — 23 *πρεσβευτὴν* BV.

λαβέ μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Ἀριστοδήμου, καὶ κάλει πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν οἱ δικασταί, τίς ὁ Φιλοκράτους ἑταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Ἀριστοδήμῳ φάσκων πείσειν 5 δοῦναι τὸν δῆμον.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑ.

20 *Ἡ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐγένετο οὐ δι' ἐμοῦ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους· ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσσιτεῖν ἡμῖν 10 ἐσπούδασεν, οὐκ ἐμὲ πείσας, ἀλλὰ τοὺς μετ' ἐμοῦ, Ἀγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν δὲ τῇ πορείᾳ παρακελεύεσθαί με φησὶν αὑτῷ, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξομεν, τὸν Φιλοκράτην, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. 15 πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλουν, ὃν ᾔδειν συνειπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν παρανόμων γραφή, προβληθέντα δ' εἰς τὴν πρεσβείαν ὑπὸ Φιλοκράτους;* 21 *πρὸς δὲ τούτοις οὐκ ἐν τοιούτοις ἦμεν λόγοις [οἱ συμπρέσβεις], ἀλλ' ὅλην τὴν 20 πορείαν ἠναγκαζόμεθα Δημοσθένην ὑπομένειν ἀφόρητον [ὄντα] καὶ βαρὺν ἄνθρωπον· ὃς διασκοπούντων, ὅ τι*

1 *τὴν* ... 2 *ἐξεμ.* Thom. p. 242. — 3 *ἦν* post *τίς* add. al. (Fr.), om. A; cf. p. 114, 5; III, 75. — *ὁ τοῦ Φιλ.* Ai Bk., *ὁ Φιλ.* W.: *τοῦ Φ.* gh, *Φ.* cett. Fr. — 6 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ s. Markl. (Fr.): ΨΗΦΙΣΜΑ. — *ἐκμαρτυρίαι* adfV Fl., *μαρτυρία* ikl; *μαρτυρίαι* (R.) add. Fr. — 7 sq. *ἡ* ... *πραγμ.* Thom. p. 159. — 9 *ἡμᾶς* Ai Bk. — 13 sq. *φυλάξωμεν* Ai V. — 16 sq. *ὅτ'* ... *γρ.*] *ἐν τῇ τῶν π. γραφῇ* A; del. W. — 19 *οἱ συμπρέσβεις* del. Bait.; ead. post *ἠναγκ.* add. kl. Cf. § 36. — 20 *Δημ. ὑπομένειν* Ai Bk.: *ὑπομ. Δημ.* (Fr.). — 21 *ὄντα* om. dfq. — *διασκ.* A: *διασκ. ἡμῶν* (Fr.). — ὅ] *τι* 21 — *Ἀμφιπόλεως* 106, 4 hab. pap. Oxyrh. III, 458 (III. saec. p. Chr.) frg. a. — post *λέγειν* p. 106, 1 add. *ἡμᾶς τῶν συμπρέσβεων* AB pap. al. (*τῶν σ.* om. Flor.), quae del. Tayl. Fr.

τι χρὴ λέγειν, καὶ Κίμωνος εἰπόντος, ὅτι φοβοῖτο, μὴ
δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, πηγὰς
δὴ λόγων ἀφθόνους ἐπηγγέλλετο, καὶ περὶ τῶν δι-
καίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέ-
μου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀπορράψειν τὸ Φιλίππου 5
στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ, καὶ πείσειν Ἀθηναίους μὲν
καταδέξασθαι Λεωσθένην, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις Ἀμ-
22 φίπολιν ἀποδοῦναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὴν τούτου
διεξιὼν ὑπερηφανίαν, ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακε-
δονίαν, συνετάξαμεν ⟨πρὸς⟩ ἡμᾶς αὐτούς, ὅταν προσ- 10
ίωμεν Φιλίππῳ, τὸν πρεσβύτατον πρῶτον λέγειν καὶ
τοὺς λοιποὺς καθ' ἡλικίαν· ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος
ὤν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. ἐπειδὴ δὲ εἰσεκλήθημεν, —
καὶ τούτοις ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν· ἐν-
τεῦθεν γὰρ κατόψεσθε ἀνθρώπου φθόνον ὑπερβάλ- 15
λοντα καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ
τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ' ἀνδρῶν συσσίτων καὶ συμ-
πρέσβεων, ἃς οὐδ' ἂν κατὰ τῶν ἐχθίστων τις εἰκῇ
ποιήσαιτο. τοὺς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας [καὶ τὴν δημο-
σίαν τράπεζαν] περὶ πλείστου δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ 20
23 ὢν ἐπιχώριος, εἰρήσεται γάρ, οὐδ' ἐγγενής. ἡμεῖς δέ,
οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πα-

1 φοβεῖται pap. pr. — 3 δὴ] δὲ el, δὲ δὴ gmC, ... δὴ a, τε δὴ R. Turr. Quid pap. habuerit incertum est. — ἀφθόνους d W. (cf. 156): ἔχειν ἀφθ. A Bk., ἀφθ. ἔχειν pap. al. (Fr.), ἔχειν post ἐπηγγ. Laur. — ἀπηγγέλλετο f. — καὶ ante περὶ om. pap.? — 4 τῶν post δικ. om. A. — 5 τὸ τοῦ Φιλ. Ai. — 6 ὅλῳ σχοίνῳ A. Cf. Harp. s. v. Tzetz. Ch. VI, 190. — μὲν om. A. — 10 πρὸς add. R. Fr.[1]. — 10 sq. ὅταν ... πρεσβ. om. A. — 11 τὸν πρεσβύτατον πρῶτον Herw.: τοὺς πρ-ους πρώτους. — 15 κατόψεσθε] καὶ ὄψεσθαι V, ὄψεσθε B Fl. — τἀνθρώπου Markl. ut § 11. — 17 sq. συμπρ.] συσπόνδων Sakorr. coll. 163. 183. — 18 ἂν add. eikm (Fr.). — 19 τοὺς .. 21 ἐγγ. ἡμῖν aff. schol. III, 224. — 19 sq. καὶ ... τράπ. del. Cob. — 20 δή om. Ai. — 21 ἐγγ.] add. ὑμῖν (ἡμῖν d sch.) C sch.

τρίδι, καὶ διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλευθέριοι, καὶ γάμοι κατὰ τοὺς νόμους καὶ κηδεσταὶ καὶ τέκνα, Ἀθήνησι μὲν ἦμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως, οὐ γὰρ ἄν ποτε ἡμᾶς εἵλεσθε, ἐλθόντες δ' εἰς Μακε-
5 δονίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ δὲ οὐδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος, [οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται], ὡς ὢν Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησιν, [ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος], δυσχεραίνει καὶ καταπτύει δωροδοκίας. ἀκούσατε δὴ τούς 24
10 τε ἡμετέρους λόγους, οὓς εἴπομεν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πάλιν οὓς τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημοσθένης, ἵν' ἐφεξῆς καὶ κατὰ μικρὸν πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσωμαι. ἐπαινῶ δ' εἰς ὑπερβολὴν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως
15 ἡμῶν ἀκούετε· ὥστε, ἐάν τι μὴ λύσω τῶν κατηγορημένων, οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι.

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρεσβύτεροι ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τῆς 25 πρεσβείας εἰρήκεσαν, καὶ καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, καὶ
20 τοὺς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγειλα πρὸς ἅπαντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν. πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν 26 εὔνοιαν καὶ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ

1 sq. ἐλευθέριοι C (Fr.): ἐλεύθεροι. — 5 ἐγεν. ἐξαίφνης Ai. — ὁ δ' ... 9 δωροδ. aff. schol. III, 258. — ἄπρακτον C et schol.; ἔχων ἄπρ. Ai. Cf. Tzetz. Chil. VI, 141 sq. — 6 sq. οὐδ' ... προΐεται om. A W. Cf. 88. — 7 sq. ὁ τάξας φόρους B V; ὁ ... Ἑλλ. del. Sch. W.; ὁ τοὺς ... ἐπικ. del. Scheibe. Cf. III, 258; ὁ δικ. ἐπικ. om. schol; cf. (I, 25) III, 181. — 9 δὴ] δὲ A, om. f¹. — 14 ὑμᾶς Ai W.: πάντας ὑμᾶς (Fr.). — δικασταί add. Ai (om. Fr.). — 20 ῥηθέντας Aim Fl. — 22 νῦν Ai. — 23 πρὸς αὐτὸν om. k.

τῷ Φιλίππου πατρί, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεύτερον δέ, ὧν αὐτὸς ἦν μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύντου μὲν γὰρ νεωστὶ τετελευτηκότος καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐρυδίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδεδομένης ὑπὸ τῶν
27 δοκούντων αὐτῆς εἶναι φίλων, Παυσανίου δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος, φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δ' ἰσχύοντος, πολλῶν δ' αὐτῷ συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία, Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ Παυσανίου φρονούντων, ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐχειροτόνησαν Ἀθηναῖοι στρατηγὸν ἐπ' Ἀμφίπολιν Ἰφικράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τότε τὴν πόλιν
28 καὶ τὴν χώραν καρπουμένων. ἀφικομένου δ' εἰς τοὺς τόπους Ἰφικράτους μετ' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων ἢ πολιορκίᾳ τῆς πόλεως, ἐνταῦθ', ἔφην ἐγώ, μετεπέμψατο αὐτὸν [Εὐρυδίκη] ἡ μήτηρ ἡ σή, καὶ ὥς γε δὴ λέγουσιν οἱ παρόντες πάντες, Περδίκκαν μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν καταστήσασα εἰς τὰς χεῖρας τὰς Ἰφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖσα παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι

1 παραλιπών Ai. — 3 Ἀμύντου ... 14 sq. Ἰφικρ. aff. Aristid. IX, 375 sq. W. — 3 μὲν ex Ar. add. Fr.[1]. — 5 sq. Εὐρυδίκης ... 7 φίλων om. Ar. — 6 προδιδομ. A. — τῶ[ν ... 8 sq. τῷ [καιρῷ pap. Oxyrh. (v. p. 105, 21) frg. b. — 7 αὐτῆς Aiq Barb.: αὐτοῖς (pap.); del. Cob. — 8 αὐτῶν del. Cob. (hab. pap.). — φυγ. μὲν ὄντος om. pap. pr. — 11 Θέρμαν Harp. s. v.; Θέρμην eik. — καὶ Στρ. (Harp. s. v.) ... χωρία om. Ar. — 12 δὲ om. A. — 14 στρατ. Ἀθ. C, Ἀθ. καὶ στρ. Paris. 1741 Aristidis. — ἐπ' Ἀμφ. om. Ar.; εἰς Ἀ. Ai. — 15 αὐτῶν om. kl. — τότε ante τὴν πόλιν Ai Bk., ante καρπ. cett. Fr., om. W. — 16 sq. Ἰφ. εἰς τοὺς τ. Ai. — 19 sq. secl. Εὐρ. (hiat.). — 20 ἡ σὴ μήτηρ A W., cf. v. 21. — 21 τὸν σὸν ἀδ. e W. — 23 τὰ post γόν. om. Agi. — εἰπεῖν A.

„Ἀμύντας ὁ πατὴρ τῶν παίδων τούτων, ὅτ' ἔζη, υἱὸν ἐποιήσατό σε, τῇ δὲ Ἀθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσατο, ὥστε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παίδων τούτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ φίλῳ ἡμῖν εἶναι". καὶ 29
5 μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυρὰν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰφικράτης, ἐξήλασε Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν ἔσωσε. καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον περὶ Πτολεμαίου, ὃς ἦν
10 ἐπίτροπος καθεστηκὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχάριστον καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἀντέπραττε τῇ πόλει, καὶ πρὸς Θηβαίους διαφερομένων Ἀθηναίων συμμαχίαν ἐποιήσατο, καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς
15 ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πόλει. καὶ τὴν ὑμετέραν ἠδικημένων ὅμως φιλανθρωπίαν διεξῄειν, λέγων, 30 ὅτι κρατοῦντες τῷ πολέμῳ Περδίκκαν Καλλισθένους ἡγουμένου, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσασθε, ἀεί τινος προσδοκῶντες τῶν δικαίων τεύξεσθαι. καὶ τὴν δια-
20 βολὴν ταύτην ἐπειρώμην λύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλισθένην ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν οὐ διὰ τὰς πρὸς Περδίκκαν ἀνοχάς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας αἰτίας. καὶ πάλιν οὐκ ὤκνουν κατ' αὐτοῦ λέγειν Φιλίππου, ἐπιτιμῶν, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο τοῦ πρὸς τὴν πόλιν πολέμου. καὶ πάντων 31

1 παίδων] παιδίων eik. — 3 συμβαίνειν A. — παιδίων dfqil. — 4 φίλων dl, φίλον ek. — 5 ἤδη] ἡμῖν f[1]. — ἐποιήσατο df. — 5sq. καὶ ὑπὲρ ὑμῶν κ. ὑπ. αὐτῆς BCV Fr. — 7 ἐξήλασε ... 9 ἔσωσε Thom. p. 101. — 12 puto <εἶτα> καί. — 13 συμ]μαχίαν ... 16 ἠδικημέ]νων pap. Oxyrh. (v. p. 105, 21) frg. c. — 14 ὡς] ὁ A. — 15sq. τη ὑμ[ετερα ηδικημε]νην (e) pap. pr. — 18 ἡγουμένου Bait. Fr.: ἡγ. Ἀθηναίων Ai, Ἀθ. ἡγ. cett. — 20 λύειν Ai (cf. 24): διαλύειν (Fr.). — 22 ἁμαρτίας A. — 23 Φιλίππῳ BCV del. Turr. Fr. — 23 τὴν ... 24 πολέμου Thom. Mag. p. 160, 1. — 24 τοῦ πρ. τ. π. scr.: πρ. τ. π. τοῦ codd. Fr., del. πρ. τ. π. Cob.

ὧν εἴποιμι μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς παρειχόμην καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τὰς Καλλισθένους ἀνοχάς. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως παίδων, ὧν Ἀκάμας λέγεται φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύτην, τότε μὲν ἥρμοττέ τε λέγειν καὶ ἐρρήθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκριβέστατα, νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη συντέμνειν τοὺς λόγους· ἃ δὲ ἦν τῶν σημείων οὐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τού-
32 των ἐπεμνήσθην. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθούσης, εἷς ὢν τούτων Ἀμύντας ὁ Φιλίππου πατὴρ καὶ πέμπων σύνεδρον καὶ τῆς καθ' αὑτὸν ψήφου κύριος ὤν, ἐψηφίσατο Ἀμφίπολιν τὴν Ἀθηναίων συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις. καὶ τούτων τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς ψηφισαμένους ἐκ τῶν δημοσίων
33 γραμμάτων μάρτυρας παρειχόμην. ὧν δὲ Ἀμύντας ἀπέστη [ὁ Φιλίππου πατὴρ] ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων οὐ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων, ἔφην ἐγώ, σὲ τὸν ἐξ ἐκείνου γεγενημένον οὐκ ἔστι δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰ δ' ἀντιποιῇ κατὰ πόλεμον λαβὼν εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας δοριάλωτον τὴν πόλιν εἷλες, κυρίως ἔχεις τῷ τοῦ

1 εἴπ. A (Fr.): ἂν εἴπ. — μαρτυρίας el. — 3 ante περὶ lac. esse vid. paullo maior, cf. σημείων 8. — κτίσεως? Dobr. — 4 Ἐνν. ὁδ. cf. Harp. — 6 αὐτήν C. — ἡρμόττετε i, ἥρμοττέ τε Bk.: ἥρμοττε. — 7 sq. συντ. ἀνάγκη gm. — 9 sq. τ. ἐπιμνησθήσομαι HWolf, καὶ τ. ἐπεμνήσθην ci. Fr., τ. ἐπιμνησθῆναι Hillebrand, τ. καὶ ἐν ἡμῖν ἂν ἐπιμνησθείην W. — 10 εἰς (om. e[1]) συμμαχίας (-ίαν e[2]) A. — 11 συνελθόντων A. — 12 ὁ πατὴρ Φιλ. Ai, del. W. — 13 ἑαυτὸν f. — 15 τοῦτο BC. — 17 παρειχόμην Adfiq Bk. (cf. v. 1): παρεσχ. (Fr.). — 18 ὁ Φιλ. πατὴρ del. Bait. Sch. — 19 ἐν λόγοις gm, λόγῳ k, τῷ λ. eil. — 21 ἀντιλέγεις Cob. — 23 τὴν πόλιν ante δορ. Ai Bk. — εἷλες] ἔχεις Ham. W. Cf. Gebauer ad Lys. XIII p. 408.

πολέμου νόμῳ κτησάμενος· εἰ δ' Ἀμφιπολίτας ἀφείλου τὴν Ἀθηναίων πόλιν, οὐ τἀκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν Ἀθηναίων χώραν.

Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη 34
5 καθῆκεν εἰς Δημοσθένην τὸ τῆς πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι λόγων· καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον, ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐξήγγελτο ἡ τῶν ἐπαγγελιῶν ὑπερβολή. οὕτω δὲ ἁπάντων
10 διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον σκοτεινόν τι καὶ τεθνηκός [δειλίᾳ], καὶ μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ διηπορήθη, τελευτῶν δὲ ἐκπίπτει τοῦ λόγου. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς διέκειτο, θαρ- 35
15 ρεῖν τε παρεκελεύετο καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο [οἴεσθαί] τι πεπονθέναι, ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἀναμιμνῄσκεσθαι καὶ λέγειν ὡς προείλετο. ὁ δ' ὡς ἅπαξ ἐταράχθη καὶ τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτὸν ἐδυνήθη,
20 ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπιχειρήσας λέγειν ταὐτὸν ἔπαθεν. ὡς δ' ἦν σιωπή, μεταστῆναι ἡμᾶς ὁ κῆρυξ ἐκέλευεν.

2 οὐχὶ kl W. — 4 καὶ prius add. Ai (om. Fr.). — 6 δυνάμεως (cum i[1]) om. Cob. W.; λόγων del. Dobr. coll. D. XIX, 339. — 8 ἀκοῦσαι A. — 8 sq. ἐξήγγελτο (Bk.) W.: ἐξηγγέλ(λ)ετο A, ἐξηγγέλθη (hiat.) cett. Fr. Delevi αὐτοῦ (hiat.), quod post ἐξ. hab. A, ante ἐξ. cett. Fr. — 10 sq. imitans Dio Cass. XLVI, 7 φθεγξάμενος ταπεινόν τι καὶ τεθνηκός (Dobr.); aff. καὶ σκ. καὶ τεθν. πρ. τι Tzetz. Chil. VI, 196 (cf. XII, 577). — 11 τι (τε q) post σκοτ. add. C; προοίμιόν τε τεθνηκός τι καὶ σκοτ. A. — δειλίᾳ om. Dio Tz. (Sakorr.). — 13 ἐκπίπτει aV Fl.: ἐκπ. ἐκ (hiat.) cett. Fr. — 15 νομίζειν vel οἴεσθαι 16 del. Steph. — 19 διεσφάλη] παρεσφ. i[1] et γρ. in schol. B. — ἀναλ.] ἔτι add. AV. — 20 ἐπιχ. λέγειν A: λ. ἐπιχ. (Fr.). — 21 ἐκέλευσεν Ai W.; cf. p. 112, 14.

36 Ἐπειδὴ δ' ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν [οἱ συμπρέσβεις] ἐγενόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ Δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι με ἔφη τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμμάχους. ἐκπλαγέντος δὲ οὐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανο- 5 μένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον καταπεπονημένον καὶ σφόδρα ἐπιθυμοῦντα εἰρήνης εἰ μὴ μέμνη-
37 μαι. „ἢ μέγα φρονεῖς" ἔφη „ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν πεντήκοντα ναυσίν, οὐδέποτε δὲ πληρωθησομέναις; 10 οὕτω γὰρ ἠρέθικας Φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἴρηκας, ἐξ ὧν οὐκ εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ' ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος." ἀρχομένου δ' ἐμοῦ πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλουν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται [οἱ τοῦ Φιλίπ-
38 που]. ὡς δ' εἰσήλθομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα, ἐξ ἀρχῆς 15 πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τι λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείστην δὲ εἰκότως ἐποιήσατο διατριβὴν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἴσως γὰρ οὐδὲν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον· καὶ πολλάκις μου τοὔνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε· πρὸς δὲ Δημοσθένην 20 τὸν οὕτω καταγελάστως ἀπαλλάξαντα οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς οἶμαι διελέχθη. τοῦτο δὲ ἦν ἄρα ἀγχόνη [καὶ λύπη]
39 τούτῳ. ἐπειδὴ δὲ κατέστρεψεν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους, καὶ τὸ συκοφάντημα, ὃ προειρήκει κατ' ἐμοῦ

1 οἱ συμπρ. (οἱ πρ. i) del. Turr. Sch. W.; cf. § 21. — 2 πάνυ σφ. MSchmidt sec. Hesych. Phot. πάνυ σφ.; del. πάνυ W. — οὗτος B al. Fr. — 3 Δημ. secl. W. Cf. Mus. Rhen. XLIV, 4 sq.; Dem. XIX, 175. — 4 μόνον a d al. Fr. — 8 εἰρήνης Adf Barb. Bk.: τῆς εἰρ. (Fr.). — εἰ μὴ] οὐ A. — 10 μὲν om. A. — οὐδεπώποτε (om. δὲ) A. — 14 sq. secl. οἱ (om. i Fl.) τοῦ Φιλ. (hiat.). — 15 εἰσήλθομεν Ai Bk.: ἤλθομεν (Fr.). — 20 ὠνομάζετο Ai. — 22 ἄρ(α) ἦν efm. — καὶ λύπη del. Dobr. W. — 24 Φίλ. (ὁ Φίλ. Fl.) post λόγ. om. cum kl.

πρὸς τοὺς συμπρέσβεις οὗτος, ὡς ἐσομένου πολέμου
καὶ διαφορᾶς αἰτίου, διέπιπτεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ
παντελῶς ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν, ὥστε καὶ
κληθέντων ἡμῶν ἐπὶ ξένια δεινῶς ἀσχημονεῖν.

5 Ἀφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τῆς πρεσβείας, 40
ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν παραδόξως καὶ φιλανθρώπως
πρὸς ἕκαστον διελέγετο. ὅ τι μὲν οὖν ποτ' ἦν ὁ κέρ-
κωψ ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα ἢ τὸ παλίμβολον ἢ
τὰ τοιαῦτα ῥήματα, οὐκ ᾔδειν πρότερον· νυνὶ δ' ἐξη-
10 γητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς ἁπάσης κακοηθείας μεμάθηκα.
διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, τῷ μὲν 41
ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο καὶ βοηθήσειν τοῖς
ἰδίοις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταστήσειν· ἐμοὶ δὲ
παρακολουθῶν καὶ τὴν φύσιν μακαρίζων καὶ τοὺς λό-
15 γους οὓς εἶπον ἐγκωμιάζων πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις
καὶ ἐπαχθής. συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἁπάντων ἐν
Λαρίσῃ, αὐτὸν μὲν ἔσκωπτε καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν ἐν
τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ, τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ
τὸν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον.
20 συναποφηναμένου δὲ κἀμοῦ τι τοιοῦτον, ὡς καὶ μνη- 42
μονικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτησιφῶν-
τος δέ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολήν τινα
ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος, καὶ
προσθέντος, ὡς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ οὐ πώποθ'

2 αἰτίου] ἐκ τοῦ ἐναντίου Ai al. — 3 καὶ om. A. — 5 ἐκ τῆς πρεσβ. ante οἴκαδε Ai Bk.; del. W. — 6 καὶ] ὡς Cob. — 7 οὖν] τί add. A (1?). — ποτ' ἦν dfi, schol. Patm. p. 154 (qui aff. ὅ τι … παλίμβ.): ἦν ποθ' (Fr.). — 7 sq. κέρκωψ Harp. s. v. Tzetz. Chil. VI, 143. — 8 παλίμβοτον Harp. s. v. — 9 νυνὶ de: νῦν (Fr.). — 10 πάσης A al. W. — 14 sq. καὶ τοὺς … ἐγκωμ. om. ehkmq. — 15 τοῖς] ἐν τοῖς hi Fr.[1]. — 17 Λαρίσῃ a[1] Sch. W.: Λαρίσσῃ. — αὐτὸν ekmC: εἰς αὐτὸν al. Fr. — 18 αὐτῷ e. — 20 καὶ add. agV Fl. Fr. — 21 Κτ]ησ[ιφῶντος … 24 ὡς ἐν pap. Oxyrh. III, 440 (frg. b), III. saec. p. Chr. Cf. ad § 74. — 22 ὥσπερ ilm V. — 24 καὶ βίῳ del. Herw. W. Finitur

οὕτως ἡδὺν οὐδ' ἐπαφρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη,
43 ἀνακροτήσας ὁ Σίσυφος ὅδε τὰς χεῖρας, „ταῦτα μέντοι"
ἔφη „ὦ Κτησιφῶν, οὔτ' ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴποις,
οὔτ' ἂν οὗτος" ἐμὲ δὴ λέγων „τολμήσειεν εἰπεῖν πρὸς
Ἀθηναίους, ὡς ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν καὶ μνημο- 5
νικός." ἀναισθήτως δὲ ἡμῶν ἐχόντων καὶ τὴν ἐπι-
βουλὴν οὐ προορωμένων, ἣν αὐτίκα ἀκούσεσθε, εἰς
συνθήκην τινὰ ἡμᾶς κατέκλησεν ὑπὲρ τοῦ ταῦτ' ἐρεῖν
πρὸς ὑμᾶς. ἐμοῦ δὲ καὶ δέησιν ἰσχυρὰν ἐδεήθη μὴ
παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς ὑπὲρ Ἀμφιπόλεώς τι καὶ 10
Δημοσθένης εἴποι.

44 Μέχρι μὲν οὖν τούτων οἱ συμπρέσβεις εἰσί μοι
μάρτυρες, οὓς προπηλακίζων οὗτος καὶ διαβάλλων ἐν
τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε· τῶν δ' ἐπὶ τοῦ βήματος
παρ' ὑμῖν λόγων ὑμεῖς ἀκηκόατε, ὥστε οὐκ ἐνέσται 15
μοι ψεύδεσθαι. δέομαι δὲ ὑμῶν προσεπιπονῆσαι ἀκού-
οντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος
ὑμῶν ποθεῖ τὰ περὶ Κερσοβλέπτην ἀκούειν καὶ τὰς
περὶ Φωκέων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, καὶ πρὸς ταῦτα
σπεύδω· ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸ τούτων ἀκούσητε, οὐδ' 20
ἐκείνοις ὁμοίως παρακολουθήσετε. ἐὰν δ' ἐμοὶ τῷ κιν-
δυνεύοντι δῶτε εἰπεῖν ὡς βούλομαι, καὶ σῶσαί με, εἰ
μηδὲν ἀδικῶ, δυνήσεσθε, ἱκανὰς εἰληφότες ἀφορμάς,
καὶ θεάσεσθε ἐκ τῶν ὁμολογουμένων καὶ τἀντιλεγόμενα.

45 Ὡς γὰρ δεῦρ' ἤλθομεν καὶ πρὸς τὴν βουλὴν ἐπὶ 25

membrum post βίῳ (hiat.), quod his deletis nimis exile fit. — 3 ἔφη om. g, post Κτ. pon. e. — 5 ὡς ὁ A C Bk.: ὡς ἦν agiV Fl. (Fr.), ὡς ἦν ὁ m. Cf. p. 105, 3. — 9 τινα (v. 8) post δέησιν add. C. — 13 οὗτος om. A. — 16 ἐπιπονῆσαι mal. Fr.[1] — 22 δῶτε εἰπεῖν i: εἰπεῖν δῶτε (hiat.). — 23 ἀφ. εἰλ. i. — 24 θεάσεσθε (Wolf) q: θεάσασθε ek[1]hf Barb., θεάσασθαι (hiat.) cett. Fr. — καὶ om. A W.

κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀπηγγείλαμεν, καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδομεν τὴν παρὰ Φιλίππου, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθένης πρὸς τοὺς συμβουλευτάς, καὶ τὴν Ἑστίαν ἐπώμοσε τὴν βουλαίαν συγχαίρειν τῇ πόλει, 5 ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν, οἳ καὶ τῇ πίστει καὶ λέγοντες ἦσαν ἄξιοι τῆς πόλεως. ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ εἶπέ τι τοιοῦτον, ὡς οὐ ψευσαίμην τὰς 46 τῶν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας. τέλος δὲ πάντων· ἔγραψε γὰρ ἡμᾶς στεφανῶσαι θαλλοῦ στε- 10 φάνῳ ἕκαστον εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' οὐδὲν ψεῦδος εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεύς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω.

15 ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ 47 δήμῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτησιφῶν ἄλλους τέ τινας λόγους καὶ τοὺς πρὸς Δημοσθένην αὐτῷ συγκειμένους ἐρεῖν, περί τε τῆς 20 ἐντεύξεως τῆς Φιλίππου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μετὰ τοῦτον Φιλοκράτους εἰπόντος μικρὰ καὶ Δερκύλου, παρῆλθον ἐγώ·

3 τοὺς αὐτοὺς συμβουλευτάς i, τοὺς βουλεύοντας rell. (Fr.), τοὺς βουλευτάς Ham., πρὸς τ. β. del. Fr.[1]. — 5 ἔπεμψεν A. — 6 καὶ τῇ πίστει κ. λέγ. scr.: καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ π. λέγ. codd., del. λέγοντες Bremi (Fr.). — 9 γὰρ add. Af.[1]. Cf. Hyper. c. Athenog. § 3. — στεφανοῦσθαι egl (cf. ad III, 243). — 9 sq. στεφάνῳ om. A Bk. Cf. III, 187. — 17 διὰ τὴν ἡλ. ante πρῶτος i, del. W. — 19 συγκ. ἡμῖν kBCV, συγκ. ὑμῖν Fl. (Fr.). — 20 τῆς ἐν ... 21 ἐπιδ. Thom. p. 159; τοῦ Φ. ehlm. — 21 δεξιότητος el; cf. ἐπιδέξιος 124; I, 178.

48 ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλην διεξῆλθον πρεσβείαν, ἀπήντησα
καὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεσι διωμολο-
γησάμην, εἰπών, ὅτι καὶ μνημονικῶς καὶ δυνατῶς ὁ
Φίλιππος εἴποι· καὶ τὴν δέησιν οὐκ ἐπελαθόμην τὴν
Δημοσθένους, ὅτι ταχθείη λέγειν, ἐάν τι παραλίπωμεν 5
49 ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. ἐφ' ἅπασι δ' ἡμῖν ἀνίσταται
τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ τερατευσάμενος, ὥσπερ
εἴωθε, τῷ σχήματι καὶ τρίψας τὴν κεφαλήν, ὁρῶν ἐπι-
σημαινόμενον τὸν δῆμον καὶ ἀποδεδεγμένον τοὺς παρ'
ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῶν ἀκου- 10
όντων καὶ τῶν πρεσβευσάντων, ὅταν παρέντες τὸν
χρόνον, οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύεσθαι, οἱ δὲ τὸν τοῦ
συμβουλεύειν, ἀποδιατρίβωσι τὴν ὑπερόριον λαλιὰν
ἀγαπῶντες ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασιν· οὐδὲν γὰρ
50 εἶναι ῥᾷον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι. „βούλομαι δ' ὑμῖν“ 15
ἔφη „καὶ ἐπιδεῖξαι, ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίγνεσθαι.“
ἅμα δ' ἐκέλευεν ἀναγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου.
ἀναγνωσθέντος δὲ εἶπεν, ὅτι „κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθη-
μεν, καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται.
λαβὲ δή μοι καὶ τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἥκομεν παρὰ Φι- 20
λίππου φέροντες“. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, „ἀπέχετε“
ἔφη „τὴν ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστι βουλεύ-
51 σασθαι“. θορυβησάντων δ' ἐπ' αὐτῷ τῶν μέν, ὡς
δεινός τις εἴη καὶ σύντομος, τῶν δὲ πλειόνων, ὡς
φθονερὸς καὶ πονηρός, „σκέψασθε δὲ“ ἔφη, „ὡς συν- 25

3 καὶ prius om. Adq. — 6 sqq. cf. Tzetz. Chil. VI, 149 sq. — 7 τελευταῖον el, om. q W. — 8 εἰώθει iB. — 9 ἀποδεδεγμ. Scalig. (W.): δεδεγμ. — 12 βουλεύεσθαι i: βουλεύσασθαι. — 15 ἢ om. Af[1]. — 16 ἐπιδείξασθαι i, cf. 64. — γενέσθαι aV Fl. Fr. — 17 ἐκέλευσεν Agq. — 19 ἐξεπράττ. (propter ἐξεπ.) Adf. — 19 ἐνταῦθα i Fl. ἐνταυθὶ Fr. — 20 μοι ἔφη i. — 22 ἐστιν ὑμῖν i. — 25 φθον. καὶ πον. i: πον. καὶ φθ. — 25 om. καὶ ante σκέψ. cum i.

τόμως καὶ τἄλλα πάντα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει δεινὸς εἶναι λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος, ἀλλ' οὐκ ἐμοί, ἀλλ' εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν ἑτέρῳ περιθείη, οὐκ ἂν πολύ τι καταδεὴς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὴν ὄψιν 52
5 λαμπρὸς εἶναι, ἐμοὶ δ' οὐ χείρων Ἀριστόδημος ὁ ὑποκριτής," παρῆν δ' ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. „μνημονικόν τις αὐτόν φησιν εἶναι· καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπιεῖν δεινὸς ἦν· Φιλοκράτης ὁ μεθ' ἡμῶν δεινότερος. λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· ἀλλ' οὔτ' ἂν
10 ὑμῖν ὁ ῥήτωρ οὗτος οὔτ' ἂν ἐμοὶ λόγου μεταδοίη. ταυτὶ μὲν οὖν „ἔφη" λῆρός ἐστιν· ἐγὼ δὲ ψήφισμα 53 γράψω καὶ τῷ κήρυκι σπείσασθαι τῷ παρὰ Φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτοῦ δεῦρο ἰέναι πρέσβεσι, καὶ τοὺς πρυτάνεις, ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέ-
15 σβεις, ἐκκλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, καὶ τοὺς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκοῦμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον." ὅτι δ' 54 ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰδῆτε ὦ
20 ἄνδρες δικασταὶ καὶ τὴν ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἦθος, ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον. κάλει δέ μοι καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι [καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ Δημοσθένους].

1 πάντα om. Adf. — δεινὸς Auger. Turr.: μνημονικὸς (cf. v. 6) καὶ δ., sed καὶ om. A. — 4 καταδεέστερος Cob. — εἶναι Dobr. — 5 λαμπρὸς] θαυμαστὸς i. — 6 παρῆν δ' Af² Bk.: ὃς παρῆν (Fr.). — 7 φησιν αὐτὸν iV, cf. v. 9. — ἑτέροις συμπιεῖν (-ποιεῖν i) kligfq, συμπιεῖν ἑτέροις e. — πιεῖν R., sed v. 112. Plut. Dem. 16. — 8 ἀλλὰ Φιλ. df²q Barb. gim. — 11 ταυτὶ μὲν οὖν ἔφη λ. ἐ. i: ταῦτα μ. ο. λ. ἐ. ἔφη (Fr.). — 20 δικασταὶ add. i (om. Fr.). — 24 τὰ τοῦ Δ. B Fr., τοῦ Δ. V, Δημ. hkldf Fl.; καὶ τὰ ψ. τ. Δημ. del. Tayl.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

55 *Οὐ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι τοῖς πρέσβεσιν, ἐπειδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα.* 5

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπεῖν δύναται, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ. 10

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

56 *Τὴν μὲν τοίνυν κοινωνίαν τῶν περὶ τῆς εἰρήνης πράξεων οὐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους εὑρίσκετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν οἶμαι παρεσχῆσθαι· τῶν μὲν* 15 *γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες, τῶν δ' ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων τοὺς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεσχόμην. τῆς δὲ ὑπὸ Δημοσθένους ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε καὶ μέμνησθε, ἧς τὴν ἀρχὴν* 20 *ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς* 57 *εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας*

1 *Ψήφισμα* (*ψηφίσματα*) *Δημοσθένους* f Barb. Fl., sed cf. § 110. — 2 *ταῦτα μόνον* elV. — 3 *εἶπε θέαν* gmdq. — *κατένειμε* Aa²f¹W. — 6 *Ψήφισμα* i: *Δημοσθένους* add. ek al. — 7 *πρέσβεων* elV. — 8 *ἄνδρες* add. i Bk. — 15 *παρασχέσθαι* ACW. — 21 *ἀπὸ*] *ὑπὲρ* Af. — *ἣν*] *ἧς* gm. — *εἶπον*] *ε. ἐγὼ* eB Fr. (post 22 *εἰρ.* add. *ἐγώ* i).

ἐψευσμένος, ἐπὶ τῷ καιρῷ [τούτῳ] δεινῶς ἐσχετλίασε.
τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων
λέγεσθαι, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ὑμᾶς οἱ Ἕλληνες μετα-
πεμφθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν,
5 εἰ δέοι, Φιλίππῳ μετὰ Ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ
τοῦτο εἶναι δοκοίη συμφέρον, μετέχοιεν. σκέψασθε δὴ
πράγματος μεγάλου κλοπὴν καὶ δεινὴν ἀναισχυντίαν
ἀνθρώπου. τῶν γὰρ πρεσβειῶν, ἃς ἐξεπέμψατε εἰς 58
τὴν Ἑλλάδα, ἔτι τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Φίλιππον ὑμῖν
10 ἐνεστηκότος, οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως[, ὅτε ἐξεπέμ-
φθησαν,] καὶ τὰ τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα ἐν τοῖς
δημοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι, τὰ δὲ σώματά ἐστιν
αὐτῶν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Ἀθήνησι· ταῖς δὲ
ξενικαῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τὰς εἰς τὸν δῆμον προσ-
15 όδους προβουλεύει· οὗτος δ' ἐφεστάναι τὰς ἀπὸ τῶν
Ἑλλήνων φησὶ πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν Δημό- 59
σθενες ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ
πόλεως ἧστινος βούλει τῶν Ἑλληνίδων τοὔνομα, ἐξ ἧς
ἀφῖχθαι τότε φῂς τοὺς πρέσβεις· καὶ τὰ προβουλεύ-
20 ματα αὐτῶν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου δὸς ἀναγνῶναι, καὶ
τοὺς Ἀθηναίων κάλει πρέσβεις, οὓς ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὰς

1 ψευσάμενος i. — secl. τούτῳ. — 3 ὑμᾶς Adi Bk.: ἡμᾶς (Fr.). — οἱ Ἕλλ. ante πρὸς i. — 3 sq. μεταπεμφθέντας e Tayl. W. (coll. Dem. XIX, 16). — 5 μετ' Ἀθ. del. W. — 6 δοκεῖ Ai. — σύμφορον klC (praet. q), Thom. Mag. p. 328, 1, qui aff. εἰ... σύμφ. — 7 μεγάλην Bi (-λου a[2]). — κλοπὴν] βουλὴν i. — 8 τἀνθρ. Markl. W. Cf. ad § 11. — τῶν ⟨μὲν⟩ Dobr. — πρεσβειῶν ἃς ci. Dobr.: πρέσβεων οὓς. — 9 alt. τοῦ add. p. — ὑμῖν d (Fr.): ἡμῖν. — 10 αἱρ.] χειροτονίας γρ. i (cf. schol.). — 10 sq. secl. ὅτε ἐξεπ., cum Dobr. — 12 sq. ἐστιν αὐτῶν i: α. ἐ. (Fr.). — 13 ἐν Ἀθήναις A. — 15 ἐφεστάναι] ἀπεστάλθαι gmiV Fl. — ἀπὸ B Fr.: παρὰ. Cf. § 61; Dem. XIX, 16. — 16 φησι post Ἕλλ. AC Bk.: post δέ 15 cett. Fr. — 18 πόλεως] τῶν πόλεων AC. — τῶν Ἑλληνίδων AC Bk.: Ἑλληνίδος (Fr., hiat.). Cf. § 115 (W.).

πόλεις, μάρτυρας. κἂν παρεῖναι καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖτο, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν προσόδους καὶ τὰ ψηφίσματα ἂν παράσχῃ ἐν ᾧ σὺ φῂς ὄντα χρόνῳ, καταβαίνω καὶ θανάτου τιμῶμαι. 5

60 Ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει, ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐπειδὴ βουλεύεται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, οἱ δὲ πρέσβεις οὔπω πάρεισιν, οὓς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα παρακαλῶν τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας 10 τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ πρέσβεις καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις, προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τὸν νόμον, ἐν δὲ ταύταις βουλεύσασθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους· ὅ τι δ' ἂν 15 βουλεύσηται ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κοινὸν δόγμα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι τὸ τῶν συνέδρων δόγμα.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΝΕΔΡΩΝ.

61 Παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τοὺς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν 20 ἄστει καὶ τὴν ἐν Διονύσου ἐκκλησίαν προγράψαι δύο ἐκκλησίας, τὴν μὲν τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ [ἐπὶ δέκα], ὁρίζων τὸν χρόνον καὶ προϋφαιρῶν

4 ἂν om. A W. — ἐν ᾧ] ᾧ e Fl., ὡς klf¹. — χρόνῳ ὄντα i, ὄντα χρόνον f¹(kl). — 10 παρακαλῶν aV (Fr.): παρακαλεῖν gmh, παρακαλοῦντες e, -οῦντας cett. Bk. W. Cf. III, 58. 64. 65 (68). — 13 καὶ τοῖς συμμάχοις del. Tayl. — 14 τὸν om. e, τοὺς νόμους ikgd. — 15 συμβουλ. gmhV. — 15—17 ὅ τι ... συμμάχων om. el. — 16 ψηφίσηται Cob. — κοινὸν om. i. — 19 μοι om. i. — Δημ. iklC Bk.: τοῦ Δ. — 23 ἐπὶ δέκα del. Cob.

τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρέσβεις. καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα κελεύει, ᾧ συνειπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ, ὑπὲρ εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι, Δημοσθένης δὲ καὶ περὶ συμ-
5 μαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων ἠκούσατε ὦ ἄνδρες 62
Ἀθηναῖοι, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀποδημούσας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βουλομένων
10 ὑμῶν ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν συμμάχων ἄκυρον πεποιηκὼς δόγμα. οἱ μὲν γὰρ ἀπεφήναντο ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας, Δημοσθένης δὲ οὐ λόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ τάχιστα μετατιθέμενος, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι,
15 προστάξας ἤδη βεβουλεῦσθαι.

Εἴρηκε δέ, ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δη- 63
μηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, αἰσχρὰν καὶ τῆς πόλεως ἀναξίαν εἶναι φάσκων, τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν
20 [ἡμέρᾳ] ὡς συναγορεύοιμι τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας οἰχοίμην φέρων, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων

1 ἀπὸ] παρὰ i W. Cf. p. 119, 15. — 3 ᾧ om. A. — τῆς ante εἰρ. (p. 120, 15) om. cum ekC. Cf. III, 68. — 5 λέγε kldfh: λ. δὲ (Fr.). Cf. I, 11. 15. 20. — 7 ἀκηκόατε i. — addidi ἄνδρες. — ὦ Ἀθ. post ἀμφοτ. (hiat.) AC. — 9 ἐπιδημεῖν ante πρεσβ. i, post φάσκων e. — 11 sq. τῇ πόλει e; τὴν πόλιν del. Cob. — 13 ἐκώλυσε q Fr¹. — 14 μεταθέμενος q. — 15 βουλεύεσθαι AC. — 18 ἐκεῖνος εἰσηγ. A. — 20 ἡμέρᾳ del. Cob. Fr. — συνηγόρευον Sch. — 21 οἰχοίμην scr.: ᾠχόμην (φέρων ᾠχ. i). — 22 μὴ προσέχειν om. A.

64 λέγουσι τρόπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' οὐ
ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατα γενέσθαι,
μίαν μὲν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ [Δημοσθένης] μαρτυρίαν
μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι καὶ ὑμεῖς ἀνα-
μιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθανότης, 5
τετάρτην δὲ ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἷς τῶν πολιτευομένων,
Ἀμύντωρ, ᾧ ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένης καὶ ἀνε-
κοινοῦτο, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, οὐχ ὑπεναντία, ἀλλὰ
65 ταὐτὰ γεγραφὼς Φιλοκράτει. καί μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα
καὶ ἀνάγνωθι τὸ Δημοσθένους, ἐν ᾧ φαίνεται γεγρα- 10
φώς, τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν
βουλόμενον, τῇ δ' ὑστέρᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν
τὰς γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, ἐν ᾗ μέ φησιν
αὐτὸς Φιλοκράτει συνειπεῖν.

ΨΗΦΙΣΜΑ. 15

66 Οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγράφη,
μένει, οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ'
ἡμέραν καιροὺς λέγονται. ποιεῖ δέ μου τὴν δημηγο-
ρίαν ὁ μὲν κατήγορος διαιρετήν, τὸ ψήφισμα δὲ καὶ
τἀληθὲς μίαν· λόγον γὰρ μὴ προτιθέντων εἰς τὴν 20
ὑστέραν ἐκκλησίαν τῶν προέδρων, οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν.
τί δ' ἂν καὶ βουλόμενος, εἴπερ ταὐτὰ Φιλοκράτει προ-

3 Δημ. ante καθ' i, post μαρτ. klf, del. Cob. W. — 4 ἅπαντες i. — 7 delevi τὸ ante ψήφ. — 8 ὑπεναντία scr.: ὑπεναντίαν el, ὑπεναντίον cett. Fr. — 9 ταὐτὰ scr.: ταὐτὸν. — 11 sq. ⟨ἐν⟩ τῇ ... ⟨ἐν⟩ τῇ Fr.[1]. — 12 ὑστέρᾳ V Barb. (Fr.): ὑστεραίᾳ. — 13 ᾗ Bk. Turr.: ᾧ. — 17 οἱ δὲ (om. τῶν σ.) ... 18 λέγονται Thom. p. 215. — 19 διττήν HWolf Cob. Sch. — 20 λόγον ... προτιθ. Cob. Sch.: λόγων ... προτεθ. — 21 τῶν a[1]m[1] Cob. Sch.: τῶν δὲ. Post προ. add. codd. κωλυόντων; del Cob. Sch. — 22 τί δ' ἂν gm[2]iV: τί δὲ. Cf. 86. — καὶ om. el.

ειλόμην, κατηγόρουν μὲν πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς τῇ προτεραίᾳ, μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν συνηγόρουν; πότερα ὡς αὐτὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον ὠφελήσων; ἀλλ' οὐκ ἐνῆν οὐδέτερα ἐξενέγκασθαι, ἀλλ' ὑπὸ πάν-
5 των μὲν μισεῖσθαι, περαίνειν δὲ μηδέν.

67 Κάλει δέ μοι καὶ Ἀμύντορα Ἑρχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι. ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν βούλομαι. μαρτυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἐβουλεύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς ⟨εἰρήνης καὶ τῆς⟩ συμ-
10 μαχίας τῆς πρὸς Φίλιππον κατὰ τὸ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν τῇ ὑστέρᾳ τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε οὐκ ἐξῆν δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας ψηφίσματα ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ 68 Δημοσθένην ἐπιδείξασθαι παρακαθήμενον ψήφισμα [γε-
15 γραμμένον] ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο ⟨τὸ⟩ Δημοσθένους ὄνομα, καὶ ἀνακοινοῦσθαι αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δῷ τοῖς προέδροις ἐπιψηφίσαι, καὶ εἶναι, ἐφ' οἷς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιεῖσθαι, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. κάλει
20 δέ μοι Ἀμύντορα Ἑρχιέα, καὶ ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ δευρὶ παρεῖναι.

1 κατηγορούντων μὲν πρὸς αὐτοὺς f[1]. — 4 οὐδέτερα Sakorraphos: ἀμφότερα. — 6 Ἀμ. ⟨τὸν⟩ Fr.; it. 20. Cf. § 155. I, 100. — Ἑρχιᾶ Fr.; it. 20. — 9 εἰρήνης καὶ τῆς add. Hamak. — 10 τὸ τοῦ e. — 11 ἐν om. Fl. — ὑστέρᾳ V Bk. Fr.: ὑστεραίᾳ. — δυεῖν kBfV, δύο i. — 15 ἑαυτοῦ A, secl. γεγραμμένον. — τὸ add. Markl. (Fr.). — 16 δῷ Markl. (Fr.): δῷ τῷ γραμματεῖ. — 17 τοῖς πρ. ἐπιψηφίσαι schol. Aristid. 458: ἐπιψ. (Markl. Fr.; -ίσασθαι codd.) τοῖς πρ. (hiat.). — 20 v. ad v. 6. — ἐκκλήτευε cf. Harp. s. v.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

69 Τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· σκοπεῖτε δέ, πότερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τοὐναντίον αὐτὸς αὑτοῦ [ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι]. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν δημηγορίαν μου δια- 5 βάλλει, καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται, οὔτ' ἂν ἀποδραίην, οὔτ' ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην, οὔτ' αἰσχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς,

70 ἀλλὰ καὶ φιλοτιμοῦμαι. βούλομαι δ' ὑμᾶς καὶ τοὺς καιροὺς ὑπομνῆσαι, ἐν οἷς ἐβουλεύεσθε. τὴν μὲν γὰρ 10 ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τοῦ πολέμου ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως, συνέβαινε δ' ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἑβδομήκοντα μὲν καὶ πέντε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος καὶ κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον· (προῄρημαι γὰρ παρρησιάσα- 15 σθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σῴζεσθαι· ἐὰν δὲ ἄλλως πως γιγνώσκητε, καταχρήσασθέ μοι· οὐ

71 γὰρ ἂν ὑποστειλαίμην·) ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τριήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ κατακεκομικέναι, καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος οἱ 20 κατήγοροι δεικνύουσι, χίλια δὲ καὶ πεντακόσια τάλαντα οὐκ εἰς στρατιώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι, Δηιάρην τε καὶ Δηίπυρον καὶ Πολυφόντην,

2 Ἀθηναῖοι addidi cum i. — 3 δὲ elV Barb. Bk.: δὴ (Fr.). — 3 sq. κατηγορ. μου (ἐμοῦ q) C. — 3 sq. secl. ἐπὶ . . . ὀνόματι (hiat.). — 9 καὶ μᾶλλον a²gmi. — 10 γὰρ om. A. — 15 προῄρημαι δὲ . . . 16 σῴζ. Suid. v. παρρησία. — 16 καὶ prius om. A. — 17 μοι] με h Fl. Dobr. coll. Thom. p. 81 sq. Cf. I, 122. — 20 ἀεὶ om. a¹gmV. — τοῖς post ἀεὶ om. A. — 22 εἰς om. a¹. — 23 τε] δὲ adfqV, om. Fl. — Δηΐπυλον i. — Πολυσφόντην el, Πολυφῶντα Bi Fl.

δραπέτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους,
καὶ χωρὶς εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν
μισθοφόρους, οἳ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον
5 σύνταξιν, κατῆγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ
τῆς κοινῆς θαλάττης. ἀντὶ δὲ ἀξιώματος καὶ τῆς τῶν 72
Ἑλλήνων ἡγεμονίας, ἡ πόλις ἡμῶν ⟨τῆς⟩ Μυοννήσου
καὶ τῆς τῶν λῃστῶν δόξης ἀνεπίμπλατο· Φίλιππος δὲ
ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκέθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως
10 πρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ Λήμνου καὶ Ἴμβρου
καὶ Σκύρου, τῶν ἡμετέρων κτημάτων· ἐξέλειπον δὲ
Χερρόνησον ἡμῶν οἱ πολῖται, τὴν οὖσαν ὁμολογου-
μένως Ἀθηναίων· πλείους δὲ ἐκκλησίας συγκλήτους
ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ
15 τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων· οὕτω δ' ἦν σφαλερὰ 73
καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα, ὥστε ἠναγκάσθη γράψαι
ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεύς, εἷς τῶν φίλων καὶ
ἑταίρων τῶν Χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Ἀντίοχον
τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν
20 τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, κἂν ἐντύχῃ που, φρά-
ζειν, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος
μὲν ἐπὶ Χερρόνησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθη-
ναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν οὐδὲ τὴν δύναμιν,
ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκού-
25 σατε τοῦ ψηφίσματος, καὶ ἀναμνήσθητε τοῦ πολέμου,

7 τῆς add. (Br.) Fr.[1]. — 10 ὑμᾶς Ai W. — 11 ὑμετ. e W. — ἐξέλειπον Steph.: ἐξέλιπον. — 12 sq. ὡμολογημένως kfq Barb. V Fl. (Fr.), ὡμολογημένους a, ὡμολογημένην e. — 15 σφαλ.] ἤδη σφ. i. — 17 ψηφίσματα ghiV. — 17 sq. εἰς τὸν φίλον καὶ τὸν ἑταῖρον A. — 18 τῶν Χ. BhifV Barb. (Fr.): τὸν Χ. k, τῆς χάριτος l, τοῦ Χ. cett. — 20 καὶ ἢν τύχῃ A. — 21 ὁ Ἀθ. im[1] W.: ὁ τῶν Ἀθ. Adfq, τῶν Ἀ. cett. (Fr.). — 24 ἔπεμψαν i.

καὶ τὴν εἰρήνην τοὺς τῶν ὅπλων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς πρέσβεις ἀπαιτεῖτε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

74 *Οἱ μὲν καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι, ἐν οἷς οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίγνοντο λόγοι· ἀνιστάμενοι δὲ οἱ συν-* 5 *τεταγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδ' ἐνεχείρουν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκέλευον ὑμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας μεμνῆσθαι, καὶ τῶν τάφων* 75 *τῶν προγόνων καὶ τῶν τροπαίων. ἐγὼ δὲ ἁπάντων* 10 *μὲν τούτων ἔφην δεῖν μεμνῆσθαι, μιμεῖσθαι μέντοι τὰς τῶν προγόνων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἄκαιρον φιλονικίαν φυλάττεσθαι, τὴν μὲν ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζομαχίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν ἐν Μαραθῶνι* 15 *μάχην, καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, καὶ τὴν Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους ἐπιλέκτους ἔχων Ἀθηναίων, διὰ μέσης Πελοποννήσου* 76 *πολεμίας οὔσης ἀδεῶς διεξῄει, τὴν δ' εἰς Σικελίαν στρατείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοη-* 20 *θήσοντες, τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτετειχισμένης, καὶ τὴν τελευ-*

1 *ὅπλων* i: *πόλεων* l, *πολέμων* cett. Fr. (del. *τῶν πολ.* Fr.[1] Sch.). — 4 *τοιοῦτοι* i: *τ. ἦσαν* (hiat.). — 5 *ἐγί(γ)νοντο* i: *ἐγένοντο.* — 5 sq. *οἱ συντ. ῥ.* Bachm. An. I, 376. — 7 *οὐδ'* Ad W.: *οὐδὲν* (Fr.). — 8 *τῆς ἀκροπ.* del. Herw. Ham. Cf. 105. — *ὑμᾶς* iq Fl. W.: *ἡμᾶς.* — *καὶ* 8 — [α]ὐ̣τῶ[ν] 12 pap. Oxyrh. III, 440 (frg. a) III. saec. p. Chr. Cf. ad § 42. — 9 *ναυμ. πρὸς τ. Π.* i pap.; *πρὸς τ. Π.* del. Cob. — 10 *τῶν προγ.* A m, pap. ut vid. (Fr.): *καὶ τῶν πρ.* — 10 sq. *τούτων μὲν ἁπ.* i pap. — 11 *μει[μεῖσθαι]* pap. — 13 *φιλονικίαν* Cob. W.: *φιλονεικίαν.* — 14 *τὸν Πέρσην* (v. 9) i; *πρὸς τ. Π.* del. Cob. — 17 *στρατηγίαν ζ.* i. — *κελεύων* del. Cob. — 18 *ἔχων ἐπιλ.* el. — 20 *ἣν*] *λέγων ἣν* A.

ταίαν ἀβουλίαν [φυλάξασθαι], ὅθ' ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀττικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκῦρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, 5 τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο οὐ δυνάμενοι, Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιός, ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ 10 τις εἰρήνης μνησθήσεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν 77 πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀποστάντας πάντων καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεξαμένους φρουρὰν καὶ Λακεδαιμόνιον ἁρμοστήν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, 15 οἳ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. τὴν μὲν τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ παραγγέλλειν φυλάττεσθαι, τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μιμεῖσθαι. οὐ γὰρ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων οἰκειοτάτου ταῦτα ἐπυνθανόμην. Ἀτρό- 78 20 μητος γὰρ ὁ πατὴρ ὁ ἡμέτερος, ὃν σὺ λοιδορεῖς οὔτ' εἰδὼς οὔτ' ἐπιδὼν τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, καὶ ταῦτα ὦ Δημόσθενες ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς ὢν γένος, ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον· καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμε-

1 φυλάξασθαι del. Bait. Cf. v. 17; sed offendit aor. — 2 προκ. δὲ V Saupp., καὶ πρ. i, προκ. τε B Fl. — αὐτοὺς del. Cob. — 5 sq. προῃροῦντο οὐ] οὐ προῃρ. A. — 7 πολλοί] οἱ π. i. — 10 εἰρήνης AC Bk.: τῆς εἰρ. (Fr.). — 13 Λακεδαιμόνιον elm: -μονίων (Fr.). — 14 τοῖς] τοὺς Bd. — 15 ἀκρίτους (-ως elm(?)) ante τῶν πολ. BV Fr. (sed v. Fr.[1]). Cf. III, 235. — 16 sq. παρ. τῇ πόλει φυλ. i. — 23 ὢν γένος A: γ. ὢν (del. γένος W.).

τέρας ἀδελφός, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱός, μετὰ Δημαινέτου τοῦ Βουζύγου συγκατεναυμάχησε Χείλωνα τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον· ὥστε οἰκεῖά μοι καὶ συνήθη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὠσὶν ἀκούειν. 5

79 Ἐπιτιμᾷς δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Ἀρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆσθαί με φής, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδώδης καὶ μόνον οὐκ ἐστιγμένος αὐτόμολος. ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ' ὅσον ἦν δυνατός, Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας 10 ἐπὶ Φίλιππον· οὐδενὸς δ' ἀνθρώπων ἐπικουροῦντος τῇ πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν περιορώντων, ὅ τι συμβήσεται, τῶν δὲ συνεπιστρατευόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ῥητόρων χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβουλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύ- 15 σασθαι πρὸς Φίλιππον καὶ τὴν εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν σὺ νομίζεις νῦν αἰσχρὰν ⟨ὁ⟩ οὐδὲ πώποθ' ἁψάμενος ὅπλων, ἐγὼ δὲ αὐτὴν εἶναί φημι πολλῷ καλλίω τοῦ

80 πολέμου. χρὴ δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν καιρόν, καθ' ὃν ἐπρέσβευον, 20 τοὺς δὲ στρατηγοὺς πρὸς τὰς δυνάμεις, ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἵστατε καὶ τὰς προεδρίας καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε οὐ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς

2 Δημαινέτου] cf. Theopompus(?), pap. Oxyrh. V, 842 col. I, 3, 24; II, 38. — 3 Χείλ. A: Χίλ. et. Harp. (Fr.). C. I. A. II, 1049. Μίλων appellatur pap. Oxyrh. V, 842 col. I, 22; II, 35. — 10 δυνατὸν glm. — 11 ἀνθρώπων ah (Fr.): ἀνθρώπου. — 12 ἀλλὰ ... 13 πόλει om. A. — 12 μὲν] μὲν διαπειθούντων, τῶν δὲ i. An τῶν μὲν διαπιστούντων, τῶν δὲ? — 15 συμβουλεύσασθαι τῇ πόλει (vv. 11 sq. 13) A, del. τῷ δήμῳ W. — 17 νομ. νῦν αἰσχρ. BV Fl. Fr.: α. νῦν νομ. i, νῦν α. ν. cett. — ὀνομάζεις Cob. — ὁ add. Cob. — 18 αὐτὴν i: ταύτην. — πολλῷ φημι AC Bk. — 19 ἄνδρες addidi ex i. — 23 ἐν τῷ πρ. AC (Fr.); del. W. Cf. III, 178, 196.

τὰς μάχας νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν εὔθυναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε· οὐδεὶς γὰρ ἐθελήσει πρεσβεύειν.

5 Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου καὶ Φωκέων καὶ τῶν ἄλλων, 81 ἃ πρὸς τούτοις διαβέβλημαι, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγελλον, ἃ δ' ἤκουσα, ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἑκάτερα 10 τούτων, ἅ τε εἶδον ἅ τε ἤκουσα περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον μὲν καὶ ἐγὼ καὶ οἱ συμπρέσβεις ἅπαντες ὁμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου παρὰ Φιλίππῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν τοῦθ' οὕτως ἔχει. συνέβαινε δ', ὅτε 82 τὴν προτέραν ἐπρέσβευον πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μετὰ 15 τῶν συμπρέσβεων ἀπιέναι δεῦρο, Φιλίππῳ δ' ἐπὶ Θρᾴκην ἐξιέναι, πρὸς δ' ἡμᾶς ὡμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσησθε, μὴ ἐπιβήσεσθαι μεθ' ὅπλων Χερρονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, οὐδεμία μνεία ἐγένετο περὶ 20 Κερσοβλέπτου· ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τοὺς ὅρκους, οὔπω δὲ ἀπηρκότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησία γίγνεται, ἐν ᾗ Δημοσθένης ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ λαγχάνει προεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ 83 τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς εἶπε παρελ-25 θών, ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοίη δὲ

1 τὰς μάχας i: μάχην l, μάχη e, τὴν μάχην cett. Fr. — 4 θελήσει AC. — 8 sq. ἀπήγγειλα i. — 9 ἃ δ' ἤκουσα i Bk. Fr.[1]: ἃ δ' ἤκουον (propter ἀπήγγελλον). — 11 εἶδον μὲν] εἴδομεν elf[1]. — καὶ ἐγὼ f[1]V: ἐγὼ (Fr.). — 13 νυνὶ e W. — ταῦθ' i. — 14 ἐπρέσβευον i: -εύομεν (Fr.). — 16 sq. περὶ τ. ε. ὑμεῖς e. — 18 ἐν om. i. — ἐν ᾗ i. — 21 ἐπὶ ... 22 πρεσβ. del. Ham. W. — 22 νῦν A. — 24 Δημόκριτος i; cf. § 86. — 25 ἀξιοίη Fr.: ἀξιοῖ. Cf. III, 226.

ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου πρέσβεσι, καὶ συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων, Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τοῖς προέδροις, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους Φιλίππῳ μετὰ 5 *τῶν ἄλλων συμμάχων τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέπτου.*
84 *ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ ταῦτα οἶμαι πάντας ὑμᾶς μνημονεύειν, ἀναστὰς ἐκ τῶν προέδρων Δημοσθένης, οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμα ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ λύσειν τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὐδὲ γιγνώσκειν* 10 *τῶν συμμάχων τοὺς ὥσπερ συνεφαπτομένους τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν· ἀποδοθῆναι γὰρ περὶ τούτων ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοώντων δὲ ὑμῶν καὶ τοὺς προέδρους ἐπὶ τὸ βῆμα καλούντων, οὕτως ἄκοντος αὐτοῦ*
85 *τὸ ψήφισμα ἐπεψηφίσθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει* 15 *μοι τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον καὶ τοὺς συμπροέδρους τοὺς Δημοσθένους, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.*

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ὁ μὲν τοίνυν ἐπιδακρύσας ἀρτίως ἐνταυθοῖ Δημο- 20 *σθένης μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φαίνεται τῆς συμμαχίας ἐκκλήων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διελύθη, ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου*
86 *πρέσβεις ἐν τῷ στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ* 25

2 *ἡμετέροις* A. — 7 *δὲ*] *δὴ* i, om. a[1]gmV. — 10 sqq. *οὐκ ἔφη γιν. ὥσπερ τοὺς συνεφ. τ. ἱερ.* schol. Aristid. 325 (cf. Apostol. XVI, 46). — 11 *συμμαχιῶν* a[1] R. Sch. — *ὥσπερ* (= *ὡσπερανεὶ*, *quasi*) ante *τοὺς* schol. Arist. Apost. — *τοῖς* i (schol. f): *ἐν τοῖς* (Fr.). — 14 *καλ.*] *κατ' ὄνομα καλ.* i. Cf. Xen. Hell. I, 7, 14. — 17 *τοὺς* alt. add. i Bk. (om. Fr.). — 20 *ἐνταυθὶ* Fr.; *ἐνταῦθα ἀρτίως* i.

Κριτόβουλον ἀπήλασα τὸν πρεσβευτὴν τὸν παρὰ Κερσοβλέπτου, παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμένου δὲ τοῦ δήμου, παρακαθημένων δὲ τῶν στρατηγῶν, πόθεν τοσαύτην ῥώμην λαβών; ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα 5 ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ τοῦτο ἐτόλμων ποιεῖν, ἐπέτρεψας ἂν ὦ Δημόσθενες, καὶ οὐκ ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγοράν, ὁρῶν με, ὥς ἔφησθ' ἀρτίως, ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ μοι τοὺς στρατηγοὺς ὁ κῆρυξ καὶ τοὺς συνέδρους τῶν 10 συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Οὐκ οὖν δεινὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' 87 *ἀνδρὸς πολίτου, οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑμετέρου, τοῦτο γὰρ προσδιορθοῦμαι, τολμᾷ τηλικαῦτα καταψεύδεσθαι, κιν-15 δυνεύοντος ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ⟨ταῖς⟩ ἐπὶ Παλλαδίῳ κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια, τὸν νικῶντα τῇ ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι, καὶ τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι καὶ νῦν, τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἐψηφίσθαι τῶν δικα-20 στῶν ὅσοι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν αὐτῷ, καὶ ψεῦδος μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ δὲ μή, ἐξώλη αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ*

2 *συμμ. ἁπάντων* i. — 5 *τοῦτο ἐτόλμων* i: om. *τοῦτο* V Sch., *ἐτ. τοῦτο* cett. Fr. (hiat.). — *ποιεῖν* om. i. — 6 sq. *καὶ κραυγῆς* om. A. — 7 *ἔφησθ'* Fr.[1] (III, 164. 224): *ἔφης*. — 8 *δέ*] *δή* i. — 12 *ἄνδρες* om. Fr., add. aV Fl. Bk. — 14 *προδιορθ.* ehl HWolf Sch. W. — 16 *ὑμῶν* efq Barb. — *ἐν*] *ἐπὶ* A. — ⟨*ταῖς*⟩ Scalig. Sch. — 17 *τέμνοντας* iklV Fr., *-ντα* Laur. Scalig., *τεμόντας* Cob. — *τὰ* om. i. — *τὸν νικῶντα* Scalig., cf. v. 21 sqq.: *τοὺς νικῶντας* (Fr.). — 19 *ἐψηφίσθαι* Scalig. Sch.: *ἐψηφίσθη* i, *ψηφίζεσθαι* cett. (Fr.). — 21 *ἐξώλη* Af[1] (Fr.): *ἐξώλη τε*; fort. *ἐξ. μὲν*.

τὴν οἰκίαν τὴν αὑτοῦ, τοῖς δὲ δικασταῖς εὔχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι; καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ πολιτικῶς
88 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι φόνου δικαίου βούλοιτο, ἦ που ἀδίκου γε φυλάξαιτ' ἄν, τὴν ψυχὴν ἢ τὴν οὐσίαν ἢ τὴν ἐπιτιμίαν 5 τινὸς ἀφελόμενος, ἐξ ὧν αὐτοὺς ἀνῃρήκασί τινες, οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν. ἆρ' οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δοίητ' ἄν μοι συγγνώμην, εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ κατη- 10 γορήματος τοῦ περὶ Κερσοβλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ δείξαιμι ψεῦδος ὄν;

89 Κάλλιστον γὰρ οἶμαι πρᾶγμα καὶ χρησιμώτατον τοῖς διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίγνεται· καὶ γὰρ τοὺς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ἐπιψηφίσαντας ἐν 15 τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἅπαντα χρόνον φυλάττετε. εἴρηκε δὲ οὗτος πρὸς ὑμᾶς, παρὰ τοῦτο διαφθαρῆναι τὰ Κερσοβλέπτου πράγματα, ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ καὶ κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, αὐτοῦ κελεύοντος εἰς Θρᾴκην ἡμᾶς ἰέναι Κερσοβλέπτου πολιορ- 20 κουμένου, καὶ διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ὠρεῷ, καὶ οἱ
90 συμπρέσβεις, προξενίας κατασκευαζόμενοι. ἀκούσατε δὴ τῆς Χάρητος ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν καὶ Ἱερὸν 25

3 ἡμῶν e. — 5 ἢ prius om. A. — 7 ἀδημονίᾳ Hamak. — 7 sqq. ἆρα...ἀφίησιν Alex. π. σχημ. p. 432 W.; cf. Hermog. p. 343 W.; Theon p. 170 W. — ἆρά μοι δ. συγγν. Alex. — 9 προσείποιμι et καθαρὸν τὸ σῶμα id. (καθαρεύειν τὸ στόμα libri Theonis). — 10 προΐεται Theon, cf. § 23. — 11 ἐπ' αὐτοφ. om. i. — 17 οὗτος i: οὑτοσὶ (Fr.). V. Mus. Rhen. XLIV, 4.

ὅρος κατείληφε Φίλιππος ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἑβδόμῃ φθίνοντος· Δημοσθένης δ' ἐν τῷ δήμῳ προήδρευε τούτου τοῦ μηνός, εἷς ὢν τῶν πρέσβεων, ἕκτῃ φθίνοντος.

5 ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας 91 *τοῦ μηνός, ἀλλὰ μουνιχιῶνος ἐξωρμήσαμεν. καὶ τούτου τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι· ἔστι γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπιέναι τοὺς πρέσβεις ἐπὶ* 10 *τοὺς ὅρκους. καί μοι λέγε τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Παρανάγνωθι δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅστις ἦν.

ΧΡΟΝΟΣ.

Ἀκούετε, ὅτι μουνιχιῶνος ἐψηφίσθη τρίτῃ ἱστα- 92 15 *μένου. ὁ δὲ Κερσοβλέπτης πόσαις πρότερον ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχὴν πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι; ὥς φησι Χάρης ὁ στρατηγός [καὶ ἡ ἐπιστολή], τοῦ προτέρου μηνός, εἴπερ ἐλαφηβολιὼν ἐστι μουνιχιῶνος πρότερος. ἐδυνάμην ἂν οὖν ἐγὼ σῶσαι Κερσοβλέπτην, ὃς πρὶν ἐμὲ*

1 ἑβδόμῃ...3 ἕκτῃ Spengel ASchäfer Fr.[1] (sec. III, 73): ἕκτῃ (et. Theodor., v. ad 14)...ἑβδόμῃ. — 3 εἷς...πρέσβ. male del. Fr.[1]. — 7 μουνυχ. omnes; it. v. 14. 18. — 9 τοὺς πρ. ἀπ. i. Cf. Dem. XIX, 154. — 10 τὸ ψ. τῆς β. i. — 12 παρανάγν. (61. 135) a g Fl. Steph. Fr.[1]: προσαν. Omiserat antea (v. 10 sq.) praescriptiones Aeschines, ne appareret Demosthenis hanc rogationem esse (D. XIX, 154); iam particulam earum eam quae sibi utilis erat recitari iubet. — 14 ἀκούετε ... 18 πρότερος Theodor. Gaz. Petav. Uranol. 282. — 16 ἀρχὴν] Θρᾴκην Theod. — 17 ὁ om. Theod., ὁ στρ. del. Cob. — καὶ ἡ (ἡ add. i V Fl.) ἐπιστολὴ del. (Bait.) W. — 19 ἂν οὖν A W.: οὖν ἂν f (ἂν del.) a[2], οὖν al. Fr.

ἐξορμᾶν οἴκοθεν ἀπωλώλει; ἔπειτα οἴεσθέ τι τοῦτον ἀληθὲς εἰρηκέναι ἢ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραχθέντων ἢ [περὶ] τῶν ἐν Θετταλίᾳ, ὃς τοῦ βουλευτηρίου καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων καὶ τοῦ χρόνου τῶν
93 ἐκκλησιῶν καταψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην Ἀθή- 5 νησι μὲν ἔκσπονδον ἐποίεις πρόεδρος ὤν, ἐν Ὠρεῷ δ' ἠλέεις; καὶ νῦν μὲν δωροδοκίας κατηγορεῖς, πρότερον δ' ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἐπεξιὼν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ, ἣν ἐγράψω Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, ἐπι- 10 τεμὼν τὴν σαυτοῦ κεφαλήν; καὶ σεμνολογεῖ, ὡς οὐκ εἰδόσι τούτοις, ὅτι Δημοσθένους υἱὸς εἶ νόθος τοῦ μαχαιροποιοῦ;

94 Ἐπεχείρησας δ' εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενος παρεπρέσβευσα, καὶ 15 ψήφισμα τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ' αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας, ἀρρώστως δ' ἔχων, μετὰ πολλῆς προθυμίας ἀπαγγέλλων ἀφ' ἧς ἧκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ ἐξωμοσάμην, ἀλλ' ὑπεσχόμην πρεσβεύσειν, ἐὰν ὦ δυ- 20 νατός, πρὸς δὲ τὴν βουλὴν ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμαυτοῦ καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν καὶ τὸν
95 ἰατρὸν ἔπεμψα, οὐκ ἐξομουμένους· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος

1 ἐξορμῆσαι i. — 3 τῶν ἐν περὶ i; delendum vid. περὶ. — 4 delevi καὶ post χρόνου. — 6 μὲν] μὲν ὢν (ὤν) amV, μένων ik, μέλλων el, μὲν ... f[1]. — ἐποίει ... 7 ἠλέει AC. — 7 πρόεδρος ὢν del. W. — 8 ἐπιβουλὴν A al. — 9 τοῦ om. dA. — 10 Παιανιᾶ Fr. — 11 σεμνολογεῖ Cob. W.: σεμνολογεῖς. Cf. D. XIX, 255. Quod sequeb. ἡμῖν del. Steph. Fr. — 12 τοῦτο i (v. l. in schol.); εἰδότας τούτους Ham. — 14 ἐνεχ. eldfq. — 16sq. Ἀμφ. αἱρεθεὶς i. — 17 ἐπὶ] πρὸς i. — 18 καὶ post ἔχων delevi cum Dobr., ut haec μετὰ κτέ. rationem infirmitatis continerent. Violenter transponunt Ham. W. — 23 post ἐξομ. add. ἐμέ f[2].

*ἐᾷ τὰς ἐκ τοῦ δήμου χειροτονίας ἐν τῇ βουλῇ ἐξό-
μνυσθαι· ἀλλὰ τὴν ἀρρωστίαν μου δηλώσοντας· ἐπειδὴ
δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τοὺς Φωκέας
συμβάντα ἀνέστρεψαν, γενομένης ἐκκλησίας ἤδη παρὼν
5 καὶ δυνάμενος τῷ σώματι, προσαναγκάζοντος τοῦ δήμου
μηδὲν ἧττον πρεσβεύειν ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας
ἅπαντας, ἀψευδεῖν πρὸς Ἀθηναίους ᾤμην δεῖν. καὶ* 96
*ταύτης τῆς πρεσβείας οὐ κατηγόρεις μου διδόντος τὰς
εὐθύνας, ἀλλ' ἐπὶ ταύτην ἥκεις τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους,
10 ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπολογήσομαι. σοὶ
μὲν γὰρ ἁρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις μετα-
φέρειν τοὺς χρόνους, ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι
τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ τοὺς
ὅρκους.*

15 *Πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβεων ὄντων, ἑνδεκάτου* 97
*δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ἀπὸ τῶν συμμάχων, οὐ-
δεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν, ὅτ' ἐξῇμεν ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρε-
σβείαν, ἤθελεν, οὐδὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν,
εἰς ταὐτὸν πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν
20 τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα.
περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπὶ Θρᾴκης ὁδοῦ οὐκ ἐγένετο μνεία·* 98
*οὔτε γὰρ τὸ ψήφισμα τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλ'
ἀπολαβεῖν μόνον τοὺς ὅρκους καὶ ἄλλ' ἄττα, οὔτ'
ἐλθόντας πράττειν οὐδὲν ἐνεδέχετο, τῶν περὶ Κερσο-
25 βλέπτην ἤδη γεγενημένων, ὡς ἀρτίως ἠκούσατε, οὔθ'
οὗτος οὐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται καὶ κατηγο-*

2 *δηλώσαντας* f. — 9 *ταύτην* Bk. Fr.: *τ. τὴν πρεσβείαν* codd. — 13 *πορείας*] *ἀπορίας* A. — 14 post *ὅρκους* add. *καὶ τῆς πρεσβείας* codd., del. Bk. Fr. — 16 *ἀπὸ*] *ὑπὸ* def Barb. Cf. §§ 58. 61. — 17 *ἐξῇμεν* Fr.[1]: *ἐξῄειμεν*. — 18 *οὐδὲ* Bk. Fr.: *οὔτε*. — 22 *οὔτε* Bk. Fr.: *οὐδέ*. — 23 *οὐδὲ* fV Barb. Fl. — 24 *οὐδὲ* f[1]. — *τῶν* om. ai. — 25 *ὧν* pro *ὡς* efhil (ita Turr.).

99 ρεῖν οὐδὲν ἀληθὲς ἔχων τερατεύεται. συνηκολούθουν
δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο στρωματόδεσμα φέροντες· ἐν δὲ
τῷ ἑτέρῳ τούτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυ-
ρίου. ὥστε τοὺς συμπρέσβεις ἀναμιμνῄσκεσθαι τὰς
ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτοῦ· ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη 5
δι' αἰσχρουργίαν τινὰ καὶ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παί-
δων δὲ ἀπαλλαττόμενος καὶ δεκαταλάντους δίκας ἑκάστῳ
τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων Ἀργᾶς [ἐκλήθη], ἀνὴρ δὲ
γενόμενος προσείληφε τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπω-
100 νυμίαν, συκοφάντης. ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τοὺς 10
αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἴρηκεν,
εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε
Ἀθηναίων λύτρα πραξάμενον, ἀκούων δὲ τῶν ἐκείνου
φίλων ἁπάντων, ὅτι καὶ τοὺς λοιπούς, ἐὰν εἰρήνη γέ-
νηται, ἀφήσει, πολλῶν δ' ἠτυχηκότων τάλαντον φέρων, 15
ἑνὸς ἀνδρός, οὐδὲ τούτου λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα.
101 ὡς δ' ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ συνήλθομεν εἰς ταὐτὸν
καὶ Φίλιππον ἐκ Θρᾴκης παρόντα κατειλήφεμεν, ἀνε-
γνώσθη μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἐπρεσβεύομεν, καὶ τὰ
προστεταγμένα ἡμῖν πρὸς τῷ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν 20
συνηριθμούμεθα· ὡς δὲ οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν μεγίστων
ἐμέμνητο, ἀλλὰ περὶ πραγμάτων ἐλαττόνων τὴν δια-
τριβὴν ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγους, οὓς ἀναγκαῖόν

1 *ἀληθὲς* deletum mav. Sch. — 2 *ἄνθ. … φέρ.* Thom. Mag. p. 332. — 5 sq. *ἐν … Βάταλος* schol. ad I, 126; cf. Harp. *Βάτ.* — 6 *καὶ*] *ἢ* C schol. — *Βάτταλος* i. — 7 *ἑκάστῳ*] *ἑαυτῷ* C. — 8 *Ἀργᾶς* (Hesych. Harp.) Fr.: *Ἀργὰς* (*Ἄργας* schol. Patm. p. 154, ubi affer. 6 sq. *ἐκ παίδων ἀπ. … Ἄργας*). — secl. *ἐκλήθη* (v. 5), quod non add. schol. Patm. — 11 *ἔφη* del. Cob. — 17 sq. *καὶ … ταὐτὸν* post *κατειλήφ.* transp. Hillebrand secundum Bremium. — 18 *κατειλήφεμεν* Fr.[1] Sch.: *-ειμεν* V Laur., *-αμεν* cett. — 19 *ἐπρεσβεύομεν* i Ham.: *-σαμεν* falso cett. (Fr.). — 20 *τῷ*] *τὸ* ek, om. l Fl.

ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ ἄνδρες 102
δικασταί, ὥσπερ καὶ τῆς κατηγορίας ἠκούσατε ὡς αὐτὸς
ὁ κατήγορος ἐβούλετο εἰπεῖν, οὕτω καὶ τῆς ἀπολογίας
εὐτάκτως ἀκούσατε, καὶ τὸν αὐτόν μοι τρόπον διαμεί-
5 νατε, ὅνπερ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς προειρημένοις ἤδη λόγοις
ἠκροᾶσθε. ὅπερ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεθέμην ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, εἶπον συνειλεγμένων τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι
δοκοῖεν τὸ μέγιστον πρόσταγμα τοῦ δήμου δεινῶς
ἀγνοεῖν. „τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ 103
10 τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων
εἰπεῖν, κἂν εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις περι-
θεῖσα πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω· τὸ
δὲ ὑπὲρ τῶν ὅλων ὀρθῶς βουλεύσασθαι, ὅσα καθ' ἡμᾶς
ἐστιν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἔστιν ἤδη πρέσβεων ἔργον
15 φρονίμων. λέγω δὲ“ ἔφην ἐγὼ „περὶ τῆς εἰς Πύλας
στρατείας, ἣν ὁρᾶτε οὖσαν ἐν παρασκευῇ. ὅτι δὲ οὐ
κακῶς στοχάζομαι περὶ τοῦ πράγματος, μεγάλα τούτων
ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεισι μὲν γὰρ Θηβαίων, ἥκουσι 104
δὲ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες
20 τοῦ δήμου ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπται „πράττειν δὲ τοὺς
πρέσβεις καὶ ἄλλ' ὅ τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν·“ ἅπαντες
δὲ οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ
μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν ἐξενεγκεῖν
μετὰ παρρησίας πρὸς Φίλιππον, Θηβαίων μὲν περιε-

1 sq. ἄνδρες δικασταί i Bk.: Ἀθηναῖοι (Fr.). — 3 εἰπεῖν ἐβούλ. i; del. εἰπ. Cob. — 5 ἤδη προειρ. i. — 6 ἄνδρες add. i, in quo pro Ἀθ. est Ἀθ. δικασταί. — 8 δοκοῖεν Steph. Fr.[1]: δοκοίησαν. — 9 sq. περὶ τῶν om. i, περί ⟨τε⟩ τ. Cob. — 11 εἰπεῖν del. Saupp. Cob. — 13 ἡμᾶς i Fl. (Bk. Fr.): ὑμᾶς. — 14 ἢ Φίλ. del. Fr.[1] Sch. W. — ἔστιν ἤδη πρ. ἔργ. i: ἤδη ἔργ. (hiat.) ἐστὶ πρ. (Fr.). — 18 σημ. ὑμῖν el; potest deleri ὑμ. (cf. III, 177. 238). — 24 post παρρησίας add. codd. ἐν τῷ ψηφίσματι (p. 138, 2); del. Markl. Fr.

λεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ τείχη, ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι· νῦν δὲ αὑτοῖς μὲν κατέλιπον τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν μὴ πείθωμεν, 105 ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ᾠήθησαν δεῖν. δεῖ δὴ τοὺς πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲν 5 ἑτέρων χώραν πρέσβεων, οὓς ἐξῆν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτοὺς δὲ τὰς πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας φεύγειν, ὧν εἷς ὢν Ἐπαμεινώνδας, οὐχ ὑποπτήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαρρήδην ἐν τῷ πλήθει τῷ Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως 10 προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασιὰν τῆς Καδμείας." 106 ταῦτα δ' ἐμοῦ μεταξὺ λέγοντος, ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης, ὡς ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς βοιωτιάζει. ἦν δ' οὖν παρ' αὐτοῦ τοιαυτὶ τὰ λεγόμενα· „ἄνθρωπος 15 οὑτοσὶ ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεστός· ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι, ἀπαγορεύω μέντοι μὴ συνταράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τοὺς πρέσβεις 107 μηδέν, τοῦτ' ἀγαθὸν ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύεται 20 Φίλιππος εἰς Πύλας, ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. οὐδείς με τῶν ὅπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ' ὧν ἂν εἴπω τι μὴ δέον, ἢ πράξω τι τῶν μὴ προστεταγμένων."

2 ἠξίωσαν eilC, recte puto, ut restituatur Ἀθηναῖοι (cf. schol.) pro ἐν τῷ ψηφ. — 3 μὴ] μή τι B Fr. — πείθωμεν scr.: πείθωσιν (-σωσιν Fr.[1]). — 6 πέμψειν A (πέμψαι W.). — 8 Ἐπαμειν. f Barb. (Fr.): Ἐπαμιν.; add. στρατηγὸς codd., quod del. Dobr. Fr. — 10 τῷ Θηβ. scr.: τῶν Θηβ. — ὡς ... 11 sq. Καδμ. Harpocr. v. προστ. — 11 προστασιὰν Sch. W.: προστασίαν. Cf. Herodian. I, 294 L. — 12 sq. παμμέγεθες] cf. Philodem. vol. rhet. I, 197, 24 Sudh. — 14 ἡμῶν del. Cob. — 15 ταυτὶ AC. — ἄνθρ. Saupp. Fr.: ἄνθρ. — 16 οὗτος ekdfq. — 17 κοινὰ A; πόρρωθεν τὰ δεινὰ i. — 18 μὴ om. gmq. — 22 sq. ὧν (om. i[1] Fr.) ἂν ... τι] cf. Dem. XX, 117. 120. 136. τι bis del. Cob. W. — 23 puto μὴ προστεταγμένον.

πέρας δὲ τοῦ πράγματος, ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις
κατ' ἄνδρα ἐπερωτώμενοι, ἕκαστον ἡμῶν, ὅ τι νομίζοι
συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει
μοι τοὺς συμπρέσβεις καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.

5 ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἐπειδὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι συνελέγησαν 108
μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος,
καὶ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κῆρυξ ἐκάλει, πρῶτον
μὲν παρῆμεν οὐ καθ' ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ προτέρᾳ
10 πρεσβείᾳ, ὃ παρά τισιν εὐδοκίμει καὶ κόσμος εἶναι τῆς
πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναι-
σχυντίαν. φάσκων γὰρ νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν
τάξιν τοῦ πρῶτος λέγειν οὐκ ἂν ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ'
ἐπιτρέψειν τινί, αἰνιττόμενος εἰς ἐμέ, προκαταλαβόντα
15 τὰ Φιλίππου ὦτα τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν.
ἀρξάμενος δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον διαβολήν τινα ὑπει- 109
πὼν κατὰ τῶν συμπρέσβεων, ὡς οὐχ ἅπαντες ὑπὲρ τῶν
αὐτῶν οὐδ' ὅμοιοι ταῖς δόξαις ἥκοιμεν, διεξῄει τὰς
ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας εἰς Φίλιππον αὐτῷ, πρώ-
20 την μὲν τὴν τῷ ψηφίσματι τῷ Φιλοκράτους συνηγορίαν,
ὅτε ἔφευγε παρανόμων ἐξεῖναι γράψας Φιλίππῳ πρέ-
σβεις πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν· δεύτερον

1 τοῦ πρ. del. Herw. — ἐψ. ⟨γὰρ⟩ ut § 46? At v. III, 124. — 2 ἐπερωτώμενοι, ἕκαστον Cob.: ἐπερωτώμενος ἕκαστος. — νομίζοι Markl.: νομίζει. — 4 τὰς μαρτυρίας i. — 6 συνελέχθησαν a[1]i. — 8 ὁ om. i. — 9 παρῆμεν Wolf, Fr.[1]: παρῄειμεν. — 10 εἶναι om. i. — 11 κατεφαίνετο i. — 12 ἁπάντων νεώτ. εἶναι i. — 16 δὲ i Fr.: γάρ. — πρῶτος λέγειν (v. 13) BV, λ. πρῶτος dehlf; del. πρῶτος Saupp. Fr.[1] Sch. W. — 18 ἥκοιμεν kl R. Bk.: ἥκομεν (Fr.). — 19 εὐεργεσίας i. — 20 τὴν τῷ HWolf: τὴν ἐν τῷ. — τῷ Φιλ. i Bk.: τοῦ Φιλ. cett. Fr., qui delet ἐν τῷ ψηφ. — 20 δημηγορίαν A.

δὲ ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα, ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, σπείσασθαι τῷ κήρυκι καὶ τῇ παρὰ Φιλίππου πρεσβείᾳ, τρίτον δὲ τὸ περὶ τοῦ βουλεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ
110 εἰρήνης ἐν τακταῖς ἡμέραις. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπιστομίσαι τοὺς 5
τὴν εἰρήνην ἐκκλήοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπήγετο ψήφισμα, τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι τὸν δῆμον, καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς
111 πρέσβεσι τοῖς Φιλίππου ψήφισμα. καὶ προσέθηκε τὴν 10
ἐπιμέλειαν τὴν αὑτοῦ καὶ προσκεφαλαίων θέσιν καὶ φυλακάς τινας καὶ ἀγρυπνίας διὰ τοὺς φθονοῦντας καὶ βουλομένους εἰς τὴν αὑτοῦ φιλοτιμίαν ὑβρίσαι, καὶ τά γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἐξένισε τοὺς πρέσβεις τοὺς 15
Φιλίππου, ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' ἀπῄεσαν, ὀρεικὰ ζεύγη καὶ συμπαρῄει ἐφ' ἵππου, οὐ καταδὺς εἰς τὸ σκότος, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλλὰ φανερῶς ἐπιδεικνύ-
112 μενος τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν. ἐκεῖνα δ' ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο· „οὐκ εἶπον, ὡς καλὸς εἶ· γυνὴ 20
γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστον· οὐδ' ὡς δεινὸς συμπιεῖν, σπογγιᾶς τὸν ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι· οὐδ' ὡς μνημονικός, σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος ἐγκώμια εἶναι“. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ,

1 ἐπανέγνω ci. Dobr. Fr.[1]. Cf. Hyp. Euxen. § 40 (col. 49). — 3 δὲ om. A gm. — 5 ἐπιστομίσειε Fr. — 7 ἐπήγετο gmiV (Bk. Fr.): ἐπῆγε. — 11 τὴν αὑτοῦ i R. Fr.: τὴν ἐπ' αὑτοῦ V, τὴν ἐπ' αὐτοὺς cett., τὴν περὶ αὐτοὺς HWolf Fr.[1]. — 12 προφυλακάς i. — 15 sq. τοὺς Φ.] τοῦ Φ. AV. — 16 ὀρεικὰ gm: ὀρικὰ (Fr.). Cf. Harp. s. v. — 17 ἐφ' ... 18 ἀλλὰ om. Af[1], ἐφ' ... τινες om. V. — 19 ἤδη] δὴ BiV Fl. (Fr.). — 21 sq. πιεῖν? Dobr. (Cob.), cf. § 52. — 23 μνημονικός AC Bk.: μν. εἶ (Fr.). — ἐργολαβοῦντος Bachm. An. I, 235.

τοιαῦτ' ἦν ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων ὡς ἔπος
εἰπεῖν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ
οἱ τυχόντες ἐγίγνοντο. ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο καὶ 113
σιωπὴ ἐγένετο, ἠναγκαζόμην ἐγὼ λέγειν μετὰ τοιαύτην
5 ἀπαιδευσίαν καὶ κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολήν. καὶ
μικρὰ ⟨μὲν⟩ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης πρὸς τὴν προειρη-
μένην κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπ' αὐτοῦ διαβολήν,
λέγων, ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθηναῖοι πρέσβεις οὐκ ἀπο-
λογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ'
10 οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως
εἶναι. βραχέα δ' ὑπὲρ τῶν ὅρκων εἰπών, ἐφ' οὓς 114
ἥκομεν ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ προσε-
τάξατε ὑμεῖς, διεξῄειν· ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις
Δημοσθένης οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη· καὶ δὴ
15 καὶ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον καὶ περὶ τῶν
ἱερῶν καὶ περὶ Δελφῶν καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων,
καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἠξίουν μὴ μεθ' ὅπλων,
ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως τἀκεῖ καθιστάναι, εἰ δ'
ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη, (τοῦτο δ' ἦν πρόδηλον· τὸ γὰρ
20 στρατόπεδον παρῆν καὶ συνήθροιστο·) εἶπον, ὅτι τὸν
μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βουλεύεσθαι πολλὴν
προσήκει πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ
τῶν πατρίων ἐγχειροῦσι διδάσκειν προσέχειν τὸν νοῦν.
ἅμα δ' ἐξ ἀρχῆς διεξῆλθον τὴν κτίσιν τοῦ ἱεροῦ καὶ 115
τὴν πρώτην σύνοδον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων,

3 ἐγίνοντο i: ἐγένοντο. — 4 ἐγίγνετο i. — 5 ἀπαιδ.] add. καὶ ἀναισχυντίαν (p. 139, 11 sq.) i V. — 6 μὲν (ci. Bk.) add. W. — 11 εἰπών A C Bk.: προειπών (v. 6) cett. Fr. — 12 ἀποληψόμενοι del. Cob. — 13 ἐν τ. λ. scr.: καὶ τ. λ. δεινὸς fq, καὶ ἐν (κἂν Markl. Fr.) τ. λ. δ. al., καὶ δ. ἐν τοῖς λ. i. Cf. I, 119. — 15 sq. τῶν om. A W.; τῶν Φωκέων ἱερῶν i; an περὶ Φωκέων? Cf. tamen v. 21. — 16 τῶν Δελφῶν i. — τῶν ante Ἀμφ. om. A W. — 19 μὴ δυνατὸν] ἀδύνατον A.

καὶ τοὺς ὅρκους αὐτῶν ἀνέγνων, ἐν οἷς ἔνορκον ἦν
τοῖς ἀρχαίοις, μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων
ἀνάστατον ποιήσειν, μηδ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν
μήτ' ἐν πολέμῳ μήτ' ἐν εἰρήνῃ, ἐὰν δέ τις ταῦτα
παραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον καὶ τὰς πόλεις ἀνα- 5
στήσειν, καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ, ἢ συνειδῇ
τι, ἢ βουλεύσῃ τι κατὰ τῶν ἱερῶν, τιμωρήσειν καὶ
χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει· καὶ προσῆν
116 τῷ ὅρκῳ ἀρὰ ἰσχυρά. τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων
ἀπεφηνάμην, ὅτι μοι δοκοίη δίκαιον εἶναι μὴ περιορᾶν 10
κατεσκαμμένας τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις. ὅτι δ' ἦσαν
Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι, κατηριθμησάμην ἔθνη δώ-
δεκα τὰ μετέχοντα τοῦ ἱεροῦ, Θετταλούς, Βοιωτούς,
οὐ Θηβαίους μόνους, Δωριέας, Ἴωνας, Περραιβούς,
Μάγνητας, ⟨Δόλοπας,⟩ Λοκρούς, Οἰταίους, Φθιώτας, 15
Μαλιέας, Φωκέας. καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστόν ⟨τε⟩
ἔθνος ἰσόψηφον γιγνόμενον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλαχίστῳ,
⟨καὶ⟩ τὸν ἥκοντα ἐκ Δωρίου καὶ Κυτινίου ἴσον δυνά-
μενον Λακεδαιμονίοις, δύο γὰρ ψήφους ἕκαστον φέρειν
ἔθνος, πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν Ἐρετριᾶ καὶ Πριηνέα 20
117 τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταὐτά. τὴν

1 *αὐτῷ* (hiat.) ci. Bk.; del. Cob. W. — 5 *στρατεύσειν* klq Fl. (Fr.): *στρατεύειν*. — 7 *ἱερῶν* gm^{1}V (Fr.): *ἐν ἱερῷ* a, *ἐν τῷ ἱερῷ* cett. — 8 *χειρὶ καὶ ποδὶ* i (schol.) Bk. Fr.: *ποδὶ καὶ χειρί*. V. III, 109. 120. — 10 *μοι* i: *ἐμοὶ* (Fr.). — *δοκοίη* i: *δοκεῖ* cett. Fr. (*δοκοῖ* Bk.). — 11 *δ'*] *δὴ* B. — 12 *κατηριθμ.* ACV (Fr.): *καὶ ἠρ.* — 13 *τὰ* om. df Barb. — 14 *Δωριᾶς* Fr. — 15 *Δόλοπας* add. Tittmann Turr. (Fr.); id. post *Λοκρ.* inserit Sch. — 16 *Μαλαιεῖς* i, *Μαλεεῖς* cett.; *Μαλιεῖς* Scalig. Bk., *Μαλιᾶς* Fr. — *Φωκέας* Fl. Fr.: *Φωκεῖς*. — addidi *τε* et v. 18 *καί*. — 17 *ἐλαχίστῳ* i (Scalig., cf. schol.): *ἐλάττονι* (Fr.). — 18 *ἐκ Δ. καὶ*] *τῶν Δωριέων ἐκ Κυτ. ⟨καὶ Ἐρινεοῦ⟩*? Cf. schol. — *Κοιτινίου* B. — 19 *φέρειν* scr. c. Markl.: *φέρει* (hiat.). — 20 *Ἐρετριᾶ* Fr. Sch.: *ἐρετρία* e, *-ιέα* cett. — *καὶ Πριηνέα* om. Af^1. — 21 *τοῖς Ἀθ.* om. el. — *τοῖς ἄλλοις* ek^{1}l.

μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς στρατείας ταύτην ὁσίαν καὶ δικαίαν ἀπεφηνάμην εἶναι· συλλεγέντων δὲ τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν καὶ τυχόντων σωτηρίας καὶ ψήφου, τοὺς αἰτίους τῆς ἐξ ἀρχῆς καταλήψεως τοῦ ἱεροῦ δίκης 5 *ἠξίουν τυχεῖν, μὴ τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς χειρουργήσαντας καὶ βουλεύσαντας, τὰς δὲ πόλεις παρεχούσας εἰς κρίσιν τοὺς ἀδικήσαντας ἀζημίους εἶναι. „εἰ δ' ἐπεξελθὼν δυνάμει βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων ἀδικήματα, παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς οὐκ ἀπολήψῃ χάριν· οὐ-* 10 *δὲ γὰρ ἂν δύναιο αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, ἡλίκα Ἀθηναῖοι πρότερον, ὧν οὐ μέμνηνται· οὓς δ' ἐγκαταλείψεις, ἀδικήσεις, χρήσῃ δ' ἐχθροῖς μείζοσιν, ἀλλ' οὐ φίλοις.“*

Ἵνα δὲ μὴ διατρίβω τοὺς ἐκεῖ λόγους ῥηθέντας 118 15 *νυνὶ πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς διεξιών, ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι, ἐγὼ δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὲν οὖν ἐρρήθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν, ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχό-* 20 *μεθα, ἀλλ' ὡς Φίλιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἀγαθὸν ἐργάσασθαι δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μηδὲν ὧν ἦν δυνατὸς ἐλλιπών; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν παραλείπω.*

Εἶπε δέ, ὡς ἐψευδολόγουν φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν 119 25 *τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινάς, καὶ τοὺς Εὐβοέας ὡς*

1 *ταύτην* scr.: *ταύτης*. — 2 *ἁπάντων τῶν* i. — 9 *βοηθήσεις* Cob. — *ἀπολήψει* s Fr. — 9 sq. *οὐδὲ* i: *οὐ*. — 10 *αὐτὸς* Aif. — 12 *ἀδικήσας* Lobeck Bk. Fr., om. *δ'* cum a[1]gm[1]V (hiat.). — 14 *ῥηθ. λόγ.* i. — 15 *νυνὶ* i W.: *νῦν* Fr. — 17 *εἰς* agiV Fl Fr. (cf. 46): *πρὸς*. — 19 sq. *εὐχόμεθα* Fr. — 21 *ἀγαθὸν ἐργασ.* i: *ἐργ. ἀγ.* (hiat.) cett. Fr. — 22 *ὧν ἦν δ.*] *δυνατὸς ὢν* i. — *ἐλλιπὼν* Hamak.: *ἐλλείπων* (Fr.). — 24 *ὀλ. ἡμ.*] *δι' ὀλ. καιρῶν* A. — 25 *Εὐβοᾶς* Fr.

ἐφόβουν, προάγων εἰς ἐλπίδας κενὰς ὑμᾶς. ὃ δὲ ποιεῖ, καταμάθετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ παρὰ Φιλίππῳ μὲν ὧν ἠξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἥκων ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας Βοιωτίαν δίκαιον ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θήβας. τοῦτο οὐκ ἀπαγγεῖλαι, 5
120 ἀλλ' ὑποσχέσθαι μέ φησιν. ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἐξαίφνης ὁμόνοιαν, ἄλλως τε καὶ προστεταγμένον ἡμῖν, πράττειν ἀγαθὸν ὅ τι ἂν δυνώμεθα[, ἐν τῷ ψηφίσματι]· τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτός, 10 φοβεῖν τὰ τῶν μειζόνων ἀπόρρητα. ταῦτα οὐ διηγήσασθαί με φησίν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι τὴν Εὔβοιαν παραδώσειν. ἐγὼ δὲ ὑπειλήφειν δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσαν βουλεύεσθαι μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον εἶναι. 15

121 Διέβαλλε δὲ κἀκεῖνον διαιρούμενος τὸν λόγον, ὡς ἀπαγγέλλειν τἀληθῆ βουλόμενος, ὑπ' ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους κωλυθείη. ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἡδέως ἂν ἐροίμην, εἴ τις πώποτε Ἀθηναίων πρεσβευτὴς ἐκπεμφθείς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλ- 20 λειν, καὶ ταῦτα παθὼν καὶ ἀτιμασθεὶς ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τούτους ἔγραψεν ἐπαινέσαι καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἥκων ἀπὸ τῆς ὑστέρας

1 κενὰς Markl. (I, 171. III, 91): τινὰς. — 2 ἄνδρες addidi ex p. — 3 sq. ἀπήγγειλα i. — 4 δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι Βοιωτίαν (-ίας), οὐ τὴν Β. Θήβας (Θηβῶν) Alex. π. σχημ. p. 480 W. — 7 ὑμῶν gmi (R. Bk.): ἡμῶν (Fr.). — 8 ἄλλως τε καὶ scr.: καὶ τὸ ACh Bk.; ὡς καὶ τὸ cett. (Fr.). — 9 sq. ἐν τῷ ψ. seclusi. — 10 αὐτός Af¹h Cob.: αὐτούς (αὑτούς Turr. Fr.). — 11 sq. διήγησθαι l, διηγῆσθαι Hamak. W. — 14 βουλεύεσθαι μέλλ. kl; βουλεύσασθαι e. — 14 sq. puto τῶν Ἑλληνικῶν (hiat.), cf. 59. — 18 ἡδ. ἂν ὑμ. hq. — 19 πρεσβεῦσαι Ah — 22 γέγραφεν Hamak.

πρεσβείας, ἐν ᾗ φησι τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἀνατραπῆναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς ἐπῄνει, ἀλλ' ἀπαγγείλαντος πρὸς τὸν δῆμον ἐμοῦ τοὺς περὶ 122 *τῶν Ἀμφικτυόνων λόγους καὶ Βοιωτῶν, οὐχ ὥσπερ* 5 *νῦν συντέμνοντος οὐδ' ἐπειγομένου, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην κατὰ ῥῆμα ἀκριβέστατα, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεχομένου, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων καὶ διερωτώμενος, εἰ τἀληθῆ καὶ ταὐτὰ ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους, ἅπερ πρὸς Φίλιππον* 10 *εἶπον, πάντων μαρτυρούντων καὶ ἐπαινούντων με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἔφη με, ὥσπερ ἐκεῖ [εἶπον], οὕτως ἐν τῷ παρόντι λέγειν, ἀλλ' ἐκεῖ διπλασίως ἄμεινον. καὶ τούτων ὑμεῖς οἱ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν ἐστέ μοι μάρτυρες. καίτοι τίς ἂν* 123 15 *αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθύς, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτων; φῂς γάρ με ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστέρᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων μοι φαίνῃ. κἀκείνης μὲν ἅμα κατηγορῶν οὔ φῂς κατη-* 20 *γορεῖν, τῆς δ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους κατηγορεῖς. καίτοι εἰ τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας· καὶ Φίλιππος εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύδετο, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἧπερ συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. οὐκοῦν ἡ μὲν προτέρα πρεσβεία τὸν καιρὸν* 25 *τοῦτον εἶχεν, ἡ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίγνετο.*

Τίνες οὖν ἦσαν αἱ ἀπάται, ταῦτα γὰρ τοῦ γόη- 124

4 *καὶ Βοιωτῶν* del. W. — 5 *ἐδυνάμην ἐγὼ* i. — 7 *πρέσβεων* i. — 8 *καὶ διερωτώμενος* om. f[1] (W.), *καὶ* om. A; *καὶ ἐρωτ.* Cob. — 12 secl. *εἶπον* (hiat.). — 13 *διπλασίῳ* Bk. W. (hiat.). Cf. Arist. Av. 1578. — 17 *προτέρᾳ* (cf. 24) i Bk.: *πρώτῃ* (Fr.). — 18 *ὑστέρᾳ* eilV (Fr.): *ὑστεραίᾳ*. — 22 *ὁ Φίλ.* i. — 23 *ἧπερ* HWolf Bk. Fr.: *εἴ τι* i, *εἴπερ* cett. — 26 *ταῦτα*] *τὰ* c. lac. k. — *τοῦ γόητος*] i. e. demonstrant *τὸν γόητα*.

τος ἀνθρώπου, ἐξ ὧν εἴρηκε λογίσασθε. εἰσπλεῖν
μέ φησιν ἐν μονοξύλῳ πλοίῳ κατὰ τὸν Λοιδίαν ποτα-
μὸν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν τὴν
δεῦρο ἐλθοῦσαν Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ Λεω-
σθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τοὺς συκοφάντας, οὐ 5
δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι, ὃν οὐκ ὀκνοῦσί
τινες ἀποφαίνεσθαι μετὰ Καλλίστρατον τὸν Ἀφι-
125 δναῖον τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι· οὐδ' αὐτὸς
ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντειπεῖν Δημοσθένης ὑπὲρ ὑμῶν
οὐκ ἠδυνήθη· οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ 10
τῷ γράφειν μέγα φρονῶν· ἀλλ' ὡς ἔοικε τὸ πρᾶγμα
ἐμοῦ προσεδεῖτο. καὶ λέγεις μέν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ'
ἡμέραν πολλάκις μόνος μόνῳ διελεγόμην, αἰτιᾷ δὲ
εἰσπλεῖν με νύκτωρ κατὰ τὸν ποταμόν· οὕτω νυκτε-
126 ρινῆς ἐπιστολῆς τὸ πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' οὐδὲν ἀλη- 15
θὲς λέγεις, ἥκουσι μὲν μαρτυρήσοντες μεθ' ὧν συνε-
σίτουν, Ἀγλαοκρέων ὁ Τενέδιος καὶ Ἰατροκλῆς ὁ Πα-
σιφῶντος, μεθ' ὧν ἑξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας
ἀνεπαυόμην, οἳ συνίσασίν μοι μηδεμίαν πώποτε ἀπ'
αὐτῶν νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός· ἄγομεν 20
δὲ καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ παραδίδομεν εἰς βάσανον.
καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ συγχωρήσει ταῦθ' ὁ κατήγορος,
καταλύω· παρέσται δὲ ὁ δημόσιος καὶ βασανιεῖ ἐναν-

2 Λοιδίαν Harp. Phot. Suid. (R. W.): Λυδίαν (Fr.). — 6 ἐπιστ. ἐπιδ. i. — 9 ὑπὲρ ὑμῶν om. i¹. — 10 ἐδυνήθη Fr. — 10 sq. ἐπὶ τῷ HWolf Fr.¹: περὶ τὸ. — 11 γράφειν AC: γρ. λόγους (Fr.). — 13 πολλάκις om. AC. — 19 μοι i: ἐμοὶ (Fr.). — 20 ἄγομεν ... 21 παραδίδομεν C Bk. Fr.¹ („nos contubernales"): ἄγωμεν ... παραδιδῶμεν. — 22 συγχωρεῖ schol. — ταῦθ' add. iV schol. Sch.: om. Fr. (hiat.). — 23 λύω A. — παρέσται ... p. 147, 1 ὑμῶν Thom. Mag. p. 94. — ἤδη post παρέσται δὲ (hiat.) add. BCV Fr., post δημ. i; om. A Thomas. — δημόσιος klC Thom: δήμιος (Fr.).

τίον ὑμῶν, ἂν κελεύητε. ἐνδέχεται δὲ τὸ λοιπὸν μέρος
τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι· πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας
ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. κἂν φῶσιν 127
ἀπόκοιτόν με τουτωνὶ πώποτε τῶν συσσίτων γεγονέναι,
5 μὴ φείσησθέ μου ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἀναστάντες
ἀποκτείνατε. ἐὰν δ' ἐξελεγχθῇς ψευδόμενος Δημό-
σθενες, τοιαύτην δίκην δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος
εἶναι καὶ μὴ ἐλεύθερος ἐναντίον τούτων. κάλει μοι
τοὺς οἰκέτας δεῦρο ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν συμ-
10 πρέσβεων ἀναγίγνωσκε μαρτυρίαν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ τοίνυν οὐ δέχεται τὴν πρόκλησιν, οὐδ' ἂν 128
φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γενέσθαι, λαβέ μοι
τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἔπεμψε. δῆλον
15 γὰρ ὅτι μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται, δι' ἣν ἠγρυ-
πνοῦμεν γράφοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἀκούετε ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι „τοὺς ὅρκους ἀπο- 129
δέδωκα“ φησὶ „τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι,“ καὶ τῶν συμ-
20 μάχων τῶν ἑαυτοῦ τοὺς παραγενομένους κατ' ὄνομα
γέγραφε, καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τοὺς δ'
ὑστερήσαντας τῶν συμμάχων ἀποστελεῖν φησι πρὸς

1 δὲ om. CV, ὧδε i. — 3 διαμεμετρ. cf. Harp. s. v. (falso ἐν τῷ κ. Κτησ.). — 4 τούτων Af, om. q Barb. — συσσ. Bait. Fr.: συσσ. βασανιζόμενοι. — 10 ἀνάγνωθι i. — 11 ΠΡΟΚΛ. ΜΑΡΤ. Sch. — 14 ὁ om. i Fl. — ἔγραψε i. — 15 μεγάλα] τὰ μεγ. B Fl., καὶ μ. ci. Saupp. W., πάνυ μ. R. — 18 ἀκούετε i Bk. Fr.: ἠκούσατε e, ἀκούσατε cett. — δικασταί add. i Bk.: om. agfV Fl. Fr., Ἀθηναῖοι al. — 18 sq. ἀποδέδωκα gi Bk.: ἀπέδωκα (Fr.). — 21 γέγραφε aki (Fr.): γέγραφα.

ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι Φίλιππον μεθ' ἡμέραν ἄνευ ἐμοῦ;

130 Ἀλλ' ἔμοιγε νὴ τοὺς θεοὺς οὗτος δοκεῖ τοῦτο μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων εὐδοκιμήσει· εἰ δὲ μικρὸν ἐπισχὼν δόξει πονηρότατος τῶν Ἑλλήνων (5) εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φροντίζειν. τί γὰρ ἄν τις τοιούτῳ πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος οὐ τοῖς αὐτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγ- (10) γελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκου τοῦ Φωκέων τυράννου δρομοκήρυκες τἀνθένδε ἐκεῖσε διήγγελλον, πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοί, εἴσω Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο καὶ τὰς πόλεις τὰς αὑτῶν παρέδοσαν.

131 ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμηχάνηται, τὰ δ' ἐν (15) Φωκεῦσι διεφθάρη πράγματα πρῶτον μὲν διὰ τὴν τύχην, ἣ πάντων ἐστὶ κυρία, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου καὶ τὸν δεκέτη πόλεμον. τὸ γὰρ αὐτὸ ηὔξησέ τε τῶν ἐν Φωκεῦσι τυράννων τὰ πράγματα καὶ καθεῖλε· κατέστησαν μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν τολμήσαντες τῶν (20) ἱερῶν χρημάτων ἅψασθαι, καὶ διὰ ξένων τὰς πολιτείας μετέστησαν, κατελύθησαν δ' ἀπορίᾳ χρημάτων,

132 ἐπειδὴ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα. τρίτον δ' αὐτοὺς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις, τέταρτον δ' ἡ Φα- (25)

3 οὗτος scr.: οὑτοσί. — 4 μεταξὺ] με κακῶς A. — εὐδοκιμήσει V Bk. Fr.: εὐδοκιμήσῃ. — 6 φροντίζειν Dobr.: φροντίζει (Fr.). Cf. I, 176. — 12 δρομοκήρυκες] v. Harp. s. v. — 14 παρεδέχοντο A. — 16 et 17 διὰ om. A. — 18 δεκέτη γρ a W.: δεκαετῆ. Cf. III, 148. — 20 μὲν γὰρ] μὲν el W. — 22 malim μεταστῆσαι. — 23 ἐπειδὴ...ὑπάρχ. Thom. p. 242. — τρίτη Adf. — 25 συνήθης Afgim.

λαίκου περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πραγμάτων ἄγνοια.
ἡ μὲν γὰρ Θετταλῶν καὶ Φιλίππου στρατεία πρό-
δηλος ἦν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότερον ἢ τὴν πρὸς
ὑμᾶς εἰρήνην γενέσθαι, πρέσβεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ
5 Φωκέων, βοηθεῖν αὐτοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλό-
μενοι παραδώσειν Ἀλπωνὸν καὶ Θρόνιον καὶ Νίκαιαν,
τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ψηφι- 133
σαμένων δ' ὑμῶν παραδοῦναι Προξένῳ τῷ στρατηγῷ
τοὺς Φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα πληροῦν
10 τριήρεις, καὶ τοὺς μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν ἐξιέναι,
ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδησαν οἱ
τύραννοι τοὺς πρέσβεις τοὺς ἐπαγγειλαμένους ὑμῖν
παραδώσειν τὰ φυλακτήρια, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς
τὰς μυστηριώτιδας σπονδὰς ἐπαγγέλλουσι μόνοι τῶν
15 Ἑλλήνων Φωκεῖς οὐκ ἐσπείσαντο. καὶ πάλιν Ἀρχιδά-
μου τοῦ Λάκωνος παραλαμβάνειν ὄντος ἑτοίμου τὰ
χωρία καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπείσθησαν, ἀλλ' ἀπεκρί-
ναντο αὐτῷ τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι καὶ μὴ τὰ
παρ' αὐτοῖς. κἀνταῦθα οὔπω διελέλυσθε Φιλίππῳ, 134
20 ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περί τε τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε,
καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἠκούετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς
οὐ παραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια

1 μελλόντων om. Af[1]. — 3 πρότερον ἢ i: πρ. πρὶν AC W., πρότ. πρὶν ἢ cett. Fr. — 4 ὑμᾶς dq Barb. (Fr.): ἡμᾶς. — πρὸς] ὡς h. — ἡμᾶς gkm. — 6 Θρόνιον Harp. — Νίκαιαν Harp. s. v. — 8 ἡμῶν A. — 9 ταῦτα . . . 10 μέχρι om. e[1]kl. — 10 τετταράκοντα i Scaliger: τριάκοντα (Fr.), quod parum videtur. Cf. Dem. III, 4. — ἐτῶν scr. (ut Dem. l. c. al.): ἔτη γεγονότας (γεγον. del. Cob.). — 11 τῷ Πρ. Fl. — 12 ἐπαγγειλαμένους i Wolf: ἐπαγγελλομένους (ἐπηγγελμ. Ham., coll. p. 150. 3). — 13 παραδώσειν (v. 6) a Fl. (Fr.): παραδοῦναι (v. 11). — 14 ἀπαγγέλλουσι a[2]dfq, περιαγγ. Cob. (it. p. 150. 1). — 17 καὶ om. i. — φυλάξειν A. — 18 καὶ] τὸ el. — μὴ τὰ i (Fr.): μηδὲ a, μὴ cett.

ἐπαγγέλλοντες μόνους τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀπέφαινον Φωκέας οὐ δεδεγμένους τὰς σπονδάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεῦρο ἐληλυθότας πρέσβεις δεδεκότας. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ Προξένου τοῦ στρατηγοῦ πρεσβεύσαντας εἰς Φωκέας, 5 Καλλικράτην καὶ Μεταγένην, καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

135 Ἀκούετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων παραναγιγνωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ 10 τῶν μαρτύρων ὑμῖν προσδιαμαρτυρούντων, ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτήν, Φάλαικος ὁ τῶν Φωκέων τύραννος ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίστει, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν.

136 Ἀλλ' οὗτος μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόει; ὑμεῖς 15 δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πῶς διέκεισθε; οὐ πάντες προσεδοκᾶτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶντά ⟨τ'⟩ αὐτῶν τὴν θρασύτητα, καὶ τῷ μὴ βούλεσθαι δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπαυξῆσαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ' ἡμῶν τἀναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες 20 προσέκρουον φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ διηπειλοῦντο [τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν]; αὐτοὶ δὲ οὐκ ἠπόρουν καὶ ἐφοβοῦντο οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ

1 ἐπαγγέλλ. Turr. Fr. (p. 149, 14): ἀπαγγ. — ἀπέφηναν omnes. — 3 δεδεκότας dk Barb. (Fr.): δεδηκ. — 4 μοι om. A. — 9 ἄνδρες add. aeV Fl. Bk., om. Fr. — 11 προσδιαμαρτυρούντων Hamak.: -ρησάντων (Fr.). — 12 sq. ὁ τ. Φ. τύρ. (130) del. Cichorius, Ortner. — 16 πάντως Afq Barb. — 17 ⟨τ'⟩ Dobr. — 18 καὶ τῷ HWolf (Fr.): καὶ τὸ codd., διὰ τὸ Bait., καὶ Saupp. Cf. Dem. XVIII, 273 (Sakorr.). — 19 ἐπαυξῆσαι Saupp. (cf. schol. f): ἐπασκῆσαι (Fr.). — 20 Θηβαίους f[1]. — 21 διηπειλοῦντο Cob.: διηπείλουν. Cf. I, 43. — 22 secl. τοῖς ... πρ. (23 οἱ ... πρ. del. Sakorraphos).

δὲ οὐ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὑτῶν φάσκοντες
τὴν στρατείαν εἶναι; τῶν δ' ἑταίρων τινὲς τῶν Φιλίπ- 137
που οὐ διαρρήδην πρός τινας ἡμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν
Βοιωτοῖς πόλεις κατοικιεῖ Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' οὐκ
5 ἐξεληλύθεσαν πανδημεί, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν;
ὑμῖν δὲ ταῦθ' ὁρῶν οὐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος,
ἐξιέναι πάσῃ τῇ δυνάμει βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις;
οἱ δὲ νῦν πολεμικοὶ καὶ τὴν εἰρήνην ἀνανδρίαν κα-
λοῦντες, οὐ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν εἰρήνης καὶ
10 συμμαχίας ὑμῖν γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ
τοὺς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος; πό- 138
τερον οὖν ἐγὼ τοὺς προγόνους ἐκώλυσα τὸν δῆμον
μιμεῖσθαι, ἢ σὺ καὶ οἱ μετὰ σοῦ συνεστηκότες ἐπὶ τὰ
κοινά; καὶ πότερον ἦν ἀσφαλεστέρα καὶ καλλίων Ἀθη-
15 ναίοις ἡ ἔξοδος, ἡνίκα ἤκμαζον μὲν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς,
ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνὸν καὶ Νίκαιαν,
οὔπω παραδόντος Φαλαίκου Μακεδόσι, τὰς σπονδὰς
δέ, οἷς ἐμέλλομεν βοηθεῖν, τὰς μυστηριώτιδας οὐκ ἐδέ-
χοντο, Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελείπομεν, ἢ μεταπεμ-
20 πομένου μὲν Φιλίππου, ὅρκων δ' ἡμῖν καὶ συμμαχίας
γεγενημένης, Θετταλῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἀμφικτυό-
νων στρατευόντων; οὐ πολλῷ καλλίων οὗτος ἦν ὁ 139
καιρὸς ἐκείνου, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν καὶ ἅμα
φθόνον ἐσκευαγώγησαν ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀθηναῖοι,

3 τινας ἡμῶν k Bk. Fr.: ἡμᾶς el, τινας ὑμῶν cett. — 4 κατοικεῖ codd. praet. q Fl. m². — 6 ὁ om. A. — 7 τῇ om. A. — 8 πολέμιοι A. — καὶ om. ek. — 10 ἡμῖν i, ὑμῖν post γεγεν. el, om. W. — 14 πότερα el. — 15 μὲν Dobr. Fr.¹: ἐν. Cf. III, 163 (Sch.). — 16 ⟨καὶ Θρόνιον⟩ καὶ Ν. (§ 132) Sch. — 17 οὔπω h Fl. (Fr.): om. Aagm¹df Barb., μήπω al. — 19 κατελείπομεν Bk. Fr.: κατελίπομεν. — ἢ add. h Fl. Bens. Sch. (Fr.¹). — 22 συστρατ. Dobr. — ὁ κ. οὗτος ἦν el, ἦν ὁ κ. ἦν οὗτος k. — 23 ἅμα καὶ Poutsma.

πρεσβεύοντος ἐμοῦ τὴν τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ
κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν
ὡς οὐ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν οὐδέπω
καὶ τήμερον ἠθέληκάς με εἰσαγγεῖλαι παραπρεσβεύσα-
σθαι; οὐ γὰρ δὴ φθονήσας γέ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα 5
140 τιμημάτων. τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων
καὶ δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ τεθορυβη-
μένης καὶ τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν οὐ παρόντων, Θετ-
ταλῶν δὲ Θηβαίοις προσθεμένων διὰ τὴν ὑμετέραν
ἀβουλίαν καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἣ προϋπῆρχε 10
Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τοὺς ὁμή-
ρους λαβόντες Φωκεῖς κατηλόησαν, Φαλαίκου δὲ πρὶν
ἐμὲ ἐλθεῖν καὶ Στέφανον καὶ Δερκύλον καὶ τοὺς ἄλλους
141 πρέσβεις ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδου, Ὀρχομενίων δὲ
περιφόβων ὄντων καὶ σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτησάν- 15
των, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, παρεστηκότων
μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων, ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας
φανερᾶς Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους καὶ Θετταλούς, τότε
ἀπώλοντο αἱ πράξεις οὐ δι' ἐμέ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν
προδοσίαν καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα 20
142 δ' οἶμαι τούτων ἔργῳ σημεῖα ἐπιδείξειν. εἰ γάρ τι
τούτων ἀληθὲς ἦν ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρουν ἄν μου
Βοιωτῶν καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν ἐξεβε-
βλήκειν, τοὺς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν· νῦν δ' οὐχὶ τὰ
συμβάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν 25

1 πρ. ⟨τὴν⟩ ἐπὶ Fr.[1] Sch. Cf. p. 153, 3. — 2 με] μὲν Ham. — 3 οὐδέπω scr. (Dem. XXI, 81. 91. 157 al.)] οὔπω. — 5 φθονήσας scr.: φθονήσεις eikgmV, φθονεῖς al. Fr. — 7 ὑμετέρας i. — 12 κατέλευσαν Dobr., sed v. Plut. Mor. 244 B (Tayl.); Phot. Lex. — 13 καὶ τοὺς ἄλλους scr.: καὶ (εἰς Fl.) τοὺς Ἀμφικτύονας (καὶ τοὺς ⟨εἰς⟩ Ἀ. Wolf). — 21 ἔργῳ scr. coll. I, 25: ἐγώ. — 23 Βοιωτῶν e Dobr.: Βοιωτοὶ (Fr.). — καὶ om. A. — 24 ἐκώλυσα] ἀπέλυσα A. — οὐ kl.

ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες οἱ φεύγοντες Βοιωτῶν ᾕρηνταί μοι συνηγόρους, ἥκουσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων πρέσβεις, οὓς ἐγὼ τὴν τρίτην πρεσβείαν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβεύων ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχει-
5 ρούντων λέγειν, ὡς δεῖ τοὺς ἡβῶντας ὠθεῖν κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ παρήγαγον εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας, ὥστε ἀπολογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος ὑπόσπονδος ἀφεῖτο, οἱ δὲ ἀναίτιοι ἀποθνήσκειν ἔμελλον, συναγορεύοντος δ' ἐμοῦ διεσώθησαν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, 143
10 κάλει μοι Μνάσωνα τὸν Φωκέα καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ᾑρημένους. ἀνάβηθι δεῦρο, Λίπαρε καὶ Πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόδοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, ἥνπερ ἐγὼ ὑμῖν.

15 ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ.

Πῶς οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγοροῦντος μὲν Δημοσθένους τοῦ Θηβαίων προξένου καὶ πονηροτάτου τῶν Ἑλλήνων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων καὶ Βοιωτῶν ἁλοίην;

20 Ἐτόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις 144 περιπίπτω. φησὶ γάρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς πορνείας φήμην παρειλήφασι, τὸν δ' Ἡσίοδον ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα λέγειν,

φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
25 πολλοὶ φημίξωσι· θεός νυ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

1 συνηγορεῖν ahm Fl. — 3 ⟨τὴν⟩ ἐπὶ (ci. R.) Fr.[1], cf. p. 152, 1. — 4 Οἰτεὶων f. — 7 post Φάλ. additum τύραννος (ὁ τύρ. g) del. Dobr. Fr. — 9 δέ μου f. — διέσωσαν A. — 12 Πύθων B (Fr.). — 13 ἀπόδος A. — μοι om. kl. — σωτηρίαν om. Ahf. — 22 κατ'] καὶ ek, om. C. — 24 sq. cf. I, 129. — λαοὶ πολλοὶ i Fr.: π. λ. (om. λαοὶ el). — 25 φημίξωσι Turr. Fr.: φημίξουσι Aif Barb., -ίζουσι dV, -ίζωσι Bq.

τὴν δ' αὐτὴν ταύτην ἥκειν νῦν θεὸν ἐμοῦ κατηγοροῦσαν· πάντας γὰρ λέγειν, ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππου.

145 εὖ δ' ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι πλεῖστον διαφέρει φήμη καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ οὐ κοινωνεῖ διαβολῇ, διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐστι συκοφαντίᾳ. διοριῶ 5 δ' αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς. φήμη μέν ἐστιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐστίν, ὅταν πρὸς τοὺς πολλοὺς εἷς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλών, ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις πρός τε τὴν βουλὴν δια- 10 βάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν ὡς θεῷ, τῶν δὲ συκοφαντῶν ὡς κακούργων δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμεθα. μὴ οὖν σύναγε εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις.

146 Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων 15 ἠγανάκτησα, μάλιστα δὲ ἡνίκα ᾐτιᾶτό με εἶναι προδότην· ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις φανῆναί με ἔδει θηριώδη καὶ τὴν ψυχὴν ἄστοργον καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. τοῦ μὲν οὖν ἐμοῦ βίου καὶ τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμαστὰς ἱκανοὺς 20 εἶναι νομίζω· ἃ δ' ἐστὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσύνοπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ πλεῖστα καὶ καλῶς ἔχοντα ἐκ τῶν νόμων δρᾶν ἀναβιβῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς παρακαταθήκας, ἃς οἴκοι

1 ἥκειν νῦν θεὸν ἐμοῦ κατ. i: θ. ἥκ. νῦν (νῦν om kl) κατ. ἐμοῦ cett., ex scholio σύνταξιν indicante. — 2 ἔχειν A ἔχει f[1]. — 5 συκοφαντίᾳ Herw. Cob. (τῇ σ. Scalig. Tayl.): συκοφαντία dq Barb., καὶ συκοφαντία (v. 4) cett. — 6 ἐγὼ σαφῶς i. — μέν] μὲν γάρ (v. 4) i. — 12 τῶν δὲ] τῇ δὲ φήμῃ τῶν Af[1]. — 12 sq. δημ. . . . ποιούμ. Thomas 278. — προβολὰς Harp. s. v. — 15 ἐπὶ om. A. — 16 εἶναί με hik C. — 17 τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ Ham. — εἶναι superscr. φανη f. — ἔδει A: om. dfh Barb., δεῖ cett. (Fr.). — 18 ἄστοργον] καὶ τὸν λόγον A. — 19 πρότ. ἁμαρτ. i. — οὖν om. A. — 23 καὶ] καὶ τὰ k. — νόμων i, cf. schol.: ἐμῶν (Fr.).

καταλιπὼν εἰς Μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ μὲν γὰρ 147
Δημόσθενες ταῦτα ἐπλάσω ἐπ' ἐμέ, ἐγὼ δ' ὡς ἐπαιδεύ-
θην καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι. οὑτοσὶ μέν ἐστί μοι πα-
τὴρ Ἀτρόμητος, σχεδὸν πρεσβύτατος τῶν πολιτῶν· ἔτη
5 *γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐνενήκοντα καὶ τέτταρα· συμβέβηκε*
δὲ αὐτῷ νέῳ μὲν ὄντι, πρὶν τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι διὰ
τὸν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ
τῶν τριάκοντα στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀριστεύειν
δ' ἐν τοῖς κινδύνοις, εἶναι δ' ἐκ φατρίας τὸ γένος, ἣ
10 *τῶν αὐτῶν βωμῶν Ἐτεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς*
Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν
δῆμον, ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρους 148
δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς ἅπαν-
τας, ἣ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαίνεται φο-
15 *βουμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας καὶ διηπορημένη.*
καίτοι Δημόσθενες ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τοῦ
[αὑτῆς] ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον καὶ μετέσχε τῶν πολιτι-
κῶν κακῶν· σὺ δὲ ⟨ὁ⟩ ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι, οὐ γὰρ

1 *ἐν Μακεδονίᾳ* A. — *μὲν γὰρ* Fr.: *μὲν οὖν* fV Barb., *μὲν* cett. Bk. — 2 *Δημ.* ikl W.: *ὦ Δημ.* — *ὡς ⟨καλῶς⟩* Markl. — 3 *⟨ὀρθῶς⟩ καὶ* Dobr., *καὶ δὴ* pro *καὶ δικαίως* Herw. — *οὗτος* i. — *ἐστί μοι* i: *μοι ἐστὶ* (Fr., hiat.). — 4 sqq. cf. Apollon. Vit. § 9 sq. — 5 *καὶ τέττ.* . . . 8 *τριάκ.* om. A. — 5 sq. *συμβέβηκε δὲ* i: *καὶ σ.* (Fr.). — 9 *κινδ.*] *κινδ. εἰληφέναι* i. — *εἶναι* ... 11 *ἱέρεια* post *εἶπον* 12 pon. Sch. Sed ita adversis frontibus inter se pugnabunt quae de militia Asiana dixit quaeque de reditu populi per patrem quoque suum confecto infert; non debent autem pugnare videri. — *φρατρίας* Scal., Bk. Cf. Meisterhans³ 82b. — 11 *συγκ.* . . . 12 *εἶπον*] quasi per parenthesin haec ex superioribus (§ 78) repetuntur. — 12 *καὶ*] *που καὶ* i, cf. § 167. — 14 *φαίνεται* A, cf. Apsin. IX, 592 W. = 324 Hammer (*προφ.*, sed sine *πρὸ τῶν ὀφθ.*). — 16 *Δημ.* l W.: *ὦ Δ.* cett. Fr. (hiat.). Cf. v. 2. — 17 *αὑτῆς* del. Cob.; *ἀνδρὸς αὑτῆς* i. — *εἰς Κόρ.* Aa¹mV Fl. (Bk. Fr.): *ἐπὶ τ. τρ. εἰς Κ.* cett. — 18 *ὁ* add. (Bk.) W.

ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ, ἐγράφης λιποταξίου, καὶ τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον χρήμασι πείσας ἐσώθης, ὃν ὕστερον μετὰ Ἀριστάρχου συναπέκτεινας, καὶ οὐ καθαρὸς ὢν εἰς τὴν ἀγορὰν
149 ἐμβάλλεις. Φιλοχάρης δ' οὑτοσί, ὁ πρεσβύτατος ἀδελ- 5
φὸς ἡμῶν, οὐκ ἀγεννεῖς διατριβάς, ὡς σὺ βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρίβων, καὶ μετὰ Ἰφικράτους συνεστρατευμένος, καὶ συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν, ἥκει δεησόμενος ὑμῶν ἐμὲ σῶσαι. Ἀφόβητος δ' οὑτοσί, ὁ νεώτατος ἡμῶν ἀδελφός, πεπρε- 10
σβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως τῶν ὑμετέρων προσόδων ἐπιμεληθείς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα παρα- 15
κατακλίνων, ὥσπερ σύ, πάρεστι καταφρονῶν τῶν σῶν λοιδοριῶν· τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος οὐ περαιτέρω τῆς
150 ἀκοῆς ἀφικνεῖται. ἐτόλμησας δὲ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν· οὕτως ἀναιδὴς καὶ πόρρωθεν ἀχάριστος εἶ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Ἐπι- 20
κράτους οὐκ ἀγαπᾷς οὐδὲ προσκυνεῖς, δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν οἱ πρεσβύτεροι Παιανιέων. ἐκπέπληγμαι δέ, εἰ σὺ λοιδορεῖν Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπιεικεστάτοις Ἀθηναίων, οἳ

1 εἶ om. Af[1]. — ἐγράφης V Saupp. Fr.: ἐνεγράφης. — λιποτ. Fr.: λειποτ. — 4 ὢν AC W.: ὢν τὰς χεῖρας. — 5 sqq. cf. Apollon. § 10. — 7 ἔχων ante διατριβὰς 6 i, del. Cob. — 8 sq. τρίτον τουτὶ eil Bk. W. — 10 ἡμῶν ἀδ. i: ἀδ. ἡμῶν (v. 5 sq.) cett. Fr. — 12 Περσῶν eiV Bk.: τῶν Π. (Fr.). — 14 sq. κατὰ νόμον i, cf. Tzetz. Chil. VI, 147. — 18 καὶ περὶ i: κατὰ cett. codd. Fr., καὶ κατὰ R. Sch. W. — 20 εἶ om. gm. — ὃς] ὡς AC. — 21 ὃν] ὧν i. — 22 δήμους A. — πρεσβύτεροι i: πρεσβύτατοι (Fr.). — 22 sq. Παιανιῶν Sch. Fr.

δεῦρο εἰσεληλύθασι δικάσοντες ἕνεκα τοῦ βελτίστου
τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις ἡμῶν ἢ
τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσδοκᾷς αὐτοὺς εὔξα- 151
σθαι μυρίους ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι γενέσθαι, καὶ
5 τὰ σώματα οὕτω διακειμένους καὶ τὴν ψυχὴν οὕτω
σώφρονας, ἢ τρισμυρίους κιναίδους οἵους περ σύ; καὶ
τὴν Ἐπικράτους εὐαγωγίαν, τοῦ Φίλωνος ἀδελφοῦ,
ἐπανάγεις εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὐτὸν εἶδε πώποτε ἀσχη-
μονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν, ὡς σὺ φῄς, ἐν τῇ πομπῇ
10 τῶν Διονυσίων, ἢ νύκτωρ; οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἴποις,
ὡς ἔλαθεν· οὐ γὰρ ἠγνοεῖτο. ἐμοὶ δὲ ὦ ἄνδρες ἐκ τῆς 152
Φιλοδήμου θυγατρὸς καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς καὶ Ἐπι-
κράτους τρεῖς παῖδές εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δὲ
υἱεῖς· οὓς ἐγὼ δεῦρο ἥκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων,
15 ἑνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα καὶ τεκμηρίου πρὸς τοὺς δικα-
στάς, ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι. ἐρωτῶ γὰρ ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι καὶ τῇ
τῶν φίλων συνηθείᾳ καὶ ἱερῶν καὶ τάφων πατρῴων
μετουσίᾳ τουτουσὶ τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτά-
20 τους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνου
φιλίαν τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι. ποίᾳ κρατη-
θεὶς ἡδονῇ; ἢ τί πώποτε ἄσχημον ἕνεκα χρημάτων
πράξας; οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακοὺς ἢ χρηστοὺς
ποιεῖ, ἀλλ' ἡ φύσις· οὐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες ἥκοντες
25 ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἵους ἐξεπέμψατε.

1 δικάσοντες iB Fl. (Fr.): δικάζοντες. — 2 πάνυ μᾶλλον i. — 6 οἷός g. — 11 ὦ ἄνδρες i Bk.: om. a, Ἀθηναῖοι d Barb., ὦ Ἀθ. cett. Fr. (hiat.). — 14 υἱεῖς BiV Fl. (Fr.): υἱοί. — δεῦρο om. Aadfq Fl. W. (hiat.). — 16 ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι BiV Fl. (Fr.): ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι. — γὰρ ὑμᾶς i. — ἄνδρες add. i Bk. (om. Fr.). — 19 τουτουσὶ i Bk.: τοῦ hklf Barb., τούτους cett. (Fr.). — 21 sq. ποίων Ad Bk., ἡδονῶν el Bk. (Kühner Gr. II, 336). — 25 οἵους ὑμεῖς i.

153 Συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώπῳ γόητι καὶ πονηρῷ, ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς οὐδὲν εἴποι. ἡγεῖται δ', ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, καὶ τὰ <μὴ> γεγενημένα οὐ μόνον ὡς ἔστι λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέ- 5 ραν, ἐν ᾗ φησι γενέσθαι· καὶ προστίθησίν τινος ὄνομα πλασάμενος, ὡς ἔτυχε παρών, μιμούμενος τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. ἓν δὲ εὐτυχοῦμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς τῇ τερατείᾳ τοῦ τρόπου καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων συνθέσει νοῦν οὐκ ἔχει. σκέψασθε <μὲν> γὰρ ἀφρο- 10 σύνην ἅμα καὶ ἀπαιδευσίαν ἀνθρώπου, ὃς τοιοῦτον ἔπλασε τὸ περὶ τὴν Ὀλυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ μεταξὺ λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξερρίφη· τὸν γὰρ πλεῖστον ἀφεστηκότα τῶν τοιούτων πρὸς τοὺς

154 εἰδότας διέβαλλε. σκέψασθε δέ, ὡς πόρρωθεν ἐπὶ τὴν 15 αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο. ἔστι γάρ τις ἐπιδημῶν εἰς τὴν πόλιν Ἀριστοφάνης Ὀλύνθιος· τούτῳ συστα- θεὶς ὑπό τινων καὶ πυθόμενος, ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν καὶ προσαγαγόμενος, ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς, κἂν παρελ- 20 θὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι καὶ λέγειν, ὡς εἰς οἰκείαν αὐτοῦ γυναῖκα αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκα, πεντακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώσειν,

2 ἑκὼν Af[1]. — 4 καὶ τὰ] κᾆτα Weisk. Turr. — μὴ add. Casaub. Fr. (μηδέποτε add. R.). — 5 λέγειν Adf Barb. — 6 τινος] ἅμα τινὸς BhiV Fr. — 7 πεπλασμένος V, πεπλασμένον Sch. — ὡς AC R., Ortner: ὃ V, ὃς cett. Fr. — 10 addidi μὲν, cf. v. 15, v. l. 13. — 11 τἀνθ. Markl., cf. § 11 al. — 12 ἐπλάσατο περὶ Hirschig, it. sed τὸ π. Cob. — 13 μεταξὺ Laur. d[1]: μεταξὺ μὲν (Fr.). — 17 εἰς τὴν πόλιν Markl.: ἐν τῇ πόλει ἡμῶν i Bk. (Fr.[1]; hiat.), ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν cett., del. Turr. — 19 προσαγόμενος Ai. — 20 κἂν f[2] in ras. — 21 εἰς om. AgV Fl. Sch. — 22 καὶ ante αἰχμ. delevi cum R. Madv. W. — γεγενημένην om. Fl. Laur.[1].

πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυρήσῃ. ὁ δ' 155
[αὐτῷ] ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο, ὅτι τῆς μὲν
φυγῆς καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας αὐτῷ οὐ κακῶς, ἀλλ'
ὡς οἷόν τε ἄριστα στοχάζοιτο, τοῦ δὲ τρόπου πλεῖστον
5 *εἴη διημαρτηκώς· οὐδὲν γὰρ ἂν τοιοῦτον πρᾶξαι. ὅτι*
δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Ἀριστοφάνην μαρτυροῦντα
παρέξομαι. κάλει μοι Ἀριστοφάνην Ὀλύνθιον, καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἀναγίγνωσκε, καὶ τοὺς ἀκηκοότας αὐτοῦ καὶ
πρὸς ἐμὲ ἀγγείλαντας, Δερκύλον Αὐτοκλέους Ἁγνούσιον
10 *καὶ Ἀριστείδην Εὐφιλήτου Κηφισιέα.*

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Τῶν μὲν μαρτύρων διομνυμένων καὶ μαρτυρούν- 156
των ἀκούετε· τὰς δ' ἀνοσίους ταύτας τέχνας, ἃς οὗτος
πρὸς τοὺς νέους ἐπαγγέλλεται καὶ κέχρηται νυνὶ κατ'
15 *ἐμοῦ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπιδακρύσας καὶ τὴν Ἑλλάδα*
κατοδυράμενος, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν
προσεπαινέσας, ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους
σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδε-
μένους παρὰ πότον ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου, ταῦθ' 157
20 *ὑποθεὶς ἐπεῖπεν ἐντεινάμενος ταύτην τὴν ὀξεῖαν καὶ*
ἀνόσιον φωνήν, ὡς δεινόν, εἰ ὁ μὲν τοὺς Καρίωνας

2 seclusi *αὐτῷ* (hiat.). — 6 sq. *μάρτυρα παρέχομαι* i. — 7 *τὸν Ὀλ.* i Fr. Cf. § 67 sq. — 9 *ἐξαγγείλαντας* i. — *Δερκύλον* f Fr. (*Δέρκυλον* d): *Δέρκυλλον*. — Κηφισιᾶ Cob. — 13 *ταύτας* Turr. Fr.: *τ. τῶν λόγων* i, *τῶν λ. ταύτας* cett. (I, 117), cf. v. l. 14. — *ἃς οὗτος* om. Af[1] W. — 14 *νέους*] *τῶν λόγων* add. Af[1]h Fl. — *καὶ κέχρηται* om. AB W. — 16 *ὑποκριτὴν*] *ποιητὴν* i. — 17 *ὅτι . . .* 19 *Φιλ.* Harp. Phot. Suid. v. *ὅτι ξένους*. — 18 *ἀμπελῶνι* i, *ἀμπελουργίῳ* Harp. — 19 *παρὰ πότον* Harp. Phot. Suid.: *π. τὸν πότον*. — *ᾐτήσατο* ek, *ᾐτιάσατο* l. — *Φιλίππου* e Harp. Phot. Suid. W.: *τοῦ Φιλ.* — 20 *ὀξεῖαν* cf. Philodem. vol. rhet. I 197, 22 Sudh. — 21 *ἀνόσιον* i Bk.: *ἀνοσίαν*. — *δεινόν* elC: *δ. εἴη* (Fr.). Cf. I, 85.

καὶ Ξανθίας ὑποκρινόμενος οὕτως εὐγενὴς καὶ μεγαλόψυχος γένοιτο, ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης σύμβουλος πόλεως, ὁ τοὺς μυρίους Ἀρκάδων νουθετῶν, οὐ κατάσχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ παραθερμανθείς, ὅθ' ἡμᾶς εἱστία Ξενόδοκος τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίππου, ἕλ- 5
κοιμι τῶν τριχῶν καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μαστιγοίην αἰχμά-
158 *λωτον γυναῖκα. οὐκοῦν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε, ἢ Ἀριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἀπωλόμην ἂν ἀδίκως. ἐάσετε οὖν τὸ τοιοῦτον αὐτοῦ προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεώς γε, ἐν ὑμῖν* 10
ἀναστρέφεσθαι; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαίρετε, ἐν δὲ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τούτου τὰς εὐχὰς ποιήσεσθε, καὶ στρατιὰν ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅ γε Ἡσίοδος λέγει,

> *πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,* 15
> *ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.*

159 *Ἓν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βούλομαι. εἰ γάρ που τις ἔστι κακία κατ' ἀνθρώπους, ἂν μὴ πρωτεύοντα περὶ ταύτην ἀποδείξω Δημοσθένην, θανάτου τιμῶμαι. ἀλλ' οἶμαι πολλὰ καὶ χαλεπὰ παρακολου-* 20
θεῖ τῷ κρινομένῳ, καὶ μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς

1 *καὶ τοὺς Ξανθ.* A. — 2 sq. *σύμβ. πόλ.* i Bk.: *πόλ. σύμβ.* (Fr.). — 3 sq. *κατασχοίην*? Cob. — 5 *Ξενόφρων* e Dem. XIX, 196 scrib. puto; *Ξενόδοκος* i e. *ξενοδόκος*. — 5 sq. *τ. τρ. ἕλκ.* i. — 6 *μαστιγοῖμι* AC, sed eid. (praet. Barb.) *τὴν αἰχμάλ.* — 8 *κατεψ.* i Barb. — 9 *ἀπωλ. ἂν ἀδ.* e: *ἀδ. ἀπ. ἄν* (Fr.). — *ἐάσετε . . .* 10 *προστρ.* Harp. (cf. Phot. al.) v. *προστρ.* — *ἐάσατε* deihlV Barb. Harp. — *τὸ* (Saupp.) *τοι. αὐτοῦ* scr.: *αὐτὸν τοι. αὐτοῦ* h Fl. (f[1], in quo pro *αὐτοῦ* lacuna in erasis) Fr., *αὐτὸν τοι.* cett. codd., *αὐτὸν* (*αὐτὸς, αὐτὸ*) *τὸ* (vel om.) *τοι.* Harpocr. (*ἔλεγε 'τὸν προστρόπαιον'* schol. ad III 110), *αὐτὸν τὸν τοι. αὐτοῦ* Turr. — 10 *δὴ*] *δεῖ* d, om. Af[1]. Cf. Dem. XVIII, 200. — *γε ἐν* Dob. coll. Dem. l. c.: *τε ἐν* f superscr. *ὡς*, *ἐν* A, *ὥστε ἐν* cett. Fr. — 11 *μὲν* om. A. — 15 sq. cf. III. 135. — rectius *ἐπηῦρεν* (Thiersch). — 18 *ἂν*] *εἰ* A. — 19 *κατὰ ταύτην δείξω* i. — 20 *χαλεπὰ*] *φοβερώτερα* i. — 20 sq. *τῷ κριν. παρακ.* i.

ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ διαλογισμὸν παρίστησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατηγορημένων. ὥστε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν [τῶν κατηγορημένων] ἀγαγεῖν βούλομαι.
5 σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 160 ποῖον ψήφισμα γράψας κρίνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως συνθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν προσ-
10 γράψας. οὐκ ἤρεσκέ τισι τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη· ἔπειτα 161 οὐ τότε ἀντιλέγειν αὐτοὺς ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κρίνειν; ἐπλούτουν τινὲς ἐκ τοῦ πολέμου, ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν καὶ τῶν δημοσίων προσόδων, νῦν δὲ πέπαυνται· εἰρήνη γὰρ ἀργίαν οὐ τρέφει· ἔπειτα οἱ
15 μὲν οὐκ ἀδικούμενοι, ἀλλ' ἀδικοῦντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν προστάντα τῆς εἰρήνης, οἱ δ' ὠφελούμενοι τοὺς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γενομένους ἐγκαταλείψετε; συνῇδον γὰρ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ, κατεσκαμ- 162 μένων τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, ὥς φησιν ὁ κατήγορος.
20 καὶ ποίῳ δύναιτ' ἄν τις τεκμηρίῳ τοῦτο σαφῶς ἐπιδεῖξαι; ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων, ἦσαν δ' οἱ κλητοὶ καὶ συνδειπνοῦντες σὺν ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις οὐκ ἐλάττους ἢ διακόσιοι. ἐν δὲ τούτοις ὡς ἔοικεν ἐγὼ διαφανὴς ἦν οὐχ ὑποσι-

1 ἐπὶ] ὑπὲρ A. — 2 sq. τῶν κατηγ. del. Saupp. Sch. — 3 ἐμ.] αὐτὸν (αὐτ.) A. — 4 seclusi τῶν κατ. — 6 ἐγὼ post ποῖον om. cum ek. — ἢ … λύσας om. Af[1]. — 9 μὴ add. gm[2] Fr. — 10 τινι klV. — 11 αὐτοὺς ἐχρ. ἀντιλ. i. — 14 πέπαυται Adfh Barb. — εἰρήνη … τρέφει Sopater, Rh. W. V, 29; it. om. γὰρ Apostol. VI, 59 c. — 16 προστάτην el. — 17 γενομ. Markl. Sch.: γινομ. codd., γιγν. Fr. — 19 ὁ κατ. φ. i. — 20 δύν. ἄν τις τεκμ. i: τεκμ. δύν. ἄν τις. — τοῦτο σαφῶς i (qui add. ὑμῖν): σ. τοῦτο. — 21 ξένια scr.: τὰ ξένια. — 24 τοσούτοις R.

γῶν, ἀλλὰ συνᾴδων, ὥς φησι Δημοσθένης οὔτ' αὐτὸς παρών, οὔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων οὐδένα παρασχόμενος
163 μάρτυρα. καὶ τῷ γε δῆλος ἦν, εἰ μή γε ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς προῇδον; οὐκοῦν εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδῆ μου κατηγορεῖς· εἰ δὲ ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης, καὶ 5 τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχούντων, συνῇδον μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβεων τὸν παιᾶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐτιμᾶτο, Ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδόξουν, εὐσέβουν, ἀλλ' οὐκ ἠδίκουν, καὶ δικαίως ἂν σῳζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ ταῦτα ἀνηλεής τις εἰμὶ ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσεβὴς 10 ὁ τῶν ὁμοσπόνδων καὶ συσσίτων κατήγορος;

164 Ὠνείδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβευκὼς πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρεκάλουν ἐπ' ἐκεῖνον τοὺς Ἕλληνας. καίτοι ταύτην, εἰ βούλει, τὴν κατηγορίαν καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατη- 15 γορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις, καὶ μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις συμφορὰν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε· κατηγάγετε φεύγοντας Θηβαίους εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πάλιν τούτοις ἐμαχέσασθε ἐν Μαντινείᾳ· ἐπολεμήσατε Ἐρετριεῦσι καὶ Θεμίσωνι, καὶ πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις 20 τῶν Ἑλλήνων οὕτω κέχρησθε· τοῖς γὰρ καιροῖς

2 οὐδένα τῶν ἐκεῖ παρ. A. — 3 prius γε del. Cob. — 5 ὀρθῆς δ' ἡμῖν τ. π. οὔσης Suid. ὀρθῆς, Phot. 346, Bachm. An. I, 320, Cram. An. Par. IV, 172, recte fort., ut ponatur εἰ ante συνῇδον. — 7 πρέσβεων Adfh Bk.: συμπρ. cett. Fr., del. Turr. — 10 ἀνηλεής τις mg. Bern. Dobr.: ἀνηλέητος kldfq, ἀνηλέητός τις cett. (Fr.). — 11 ὁμοσπόνδων i Cob.: συσπ.; καὶ συσσίτων (cf. § 55. III, 52) add. df²iqV Barb. Sch. — 12 ὠν. ... ἐμπλ. Lex. Vindob. 29, Zonaras 698. — 13 πεπρέσβευκα ... παρακαλῶν Hamaker. — 14 ἐκείνῳ i. Cf. III, 58 al. — 17 del. τοῖς W. — 18 φεύγ. Θ. εἰς τ. πατρ. i: εἰς τ. π. φεύγ. Θ. cett. (Fr.). Nisi delendum εἰς τὴν π. (Sakorr.). — 19 ἐμαχέσασθε i Bk.: ἐμάχεσθε (Fr.). — 20 πάλιν] add. αὐτοὺς iV Bk. — ἄλλοις i: ἄ. ἤδη (Fr.). — 21 γὰρ om. A.

ἀνάγκη συμπεριφέρεσθαι πρὸς τὸ κράτιστον καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; 165 οὐ τῇ πόλει πρὸς τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον τί [χρὴ λέγειν]; οὐ τοὺς 5 καιροὺς ἀποκρυπτόμενον τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως προδότην πῶς [χρὴ θεωρεῖν]; ἆρά γε οὐχ ὡς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πιστεύσασι κέχρησαι, λόγους εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθοῦ, τούτους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδίκοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τῷ 10 τραπεζίτῃ χρήματα λαβών· τοῦτον ἐξήνεγκας Ἀπολλοδώρῳ τῷ περὶ τοῦ σώματος κρίνοντι Φορμίωνα. εἰσῆλ- 166 θες εἰς εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου· ταύτην ἀπώλεσας. προὔλαβες τρία τάλαντα παρ' Ἀριστάρχου φεύγοντος· τοῦτον τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια 15 ἀπεστέρησας, οὐκ αἰσχυνθεὶς τὴν φήμην, ἣν προσεποιήσω, ζηλωτὴς εἶναι τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου. οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ· οὐ γὰρ προσδέχεται δίκαιος ἔρως πονηρίαν. ταῦτ' ἐστὶν ὁ προδότης καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

20 Ἐμνήσθη δέ που περὶ στρατείας, καὶ τὸν καλὸν 167 στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμαζεν. ἐγὼ δὲ οὐχ ἕνεκα τῆς τούτου βλασφημίας, ἀλλὰ τοῦ παρόντος κινδύνου προνοούμενος, καὶ περὶ τούτων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι νομίζω· ποῦ γὰρ ἢ πότε αὐτῶν ἢ πρὸς τίνας, παρα-

1 ἀνάγκη συμπ. i Bk.: συμπ. (φέρεσθαι B, περιφ. V Fl.) ἀν. cett. Fr. (hiat.). — 3 οὐ om. e l C. — 4 χρὴ λέγειν et 6 χρὴ θεωρ. del. ci. Ham. — 5 τῆς πόλεως k l f[1] h. — 7 οὐχ om. A. — 8 εἰς] ἢ AC. — 9 Φορμ. λόγον g m[1]. — 14 φεύγοντος om. f. — τῆς om. BV Fl. — 16 οὐ ... 18 πονηρ. Apostol. XIII, 19 c. — 17 γὰρ alterum om. Af[1] Apost. — 18 τοῦτ' B. — 20 δὲ ⟨καί⟩ που Saupp. — στρατείας i: τῆς στρ. (Fr.). — 21 με AC (praet. q) V Barb. — ὠνόμαζεν i: ὠνόμασεν al. Fr. (ὀνομάσας V). — 23 εἶναί μοι λέγειν i Bk.; μοι om. C.

λιπὼν τήνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγεὶς περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύ' ἔτη, καὶ τούτων ὑμῖν τοὺς συνεφήβους καὶ
168 *τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι· πρώτην δ' ἐξελθὼν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην, καὶ* 5
συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ξένων τὴν εἰς Φλειοῦντα παραπομπήν, κινδύνου συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλουμένην χαράδραν, οὕτως ἠγωνισάμην, ὥστε ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι· καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους 10
τὰς ἐν τοῖς ἐπωνύμοις [καὶ τοῖς μέρεσιν] ⟨πάσας⟩
169 *ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην συνεμαχεσάμην οὐκ αἰσχρῶς οὐδ' ἀναξίως τῆς πόλεως, καὶ τὰς εἰς Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις οὕτως ἐκινδύνευσα,* 15
ὥστε κἀκεῖ στεφανωθῆναι καὶ δεῦρο ἥκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου, τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπαγγείλας, καὶ Τεμενίδου τοῦ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου καὶ συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ περὶ τὸν γενό-
170 *μενον κίνδυνον οἷος ἦν ἀπαγγείλαντος. ὅτι δὲ ἀληθῆ* 20
λέγω, λαβέ μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην καὶ τοὺς συνεστρατευμένους μοι τὰς ὑπὲρ τῆς

1 sqq. cf. Apollon. Vit. § 11. — 2 *περίπολος* cf. Harp. s. v. — 4 *ἄρχοντας* (Bk.) Fr.: *συνάρχοντας*. — 5 cf. Bk. An. 251; Phot. p. 578. — 6 *μετὰ*] *τὰ* Ckl. — 7 *Φλιοῦντα* omnes. — 8 cf. Harp. v. *Νεμεὰς χαράδρα*. — 10 sq. cf. Harp. *στρατεία ἐν τ. ἐπ.* — 11 *καὶ τοῖς* om. e (cf. schol.), *καὶ τ. μέρεσιν* del. Ham. — *πάσας* add. ex Apollon. — 16 *κἀκεῖ στεφ.* eBf[1] (Fr.): *κἀκεῖ ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων στ.* Vf[2], *κἀκεῖ στ. ὑπὸ τ. ἡγ.* cett. — *πάλιν ἥκων* i. — 18 *Τεμ.*] *μενείτου* el, *μενοίτου* d, *μενίτου* fhk[1] (*μενν.* k[2]), *νινίτου* q. Cf. v. 21 sq. — 19 *τοῦ στρ.* Fr.[1]. — *δευρὶ* Saupp. Fr.: *δευρὶ καὶ*. — *περὶ* B Fr.: *τὰ περὶ*. — 19 sq. *γινόμ.* ABdfV. — 21 *τοῦτο τὸ*] *τὸ τοῦ δήμου* i. — 21 sq. *τόν τε μενίτην* h, *τὸν μενίτην* Ck, *τὸν μενείτην* el.

πόλεως στρατείας καὶ Φωκίωνα τὸν στρατηγόν, μήπω συνήγορον, ἂν τούτοις συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφάντῃ μάρτυρα, ἐὰν ψεύδηται.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

5 Ἀπαγγείλας τοίνυν πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην 171 ὑμῖν καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρώτην ταύτην ὑμᾶς ἀπαιτῶ χάριν, τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, οὐ μισόδημος ὤν, ὥς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισοπόνηρος, οὐδὲ τοὺς Δημοσθένους ὑμᾶς οὐκ 10 ἐῶν προγόνους μιμεῖσθαι, οὐ γάρ εἰσίν, ἀλλὰ τῶν καλῶν καὶ τῇ πόλει σωτηρίων βουλευμάτων ζηλωτὰς εἶναι παρακαλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόρρωθεν ἀρξάμενος μικρῷ δίειμι σαφέστερον. πρότερον ἡ πόλις ἡμῶν εὐδόξησε 172 μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσην, 15 καὶ τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων, εἰρήνης δ' ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμεινεν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα. συνταραχθέντες δὲ ὑπό τινων, καὶ καταστάντες πρὸς Λακεδαινονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παθόντες κακὰ καὶ ποιήσαντες, 20 Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακε-

2 ἂν scr.: ἂν μή. — 7 ταύτην add. agiV Fl. — 9 οὐδὲ i Bk.: οὐ. — τοὺς om. Af[1]. — ὑμᾶς οὐκ R. Fr.: οὔ. οὐκ e, οὗ οὐκ kl, ὑμᾶς om. f[1]i (ὑμᾶς post προγ. add. i), ὑμᾶς cett. — 10 οὐ γάρ εἰσιν del. Ham. — 11 καὶ et σωτηρίων addidi cum i Cob. — 12 αὐτὰ πόρρωθεν] πόρρ. αὐτοῖς i. — §§ 172—176 (p. 165, 13—167, 11) sumpta sunt ex Andoc. or. III, § 3 sqq. — 13 πρότερον om. i. — 14 πρὸς τὸν Π. (74) del. Cob. — 15 τῶν ⟨μὲν⟩ Emper.; ⟨τὴν⟩ τῶν τ. ⟨τῶν⟩ ... πεπτ. ⟨ἀνάστασιν⟩ ci. Cob. — ὑπὸ] πρὸς A. — 17 ὑμῖν agfV. — 18 τινων] καὶ πεισθέντες add. i. — 19 πολλὰ καὶ] καὶ π. i. — 20 Κίμωνος τοῦ Μιλτ. Mitford. ap. Dobr., Kirchner (Sch., W.). Sed non alia est ap. Andoc. lectio.

δαιμονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς [τοῦ πολέμου] πεντηκονταετεῖς ἐποιησάμεθα, ἐχρησάμεθα δὲ ἔτη τρια-
173 καίδεκα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐτειχίσαμεν <μὲν> τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ βόρειον τεῖχος ᾠκοδομήσαμεν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγη- 5 σάμεθα, τριακοσίους δ' ἱππέας προσκατεσκευασάμεθα, καὶ τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα, καὶ τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων καὶ τοῖς τρόποις οὐ μετρίων, πάλιν πρὸς <Λακεδαιμονίους δι'> 10
174 Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν, κἀνταῦθα οὐκ ὀλίγα βλαβέντες, τῆς μὲν εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, Ἀνδοκίδην δ' ἐκπέμψαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, ἣ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρεν· χίλια μὲν γὰρ τάλαντα ἀνηνέγκα- 15 μεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους ἱππέας κατεστήσαμεν καὶ τοξότας ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίσθη, καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε 20
175 καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον διὰ Μεγαρέας πεισθέντες καταστῆναι, καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι

1 προξ.] τοῦ πρ. BV. — τοῦ πολέμου del. Ham. Sch. W. — 2 ἐποιησάμεθα i Bk. Fr.: ἐποιήσαμεν. — δὲ AC W.: δὲ αὐταῖς (Fr.). — 3 <μὲν> ci. Bk. — 6 τριακ. δ'] καὶ τριακ. (cf. 7) i. — κατεσκ. dfh Barb. Sch. (κατεστησάμεθα And., sed non minus 5 πρὸς ταῖς ὑπ. ab ipso A. additum, Fr.); προκατ. AV, παρεσκ. i. — 7 Σκύθας elaf[1] Fl. (Fr.), cf. schol.: τοξότας Σκ. — 9 ἡμῶν om. Barb. — ἀνδρῶν οὐκ ἐλ. i. — 10 οὐ om. Af[1]. — <Λακεδ. δι'> W. (δι' pro πρὸς Sch.). Cf. v. 13; And. § 6. — 13 δὲ πέμψ. i. — τοὺς prius om. iq. — 15 δισχίλια i Scal. — μὲν om. Af[1]. — 16 τὴν add. BiV Barb. Fl. (Fr.). — 20 ἐπεχείρ. i. — 22 τμηθῆναι ex And. § 8 HWolf Bk. Fr.: νεμηθῆναι (νεμεθ.).

καὶ πολλῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν,
καὶ ἐποιησάμεθα διὰ Νικίου τοῦ Νικηράτου. καὶ πάλιν
ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀνηνέγκαμεν
εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην, τριήρεις
5 δ' ἐκτησάμεθα πλωίμους καὶ ἐντελεῖς οὐκ ἐλάττους ἢ
τριακοσίας, φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν προσῄει πλέον
ἢ χίλια καὶ διακόσια τάλαντα, καὶ Χερρόνησον καὶ
Νάξον καὶ Εὔβοιαν εἴχομεν, πλείστας δ' ἀποικίας ἐν
τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν. καὶ τοσαῦτ' ἔχον- 176
10 τες τἀγαθά, πάλιν πόλεμον [δι' Ἀργείους] πρὸς Λακε-
δαιμονίους ἐξηνέγκαμεν πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων, καὶ
τελευτῶντες ἐκ τῆς τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας εἰς φρου-
ρὰν τῆς πόλεως καὶ τοὺς τετρακοσίους καὶ τοὺς ἀσεβεῖς
τριάκοντα ἐνεπέσομεν, οὐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ'
15 ἐκ προσταγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως
πολιτευθέντες, καὶ τοῦ δήμου κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς,
Ἀρχίνου καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου, καὶ
τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον ἡμῖν κατα-
στησάντων, ὅθεν σοφωτάτην ἅπαντες τὴν πόλιν ἡγή-
20 σαντο εἶναι, κἀνταῦθα ἀναφύντος τοῦ δήμου καὶ 177
πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος, ἄνθρωποι παρέγγραπτοι
γεγενημένοι πολῖται, καὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως ἀεὶ
προσαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι,

4 τὴν ante ἀκρ. om. A. — 5 πλωίμους elk²V (Fr.): πλοΐ-
μους. — 6 προσ. κ. ἐν. i. — πλεῖν? Fr.¹. — 8 Εὔβ. i Bk.: τὴν
Εὔβ. (Fr.). — 9 sq. ταῦτα … τἀγαθά Afq Barb. (sed ἀγ.) W.;
τοσαῦτα … ἀγαθά al. (Fr.). Cf. And. § 9. — 10 πάλιν addidi cum
i And. — δι' Ἀργ. del. Markl. Sch. (πεισθ. ὑπ' Ἀργ. 11 del.
Ham. W.; sed cf. And.). — 13 τριακοσίους A. — 14 sq. οὐκ εἰρ.
… ἠναγκ.] cf. And. 11 sq. — 17 προστ. τ. δ.] πρὸς τὰ τούτων δι'
ἡμῶν A, προστατούντων δ' ἡμῶν f¹. — 19 ἅπαντες i: πάντες (Fr.).
— 20 εἶναι om. Fl. Cob. — ἀναφθέντος gmh Fl. — 22 γεγ. πολῖται
(καὶ) del. Dobr. Bait., γεγεν. del. Sch. — τὸ τῆς πόλ. νοσοῦν i.

ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι, καὶ τὰς
ψυχὰς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν
δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων οὐχ ἁπτόμενοι, ἐξετασταὶ δὲ
καὶ ἀποστολεῖς γιγνόμενοι, παιδοποιούμενοι δὲ ἐξ ἑται-
ρῶν, ἄτιμοι δ' ἐκ συκοφαντίας, εἰς τοὺς ἐσχάτους κιν- 5
δύνους τὴν πόλιν καθιστᾶσι, τὸ μὲν τῆς δημοκρατίας
ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες,
καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, ἐξ ἧς ἡ δημοκρατία σῴ-
ζεται, συναγωνιζόμενοι δὲ τοῖς πολέμοις, ἐξ ὧν ὁ δῆ-
178 μος καταλύεται. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες 10
ἥκουσι, καὶ φασὶ μὲν τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήνην πρία-
σθαι, καὶ προλαβεῖν ἡμῶν ἐν ταῖς συνθήκαις ἅπαντα,
ἣν δ' αὐτὸς εὗρεν εἰρήνην αὑτῷ συμφέρουσαν, ταύτην
παραβεβηκέναι. ἐμὲ δ' οὐχ ὡς πρεσβευτὴν κρίνουσιν,
ἀλλ' ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου καὶ τῆς εἰρήνης· καὶ τὸν 15
τῶν λόγων κύριον τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαι-
τοῦσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασιν ἐπαινέ-
την ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κατηγόρῳ κέ-
χρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβεύσας, μόνος τὰς
179 εὐθύνας δίδωμι. κἀμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμενοι πάρεισιν 20
ὑμῶν πατὴρ μέν, οὗ τὰς τοῦ γήρως ἐλπίδας μὴ ἀφέ-
λησθε, ἀδελφοὶ δέ, οἳ διαζυγέντες ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν

1 τὰς om. i. — 3 ἁψάμενοι A. — 5 sq. ἡμῶν ante κινδ. add. (Fr.) codd. praet. i, qui add. post πόλιν (Cob.); del. Turr. — 6 τὸ (Bk.) Fr.: καὶ τὸ. — 8 ἐξ ἧς ἡ i Cob.: ᾗ ἡ V (Fr.), ᾗ cett. — 9 πολέμοις V Fl. (Brodaeus): πολεμίοις. — 10 νῦν] τοίνυν Af[1], πάντες i. — 12 προσλαβεῖν Agmfq Barb. — ἡμῶν post συνθ. fV Barb. Fl. (sc. Sch., qui idem in ceteris ll. Bekkeri esse susp., at in i quod scripsit ille ἡμῶν ἐν τ. σ.; sec. Bk. ἡμῶν post συνθ. i, ante ἐν cett.). — 16 τῶν λόγων AC (Fr.): τῶν ὅλων i (τὸν 15 om. i[1]), τ. ὅλων λόγων cett. — 18 ἐπιδείκνυμι AC (praet. Barb.) Bk.: ἀποδ. i, δείκνυμι cett. Fr. — 20 μὲν οἱ del. Ham. Sch.. W

προέλοιντο, κήδεσται δὲ καὶ ταυτὶ τὰ μικρὰ παιδία
καὶ τοὺς μὲν κινδύνους οὔπω συνιέντα, ἐλεινὰ δ', εἴ
τι συμβήσεται παθεῖν ἡμῖν. ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι καὶ
ἱκετεύω πολλὴν πρόνοιαν ποιήσασθαι, καὶ μὴ τοῖς
5 ἐχθροῖς αὐτοὺς μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν
ἀνθρώπῳ παραδοῦναι. παρακαλῶ δὲ καὶ ἱκετεύω σῶ- 180
σαί με πρῶτον μὲν τοὺς θεούς, δεύτερον δ' ὑμᾶς τοὺς
τῆς ψήφου κυρίους, οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκαστον τῶν κατη-
γορημένων εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν ἀπολελόγημαι,
10 καὶ δέομαι σῶσαί με καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ καὶ Σκύθῃ
παραδοῦναι, ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες εἰσὶ παίδων ἢ
νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ πολλοῦ ποιεῖσθε, ἀναμνη-
σθέντες, ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παράκλησιν διὰ τῆς
περὶ Τίμαρχον κρίσεως ἀειμνήστως παρακέκληκα, τοὺς 181
15 δ' ἄλλους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέσχημαι,
τὴν μὲν τύχην ἰδιώτης ὢν καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν
ὅμοιος, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος τῶν ἄλλων
ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκώς, αἰτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτη-
ρίαν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκώς, καὶ
20 μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν
ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν

1 ἕλοιντο Cob. — μὲν post μικρὰ df Barb. Fl., om. i Cob., post ταυτὶ cett. Fr.; tansposui post τοὺς (2). — 2 ἐλεινὰ Cob.: ἐλεεινὰ (Fr.). — 3 παθεῖν ἡμῖν i: ἡμῖν (hiat.) παθεῖν (Fr.). — 4 πρόνοιαν Ald. R. Fr. (q?): ὑμᾶς πρ. i Bk. Fr.[1], ἡμῖν πρ. g, πρ. ἡμῖν Laur., πρ. ἡμῶν V Barb. Fl., ἡμῶν πρ. cett. — 5 αὐτοὺς id (Bk. Fr.): αὐτοῖς g, αὐτοῦ al. — 5 sq. τὴν ὀργὴν (ὁρμὴν i) ἀνθρ. Ci, om. τὴν ὀργ. (hiat.) AaV Fl. W., hab. post ἀνθρ. (hiat.) cett. Fr. — 6 sq. καὶ ἱκ. σῶσαί με (10) del. Dobr. — 10 τῷ λογ. τῷδε καὶ Σκ. Thom. 224. — Σκύθῃ AC Fr.: Σκ. κακῷ ὄντι. — 14 αὐτοὺς post ἀειμν. om. cum kldfq. — 15 παρέσχηκα Poutsma. — 16 ψυχὴν Adfq. — 20 μόνος ὑπομ.] μείνας Af[1].

οὐχ ὑπέστησαν. οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἡ
182 περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά. πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν
ἰδεῖν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ τοῖς ὠσὶ
τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλμηται· δέδοται
τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς 5
ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς
ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατρίδος
κατηγόρου τυχὼν [ἐν τοῖς δήμοις], ὅτ' ἦσαν αἱ διαψη-
φίσεις, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ἀρχῆς ἐκινδύνευσεν.

183 *Μικρὰ* δ' ⟨ἔτι⟩ εἰπὼν ἤδη καταβαίνω. ἐγὼ γὰρ 10
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῦ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς κύ-
ριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἡ τύχη, ἥ συνεκλή-
ρωσέ με συκοφάντῃ βαρβάρῳ, ὃς οὔτε ἱερῶν οὔτε
σπονδῶν οὔτε τραπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὸν
μέλλοντα αὐτῷ χρόνον ἀντεροῦντας ἐκφοβῶν, ἥκει 15
ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. ἐὰν οὖν ἐθε-
λήσητε σῴζειν τοὺς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας
ἀδείας συναγωνιστάς, πολλοὺς βοηθοὺς λήψεται τὸ
τῆς πόλεως συμφέρον καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν
ἑτοίμους. 20

184 *Παρακαλῶ* δὲ Εὔβουλον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ
σωφρόνων ἀνδρῶν συνήγορον, Φοκίωνα δ' ἐκ τῶν
στρατηγῶν, ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνῃ διενηνοχότα πάν-

1 οὐχ ὁ (sic). 2 φοβερά aff. Stob. Fl. CXIX, 25. — 2 φοβερά mal. abesse Fr.[1]; III, 88 conf. W. — πῶς γάρ (Bern.); **οὐκ** W. — 3 **ἰδεῖν** i, cf. Apsin. IX, 591 W. = 324 Hammer: βλέπειν (Fr.). — 5 κινδύνῳ] εὐεργέτῃ ek, κινδ. εὐεργ. BV. — 8 ἐν τοῖς δήμοις post οἰκεῖ (7) gm, del. Bens. Cf. I, 114. — 9 ἐκινδύνευσα agiV. — 10 ἔτι add. Cob. — 11 ἄνδρες om. e Fr., Ἀθ. om. C W. — μὲν] μὴ i, om. kl. — 13 συκοφ. i: ἀνθρώπῳ συκοφ. (Fr.); ⟨καὶ⟩ βαρβ. Dobr. Bens. W. — 14 οὔτε τρ.] οὔτε θυσίας i. — 17 καὶ τῆς] καὶ τοὺς τῆς Ai. — 22 ἀνδρῶν om. ekC.

των, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτοῦ Ναυσικλέα καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, οἷστισιν ἐγὼ κέχρημαι καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται, τὸ δὲ σῶμα ἤδη τουτὶ 5 παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος.

1 τῶν ante ἡλικ. om. A. — 2 οἷς i. — 4 ἤδη τουτὶ i: τοὐμὸν ἤδη (Fr.).

3.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα στεφανῶσαί τε Δημοσθένην Δημοσθένους Παιανιέα χρυσῷ στεφάνῳ καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τραγῳδῶν, ὅτι διατελεῖ τὰ ἄριστα καὶ λέγων καὶ πράττων τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων. τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανόμων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία, ἓν μέν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε, τοῦ νόμου κελεύοντος μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν[, περὶ οὐσίας], δεύτερον δέ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στέφανον, ἀπαγορεύοντος τοῦ νόμου μηδένα στεφανοῦν ἐν τῷ θεάτρῳ[, περὶ ποιότητος], τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· οὐκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο ⟨δὲ⟩ εἰς τὸ παράνομον ἀνακτέον, ἐπειδὴ καὶ νόμος ἔστιν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν[· ἔστι δὲ περὶ ποιότητος]. ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει τρεῖς, πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσῶς ἐροῦντος Δημοσθένους, ὅτι οὐκ ἦν ἄρχων οὐδὲ ἔστιν ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομή, ἀλλὰ διακονία τις καὶ ἐπι-

Or. III. Codd. A = ekl, B = agm, C = df Barb.

Argum. prius (usque ad 174, 15) om. fm. — 4 *τε* Saupp.: *τὸ* a, om. cett. (Fr.). — 7 *τῷ Ἀθ.* scr.: *τῶν Ἀθ.* — 11 *περὶ οὐσίας* et similia deinceps omnia om. p, vv. 13 sq. 18 sq., p. 173, 2 sq. 6. 10. — 16 addidi *δὲ*. — 17 *καὶ*: *ὁ* adV Barb.

μέλεια· εἰ δὲ καὶ ἀρχή, τῷ γε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων καὶ μηδὲν εἰληφέναι ἐκ τῆς πόλεως οὐκ ἦν ὑπεύθυνος[· περὶ ποιότητος ἀμφότερα]. πρὸς δὲ τοῦτο ὁ Αἰσχίνης εἰσάγει στοχαστικὸν κεφάλαιον, οὐ μέντοι κατασκευάζει· „εἰ δὲ μὴ 5 παρ' ἑαυτοῦ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τοῦτο δέκα τάλαντα[, περὶ οὐσίας];" πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένου Δημοσθένους νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναί φησιν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενι-10 κῶν στεφάνων[, περὶ οὐσίας]. πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς τέσσαρας καιροὺς διῃρηκέναι τὴν ἀπολογίαν, τὰ πράγματα καθ' ἕκαστα εἰς τούτους μερίσαντα. πρῶτον μὲν οὖν φησιν εἶναι καιρὸν ⟨τὸν⟩ τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου τοῦ πρὸς Φίλιππον περὶ 15 Ἀμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τοῦ πολέμου τοῦ δευτέρου καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέταρτον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν τὸν [περὶ] τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ αἴτιον αὐτόν φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς οὔσης καὶ ἀδόξου, 20 καὶ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίου τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τοῦ ἱεροῦ πολέμου καὶ τῶν περὶ Φωκέας συμβάντων αἴτιος ἐγένετο, καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, πείσας μετὰ Θη-25 βαίων ἀραμένους τὸν πόλεμον πρὸς Φίλιππον παρατάξασθαι· ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, ὅτι ⟨τὰ⟩ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύσατο. μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ βίου παντὸς τοῦ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις, ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. τὰ 30 μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ' ἐστίν. ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης.

Μέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτρι-

4 *μὴ*] *καὶ* ci. Fr.; interrog. signum v. 6 posui; cf. § 23. — 14 *τὸν* add. Fr. — 17 *τὸν περὶ τῶν*] *τῶν περὶ* V. — 26 *τὰ* addidi. — *κατὰ τὸν* p: *κατὰ τὸν πρὸς* (Fr.); *κατ' αὐτὸν πρὸς* Saupp. — 32 *τινὲς*] v. Syrian. W. IV, 205 (= II p. 51 ed. Rabe).

ψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τοῦ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένου τοῦ ἀνδρός. αὐτὸς δὲ τοὐναντίον τούτῳ μάλιστα ἰσχυρίζεται, λέγων οὕτως· „ἔστι δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι.“ μήποτε δὲ ἄριστα τοῦτο ἔπραξεν· ἐπειδὴ γὰρ εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ᾠήθη ψυχροὺς καὶ οὐδενὸς ἀξίους φανήσεσθαι τοὺς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ καὶ αἰσχρῶς καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. διὰ τοῦτο ἐσπούδασε περὶ τοῦτο μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. μέμψαιτο δ' ἄν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικός.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ, οἷον τὸ νόμιμον τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους, τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιρούς. ὅρα [δέ], πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγόρων ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης.

Τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον· οὐκοῦν οὐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀκατάσκευον· ἔστι γὰρ αὐτοῦ κατασκευή, „ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει“. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεώς ἐστιν ἡ κατασκευή, διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, „ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω“ ἕως τοῦ „μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων“.

3 *λέγων*] § 49. — 4 *δ'*] *οὐδ'* V. — 14 sqq. cf. schol. ad § 1. — 16 sqq. om. haec (usque ad 29) V Barb., in scholiis hab. g Laur.; uncis incl. Sch. — 20 *δὲ* om. f. recte; est enim hoc (sicut et. proxima) schol. ad § 1 adscriptum. — 21 *Δημοσθ.*] in or. XIX. — 24 *κατασκευὴ τὰ ὑπὲρ* (i. e. *κατ. τὰ* „*ὑπὲρ*) f.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ 5 *δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, ἔπειτα τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν, ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν μεῖζον ἰσχύειν παρ' ὑμῖν τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. ἐβουλόμην μὲν οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ τὴν βουλὴν* 2 *τοὺς πεντακοσίους καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἐφεστη-* 10 *κότων ὀρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων περὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας ἰσχύειν, ἵνα ἐξῆν πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν, ὥσπερ οἱ νόμοι προστάττουσι, σωφρόνως ἐπὶ τὸ βῆμα παρελθόντι [ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς] ἐξ* 15 *ἐμπειρίας τὰ βέλτιστα τῇ πόλει συμβουλεύειν, δεύτερον δ' ἤδη καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν βουλόμενον καθ' ἡλικίαν χωρὶς [καὶ ἐν μέρει] περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι· οὕτω γὰρ ἄν μοι δοκεῖ ἥ τε πόλις ἄριστα διοικεῖσθαι, αἵ τε κρίσεις ἐλάχισται γίγνεσθαι.* 20 *ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὡμολογημένα καλῶς ἔχειν* 3

1 *τὴν*...3 *τινες* aff. Harpocr. 145. Phot. Suid. *παραγγελία*; *τὴν* ... *παράταξιν* Clem. Al. Strom. VI. 2, 20. Cf. schol. ad Dem. 226, 1. 28. — *ἄνδρες* add. ek Harp. Phot. Suid. Clem. (om. Fr.). — 4 *καὶ συν.* A W. — *ἐν* del. Naber. — 5 *ἔπειτα* post Steph. W.: *ἔπειτα δεύτερον* A, *δεύτερον δὲ* cett (Fr.). Cf. I, 7. — 6 sq. *οὐδεμίαν* <*ἂν*> W., *ἰσχύσειν* Dobr. — 7 *μεῖζον* ante *ἰσχύειν* A W., ante *τῶν νόμων* cett. Fr. — 8 *ἐβουλόμην* ... 9 *πεντακοσίους* Rhet. IV, 421. — *ἂν* ad *ἐβ.* (ut 115) desid. Dobr. — *ἄνδρες* add. A. Rhet. (om. Fr.). — 11 *ὁ* om. A W. — 12 *ἐξῆν* (Bk.) z Flor.: *ἐξῇ* (Fr.). — 13 *προστάττουσι* A: *κελεύουσι* (Fr.); del. *ὥσπερ οἱ ν. κελ.* Bake W. Cf. et. Dem. XVIII, 6. — 14 secl. *ἄνευ* ... *ταραχῆς*, quae est explicatio ad *σωφρ.* adscripta (cf. 201 v. l.). — 17 *χωρὶς* om. A W.; seclusi *καὶ ἐν μέρει* (p. 176, 14); cf. I, 35 (III, 18). — 18 *δοκεῖ* C q Fr.: *δοκῇ*.

νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσί τε τινὲς ῥᾳδίως παρανόμους γνώμας, καὶ ταύτας ἕτεροί τινες ἐπιψηφίζουσιν, οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι, ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν ὄντως λάχῃ κληρούμενος [προεδρεύειν], καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τοῦτον οἱ τὴν πολιτείαν οὐκέτι κοινήν, ἀλλ' ἰδίαν αὑτῶν ἡγούμενοι, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγελεῖν, καταδουλούμενοι τοὺς 4 ἰδιώτας καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιούμενοι, καὶ τὰς κρίσεις τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰς δ' ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνουσιν, σεσίγηται μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει· „τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων, καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων;" τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκέτι κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι οὔθ' οἱ πρυτάνεις οὔθ' οἱ πρόεδροι οὔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλή, τὸ δέκατον μέρος 5 τῆς πόλεως. τούτων δ' ἐχόντων οὕτως, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, ὁποίους τινὰς αὐτοὺς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἓν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι κἀγὼ τυγχάνω γιγνώσκων, αἱ τῶν παρανόμων

1 κατημέληται z Fl. — τε om. A df W. — 2 ταύτας Cob. (coll. 124. 128): ταῦτα (Fr.). — τὰ ψηφίσματα post τινες (codd. Fr.) del. Westerm. W. — 3 ἐκ τοῦ δικ. (δικαίου Dobr.) τρ. del. Westerm. — 5 ὄντων A. — κληρούμενος del. West. W.; ego προεδρεύειν (3) potius cum W³. seclusi (utrumque West. Cob.). — 7 κοινὴν οὐκέτι BV Fl. Fr. (sed οὐκ κ. Fr.¹). Cf. 95. — ἤδη post ἀλλ' add. A W., post οὐκέτι V. Cf. 95. — 7 sq. ἡγ. εἶναι df Sch. Cf. ad I, 17. — 8 εἰσαγγελεῖν (Bern., R.) W.: εἰσαγγέλειν d, εἰσαγγέλλειν cett. (Fr.). — 9 καὶ τὰς δυν. A. — περιποιούμενοι A W. (cf. 89): -οῦντες (Fr.). — καὶ ante τὰς add. AV (Bk., Fr.). — 10 μὲν] om. C, δὲ A. — 16 sq. cf. Suid. Harp. v. πρυτάνεις. — 17 προσεδρ. Foucart, v. ad I, 33. Cf. Harp. s. v. Tzetz. Chil. XII, 535. — 19 τινὰς om. C.

γραφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν, ὅτι λήσετε κατὰ μικρὸν τῆς πολιτείας τισὶ παραχωρήσαντες. εὖ γὰρ ἴστε ὦ 6 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν 5 ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία, διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. μηδεὶς οὖν ὑμῶν τοῦτ' ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπιστάσθω, ὅτι 10 ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον γραφὴν παρανόμων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παρρησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, „ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους", ἐκεῖνό γε εὖ εἰδώς, ὅτι ἂν διατηρηθῶσιν 15 οἱ νόμοι τῇ πόλει, σῴζεται καὶ ἡ δημοκρατία. ἃ χρὴ 7 διαμνημονεύοντας ὑμᾶς μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν ἡγεῖσθαι μικρὸν εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τοῦθ' ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα ⟨ἐᾶν⟩ ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε 20 τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἳ ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον συνεργοῦντές τισι τῶν ῥητόρων λυμαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, οὓς ἀναβιβαζόμενοί τινες ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων, παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι· ἀλλ' ὥσπερ ἂν 25 ὑμῶν ἕκαστος αἰσχυνθείη τὴν τάξιν λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, οὕτω καὶ νῦν αἰσχύνθητε ἐκλι-

4 ἄνδρες add. A Bk. W.; restitui ἄνδρ. Ἀθ. per totam or. — τρεῖς ... 8 κειμένοις = I § 4. — 11 ἐν om. C, cf. 154. — 14 ἂν A W.; ὅταν (Fr.). — 17 ἡγεῖσθαι μικρὸν A g V² Fl. (Bk. W): ἡγεῖσθαι a m V¹, μικρὸν ἡγ. (hiat.) cett. Fr. — 19 ⟨ἐᾶν⟩ add. Askew. R. W. — 20 ἐπὶ del. Cob. — 21 συνηγοροῦντες A (propter συνηγορίας) W. — 24 πολιτευσάμενοι A.

πεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων φύλακες
8 τῆς δημοκρατίας τήνδε τὴν ἡμέραν. κἀκεῖνο δὲ χρὴ
διαμνημονεύειν, ὅτι νυνὶ πάντες οἱ πολῖται παρακατα-
θέμενοι τὴν πόλιν ὑμῖν καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύ-
σαντες, οἱ μὲν πάρεισι καὶ ἐπακούουσι τῆσδε τῆς κρί- 5
σεως, οἱ δὲ ἄπεισιν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· οὓς αἰσχυνό-
μενοι καὶ τῶν ὅρκων, οὓς ὠμόσατε, μεμνημένοι καὶ
τῶν νόμων, ἐὰν ἐξελέγξω Κτησιφῶντα καὶ παράνομα
γεγραφότα καὶ ψευδῆ καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαι- 10
οῦτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναν-
τίως τοῖς νόμοις καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολι-
τευομένους. κἂν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν ἀκούσητε
τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι καὶ
δίκαια καὶ εὔορκα καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψη- 15
φιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει.

9 Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας μετρίως μοι
ἐλπίζω προειρῆσθαι· περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἳ
κεῖνται περὶ τῶν ὑπευθύνων, παρ' οὓς τὸ ψήφισμα
τυγχάνει γεγραφὼς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν 20
βούλομαι. ἐν γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντές
τινες τὰς μεγίστας ἀρχὰς καὶ τὰς προσόδους διοικοῦν-

1 ἐτάχθητε A. — 2 εἰς ante τήνδε add. ek ch, ὄντες add. W., εἶναι Kaibel. — δὲ om. A W. — 3 νυνὶ πάντες A W.: νῦν ἅπαντες (Fr.). — πιστεύσαντες egm Fl. — 8 ἐξελέγξω Laur. (Steph.) Cob.: ἐξελέγξωμεν (ἐλέγξωμεν C). — 9 γράψαντα BC Fr. — 12 τοῖς νόμοις AV W. (Fr.[1]): τῷ νόμῳ (Fr.). — καὶ τῇ πόλει add. post νόμ. BC (Fr.); damnat Bakius (Fr.[1]). — τῷ ὑμ. συμφέρ. A W. — 13 ἀκούητε Aa[2], ἀκούοιτε qf V. — 14 καὶ A W.: om. cett. Fr. — 17 sq. cf. I § 3 extr. — 19 post ψήφ. add. τοῦτο BC Fr., om. W. — 21 ἐν τοῖς . . . p. 179, 4 κηρύγμασι, tum p. 179, 19 κατιδὼν . . . 21 στεφανοῦν W. Rh. IV, 512. — ἔμπροσθε Rh. l. c. — 21 sq. τινὲς ἄρχοντες Rh. l. c. — 22 τὰς ante μεγ. om. A. — ἀρχὰς] add. ἐν τῇ πόλει A.

τες, καὶ δωροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων, προσλαμ-
βάνοντες τούς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ
τοὺς ἐκ τοῦ δήμου, πόρρωθεν προκατελάμβανον τὰς
εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ <στεφάνοις καὶ> κηρύγμασιν,
5 ὥστ᾽ ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχῶν εἰς τὴν μεγίστην
μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους, πολὺ δὲ
ἔτι μᾶλλον τοὺς δικαστάς. πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν 10
ὑπευθύνων, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρη-
μάτων ὄντες ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικα-
10 στηρίων, εἰκότως· ᾐσχύνοντο γὰρ οἶμαι οἱ δικασταί,
εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει[, τυχὸν
δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ,] πρῴην μέν ποτε ἀναγο-
ρευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς
ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσῷ στεφάνῳ,
15 ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ μικρὸν ἐπισχὼν ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικα-
στηρίου κλοπῆς [ἕνεκα τὰς εὐθύνας] ὠφληκώς· ὥστε
ἠναγκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν [οἱ δικασταὶ] οὐ περὶ
τοῦ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τοῦ 11
δήμου. κατιδὼν δή τις ταῦτα νομοθέτης τίθησι νόμον
20 καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαρρήδην ἀπαγορεύοντα
τοὺς ὑπευθύνους μὴ στεφανοῦν. καὶ ταῦτα οὕτως εὖ
προκατειληφότος τοῦ νομοθέτου, εὕρηνται κρείττονες
λόγοι τῶν νόμων, οὓς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε

2 τε om. A Rh. — 4 καὶ στεφάνοις add. Rh. Coronarum mentio utique necessaria. Cf. § 12. — 5 ἀρχῶν A: ἀρχόντων (Fr.); del. τῶν ἀ. W. (ἐν ... ἀρχ. delebat Dobr.). — μὲν om. elq. — 9 ἐκ] ἀπὸ AV^2; ἐκ τῶν δ. (cf. 7. I, 186 al.) del. Dobr. W^3. — 10 οἱ om. f^1m (οἱ δικ. om. z). — 11 ὁ om. A (αὐτὸς W.). — τυχὸν ... 12 ἐνιαυτῷ (hiat.) del. Cob. — 13 ἐν τοῖς ἀγῶσιν del. Dobr. W. — 16 seclusi ἕνεκα τ. εὐθ. — 17 οἱ δικ. del. Dobr. — 19 δή Rh.: δέ (Fr.). Cf. 44 init. — 20 καὶ om. Rh. — τὸν del. Cob.; cf. § 36. — διαγορεύοντα A. — 22 sq. κρείττους h z Fl. Bk. ($Fr.^1$); λόγοι κρείττονες A.

ἐξαπατηθέντες. τούτων γὰρ τῶν τοὺς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους οἱ μὲν φύσει μέτριοι, εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος τῶν τὰ παράνομα γραφόντων, ἀλλ' οὖν προβάλλονταί γε τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. προσγράφουσι γὰρ [πρὸς τὰ ψηφίσματα] στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. 5

12 καὶ ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνονται γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις αἱ εὔθυναι· ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκούουσιν, ὅτι γέγραφε μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δὲ ἐφ' οἷς 10 ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὑπερπηδήσας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὴν πρόφασιν ἣν ἀρτίως προεῖπον ὑμῖν ἀνελών, πρὶν λόγον πρὶν εὐθύνας δοῦναι γέγραφε μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανοῦν. 15

13 Λέξουσι δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ ἕτερον λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα, ὅσα τις αἱρετὸς ὢν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας εἶναι, ἃς οἱ θεσμοθέται κληροῦσιν ἐν τῷ Θη- 20 σείῳ, κἀκείνας, ἃς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν ἐν ἀρ-

1 γὰρ Cob. W.[3]: γάρ τινες. Cf. schol. v. 3. — 2 παρὰ τοὺς νόμους del. W. — μέτριοι Cob. W.[3] (coll. 86. 157): μέτριοί εἰσιν (hiat.). — 3 ἐστὶ μ. kl Fr. (cf. I, 51): μέτρ. e W., ἐστὶ μ. ἐπὶ BC, μ. ἐστὶ Tayl. Fr.[1]. — 4 sq. προσγράφουσι Dobr. Bake (it. § 203) Fr.[1]: προσεγγρ. Cf. Dem. XLIV, 51 v. l. (Fr.); schol. ad v. 2. — 5 πρὸς τὰ ψηφ. del. Dobr. W.[3], cf. schol. l. c. — 6 ἐπειδὰν] saepe est haec formula in decretis quae hodie quoque exstant. — 10 γέγραφε e k g[1] V (Fr.): γεγράφει a m z f[1], ἐγεγράφει d f[2] al. — 13 ἐγὼ ante ἀρτίως (hiat.) add. BC (Fr.). — §§ 13—16 transponi volunt post 23 (Fox) Kaibel, Troost. — 16 ἕξουσι f[1]. — καὶ om. el W. — τινα post ἕτερον add. A al., om. azC Fr. — 19 φήσ. del. Cob. W.[3]. — 20 κληροῦσιν scr.: ἀποκλήρ. (hiat.). Cf. Ar. Πολ. Ἀθ. c. 62, 1 al. ἀποκλ. οἱ θ. k. — 21 χειροτονεῖ (hiat.) om. εἴωθε A W.

χαιρεσίαις, [στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους καὶ τὰς μετὰ τούτων ἀρχάς,] τὰ δ' ἄλλα πάντα πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους 14 τοὺς τούτων νόμον ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομο-
5 θετήσατε λύσειν ἡγούμενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις, ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, „τὰς χειροτονητάς“ φησιν „ἀρχάς“, ἁπάσας ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι [ὁ νομοθέτης], καὶ προσειπὼν ἀρχὰς ἁπάσας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, „καὶ τοὺς ἐπιστάτας“ φησὶ „τῶν δημοσίων ἔρ-
10 γων·“ ἔστι δὲ ὁ [Δημοσθένης] τειχοποιὸς ἐπιστάτης τοῦ μεγίστου τῶν ἔργων· „καὶ πάντας, ὅσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων·“ οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπιστάται πάντες ἡγεμονίᾳ χρῶνται δικα-
15 στηρίου· τί τούτους κελεύει ποιεῖν; οὐ διακονεῖν, ἀλλ' 15 „ἄρχειν δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ“, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἄρχουσι, „καὶ λόγον [καὶ εὐθύνας] ἐγγράφειν πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστάς“, καθάπερ καὶ τὰς
20 ἄλλας ἀρχὰς κελεύει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τοὺς νόμους ὑμῖν αὐτοὺς ἀναγνώσεται.

1 sq. *στρατηγοὺς* ..*ἀρχάς* del. West. — 2 *τὰς δ' ἄλλας ταύτας* Ag V (Fr.), *τὰς δ' ἄλλας ταῦτα* am, *τὰ δ' ἄλλα πάντα* cett. Ortner (coll. p. 180, 18). — 7 *ὁ νομοθ.* del. W. — 8 *προειπὼν* male dq W. — 9 *ἐπιστάτας* cf. Harp. s. v. — 10 *Δημ.* del. Schanz: *τειχ.* ⟨*ὢν*⟩ Halm. — 12 *πλεῖν* Cob. W. — 14 *ἡγεμονία* cf. Harp. s. v. — 16 *ἐπειδὴ* ... 18 *ἄρχουσι* del. West. W. (insunt hiat. tres). — 18 *καὶ εὐθύνας* (p. 183, 17) del. R. Dobr. — 20 *κελεύει* del. Fr.[1] Sch. W. — 21 *αὐτοὺς ὑμῖν* BC Fr. — *ἀνάγνωτε* A.

ΝΟΜΟΙ.

16 *Ὅταν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗτοι προσαγορεύωσι πραγματείας καὶ ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν καὶ ἀντιτάττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ* 5 *ὑποβάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σοφιστὴν οἰόμενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἄν τις ἄμεινον λέγῃ παράνομα γεγραφώς, τοσούτῳ μείζονος ὀργῆς τεύξεται. χρὴ γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα καὶ τὸν νόμον·* 10 *ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ἀφιῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ χρὴ διδόναι τὴν ψῆφον, οὐ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ.*

17 *Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὅν φησι Δημοσθένης, βραχέα βούλομαι προειπεῖν. λέξει γὰρ οὗτος·* 15 *„τειχοποιός εἰμι· ὁμολογῶ· ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατόν, καὶ τὸ ἔργον μεῖζον ἐξείργασμαι. τίνος οὖν εἰμι ὑπεύθυνος; εἰ μή τις ἐστὶν εὐνοίας εὔθυνα.“ πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀκούσατέ μου λέγοντος καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει,* 20 *οὕτως ἀρχαίᾳ ⟨τ'⟩ οὔσῃ καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, οὐδείς ἐστιν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ* 18 *κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ἐπὶ*

2 sq. *ἃς ὁ...ὀνομάζει, οὗτοι* AC W.: *ὁ μὲν...ὀνομάζῃ, οὗτοι δὲ* BV Fr. — 6 sq. *κακ. καὶ σοφ.* el; *κακ.* del. Kaibel. — 9 *χρὴ...*13 *ἀναισχ.* Alex. *π. σχημ.* p. 462 W.; Stob. Fl. 46, 18; ...12 *ῥήτωρ* Plin. ep. IX, 26, 11; cf. Plut. de Stoic. repugn. 1033 B. — 12 *διδ. χρὴ* Stob. — 13 *μὴ* Alex. Stob. — 14 sq. *πρὸς ... Δημ.* Alex. p. 437. — 15 *προσειπεῖν* BC. — *ἕξει* f[1]. — *οὕτως* e W. — 17 *ἐξείργασμαι* h[2] et fort. a (R. Bk. Fr.): *ἐξείργασται.* — 18 *εὔθυνα* (f[1]m[1]) Fr.: *εὐθύνη.* — 20 *ὑμῖν καὶ συμφ.* gm, *καὶ ὑμῖν σ.* A Sch. (qui conf. II, 118) W. — 21 addidi *τ'* (hiat.) — *τοσαύτῃ* A.

τῶν παραδόξων. οἷον τοὺς ἱερέας καὶ τὰς ἱερείας ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας καὶ χωρὶς ἑκάστους κατὰ σῶμα, τοὺς τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς
5 θεοὺς εὐχομένους, καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γένη, Εὐμολπίδας καὶ Κήρυκας καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας. πάλιν τοὺς τριηράρχους ὑπευθύνους εἶναι 19 κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, οὐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων [προσόδων] πολλὰ μὲν ὑφαιρουμένους,
10 βραχέα δὲ κατατιθέντας, <οὐδ'> ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὁμολογουμένως τὰς πατρῴας οὐσίας εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν. οὐ τοίνυν μόνον οἱ τριήραρχοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν
15 τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν 20 βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγων ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. οὐκ ἄρα στεφανωθήσεται
20 [ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου]; οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστιν. οὐκ ἄρα φιλοτιμοῦνται; πάνυ γε, ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ' ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ, κολάζουσιν· οἱ δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες τρυ-

1 ἱερέας Fr.: ἱερεῖς. — 3 μόνα agV Fr. — 8 διαχειρίζοντας Bake Ham. W. — 9 προσόδων del. Bake W. — 10 καταθέντας AC. — οὐδ' ἐπιδ. μὲν scr.: ἐπιδ. δέ. — 12 τὰς] τους τὰς AC (praet. d). — 12 sq. ἀναλίσκοντας Ham. — 13 μόνον Bern.: μόνοι (hiat.). — 16 τὴν post βουλὴν om. C. — 17 διδόναι coll. § 15 del. Cob. Sch. W. — 18 τὴν ..σκυθρωπὸν.. κυρίαν R. Bk. (κυρίαν Wolf): τὸν ... σκυθρωπὸν (Lambin., mg. Bern.) ... κύριον Fr.; τῶν ... σκυθρωπῶν ... κύριον B, om. καὶ τὸν ... ἄγειν AC. — ἄγων W.: ἄγει Bern. Fr. (hiat.), ἄγειν codd. — 20 secl. ἡ ... πάγου (hiat.). — 20 sq. ἐστιν αὐτοῖς A, αὐτοῖς W.

φῶσι. πάλιν τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύ-
21 θυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης. καὶ οὕτως ἰσχυρῶς
ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' εὐθὺς ἀρχόμενος τῶν
νόμων [λέγει], „ἀρχὴν ὑπεύθυνον“ φησὶ „μὴ ἀποδη-
μεῖν“. ὦ Ἡράκλεις, ὑπολάβοι τις ἄν, ὅτι ἦρξα, μὴ 5
ἀποδημήσω; ἵνα γε μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως
ἢ πράξεις δρασμῷ χρήσῃ. πάλιν ὑπεύθυνον οὐκ ἐᾷ
τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδὲ ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδ'
ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, οὐδ'
ἄλλα πολλά· ἑνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ 10
νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι
22 τῇ πόλει. ναί, ἀλλ' ἔστι τις ἄνθρωπος, ὃς οὔτ' εἴλη-
φεν οὐδὲν τῶν δημοσίων οὔτ' ἀνήλωκε, προσῆλθε δὲ
πρός τι τῶν κοινῶν. καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει
λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. καὶ πῶς ὅ γε μηδὲν λαβὼν 15
μηδ' ἀναλώσας ἀποίσει λόγον τῇ πόλει; αὐτὸς ὑπο-
βάλλει καὶ διδάσκει [ὁ νόμος ἃ χρὴ γράφειν]· κελεύει
γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἐγγράφειν, ὅτι „οὔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν
τῆς πόλεως οὔτ' ἀνήλωσα“. ἀνεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτη-
τον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει. ὅτι 20
δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων.

ΝΟΜΟΙ.

23 Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης λέ-
γων, ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο

3 *ἀπαιτεῖ* egm V[1]. — *εὐθὺς* A Fr.[1]: *εὐθέως*. — 4 *λέγει* del. Cob. W.[3]. — *ἀρχὴν* (§ 31) del. (Dobr.) Hamaker; *ἀρχῆς* ci. Dobr. (Orell.). — 5 *τις ἄν* scr.: *ἄν τις* (hiat.). — 9 *ἐκπ. γεν.* Bk. An 247. — 10 *ἐνεχυριάζει* Af[1]. — 10 sq. *ὁ νομοθ. τὰς οὐσίας* A: del. *ὁ νομ.* Cob. — 17 *ἃ χρὴ γρ.* del. Hamaker. — 19 ***ἀνυπεύθυνον*** A Phot. Reitzenst. 151, 16, qui aff. *ἀνυπ. . . . ἀζήτ.* — 19 sq. ***καὶ ἀνεξετ. καὶ ἀζήτ.*** BV Fr. ***Ἀζήτητον*** aff. Harpocr., Phot. Reitzenst. 38, 16. — 20 ***ἀνεξέταστον*** Phot. Reitzenst. 132, 22. — 21 ***τῶν νόμων***] ***τῶν ἐν τῇ πόλει*** (20) A.

[αὐτῷ] ὑποβάλλετε· „οὐκ οὖν ἐχρῆν σε ὦ Δημόσθενες ἐᾶσαι τὸν τῶν λογιστῶν κήρυκα κηρῦξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τοῦτο, τίς βούλεται κατηγορεῖν; ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν βουλόμενον τῶν πολιτῶν,
5 ὡς οὐκ ἐπέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν μικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα εἰς ταῦτα τῆς πόλεως εἰληφώς. μὴ ἅρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδὲ ἐξαιροῦ τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὕστερος
10 πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν."

Πρὸς μὲν οὖν τὰς κενὰς προφάσεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι· ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ἀρχήν, 24
15 ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' εὐθύνας δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. καί μοι ἀνάγνωθι, ἐπὶ τίνος ἄρχοντος καὶ ποίου μηνὸς καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ
20 ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τὸ θεωρικόν.

1 αὐτὸ glm; secl. αὐτῷ (hiat.). — 5 εἶχες Bake; cf. § 31. — 7 εἰς om. C. — τῆς scr.: ἐκ τῆς codd. Fr., ἐκ τῶν τῆς (Wolf) Bk. (ἐκ τῆς πολιτείας el, cf. 173; del. δέκα ... εἰληφώς W.). — 11 κενὰς (Steph.) Fr. al.: κοινὰς. — 12 μέχρι τοῦδε a Fr. — 14 τὸ θεωρικὸν scr. ex Arist. Πολ. Ἀθ. c. 43, 1. 47, 2: τῷ θεωρικῷ (hiat.). Cf. 20 sq.; p. 186, 9; ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ habet Harp. θεωρικά. — 15 δέ post οὐδετ. om. df, πω om. AV. — 20 sq. τῷ θεωρικῷ cdq (Er.); τῶν θεωρικῶν cett.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔτι τούτου περαιτέρω δείξαιμι, δικαίως ἂν ἁλίσκοιτο Κτησιφῶν· αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμή, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

25 Πρότερον μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἀντι- 5
γραφεὺς ἦν χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἑκάστην
πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ· διὰ
δὲ τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν οἱ ἐπὶ
τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μέν, πρὶν ἢ τὸν
Ἡγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τοῦ ἀντιγραφέως ἀρχήν, 10
ἦρχον δὲ τὴν τῶν ἀποδεκτῶν, καὶ νεωρίων ἦρχον, καὶ
σκευοθήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ
26 σχεδὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. καὶ οὐ
κατηγορῶν αὐτῶν οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκεῖνο ὑμῖν
ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, ἐάν τις 15
μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦτον οὐκ
ἐᾷ, πρὶν ἂν λόγον καὶ εὐθύνας δῷ, στεφανοῦν, Κτησι-
φῶν δὲ Δημοσθένην τὸν συλλήβδην ἁπάσας τὰς

1 tit. om. k[1]lBV[1]; διαλογισμὸς (ὁ διαλ. k[2]) τῶν ἡμερῶν al. Fr., ψήφισμα e. Addebatur ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. ἀναγίνωσκε, quae om. elk[1], del. (Tayl.) Bk. Fr. — 2 τούτου περαιτ. A: περ. τούτου (Fr.); del. τούτου W. — 3 sq. αἱρεῖ γὰρ αὐτὴν οὐχ ἡ γραφὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ψήφισμα schol. Aristid. p. 474. — 3 αὐτὸν om. a. — 5 πρῶτον BV Fr.; cf. schol. — ὦ ἄ. Ἀθ. om. A. — 5 sq. ἀντιγραφεὺς Harp., Phot. Reitzenst. 147, 12. — 9 τῷ θεωρικῷ e (Bake). Cf. p. 185, 14. — πρὶν ἢ] πρὶν Barb. W.; cf. 77; an πρὶν δή, ut Th. V, 61, 1 ex coni. Kruegeri? — 10 γραφέως A. — 11 νεωρίων ἀρχήν codd. (Bk. An. 303); νεωρῶν ἀ. Steph., νεώριον (s. -ια Dobr.) del. ἀρχ. Dobr. Fr. (cf. Hyper. frg. 139 S. Philoch. ap. Dionys. ad Amm. I, c. 11 p. 742 R.), νεωρίων τ' ἐπεμέλοντο W., ν. ἦρχον vel ut Dobr. νεώρια Kaib. Cf. inscr. ap. Boeckh. de re nav. p. 51 = C. I. Att. II, 811, c, 139 (οἱ τῶν νεωρίων ἄρχοντες). — 12 σκευοθ. ᾠκ. Poll. X, 10. — 15 βουλόμενος Cob.: βούλομαι (Fr.). — 17 λόγον (Scheib.) Fr.: λόγους. — 17 sq. Κτ. δὲ scr.: ὁ δὲ Κτ. Cf. ad § 34. — 18 Δημοσθένην del. Poutsma (coll. § 176). — ἁπάσας om. A.

Ἀθήνησιν ἀρχὰς ἄρχοντα οὐκ ὤκνησε γράψαι στεφανῶσαι.

Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν, 27
ὅθ' οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρήματα
5 διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι
ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων
ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην μάρτυρα παρέξομαι. ἐπὶ γὰρ
Χαιρώνδου ἄρχοντος, θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας οὔσης ἔγραψε Δημοσθένης ἀγορὰν
10 ποιῆσαι τῶν φυλῶν σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσταμένου
καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν [ἐν τῷ ψηφίσματι] ἑκάστης
τῶν φυλῶν ἑλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων
ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ταμίας, καὶ μάλα ὀρθῶς, ἵν' ἡ πόλις
ἔχοι ὑπεύθυνα σώματα, παρ' ὧν ἔμελλε τῶν ἀνηλω-
15 μένων λόγον ἀπολήψεσθαι. καί μοι λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ναί, ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο εὐθὺς λέγων, 28
ὡς οὔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς οὔτ' ἐχειροτονήθη [ὑπὸ τοῦ
δήμου]. καὶ περὶ τούτου Δημοσθένης μὲν καὶ Κτησι-

5 καθ. καὶ οἱ C. — ἄλλοι om. A. — 7 Δημ. καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας BC Fr., μάρτυρα καὶ Κτ. A; del. καὶ Κτ. Hamaker Fr.[1]. — 8 sq. θαργ. . . . φθ. et 9 ἀγορὰν . . . 11 τρίτῃ Theod. Gaz. Petav. Uranol. p. 283. — μηνὸς θαργ. A, del. μηνὸς W., recte fort., cf. v. 10. — 9 ἔγραψε Δ. A W.: ἔγρ. ψήφισμα Δ. BC Fr., ἔγρ. Δ. ψηφ. z. — ἀγορὰς Bake. — 11 secl. ἐν τῷ ψηφ. — ἑκάστῃ R. Turr. — ἐπέταξεν—φυλῶν del. Poutsma. — 12 ἐπιμεληθησομ. AaV[2]. — ἐπὶ τὰ τείχη del. R. Sch., quae abesse non possunt; ⟨τῶν⟩ περὶ τὰ τ. Dobr. W.[3]; cf. χειροτονεῖν ἐπὶ τὸ θεωρικόν. — 14 ἔχοι k W.: ἔχῃ, quod non convenit cum ἔμελλε. — 15 τὸ ψήφισμα Fr.[1]: τὰ ψηφίσματα. — 16 ΨΗΦΙΣΜΑ Fr.: om. aeV al., ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ cett. — 17 εὐθὺς kl Fr.[1] (cf. § 21): εὐθέως. — λέγων om. A W. cf. § 23 al.

φῶν πολὺν ποιήσονται λόγον· ὁ δέ γε νόμος βραχὺς καὶ σαφὴς καὶ ταχὺ λύων τὰς τούτων τέχνας. μικρὰ
29 δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον προειπεῖν βούλομαι. ἔστι γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς εἴδη τρία, ὧν ἓν μὲν καὶ φανερώτατον οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες, δεύτερον δὲ ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται, τρίτον δ' ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, καὶ εἴ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμασθέντας.
30 ἐπειδὰν δ' ἀφέλῃ τις τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου κεχειροτονημένους καὶ τοὺς κληρωτοὺς ἄρχοντας, καταλείπονται, οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν[, τούτους αἱρετοὺς ἄρχοντας εἶναι]. τοῦτο δὲ γίγνεται, ὅταν, ὥσπερ νῦν, ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφρους ἐξεργάζεσθαι ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

31 Ἀναμνήσθητε δὴ τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τοὺς ἐκ τῶν φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἡ δὲ Πανδιονὶς [φυλὴ] ἄρχοντα καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένην, ὃς ἐκ τῆς διοικήσεως εἰς ταῦτα ἔχει μικροῦ δεῖν δέκα

1 sq. βραχῆ καὶ σαφῆ κ. τ. λύοντα A. — 3 πρῶτον del. W. — 5 πᾶσι ante φανερώτ. add. AC. — 7 sq. καὶ . . . ἐπιστ. del. W. Philippi. — 9 οἵτινες klV. — αἱρετοὶ del. Cob. W.[3]. — 11 ἀφέληται BV Fl. — 12 καταλείπονται AC Scheibe Fr[1]: καταλίπωνται BV, καταλείπεται edd. (Fr.); cf. v. 14. — 13 ὡς A. — τριττύες Harp. s. v. — 14 sq. τούτους . . . εἶναι del. Scheibe Fr.[1], coll. § 45 extr. — 22 sq. secl. φυλὴ (hiat.). — 24 δεῖν] δ' εἰπεῖν Af[1].

τάλαντα, ἕτερος δ' ἀπαγορεύει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, ὑμεῖς δὲ ὀμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι, ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανοῦν, οὐ προσθεὶς „ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας“,
5 ἐγὼ δὲ ἐξελέγχω τὸ παράνομον μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς ἀντιδίκους παρεχόμενος. πῶς οὖν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον παρανομώτατα γεγραφότα;

Ὡς τοίνυν καὶ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ στεφάνου παρα- 32
10 νόμως ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίγνεσθαι, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κελεύει, ἐὰν μέν τινα ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ. καί μοι λέγε τὸν νόμον.

15 ΝΟΜΟΣ.

Οὗτος ὁ νόμος ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ μάλα καλῶς 33 ἔχει. οὐ γὰρ οἶμαι ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τοὺς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν
20 ἐν τοῖς κηρύγμασιν. ὁ μὲν οὖν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; ἀναγίγνωσκε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης 34 κελεύει ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πυκνὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύτ-

2 στεφανοῦν . . . 3 ὑπεύθυνον om. A. — 4 οὐ A (Fr.): μὴ (οὐδὲ Dobr.). — 5 ἐξελέγχω (Steph.) V: ἐξελέγξω (ἐλέγχω l², ἐλέγξω gl¹). — 8 παράνομα ACR. — 10 ἐν τ. ψηφ. del. Poutsma. — 12 στεφανοῖ post βουλὴ e: post τινα cett. Fr. (hiat.). Cf. 48. — 12 sq. κηρύττ.? Cf. 35. 48 (hiat.). — 17 puto δεῖν ᾤετο (hiat.). — 20 οὖν om. C (W.³). — 24 πύκνη f, πυκὶ A al. Cf. I, 81 sq. — τῇ ἐκκλησίᾳ del. Tayl. Fr.¹; sed cf. p. 190, 4.

τειν τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ, Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐ τοὺς νόμους μόνον ὑπερβάς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκών, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν γιγνομένων καινῶν, οὐδ' ἐναντίον τοῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν 5 *Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν, οἷον ἄνδρα τιμῶμεν.*
35 *οὕτω τοίνυν περιφανῶς παράνομα γεγραφώς, παραταχθεὶς μετὰ Δημοσθένους ἐποίσει τέχνας τοῖς νόμοις· ἃς ἐγὼ δηλώσω καὶ προερῶ [ὑμῖν], ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέντες. οὗτοι γάρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγορεύουσιν* 10 *οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἕξουσι λέγειν, οἴσουσι δὲ εἰς τὴν ἀπολογίαν τὸν Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τοῦ νόμου μέρει τινὶ κλέπτοντες τὴν ἀκρόασιν*
36 *ὑμῶν, καὶ παρέξονται νόμον οὐδὲν προσήκοντα τῇδε* 15 *τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσὶ τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μέν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαρρήδην ἀπαγορεύων τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δ' εἶναι νόμον φήσουσιν ἐναντίον τούτῳ, τὸν* 20 *δεδωκότα ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τὴν ἀνάρρησιν τοῦ στεφάνου τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος· κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νόμον φήσουσι γεγραφέναι*
37 *τὸν Κτησιφῶντα. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέξομαι συνηγόρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους,* 25

2 *ὁ δὲ Κτησ.* A (cf. 189, 20 sq., Mus. Rh. XLIV, 6). — 4 sq. *γιγν. καινῶν*] *γιγνομένων* A W., *ἀγωνιζομένων καινῶν* cett. (Fr.). Cf. 41 c. schol., 154. — 9 *προσερῶ* C. — secl. *ὑμῖν* (hiat.). — 13 *τὴν* om. de W. — 15 *οὐδὲν . . . τῇδε* post *νόμον* 13 transp. Ham., del. *καὶ παρ. νόμον*. — 15 sq. *τῇδε τῇ γραφῇ* BV Fr.[1]: *τῇ γρ. τῇδε*. — 18 *ἀπαγορεύοντα* C. — 20 *φήσουσιν* del. Cob. W.[3].

ὅπερ διατελῶ σπουδάζων παρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. εἰ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἀληθές, καὶ τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστ' ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πρά- 5 *ξεως ὑπεναντίους ἀλλήλοις, ἔτι ἂν ταύτην εἴποι τις εἶναι πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν; ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦθ' οὕτως·* 38 *μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε, οὔτε ἠμέληται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ* 10 *τῷ τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαρρήδην προστέτακται τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν ἐν τῷ δήμῳ τοὺς νόμους, ἀκριβῶς ἐξετάσαντας καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀναγέγραπται νόμος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις,* 15 *ἢ εἴ που εἰσὶ νόμοι πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως. κἄν τι τοιοῦτον εὑρίσκωσιν,* 39 *ἀναγράφοντας ἐν σανίσιν ἐκτιθέναι κελεύει πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων, τοὺς δὲ πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐπιγράψαντας νομοθέταις, τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προ-* 20 *έδρων διαχειροτονίαν διδόναι [τῷ δήμῳ], καὶ τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ᾖ νόμος καὶ μὴ πλείους ἑκάστης πράξεως. καί μοι λέγε τοὺς νόμους.*

3 *ἡμῶν* e. — 5 *ἔτι ἂν* scr.: *τί ἂν ἔτι.* Cf. I, 188. — 6 *τὴν* ante *πολιτείαν* del. cum Poutsma. — 7 *οὔτ'* W. — 8 *μήθ'*] *μὴ* AB. — 11 *θεσμοθέτας* Harp. s. v. — 14 *ἐναντίος νόμος* A (hiat.); del. *νόμος* et *νόμῳ* W. — 15 *εἴ* ... 16 *πράξεως* Priscian. XVIII, 270. — *εἰ* om. f[1]h. — *ἑνὸς* del. Usener, cum Prisc. (qui post *πρ.* add. *εἷς*). Cf. v. 22. — *περὶ* om. q (hiat.), cf. v. 22. — 17 *ἀναγράφοντας* scr.: *ἀναγεγραφότας* (cf. v. 15). — 19 *νομοθέταις* Dobr. (Fr.): *νομοθέτας*, quod def. Schöll Ber. d. Bayr. Ak. 1886, 116. — 20 *τῷ δήμῳ* del. Schöll l. c. 117. — *καὶ* del. Kaibel; *καὶ* ... 21 *καταλείπειν* del. Hamaker W. (sed cf. W.[3]). — 21 *καταλιπεῖν* f[1]V. — 22 *ἑκάστης* BC Scheibe (N. Ann. 1868, 154): *περὶ ἑκ.* (Fr.).

ΝΟΜΟΙ.

40 *Εἰ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* ἀληθὴς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης οἶμαι τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτάνεων ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις ἀνῄρητ' ἂν ὁ ἕτερος τῶν νόμων, ἤτοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκὼς ἀνειπεῖν ἢ ὁ ἀπαγορεύων· ὁπότε δὲ μηδὲν τούτων γεγένηται, φανερῶς δή που ἐξελέγχονται οὐ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνατα
41 γενέσθαι. ὅθεν δὲ τὸ ψεῦδος τοῦτο ἐπιφέρουσιν, ἐγὼ διδάξω [ὑμᾶς], προειπών, ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν ἀνεκήρυττόν τινες, οὐ πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ μὲν ὅτι στεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν· ἄλλοι δέ τινες ὑποκηρυξάμενοι τοὺς αὑτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν
42 ἐλευθέρους, μάρτυρας τοὺς Ἕλληνας ποιούμενοι. ὃ δ' ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας εὑρημένοι τινὲς ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι, διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι στεφανοῖ αὐτοὺς ὁ δῆμος, εἰ οὕτω τύχοι, ὁ τῶν Ῥοδίων ἢ Χίων ἢ καί τινος ἄλλης πόλεως ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτ' ἔπραττον οὐχ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῆς

2 ἦν ἀληθὴς A. — 3 νόμοι κείμενοι A W.³. — 4 οἴομαι B. — 5 ἀποδιδόντων BV Barb. — 8 γένηται B. — 10 δὴ q Flor., δὲ δὴ cett. (Fr.); δὴ del. W. (retinet W.³). Cf. 214. — ψευδὲς C. — ἐπεισφέρ. fq. — 11 secl. ὑμᾶς (hiat.). — 12 τῷ om. A. — 15 ἕτεροι δ' ⟨ὅτι⟩ Cob. Sch. W. — δέ om. A. — 16 ἀφεῖσαν A. — 17 ἐλευθέρους Cob. (Fr.¹): ἀπελευθέρους, quod del. Ddf. — μάρτ. τοὺς Ἕλλ. Cob. (Fr.¹): μ. τ. Ἕ. τῆς ἀπελευθερίας A, μ. τῆς ἀπ. τ. Ἑλλ. cett. (Fr.). — 18 τινὲς εὑρημένοι BC Fr. (hiat.). — 21 τινος ἄλλης A: ἄλλης τινὸς (Fr.): ἢ καὶ . . . πόλεως secl. W. — ἕνεκα ἀρετῆς BC. — 22 οἱ om. BC.

βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πείσαντες ὑμᾶς καὶ μετὰ ψηφίσματος, πολλὴν χάριν καταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ προελόμενοι, ἄνευ δόγματος ὑμετέρου. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς 43
5 *μὲν θεατὰς καὶ τοὺς χορηγοὺς καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐνοχλεῖσθαι, τοὺς δὲ ἀνακηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ μείζοσι τιμαῖς τιμᾶσθαι τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων. τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ χρῆν στεφανοῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμοῦ*
10 *κηρύττεσθαι· οἱ δὲ ἀνηγορεύοντο ἐναντίον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων· κἀκεῖνοι μὲν μετὰ ψηφίσματος, πείσαντες ὑμᾶς, οὗτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος. συνιδὼν δή τις* 44 *ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ, οὔτε*
15 *λύσας ἐκεῖνον· οὐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία ἠνωχλεῖτο, ἀλλὰ τὸ θέατρον· οὔτ' ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις τιθείς· οὐ γὰρ ἔξεστιν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρου στεφανουμένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν τοὺς οἰκέτας ἀπελευθερούντων,*
20 *καὶ περὶ τῶν ξενικῶν στεφάνων, καὶ διαρρήδην ἀπαγορεύει μήτ' οἰκέτην ἀπελευθεροῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μηθ' ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι στεφανούμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου, φησὶ, μηδενός, ἢ ἄτιμον εἶναι*

1 ἢ <οἱ> Cob. W.[3]. — 2 *καὶ μετὰ ψηφ.* del. Dobr. W.[3]. — 7 *τιμαῖς* add. A V[2] (Fr.). — 9 *χρῇ* C V. — 10 *ἐναντίον* Cob. (Fr.[1]): *ἐνώπιον* (Hesych. v. *ἐναντ.* conf. Klinke). — 11 *κἀκεῖνοι* ... 12 *ψηφίσμ.* del. Dobr. W.; *μετὰ ψηφ.* del. Cob. Herw. — 12 *οὗτοι*] *οἱ* A (10). — *συνειδὼς* A. — *δή*] *δὲ* Ad. — 14 *τῷ* A: om. a, *τῷ περὶ* cett. Fr. § 205 conf. Adam; v. et. 38. — post *νόμῳ* 2 verba eras. — 15 *οὐδὲ*] *οὐ* A. — *ἠνωχλεῖτο* efB Fl. (Fr.), *ἐνωχλεῖτο* cdkl, *ἠνοχλ.* V al. — 16 *νόμοις* post *κειμ.* om. cum A W.[3]. — 17 *τίθησιν* A. — 18 sq. *τῶν δημ. καὶ τῶν φυλ.* A. — 23 *μήδ'* (p. 194, 7) Saupp. Fr.

45 τὸν κήρυκα. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς στεφανουμένοις τὸ βουλευτήριον ἀναρρηθῆναι, τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ δήμου [στεφανουμένοις] τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν [στεφανουμένοις] καὶ φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγῳδοῖς, ἵνα μηδεὶς 5 ἐρανίζων στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται, προσαπείπῃ δ' ἐν τῷ νόμῳ μηδ' ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, ⟨ἂν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος⟩, ἀπούσης βουλῆς καὶ δήμου καὶ φυλετῶν καὶ δημοτῶν, — ὅταν δέ τις ταῦτα ἀφέλῃ, τί τὸ καταλειπό- 10 46 μενόν ἐστι πλὴν οἱ ξενικοὶ στέφανοι; ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τούτων ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς ὁ νόμος κελεύει, ἀφελόμενος τὸν στεφανού- 15 μενον. καίτοι τίς ἂν ὑμῶν τολμήσειε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἰδιώτης οὐδὲ εἷς οὕτως ἀγεννὴς γένοιτο, ὥστε ὃν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον ἅμα ἀνακηρύττειν καὶ ἀφαιρεῖσθαι [καὶ καθιεροῦν]. ἀλλ' οἶμαι 20 διὰ τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον καὶ ἡ καθιέρωσις γίγνεται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὔνοιαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς πατρίδος χείρων γένηται τὴν ψυχήν.

2 τὸ Usener: εἰς τό. — 3 τὴν Usener: εἰς τήν. Cf. 48. — 3 et 4 στεφανουμένοις secl. Cob. W. — 6 ἐρ. — 7 κτᾶται Zonar. p. 871. — καὶ om. Zon. — ἐν τῷ νόμῳ del. Halm. — 8 sq. ἀνακηρύττεσθαι ... δημοτῶν del. Hamaker W. (ἀπούσης ... δημοτῶν iam Tayl.). Adieci ἂν μὴ ... ὁ δ., cf. p. 195, 7. 14. — 10 ἀφέλῃ A (Fr.): ἀφέληται. Cf. § 30. — 12 σημεῖον ὑμῖν μέγα A (del. μέγα W.). — τούτων scr.: τούτου (hiat.). Cf. II, 103. 141. — 14 τῷ om. C. — 15 ὁ νόμος κελεύει ek: κελ. ὁ ν. (hiat.). — 17 καταγνῶναι post Ἀθ. A. — τοῦ Ἀθ. ek: τῶν Ἀθ. (Fr.). — 19 sq. ἅμα καὶ ἀνακ. gmV Fl. — 20 καὶ καθιεροῦν del. W. Cob. — 21 ἱέρωσις A. — 22 γεγένηται C.

ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ στέφανον ἀναρ- 47
ρηθέντα οὐδεὶς καθιεροῖ, ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα
μὴ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου, ἔχοντες ἐν τῇ
οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν
5 δῆμον γίγνωνται. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομο-
θέτης μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον ἐν τῷ
θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἵν' ἡ πόλις ἡ βου-
λομένη τινὰ τῶν ὑμετέρων στεφανοῦν πρέσβεις πέμ-
ψασα δεηθῇ τοῦ δήμου, καὶ ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν
10 εἰδῇ τῶν στεφανούντων ὑμῖν, ὅτι κηρῦξαι ἐπετρέψατε.
ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

ΝΟΜΟΙ

Ἐπειδὰν τοίνυν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς 48
προσγέγραπται ἐν τῷ νόμῳ ἐξεῖναι [στεφανοῦν], ἐὰν
15 ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβάλ-
λειν· ναί, εἴ γε σέ τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ· εἰ δὲ ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ἀποδέδεικταί σοι τόπος, ὅπου δεῖ
τοῦτο γίγνεσθαι, ἀπείρηταί σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ
κηρύττεσθαι. τὸ γὰρ „ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ" ὅ τι ἐστίν,
20 ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε· οὐ γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα
γέγραφεν.

1 sq. ἀναρρηθ. στέφ. AC (hiat.), del. στέφ. Sch. (hiat.). — 4 τὸ] τι m, del. Bake, ἀεὶ W., τοῦθ' W.[3], αὐτὸν Kaibel. — 6 μὴ] μήτε A, μηδὲ W. — 8 ⟨τῶν πολιτῶν⟩ τινα Hamaker. — 9 καὶ ὁ Halm: ἵνα (Fr.; ἵν' ὁ Steph.). — 10 post ὑμῖν add. ἢ τοῖς στεφανοῦσιν codd., quae del. (HWolf) Bk. al. Fr. — 11 αὐτῶν om. A. — 14 προσγέγρ. ek Fl. (HWolf): προγέγρ. cett. — seclusi στεφανοῦν, quod adversatur sententiae. — 15 ὑπομνημον. A. — 15 sq. ὑποβαλεῖν C. — 17 ἀποδέδεικτό BV. — 18 γίγνεσθαι AW.: γενέσθαι (Fr.). — 20 τὴν om. el. — 21 γέγραφεν A W. (qui adicit οὗτος ante ἔννομα): γέγραφας (Fr.). Demosthenem, non Ctesiphontem compellari manifestum ex v. 17 sqq.

49 Ἔστι δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι· „καὶ τὸν κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν ὁ 5 δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας“, καὶ τὸ μέγιστον· „ὅτι διατελεῖ καὶ λέγων καὶ πράττων 50 τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ“. ἁπλοῦς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦτα ἡμῖν λόγος γίγνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρῖναι εὐμαθής· δεῖ γὰρ δή που τὸν μὲν κατηγοροῦντα ἐμὲ 10 τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδεικνύναι, ὡς εἰσὶν οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς οὔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιστα, οὔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ. κἂν τοῦτ' ἐπιδείξω, δικαίως δή που τὴν γραφὴν ἁλώσεται Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι 15 μηδένα ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τοὐναντίον τούτου δεικτέον ἐστίν. ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί.

51 Ἔχει δ' οὕτως. ἐγὼ τὸν μὲν βίον τὸν Δημοσθένους ἐξετάζειν μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι. τί γὰρ 20 δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν [αὐτῷ συμβεβηκότα], ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, καὶ

1 μοι om. argum. supra p. 174, 4. — 6 ὁ Ἀθην. W.: ὁ τῶν Ἀθ. (Fr.). — 7 καὶ λέγων A: λέγων (Fr.). Cf. argum. p. 172, 7. — 8 τῷ δήμῳ τὰ ἄριστα A. — 11 κατὰ τοῦ Δ. C. — 12 λέγειν τὰ βέλτ. del. W. — 16 γράμματα (cett. Fr. post ψ.) om. l Tayl., γράφειν pro ἐγγρ. (cett. Fr.) el Tayl., cf. argum. p. 172, 18. — 20 εἶναι (hiat.) post ἡγ. add. cett. Fr., om. z Fl., cf. schol. § 52. — 22 αὐτῷ γραφὴν el; secl. αὐτῷ συμβεβ. (αὐτῷ del. Cob.). — ὅτ' ... 23 ὄντα Harpocr. Παιανιεῖς. — 23 Δημομέλη f. — Παιανιᾶ Fr.; Παιανέα (?) Didym. ap. Harpocr. — post ὄντα omisi ἑαυτῷ cum Harp.; ὄντα ἑαυτῷ om. l.

τὴν τῆς κεφαλῆς ἐπιτομήν· ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου
στρατηγίαν καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσ-
ποντον, ὅτε εἷς ὢν τῶν τριηράρχων Δημοσθένης, καὶ 52
περιάγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν
5 καὶ συνθύων καὶ συσπένδων, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ
τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι, οὐκ ὤκνησεν ἀπ' εἰσαγ-
γελίας αὐτοῦ κρινομένου περὶ θανάτου κατήγορος
γενέσθαι· καὶ ταῦτα δὴ τὰ περὶ Μειδίαν καὶ τοὺς
κονδύλους, οὓς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὤν,
10 καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν ἅμα τήν τε εἰς αὐτὸν
ὕβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διο-
νύσου κατεχειροτόνησε Μειδίου. ταῦτα μὲν οὖν μοι 53
δοκῶ καὶ τἆλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, οὐ
προδιδοὺς ὑμᾶς οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ'
15 ἐκεῖνο φοβούμενος, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ
δοκεῖν ἀληθῆ μὲν λέγειν, ἀρχαῖα δὲ καὶ λίαν ὁμολογού-
μενα. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν
οὕτως ἐστὶ πιστὰ καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὥστε
τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ
20 καὶ λίαν προωμολογημένα, πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ
στεφάνῳ στεφανωθῆναι, ἢ ψέγεσθαι; καὶ σὲ τὸν ψευδῆ
καὶ παράνομα τολμῶντα γράφειν πότερα χρὴ καταφρο-
νεῖν τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκην τῇ πόλει δοῦναι;

Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι 54
25 σαφέστερον εἰπεῖν. καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δη-

1 Κηφισοδ. cf. Harp. — 2 τὸν εἰς] εἰς τὸν el. — 3 Δημοσθ. del. W. — 4 περιάγων ... 6 εἶναι cf. schol. ad § 51. — 5 καὶ τούτων ... 6 εἶναι Suid. πατρῴων. — καὶ ante τούτ. del. Halm W.[3]. — 6 πατρικὸς Phot. Lex. πατρῴων. — αὐτῶν A. — 8 δὴ Cob.: ἤδη (Fr). — 10 ὡς ... 11 καταχ. Suid. ἅμα. — 16 ἀληθῆ μὲν Cob.: μὲν ἀλ. (Fr.) — 17 ὅτῳ] ὅπου W. — 18 οὕτως om. A. — ὥστε ek (Fr.): ὡς. — 20 προσωμολ. C Cob. — πότερον ehl γρ m. — 21 ψέγεσθαι] ἀπολέσθαι? Turr. — 21 sq. παράνομα καὶ ψευδῆ Ag (τὰ παραν. om. καὶ ψ. W.). — 23 δοῦναι A W.[3]: διδόναι (Fr.).

μοσθένην, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηνται καιροί, ἐν οἷς αὐτὸς πεπολίτευται. ὧν ἕνα μὲν καὶ πάντων πρῶτον, ὡς ἔγωγε ἀκούω, καταλογίζεται [ἐκεῖνον τὸν χρόνον], ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ 5 Ἀμφιπόλεως ἐπολεμοῦμεν· τοῦτον δ' ἀφορίζεται τῇ [γενομένῃ] εἰρήνῃ καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἁγνούσιος ἔγραψε καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς 55 ἐγὼ δείξω. δεύτερον δέ φησι γενέσθαι, ὃν ἤγομεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκεί- 10 νης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει, ὁ αὐτὸς οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον· τρίτον δὲ ὃν ἐπολεμοῦμεν χρόνον μέχρι τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ, τέταρτον δὲ τὸν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος, ὡς ἀκούω, μέλλει με παρακαλεῖν καὶ 15 ἐπερωτᾶν, ὁποίου τούτων τῶν τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότε αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κἂν μὴ θέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ἀναγκάσειν ἀπο- 20 56 κρίνασθαι. ἵν' οὖν μήθ' οὗτος ἰσχυρίζηται ὑμεῖς τε προειδῆτε ἐγώ τε ἀποκρίνωμαι, ἐναντίον σοι τῶν δικα-

4 **πάντων πρῶτον** A W.: πρῶτον ἁπάντων aV, **πρῶτον** gmC (Fr,). Cf. I, 40 (W.). — 5 secl. ἐκεῖνον τὸν χρόνον (hiat.). — 6 ἀφορίζεται A (Fr.): ἀφορ. τὸν χρόνον. — 7 secl. γενομένῃ (hiat.). — 9 φησι gm (Turr. Fr.): φ. καιρὸν aeV Fl., καιρόν φησι Ckl. — 11 λύσας expectabat W.[3]. Cf. 83. — 13 **τῶν ἐν** Cob.: τῆς ἀτυχίας τῶν ἐν A, τ. ἀτ. τῆς ἐν cett. Fr. — 15 με om. A. — καλεῖν Ceh[1]; cf. 72. 82. 96. — 16 ὁποίου . . . 17 κατηγορῶ om. A Cob. (hic et. καὶ 17). — 20 ἄξειν] **ἕλξειν** Cob. W. — ἀναγκάζειν AC. — 22 **προίδητε** f[2]. — ἀποκρίνομαι dqV; ἐγὼ (ἐγὼ δὴ Tayl. ἔγωγε Saupp.) ἀποκρίνομαι Turr., ἐγὼ τί ἀποκρινοῦμαι Bakius, del. ἐ. τε ἀπ. Ham. Cob., τε ἀπ. del. Fr. Cf. p. 199, 7 sqq. τε . . . καὶ . . . καὶ; II, 11 extr.

στῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν περιεστᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν ἐπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως· ὁρῶ δὲ οὐκ ὀλίγους παρόντας, ἀλλ᾽ ὅσους οὐδεὶς πώποτε μέμνηται 5 πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους· ἀποκρίνομαι, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου, οὓς σὺ διαιρῇ, κἂν οἵ τε θεοὶ θέλωσι καὶ οἱ δικασταὶ ἐξ 57 ἴσου ἡμῶν ἀκούωσι κἀγὼ δύνωμαι ἀπομνημονεῦσαι ἅ σοι σύνοιδα, πάνυ προσδοκῶ ἐπιδείξειν [τοῖς δικα-10 σταῖς] τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετρίως τοῖς τῆς πόλεως πράγμασι χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυχημάτων ἁπάντων Δημοσθένην [αἴτιον γεγενημένον]. καὶ χρήσομαι τῇ τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ᾗ τοῦτον πυνθάνο-15 μαι [ποιεῖσθαι μέλλειν], λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτον περὶ τοῦ ἐφεξῆς καὶ τέταρτον περὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων. καὶ δὴ ἐπανάγω ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε.

20 Ὑμῖν γὰρ ἐξεγένετ᾽ ἂν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν 58 προτέραν ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ὑμᾶς εἴασαν περι-

1 καὶ τῶν πολ. καὶ τῶν ἄλλων A. — δὴ (V) edd.: δὲ aC, δὲ superscr. τε gm, om. A (γε W.). — 2 ἔξω kl Fl. — 3 ἐπακούειν Markl. (Fr.): ὑπακ. — 4 ποτε A. — 5 ἀποκρινοῦμαι kB, -κρινῶμαι el. — 6 σου del. Cob.; ὅσους pro σου οὓς W.³. — 7 διαιρεῖς BV Fr. Cf. II, 121. — 8 ἀκούωσι Ham. W.: ἀκούσωσι (§ 8). — δύναμαι aC. — 9 σοι om. B. — μοι δοκῶ Cob. — ἀποδείξειν C. — 9 sq. secl. τοῖς δικ. — 10 τούς ⟨τε⟩ Cob. — 13 ἁπάντων om. af¹m¹. — γεγ. αἴτιον A, del. Tayl. Sch. — 14 τάξει τοῦ λόγου A; del. τοῦ λόγου W. — ᾗ A W (⟨καὶ⟩ add. W.³): ἣν (Fr.). — 15 μ. ποιεῖσθαι A, ποιεῖσθαι μ. B Fr.; del. ποι. W. — λέγω A. — 17 τῶν ἐφ. C. — νυνὶ A W.: νῦν. — 18 δὴ] ἤδη A. — 21 ἐκείνην om. A W. — 22 οἵτινες ἡμᾶς kl.

μεῖναι τὰς πρεσβείας, ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, [μετασχεῖν Ἑλληνικοῦ συνεδρίου,] καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν· καὶ τούτων ἀπεστερήθητε διὰ Δημοσθένην 5 καὶ Φιλοκράτην καὶ τὰς τούτων δωροδοκίας, ἃς ἐδωροδόκησαν συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον.

59 εἰ δέ τισιν ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, ἐκείνως τὴν ὑπόλοιπον ποιήσασθε ἀκρόασιν. ὥσπερ ὅταν περὶ χρημάτων 10 ἀνηλωμένων διὰ πολλοῦ χρόνου καθεζώμεθα ἐπὶ τοὺς λογισμούς, ἐρχόμεθα δή που ψευδεῖς οἴκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες [κατὰ τῶν λογισμῶν]· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, οὐδεὶς [ἡμῶν] ἐστιν οὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τοῦτο [ὁμο- 15 λογήσας καὶ] ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ τι ἂν [αὐτὸς]

60 ὁ λογισμὸς αἱρῇ· οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκρόασιν ποιήσασθε. εἴ τινες ὑμῶν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἥκουσιν οἴκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης οὐδὲν πώποτε εἴρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου συστὰς 20 μετὰ Φιλοκράτους, — ὅστις οὕτω διάκειται, μήτ' ἀπογνώτω μηδὲν μήτε καταγνώτω πρὶν <ἂν> ἀκούσῃ· οὐ γὰρ δίκαιον. ἀλλ' ἐὰν ἐμοῦ διὰ βραχέων [ἀκούσητε]

3 μετ. Ἑλλ. συν. del. Dobr. Ham. Fr.[1]. — 5 sq. Φιλ. καὶ Δημ. el. — ἄπιστος A. — 11 sq. ἐπὶ τοὺς λογ. del. Dobr. Saupp. W. — 12 ἐνίοτε ante ψευδεῖς (hiat.) A (del. W). — 13 κατὰ τὸν λογισμόν A; del. (Saupp.) Sch. W. — 14 ἡμῶν (Steph.) z Fl. (Fr.): ὑμῶν, quod post ἐστιν est in A; seclusi. — 16 καὶ ἐπινεύσας (p. 201, 12) om. A W.; sed ὁμολογήσας καὶ potius secludenda. — αὐτὸς (p. 201, 3) om. A W. — 17 καὶ νῦν om. kl, καὶ om. e W. — 22 ἂν add. Reisig Fr. — ἀκούσει B, ἀκούσοι kl. — 23 ἀκούσαντε f[1], ἀκούσαντες h et γρ m; seclusi (ὅταν pro ἐὰν Hamak.).

ὑπομιμνῄσκοντος τοὺς καιροὺς καὶ τὰ ψηφίσματα παρεχομένου, ἃ μετὰ Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθένης, [ἐὰν] αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς καταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένην πλείω μὲν γεγραφότα ψηφίσματα Φιλο-
5 κράτους περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερβολὴν δὲ αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον 61 καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου πρέσβεις, αἴτιον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ τοῦ μὴ μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἔκδοτον δὲ πεποιηκότα Φι-
10 λίππῳ Κερσοβλέπτην τὸν Θρᾴκης βασιλέα, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῇ πόλει, — ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δεήσομαι ὑμῶν μετρίαν δέησιν· ἐπινεύσατέ μοι πρὸς θεῶν τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. λέξω δὲ ὅθεν μάλιστα
15 παρακολουθήσετε.

Ἔγραψε Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκα 62 καὶ πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης. τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. ἧκον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι· κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψάμενος, ἀπελογεῖτο δὲ
20 Φιλοκράτης, συναπελογεῖτο δὲ Δημοσθένης· ἀπέφυγε Φιλοκράτης. μετὰ ταῦτα ἐπῄει χρόνος Θεμιστοκλῆς

1 τὰ ψηφίσματα...2 ἃ AW.: τὸ ψήφισμα...ὃ. — 2 γέγραφε (4) AW. — 3 secl. ἐάν. — ὁ αὐτὸς A, ὁ αὐτῆς Spengel W. — λογισμὸς Bachm. An. I, 291. — καταλαμβάνῃ Fr.: ἐγκαταλαμβάνῃ codd., ἐγκαταλάβῃ Hamak.; καταλάβῃ (ci. Fr.[1]) W.[3]. — 6 μετὰ Φιλ. gC. — 7 καὶ τοὺς παρ' ἐκείνου πρ. HWolf (Fr.): καὶ οὐκ ἀναμείναντα τ. πρ. A, καὶ τοὺς παρ' ἐκ. πρ. οὐκ ἀναμείναντα (οὐ παραμ. a) cett., καὶ τ. πρ. W. — 8 τοῦ om. A. — τῶν Ἑλλ. om. Bz Fl. (Scheib.). — 9 sq. πεποιηκ. Φιλ. A: Φιλ. πεπ. (Fr.); del. Φιλ. W.; cf. 73. — 11 τοῦθ' kl. — 13 πρῶτον] ἕνα klBV. — 16 κήρυκα A (Fr.): κήρυκας. — 17 καὶ συμμαχίας post εἰρ. add. BC. — 17 τουτὶ dfh. — 19 Λυκῖνος om. ag[1]m[1]. — ὁ om. A, ὁ γρ. del. W. — 20 δὲ om. Bf Barb.; καὶ post hoc δὲ (cett. Fr.) om. A W. — 20 sq. διέφυγεν (cf. § 10) ὁ Φ. A (ὁ Φ. etiam W.). — 21 ὁ χρόνος gm; ἐπῄει χρ. del. Hamak. (χρ. del. W.[3]). Cf. And. 1, 96 (Turr.).

ἄρχων· ἐνταῦθ' εἰσέρχεται βουλευτὴς [εἰς τὸ βουλευτήριον] Δημοσθένης, οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος, ἵν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον.
63 νικᾷ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλοκράτης, [ἐν ᾧ κελεύει] 5
ἑλέσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθένης. κἀκεῖθεν ἐπανήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης, καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγελλε, καὶ μόνος 10
τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι τῷ Φιλίππου καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων Φιλοκράτει· ὁ μέν γε τὴν ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι, ὁ δὲ τῇ πρεσβείᾳ σπέν-
64 δεται. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε 15
τὸν νοῦν. ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις, τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μεταβολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην, εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας, πρῶτον μὲν ὅπως μὴ 20
περιμενεῖτε τοὺς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν Ἑλλήνων,

1 sq. secl. εἰς τὸ βουλευτήριον (βουλευτὴς del. Cob. W.³ c. hiat.). — 2 οὔτε...3 πριάμ. Harp. ἐπιλαχών. — 5 ὁ Φιλ. A W. — ἐν ᾧ κελεύει (hiat.) secl., cf. 66. 74. 151. II, 73 (II, 91). — 6 πρὸς] ὡς AVW. (hiat.). — 8 πέμπειν] ἀποστέλλειν A W. — τῆς ante εἰρ. om. cum C W. — 11 τῶν ἄλλων (10) βουλ. B Fr. — 11 sq. τῷ ὑπὸ (ἀπὸ q Wolf Fr.) τοῦ (τοῦ om. ae) Φιλ. codd. Fr.; del. Herw. ὑπὸ, τῷ ὑπὸ Φ. del. W. — 13 ἔδωκε A Fr. — 13 sq. κήρυκας C. — 14 πέμπειν? — 14 sq. σπένδεσθαι A. — 15 sq. σφ. μοι τὸν νοῦν πρ. A, del. μοι et τὸν νοῦν W. Cf. II, 22 (Turr.). — 21 περιμενεῖτε (cf. § 65) mg. Bern., Steph., Bk.: περιμείνητε (Fr.; -αιτε Saupp.). — 21 sq. παρακαλοῦντας (cf. 68) Markl. Cob. Cf. § 58. II, 60. — 22 τῶν ἄλλων Ἑλλ. BC Fr.

ἀλλ' ἰδίᾳ ποιήσαισθε τὴν εἰρήνην· δεύτερον δ' ὅπως 65
μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε
πρὸς Φίλιππον, ἵν', εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ
ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες
5 ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον,
οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψη-
φισμένους ποιεῖσθαι· τρίτον δὲ ὅπως Κερσοβλέπτης
ὁ Θρᾴκης βασιλεὺς μὴ ἔσται ἔνορκος, μηδὲ μετέσται
τῆς συμμαχίας καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ. παρηγγέλλετο
10 δ' ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατεία. καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνού- 66
μενος οὐκ ἠδίκει, πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων καὶ τῶν συν-
θηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πράττειν τὰ συμφέροντα,
οἱ δ' ἀποδόμενοι καὶ κατακοινωνήσαντες τὰ τῆς πόλεως
ἰσχυρὰ μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. ὁ γὰρ μισαλέξαν-
15 δρος νυνὶ φάσκων εἶναι καὶ τότε μισοφίλιππος Δη-
μοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Ἀλεξάνδρου,
γράφει ψήφισμα, τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως ὑφαιρού-
μενος, ἐκκλησίαν ποιεῖν τοὺς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱστα- 67
μένου τοῦ ἐλαφηβολιῶνος μηνός, ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ
20 ἡ θυσία καὶ ὁ προαγών, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ὃ πρότερον
οὐδεὶς μέμνηται γεγονός, τίνα πρόφασιν ποιησάμενος;
ἵνα, φησίν, ἐὰν ἤδη παρῶσιν οἱ Φιλίππου πρέσβεις,
βουλεύσηται ὁ δῆμος ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς

1 ποιήσαισθε Bk. (Fr.[1]): ποιήσησθε (p. 204, 5). Cf. v. 3. — 2 τὴν εἰρήνην (1) BC (Fr.). — 3 προσεῖχον kl. — 5 ὑμᾶς post μὲν A. — τὸν πρὸς Φίλιππον πόλεμον A. — 8 μηδὲ Bk.: μήτε. — 9 παρήγγελτο Cob. W.; sed cf. 90 (Fr.). — 10 ἤδη ἐπ' αὐτὸν (hiat.) A (ἤδη del. W., sed cf. 90). — 12 τὰ om. df. — 13 κατακοινώσαντες k. — 18 ποιεῖσθαι Ad. — 18 sq. ἱσταμένῃ C. — 19 τῷ male om. A W. — 20 καὶ ὁ] καὶ ὅτ' ἦν AgmV. — ἐν ... ἡμέρᾳ suspecta Bakio (hiat.). — 21 γεγονὸς A W.: γενόμενον (Fr.). — 22 παρῶσιν ἤδη (hiat.) A (del. ἤδη W.). — οἱ A W.: οἱ τοῦ; cf. p. 204, 6. — 23 δῆμος] Φίλιππος A.

Φίλιππον, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοὺς χρόνους ὑμῶν ὑποτεμνόμενος καὶ τὸ πρᾶγμα κατασπεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων
68 *πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. μετὰ ταῦτα ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἧκον οἱ Φιλίππου πρέσβεις· οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμουν, παρακαλοῦντες τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον. ἐνταῦθ' ἕτερον νικᾷ ψήφισμα Δημοσθένης, ἐν ᾧ γράφει μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας βουλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τοὺς πρέσβεις τοὺς ὑμετέρους, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄστει, τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, τῶν ψηφισμάτων ἀκούσατε.*

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

69 *Ἐπειδὴ τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ἐγίγνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βου-*

1 *Φίλ. πρέσβεων* C. — 2 *ἡμῶν* A. — 4 *ἡμετέρων* el V BC. — 5 *μετὰ* ek W.: *μετὰ δὲ* (Fr.). — 6 malim *ἧκον* ⟨*μὲν*⟩. — *οἱ Φιλ.* A W. (ut p. 203, 22): *οἱ τοῦ Φ.* — 7 *ἡμέτεροι* codd. — *παρακαλοῦντες . . .* 8 *Φίλ.* del. Sch. — 8 *νικᾷ ψήφ.* A W.: *ψ. ν.* (Fr.). — 9 [*ἐν ᾧ γράφει*]? Cf. 63, sed et. II, 61 al. — *τῆς* ante *εἰρ.* om. cum C; cf. p. 203, 2; II, 61. — 10 *περὶ* add. A W., cf. II, 61. — post *συμμ.* add. *ἡμᾶς* BC, *ὑμᾶς* (v. 19) z Fr., om. A W. Cf. § 63. — 11 *ἡμετέρους* A. — *τὰ* om. egmV W. Cf. II, 61. — 13 *τ. ψηφ. ἀκ.* A (*τ. ψηφ. αὐτῶν ἀκ.* W.): *ἀκ. τ. ψ.* (Fr.). — 15 *ὦ* (*ἄ.*) *Ἀ.* om. A W., post 16 *Διον.* ponunt gm. — *παρελήλυθε* A. — 16 *δὲ αἱ*] *δὲκα* el, *δὲ* k. — *ἐν* Bake Fr.[1] Sch.: *ἐν δὲ.* — 17 add. *τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα* post *ἐκκλ.* A, post *δόγμα* cet. libri; del. (Tayl.) Fr. — 19 *γὰρ* om. gm.

λεύσασθαι, τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν, οὐκ ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶναι· ἔπειτα ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ 70
5 προσέγραψαν [ἐν τῷ δόγματι] ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν, δύο μέγιστα προκαταλαμβάνοντες, πρῶτον μὲν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου ταῖς τῶν
10 Ἑλλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν παραγενέσθαι κατασκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν τῇ πόλει μετὰ κοινοῦ συνεδρίου κτώμενοι, ἵν' εἰ παραβαίνοιντο αἱ συνθῆκαι, μὴ μόνοι μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν, ὃ νῦν ἡμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. ὅτι δ'
15 ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

Τούτῳ τῷ δόγματι συνειπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες 71
οἱ ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγοροῦντες· καὶ
20 ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιοῦτόν τι ὑπειληφώς, ὡς ἔσται μὲν ἡ εἰρήνη (περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἄμεινον εἴη διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων παράκλησιν βουλεύσασθαι), ἔσται δὲ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων. νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ

5 ἐν τῷ δόγμ. secl.; ἐν susp. R. — 7 ἀναγράφεσθαι ek Fr.[1] W., ἀναγεγράφεσθαι l. — 8 τὰ μέγιστα A W. — προσκαταλ. C. — 9 μὲν A (Fr.): μὲν οὖν. — τὸν post χρόνον om. C. — 10 παραγενέσθαι A W.: γενέσθαι. — 10 sq. κατασκευάζοντες A W.: παρασκ. — 12 κοινοῦ τοῦ συν. e, μετὰ κ. συνεδρ. del. Dobr. W. — 14 ὃ Cob.: ἃ (Fr.). — ἡμῖν kgm (Fr.): ὑμῖν. — 18 δόγματι] ψηφίσματι A. — add. ἐγὼ post ὁμολ. Dobr. W. — 20 τοιοῦτόν τι ὑπειλ. W. coll. I, 49: τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰλ. (sed. ὑπειλ. A V) codd. Fr. — 21 ἡ om. dzV. — 22 βουλεύεσθαι A W. — 23 κοινὴ klgm W.[3].

παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐνταῦθα δὴ προκαταλαβὼν Δημοσθένης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶν ἄλλων παραλιπὼν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῶν χθὲς εἰρημένων εἶναι λόγων, εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις, οὐδὲ γιγνώσκειν ἔφη τὴν εἰρήνην 5
72 ἀπούσης συμμαχίας. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν, καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, ἀπορρῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτούς, ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ 10 ποιεῖσθαι. καὶ τελευτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα παρακαλέσας Ἀντίπατρον ἐρώτημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲν ἃ ἐρήσεται, προδιδάξας δὲ ἃ χρὴ κατὰ τῆς πόλεως ἀποκρίνασθαι. καὶ τέλος ταῦτ' ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ προσβιασαμένου Δημοσθένους, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντος 15
73 Φιλοκράτους. ὃ δὲ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπτην καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, καὶ τοῦτ' ἔπραξαν ἕκτῃ φθίνοντος τοῦ ἐλαφηβολιῶνος, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους Δημοσθένην· ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος 20 ὑμῖν οὑτοσὶ ῥήτωρ δὶς ἐπρέσβευσεν εἰς Μακεδονίαν, ἐξὸν μηδὲ ἅπαξ, ὁ νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπτύειν. εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν τὴν τῇ ἕκτῃ

1 παρῆμεν Cob. male. — εἰς τὴν ὑστέραν ἐκκλησίαν? (hiat.). — 2 προκαταλαβὼν A Barb. Fr.[1] W.: προκαταλαμβάνων. — τὸ βῆμα Δημ. A. — 6 καὶ γὰρ τὸ] τὸ γὰρ ek. — 8 sq. τὴν συμμ. τῆς εἰρ. A; οὐ δεῖ [οὐδὲ Dionys. libri] τῆς φιλίας ἀπορρῆξαι τὴν συμμ. Dionys. de Dem. 57. — 9 τὰ om. C. — 11 καλέσας C; cf. 55. — 12 τι om. A (ἐρωτήματ' W.). — 14 sq. προσβιασαμένου R. Fr.[1] (cf. 93): προβιασ. — 15 τοῦ Δημ. C. — 18 ἐλαφ.] add. μηνὸς AC W., quo hic non opus (cf. § 67). — 21 ἡμῖν A. — οὗτος AC. — εἰς Μακεδονίαν A (Fr.[1]): ἐν Μακεδονίᾳ.

προκαθεζόμενος βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἔκδοτον Κερσοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. λανθάνει 74 γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι μετὰ τῶν ἄλλων [γραμμάτων] παρεγγράψας, ὁ δ' ἐπιψηφίσας, Δημοσθέ-
5 νης, [ἐν ᾧ γέγραπται] „ἀποδοῦναι δὲ τοὺς ὅρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων". παρὰ δὲ Κερσοβλέπτου σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο· γράψας δὴ τοὺς συνεδρεύοντας ὀμνύναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ συνεδρεύοντα ἐξέκλησε
10 τῶν ὅρκων. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς 75 [ἦν] ὁ ταῦτα γράψας, καὶ τίς ὁ [ταῦτα] ἐπιψηφίσας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Καλὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καλὸν ἡ τῶν δημοσίων γραμμάτων φυλακή· ἀκίνητον γάρ ἐστι, καὶ οὐ συμ-
15 μεταπίπτει τοῖς αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἀπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βούληται, συνιδεῖν τοὺς πάλαι μὲν πονηρούς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι χρηστούς.

1 προκαθεζ. schedae Scrimg. mg. Bern. mg. Steph.: λέγω καθεζόμενος (καθεζ. λέγω a g m[1]). — 3 Φιλοκράτης et 4 Δημοσθ. del. Bake Fr. W. — ἐν τῷ ψηφ. Fr.[1]. — 3 sq. μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων del. W. — 5 ἐν ᾧ γέγραπται del. Markl. Fr.[1]. — δὲ om. B C Fr. — 6 τοῖς om. e l. — 7 τοῦ Κερσ. C. — 8 δὴ scr.: δὲ. — 11 ἦν om. h. Cf. II, 19; Dem. XVIII, 158. — γράφων A W. — καὶ τίς] καὶ τίς ἦν A V Barb. W. Sch. — secl. alterum ταῦτα. — ἐπιψηφ. Fr.[1] W.: ἐπιψ. πρόεδρος. — 12 post ΨΗΦ. add. ΠΡΟΕΔΡΟΙ e k C, ΠΡΟΕΔΡΟΣ l g m (Fr.), inepte, cum pars psephismatis sit prohedri commemoratio. Om. a V. — 13 καλὸν . . . 14 φυλακή Aristid. Rhet. IX p. 348 W., Alex. π. σχημ. p. 445 W. — 14 γραμμάτων] πραγμάτων e B C V, vulg. ap. Aristid. (sed γραμμ. cod. Par. 1741), Alex. — 14 sq. μεταπίπτει A B V Barb. — 15 ἀντιμεταβαλλομένοις αὐτομολοῦσιν A. — τῇ om. B V. — 16 ἀπέδωκε A Fr.): ἐπέδ. (ἔδωκε Dobr. Hamak.).

76 Ὑπόλοιπον δ' ἐστί μοι τὴν κολακείαν διεξελθεῖν. Δημοσθένης γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐνιαυτὸν βουλεύσας, οὐδεμίαν πώποτε φανήσεται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον ⟨καὶ⟩ εἰς προεδρίαν ἐκάλεσε, καὶ προσκεφάλαια ἔθηκε, καὶ φοινικίδας περιεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην [καὶ κολακείαν]. καὶ ὅτ' ἀπήεσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὀρεικὰ καὶ προὔπεμψεν εἰς Θήβας, καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιῶν. ἵνα δ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μείνω, λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς προεδρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

77 Οὗτος τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικοῦτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκόπων τῶν παρὰ Χαριδήμου πυθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτήν, τῶν μὲν θεῶν συμπλάσας ἑαυτῷ ἐνύπνιον κατεψεύσατο, ὡς οὐ παρὰ Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκῶν νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν, ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι καὶ τὰ νομιζό-

1 ἐστί μοι A: μοι ἐστὶ (hiat.) cett. (Fr.); μοι W. Cf. 103. 49. — κολακείαν A W.: κολ. αὐτοῦ (Fr.). — 2 ὦ ἄ. Ἀ. om. BC Fr. — 3 πώποτε om. A W. — φανήσεται A W.: φανεῖται. — 4 πρῶτον καὶ μόνον A W.[3]. Cf. 77. — 5 ante εἰς omisi πρέσβεις cum z; addidi καὶ (4). — ἐκάλεσε] ἔθηκε C. — 8 καὶ τὴν κολακείαν a; del. W. — ἀπῆσαν Fr.[1]; add. εἰς Θήβας codd., quae del. (Tayl.) Fr. — 9 ὀρεικὰ eg[2]: ὀρικὰ (Fr.) — post καὶ add. τοὺς πρέσβεις codd.; del. Tayl. Fr. — 11 περὶ] ὑπὲρ A. — 21 ἑβδόμῃ δ' ἡμέρᾳ C. Cf. Plut. Mor. 119 B (ἑβδόμην ... p. 209, 3 ἀπολέσας); Syrian. ed. Rabe II, 21 (it.); Cic. Tusc. III, 63. — 22 πρὶν ἢ A Syr.

μενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα
λαβὼν ἐβουθύτει καὶ παρενόμει, τὴν μόνην ὁ δείλαιος
καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας.
καὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξε- 78
5 τάζω. ὁ γὰρ μισότεκνος καὶ πατὴρ πονηρὸς οὐκ ἄν
ποτε γένοιτο δημαγωγὸς χρηστός, οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα
καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων οὐδέποθ' ὑμᾶς περὶ
πολλοῦ ποιήσεται τοὺς ἀλλοτρίους, οὐδέ γε ὁ ἰδίᾳ
πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός, οὐδ' ὅστις
10 ἐστὶν οἴκοι φαῦλος, οὐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ [κατὰ
τὴν πρεσβείαν] καλὸς κἀγαθός· οὐ γὰρ τὸν τρόπον,
ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξεν.

Πόθεν οὖν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε τῶν πραγμά- 79
των, οὗτος γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος καιρός, καὶ τί ποτ'
15 ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν
πολιτευμάτων Δημοσθένει φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γε-
γένηται, Δημοσθένης δὲ ἐπέστη τῶν ἄλλων κατήγορος,
καὶ πόθεν ποθ' ὑμᾶς εἰς τὴν ἀτυχίαν ὁ μιαρὸς ἄν-
θρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν
20 ἀκοῦσαι. ὡς γὰρ τάχιστα εἴσω Πυλῶν Φίλιππος 80
παρῆλθε, καὶ τάς τε ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως

2 ἀναλαβὼν Plut., βαλὼν dhqf² Syr. — παρηνόμει aeld, Plut. (παρενόμησεν Rh. V, 50, παρ.... προσειποῦσαν). — 3 ἀπολέσας om. ahf¹. — 4 sq. καὶ ... ἐξετάζω Alex. W. 476. Tiber. p. 562. — 4 ἀλλὰ τὸν] τὸν δὲ Alex. Tib. — 5 ὁ γὰρ ... 12 μετήλλ. Syrian. l. c. — 5 καὶ et πονηρὸς del. Dobr. — 7 ἡμᾶς BV. — 8 πολλοῦ A Syr. W.: πλείονος. — ποιήσαιτο A W. (qui οὐδέποτ' ⟨ἂν⟩), ποιήσηται f¹, ποιήσαιται Syriani V¹. — 8 οὐδὲ ... 9 χρηστός del. W.; fuerit ὁ δέ γ' ἰδίᾳ κτέ. — 9 οὐκ ἂν] ἄν ποτε ut 5 sq. C. — 10 sq. οὐδέποτ' ἂν ... κἀγαθὸς γένοιτ' ἄν Syrian. — κατὰ τὴν πρεσβείαν om. V Sch. W. — 12 τόπον el Cob.: τόπον μόνον (Fr.). Ap. Syr. est τὸν γὰρ τόπον μόνον, ἀλλ' οὐ τὸν τρ. μετ. — 18 ὑμᾶς A W.: ἡμᾶς (Fr.). — τὴν ἀτυχίαν A W.: τὰς ἀτυχίας (Fr.). Cf. p. 211, 16. — 20 sq. παρῆλθε Φίλ. A (cf. p. 211, 7). — 21 τε] μὲν R.

ἀναστάτους ἐποίησε, Θηβαίους τε, ὡς τόθ' ὑμῖν ἐδόκει, περαιτέρω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος ἰσχυροὺς κατεσκεύασεν, ὑμεῖς τε ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες ἐσκευαγωγήσατε, ἐν ταῖς μεγίσταις δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις οἱ τὴν εἰρήνην πρεσβεύσαντες, 5 πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως Φιλοκράτης καὶ Δημοσθένης, διὰ τὸ μὴ μόνον πρεσβεύειν, ἀλλὰ καὶ τὰ 81 ψηφίσματα γεγραφέναι, συνέβη τε ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις διαφέρεσθαί τι Δημοσθένην καὶ Φιλοκράτην σχεδὸν ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὑπωπτεύ- 10 σατε διενεχθῆναι· τοιαύτης [δὲ] ἐμπιπτούσης ταραχῆς, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων ἤδη τὰ μετὰ ταῦτα ἐβουλεύετο, μετὰ δειλίας καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο, εἰ τῶν συμπρεσβευόντων καὶ τοῦ Φιλίππου κατήγορος 15 ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους συμπρέσβεις κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκιμήσειν, καὶ προδότης ὢν τῶν φίλων καὶ πονηρὸς 82 πιστὸς τῷ δήμῳ φανήσεσθαι. κατιδόντες δ' αὐτὸν οἱ τῇ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ, ἄσμενοι παρε- 20 κάλουν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν μόνον ἀδωροδόκητον ὀνομά-

1 τε scr.: δὲ (om. kl). Cf. v. 3. 8; Adam p. 11. — τόθ'] τοῦθ' BV. — 2 τοῦ ante καιροῦ om. C. — 3 τε] δὲ cd Fr. — 4 ἐσκευαγωγήκατε BC. — 5 τὴν εἰρήνην A Bk.: περὶ τῆς εἰρήνης (Fr.). — 7 τὰ om. BCV. — 8 τε A: δ' (del. Sch. c. hiatu). — 9 τὸν Δημ. CV. — 11 δὲ del. Tayl. Cf. 149. II, 157. δὴ (Tayl.) Dobr. — 12 αὐτῷ νοσημ. fq, αὐτῶν νοσ. V Barb: νοσ. αὐτῷ (hiat.). Deleri potest αὐτῷ. — 13 μετὰ om. schol.? μετὰ . . . ζηλοτ. del. Bake Fr.¹. — 14 ζηλοτ. δωροδοκίας B. — 15 συμπρέσβεων Cob. — 17 πρέσβεις C, del. Cob. W. — κινδυνεύσειν k (Fr.): κινδυνεύειν. — 18 προδότης τε ὢν f¹. — τῶν φίλων om. f¹. — 19 καὶ πιστὸς f¹. — φανήσεται V, κληθήσεται A. Malim φανεῖσθαι. — 20 προσπολεμ. ante τῇ τῆς A W., om. τῇ BCV. — ἀσμένως A W.

ζοντες τῇ πόλει· ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. οὗτός ἐστιν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὁ πρῶτος ἐξευρὼν Σέρριον τεῖχος καὶ Δορίσκον καὶ Ἐργίσκην καὶ Μυρτίσκην καὶ Γάνος καὶ Γανιάδα,
5 *χωρία, ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ᾔδεμεν πρότερον. καὶ εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα, ὥστ' εἰ μὲν μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως, εἰ δὲ πέμποι, κατασκόπους πέμπειν, ἀλλ' οὐ πρέσβεις. εἰ δὲ ἐπιτρέπειν ἐθέλοι πόλει τινὶ ἴσῃ καὶ* 83
10 *ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων, οὐκ εἶναι κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη καὶ Φιλίππῳ. Ἁλόννησον ἐδίδου· ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ τὸ τελευταῖον στεφανώσας τοὺς μετὰ Ἀριστοδήμου εἰς Θετταλίαν καὶ*
15 *Μαγνησίαν παρὰ τὰς τῆς εἰρήνης συνθήκας πρεσβεύσαντας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφορὰν [καὶ τὸν πόλεμον] κατεσκεύασεν.*

Ναί, ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὡς 84 *αὐτός φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε, τῇ τῶν Εὐβοέων*
20 *καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. ἀλλ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι περὶ ταῦτα καὶ μέγιστα ἠδίκησθε καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε.*

1 ⟨*ἐν*⟩ *τῇ* Markl., cf. 73. — *αὐτοῖς ἀρχὰς* A (del. *αὐτοῖς* W.). — 4 *Ἐργίσκην* cf. Harp. s. v. — *καὶ Μυρτίσκην* kz Barb. (Fr. al.): *παὶ Μυργίσκην* df, om. elBV (*καὶ Μυρτηνὸν* ex Dem. Sch.). — *Γάνον* V Fr.[1] Sch., sed *Γάνος* et. Harp. s. v. *Ἡ Γάνος* fuit sec. Suid.; cf. Xen. An. VII, 5, 8. — *καὶ Γανιάδα* Harp. Fr.[1]: *καὶ Γανίδα* vulg. Fr., *καὶ δάνδια* el, om. B. — 5 *ᾔδεμεν* scr.: *ᾔδειμεν* (*ᾖσμεν* Fr.[1]). — 7 *πρέσβεις Φίλ.* A W. — 9 *ἐθέλει* lB. — 11 *Ἁλόννησον* cf. Harp. — 15 *τῆς* B: *περὶ τῆς* AC. — 15 sq. *πρεσβεύσαντας* Az schol. (Bak., Sch.): *ἐπιστρατεύσαντας* falso BCV Fr. — 16 *ἔλυσε* Cob. Cf. 55 — 17 *καὶ τὸν πόλ.* del. Cob. Cf. p 209, 18. — *κατεσκεύασεν* A W.: *παρεσκ.* (Isocr. VIII, 100?). — 19 sq. *τῇ Θηβ. καὶ τῇ τῶν Εὐβ.* A. Cf. p. 212, 2 *ἐφεξῆς*. — 21 *καὶ μέγ.* A (Adam; *καὶ τὰ μέγ.* Kaibel): *μέγ.* f[1], *τρία μέγ.* cett. Fr. (cf. 91. 141), *τρία τὰ μέγ.* R. W.

σπεύδων δ' εἰπεῖν περὶ τῆς θαυμαστῆς συμμαχίας τῆς
τῶν Θηβαίων, ἵν' ἐφεξῆς λέγω, περὶ τῶν Εὐβοέων
πρῶτον μνησθήσομαι.

85 Ὑμεῖς γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πολλὰ καὶ μεγάλα
ἠδικημένοι ὑπὸ Μνησάρχου τοῦ Χαλκιδέως, τοῦ Καλ- 5
λίου καὶ Ταυροσθένους πατρός, οὓς οὗτος νυνὶ μισθὸν
λαβὼν Ἀθηναίους εἶναι τολμᾷ γράφειν, καὶ πάλιν ὑπὸ
Θεμίσωνος τοῦ Ἐρετριέως, ὃς ἡμῶν εἰρήνης οὔσης
Ὠρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἑκόντες ἐπιλαθόμενοι, ἐπειδὴ
διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι καταδουλώσασθαι τὰς 10
πόλεις πειρώμενοι, ἐν πέντε ἡμέραις ἐβοηθήσατε αὐτοῖς
καὶ ναυσὶ καὶ πεζῇ δυνάμει, καὶ πρὶν τριάκονθ' ἡμέρας
διελθεῖν ὑποσπόνδους Θηβαίους ἀφήκατε, κύριοι τῆς
Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τάς τε πόλεις αὐτὰς καὶ τὰς
πολιτείας ἀπέδοτε ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς παρακαταθε- 15
μένοις, οὐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπο-
86 μνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι. καὶ τηλικαῦθ' ὑφ'
ὑμῶν εὖ πεπονθότες οἱ Χαλκιδεῖς, οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν
ἀπέδοσαν [χάριτας], ἀλλ' ἐπειδὴ διέβητε εἰς Εὔβοιαν
Πλουτάρχῳ βοηθήσοντες, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους 20
ἀλλ' οὖν προσεποιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ
τάχιστα εἰς Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον
ὀνομαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ
Χαλκιδεύς, ὃν Δημοσθένης μισθαρνῶν ἐνεκωμίαζεν,

1 θαυμαστῆς A V (Fr.): μεγίστης. — 2 λέγω A W.: εἴπω ex 1 (Fr.). — περὶ τῆς τῶν A. — 9 ἐπιλανθανόμενοι B C. — 12 πεζῇ A Fr.[1]: πεζικῇ. — 13 ἀφέντες Cob.; καὶ κύρ. (del. καὶ ante τὰς) Markl. Cob. — 14 τε om. C. — 15 sq. τοῖς παρακαταθεμένοις A (Fr.): αὐτοῖς παρακαταθέμενοι. — 17 ὑφ' om. B, ὑφ' ὑμῶν om. f[1]. — 18 παθόντες A W.; cf. p. 213, 18. — 19 χάριτας—διέβητε om. f[1]. — χάριτας del. Cob. — ἐπειδὴ Saupp.: ἐπ. τάχιστα (v. 21 sq.). — 20 βοηθοῦντες A W. — 22 Κοτύλαιον Harp. s. v. — Ταμύνας Harp. s. v. — 23 ὑπερεβάλομεν A: ὑπερεβάλλομεν (Fr.). — 24 μισθαρνῶν A Bk.: μισθὸν λαβὼν e v. 6 sq. (Fr.). — ἐνεκωμίαζεν A (R. al. Fr.): ἐνεχυρίαζεν.

δρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς δεινὰς δυσχω- 87
ρίας κατακεκλημένον, ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν
ἀναχώρησις, οὐδὲ βοηθείας ἐλπὶς οὔτ' ἐκ γῆς οὔτ' ἐκ
θαλάττης, συναγείρας ἐξ ἁπάσης τῆς Εὐβοίας στρατό-
5 πεδον, καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμψά-
μενος, ὅ τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας
δεξιούμενος καὶ προσγελῶν, τοὺς Φωκικοὺς ξένους δια-
βιβάσας, ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες. καὶ εἰ μὴ 88
πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ'
10 οἱ στρατιῶται [οἱ ὑμέτεροι] καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς
ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοί, καὶ παρὰ τὸν ἱππόδρομον τὸν
ἐν Ταμύναις ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες ἀφεῖσαν
ὑποσπόνδους τοὺς πολεμίους, ἐκινδύνευσεν ἂν ἡ πόλις
αἴσχιστα παθεῖν· οὐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον
15 μέγιστόν ἐστι κακόν, ἀλλ' ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς
ἀναξίους αὑτοῦ διακινδυνεύων ἀποτύχῃ, διπλασίαν
εἰκὸς εἶναι τὴν συμφοράν. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα
πεπονθότες πάλιν διελύσασθε πρὸς αὐτούς. τυχὼν δὲ
παρ' ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλκιδεύς, μικρὸν 89
20 διαλιπὼν χρόνον πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ
φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς Χαλκίδα

1 alterum τὸ om. el. — δεινὰς Az W.: τινας (δεινάς τινας Cob.). — 2 κατακεκλημ. Fr.: -κλημ. m, -κλειμ. acfV[1], κλεισμ. cett. — μάχῃ A (hiat.). — 3 οὐδὲ Bk. Fr.: οὔτε. — 6 ὁ νῦν ... 7 ξένους Prisc. XVIII, 280. — 7 δεξιούμενος καὶ om. A Prisc. W. — 8 ἡμᾶς ael Fr.: ὑμᾶς. — 10 secl. οἱ ὑμέτεροι (hiat.); cf. τὸ στρατόπεδον v. 9. — οἱ πεζοὶ καὶ οἱ A W. (cf. 140): πεζοὶ καὶ (Fr.). — 11 ἐγένοντο ἀγαθοί A: ἀγ. ἐγ. c. hiat. (Fr.). — 12 μ. κρατήσαντες] μ. νικήσαντες (v. 2) A, κρατ. μάχης f[1]h (secl. μάχῃ W.[3]). — ἀφεῖσαν A Bk. Fr.: ἀφίεσαν. — 13 ὑποσπόνδους ante ἀφ. (12) A W. — ἡ πόλις aC Turr. Fr.: ὑμῶν h. l., tum ἡ π. post παθεῖν (14) A, ἡμῶν ἡ π. cett. — 15 μέγ. ἐστι κακόν] ἐστι μέγ. ek Adam, ἐστιν πόλεμον l. — 16 ἑαυτοῦ ἀναξίους (hiat.) A. — 17 εἰκὸς] εἰκός ἐστιν A W. — 19 συγγν. παρ' ὑμῶν A W. — ὁ Χαλκιδεύς del. Hamak. W.[3].

συνάγων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ
κατασκευάζων, ἐξαίρετον δ' αὑτῷ τυραννίδα περιποιού-
μενος. κἀνταῦθα ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φίλιππον
λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν καὶ περιῄει μετὰ
90 Φιλίππου, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνομάζετο. ἀδικήσας 5
δὲ Φίλιππον κἀκεῖθεν ἀποδράς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέ-
ρων Θηβαίοις. καταλιπὼν δὲ κἀκείνους, καὶ πλείους
τραπόμενος τροπὰς τοῦ Εὐρίπου, παρ' ὃν ᾤκει, εἰς
μέσον πίπτει τῆς τε Θηβαίων ἔχθρας καὶ τῆς Φιλίππου.
ἀπορῶν δ', ὅ τι χρήσαιτο αὑτῷ, καὶ παραγγελλομένης 10
ἐπ' αὐτὸν ἤδη στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε
σωτηρίας, ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμ-
μαχον ὀνομασθέντα, βοηθήσειν, εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴοι·
91 ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσετε. ταῦτα
διανοηθείς, ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην καὶ 15
Ἐμπέδωνα καὶ Διόδωρον τὸν δολιχοδρομήσαντα, φέ-
ροντας τῷ μὲν δήμῳ κενὰς ἐλπίδας, Δημοσθένει δ'
ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ τοῦτον. τρία δ' ἦν ἃ ἅμα
ἐξεωνεῖτο, πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς
συμμαχίας· οὐδὲν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν 20
προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος μὴ προσδέξαιτο τὴν
συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν [αὑτῷ] ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκί-

1 συναγαγών A. — 2 κατασκευάζ. scr.: παρασκ. — 3 κἀνταῦθα A W.: καὶ ταύτης (Fr.). Cf. 252. — 6 κἀκεῖθεν] κἀκεῖνον (7) A; ἀδ. δὲ κἀκεῖνον ἀποδρ. W. — ὑπέβαλλεν amV Fr. — 7 καταλιπὼν Fr.[1] Sch. W.: ἐγκαταλιπὼν. — 8 στρεφόμενος A. Πλείονας τροπὰς τρεπόμ. τοῦ πορθμοῦ Dio Cass. XLVI, 3. — μυρίας τροπὰς τραπόμ. Lucian. de mort. Peregr. 1. — 9 ἐμπίπτει kl. — τε om. B (add. g^2m^2) C. — τῆς Φ.] τοῦ Φ. A. — 11 στρατείας mg. Steph. Fr.: στρατιᾶς. — 12 τὸν δ. τῶν Ἀθ. A, τὸν δ. τὸν Ἀ. Bk. W. — 14 κωλύσαιτε mg. Bern. Markl. (Fr.). — δὲ post ταῦτα add. BCV (Fr.). — 15 δεύτερον A. — 17 κενὰς ἐλπ. A: ἐλπ. κ. c. hiat. (Fr.). — 18 τοῦτον A: αὐτόν (Fr.). — 19 ἐξεωνεῖτο Fr.[1] ἐξωνεῖτο. — 21 πρότερον Fr.[1]. — 22 secl. αὑτῷ (hiat.).

δος, ἢ τεθνάναι καταληφθέντι· τηλικαῦται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεστράτευον, ἥ τε Φιλίππου καὶ Θηβαίων. δεύτερον δ' ἧκον οἱ μισθοὶ τῷ γράψοντι τὴν συμμαχίαν ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας,
5 *τρίτον δὲ ὥστε μὴ τελεῖν συντάξεις. καὶ τούτων τῶν* 92 *προαιρέσεων οὐδεμιᾶς ἀπέτυχε Καλλίας, ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὅν φησι Κτησιφῶν τὰ βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ*
10 *βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμενος ἀντὶ τούτων, εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας καὶ Χαλκιδέας βοηθεῖν, ἐάν τις ἴῃ ἐπ' Ἀθηναίους· τὰς δὲ* 93 *συνεδρίας καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ ὧν ἰσχύσειν ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν αἰσχίστας*
15 *πράξεις γράφων, καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον ποιεῖσθαι τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας μετὰ τὰς εὐεργεσίας. ἵνα δ' εὖ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὴν Καλλίᾳ γραφεῖσαν συμ-*
20 *μαχίαν. ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.*

1 *καταληφθ.* scripsi (hiat.): *ἐγκαταληφθέντι* fgm Barb. (Fr.); *ἐγκαταλειφθέντι* cett. Cf. 60. — 2 *ἐστρατεύσαντο* el. — *καὶ ἡ Θηβ.* Steph. Turr.; adv. Fr.[1]. *ἥ τε ... Θηβ.* del. W. — 3 *γράψοντι* Sch.: *γράψαντι* (Fr.). — 3 sq. *τὴν συμμ. ὑπὲρ τοῦ* del. Sch. — 11 *ἀντὶ τούτων* del. W. — *προγράψας* BCV, *προσέγραψε* el, del. W. — *εὐφ. . . . προσγρ.* om. z Fl. — 11 sq. *καὶ Χαλκ.* Az W.: *Χαλκ.* (Fr.). — 13 *προεδρίας* BCV[1]. — 14 *ἔμελλεν* e W. — 15 sq. *τὰς μὲν βοηθ.* post *πόλιν* BC. — 18 *ὑστέρας ποιεῖσθαι μετὰ* BCV. — 19 *Καλλίᾳ γραφεῖσαν* scr.: *Καλλίου γραφὴν καὶ τὴν* (*τὴν Κ. γρ. συμμ.* del. Hamak.). — 20 *ἀνάγν.* el; *καὶ ἀνάγν.* (Fr.).

ΨΗΦΙΣΜΑ.

94 *Οὔπω τοίνυν τοῦτ᾽ ἐστὶ δεινόν, εἰ καιροὶ πέπρανται τηλικοῦτοι καὶ συνεδρίαι καὶ συντάξεις, ἀλλὰ πολὺ τούτου δεινότερον [φανήσεται] ὃ μέλλω λέγειν. εἰς γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν [ὁ Χαλκιδεὺς] ὕβρεως 5 καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δέ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ὠρεοῦ συντάξεις καὶ τὰς ἐξ Ἐρετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ζώντων φρονούντων βλεπόντων ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων τούτων συνέδρους παρ᾽ ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, 10 πάλιν δὲ εἰς Χαλκίδα καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον. ὃν δὲ τρόπον καὶ δι᾽ οἵων κακουργημάτων, [ταῦτ᾽ ἤδη] ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι.*
95 *ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι᾽ ἀγγέλων, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν 15 λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. εἶπε γάρ, ὡς ἥκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν, Ἀχαιοὺς μὲν πάντας καὶ Μεγαρέας ἑξήκοντα τάλαντα, τὰς δ᾽ 20*
96 *ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἁπάσας τετταράκοντα· ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν καὶ πεζὴν δύ-*

2 *εἰ οἱ καιροὶ* Bf Barb. V. — 2 sq. *τηλικοῦτοι πεπραμένοι τυγχάνουσιν* A W. Fort. *δεινόν, καιροὶ πεπραμένοι τηλ. καὶ κτέ.* — 3 *καὶ συνεδρ. καὶ συντ.* del. Ham. W. — 4 *τοῦτο* elBV. — *δεινότ.* A W.: *δ. ὑμῖν.* — secl. *φανήσεται* (hiat.); *φ. εἶναι* ek. — 5 *ὁ Χαλκ.* del. Ham. Cob. W. — 7 *Ὠρεο]ῦ [συντάξεις καὶ τὰς] ἐξ Ἐρετρί[ας τὰ δέκα τάλ]αντα ζων* pap. Oxyrh. IV, 703 col. 1 (saec. III p. Chr.). — 8 *ζώντων* pap. ci. Kaibel: *ὁρώντων.* — 9 *βλεπόντων*] cf. Ar. Eq. 298 (Dobr.). — *ὑμᾶς* A. — 10 *τούτων* AV (Fr.): *τοιούτους* a, *τούτους* al. — *ἡμῶν* BCV. — 13 *τοῦτ᾽* el; secl. *ταῦτ᾽ ἤδη* (hiat.; cf. 79). — 16 *διεξῆλθε*] *ἐξέλεξε* A. — 19 *ἀπελογίζ.* (D. XIX, 20) W. — *πόσον* f Barb. — 20 *τὰς ... 21 τετταράκ.* om. A. — 22 *πεζὴν* el Fr.[1]: *πεζικὴν.* Cf. 85.

ναμιν· εἶναι δὲ πολλοὺς καὶ ἄλλους τῶν Ἑλλήνων,
οὓς βούλεσθαι κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, ὥστε οὔτε
χρημάτων οὔτε στρατιωτῶν ἀπορίαν ἔσεσθαι. καὶ
ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν
5 ἑτέρας δι' ἀπορρήτων, καὶ τούτων εἶναί τινας μάρτυρας
τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνομαστὶ παρε-
κάλει Δημοσθένην καὶ συνειπεῖν ἠξίου. ὁ δὲ σεμνῶς 97
πάνυ παρελθών, τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει, τό τε
ἀπόρρητον προσεποιήσατο εἰδέναι, τήν τ' ἐκ Πελο-
10 ποννήσου πρεσβείαν, ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ἀκαρ-
νανίας ἔφη βούλεσθαι ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. ἦν δ' αὐτῷ
κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν Πελοποννησίους
ὑπάρχειν, πάντας δ' Ἀκαρνᾶνας συντεταγμένους ἐπὶ
Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ, εἶναι δὲ τὸ σύνταγμα χρημάτων
15 μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτουσῶν πληρώματα καὶ
εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους καὶ ἱππέας χιλίους,
ὑπάρξειν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις, 98
ἐκ Πελοποννήσου μὲν πλέον ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, ἐξ
Ἀκαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους· δεδόσθαι δὲ ἀπάν-
20 των τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· πραχθήσεσθαι δὲ
αὐτὰ οὐκ εἰς μακράν, ἀλλ' εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα
τοῦ ἀνθεστηριῶνος μηνός· εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πό-
λεσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλθαι πάντας ἥκειν συν-

1 καὶ add. A Bk. — [ἄλλο]υς 1 ... μάρ[υρας], 5 et 6 πα]ρε[κάλει pap. Oxyrh. IV, 703 col. 2; cf. ad § 94. — 2 ὥστε A pap. Fr.: ὡς. — 3 ἀπορία[ν] ἔσεσθαι pap.: ἔσεσθαι ἀπορ. (hiat.). — 4 μὲν δὴ pap. — 6 sq. παρακαλεῖ A. — 8 πάνυ om. el. — τό τε] καὶ τὸ C. — 9 τ' ἐκ scr.: δ' ἐκ (δ' om. a). — 9 sq. εἰς Πελοπόννησον C. — 12 κεφάλαιον Phot. Lex. v. — τοῦ λόγου A (Phot.?) W. — 14 χρήματα e. — 16 ἱππεῖς BCV. — 17 καὶ om. C. — 18 πλέον A: πλείους q Sch., πλείονας al. Fr., πλεῖν W. — δισμυρίους kl recte puto; exciderint post ὁπλ. <ἐξ Εὐβοίας δὲ ...>. — 19 δίδοσθαι c. — 19 sq. ἁπάντων el W.: ἀπὸ πάντων cett. (Fr.), ὑπὸ πάντων Bk. — 20 ὑμῖν om. B (add. g^2m^2) f^1. — πραχθήσεται AV^2. — 21 αὐτὰ BdV^1 (Fr.): ταῦτα. — 22 γὰρ] δὲ el. — 23 αὐτοῦ BC: ἑαυτοῦ (Fr.).

εδρεύσοντας Ἀθήναζε εἰς τὴν πανσέληνον. καὶ γὰρ
99 τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. οἱ μὲν
γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ
ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δη-
μοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου 5
ψεύδεται, ἐξώλειαν ἐπαρώμενος ἑαυτῷ, δεύτερον δέ, ἃ
εὖ οἶδεν οὐδέποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν εἰς ὁπότ'
ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα οὐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνό-
ματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν καὶ μιμούμενος
τοὺς τἀληθῆ λέγοντας. ᾗ καὶ σφόδρα ἄξιός ἐστι μι- 10
σεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα
100 διαφθείρει. ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψή-
φισμα τῷ γραμματεῖ μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος,
κενότερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν, καὶ τοῦ
βίου, ὃν βεβίωκε, μεστὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων 15
καὶ στρατοπέδων οὐδέποτε συλλεγησομένων. ἀπαγαγὼν
δ' ὑμᾶς ἄπωθεν ἀπὸ τοῦ κλέμματος καὶ ἀνακρεμάσας
ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθ' ἤδη συστρέψας γράφει, ἑλέ-
σθαι πρέσβεις εἰς Ἐρέτριαν, οἵτινες δεήσονται τῶν
Ἐρετριέων, πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι, μηκέτι διδόναι 20
τὴν σύνταξιν ὑμῖν, τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίᾳ,
καὶ πάλιν ἑτέρους εἰς Ὠρεόν [πρὸς τοὺς Ὠρείτας

1 καὶ γὰρ ... 12 διαφθ. Stob. Fl. II, 48 (47 Hense). — 2 ἄνθρωπος Markl. Fr.: ἀνθρώπων B, ἄνθρωπος cett. Stob. — 3 ὁπόταν Stob. — 6 ψεύδεται deleverim. — ἑαυτῷ a e: αὑτῷ cett. — 7 εὖ om. A Stob. W. — οὐδέποτε om. Stobaei A. — post λέγειν om. ἀριθμῶν cum A B (praet. a) V z Stob. W. — εἰς ὁπότ'] εἴ ποτ' e, ὥς ποτε Stobaei A. — 8 οὐχ] οὐδεὶς Cob., οὐχ ἑ. οὐδείς W.[3]. — 10 ᾗ (ἣ, ἥ) Stob.: διὸ (Fr.). — σφόδρα A Stob. W.: μάλιστα. — 11 ὅτι] ἤι f[1]. — 12 φθείρει A. — 13 τῷ γραμμ. del. Poutsma. — 14 κενότερον m corr. fort. pr. m. Dd.: καινότερον k B C V, κενώτερον cett. — 17 ἄπωθεν a f[1] Fr.: ἄποθεν. — 18 ἀπὸ] ἐπὶ C. — ἤδη A: δή. — γράφει] add. κελεύων cett. Fr., καὶ κελεύει A, del. Fr.[1] Sch. — 20 Ἐρετρίων m[1]. — δεηθῆναι αὐτῶν C. — 22 ἑτέρους (Fr.[1]) Sch.: ἑτ. αἱρήσεται (hiat.) A, ἑτ. αἱρεῖσθαι

πρέσβεις], οἵτινες δεήσονται τὸν αὐτὸν Ἀθηναίοις καὶ φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [εἶναι]. ἔπειτα ἀναφαίνεται 101 παρ' ἅπαντ' ὧν ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς τῷ κλέμματι, γράψας καὶ τὰ πέντε τάλαντα τοὺς πρέσβεις ἀξιοῦν 5 τοὺς Ὠρείτας μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ Καλλίᾳ διδόναι. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἀνάγνωθι ἀπὸ τοῦ κλέμματος [ἅψαι], ὃ ὑφείλετο ὁ μιαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὅν φησι Κτησιφῶν ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα 10 καὶ πράττοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν τὰς μὲν τριήρεις καὶ τὴν πεζὴν στρατιὰν 102 καὶ τὴν πανσέληνον καὶ τοὺς συνέδρους λόγῳ ἠκούσατε, τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τά-15 λαντα, ἔργῳ ἀπωλέσατε.

Ὑπόλοιπον δ' εἰπεῖν ἐστί μοι, ὅτι λαβὼν τρία 103 τάλαντα μισθὸν τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος παρὰ Καλλίου, τάλαν-

cett. — aut εἰς Ὠρεὸν aut c. R. πρὸς τ. Ὠρ. del. Fr.[1]; πρὸς ... πρέσβεις del. W. — verius puto Ὠρεῖτας; cf. Apollodor. ap. Herodian. II, 870 L. — 1 post δεήσ. add. αὐτοῖς BC, αὐτοὶ V. — 1 sq. καὶ φίλον A: φίλον (Fr.). — 2 εἶναι del. Tayl. Cob. W. — ἔπειτ' αὖ (hiat.) ci. Saupp. Verba ἔπειτα ἀν. περὶ πάντων ἐν τῷ φωτί (sic D) aff. Plin. Epist. IX, 26, 11. Scr. παρ' ἅπαντ' ὧν: περὶ ἁπάντων (πάντων A); περὶ ἅπαντ' ὧν Saupp.; tum ἐν A Fr.: ἐπὶ cett. (deleverim ἐν τῷ ψ.). — 4 καὶ om. aC Fr. — ἀξιοῦν Az Fr.: ἀξιῶν. — 5 ὑμῖν Ald. Bk. Fr.: ἡμῖν. — 6 καὶ τὰς τριήρεις del. W. — 7 τὰς ἀλαζονείας A W. Cf. 237 — ἐκ τοῦ ψηφίσματος add. C, ante ἀνάγν. cdfhq, ante καὶ τὴν Barb. — ἀπὸ τοῦ] καὶ ἀπὸ τοῦ AV, καὶ τοῦ cett. Fr., κ. αὐτοῦ ci. Sch., αὐτοῦ (del. ἀνάγν. καὶ) W. Ipse ἅψαι potius seclusi, cf. 237. — 8 φησι om. af[1]. — 9 ἐν A: καὶ ἐν (Fr.). — 10 δήμῳ τῷ W.: δ. τῶν (Fr.). — 13 λόγῳ om. a. — 16 εἰπεῖν ἐστί μοι AV[2]: μοι ἐστὶν εἰπεῖν c. hiat. (Fr.), εἰπεῖν W. Cf. 76. — τρία] δέκα B.

τον δ' ἐξ Ἐρετρίας παρὰ Κλειτάρχου τοῦ τυράννου, τάλαντον δὲ ἐξ Ὠρεοῦ, δι' ὃ καὶ καταφανὴς ἐγένετο, δημοκρατουμένων τῶν Ὠρειτῶν καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος. ἐξανηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ παντελῶς ἀπόρως διακείμενοι, πέμπουσι πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγένους υἱὸν τοῦ δυναστεύσαντός ποτε ἐν Ὠρεῷ, δεησόμενον τὸ μὲν τάλαντον ἀφεῖναι τῇ πόλει, ἐπαγγελούμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα [στα-

104 θήσεσθαι ἐν Ὠρεῷ]. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον διὰ τοῦ Καλλίου εἰσέπραττεν. ἀναγκαζόμενοι δὲ οἱ Ὠρεῖται καὶ οὐκ εὐποροῦντες, ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως

105 τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὠρειτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι αἰσχύνη μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δὲ οὐ μικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφῶντος· τὸν γὰρ οὕτως αἰσχρῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἔστιν

2 δι' οὗ Wolf W. — 4 πρὸς Φίλιππον add. post τῷ df²gmV Barb. — 6 Χαιρεγένους A. — υἱὸν del. W.³. — 7 αὐτοῦ post δεησ. add. BCV Fr. — ἀφεῖναι A (Fr.): ἀφιέναι. — 8 ἐπαγγελούμενον Steph. Bk.: ἐπαγγελλόμενον (Fr.). — 8 sq. secl. σταθ. (στήσεσθαι C) ἐν Ὠρεῷ (om. f¹; hiat.). — 10 ἐλάχ. del. (Dobr.) Kaibel; ἐλάχιστα del. οὐδὲν R. Halm. — 11 εἰσέπραττειν A: εἰσπράττειν (Fr.). — 13 καὶ . . . 15 ἀπέδ. Suid. κεφάλαιον. — 13 sq. Δημ. τοῦ δωρ. del. Ham. W. — 15 ταῦτ'] πάντ' (3) B Fr. — 16 sq. ὅτι . . . ψήφ. om. el; k pro τῶν hab. τοῦ; fuisse vid. in archet. A ψήφ. τοῦ δήμου τῶν ut in Flor. — 16 τἀληθῆ kBdV Fr. — 21 sq. τοῦ Κτησιφ. B Fr. — 22 ἔνεστιν Acgmzf Barb.

ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθὸν, ὃ τετόλμηκεν οὗτος ἐν τῷ ψηφίσματι γράψαι.

Ἐνταῦθ᾽ ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καιρῶν, 106 μᾶλλον δ᾽ ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ Δημο-
5 σθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς, ἄδικον δὲ καὶ οὐδαμῶς ἴσην τὴν πρὸς Θηβαίους συμμαχίαν γράψας. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ πλημμελημάτων λέγειν.

10 Ἔστι γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὸ Κιρραῖον [ὠνο- 107 μασμένον] πεδίον καὶ λιμὴν ὁ νῦν ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος ὠνομασμένος. ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατῴκησαν Κιρραῖοι καὶ Κραγαλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἳ περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς καὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέ-
15 βουν, ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας. ἀγανακτήσαντες δ᾽ ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις μάλιστα μέν, ὡς λέγονται, οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες, μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν.
20 καὶ αὐτοῖς ἀναιρεῖ [ἡ Πυθία] πολεμεῖν Κιρραίοις καὶ 108 Κραγαλίδαις πάντ᾽ ἤματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐκπορθήσαντας καὶ αὐτοὺς

1 ὃ c mg. Steph.: ἅ. — 1 sq. γρ. ἐν τῷ ψ. BCV Fr. (hiat.); del. ἐν τῷ ψ. W. — 8 ἄρχομαι kl. — τοὺς om. A W. — 9 πλημμ. αὐτ. A, del. αὐτ. W. — 10 sq. ὠνομασμένον del. W., coll. Harp. Κιρρ. — 11 ἐξάγιστος cf. Harp. s. v. — 13 Κραγαλίδαι Saupp.: Ἀκραγαλλίδαι (Fr.; it 21); Κραναλ(λ)ίδαι Harp. (ἢ Κραγαλλίδαι Harp. D), Κραυγαλ(λ)ίδαι Didymus ap. Harp.; sed v. Saupp. Ep. cr. 54 sq. — 14 περὶ scr. (cf. prox.): εἰς (v. 6). — καὶ τὰ] καὶ περὶ A, καὶ περὶ τὰ cgV. — 16 γι(γ)νομένοις A: γεγενημ. a, γενομ. cett. (Fr.). — 17 λέγονται AC, schol. ad § 108: λέγεται (Fr.). Cf. Th. III, 94, 5 (Hardt). — οἱ ὑμ. πρόγονοι schol. ad § 108: οἱ πρ. a, οἱ ἡμ. πρ. h, οἱ προγ. οἱ ὑμ. (ἡμ. C) c. hiat. cett. — ἔπειτα δὲ καὶ Bf Barb. V (Fr.). — 20 secl. ἡ Πυθία (hiat.). — 22 καὶ τὴν πόλιν add. A (om. et. Fr.).

ἀνδραποδισαμένους ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ
καὶ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ ἐπὶ
πάσῃ ἀεργίᾳ[, καὶ ταύτην τὴν χώραν μήτ' αὐτοὺς
ἐργάζεσθαι μήτ' ἄλλον ἐᾶν]. λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν
οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο Σόλωνος εἰπόντος Ἀθη- 5
ναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ
καὶ περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπι-
στρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ
109 θεοῦ· καὶ συναθροίσαντες δύναμιν πολλὴν τῶν Ἀμ-
φικτυόνων, ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν 10
λιμένα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν καὶ τὴν χώραν
[αὐτῶν] καθιέρωσαν κατὰ τὴν μαντείαν· καὶ ἐπὶ τού-
τοις ὅρκον ὤμοσαν ἰσχυρόν, μήτ' αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν
ἐργάσεσθαι μήτ' ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ
θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ <καὶ φωνῇ> 15
110 καὶ πάσῃ δυνάμει. καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τοῦτον
τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ προστροπὴν καὶ ἀρὰν
ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο. γέγραπται γὰρ οὕ-
τως ἐν τῇ ἀρᾷ, „εἴ τις τάδε“ φησὶ „παραβαίνοι ἢ
πόλις ἢ ἰδιώτης ἢ ἔθνος, ἐναγὴς“ φησὶν „ἔστω τοῦ 20

1 ἠνδραποδισμένους B. — 2 τῇ Ἀρτ. C: Ἀρτ. (Fr.). Cf. § 110 sq. — falsum Προνοίᾳ, verum Προναίᾳ vel potius Προνάᾳ (Preller-Robert Myth. 195); schol. autem eum errorem ipsi Aeschini imputat. Nihil de errore scriptoris memorat Harp. s. v., apud quem Προναία pro Πρόνοια scr. Bk. It. hic Turr. W. (et. § 110 sq.). — 3 καὶ ... 4 ἐᾶν (cf. § 109) del. Herw. — 4 χρ. τοῦτον A. — 5 sq. Ἀθ. om. Fl. del. Dobr., Ἀθ. τ. γν. (Plut. Sol. 11) del. Cob. W. — 9 πολλὴν A: ἱκανὴν (Fr.), quod idem valet in lingua hellenist. — 9 sq. ἐκ τῶν Ἁ. C. — 10 sq. τὸν λιμένα A: τοὺς λιμένας ἔχωσαν. Cf. 119. 123 (Adam). — αὐτῶν del. W. — 12 αὐτῶν del. Markl. — 14 ἐργάζεσθαι A, ἐργάσασθαι Bf Barb. V. — ἐπιτρέπειν A. — 15 καὶ φωνῇ (ex 120. II, 115) add. Turr. Fr. (καὶ χειρὶ ... ἀρᾷ 19 om. A). — 17 τὸν ὅρκον Laur. W.: τ. ὅ. μόνον gm, μόνον τὸν ὅ. cett. Fr. — προστροπὴν cf. Harp. προστρόπαιον. — ἀρὰν schol. ad II, 110. — 20 ἐναγὴς cf. Harp. ἀναγεῖς, Phot. Reitzenst. 107, 21.

Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς καὶ Ἀθη-
νᾶς Προνοίας". καὶ ἐπεύχεται αὐτοῖς μήτε γῆν καρ- 111
ποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν
ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν
5 γονὰς ποιεῖσθαι, ἧτταν δὲ αὐτοῖς εἶναι πολέμου καὶ
δικῶν καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ
οἰκίας καὶ γένος τὸ ἐκείνων. „καὶ μήποτε" φησὶν
„ὁσίως θύσειαν τῷ Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι μηδὲ
τῇ Λητοῖ μηδ' Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς
10 τὰ ἱερά." ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ θεοῦ 112
μαντείαν. ἀκούσατε τῆς ἀρᾶς. ἀναμνήσθητε τῶν ὅρ-
κων, οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων
συνώμοσαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

15 [Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
πρίν γε θεοῦ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
κῦμα ποτικλύζῃ κελαδοῦν ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς.]

ΟΡΚΟΙ. ΑΡΑ.

Ταύτης τῆς ἀρᾶς καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς μαντείας 113
20 [γενομένης,] ἀναγεγραμμένων ἔτι καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ

1 καὶ τῆς Λητοῦς Sch. coll. § 111. 121. — 2 ἐπεύχεσθαι AV. — 3 τίκτειν τέκνα el, del. τέκνα W. — 4 μήτε g (R. Bk.): μηδὲ (Fr.). — 5 εἶναι αὐτοῖς A, del. αὐτοῖς W — 6 ἀγορᾶς A W. — καὶ ante αὐτ. om. elq. — 7 τὸ om. AW. — οἰκείων el. — 8 θύσειαν Fr.: θύσειεν Aq, θύσαιεν cett. Cf. 121. — 9 μηδ'] μήτε τῇ el, μήτε k. — αὐτοῖς Chm Dobr.: αὐτῶν. Cf. 121. — 11 sq. ἀκούσ. τῆς ἀρᾶς ante ΑΡΑ (v. 19), deinceps ἀναμν. . . . συνώμοσαν. ΟΡΚΟΙ (19) Scheibe Sch. W.; ἀκ. τ. ἀρᾶς. ΑΡΑ post ΟΡΚ. BSchmidt. Cf. 119. 127. — 15 sqq. non est hoc oraculum quod dixit Aesch. § 108. V. Pausan. X, 37, 6. — 16 γε] τε k, om. el, κεν (καὶ ἐν) ἐμῷ Pausan., unde κε scrib. vid. — τε καὶ f[1] τεμένη f[2]. — 17 κελαδοῦν in Paus. (Fr.): κέλαδος a, κελαδον (vario accentu) cett. — 18 ΑΡΑ. ΟΡΚΟΙ Saupp. — 20 γενομένης] γε B; om. l recte.

οἱ Ἀμφισσεῖς, μᾶλλον δὲ οἱ προεστηκότες αὐτῶν, ἄν-
δρες παρανομώτατοι, ἐπηργάζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν
λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν
καὶ συνῴκισαν, καὶ τέλη τοὺς καταπλέοντας ἐξέλεγον,
καὶ τῶν ἀφικνουμένων εἰς Δελφοὺς πυλαγόρων ἐνίους 5
114 χρήμασι διέφθειρον, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. χειρο-
τονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν πυλάγορος, λαμβάνει δισχιλίας
δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων, τοῦ μηδεμίαν μνείαν
περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. διωμολο-
γήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποστέλ- 10
λεσθαι Ἀθήναζε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστου μνᾶς εἴκοσι
τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαράτων χρημάτων, ἐφ' ᾧτε βοη-
θήσει τοῖς Ἀμφισσεῦσιν Ἀθήνησι κατὰ πάντα τρόπον·
ὅθεν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτου
ἂν προσάψηται, ἢ ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάστου ἢ πό- 15
λεως δημοκρατουμένης, τούτων ἑκάστους ἀνιάτοις συμ-
115 φοραῖς περιβάλλειν. σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ
τὴν τύχην, ὅσῳ περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσε-
βείας. ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου ἄρχοντος, ἱερομνήμονος
ὄντος Διογνήτου Ἀναφλυστίου, πυλαγόρους ὑμεῖς εἵ- 20
λεσθε Μειδίαν τε ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυράσιον, ὃν ἐβου-

2 scribebatur ἐπειργ. — 6 διέφθειρον k: -ραν (Fr.). — ἦν om. gmz. — 7 πυλάγορος f[1] W.: πυλαγόρας (Fr.). Cf. §§ 115. 122. 124. 126 sq. — δισχιλίας AV[2] Fr.: χιλίας. — 8 τοῦ A W.: ὑπὲρ τοῦ (Fr.). — 9 ποιεῖσθαι A W. — 10 sq. ἀποστέλλεσθαι AV[2]: ἀποσταλήσεσθαι (ἀποσταλῆσαι V[1]). — 11 sq. εἴκοσιν ἐκ τῶν A W. — 12 sq. βοηθήσει cd: βοηθήσειν (Fr.). — 14 ἔτι om. BC Fr. — 15 ἢ ἀνδρὸς scr.: ἢ ἀνδρὸς ἢ A, ἀνδρὸς cett. Fr., ἢ W.; cf. 158. — 15 ἢ δυν. del. Dobr. Hamak., δημοκρ. 16 del. Hamak. — 16 sq. συμφοραῖς A W.: κακοῖς. It § 226. — 18 ὡς Bz (Fr.): ἃ V[1], ᾧ C, ὅσῳ AqV[2]. — 20 τοῦ Ἀναφλ. Bait. Sch. Cf. I, 43. — πυλαγόρας ch. — 21 Ἀναγυράσιον Harp. s. v.

λόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν ἐξ Οἴου, καὶ τρίτον μετὰ τούτων ἐμέ. συνέβη δ' ἡμῖν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφῖχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν ἱερομνήμονα Διόγνητον πυρέττειν· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο 5 *συνεπεπτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθηντο Ἀμφικτύονες. ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βουλο-* 116 *μένων εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ Ἀμφισσεῖς ὑποπεπτωκότες τότε καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τοὺς Θηβαίους εἰσέφερον δόγμα κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως,* 10 *πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξαρέσασθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ προσῆκον ἐπίγραμμα „Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων, ὅτε τἀναντία τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο". μεταπεμψάμενος* 15 *δὲ ὁ ἱερομνήμων ἠξίου με εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ αὐτὸν οὕτω προῃρημένον. ἀρχομένου δέ μου* 117 *λέγειν καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ἄλλων πυλαγόρων μεθεστηκότων, ἀνα-* 20 *βοήσας τις τῶν Ἀμφισσέων, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος καὶ ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο οὐδεμιᾶς παιδείας μετεσχηκώς,*

1 *ἕνεκεν* B. — 1 sq. *ἐξ Οἴου* A Bk.: *Λέσβιον* BC, *Λέκκιον* (FAWolf) Fr. — 2 *τρίτον* Flor.: *τρ. δὲ* (*τρ. δὴ* W.). — *δ'*] *δὴ* A (hiat.). — 3 *τὸν* om. B. — 6 *ἐξήγγελτο* W. — 9 *ἡμετέρας* qV Barb. Sch.: *ὑμ.* (Fr.). — 10 sq. *τὸν Ἀθ.* f W.: *τῶν Ἀθ.* — 11 *ὅτι* . . . 12 *νεὼν* Harp. v. *ἐξαράσασθαι*. — *ὅτι τὰς χρ.* C. — *ἀνέθεκεν* l, *ἀνέθηκεν* Harp. Turr. Fr. Cf. p. 228, 3. — *πρὸς*] *εἰς* ehl. — 12 *ἐξαρέσασθαι* kV[2], cf. schol. Vat. Laur., Köhler Herm. XXVI, 45 (Wilamow. Aristot. I, 36): *ἐξαράσ.* el Harp. (Fr.), *ἐξειγᾶσθαι* V[1], *ἐξειργάσθαι* BC. — *ἐπέγραψεν* W. — 13 *καὶ Θηβ.* om. l. — 15 *με* post *ἠξίου* inserui: post *δέ* AzV[2] (Fr.), om. cett. — 16 *εἰπεῖν* . . 19 *συνέδριον* om. A. — 18 sq. *εἰς τὸ συνέδρ.* del. Fr.[1] Sch.

ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν προαγομένου, „ἀρχὴν δέ γε" ἔφη, „ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετο τοὔνομα τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγεῖς
118 ἐξείργετ' ἂν ἐκ τοῦ ἱεροῦ". ἅμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῶν 5
Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ Κρωβύλος ἐκεῖνος ἔγραψε, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξῄει, ἃ οὔτε τότ' ἐκαρτέρουν ἀκούων, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν. ἀκούσας δὲ οὕτω παρωξύνθην, ὡς οὐδεπώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους 10
λόγους ὑπερβήσομαι· ἐπῆλθε δ' οὖν μοι [ἐπὶ τὴν γνώμην] μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων περὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἑστηκὼς ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν· ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον πεδίον
119 τῷ ἱερῷ καὶ ἔστιν εὐσύνοπτον. „ὁρᾶτ'", ἔφην ἐγώ, 15
„ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον τουτὶ τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ κεραμεῖα ἐνῳκοδομημένα καὶ αὔλια· ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμένον· ἴστε τούτους αὐτοί, καὶ οὐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπρακότας καὶ 20
χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος." ἅμα δὲ ἀναγιγνώσκειν ἐκέλευον αὐτοῖς τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ,

1 αὐτὸν post ἐξαμ. add. BCV Fr., om. A W. — 3 ὠνομάζετε Adf W. — δήμου τοῦ ek Bk.: δ. τῶν (Fr.). — 5 ἐξείργετ' ἂν Az Bk.: ἐξήγετε (Fr.). Cf. 122 (Sch.). — 6 Κρωβύλος cf. Harp. s. v. — 7 διεξ.] λέγων add. cett. (Fr.), om. ehkV Sch. W. — 8 ἐγὼ post ἃ (hiat.) om. cum df. — 9 δὲ] δὲ ἐγὼ V. — 11 ἐπῄει (cf. v. 7) A W. — δ' οὖν] δὲ BVz Fr. — 11 sq. ἐπὶ τὴν γνώμην (hiat.) del. Bait. W. — 12 περὶ A (Fr.): ἐπὶ. — 12 sq. τὴν γῆν τὴν ἱερὰν B Fr.: τὴν ἱερὰν γῆν. Cf. 109 (ibid. τὴν ἱ. γ.). 120. 122. 124. — 13 ἀσεβείας] παρανομίας hkl. — 16 ἐπειργασμένον Herw. — τουτὶ A Bk.: τοῦτο (Fr.). — 18 Harp. αὐλία (ἐπαύλια C). — 20 πεπρακότας Ham. W.: πεπραχότας (Fr.).

τὸν ὅρκον τῶν προγόνων, τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην, καὶ διωριζόμην, ὅτι „ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ 120 Ἀθηναίων καὶ τοῦ σώματος καὶ τέκνων καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ βοηθῶ κατὰ τὸν ὅρκον καὶ τῷ θεῷ καὶ 5 τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσιν οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ· ὑμεῖς δ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη βουλεύεσθε. ἐνῆρκται μὲν τὰ κανᾶ, παρέστηκε δὲ [τοῖς βωμοῖς] τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς 10 τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δή, ποίᾳ φωνῇ, 121 ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι τὰς ἱκετείας ποιήσεσθε, τούτους παρέντες ἀτιμωρήτους τοὺς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. οὐ γὰρ δι' αἰνιγμῶν, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται [ἐν τῇ ἀρᾷ] κατά 15 τε τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτούς, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται, μηδ' ὁσίως, φησί, θύσειαν οἱ μὴ τιμωροῦντες τῷ Ἀπόλλωνι μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι μηδὲ τῇ Λητοῖ μηδ' Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς τὰ ἱερά.“ ταῦτα 122 20 καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμοῦ, ἐπει-

2 sq. τοῦ Ἀθ. AB (Fr.): τῶν Ἀθ. — 3 τέκνων A: τῶν τέκνων. — 4 τὸν τῶν προγόνων ὅ. (1) kV, τὸν προγ. ὅ. ehl. — 5 καὶ ante χειρὶ om. A. — 6 οἷς ἂν δύνωμαι A W. — 7 ἀφοσιῶ cf. Harp. s. v. — 8 βουλεύσασθε C. — ἐν. τὰ κ. Poll. VIII, 83. — παρέστη A. — 8 sq. τὰ θύματα τοῖς βωμ. A; del. τοῖς βωμοῖς W. — 10 δή Ck (Bk.): δὲ (Fr.). — 12 ἱκετείας A W. (οἰκετείας l): ἱκεσίας. Cf. (Phrynich) Bk. An. 44. — παρέντες τούτους A; del. pron. W. — 13 ταῖς] τοὺς Bz. — 14 αἰνιγμῶν A W.: αἰνιγμάτων. — secl. ἐν τῇ ἀρᾷ (16; hiat.). — 16 sq. ἐν . . . γέγρ. del. Bait. Sch. W. (ἐν τῇ ἀρᾷ iam Markl.). — 17 μηδ' V Laur. (Bk. Fr.): μήποθ' (ut § 111) C, recte fort., μήθ' cett. — φησί post ὁσ. A W.: post τιμ. (Fr.). — θύσ(ε)ιαν Cq (Fr.): θύσομεν e, θύσαιεν al. — 19 τῇ Ἀθ. cV. — αὐτοῖς Dobr.: αὐτῶν (Fr.). Cf. 119. — ταῦτα R: τοιαῦτα (Fr.).

δή ποτε ἀπηλλάγην καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ ὁ λόγος ἦν οὐκέτι περὶ τῶν ἀσπίδων, ἃς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Ἀμφισσέων τιμωρίας. ἤδη δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας ὄντος, προελθὼν ὁ κῆρυξ ἀνεῖπε, Δελφῶν ὅσοι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔχοντας ἄμας καὶ δικέλλας πρὸς τὸ Θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κῆρυξ ἀναγορεύει τοὺς ἱερομνήμονας καὶ τοὺς πυλαγόρους ἥκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ· „ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἴρξεται τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐναγὴς ἔσται καὶ τῇ ἀρᾷ ἔνο-

123 χος.“ τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἕωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, ἑξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς μεθ' ὅπλων πανδημεί· καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκιν-

124 δυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Κόττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν,

3 ὁ λόγ. A Bk.: λόγ. (Fr.). — 5 ὄντος Ham.: οὔσης (del. Frohberger, Herw.). — προελθὼν Markl. Fr.: προσελθὼν. — 7 αὔριον ἥκειν g, ἥκειν αὔρ. A (cf. schol. Laur.), ἥκ. εἰς αὔριον del. ἅμα τῇ ἡμ. W. — μακέλλας a. — 8 Harp. s. v. Θύστιον et hanc lect. testatur et alteram τῶν Ἀττικιανῶν Θύτιον. — 9 ἀναγορεύει A, ἀνηγόρευε B (Fr.), ἀντηγόρευε C; male ἀνηγόρευσε (Fr.[1]) Sch. — 9 sq. τοὺς ante πυλ. add. ekh W.; cf. p. 229, 1. — 10 ἅπαντας ἥκειν A W., ἀπαντᾶν (126) Sakorr. — 13 ὑστ. ἡμέρᾳ A. — ἔσωθεν A. — 16 ταῦτα δὲ] καὶ ταῦτα A W. — 17 ἄπωθεν a Laur. Flor. (Fr.): ἄποθεν. — 18 ἦλθον A: ἧκον (cf. v. 13) cett. (Fr.). — ἐφ' A Bk.: πρὸς (Fr.). — πανδημί A. — 19 μόλις om. d Fr.[1] (hiat.). — 20 ἂν om. BC Fr.; cf. § 88.

ὅταν τις μὴ μόνον τοὺς πυλαγόρους καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέσῃ, ἀλλὰ καὶ τοὺς θύοντας καὶ τοὺς χρωμένους τῷ θεῷ. ἐνταῦθ' ἤδη πολλαὶ μὲν τῶν Ἀμφισσέων ἐγίγνοντο κατηγορίαι, πολὺς δ' ἔπαινος ἦν 5 κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται, ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας ἐν ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, καθ' ὅ τι δίκας δώσουσιν οἱ Ἀμφισσεῖς ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν θεὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν καὶ τοὺς Ἀμφικτύονας 10 ἐξήμαρτον. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτου τοῦ δόγματος ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν 125 *τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου, καὶ τῆς πόλεως ἁπάσης 15 προαιρουμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ τοῦ μεσεγγυήματος τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης ἀντιλέγοντος, καὶ ἐμοῦ φανερῶς ἐναντίον ὑμῶν ἐξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἅνθρωπος οὐκ ἐδύνατο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ μεταστησάμενος τοὺς 20 ἰδιώτας, ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, προσλαβὼν τὴν τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν· τὸ δ' αὐτὸ* 126

1 *τις* ... 2 *συγκαλέσῃ* A Bk.: ... *συγκαλέσωσιν* (Fr.). — 1 sq. *κ. τ. ἱερ.* del. Sauppe. — 2 *θύοντας* A: *συνθ.* (Fr.). — *τοὺς* add. A W. — 3 *ἤδη*] *δ' ἤδη* a, *δὴ* W. — 3 sq. *τῶν Ἀμφ. ἐγί(γ)ν.* AC: *ἐγ. τ. Ἀ.* (Fr.). — 4 *ἦν* om. n W. — 5 *ὑμετ.* cgfq Barb. — *συλλόγου* Herw., *π. τ. λόγου* del. W.[3]; *πάντων τῶν λόγων* Poutsma. — 7 *τῷ ῥητῷ* ehl. — 8 *δίκην* hkl Fr. — 10 *ἀνάγνωθι* e: *ἀναγνώσεται* (Fr.); delevi quae addunt codd. *ὑμῖν ὁ γραμματεύς*. Cf. 190. — 12 *τούτου τοῦ δόγμ.* scr. (coll. 33. 71. 113 al.): *τοῦ δ. τούτου* (hiat.). — *ἀναγνωσθέντος* (cf. v. 10) A. — *ἐν* om. A. — 13 *ἐκκλ.* a Fr.: *ἐκκλ. τῷ δήμῳ*. — 14 *ἁπάσης* A W.: *πάσης* (Fr.). — 16 *μεσεγγυήμ.* cf. Harp. — 18 *ἅνθρωπος* Markl. Fr.: *ἄνθρωπος*. — *ἐδύνατο* edfq: *ἠδ.* cett. — 19 *καὶ* om. A W. — 20 *εἰς τὴν ἐκκλ.* del. Dobr. W. Cf. [Dem.] LIX, 4.

τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι καὶ γενέσθαι δήμου ψήφισμα, ἐπ᾽ ἀναστάσει τῆς ἐκκλησίας ⟨οὔσης⟩, ἀπεληλυθότος ἐμοῦ, οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐπέτρεψα, καὶ τῶν πολλῶν διαφειμένων· οὗ τὸ κεφάλαιόν ἐστι, „τὸν ἱερομνήμονα“ φησὶ „τὸν Ἀθηναίων καὶ τοὺς πυλαγόρους τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων“, εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθήκοντος ἔμελλε χρόνου γίγνεσθαι. 127 καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον γράφει, „τὸν ἱερομνήμονα“ φησὶ „τὸν Ἀθηναίων καὶ τοὺς πυλαγόρους τοὺς ἀεὶ πυλαγοροῦντας μὴ μετέχειν τοῖς ἐκεῖσε συλλεγομένοις μήτε λόγου μήτε ἔργου μήτε δόγματος μήτε πράξεως μηδεμιᾶς“. τὸ δὲ μὴ μετέχειν τί ἐστι; πότερα τἀληθὲς εἴπω, ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; τἀληθὲς ἐρῶ· τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὑτωσὶ τὴν πόλιν διατέθηκεν. οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι τῶν ὅρκων, οὓς ἡμῶν ὤμοσαν οἱ πρόγονοι, οὐδὲ τῆς ἀρᾶς, οὐδὲ τῆς τοῦ θεοῦ μαντείας.

2 τοῦ (om. q) δ. τὸ ψήφ. (τοῦ δ. ψ. Fr.[1], nisi del. δήμ. c. Saupp.) C. Cf. 235. — 2 sq. ἐπ᾽ ἀναστάσει A; οὔσης add. Hamak.; cf. schol.: ἤδη ἐπαναστάσης (Fr.). — 4 πλείστων hkl W. — δὲ ἀφειμ. C Fr., δὴ ἀφ. W. — 5 τὸν δὲ ἱερ. C (cf. § 74). — τὸν Ἀθ. gmz Bk.: τῶν Ἀθ. (Fr.). — 6 πορεύεσθαι ... 14 πυλαγοροῦντας f in mg. — 13 ante γράφει praem. πρόσταγμα Az (Bak., coll. § 155), σύγγραμμα BCV Fr.; del. Dobr. — τὸν V Flor.: τῶν. — 14 πυλαγόρους deV al. (Fr.): πυλαγόρας. — 15 ἐκεῖσε A Bk. (Fr.[1]), cf. 231, 2 sq.: ἐκεῖ. — μήτε prim.] μὴ BCV. — 15 sq. λόγου ... ἔργου ... δόγματος A W.: λόγων ... ἔργων ... δογμάτων. — 17 πότερον A. — 18 τἀληθὲς e Bk. Fr.[1]: τὸ ἀλ. — αἰεὶ f. — λέγειν W. — 18 sq. οὕτω C. — 19 διατέθηκεν d Barb.: διέθηκεν BzV[1] Laur. Flor., διατέθεικεν cett. Fr. — 20 ὤμοσαν οἱ πρόγ. Ah; οἱ πρόγ. ὤμ. (hiat.) cett. Fr.

Ἡμεῖς μὲν οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατεμείναμεν 128 διὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς [ἐγὼ] οὔτ' ἂν τοὔνομα εἴποιμι, μήθ' αἱ συμφοραὶ παραπλήσιοι 5 γένοιντο αὐτῆς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων. καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα, οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, [ἀλλ'] οὐδ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παριόν-10 τος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις οὕτω μακρὰν ἀπόντος· ὃν αὐτίκα μάλα τολμήσει λέγειν Δημοσθένης ὡς ἐγὼ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπήγαγον. καὶ παρελθόντες τῇ πρώτῃ στρα- 129 τείᾳ καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσιν· ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων χρήμασιν αὐτοὺς 15 ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτ' ἐν ῥητῷ χρόνῳ προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι, καὶ τοὺς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετέστησαν, τοὺς δὲ δι' εὐσέβειαν φεύγοντας κατήγαγον. ἐπειδὴ δὲ οὔτε τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ θεῷ, τούς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τοὺς εὐσε-20 βεῖς καὶ κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλον, οὕτως ἤδη τὴν δευτέραν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας στρατείαν ἐποιήσαντο, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἐπανεληλυθότος Φιλίππου ἐκ τῆς ἐπὶ τοὺς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν θεῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παραδεδωκό-

3 secl. ἐγὼ (hiat.: cf. 118). — 6 τοὺς om. hl. — 9 ἀλλ' del. (ASchaefer) Sch. W.³. — 9 sq. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παριόντος scr.: ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος (sed παριόντος e). — 11 μάλα] μάλιστα C. — τολμήσεις B. — 17 μετέστησαν Cob. W.³: -στήσαντο. — 17 sq. φεύγοντας A (Fr.¹): φυγόντας. — 18 οὐδὲ BC. — ἐξέτιναν f¹. — 20 καὶ κατελθ. ek, om. καὶ cett. (Fr.); secl. fort. cum Cob. εὐσεβεῖς ⟨καὶ⟩. (W. καὶ κατελθ. δ. τ. Ἀ. del.). — ἐξέβαλον A a V Barb. (Fr.): ἐξέβαλλον. — 21 Ἀμφισσεῖς BCV. Verba ἐπὶ τ. Ἀ. ante στρ. AC, post στρ. BV (Fr.), del. Saupp. W. — 24 ὑμῖν ek W.

των, τῆς δὲ Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγενημένης.

130 Ἀλλ' οὐ προύλεγον, οὐ προεσήμαινον οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, μόνον γε οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς προσκτησάμενοι; οὐδεμίαν τοι πώποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἑώρακα ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν σῳζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων ἀπολλυμένην. οὐχ ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυστηρίοις φανὲν σημεῖον, ἡ τῶν μυστῶν τελευτή; οὐ περὶ τούτων Ἀμεινιάδης μὲν προύλεγεν εὐλαβεῖσθαι καὶ πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν θεόν, ὅ τι χρὴ πράττειν, Δημοσθένης δὲ ἀντέλεγε φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαίδευτος ὢν καὶ ἀπολαύων καὶ ἐμπιμπλάμενος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν [αὐτῷ] ἐξουσίας; οὐ 131 τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; καίτοι πρώην γε ἀπετόλμα λέγειν, ὅτι παρὰ τοῦτο Φίλιππος οὐκ ἦλθεν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά. τίνος οὖν σὺ ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν, ὦ τῆς Ἑλλάδος ἀλειτήριε; εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατουμένων χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά, σὺ δ' οὐδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλλιερῆσαι τοὺς στρα-

3 προυσήμαινον Fr.[1]. — add. post προεσ. BCV Fr. ἡμῖν. — 4 γε add. A W. — προκτησ. f. — 8 φυλάξασθαι (3) post σημ. iterant codd., om. (Bait. Scheib. Hamak.) Sch. W. — 10 ⟨τοὺς⟩ ἐπερ. Dobr. — 13 δεδομένης Agm[2] W.: διδομένης. — secl. αὐτῷ (hiat.). — 14 sq. ὄντων τῶν ἱερῶν A W. (coll. § 152): τῶν ἱερ. ὄντων. — 15 ἐξέπεμπε gm. Cf. 152 ἐκπέμψας. — 16 πρώην γε e: πρ. γέ ποτε hkl W., γε πρώην cett. Fr. (del. γε Fr.[1]). — ἀπετόλμα A W.: ἀπετόλμησε (Fr.). Cf. 160. 194. — 17 ἐπὶ τὴν] εἰς (v. 20) τὴν hkl (Bk., W.), εἰς τὴν τῶν κρατουμένων (20) e. — 18 σὺ] εἶ σὺ A, om. εἶ post ἄξιος; om. εἶ (post οὖν) et σὺ BCV Fr.; om. εἶ utroque loco W. — 19 ἀλειτήριε scr. (ut Dem. XVIII, 159): ἀλιτήριε.

τιώτας ἐξέπεμψας, πότερον στεφανοῦσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ ὑπερωρίσθαι;

Τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων 132 *ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν; οὐ γὰρ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον* 5 *βεβιώκαμεν, ἀλλ' εἰς παραδοξολογίαν τοῖς [ἐσομένοις] μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. οὐχ ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τὸν Ἄθω διορύξας, ὁ τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αἰτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀν-* 10 *θρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, νῦν οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας; καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσην ἡγεμονίας ἠξιωμένους, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν* 15 *ἠλευθέρωσαν; Θῆβαι δέ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων,* 133 *μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται, εἰ καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων οὐκ ὀρθῶς βουλευσάμενοι, ἀλλὰ τήν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι. Λακε-* 20 *δαιμόνιοι δ' οἱ ταλαίπωροι, προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιοῦντες ἡγεμόνες*

1 *πότερα* A W.[3]. — 2 *ὑπερορίζεσθαι* dq Barb. — 3 *τοιγάρτοι τί*] *τί γάρ τοι* ehl W. — *ἀνελπίστων καὶ* om. A W. — 5 sq. *μεθ' ἡμᾶς ἐσομ.* (*-νοι* e) A; del. partic. Cob. W. — 10 *μ. ἡλίου δυομένου* A. — 11 *ἑτέρων* om. Bz. — *ἀγων.* p Cob. W[3] (hiat.) ut 134. — 12 *σωτ.*] *εὐτυχίας* C. — 14 *ἐν Δελφοῖς* om. AV W., sed aegre eis caremus. — 15 *Θῆβαι* ... 16 *ἀνήρπασται* Apsin. W. 585 (cf. 500. 595), Herodian. *π. σχημ.* W. VIII, 598. 603; Demetr. *π. ἑρμην.* § 267; *πόλις* ... *ἠφάνισται* (sic) Agatharchides Phot. 447 a 25; descripsit eadem ex Aesch. Din. I, 24. Cf. carmen de figuris v. 77. — alterum *Θῆβαι* om. aCVz[1]. — 16 *μεθ' ἡμ. μίαν* om. Din. Agatharch. Demetr., *μίαν* om. Apsin. Herod., cf. schol. V. — 21 *περὶ* ... 22 *κατάλ.* del. Dobr. W.

εἶναι, νῦν ὁμηρεύσοντες καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πατρίς, ὅ τι ἂν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικη-134 μένου μετριότητι κριθησόμενοι. ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο πρότερον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι, κατὰ πόλεις ἕκαστοι παρ' ἡμῶν τὴν σωτηρίαν εὑρησόμενοι, νῦν οὐκέτι περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους. καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν, ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν προσελήλυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται. λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι· λέξω δὲ κἀγὼ τὰ 135 ἔπη· διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι παῖδας ὄντας ἡμᾶς τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

πολλάκι δὴ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
ὅς κεν ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μητιάαται.
τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·

1 ὁμηρεύοντας Harp. s. v. (cf. Phot. Suid.). — 5 κριθησόμενοι A W.: κριθήσονται (Fr.). — 8 ὑμῶν AV. — 11 ὑμῖν BdfV. — πρὸς] εἰς ehk W. — 16 ἡμᾶς ὄντας a. — 19 sqq. Hes. Ἔργα 240 sqq.; cf. II, 158. — 19 δὴ] τοι II, 158; καὶ Hes. — rectius ἐπηῦρεν (Thiersch); ἐπαυρεῖ h¹, v. l. ap. Hes. — 20 ὅς τις Hes. — μητιάαται Adfq: μηχανάαται (II, 158; Hes.). — 21 μέγα πῆμα δῶκε BC, it. sed ἔδ. A, πῆμα μέγα δῶκε V. Versui conveniat δῶκεν μέγα πῆμα (Saupp.). — 22 λοιμὸν ... λιμὸν ek W. — sequuntur in h (ex Hes.) duo versus, quos in multis exemplaribus defuisse testantur schol. Hes.

ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
ἢ νέας ἐν πόντῳ ἀποτείνυται εὐρύοπα Ζεύς.

ἐὰν δὲ περιελόντες τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον τὰς γνώμας 136
ἐξετάζητε, οἶμαι ὑμῖν δόξειν οὐ ποιήματα Ἡσιόδου
5 εἶναι, ἀλλὰ χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν·
καὶ γὰρ ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην
εἰσὶν ἀνηρπασμέναι ἐκ τῆς τούτου πολιτείας.

Ἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας οὔτε Εὐρύβατος οὔτ' 137
ἄλλος οὐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος
10 μάγος καὶ γόης ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ καὶ θεοὶ καὶ δαί-
μονες καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βούλεσθε ἀκούειν τἀληθῆ,
τολμᾷ λέγειν βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς
ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο οὐ διὰ
τὸν καιρόν, οὐ διὰ τὸν φόβον τὸν περιστάντα αὐτούς,
15 οὐ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθέ-
νους δημηγορίας. καίτοι πολλὰς μὲν τούτου πρότερον 138
πρεσβείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως
ἐκείνοις διακείμενοι, πρῶτος μὲν Θρασύβουλος ὁ Κολ-
λυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς ὡς οὐδεὶς ἕτερος,
20 πάλιν Θράσων ὁ Ἑρχιεύς, πρόξενος ὢν Θηβαίοις,
Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν 139
δυνάμενος, ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἡδίων, Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ,

1 τῶν] τόν f¹V, ὃ A. — τό γε f¹. — 2 νέας a Hes.; νῆας cett. — ἐν ae Fr.: ἐνὶ cett. — ἀποτείνυται scr., ἀποτίνν. edd. ex Hes.: τίν(ν)υται (τείνηται A). Ap. Hes. est Κρονίδης ἀποτ. (ἀποαίνυται Peppm.) αὐτῶν. — 3 δὲ om. AC W. — 8 ἀλλ' ... 10 γόης Suid. Φρυν. — Φρυνώνδας Harp. s. v. — Εὐρύβατος Harp. s. v. — 9 οὐδεὶς om. Suid. — πάλαι om. Bz. — 10 μάγος Ammon. s. μάγον. — 12 ἡμέτερα A. — 13 ὑμῖν zV al. (Fr.): ἡμῖν. — 14 οὐ] οὐδὲ t Markl. W. — 15 οὐ ahV (Fr.): οὐδὲ (W.). — 16 τούτου post πρότερον ehl, om. a Fr. — 18 ante Θρασ. add. οὗτος στρατηγὸς AC. — mal. πρῶτον. — 18sq. Κολυττεύς Bz. — 22 post ἡδίων add. ῥήτωρ καὶ οὗτος AC. — Ἀρχίδημος dfq. — Πήληξ Harp. s. v.

καὶ δυνατὸς εἰπεῖν καὶ πολλὰ κεκινδυνευκὼς ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ Θηβαίους, Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεύς, πλεῖστον χρόνον τὴν τοῦ βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν, Πύρρανδρος ὁ Ἀναφλύστιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς πώποτε αὐτοὺς ἐδυνήθη προτρέψασθαι 5 εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν. τὸ δ' αἴτιον οἶδα μέν, λέγειν 140 δ' οὐδὲν δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. ἀλλ' οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκαιαν Θετταλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς Βοιωτῶν, τοῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν 10 πόλεμον ἐπῆγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ τὸ τελευταῖον Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε καὶ φρουρὰν εἰσήγαγεν, ἐνταῦθ' ἤδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν αὐτῶν ἥπτετο, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε καὶ εἰσῇτε εἰς τὰς Θήβας ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευ- 15 ασμένοι, καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς, πρὶν περὶ συμ- 141 μαχίας μίαν μόνον συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. ὁ δ' εἰσάγων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένης. ἐπεὶ περί γε ταύτας τὰς πράξεις τρία πάντων μέγιστα Δημοσθέ- 20 νης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε, πρῶτον μέν, ὅτι Φιλίππου τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα

1 *καὶ δυν.*] *ὡς δυν.* B. — 2 ante *Ἀρ.* add. codd. *δημαγωγός*, del. Bk. — 4 ante *Πύρρ.* (*Πύρανδρος* codd. praet. eBV Laur.) add. *ῥήτωρ* dfq. — *Ἀναφλ.* cf. Harp. s. v. — 8 *ἀφελ. αὐτῶν* A. — 9 *ὃν* ... 11 *πόλεμον* om. elh¹. — 10 *τῆς B.* afV (Fr.): *τῶν B.* kgmd, *τῆς τῶν B.* cet. — 10 sq. *τὸν αὐτὸν πόλεμον* om. q Herw. Cf. Dem. II, 26 (W.³). — 11 *ἐπῆγε* scr.: *ἐπήγαγε.* — 13 sq. *ἥπτετο αὐτῶν* C. — 15 *εἰσῄειτε* codd. Fr.; em. Sch. — 16 *καὶ οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ἱππεῖς* A Bk. (cf. 88): *καὶ οἱ ἱ. καὶ οἱ π.* (Fr.). — 17 *μόνον* V Sch. (coll. § 192): *μόνην* (Fr.). — 18 *ἡμᾶς* AV. — 20 *τρία* ehl: *τρία τὰ.* Cf. 70. — 22 *ἡμῖν* A.

δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ
τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψατο, προσποιησάμενος
δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι οὐ διὰ τοὺς
καιρούς, ἀλλὰ διὰ τὰς αὑτοῦ πρεσβείας, πρῶτον μὲν 142
5 συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι, ἐπὶ τίσι δεῖ
ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον, εἰ
γίγνεται, τοῦτο δὲ προλαβὼν ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν
ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι,
ἐάν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθη-
10 ναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων
καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσπερ εἴωθεν, ὡς τοὺς
Βοιωτοὺς ἔργῳ κακῶς πάσχοντας τὴν τῶν ὀνομάτων
σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ
μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς ἐπεπόνθεσαν ἀγανακτήσοντας·
15 δεύτερον δὲ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν 143
δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίν-
δυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ'
ἑκάστοις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ
θάλατταν ἐποίησε κοινήν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέ-
20 τερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην
φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον
πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον
στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιωτῶν
σωτηρίας. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι 144

1 δεῖ πλείω C. — 2 ἀποκρυψάμενος Poutsma. — 3 γίγνεσθαι AV². — 6 ποιήσασθαι A (Ortner). — εἴ τις ehl. — 8 ἅπασαν AC Bk.: πᾶσαν (Fr.). — 11 sq. ὡς ὑμᾶς ὀρρωδῶ (sic) κ. πάσχ., τὴν σύνθ. τῶν Δ. ὀν. ἀγαπήσαντας Dionys. Dem. 35. — 14 ἐπεπόνθεσαν A (Fr.¹): πεπόνθασιν d, πεπόνθεσαν al. — 18 τὴν] τὴν μὲν ghl, μὲν ante κατὰ om. g. — 20 mal. cum Cob. δεῖ μὴ ut Dem. XVIII, 297. XIX, 262. — 21 ἀπέδωκε ci. W.³. — 22 ὑμέτερον qV al. Sch.: ἡμ. (Fr.).

δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ κἀγὼ λέγω καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι καὶ ὑμεῖς σύνιστε καὶ οὐκ ὀργίζεσθε. ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένην· συνείθισθε ἤδη τἀδικήματα τὰ τούτου ἀκούειν, ὥστε οὐ θαυμάζετε. δεῖ δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, 5 εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν.

145 Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μεῖζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος, καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινωνίαν τῶν πρά- 10 ξεων τοῖς Βοιωτάρχαις συνθέμενος· καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὑτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν, ὥστ' ἤδη παριὼν ἐπὶ τὸ βῆμα πρεσβεύσειν μὲν ἔφη, ὅποι ἂν αὐτῷ δοκῇ, 146 κἂν μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε, εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι, καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας καὶ 15 συνεθίζων μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατήγιον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τοῦ στρατηγίου. μισθοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ 20 στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τοὺς μυρίους ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμειξε

4 τὰ τούτου Turr. Fr.: τούτου BVz, τὰ αὐτοῦ Barb., τ' αὐτοῦ f, αὐτοῦ A W. — 7 τοῦτο ehl W. — 10 εἰς Θήβας del. Cob. W. — alterum τὴν om. C. — 13 ὅποι k (Fr.): ὅπου elBV, ὁπότ' C. — 14 ὑμεῖς μὴ z Fl. — 17 γράφειν AC (-ην d). Med. est ap. Plut. Mor. 350 B (γράφεται). — στρατηγεῖον CV (simil. 19), τὴν στρατηγίαν Plut. — 18 malim δι' ἑαυτόν, del. ἔφη (hiat.); cf. schol. — τοῦ om. BV¹, ἀπὸ τ. βήμ. del. W. — 19 ὑπὸ ⟨πάντων⟩ τῶν ἐκ. τοῦ στρ. Cob.; ἐκ τοῦ στρ. del. W. — 20 καιναῖς AB. — τὰ om. A W. — 22 διαμαρτυραμ. kC, -ρούμενος e, -ρουμένου lgm. — 23 προσέμιξε omnes.

φέρων ἀναρπασθέντων τῶν ξένων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς 147
τότε καιροῖς εὔξασθαι; οὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους
5 διαγωνίσασθαι, ἀθύμους δὲ τοὺς Ἕλληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς προγεγενημένης; καὶ τηλικούτων
κακῶν αἴτιος γενόμενος Δημοσθένης οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ
στεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ· οὐδ' ἱκανόν ἐστιν αὐτῷ
10 ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ' εἰ μὴ τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρηθήσεται, τοῦτ' ἀγανακτεῖ. οὕτως ὡς
ἔοικε πονηρὰ φύσις, μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

Τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων μέγιστόν ἐστιν 148
15 ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονοῦντος τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ἀγνοοῦντος, οὐ γὰρ ἦν ἀσύνετος,
ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας μικρῷ μέρει διαγωνιεῖται, καὶ διὰ ταῦτα βουλομένου ποιήσασθαι
εἰρήνην καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος,
20 καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβουμένων τὸν ἐπιόντα κίνδυνον, εἰκότως· οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος
καὶ λιπὼν τὴν τάξιν αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος δεκέτης γεγονὼς ἀείμνηστον παιδείαν

1 ἐκ τῶν ἀναρπ. ξ. ACV². — 4 ἐν Ἀμφ. del. W. — 5 ἀθύμους Bachm. An. I, 37, Phot. Reitzenst. 43, 11. — 6 προγεγεν. BVz (Fr.): γεγεν. — 7 γενόμενος A: γεγενημένος (6) cett. Fr. — 8 καὶ μὴ amzV. — 11 τοῦτ' ἤδη ἀγ. (hiat.) A W. — 12 πονηρὰ . . . 13 συμφ. Stob. fl. 43, 35 (Orelli op. sent. I, 122. Boisson. An. I, 118). — λαβομένη Stob. — 17 μικρῷ hkV al. (Fr.): σμικρῷ. — 19 τὴν εἰρήνην Bk. (Fr.), e codd. nihil adnotans; om. τὴν codd. Schultzii omnes (Sch.) recte, etsi cum hiatu. — πρεσβείαν z, πρέσβεις Cob. — 22 τὰς τάξεις AV². Cf. 181. — 23 δεκέτης A W.: δεκαετὴς (Fr.). — προγεγενημένος (6) ehk.

149 αὐτοὺς ἐπαίδευσε· τούτων ἐχόντων οὕτως αἰσθόμενος Δημοσθένης, καὶ τοὺς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτοῦ παρὰ Φιλίππου λαβόντας, ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι, εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας, ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος οὔθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην οὔθ' ὡς οὐ δεῖ, ἀλλ' ὡς ᾤετο κήρυγμά τι τοῦτο τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων, ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων,
150 διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν ὡς ἔοικε Φειδίας ἐνεργολαβεῖν ἠργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἦ μήν, εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμενος τὴν Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς ἐπὶ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμου, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ' οὐ προσεῖχον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους πάλιν ἀνέστρεψαν ἐξεληλυθότας, ἵνα
151 βουλεύσησθε περὶ τῆς εἰρήνης, ἐνταῦθ' ἤδη παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιωτάρχας ἀπεκάλει, καὶ γράψειν ἔφη ψήφισμα ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδεπώποτ' ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θήβας αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. ὑπεραισχυνθέντες

1 τούτων δὲ BC. Cf. 81. — 3 ἰδίᾳ om. A. — 4 ἀβίωτον ⟨δ'⟩ Poutsma (καὶ ἀβ. Tayl.). — 8 κήρ. τ. τοῦτο scr.: κηρύγματι τούτῳ A, τοῦτο κήρ. τι cett. Fr., del. τοῦτο et ᾤετο W. — 11 εἰργάσατο omnes. — 18 πάλιν om. C. — 19 βουλεύσαισθε ci. Saupp. Cf. p. 241, 1. — ἤδη om. BC Fr. — 21 ἀπεκάλει τοὺς Β. A, τ. Β. ἀπεκάλεσε cett. Fr. — 22 γράψειν ἔφη] γράφει A, γράφειν ἔφη C. — 22 sq. ὁ μηδεπώπ. μηδὲ (μήτε) τοὺς (τοῖς M) πολεμίους ἀ. Prisc. XVIII, 190. — 22 οὐδεπώποτε A W.: οὐδέποτε (Fr).

δὲ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀληθῶς εἶναι προδόται τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης ἀπετράποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν ὥρμησαν.

Ἔνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν ἐστιν 152 5 *ἐπιμνησθῆναι, οὓς οὗτος ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον, ἐτόλμησε τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τάφον τὸν τῶν τελευτησάντων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα* 10 *καὶ σπουδαῖα τῶν ἔργων ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε, ἐπιχειρήσεις αὐτίκα μάλα, βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα, λέγειν, ὡς δεῖ σε ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς στεφανοῦσθαι; ἐὰν δ' οὗτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑπο-* 15 *μενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτήσασιν ὡς ἔοικε καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; γένεσθε δή μοι μικρὸν χρόνον* 153 *τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσαθ' ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα καὶ τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάρρησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι, καὶ* 20 *λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτησάν-*

1 *ἐν ταῖς Θήβαις* (p. 240, 17) A. — *ἄρχοντες* om. z. — 3 *ἀπετρέποντο* BC. — 4 *τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγ.* A, cf. I, 118. — 8 *τὸν τῶν* k Bk.: *τῶν* (Fr.). — *τελευτησάντων* A (ut v. 15. p. 242, 1 sq.): *τετελευτηκότων* (propter *λελοιπόσι* puto) cett. Fr. — 9 *ὦ* . . . 11 sq. *θαυμασ.* Alex. *π. σχημ.* W. VIII, 476 (inde Zonaeus ibd. 688, Anon. ibd. 710). — 10 *καὶ σπουδαῖα* om. Alex. — *τῶν ἔργων ἁπάντων ἀνθρ.* Alex. (Saupp.): *τῶν ἀνθρ.* am, *τῶν πραγμάτων ἁπάντων* (*πάντων* q) *ἀνθρ.* C, *πάντων ἀνθρ.* A Fr. — 10 sq. Cf. Plut. Dem. c. 9. — 11 *τοῖς* om. dg et Alex., hab. Plut. — 12 *ἐπιχειρήσεις* R. Turr.: *ἐπιχειρήσειν ἐθέλεις* ehl, it. sed *ἐθελήσεις* cett. Fr. — 15 *συναπέθανε* ci. BSchmidt. — 16 *γενέσθε* (sic) . . . 19 *γίνεσθαι* Alex. *π. σχημ.* p. 456 W. — *γίνεσθε* hl et Aldina Alex. (Parisini et Vind. *γενέσθαι*). — *δή* om. Alex. — 17 *τῇ διανοίᾳ* (mg. Bern., Bait.) Fr.[1] Sch. Cf. ad I, 179. — 18 *προσιόντα* Alex. — 19 *γενέσθαι* B.

των πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγῳδίαις καὶ
τοῖς ἡρωικοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτ' ἐπεισιοῦσιν, ἢ
154 ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνῃ. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγή-
σειεν ἄνθρωπος Ἕλλην καὶ παιδευθεὶς ἐλευθερίως,
ἀναμνησθεὶς [ἐν τῷ θεάτρῳ] ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, 5
ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ μελλόντων ὥσπερ νυνὶ τῶν
τραγῳδῶν γίγνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἡ πόλις
καὶ βελτίοσι προστάταις ἐχρῆτο, προελθὼν ὁ κῆρυξ
καὶ παραστησάμενος τοὺς ὀρφανούς, ὧν οἱ πατέρες
ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκους πανο- 10
πλίᾳ κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα
καὶ προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν, ὅτι τούσδε τοὺς
νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ
ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἥβης ὁ δῆμος
ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν 15
ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς
155 προεδρίαν. τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν,
ἀλλὰ παραστησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν
αἴτιον, τί ποτ' ἀνερεῖ, ἢ τί φθέγξεται; καὶ γὰρ ἐὰν
αὐτὰ διεξίῃ τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος προστάγματα, ἀλλ' 20
οὐ τό γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπήσεται, ἀλλὰ
τἀναντία δόξει τῇ τοῦ κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι, ὅτι
τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνήρ, στεφανοῖ ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἀρετῆς [ἕνεκα] τὸν κάκιστον καὶ

2 ἐπιοῦσιν klC, εἰσιοῦσιν z, εἰσεπιοῦσιν V. Cf. 231. — ἢ] ἢ καὶ BCzV. — 4 ἐλευθερίως Cob. Fr.[1]: ἐλευθέρως. Cf. ep. XII, 1. — 5 secl. ἐν τ. θ. (p. 241, 17; hiat.). — 6 ⟨ἐν⟩ ταύτῃ Fr.[1]. — νῦν elghz. — 8 προελθὼν Barb.: παρελθὼν (cf. v. 10) ehl, προσελθὼν cett. Cf. Lys. orat. c. Theozotidem (pap. Hibeh I, 14) v. 30 sqq. — 15 ἔθρεψε Bern. Cob. W. — 19 ἢ τί ποτε A. Ἢ τί φθ. male del. Cob. W. — 21 γε om. C. — σιωπήσεται C W.[3]: -ηθήσεται (Fr.). — 24 ὁ Ἀθ. cdfq: Ἀθ. A, τῶν Ἀθ. BV Fr. — ἀρετῆς ἕνεκα om. am[1]V (a et. τὸν),

ἀνδραγαθίας ἕνεκα τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν. μὴ πρὸς τοῦ Διὸς καὶ θεῶν [ἱκετεύω ὑμᾶς] 156 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τρόπαιον ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας 5 ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τοὺς ταλαιπώρους Θηβαίους, οὓς φεύγοντας διὰ τοῦτον ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία καὶ τὸ βασιλικὸν 10 χρυσίον· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, 157 ἀλλὰ ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφοράς, καὶ νομίσαθ' ὁρᾶν ἁλισκομένην πόλιν, τειχῶν κατασκαφάς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας, [καὶ] παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, 15 πρεσβύτιδας γυναῖκας ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις, ἐπισκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλειτήριον στεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν 20 συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι. οὔτε 158 πόλις γὰρ οὔτ' ἀνὴρ ἰδιώτης οὐδεὶς πώποτε καλῶς

ἕνεκα om. A (ἕν. p. 243, 1 del. ci. R. Saupp.). — καὶ om. Acdfq W. — 2 τοῦ om. Barb. Cob. W. — καὶ θεῶν A W.: καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. — ἱκετεύω ὑμᾶς (hiat.) post 3 Ἀθ. A, del. Cob. W. — 3 τρόπαιον A Cob. W.: μὴ τρόπ. — 5 τὸν Ἀθ. W.: τῶν Ἀθ. — 6 ἀνιάτων καὶ del. Hirsch. Cob. W., coll. Hesych. ἀνηκέστων· ἀνιάτων. — 7 φεύγοντας Fr.[1]: φυγόντας. Cf. § 129. — 11 ἀλλὰ om. C; hab. Theon W. I, 153 (ἀλλὰ ... 15 sq. ἐλευθ.). — 12 νομίσατε ... 17 αἰτίοις Herod. π. σχημ. VIII, 603 W.; cf. schol. Herm. IV, 421. — πόλιν Herod. bis, it. Paris. Theonis: τὴν πόλιν (schol. Herm.). — 13 οἴκων Theon, qui add. ἱερὰ συλώμενα (om. et. Herod.). — 14 καὶ om. Herod. — ἀνθρ. (ἄνδρας Herod.) et 15 γυν. del. Herw. — 16 κλάοντας Fr.[1]. — ἡμᾶς Herod. — 18 ἀλιτήριον omnes, v. ad § 131. — 20 sq. οὔτε γὰρ πόλις A. — 21 ἀνὴρ ἰδιώτης A Bk.: ἰδ. ἀν. (Fr.); del.

ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος. ὑμεῖς δ' ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα 5 *μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα, τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα, τοῦτον ἐάσετε πάλιν ἀπευθύνειν τὰ κοινά;*

159 *Ἵνα δ' εἴπω καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνῆσαι* 10 *βούλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀργυρολογήσας. καταγαγούσης δ' αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροσδοκήτου σωτηρίας, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπότρομος* 15 *ἦν ἄνθρωπος, καὶ παριὼν ἡμιθνὴς ἐπὶ τὸ βῆμα, εἰρηνοφύλακα ὑμᾶς αὐτὸν ἐκέλευε χειροτονεῖν· ὑμεῖς δὲ [κατὰ μὲν τοὺς πρώτους χρόνους] οὐδ' ἐπὶ τὰ ψηφίσματα εἰᾶτε τὸ Δημοσθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προσετάττετε· νυνὶ δ' ἤδη καὶ στε-* 20

160 *φανοῦσθαι ἀξιοῖ. ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε μὲν Φίλιππος, Ἀλέξανδρος δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πάλιν αὖ τερατευόμενος ἱερὰ μὲν ἱδρύσατο Παυσανίου, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων θυσίας τὴν βουλὴν κατέστησεν, ἐπωνυμίαν*

ἀνὴρ W. Cf. 114. 252. — 3 sqq. cf. Philodem. vol. rhet. I, 358, 3 sqq. Sudh. — 4 *πλοῖον ἀνατρ.*] *περιτρέψῃ*? Philodem. — 7 *ἀνατετραφότα* ekVC Philodem. — 8 *ἀπευθύνειν* Aq Bk.: *ἐπευθ.* (Fr.). — 12 *ἐκ*] *ἀπὸ* sched. Scrimg. — lac. post *πόλεως* stat. R. Bak. al., sine iusta causa. — 13 *ἀργυρολογήσας* sched. Scrimg. (Troost): *ἠργυρολόγησεν*. — 16 *ἅνθρωπος* Markl.: *ἄνθρ.* — 17 *αὑτὸν* (*αὐτὸν* libri) om. e W., hab. post *ἐκέλευεν* dlh[1]. — 18 *κατὰ . . . χρόνους* (15) del. Tayl. W. — 21 *μὲν* om. BCV. — 22 *αὖ*] *αὐτὸς* C. — 24 *θυσίας*] *καὶ θυσ.* Bz. — *βουλὴν*] *ἀρχὴν* (22) ehkV[2].

δ' Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἐτίθετο, ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὡς οὐ κινηθήσεται ἐκ Μακεδονίας· ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν [ἔφη] ἐν Πέλλῃ περιπατοῦντα καὶ τὰ σπλάγχνα φυλάττοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν [ἔφη] οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκρι-
5 βῶς εἰδώς, ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία, αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας. ἤδη δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν 161 ὑμετέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυν-
10 θέντος εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθείς, ἀποδρὰς ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρῶνος ἧκεν ὑποστρέψας, οὔτ' ἐν εἰρήνῃ οὔτ' ἐν πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τοῦτον οὐ προὔδοτε, οὐδ' εἰάσατε
15 κριθῆναι ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων συνεδρίῳ, οὗτος δ' ὑμᾶς νυνὶ προδέδωκεν, εἴπερ ἀληθῆ ἐστιν ἃ λέγεται. ὡς 162 γάρ φασιν οἱ Πάραλοι καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται, ἔστι τις Ἀριστίων Πλαταϊκός, ὁ τοῦ Ἀριστοβούλου τοῦ
20 φαρμακοπώλου [υἱός], εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γιγνώσκει. οὗτός ποτε νεανίσκος ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων γενόμενος, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ· ὅ τι δὲ πάσχων ἢ πράττων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν. οὗτος, ὡς

1 δ' om. B dfx. Aff. ἔπων....ἔθετο (sic) Harpocr. Suid. Μαργ. Cf. Plut. Dem. 23. — 3 ἔφη ἐν] ἔφησε A; secl. ἔφη hic et 4 (hiat.). — 4 ταῦτα BVz Fr. — 9 ἡμετέραν Agz W. — 11 sq. cf. Plut. l. c. — 16 νυνὶ A W.: νῦν. — 17 Πάραλοι AVz (Fr.): Παράλιοι. Lex Cantabr. v. Πάραλος. — 19 Ἀριστοφίλου (-ύλου l) A. — 20 secl. υἱός (hiat.). — 21 ποτε scr.: ποτε ὁ. — ἑταιρῶν Bz. — 21 sq. γενόμενος om. d Fr.[1] Sch. W. — 23 πάσχων ἢ πρ. A: πρ. ἢ πάσχων (Fr.).

ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος ὅστις ποτ' ἐστὶ καὶ πῶς βε-
βιωκώς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ.
διὰ τούτου γράμματα πέμψας ὡς Ἀλέξανδρον, ἄδειάν
τινα εὕρηται καὶ διαλλαγάς, καὶ πολλὴν κολακείαν πε-
163 ποίηται. ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὅμοιόν ἐστι τὸ 5
πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. εἰ γάρ τι τούτων ἐφρόνει [Δημο-
σθένης] καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ καὶ φησί, πρὸς
Ἀλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ καιροὶ κάλλιστοι παραγεγό-
νασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται κεχρημένος. εἷς μὲν ὁ πρῶ-
τος, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πάλαι καθεστηκὼς Ἀλέξαν- 10
δρος, ἀκατασκεύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν
Ἀσίαν διέβη, ἤκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ
ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ' ἂν
ὑμᾶς εἰς τὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τοὺς ἐπι-
φερομένους ἑαυτῷ κινδύνους. εἶπάς τινα ἐνταῦθα 15
λόγον Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; βούλει σε
θῶ φοβηθῆναι καὶ χρήσασθαι τῷ σαυτοῦ τρόπῳ; καί-
τοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει.
164 ἀλλ' ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος κατεβεβήκει, ὁ
δ' Ἀλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ πάντων 20
ἐνδεής, ὡς ἔφησθα σύ, αὐτίκα μάλα δ' ἔμελλεν, ὡς ἦν
ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσι-
κῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει

1 ποτ' ... πῶς Ag²m² (Fr.): καὶ πῶς ποτ' ἐστί. — 2 πλη-σιάζων ehl. — 3 Δημοσθένης post πέμψας add. C Sch. — 4 καταλλαγὰς A. — πολλὴν τὴν κολ. A W. — 5 θεωρήσετε A. — 6 τι] τοι A (τοι οὕτως W.). — 6 sq. Δημοσθ. ante ἐφρ. A, del. W. — 7 sq. πρὸς τὸν Ἀ. C. — 11 ἀκατασκεύων hkl Bk. (Adam p. 36): ἀπαρασκεύων (Fr.). — 13 ἂν δ' B. — 14 ἡμᾶς A. — τὴν] τὴν κοινὴν cdfq. — 16 λόγον om. V. — 17 φοβ.] καὶ φοβ. cmC. — σαυτοῦ ez Flor. g²h² Markl. (Fr.¹): αὑτοῦ am, αὑτῷ l, αὑτοῦ Turr. Fr., ἑαυτοῦ cett. Cf. 176. — 18 ῥητορ. ... οὐ παρα-μένει Mant. prov. II, 78. — 21 μάλα δ'] δὲ μάλα A, δὴ μάλα del. ἦν 20 ci. W.

καὶ τὰς ἐπιστολάς, ἃς ἐξηρτημένος ἐκ τῶν δακτύλων περιῄεις, ἐπιδεικνύων τισὶ τὸ ἐμὸν πρόσωπον ὡς ἐκπεπληγμένου καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ χρυσόκερων ἀποκαλῶν καὶ κατεστέφθαι φάσκων, εἴ τι πταῖσμα συμβήσε-
5 ται Ἀλεξάνδρῳ, οὐδ' ἐνταῦθα ἔπραξας οὐδέν, ἀλλ' εἴς τινα καιρὸν ἀνεβάλου καλλίω. ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα 165 ταῦτα, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας, Ἠλεῖοι δ' αὐτοῖς
10 συμμετεβάλοντο καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελληνέων, καὶ Ἀρκαδία πᾶσα πλὴν Μεγάλης πόλεως, αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι, ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει, ὁ δὲ Ἀντί-
15 πατρος πολὺν χρόνον συνῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδηλον ἦν. ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι Δημόσθενες, τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας, ἢ τί ποτ' ἦν ἃ ἔλεγες· καὶ εἰ βούλει, παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώ- 166
20 μην ἔχω σοι, ἃ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ νυνὶ λέξω. οὐ μέμνησθε αὐτοῦ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἅ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδηροῖ, ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθών· „ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν,

1 ἃς del. Halm. — 2 τισὶ] . . . τι f. — 6 ἀνεβάλου ek W.: ἀνεβάλλου (Fr.). — 10 συμμετεβάλλοντο BC, συνεπελάβοντο z[1] Fl. (Fr.[1]). — Πελληνέων h Cob. (Fr.[1]): Πελληναίων. — 16 ἀπόδειξιν om. ehl (e et. ποίησαι Δ. om.). — 17 ὦ Δημ. kl. — ἢ] καὶ Af. — 19 εἴποις Am. — 20 νυνὶ A Bk.: νῦν (Fr.). — 20 sq. οὐ μέμν. . . . 23 πόλιν Alex. π. σχημ. p. 458 (cf. 432), οὐ μέμν. . . . p. 248, 2 φορμορρ. Herod. π. σχημ. p. 590 W. — 21 ἀπίθανα καὶ μιαρὰ Alex. bis. — ἃ πῶς κτέ.] παντελῶς ἐκαρτερ. ὡς σιδήρειοι Aristid. IX, 359 W. — 22 ὦ σιδηροῖ Cob. Sch. W. (Fr.[1]): ὡς σιδήρειοι (Arist.) k, ὡς σιδήρεια el, ὡς (ὦ) σιδήριοι Alex., ὦ σιδήρεοι BCV Herod. — 22 ὁπότε Herod. — 23 ἔφησε ehl. — ἀμπελ. . . . πόλιν Dionys. de Dem. c. 57.

[ἀνατετμήκασί τινες] τὰ κλήματα τὰ τοῦ δήμου ὑποτέτμηται [τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων], φορμορραφούμεθα, ἐπὶ τὰ στενά τινες ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι."
167 ταῦτα δὲ τί ἐστιν, ὦ κίναδος; ῥήματα ἢ θαύματα; καὶ πάλιν ὅτε κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ἔλεγες, ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ· „ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περραιβοὺς ἀφιστάναι." σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι; σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσειας; σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπου κίνδυνος πρόσεστιν; ἀλλ' εἰ μέν που χρήματα ἀναλίσκεται, προσκαθιζήσει, πρᾶξιν δὲ ἀνδρὸς οὐ πράξεις· ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, προσποιήσῃ καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον ἐπιγράψεις· ἂν δ' ἔλθῃ φόβος τις, ἀποδράσῃ· ἂν δὲ θαρρήσωμεν, δωρεὰς αἰτήσεις καὶ χρυσοῦς στεφάνους.

1 ἀνατετολμήκασι el; om. ἀνατ. . . . δήμου Dion. (Cob. W.[3]); it. om. ἀνατετμ. (ἀποτετμ. Ortner) τινες, quae sensu carent, Herod. — τὰ τοῦ degm: τοῦ (Fr.). — 1 sq. ὑποβέβλη(ν)ται Herod., qui om. τὰ νεῦρα τ. πρ.; ap. Dion. l. c. est (pro ἀνατετμ. . . . πραγμ.) ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου. — 3 post τινες del. πρῶτον cum Dion. (φορμ. . . . διείρ.) Turr. Cf. Saupp. ep. crit. p. 56 sq. — ὥσπερ 3 . . . γεγ[ενημένον 13 hab. pap. Oxyrh. III, 457 (II saec. p. Chr.). — [δι]είρουσιν pap. — 4 ταῦτα . . . θαύματα Dion.; cf. Cic. Orat. 26, Plin. ep. IX, 26, 9. Philodem. vol. rhet. II, 94, 4 Sudh. — τί A pap. ut vid. (Fr.): τίνος cett. τίς Dion. — ὦ κίναδος τί Dion.. — κίναιδος ag[1]m[1]C. — 5. καὶ om. ehl. — πεοιδεινῶν pap. — 6 συστή[σ]ασθ[αι]ι k pap. — 8 σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι; οὐ (σὺ 1, .υ pap.) γὰρ A pap. (Adam p. 25): σὺ γὰρ a V Fr., σὺ Θετт. ἀφιστάναι, om. σὺ γὰρ ἂν κ. ἀποστ., mg. gm, σὺ Θετταλοὺς ἀποστήσειας (ἀφιστ. d) C. — 9 ἀποστήσειας hkl pap. (Fr.[1]): ἀποστήσαιο cV, ἀποστήσαις cett. — 10 sq. πάρε[σ]τιν ut vid. pap. — 11 ἀλλ' . . . προκαθιζήσει Zonar. 1169. — ἀναλώσει Zon. — 11 sq. προσκαθιζήσει (προσκαθ[ιζ]ήσ[ει]) pap. Lobeck Bk. Fr.: προκ. Zon., v. supr., προκαθεζήσει V, προσκαθίζεις (-ειν ehl) εἰς A, -θεστήσῃ df, -θεσθήσῃ cett. — 13 ἄγαν πρ[οσποι]ήσει pap. — σεαυτὸν pap. — 15 sq. χρυσοῖς στεφάνοις al. Fr., χρυσοῦς στεφάνους ehl W., qui del. quod add. codd. στεφανοῦσθαι (ἀξιώσεις στεφανοῦσθαι A, cf. § 159).

Ναί, ἀλλὰ δημοτικός ἐστιν. ἂν μὲν τοίνυν πρὸς 168 τὴν εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποβλέπητε, ἐξαπατηθήσεσθε, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐὰν δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. ἐκείνως δὲ
5 ἀπολάβετε παρ' αὐτοῦ λόγον. ἐγὼ μὲν μεθ' ὑμῶν λογιοῦμαι, ἃ δεῖ ὑπάρξαι ἐν τῇ φύσει τῷ δημοτικῷ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθήσω, ποῖόν τινα εἰκός ἐστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦλον· ὑμεῖς δ' ἀντιθέντες ἑκάτερα τούτων θεωρήσατ'
10 αὐτόν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστίν. οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, 169 τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ, πρῶτον μὲν ἐλεύθερον [αὐτὸν] εἶναι καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρός, ἵνα μὴ διὰ τὴν περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν δυσμενὴς ᾖ τοῖς
15 νόμοις, οἳ σῴζουσι τὴν δημοκρατίαν, δεύτερον δ' ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τινὰ αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ τό γ' ἀναγκαιότατον μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν πόλιν. τρίτον σώφρονα καὶ μέ- 170
20 τριον χρὴ πεφυκέναι [αὐτὸν] πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, ὅπως μὴ διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῇ κατὰ τοῦ δήμου. τέταρτον εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν· καλὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα, τὴν δὲ παιδείαν [τὴν τοῦ ῥήτορος]

1 πρὸς] εἰς eh Cob. W. (v. 3). Cf. Dem. 3, 1. — 2 αὐτοῦ τῶν λ. AC Bk.: τῶν λ. αὐτοῦ (hiat.) Fr., del. αὐτοῦ W. — ἀποβλέψητε CV. — 4 εἰς τὴν ek W. (l om. ὥσπερ 3 ... ἐξαπ. 4). — 5 λόγον A W.: τὸν λόγον. — 7 sqq. καὶ σώφρονι, καὶ φαῦλον del. Poutsma. — 11 ὑμᾶς ὁμολογῆσαι A (W., deleto pron.), it. sed -σειν cCz Fl.; ὁμολογήσειν ὑμᾶς BV Fr. (ἂν del. ci. Fr.[1]). — 12 sq. αὐτὸν ἐλεύθ. Acf Barb., del. αὐτὸν W. — 13 alterum πρὸς om. BCV. — 13 sq. ἵνα τῇ περὶ τ. γ. ἀτυχίᾳ A. — 14 περὶ] πρὸς (13) Bz. — 20 secl. αὐτὸν (hiat.). — 21 ἀσέλγειαν Bachm. An. I, 150. — 24 secl. τὴν τοῦ ῥήτορος.

καὶ τὸν λόγον πείθειν τοὺς ἀκούοντας· εἰ δὲ μή, τὴν γ' εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου. πέμπτον ἀνδρεῖον εἶναι τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς κινδύνους ἐγκαταλείπῃ τὸν δῆμον. τὸν δ' ὀλιγαρχικὸν πάντα τἀναντία τούτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ 5 πάλιν διεξιέναι; σκέψασθε δή, τί τούτων ὑπάρχει Δημοσθένει· ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ἐπὶ πᾶσι δικαίοις.

171 Τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πάππου τοῦ πρὸς μητρὸς πῶς ἔχει 10 αὐτῷ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. οὗτος προδοὺς τοῖς πολεμίοις Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο, φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο θανάτου καταγνωσθέντος αὐτοῦ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, καὶ ἀφικνεῖ- 15 ται εἰς Βόσπορον, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν 172 τυράννων τοὺς ὠνομασμένους Κήπους, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλουσίαν μὲν νὴ Δία καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ, Σκύθιν δὲ τὸ γένος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνονται θυγατέρες δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημά- 20

1 τὸ λόγον πείθειν om. C. — 2 γ'] δὲ a, om. Afq Barb. z. — 3 post ἀνδρ. add. καὶ αὐτὸν AcV. — 4 κινδύνους A: πολέμους (Fr.); del. καὶ τοὺς κινδ. W., recte fort. — ἐγκαταλίπῃ AC W.[3]. — τὸν δῆμον] τὴν τάξιν a. — 5 πάντα C: πάντα δεῖ (Fr.). — 8 ἦν om. V. Affer. haec (τούτῳ ... ψεύδεσθαι) Anonym. Sp. I, 439 (Hammer I, 369); Doxop. W. Rh. II, 234. — 8 sq. Δημ. ... ἐλεύθ.] ἐλεύθερος ἀνὴρ Δημ. Anon., ἐλεύθερος Doxop., quod valde placet (Δημ. ὁ Π. exstat p. 251, 3 sq.). — 11 ἐγὼ φράσω om. A W. — 12 Ν. τε ἐν (τῷ Harp. AB) Πόντῳ Harp.; τῷ om. et. aehl W. (hab. Syrian. II, 25 Rabe); v. Mus. Rh. XLIV, 14. — 13 sq. ἀπ' εἰσαγγελίας (cf. § 79) om. B (hab. mg. m) f[1]. — 14 ἐκ τῆς πόλ. del. Sakorraphos, sed cf. Plut. Dem. 4. — 14 sq. θανάτου ... αὐτοῦ (cf. 251, 6) del. Bak. Sch. W. (cf. Syrian. l. c. — 15 τὴν ... ὑπομείνας (cf. II, 6) del. Sakorr. — 17 cf. Harp. s. Κῆπος. — 19 Σκυθίδα Syrian. Cf. schol. — ἐξ ἧς αὐτῷ γ. A: γ. δ' αὐτῷ C, ἐξ ἧς γ. αὐτῷ (hiat.) B Fr. — 20 δύο θυγ. A.

των ἀποστείλας, συνῴκισε τὴν μὲν ἑτέραν ὁτῳδήποτε, ἵνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι· τὴν δ' ἑτέραν ἔγημε παριδὼν τοὺς τῆς πόλεως νόμους Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἐξ ἧς ὑμῖν ὁ περίεργος καὶ συκοφάντης
5 γεγένηται Δημοσθένης. οὐκοῦν ἀπὸ μὲν τοῦ πάππου πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ, θάνατον γὰρ αὐτοῦ τῶν προγόνων κατέγνωτε, τὰ δ' ἀπὸ τῆς μητρὸς Σκύθης, βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστι. περὶ δὲ τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν 173
10 τίς ἐστιν; ἐκ τριηράρχου λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα καταγελάστως προέμενος· ἄπιστος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶναι καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδίκοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα· πλεῖστον δ' ἐκ τῆς πολιτείας εἰληφὼς ἀργύριον, ἐλάχιστα περιεποιήσατο.
15 νῦν μέντοι τὴν δαπάνην ἐπικέκλυκεν αὐτοῦ τὸ βασιλικὸν χρυσίον, ἔσται δ' οὐδὲ τοῦθ' ἱκανόν· οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος τρόπου πονηροῦ περιεγένετο. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων. πρὸς δ' εὐγνω- 174
20 μοσύνην καὶ λόγου δύναμιν πῶς πέφυκε; δεινὸς λέγειν,

1 στείλας B V z. — 5 Δημ. γεγ. A V a z; in C pro νόμους 3 ... οὐκοῦν 5 est νόμους ἐξ ἧς Δ. ὁ Π. γεγένηται. οὐκοῦν. — πάππου A W.: π. τοῦ πρὸς μητρὸς (cf. Syrian. l. c.). — 6 sq. τῶν προγόνων del. Hamak. W. τῶν προγόνων ... τοῦ πάππου Poutsma. — 7 Σκύθης ... 8 φωνῇ Sopat. W. V, 50. — 10 sq. καταγ. τὰ πατρ. A W. — 12 ἐκφέρειν scr.: ἐκφέρων (Fr.). Contra καὶ del. Halm. — 13 πλεῖστον ... p. 252, 6 φαῦλα Stob. Ecl. II, 15, 49 W. — τῆς om. Stob. — 14 πολιτείας A, mg. gm, Stob. (Bk.): πόλεως (Fr.). Cf. § 23. — 15 νῦν ... 17 περιεγ. Diodor. XVII, 4. — 15 sq. τὴν δαπ. ἐπικ. αὐτοῦ τὸ βασ. χρ. Diod. (Usener): τὸ β. χρ. ἐπ. τ. δαπ. α. codd. Stob., qui est ordo verborum grammaticus. — 17 πώποτε om. C. Aff. haec Sopat. W. V, 28, Anon. IV, 71, Apostol. XIII, 51 b. — πονηροῦ τρόπου ehl, Apostol., Anon.; om. πονηροῦ Stob. W. (hab. Diodor.). — 19 ἡμετέρων Stob. Apost. — πρὸς Stob. Herw. (cf. p. 249, 20): περὶ (Fr.). — 20 λόγων Stob. — δεινῶς dgm Stob.

κακὸς βιῶναι. οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστ' ἐμὲ μὴ βούλεσθαι λέγειν ἃ τούτῳ πέπρακται· ἤδη γάρ ποτε εἶδον μισηθέντας τοὺς τὰ τῶν πλησίον αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. ἔπειτα τί συμβαίνει τῇ πόλει; οἱ μὲν λόγοι καλοί, τὰ δ' ἔργα 5
175 φαῦλα. πρὸς δὲ ἀνδρείαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ συνήδετε, διατριβὴν ὁ λόγος ἄν μοι παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς σύνιστε, λοιπὸν ὑπομνῆσαι τοὺς περὶ τούτων κειμένους 10 νόμους. ὁ γὰρ Σόλων ὁ παλαιὸς νομοθέτης ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί. καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως γραφαί. εἰσίν. τίνος ἕνεκα; 15 ἵν' ἕκαστος ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβούμενος μᾶλλον ἢ τοὺς πολεμίους, ἀμείνων ἀγωνιστὴς
176 ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχῃ. ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν δειλὸν καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν ἔξω τῶν περιραντηρίων τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει, 20 καὶ οὐκ ἐᾷ στεφανοῦσθαι, οὐδ' εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελῆ· σὺ δὲ τὸν ἀστεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων κελεύεις ἡμᾶς στεφανοῦν, καὶ τῷ σαυτοῦ ψηφίσματι

1 κακὸς ekzV: κακῶς (Stob.). — βιῶναι praes. esse vid., sicut ap. Theopomp. Ath. IV, 166 F. — οὕτω] οὔτε Stob. — 2 ὥστ' ἐμὲ μὴ Bk. Fr.: ὥστε μή με A, ὥστε με (με om. Stob.) μὴ BC. — 7 sq. συνήδετε Sch.: συνήδητε V, συνείδητε q, συνήδειτε cett. (Fr.), συνῆστε Cob. Fr.[1]. — post συν. add. αὐτῷ C. — 8 παρεῖχεν A. Cf. Eur. Hec. 1113. — 14 γὰρ] δὲ el; εἰσὶ... γραφαί del. Bake W. — καίτοι... γραφαί 15 om. A. — 16 ἡμῶν A (Fr.): ὑμῶν. — 17 ἀμείνων] μᾶλ' ἀμ. cC. — 18 ὑπάρχοι aC (-ει d Barb.[1]) V, γίγνηται A W. — 20 περιρραντηρίων codd. Cf. ad I, 21. — 23 ἑαυτοῦ A. Cf. 163. — τῷ σ. ψηφ. del. Poutsma.

τὸν οὐ προσήκοντα εἰσκαλεῖς τοῖς τραγῳδοῖς εἰς τὴν ὀρχήστραν, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου τὸν τὰ ἱερὰ δειλίᾳ προδεδωκότα.

Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως,
5 ἐκεῖνο μέμνησθε, ὅταν φῇ δημοτικὸς εἶναι· θεωρεῖτ' αὐτοῦ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐστιν.

Ἐπεὶ δὲ στεφάνων ἀνεμνήσθην καὶ δωρεῶν, ἕως 177 ἔτι μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ
10 μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόνους ταύτας δωρεὰς καὶ τοὺς εἰκῇ διδομένους στεφάνους, οὔθ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἴσονται, οὔτε τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐπανορθωθήσεται· τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε, τοὺς δὲ χρηστοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην
15 ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα τούτων οἶμαι σημεῖα δείξειν [ὑμῖν]. εἰ γάρ τις ὑμᾶς 178 ἐρωτήσειε, πότερον ὑμῖν ἐνδοξοτέρα δοκεῖ ἡ πόλις εἶναι ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, ἅπαντες ἂν ὁμολογήσαιτε, ἐπὶ τῶν προγόνων. ἄνδρες δὲ
20 πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νυνί; τότε μὲν διαφέροντες, νυνὶ δὲ πολλῷ καταδεέστεροι. δωρεαὶ δὲ καὶ στέφανοι καὶ κηρύγματα καὶ σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ πότερα τότε ἦσαν πλείους ἢ νυνί; τότε μὲν ἦν σπάνια

2 τὸν om. A. — 3 δειλίᾳ V Sch.: διὰ δειλίαν (Fr.). — 9 ὦ ἄνδρες A Bk.: ἄνδρες (Fr.). — 12 ante ἐπανορθ. add. οὐδέποτε hkl (ποτε W.). — 13 γὰρ om. Agm. — οὐδέποτε a, οὐ A (cf. ad 12); οὐ μή ποτε gmCV Fr. Cf. I. 48. — 14 ποιήσητε cdf. — 16 secl. ὑμῖν. Cf. 238. — 17 ὑμῖν om. C. — δοκ. ἡ πόλις C Sch.: δοκ. ἡ πόλις δοκεῖ l, δοκ. ἡ π. ὑμῶν k, δ. ἡ π. ἡμῶν eBVz Fr. — 19 ὁμολογήσετε ClV, -σητε B. — ἐπὶ] ὅτι ἐπὶ h Bk. Cf. 208 (Sch.). — 20 νῦν ehk. — 21 sq. καὶ στέφανοι] incipit frg. Fayumense (P), pertinens usque ad § 186. — 23 πότερα P: πότερον (Fr.). — πλείους ἦσαν e, del. ἦσαν W.

τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τίμιον·
νυνὶ δὲ καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ στεφανοῦν
179 ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. οὐκ οὖν
ἄτοπον οὑτωσὶ διαλογιζομένοις, τὰς μὲν δωρεὰς νυνὶ
πλείους εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τὰ τῆς πόλεως τότε 5
μᾶλλον ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἄνδρας νῦν μὲν χείρους
εἶναι, τότε δ' ἀμείνους; ἐγὼ δὲ τοῦθ' ὑμᾶς ἐπιχειρήσω
διδάσκειν. οἴεσθ' ἄν ποτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐθε-
λῆσαί τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἢ ἄλλον τινὰ
τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων, παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν 10
βαρυτέρων ἄθλων, εἰ ὁ στέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρα-
τίστῳ, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ; οὐδεὶς ἄν ποτ' ἠθέ-
180 λησεν [ἐπασκεῖν]. νῦν δ' οἶμαι διὰ τὸ σπάνιον καὶ τὸ
περιμάχητον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς
νίκης ἐθέλουσίν τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι καὶ 15
τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν.
ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι ἀγωνοθέτας πολι-
τικῆς ἀρετῆς, κἀκεῖνο ἐκλογίσασθε, ὅτι, ἐὰν μὲν τὰς
δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ κατὰ τοὺς νόμους δι-
δῶτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς, ἂν δὲ τῷ 20
βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς
181 ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε. ὅτι δὲ ὀρθῶς λέγω,

2 νυνὶ ehkP W.: νῦν (Fr.). — δὲ P: δ' ἤδη. — καταλέλυται aP (καταλέλουται ci. Hartel); καταπέπλ. testatur Poll. VII, 38. — 3 ποιεῖτε P[1]. — οὐκ οὖν] ἄρα add. P[2]. — 4 νυνὶ kP W.: om. el, νῦν rell. (Fr.). — 5 τὰ post πράγμ. add. P. — 6 μᾶλλον AP[1] Bk.: μ. ἢ νῦν P[2] rell. (Fr.). — 7 δὲ om. A W. — 8 ἄν om. BC. — ἄνδρες hab. P. — 9 ἢ AP W.: ἢ εἰς. — 12 οὐδεὶς ἄν] οὐδὲ C. — 13 ἐπασκεῖν del. W. — οἶμαι om. A. — τὸ ante περ. om. A(P?) W. — 14 τὸ ante καλὸν om. hl W. — 15 παραθέμενοι Herw. Cob. W.[3] (παρακαταθ. etiam P et Dionysius ap. schol.). — 17 εἶναι om. hl. — 18 κἀκ. . . . 22 διαφθ. Stob. Fl. 43, 87. — λογίσασθε A. — μὲν om. A. — 19 ἢ loco alt. καὶ Stob. — 20 ἂν P: ἐάν. — 22 διαφθείρη[τε] P.

μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγήσας, ὅτε τῇ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσην ἐνικᾶτε, ἢ Δημοσθένης ὁ νυνὶ τὴν τάξιν λιπών; Μιλτιάδης δὲ
5 ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας, ἢ οὗτος; ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες; Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; ἀλλ' ἔγωγε μὰ τοὺς 182 θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους οὐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις
10 ἄξιον ἡγοῦμαι μεμνῆσθαι τοῦ θηρίου τούτου κἀκείνων τῶν ἀνδρῶν. ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης [ἐν τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ], εἴ που γέγραπταί τινα τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι. ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; οὔκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, κἀκεῖνοί γε [οἱ μὴ τετιμημένοι] τῆς
15 πόλεως ἄξιοι· οὐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἣ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὖσα διαμένει. δωρεὰς δὲ τίνας ἐλάμβανον, ἄξιον μνησθῆναι.

1 μικρῷ P: ἔτι μικρῷ. — 3 ὅτε C Turr.: ὅτ' ἐν ABVP (Fr.). — Σαλαμῖνι V Fr.: περὶ (παρὰ gm) Σαλαμῖνι BC, περὶ Σαλαμῖνα cett., sed P περι σαλαμιναι; cf. II, 75. Aristot. Πολ. Ἀθ. c. 23, 1. — νενικήκατε A, ενικηκατε P. — 4 ὁ νυνὶ Pel, ὁ νῦν k; ὁ cett. (Fr.). — τὰς τάξεις CV. Cf. 148. — 5 ἐν del. Cob. — νικήσας τοὺς βαρβάρους A; del. τοὺς β. W. — 6 ἢ οὗτος del. W. — φεύγοντες A. — 7 καταγαγεντος P. — ὁ δίκαιος B Fr.: ὁ δ. ἐπικαλούμενος cett. (et. P). Cf. I, 25. — 9 ταῖς αὐταῖς] ταύταις ταῖς P. — 10 εἶναι post ἡγ. add. ehkP. Cf. ad I, 17. — κἀκείνων eP Fr.[1]: καὶ ἐκ. — 12 ἑαυτοῦ ehkP: αὐτοῦ (Fr.). Sed ἐμῷ Wachendorf (II, 59); del. ἐν...λόγῳ Cob. — 12 sq. τούτων τῶν ἀ. ACP: τῶν ἀ. τούτων (Fr.). — 14 κἀκεῖνό B. — οἱ μὴ] εἰ μὴ a, οἱ μὴ οὕτω C; οἱ μὴ τετιμ. del. Ham. Fr.[1]. — 15 ἀνάξιοι C. — 17 τοῦ] του|του P. — 19 ἄξιον CP (Bak. Cob. Fr.[1]): ὧν ἄξιον. Add. ἐστι codd. praet. P, quod delevi. — μεμνῆσθαι Laur., μεμνησθηναι P.

183 Ἦσάν τινες ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κατὰ τοὺς τότε καιρούς, οἳ πολὺν πόνον ὑπομείναντες καὶ μεγάλους κινδύνους ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους· οὗτοι δεῦρο ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ᾔτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς 5 τότ' ἐδόκει, τρεῖς λιθίνους Ἑρμᾶς στῆσαι ἐν τῇ στοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν, ἐφ' ᾧτε μὴ ἐπιγράφειν τὸ ὄνομα τὸ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ τοῦ δήμου δοκῇ 184 εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν 10 τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρμῶν·

> ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
> παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
> λιμόν τ' αἴθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα
> πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην. 15

ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ

> ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν
> ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
> μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει
> ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν. 20

1 ὦ ἄ. Ἀθ. AP Bk.: om. BCV Fr. — 2 πόνον ὑπ. χρόνον B, ὑπ. χρόνον CV. — 5 καὶ om. A W.; P: ηιτ[ησαν . . . . |Δ. . . . . |Δ. . . . . [τι|μας κτέ. — 6 Ἑρμᾶς cf. Harp. s. v. — 7 τῇ post στοᾷ om. AP. — ἐφ' ᾧτε] ἔφη (ἔφην a) τε BV, ἔφησε C. — τὸ ὄνομα τὸ AP, cf. p. 257, 8: τὰ ὀνόματα τὰ (Fr.). — 10 εἴσεσθε] γνώσεσθε AP (195). — γὰρ om. hkl. — 10 sq. τῷ μὲν amV Barb. Fr. — 12 ἦσαν ἄρα A. — Immutavit ordinem epigrammatum Richter (W.), ut primum esset p. 257, 2 sqq., alterum v. 12 sqq., tertium 17 sqq., et recte quidem, quod ad poetae mentem attinet. Tamen non diverso ordine exhibentur a Plut. Cim. 7, Tzetz. ad Lyc. 417. — 14 κρυερόν Plut. — 17 τάγ' A, Apostol. Cent. VIII, 41 o. — 18 μεγάλων ἀγαθῶν Plut. — 19 ἐπεσσομένοις P². — 20 χαίρων ἀμφὶ ξ. A Apostol. (fuit χ. v. l. pro μᾶλλον 19, cf. schol.), ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς Turr. ex Plut. — πρήγμασι Kirchhoff. — μόχθον] δῆριν Plut.

ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ [ἐπιγέγραπται Ἑρμῇ] 185

ἔκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ἀτρείδῃσι Μενεσθεὺς
ἡγεῖτο ζάθεον Τρωικὸν ἂμ πεδίον,
ὅν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων
5 κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.
οὕτως οὐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι
κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

ἔστι που τὸ τῶν στρατηγῶν ὄνομα; οὐδαμοῦ, ἀλλὰ τὸ τοῦ δήμου.

10 Προέλθετε δὴ τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς τὴν στοὰν τὴν 186 ποικίλην· ἁπάντων γὰρ ὑμῖν τῶν καλῶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. τί οὖν ἐστιν ὧν ἐγὼ λέγω ἐνταῦθα; ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; οὑτωσὶ μὲν ἐρωτηθέντες 15 ἅπαντες ἀποκρίναισθε ἄν, ὅτι Μιλτιάδης, ἐκεῖ δὲ οὐκ ἐπιγέγραπται. πῶς; οὐκ ᾔτησε ταύτην τὴν δωρεάν; ᾔτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι παρακαλοῦντι τοὺς στρατιώτας. ἐν τοίνυν τῷ μητρῴῳ 187 20 [παρὰ τὸ βουλευτήριον], ἣν ἔδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ

2 πόλεως gmCV. — 3 ἐς πεδίον hklP Plut. — 4 χαλκοχ.] περ φρονεόντων a (Il. *I* 554. Ξ 217), θωρηκτάων supra v. ghm, Plut. (*M* 317). — 5 κοσμήτορα Bdf. — 7 κοσμηταῖς Plut. — τ' om. A et ut vid. P. — 10 προέλθετε ACP Cob: προσέλθ. — 11 ἡμῖν A. — 12 ὧν P: ὦ Ἀθηναῖοι δ. Illo recepto post ἐνταῦθα interpunxi, etsi cum hiatu. — 14 ἦν deleverim. — 15 ἀποκριναῖσθε sine ἄν ehl, ἂν ἀποκρινεῖσθε k, -εῖσθε ἄν Flor. g^2, -νασθε ἄν d^1m, -νεσθε ἄν fqV Laur. Barb. g^1d^2, -νοισθε sine ἄν P. — 16 πῶς] πῶς οὖν e. — ταύτην τὴν δ. AP: τὴν δ. ταύτην. Cf. p. 255, 12. Del. ταύτην W. — 18 αὐτῷ πρώτῳ om. P, αὐτῷ γρ. πρώτῳ A, del. πρώτῳ W., sed v. Cornel. Nep. Milt. c. 6; αὐτῷ del. Saupp. — 18 sq. παρακαλοῦντι (α supra) ghm, παρακαλοῦν .. P. — 19 in στρατιώτας desinit P. — 20 παρὰ τὸ βουλ. del. Bake.

Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν, ἔστιν ἰδεῖν. ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἷς τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον, ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμάς, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' 5 *ἄνδρα, ἔπειτα κελεύει στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ· τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τοῦ θαλλοῦ στέφανος τίμιος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς καταπεφρόνηται. καὶ οὐδὲ τοῦτο εἰκῇ πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι ἐπὶ Φυλῇ* 10 *ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλήν, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα.*

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΦΥΛΗΣ. 15

188 *Παρανάγνωθι δὴ καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει τῷ τῶν μεγίστων αἰτίῳ κακῶν.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγαγόντων δωρεά. εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰσχρῶς· 20

2 *νικήσας* A W.: *γράψας καὶ νικ.* (Fr.). Cf. 68. — 3 *ἀγαγόντων* C. — *τὸν δῆμον* del. BSchmidt, cf. v. 20. — 4 *αὐτοῖς* post *θυσίαν* a, recte ut vid. (del. *αὐτοῖς* W.). — 6 *ἄνδρα* A W.: *ἄ. ἕκαστον* (7) Fr. — *κελεύει* del. Cob. — *στεφανῶσαι* A Bk.: *στεφανοῦσθαι* (Fr.). Cf. II, 46. — 7 *αὐτὸν* ek; deleverim *αὐτῶν ἕκ.* (hiat.). — ὁ] *καὶ ὁ* Az Fl. W.[3]. — 8 *νῦν* A. — 9 *καὶ* om. el. — 10 *ὅσοι* A W.: *ὅσοι αὐτῶν* (Fr.). — *Φυλῆς* AC Bk.; Lys. 12, 52 cf. Sch. — 12 *τοῖς καταλ. Φ.* del. Hamak. W. — 16 *δὴ καὶ* z Fl. W.: *δὲ καὶ* e, *καὶ* cett. Fr. — 17 *αἰτίῳ κακῶν* A W : *κακῶν αἰτίῳ.* — 19 sq. post *καταγ.* om. *τὸν δῆμον* cum A.

εἰ ἐκεῖνοι κατ' ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὢν στεφανοῦται.

Καίτοι πυνθάνομαί γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς 189 οὐ δίκαια ποιῶ παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων
5 ἔργα· οὐδὲ γὰρ Φιλάμμωνα φήσει τὸν πύκτην Ὀλυμπίασι στεφανωθῆναι νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκτην, ἀλλὰ τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς, ὥσπερ ὑμᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐστὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ' ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι
10 πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετήν, ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται. δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται πρὸς τοὺς Ἕλληνας. μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας, οὕτω τὰς χάριτας τὸν
15 δῆμον ἀπαίτει.

Ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, 190 ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

20 Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραρε παλαίχθων
δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
θεσμοῖς ἄρξαντας πόλεως πρῶτοι καταπαύειν
ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

1 εἰ δ' ἐκεῖνοι ecR. W.[3]. — 5 φήσει C Bk.: φασὶ elqh[1], φησι cett. Fr., om. Cob. W. — 7 ἐκεῖνον om. A; πύκτην del. Cob. — 8 ἡμᾶς AC. — 8 sq. ὁ ἀγὼν] ἀγὼν C, ἀγὼν Fr.[1] Sch. — 10 καὶ om. A; ἧς ... στεφ. del. W. — 20 ἐγέραιρε omnes. — 22 πόλεως πρῶτοι Fr.[1]: πόλιος (-ηος el) πρ. A W., πρῶτοι πόλεως al.

191 Ὅτι τοὺς παρὰ τοὺς νόμους ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτούς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον. καὶ γάρ τοι, ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ἐπυν- 5 θανόμην, ὃς ἔτη βιοὺς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἁπάντων μετασχὼν τῶν πόνων τῇ πόλει, ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξῄει ἐπὶ σχολῆς· ἔφη γάρ, ὅτε ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσίοι γραφὴν παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ 10 τὸ ἔργον. τί γάρ ἐστιν ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς παράνομα 192 λέγοντος καὶ πράττοντος; καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐποιοῦντο, ὥσπερ νῦν γίγνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτοῦ τοῦ κατηγόρου, 15 καὶ πολλάκις ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀναγιγνώσκειν τοὺς νόμους καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ ἡλίσκοντο οἱ τὰ παράνομα γράφοντες, οὐκ εἰ πάντας παραπηδήσειαν τοὺς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν παραλλάξειαν. τὸ δὲ νυνὶ γιγνόμενον 20 πρᾶγμα ὑπερκαταγέλαστόν ἐστιν· ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς ἀναγιγνώσκει τὸ παράνομον, οἱ δὲ δικασταὶ ὥσπερ ἐπῳδὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι, πρὸς

1 παρανόμους l, παρανόμως hk. — 3 ἔτι om. a (Fr., sed restit. Fr.[1]). — ὅτι] ὅτε A. — 7 οὓς Markl. — 8 διεξῄειν Fr.[1] Sch. — σχολῆς· Ortner (erat σχολῆς.). — 9 εἰσῄει A. — γραφὴ q (§ 197) Cob. W.[3]; sed v. Turr. (Dem. XVIII, 105 al.). — 13 ἐποίουν C. — 14 γίγνεται del. Herw. — οἱ om. k, πολλοὶ pro πολὺ χ. οἱ ehl. — 15 τὰ om. AC. — 16 ἀνεπ. τὸν γρ. Poll. II, 196. — 18 τὰ om. BCV Fr. — 19 παραπηδήσειαν Fr.: -σαιεν (ὑπερπηδ. est § 12. 200. 202. Dem. 23, 73). — 20 παραλλάξειαν C Fr.: -ξαιεν. — 21 πρᾶγμα del. Herw. — γὰρ om. gml Barb. — 22 οἱ δὲ .. 23 ἀκροώμ. Prisc. XVIII. 162. — 23 ἄλλο τι ἀλλότρ. πρ. Prisc. (sed MO ap. eum ut vulg.).

ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν 193
τῶν Δημοσθένους αἰσχρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρίοις
παραδέδεχθε. μετενήνεκται γὰρ ὑμῖν τὰ τῆς πόλεως
δίκαια· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύ-
5 γων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοτε ὧν
μέν εἰσι κριταὶ ἐπιλανθάνονται, ὧν δ' οὐκ εἰσὶ δικα-
σταί, περὶ τούτων ἀναγκάζονται τὴν ψῆφον φέρειν.
λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἂν ἄρα ποθ' ἅψηται τοῦ πράγμα-
τος, οὐχ ὡς ἔννομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ
10 πρότερον ἕτερος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν. ἐφ' ᾧ καὶ
νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτησιφῶντα. ἐτόλμα δ' ἐν 194
ὑμῖν ποτε σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεὺς
λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων ἀπέφυγεν ἑβδομήκοντα
καὶ πέντε. ἀλλ' οὐχὶ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ
15 δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐπὶ
τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάν-
των γεγραφὼς ψηφίσματα, οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν
πέφευγε παρανόμων, καλῶς οἶμαι σεμνυνόμενος. ἐγρά-
φοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ διαπολι-
20 τευόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τοὺς φίλους, εἴ τι ἐξα-
μαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν δὲ τοῦτο γνώσεσθε. 195
Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύ-
βουλον τὸν Στειριέα [γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους],
ἕνα τῶν ἀπὸ Φυλῆς αὐτῷ συγκατελθόντων, καὶ εἷλε

1 sq. *τεχνῶν τοῦ* A. — 2—7 cf. Sext. Emp. p. 683 Bk. — 3 *παραδέδεχθε* Cob. (cf. I, 178): *παραδέχεσθε*. — *ὑμῖν* Markl. (Fr.): *ἡμῖν* ehk, *ὑμῶν* cett., del. Saupp. Cf. p. 262, 6. — 6 sq. *δικασταί* del. Cob. Cf. I, 175. — 10 *τοσαῦτα* A. — 11 *νῦν* Adf. — 13 *ἀπέφυγεν* A: *πέφευγεν* (Fr.); cf. v. 17. — 14 *οὐχ* A, — *Κέφαλος* z Fl.: *ὁ Κ.* (Fr.). — 18 *ἔφευγε* A, *ἔφυγε* Cob. W. — 20 sq. *ἐξαμάρτοιεν* h Bk. W. — 23 *Στειριᾶ* Dobr. Fr. — *τι* om. A, *γρ.... νόμους* (p. 262, 4) del. Dobr. Hamak. Fr.[1] — 24 *ἕνα* C Fr.: *στεφανοῦν*

νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ
ὑπελογίσαντο οἱ δικασταί· ἡγοῦντο γάρ, ὥσπερ τότε
αὐτοὺς φεύγοντας [ἀπὸ Φυλῆς] Θρασύβουλος κατή-
γαγεν, οὕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν παρὰ τοὺς νό-
196 μους γράφοντά τι. ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον 5
γίγνεται· οἱ γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῖν καὶ τῶν τὰς
σιτήσεις τινὲς εὑρημένων [ἐν τῷ πρυτανείῳ] ἐξαιτοῦν-
ται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίστους
εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε· εἰ γάρ τις ἐν δημο-
κρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ, ἣν οἱ θεοὶ 10
καὶ οἱ νόμοι σῴζουσι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα
γράφουσι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται.
197 τίς οὖν ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ δικαίῳ συνηγόρῳ,
ἐγὼ λέξω. εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν
εἰσίῃ γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται 15
γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νό-
μοις καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον [ὕδωρ] τῷ
τὴν γραφὴν φεύγοντι καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
λέγουσιν· ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ λυθῇ τὸ παρά-
νομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ 20
198 τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν
ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέ-

ἕνα (στεφ. glossa in f). — ἀπὸ Φ. αὐτῷ συγκ. ehl: συγκ. α. ἀπὸ (hiat.) Φ. (Fr.); del. ἀπὸ Φ. αὐτῷ W. (ἕνα...συγκ. del. Cob.). — 2 ἐλογίζοντο dfq, ὑπελογίζ. c Barb. — 3 ἀπὸ Φυλῆς del. Dobr. — Θρασ. del. Dobr. W.[3]. — 4 μέλλοντας C (μέν. f[2]). — 4 sq. γράφ. τι π. τ νόμ. A Bk.; del. (Dobr.) W. — 5 ἀλλὰ πᾶν AVW.: ἀλλ' ἅπαν (Fr.). — 6 στρατιῶται C. — ὑμῖν ek Bk.: ἡμῖν hl, ὑμῶν rell. (Fr.); del. Saupp. (hiat.). Cf. p. 261, 3. — 7 τῷ del. Sch., coll. § 178. II, 80, ubi v.; ἐν τῷ πρυτ. del. W. — 11 ⟨τὰ⟩ παράν. W. — 13 συνηγ. δικαίῳ gm Fr.; καὶ σώφρονι add. BCV Fr. — 17 ὕδωρ del. W. — 19 ψήφῳ A (Adam): ψ. μὴ prorsus falso (Fr.). Cf. § 8.

ραν παραιτεῖται· ὅστις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰτῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δοῦναι. κελεύσατε οὖν αὐτούς, ἐάσαντας
5 τὴν πρώτην ὑμᾶς ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους διενεγκεῖν, ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν. ὅλως δ' ἔγωγε ὦ ἄνδρες 199 Ἀθηναῖοι ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόναις ταῖς τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγόρους παρασχέσθαι,
10 μήτε τῷ τὴν γραφὴν [τῶν παρανόμων] φεύγοντι. οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὡρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μή, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ διαγιγνώσκεται, οὕτω καὶ ἐν 200
15 ταῖς γραφαῖς ταῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τοῦ δικαίου τουτὶ τὸ σανίδιον, τὸ ψήφισμα καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατάβαινε· καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; ὅταν δ' ὑπερπηδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν
20 παρακαλῇς κακοῦργον ἄνθρωπον καὶ τεχνίτην λόγων, κλέπτεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.

Τίς οὖν ἐστιν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων, ἐγὼ 201

1 ὅστις...3 αἰτεῖ Alex. π. σχ. W. VIII, 464 (cf. ibd. 461); 2 ψῆφον...3 αἰτεῖ Tiber. ibd. 561; 2 ὅρκον...2 αἰτ. Phoebamm. ibd. 516; 2 ὅρκον...3 αἰτεῖ W. Rh. V, 507. — πρώτῳ λ.] συλλόγῳ vulg. Alexandri; sed α' λόγῳ P[1] Troebstii. — 2 ὅρκον αἰτεῖ om. BV, post νόμον αἰτ. ponunt Az Fl. W. — νόμους Cob. (202). — 3 οὐδὲν] οὐδέν ἐστιν A. — 5 τὴν πρ. ὑμᾶς A: ὑμ. τ. πρ. (del. ὑμᾶς W.). — 7 mal. ἔδει. — 8 μόναις k W.: μόνον. — ταῖς τῶν W.: ταῖς h (Bk.), τῶν cett. (Fr.). Cf. v. 15. — 10 τὴν γρ. τ. παρ. del. Fr.[2] Sch., τῶν παραν. del. W. — 15 ταῖς τῶν k Bk.: τῶν (Fr.). — 16 τὸ ψήφ. Saupp. Sch. W.: καὶ τὸ ψήφ. Cf. p. 264, 4 sq.

προερῶ. ἐπειδὰν προελθὼν ἐνταυθοῖ Κτησιφῶν δι-
εξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τοῦτο δὴ τὸ συντεταγμένον αὐτῷ
προοίμιον, ἔπειτ' ἐνδιατρίβῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπο-
μνήσατ' αὐτὸν ἀθορύβως, τὸ σανίδιον λαβεῖν καὶ τοὺς
νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγνῶναι. ἐὰν δὲ μὴ προσ- 5
ποιῆται ὑμῶν ἀκούειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνου ἐθέλετε
[ἀκούειν]· οὐ γὰρ τῶν φευγόντων τὰς δικαίας ἀπο-
λογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, ἀλλὰ τῶν ἐθελόν-
202 των δικαίως ἀπολογεῖσθαι. ἐὰν δ' ὑπερπηδήσας τὴν
δικαίαν ἀπολογίαν Δημοσθένην παρακαλῇ, μάλιστα 10
μὲν μὴ προσδέχεσθε σοφιστὴν οἰόμενον ῥήμασι τοὺς
νόμους ἀναιρήσειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τοῦθ' ὑμῶν μηδεὶς
καταλογιζέσθω, ὃς ἂν ἐπανερομένου Κτησιφῶντος, εἰ
καλέσῃ Δημοσθένην, πρῶτος ἀναβοήσῃ „κάλει, κάλει.“
ἐπὶ σαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν 15
δημοκρατίαν καλεῖς. ἂν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκούειν,
ἀξιώσατε τὸν Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖ-
σθαι, ὅνπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγό-
203 ρηκα; ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. οὔτε τὸν ἴδιον βίον

1 *προερῶ* A W.: *ἐρῶ* (hiat.). — *προελθὼν* A Tayl. (cf. § 153): *προσελθὼν* (Fr.). — 4 *ἀθορύβως* A: *ἄνευ θορύβου* (Fr.). — 7 *ἀκούειν* del. W. (et. *ἐθέλ.* Cob. W.[3]). — *δικαίας* Flor. Hamak. Madv. W.: *οὐ δικαίας*. — 9 *ἂν τοίνυν Κτησιφῶν* (sic) *ὑπερπ.* ...18 *κατηγ.* Io. Sicel. W. VI, 369. — 10 *παρακαλῇ Δημ.* A Io. — 11 *σοφιστὴν* A Io.: *σοφ. κακοῦργον ἄνθρωπον* z Flor., *κακ. ἄνθρ.* (p. 263, 20) cett. (Fr.); Bak. (W.[3]) del. *σοφ....ἀναιρήσειν* ut ex § 16 male repetita. — *ῥήμασι* om. A Io. — 14 *καλέσῃ* Bk. (coll. II, 64. 68): *καλέσεις* Az Fl., *καλέσω* BV Io., *καλέσει* C. — alterum *κάλει* om. ehl. — 15 *ἐπὶ σαυτὸν*] cf. Dionys. comp. p. 49, Hermog. p. 299 W., Alex. *π. σχημ.* p. 424 sq. et 465 W., Phoebammon. p. 516 W., Demetr. *π. ἑρμην.* § 268. — *σεαυτὸν* Dion. F, Hermog. Phoeb. — *τὴν* om. A; *ἐπὶ τὴν* ... 16 *καλεῖς* om. Hermog. Alex. p. 424. Phoeb. Ioann. — 16 *δοκῇ* Ioann. — 18 *ὅνπερ κατηγ. ἐγώ* Ioann.; pro *κατ. ἐγὼ δὲ* hab. *ὧδε* C.

τὸν Δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον, οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὐδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δήπου καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν, ἢ πάντων γ' ἂν εἴην ἀπορώτατος· ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους ἐπέδειξα
5 ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους, ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν οὐδὲν προβαλόμενον, οὐδὲ προσγράψαντα „ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας," ἀλλὰ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα· καὶ τὰς ἐσο-
10 μένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τοὺς 204 περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαρρήδην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν
15 γραφὴν οὐ τοὺς νόμους μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναρρήσεως καὶ τὸν τόπον, κελεύων οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀνάρρησιν γίγνεσθαι, οὐδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι. ταῦτα δ' εἰπὼν μικρὰ
20 μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων. οὕτω δὴ καὶ τὸν Δημοσθένην 205 ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ τὸ μέγιστον [λέγω], ὡς οὐδὲ ἀνάξιός ἐστι τῆς

1 τὸν Δημ.] τοῦ Δημ. A Barb. — 1 sq. τῶν ἀδικημ. τῶν δημ. A, del. ἀδικ. W.[3]. — 3 καὶ πολλὰ del. Cob. — λέγειν ἔχων A, om. λέγειν q W. — 4 ἐπέδ. τοὺς νόμους A. — 7 προβαλόμ. Steph. Bk. Fr.[1] (cf. schol.): προβαλλ. (Fr.). — 7 sq. προσγράψαντα hq Fr.[1]: προσεγγρ. Cf. § 11. — 10 ταύτας BC. — 14 φυγὼν C. — 18 οὐδ'] οὐκ A. — 21 ἀδικημ. del. W.; add. λέγω AB (Fr.), quod om. C Markl. Turr. — 23 post πρῶτον add. καὶ BV Fr., πρὸς A; om. C (fq Barb. et. τὸν om.). — 24 τὸ] τὸν a, ὃ mav. Bk.; λεγέτω pro λέγω Ham.; del. τὸ

δωρεᾶς. ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι αὐτῷ περὶ
τῆς τάξεως τοῦ λόγου, κατεπαγγελλόμενος, ὡς ἐπὶ τῇ
τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον, μὴ συγχω-
ρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ', ὅτι πάλαισμα τοῦτ' ἔστι δικα-
στηρίου· οὐ γὰρ εἰσαῦθίς ποτε βούλοιτ' ἂν πρὸς τὸ 5
παράνομον ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον
εἰπεῖν ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς
206 βούλεται τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. ὥσπερ οὖν ἐν
τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περὶ τῆς
στάσεως ἀλλήλοις διαγωνιζομένους, οὕτω καὶ ὑμεῖς 10
ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ τῆς πόλεως περὶ τῆς στάσεως
αὐτῷ [τοῦ λόγου] μάχεσθε, καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν ἔξω
τοῦ παρανόμου περιίστασθαι, ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ
ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς
τοὺς τοῦ παρανόμου λόγους, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτοῦ 15
207 τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεται ὑμῖν,
ἐὰν τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀκρόασιν ποιήσησθε, ταῦθ'
ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι προειπεῖν. ἐπεισάξει γὰρ τὸν
γόητα καὶ βαλλαντιοτόμον καὶ διατετμηκότα τὴν πολι-

μ. λ. W. — οὐδὲ (οὐδὲν ehl) ἀνάξιος A Dobr. W.: οὐκ ἀνάξιος f, οὐδὲ ἄξιος cett. Fr. (ἄξιος del. οὐδὲ Markl.). — 4 μηδ' ἀγν. om. af Laur. — 5 βούλοιτ' ἂν Azg²m² Fl. (Rosenberg): βουλεύεται f, βουλεύσεται dq Barb., βούλεται (8) cett. Fr. (βουλήσεται Bern., del. W.). — 8 βούλ. del. Cob. — 10 ἀλλήλους amh¹, πρὸς ἀλλ. C. — 11 περὶ] καὶ περὶ C. — στάσεως ci. Petrus Faber sec. Quintil. III, 6, 3: τάξεως. — 12 τοῦ λόγου αὐτῷ A (del. αὐτοῦ W.); secl. τ. λ. (*causae statu* Quint.). — 12 sq. ἔξω τοῦ παρ. V Laur., et ci. Dobr. Fr. (Turr.): add. λόγου C, λόγους B, εἰς τοὺς ἔ. τ. παρ. λόγους A (cf. 14 sq.). — 13 ἀλλ' ... 15 λόγους Plin. epist. IX, 26, 11. — 14 ἀκροάσει] ἐκκλησίᾳ A; del. ἐν τῇ ἀκρ. W. — 15 τοῦ παρανόμου A W.: παρανόμους Plin., τοῦ πράγματος cett. (Fr.), ex I, 176. — 16 ἀλλ' ἃ δὴ] ἀλλὰ om. A, ἀλλ' ἃ (ἀλλὰ) C. — 17 ἐὰν <μὴ> Bern. Lamb. Tayl. (Fr.¹). — ποιήσησθε A: ποιῆσθε (Fr.). Cf. § 8. — τοῦθ' A. — 18 γὰρ om. hkl. — 19 βαλλαντ. af Sch.: βαλαντ. (Fr.).

τείαν. οὗτος κλάει μὲν ῥᾷον ἢ οἱ ἄλλοι γελῶσιν, ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατα· οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δέ, εἰ μεταβαλόμενος τοῖς ἔξωθεν περιεστηκόσι λοιδορήσεται, φάσκων τοὺς μὲν ὀλιγαρχικοὺς ὑπ' αὐτῆς τῆς 5 ἀληθείας διηριθμημένους ἥκειν πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα, τοὺς δὲ δημοτικοὺς πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος. ὅταν δὴ τὰ τοιαῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τοὺς στασιαστικοὺς 208 λόγους ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε· „ὦ Δημόσθενες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον 10 καταγαγόντες, οὐκ ἄν ποθ' ἡ δημοκρατία κατέστη. νῦν δὲ ἐκεῖνοι μὲν μεγάλων κακῶν συμβάντων ἔσωσαν τὴν πόλιν τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγξάμενοι, μὴ μνησικακεῖν· σὺ δὲ ἑλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλόν σοι μέλει τῶν αὐθημερὸν λόγων, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.“ 15 ὅταν δ' ἐπίορκος ὢν εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν καταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι τῷ πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, ἀεὶ δὲ μεθ' ὅρκων ἀξιοῦντι πιστεύεσθαι, δυοῖν θάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὧν οὐδέτερόν ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς θεοὺς καινούς, ἢ 20 τοὺς ἀκροατὰς μὴ τοὺς αὐτούς. περὶ δὲ τῶν δακρύων 209 καὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ· „ποῖ φύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; περιεγράψατέ με· οὐκ ἔστιν

1 cf. Tzetz. Chil. VI, 145. — ῥᾳδίως BCV Tzetz. — οἱ add. k W. (om. et. Tzetz.). — 2 προχειρ.] add. ἀνθρώπων C. — 3 μεταβαλλόμ. omnes. — ἔξωθεν Kleynius (coll. § 56; II, 5; Dem. XVIII, 196): ἔξω (τῆς πόλεως add. C). — 7 τὰ τοιαῦτα A Bk.: ταῦτα (Fr.). — 8 ὦ] ὅτι ὦ AC. — 9 ὅμοιοι ἦσαν σοὶ A. — 10 cf. Dem. XX, 11. — 13 λογοποιεῖς C. Cf. Plin. ep. IX, 26, 12. Bk. An. 248. Tzetz. Chil. VI, 136. — 15 διὰ] ἀπὸ ehl; del. Sakorr. (Eur. Med. 492). — 17 ἀεὶ δὲ Dobr. Fr.: ἀεὶ δὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς. — 18 δυοῖν θάτ] ἓν τοῖν δυοῖν A. — ὧν... 19 ὑπάρχον del. Cob. — 22 καταφύγω (-φεύγ. e) (p. 268, 2) AhC Bk.; cf. Din. I, 43. — περιεγράψατε hk W.: περιεγράψετε el, περιγράψατε cett. Fr. Add. ἐκ τῆς πολιτείας BCV Fr.

ὅποι ἀναπτήσομαι", ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ· „ὁ δὲ δῆμος
ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; πρὸς ποίαν
συμμάχων παρασκευήν; πρὸς ποῖα χρήματα; τί προ-
βαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ
ὑπὲρ σεαυτοῦ βεβούλευσαι, πάντες ὁρῶμεν. ἐκλιπὼν 5
μὲν τὸ ἄστυ οὐκ οἰκεῖς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ'
ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυ-
τοῦ ἀνανδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον καὶ τὰ δημόσια
210 δωροδοκήματα." ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; τίς ἡ κραυγή;
τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύ- 10
γων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δ' ἀγὼν οὐκ ἀτίμητος, σὺ δ'
οὔτε περὶ τῆς οὐσίας οὔτε περὶ τοῦ σώματος οὔτε περὶ
τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζῃ; ἀλλὰ περὶ τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἡ
σπουδή; περὶ χρυσῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ
211 θεάτρῳ παρὰ τοὺς νόμους· ὃν ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεὶς ὁ 15
δῆμος ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλελησμένος, ἐπὶ τοιαύ-
της ἀκαιρίας ἐβούλετο στεφανοῦν αὐτόν, παρελθόντα
εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν· „ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν
στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ
τὸ κήρυγμα γίγνεται· οὐ γὰρ δεῖ, ἐφ' οἷς ἡ πόλις 20
ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι."
ἀλλ' οἶμαι ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς
μετ' ἀρετῆς· ἃ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάθαρμα ζηλο-
212 τυποῦν ἀρετήν. οὐ γὰρ δὴ μὰ τὸν Ἡρακλέα τοῦτό

1 sq. δῆμος Ἀθ. ek, Ἀθ. δ. hl. — 2 πρὸς] ἢ πρὸς BCz. — 4 τί ante πεπολ. iterant Af W. — 5 πάντες A W.: ἅπαντες. — ἐκλιπὼν κτέ.] cf. Hyper. κατὰ Δημ. col. 17, 20 sqq. (ed. 3). — 7 ἐξορμήσας ἐκ τ. π. Prisc. XVIII, 174. — 7 sq. τῆς ... ἀνανδρίας ehl. — 11 ἀτίμητος cf. Harp. s. v. — 12 οὔτε ... οὐσίας post 13 ἐπιτιμίας pon. A, del. W. Cf. II, 88 (Rosenbg.). — 15 ὃν ... 20 γίγνεται Tiber. π. σχημ. VIII p. 537 W., cf. Alex. ibd. p. 449. — 21 ἐκείρετο καὶ ἐπένθ. A (del. ἐπένθ. καὶ W.). — 23 sq. ζηλοτοποῦν Harp. s. v. Zonar. p. 958.

γε ὑμῶν οὐδεὶς φοβήσεται, μὴ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων ἐπανελθὼν οἴκαδε ἑαυτὸν διαχρήσηται· ὃς τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε
5 τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος παρὰ πάντας τοὺς νόμους γέγραφε στεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε καὶ τούτων μισθοὺς εἴληφε τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστε αὐτὸν οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη
10 τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλήν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται.

Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην 213 βραχέα βούλομαι εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πεῖραν λάβω, εἰ δύνασθε τοὺς σφόδρα πονη-
15 ρούς, κἂν μή τις προείπῃ, διαγιγνώσκειν. ὃ δ' ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς, τοῦτ' ἐρῶ. περιέρχονται γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν οὐ τὸ καθ' 214
20 ἑαυτόν φησι φοβεῖσθαι, ἐλπίζειν γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τοῦ Δημοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν [φησὶ φοβεῖσθαι] καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων θαρρεῖν φησιν, τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ

1 γε om. A. — φοβηθήσεται gmq. — Δημ. A W.: ὁ Δ. (Fr.). — 3 ἐπανελθὼν οἴκαδε A W. (coll. § 246. I, 145. 186): οἴκ. ἐπ. (Fr.). — διαχρήσεται ehl. — 6 πάντας om. BV Fr. — 11 sq. τὴν κεφ. πρόσοδον sec. Vit. Dem. p. 306 West; οὐ κεφ. ἀλλὰ κεφάλαιον Toup., it. add. ⟨οὐ (οὐδὲ W.) πρόσωπον, ἀλλὰ⟩ πρόσοδον Westerm. W. — 14 καὶ πεῖραν λάβω Turr. Fr.: ὑμῶν καὶ π. λ. A, κ. π. λ. ὑμῶν gm, καὶ π. ὑμῶν λ. cett. — 17 γὰρ om. gm. — κατὰ add. eh Kleynius Fr.[1]. Cf. Andoc. I, 99. Dem. XIX, 225. — 22 φησὶ φοβεῖσθαι del. Hamak. Cob. W.[3]. Cf. § 205.

πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. τοὺς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε.

215 Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτοῦ μὲν ὠφέληται πολλά, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. οὕτω δ' ἐστὶν ὡς ἔοικε δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστε οὐκ ἀποχρῇ αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγώ, ἢ εἴ τινας δημηγορίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν, 216 ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει καὶ τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται, καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως εὐθὺς ἀρχόμενος τοῦ λόγου φέρει τινὰ αἰτίαν, λέγων, ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ' ἐνδεικνύμενος Ἀλε-217 ξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. καὶ νὴ Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει με ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὲν κεφάλαιον αὐτοῦ τῆς πολιτείας ψέγω, τὰ δὲ καθ' ἕκαστον οὐκ ἐκώλυον οὐδ' ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλείπων καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πυκνὰ προσιὼν ἀπήνεγκα τὴν γραφήν. ἐγὼ δὲ οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς

1 δὴ] δὲ δὴ Bz Fr. — 2 post ἀλλήλων om. ἀδικεῖν cum V. Cf. II, 6. — 5 προσειπεῖν Agz. — 6 μὲν om. A. — 9 δ' scr.: γάρ. Cf. p. 273, 15 v. l. — 12 αὐτὴν C: μου (Fr.); an αὐτήν μου? — 14 παραλίπηται f². — 17 ⟨μέλλει⟩ φέρειν? Cf. v. l. § 225. ἐρεῖ ci. Poutsma. — 19 διὰ del. Wolf, διὰ ... ἔχθραν Hirschig. — 21 αὐτοῦ τῆς πολ. A W.: τ. πολ. αὐτοῦ. — 21 sq. καθ' ἕκαστα fqz V Barb. Sch. (coll. II, 25). — 22 διαλείπων z Fl. (cf. § 220): διαλιπών. — 23 ⟨νῦν⟩ ἀπήνεγκα ?

ἐζήλωκα, οὔτ' ἐπὶ ταῖς ἐμαυτοῦ αἰσχύνομαι, οὔτε τοὺς εἰρημένους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτους ⟨ἂν⟩ εἶναι βουλοίμην, οὔτε τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας δεξαίμην ἂν ζῆν. τὴν δ' ἐμὴν σιωπὴν ὦ Δημόσθενες 218
5 ἡ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν· ἀρκεῖ γάρ μοι μικρά, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ, ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω βουλευσάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης. σὺ δ' οἶμαι λαβὼν μὲν σεσίγηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας· λέγεις δὲ οὐχ ὅταν
10 σοι δοκῇ, οὐδ' ἃ βούλει, ἀλλ' ὅταν οἱ μισθοδόται σοι προστάττωσιν· οὐκ αἰσχύνῃ δὲ ἀλαζονευόμενος, ἃ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος. ἀπηνέχθη γὰρ ἡ κατὰ 219 τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή, ἣν οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῂς
15 ἀπενεγκεῖν, ἔτι Φιλίππου ζῶντος, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῆναι, οὔπω σοῦ τὸ περὶ Παυσανίαν ἐνύπνιον ἑωρακότος, οὐδὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Ἥραν νύκτωρ διειλεγμένου. πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προενεδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ; εἴ γε μὴ ταὐτὸν ἐνύπνιον ἐγὼ
20 καὶ Δημοσθένης εἴδομεν. ἐπιτιμᾷς δέ μοι, εἰ μὴ 220 συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἴει λανθάνειν μεταφέρων οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ βουλόμενος, ἀλλ' ὁ δυναστεύων
25 δημηγορεῖ, ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ὁ βουλόμενος καὶ

2 ἂν (desiderabat Bk.) add. W.[3]. — 4 δεξαίμην scr.: ἐδεξάμην. Cf. I, 55. — 7 σιωπῶ hkl. — ἀλλ' om. A W. — 9 σιγᾷς Cob.; sed cf. Ar. Vesp. 944. — ὅταν A: ὁπόταν. Cf. 220. — 10 ἂν βούλῃ W. — ὅταν A W.: ὁπόταν cett. Fr. — οἱ σοὶ eh. — 11 δὲ] γὰρ C. — 12 ἐξελεγχθήσῃ A. — 14 πρὸς A W.: εἰς (Fr.). — 18 οὖν ἂν hl. — 22 λανθάνειν amz Fl. (Fr.): λ. ἡμᾶς. Cf. § 237. — 25 δημηγορεῖ (ci. Bk.) Fr. al.: κατηγορεῖ.

ὅταν αὐτῷ δοκῇ. καὶ τὸ μὲν διὰ χρόνου λέγειν σημεῖόν ἐστιν ἐπὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος ἀνδρὸς πολιτευομένου, τὸ δὲ μηδεμίαν παραλείπειν ἡμέ-
221 ραν ἐργαζομένου καὶ μισθαρνοῦντος. ὑπὲρ δὲ τοῦ μήπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμοῦ, μηδὲ τῶν ἀδικημάτων 5 τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις, ἢ σαυτὸν παραλογίζῃ. τὰ μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι καὶ τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δωροδοκηθέντα, ἐφ' οἷς ὑπ' ἐμοῦ φανερῶς ἐξηλέγχου, 10 χρόνων ἐγγεγενημένων ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνη-
222 μονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριηράρχους ἁρπάγματα τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἄν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τριακοσίων, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ἐπιστάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης 15 ὑπ' ἐμοῦ ἑξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν τριηράρχους ὑφῃρημένος, πλέον τῆς πόλεως ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ᾧ ποτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν
223 Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν; οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σαυτοῦ τιμωρίας, ὥστε 20 τὸν κίνδυνον εἶναι μὴ σοὶ τῷ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς ἐπεξιοῦσι, πολὺν μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, αἰτιώμενος δέ τινας ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιρούς, ἀεὶ τὸ παρὸν

1 δόξῃ Cgm. Cf. p. 271, 10. — 3 παραλείπειν A (Fr.): παραλιπεῖν. — 5 μήπω AC: μηδέπω (Fr.). Cf. II, 170. — μήτε A. — 6 τοὺς om. hkl. — 10 ἐφ' οἷς scr.: ἐν οἷς. Simul quae ante ἐν legebantur verba χρόνων ἐγγεγ. cum Dobr. transposui. — 13 χρόνος ἀποκρύψαι A. — ἂν post δύν. om. e W. — 14 τριακοσίων] add. νεῶν AC. — 17 ἡμῶν post πόλεως om. cum A (Turr.). — 18 ᾧ (Dobr.) ποτε W.: ὁπότε A, ὅτε cett. Fr. (ὅτῳ Cob.) — 22 sq. τὸν Φίλ. A Bk.: Φίλ. (Fr.). Cf. p. 270, 7. — 24 ἀεὶ μὲν Wolf, τὸ <μὲν> Poutsma.

λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον κατεπαγγελλόμενος. οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου κατεσκεύασας, τοῦ τὰ ἀγοράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος; καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα 224
5 δὶς στρεβλώσας τῇ σαυτοῦ χειρί, ἔγραψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῷ κατήγου, καὶ <ᾧ> ἀπὸ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος, τοῦτον ἀπέκτεινας. καὶ περὶ τού-
10 των ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος, οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνω, ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος καὶ ὅσοι ξένοι περιέστασαν τὴν ἐκκλησίαν· ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.
15 ἐπιστολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς καὶ κατασκόπων συλλήψεις 225 καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ μετά τινων ἐν τῇ πόλει νεωτερίζειν βουλομένου. ἔπειτα ἐπερωτᾶν με, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρός, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι
20 μηδὲν συμβουλεύοι, τελευτήσαντος δὲ ἐλθὼν εἰς τὰ ἔνατα διεξίοι πρὸς τοὺς οἰκείους, ἃ ἐπιτηδεύσας ὑγιὴς

1 οὐ τὸ] οὕτω C. — 3 κατεσκεύασας eldfq (Bk.): κατασκευάσας (Fr.). — 5 δὶς στρεβλώσας Bz Fl.: διαστρεβλώσας V Fr., διεστρέβλωσας cett. — γράψας AC. — 6 καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ] καὶ παρ' ᾧ Cob., παρ' ᾧ ποτ' W. — κατηγάγου Cob. Frohberger. — 7 add. ᾧ (post τραπ. W.[2]). — 8 ἄνδρα...9 ποιούμενος] κατ' ἀνδρὸς φίλου καὶ ξένου A; del. W. — 9 τοῦτον Cob. W.: καὶ τ. (Fr.). — 11 sq. ἀπεκρίνου BC. — 12 ὁ δῆμος ἀνεβ. A. — 12 sq. περιέστησαν A. — 13 τὴν ἐκκλησίαν del. W. — 14 ποιεῖσθαι hkl Sch. W.[3]. — 15 δὲ] γὰρ e W. — 17 νεωτερίζειν ἐν τῇ πόλει A (del. ἐν τῇ π. W.). — ἐρωτᾷ e (om. μέλλει 18), ἐρωτᾶν hkl. Cf. p. 274, 8. — 19 τῷ νοσοῦντι del. Usener. — 20 δὲ A: δὲ αὐτοῦ (Fr., hiat.).

226 ἂν ἐγένετο. σαυτὸν δ' οὐκ ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δημαγωγὸς τοιοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύναιτο, τοὺς δὲ καιρούς, ἐν οἷς ἦν σῴζεσθαι τὴν πόλιν, ἀποδοῖτο, τοὺς δ' εὖ φρονοῦντας κωλύοι διαβάλλων συμβουλεύειν, ἀποδρὰς δ' ἐκ τῶν κινδύνων 5 καὶ τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλὼν ἀξιοίη στεφανοῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδέν, πάντων δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονώς, ἐπερωτῴη δὲ τοὺς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτ' ἐνῆν σῴζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώ- 10 227 λυσαν ἐξαμαρτάνειν, ἀποκρύπτοιτο δὲ τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς ᾔτεις, καταγέ- 15 λαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα.

228 Καὶ νὴ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν ἀγανακτῶ μάλιστα. ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν ταῖς 20 Σειρῆσιν ὡς ἔοικε. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων [οὐ κηλεῖσθαι] φησὶ τοὺς ἀκροωμένους[, ἀλλ'] ἀπόλλυσθαι, διόπερ

1 ἐγένετο ἄν A, ἐγένετο W., qui p. 273, 21 pro ἃ ἅττ' ἂν. — ἀνερωτᾷς AC. — 6 συμφοραῖς A W.: κακοῖς (v. 8) cett. (Fr.). Cf. 114. — ἀξιοίη Fr.[1]: ἀξιοῖ. Cf. II, 83. — 7 μηδὲν πεποιηκώς A (ἀγαθοῦ μὲν μηδενὸς om. πεπ. W.[3]). — 9 „ἐκ τῆς πολιτείας nescio an falsum sit" W. Cf. 209 v. l. — 11 ἀποκρίνοιντο C. — 12 ἐπιγινομ. A, γενομένης a. — 15 αἰτεῖς omnes. — 18 ὧν df schol. (Fr.): ὡς. — 20 ἀγανακτῶ μάλιστα Laur. Fl. z[2], cf. schol. (Brodaeus Bk.): μάλ. ἀγανακτῶ l, μ. ἀγανακτῶν ehk, ἀγανακτῶν μάλιστα cett. — μου om. C. — 21 ὡς ἔοικε ante ταῖς Σ. A, del. (Bait.) W. — ὑπ' ...κηλεῖσθαι] ἐκείνας φησὶν οὐ κηλεῖν A.

οὐδ' εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν Σειρήνων μουσικήν· καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν εὔροιαν λόγων [καὶ τὴν φύσιν μου] γεγενῆσθαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ὅλως μὲν ἔγωγε οὐδενὶ πρέπειν ἡγοῦμαι 5 *περὶ ἐμοῦ λέγειν· τῆς γὰρ αἰτίας αἰσχρὸν τὸν αἰτιώμενόν ἐστι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ἐπιδεῖξαι· εἰ δ' ἦν ἀναγ-* 229 *καῖον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένους ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγοῦ μεγάλα μὲν τὴν πόλιν ἀγάθ' εἰργασμένου, λέγειν δὲ ἀδυνάτου καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων* 10 *διὰ τοῦτο ἐζηλωκότος φύσιν, ὅτι σύνοιδεν ἑαυτῷ μὲν οὐδὲν ὧν διαπέπρακται δυναμένῳ φράσαι, τὸν δὲ κατήγορον ὁρᾷ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑπ' αὐτοῦ παριστάναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς διῴκηκεν. ὅταν δ' ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, καὶ τούτων* 15 *πικρῶν καὶ περιέργων, ἔπειτα ἐπὶ τὴν ἁπλότητα καὶ τὰ ἔργα καταφεύγῃ, τίς ἂν ἀνάσχοιτο; οὗ τὴν γλῶτταν ὥσπερ τῶν αὐλῶν ἐάν τις ἀφέλῃ, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστιν.*

Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ 230 20 *ζητῶ, πρὸς τί ἂν ἀποβλέψαντες ἀποψηφίσαισθε τὴν γραφήν. πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔννομον; ἀλλ'*

1 *οὐδ'*] *οὐκ* BC Fr. — *Σειρήνων*] *εἰρημένων* C. — 2 prius *καὶ* om. ehl. — *εὔροιαν λ.* scr.: *εὐπορίαν λ.* A, *λ. εὐπορίαν* g²m², *λ. ἀπορίαν* a, *λ. ἐμπειρίαν* cett.; *τὴν ἐμὴν λ.* (*τῶν λ.* Ham.) *ἐμπειρίαν* Dobr., *τὴν τῶν λ. ἐμπειρ.* Saupp. Fr., *τὴν ἐμπ.* W. — secl. *κ. τ. φύσιν μου* (p. 274, 20). — 8 *τῇ πόλει* BCV Fr. — *ἀγάθ' εἰργ.* Herw. Cob. W.³: *κατειργ.* Aut <*ἀγ.*> *κατειργ.* (Andoc. 2, 17). — 13 sqq. *ὅταν δ' ἄνθρωπος ἐξ ὀν. συγκ.* (sic) . . . *περιέργων* Dionys. de Dem. c. 35 (cf. c. 55). — 14 sq. *τούτων τῶν π.* A. — 17 sq. cf. Dio Cass. XLVI, 20 (Dobr.). — 20 *ζητῶ*] add. *πυθέσθαι* C; *καὶ ζ.* del. Cob. W.³. — *ἂν ἀποβλέψαντες* ez Fl.: *ἀναβλέψ.* hkl, *ἂν ἀποβλέποντες* cett. (Fr.). — *ἀποψηφίσαισθε* (Bern. Steph.) z Fl. (Fr.): *-σεσθε* (*-αι* a) eBfq Barb.; *-ησθε* V, *-ασθε* k, *-ασθαι* l. — 21 *πότερ'* A (cf. § 178).

οὐδεμία πώποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγένηται. ἀλλ' ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας οὐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δοῦναι; οὐκ ἄρ' εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὔθυναι βίου, εἰ τοῦτον ἀφήσετε. ἐκεῖνο δ' οὐ λυπηρόν, εἰ πρότερον μὲν ἐνεπίμπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ ξενικοῖς στεφάνοις ταύτην ἀποδεδόσθαι τὴν ἡμέραν, ἐκ δὲ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀστεφάνωτοι 231 καὶ ἀκήρυκτοι γίγνεσθε, οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; καὶ εἰ μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν μετὰ ταῦτα ἐπεισαγόντων ποιήσειεν ἐν τραγῳδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στεφανούμενον, οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ὅμηρος ἄνανδρον αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον στεφανῶτε, οὐκ ⟨ἂν⟩ οἴεσθε ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ μὲν ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς φαύλους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν ἀπὸ Δημοσθένους περι- 232 θεῖναι τῷ δήμῳ. καὶ φατὲ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἐστὲ καλῶς ποιοῦντες, ψηφιεῖσθε δ' ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι; καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις τοὺς μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σύνιστε, στεφανώσετε; καὶ τοὺς μὲν κριτὰς τοὺς ἐκ

5 οἷς] οὓς A. — 6 διὰ...7 ἡμ. del. Halm. Herw. W.[2]. — 13 αὐτὸν ante Ὅμ. A, om. W. — 14 ἄνθρωπον om. z. — 15 οὐκ ⟨ἂν⟩ Cob. — 15 sq. ταῖς δόξαις ταῖς (ταῖς om. ehl) τῶν Ἑλλ. A. — 16 τὰ μὲν fVqz Laur. Fl. (R.): τὰ (Fr.).

τῶν Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς κυκλίους χοροὺς κρίνωσι, ζημιοῦτε· αὐτοὶ δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεστηκότες, ἀλλὰ νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς οὐ κατὰ τοὺς νόμους οὐδ' ὀλίγοις καὶ τοῖς
5 ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ δώσετε;

Ἔπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὁ τοιοῦτος κρι- 233 τὴς ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένῃ νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα παρα-
10 δῷ, καταλέλυκε τὴν αὐτὸς αὑτοῦ δυναστείαν. ἔπειθ' ὁ μὲν ὅρκος, ὃν ὀμωμοκὼς δικάζει, συμπαρακολουθῶν αὐτὸν λυπεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ οἶμαι γέγονε τὸ ἁμάρτημα· ἡ δὲ χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἄδηλος γεγένηται· ἡ γὰρ ψῆφος ἀφανὴς φέρεται. δοκοῦμεν δ' ἔμοιγε ὦ 234
15 ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἀμφότερα καὶ κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν, οὐ σωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νυνὶ καιρῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις προΐεσθε τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρά, οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι δ' οὐ γεγένηται φορὰ καθ' ἡμᾶς ῥητόρων πονηρῶν ἅμα καὶ τολ-
20 μηρῶν, εὐτυχοῦμεν. πρότερον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεις ἤνεγκε τὸ δημόσιον, αἳ ῥᾳδίως οὕτω κατέλυσαν τὸν δῆμον· ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος, ἔπειτ' αὐτὸν οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν· ἔνιοι δὲ καὶ [αὐτοὶ] τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, οἳ πλείους 235

1 τῶν add. a Laur. Fr. — 2 οὐκ ἐγκυκλίων A; χορῶν om. l; οὐ κριταὶ χορῶν om. κυκλ. W. — κριταὶ om. C (Turr.), post 3 καθεστηκ. pon. A. — 4 del. ὀλίγοις καὶ Poutsma (§ 180). — 8 ἀνὴρ... 9 βασιλεύει Alex. π. σχημ. VIII, 460 sq. W., Herod. ibd. 592 sq. — 10 τὴν αὐτὸς A W.: αὐτὸς τὴν (Fr.). — 12 δι' αὐτὸν] ἀνίατον Emp. — 17 νυνὶ A W.: νῦν (Fr.). — 19 καθ' ἡμᾶς φορὰ A; om. καθ' ἡμᾶς W. — 19 sq. τολμ. ἅμα καὶ πον. A W. — 21 οὕτω om. A. — κατέλευσαν A. — 24 δὲ] δὲ αὐτῶν A W.; αὐτοὶ del. W. — οἳ] καὶ klC.

ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, πρὶν καὶ τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι, ἐφ' αἷς ἔμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς [ταφὰς καὶ] ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι. οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἕξετε τοὺς πολιτευομένους; οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους; οὐ μεμνήσεσθ', ὅτι οὐδεὶς πώποτε ἐπέθετο πρότερον δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μεῖζον τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ; 5

236 Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐναντίον ὑμῶν ἀναλογισαίμην πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. εἰ μὲν γὰρ λέξεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σου. τοῦ γὰρ ταῦτ' ἐξεργασθῆναι καλῶς τὸ γεγενῆσθαι τούτων αἴτιον μείζω κατηγορίαν ἔχει· οὐ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ τείχη, οὐδὲ τάφους δημοσίους ἀνελόντα τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθοῦ τινος αἴτιον γεγενημένον 10 15

237 τῇ πόλει. εἰ δὲ ἥξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ψηφίσματος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ 20

2 καὶ add. B Fl. h² (Fr.). — 3 ταφὰς καὶ secl. W.³ (καὶ ἐκφ. del. Cob.). — 4 sq. παραγενέσθαι aC (Fr.): παραγίνεσθαι. — 7 μεμνήσεσθ' Cob. W.: μέμνησθ' (Fr.). — 8 δήμου A Bk.: τῇ τοῦ δ. (Fr.). — μεῖζον hkl Laur. (Fr.): μείζω. — 11 ἀναλογ.] ὁμολογησαίμην BV Fr. — 12 στεφανωθῆναι A. — 13 λέξεις A Sch.: λέγεις. Cf. v. 20. — 15 ἐξειργάσθαι k Bk.; ἐξεργάσασθαι elh¹. — 17 τείχη] add. οὐδὲ τὰς τάφρους C. — 18 τάφους δημοσίους scr.: ταφὰς δημοσίας A: τὰς δημ. τ. cett. (Fr.); τοὺς τάφους del. δημ. (Cob.) W.³. — 23 τῷ Ἀθ. fq Bk.: τῶν Ἀθ. (Fr.).

τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος ἅψαι τῶν ἔργων, ἐπίδειξον ἡμῖν ὅ τι λέγεις. τὰς μὲν γὰρ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ τοὺς Εὐβοέας δωροδοκίας παραλείπω· ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς αἰτίας ἀνατιθῇς
5 Δημοσθένει, τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας ἐξαπατᾷς, τοὺς δ' εἰδότας καὶ αἰσθανομένους ὑβρίζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν καὶ τὴν δόξαν τὴν τούτων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, λανθάνειν οἴει [ἡμᾶς] τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει περιτιθείς. ἡλίκον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα 238
10 τοῦτο, ἐγὼ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. ὁ γὰρ τῶν Περσῶν βασιλεὺς οὐ πολλῷ χρόνῳ πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν κατέπεμψε τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπιστολήν, ἐν ᾗ τά τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως διελέχθη, καὶ ἐπὶ
15 τελευτῆς ἐνέγραψεν [ἐν τῇ ἐπιστολῇ], „ἐγὼ“ φησὶν „ὑμῖν χρυσίον οὐ δώσω· μή με αἰτεῖτε· οὐ γὰρ λήψεσθε.“ οὗτος μέντοι ὁ αὐτὸς ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ 239 τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδύνων, οὐκ αἰτούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἑκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα
20 τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. ὁ δὲ κομίζων ἦν τὸ χρυσίον καιρὸς καὶ φόβος καὶ χρεία συμμάχων. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξηργάσατο. σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῆς δυστυχεστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων, τὰ δ' ἑβδομή-
25 κοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ

3 Εὐβοᾶς Fr. — 6 αἰσθομένους A. — 8 λανθάνειν οἴει A W.: οἴει λ. (Fr.). Secl. ἡμᾶς, cf. § 220. — 11 χρόνῳ A Sch. W.: πρότερον χρ. (Fr.). — 15 ἐν τῇ ἐπιστ. del. Hamak. — 17 μέντοι] τοίνυν A W. — 19 τριάκοντα AgmzV. — 20 ἃ] ὃς W.[3]. — ὁ δῆμος ante οὐκ add. A. — 22 τὴν συμμ. Θηβαίων A. — ἐξειργάσατο A (ipse -ηργ. scr.) Fr.[1]: ἐξειργάζετο.

240 χρυσίου ἀπεστέρηκας. οὐ δι' ἔνδειαν χρημάτων ἕνεκα μὲν πέντε ταλάντων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν; διὰ ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίου πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται; σὺ δὲ πλουτεῖς 5 καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτοῦ χορηγεῖς. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

241 Ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν αὐτῶν θεωρῆσαι. εἰ γὰρ τολμήσει Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένην παρα- 10 καλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν, βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθαμεν τὸ ἀκρόαμα γίγνεται. ὅπου γὰρ τοὺς [μὲν] ὄντως ἄνδρας ἀγαθούς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σύνισμεν ἔργα, τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους ἐὰν λέγωσιν, οὐ φέρομεν· ὅταν 15 [δὲ] ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονὼς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων;

242 Ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἀναισχύντου πραγματείας, ἐὰν σωφρονῇς, ἀποστήσῃ, ποιήσῃ δὲ ὦ Κτησιφῶν διὰ σαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε σκήψῃ, ὡς 20 οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι, εἰ πρώην μέν ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτὴς ὡς

1 ἀπεστέρηκας ehl W.[3]: -ησας (Fr.). — δι' . . . 7 τούτῳ Suid. v. κεφάλαιον. — 2 μὲν post 1 ἕνεκα kl W.: om. ehz[1], post 1 ἔνδειαν cett. Fr. (Suid., qui ἕν. π. ταλ. om.). — Θηβαίοις Suidae BEV (om. eiusd. A): Θηβαῖοι A, τοῖς Θηβαίοις cett. (Fr.). — 3 δὲ ἐννέα Ag Suid. Bk., δέκα δὲ W. — 4 καὶ . . . 5 βοηθεῖν om Suid. — 8 ἡμῖν ehk W.[3] — 10 τολμήσει A (Fr.): τολμήσειε. — 11 sq. ἐγκωμιάζειν R. W.[3]: -ζει hl', -σει cett. Fr. — 12 βαρύτ. . . . 13 γίν. Phot. Reitzenst. 65, 6, Bk. An. 372. Bachm. An. I, 62. — πεπόνθαμεν A Anecd. W.: πεπόνθατε. — 13 γὰρ | γὰρ δὴ BV Fr. — secl. μὲν c. Gebauer. — 15 ἐὰν ante λέγωσιν A W.: ante 14 τοὺς cett. (Fr.). — 16 δὲ del. Markl. R. (om. p). — 17 ἀκούων om. hklBz; cf. § 166. — 19 ποιήσῃ (-ει) Bk. Cob.: ποίησαι (Fr.). — 21 sq. ἂν . . . συμβαίνοι AC W.: συμβαίνει om. ἂν B Fr. — 21 σοι del. Hamak.

Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι, συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ, νυνὶ δὲ οὐ φήσεις δύνασθαι λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθοῦσαν δύνασαι
5 παραμυθεῖσθαι, γράψας δὲ μισθοῦ ψήφισμα οὐκ ἀπολογήσῃ; ἢ τοιοῦτός ἐστιν ὃν γέγραφας στεφανῶσαι, 243 οἷος μὴ γιγνώσκεσθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή τις σοι συνείπῃ; ἐπερώτησον δὴ τοὺς δικαστάς, εἰ ἐγίγνωσκον Χαβρίαν καὶ Ἰφικράτην καὶ Τιμόθεον, καὶ
10 πυθοῦ παρ' αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδοσαν καὶ τὰς εἰκόνας ἔστησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χαβρίᾳ μὲν διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικράτει δὲ ὅτι μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμοθέῳ δὲ διὰ τὸν περίπλουν τὸν εἰς Κέρ-
15 κυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ πόλεμον ἔργα πέπρακται. Δημοσθένει δ' ἀντεροῦ διὰ 244 τί [δώσετε]. ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε; καὶ πότερον τοῦτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμωρήτους ἐάσετε καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευ-
20 τήσαντας; οὓς νομίσαθ' ὁρᾶν σχετλιάζοντας, εἰ οὗτος στεφανωθήσεται. καὶ γὰρ ἂν εἴη δεινὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ τὰ ἀγνώμονα, ἐάν τῳ ἐμπεσόντα

2 *συναχθεσόμενος* Cob. non recte; cf. Mus. Rh. XLVII, 287 sq. — 3 *νῦν* A. — 3 sq. *λέγειν* om. A W. — 6 *στεφανῶσαι* scr.: *στεφανοῦσθαι*. Cf. 26. 182. 187. 212. 236. — 8 *σοι* om. Ad W. — 11 *ἅμα* hl W.: *σοι ἅμα* ek, *ἅμα σοι* cett. Fr. (hiat.). — 13 *μόραν* V Flor. z[2] (Fr.): *μοῖραν*. — 13 sq. *ἀπέκτεινε*] *κατέκοψε* Cob., *ἀνεῖλε* W.[3]; cf. Fr.[1]. — 16 *ἀντεροῦ* A: *ἐάν τις ἐρωτᾷ* (Fr.); del. W.[3]. — 17 *δώσετε* Az Flor.; *οὐ δώσετε φήσετε* c, *οὐ δώσετε* cett. (Fr.), del. Saupp. W.[3]. — 19 *ἀτιμωρήτους ἐάσετε* A: *ἀτιμώσετε* cett. *ἀτιμάσετε* (n x[1]) Cob. — 20 *νομίσαθ'* A W. (cf. § 157): *νομίζεθ'* (Fr.). — 23 *τὰ* ante *ἀγν.* om. dfq W, *τὸν* ehl.

ἀποκτείνῃ, ὑπερορίζομεν, καὶ ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώ-
245 ματος θάπτομεν, Δημοσθένην δὲ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τὸν γράψαντα μὲν τὴν πανυστάτην ἔξοδον, προδόντα
δὲ τοὺς στρατιώτας, τοῦτον ὑμεῖς τιμήσετε. οὐκοῦν 5
ὑβρίζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δὲ οἱ
ζῶντες γίγνονται, ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον <μὲν>
τὸν θάνατον κείμενον, τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν·
τὸ δὲ μέγιστον, ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι, πρὸς
ὁποῖον χρὴ παράδειγμα αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι. 10
246 εὖ γὰρ ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ αἱ παλαῖστραι οὐδὲ τὰ διδασκαλεῖα οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τοὺς νέους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια κηρύγματα. κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῦ-
ται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας, ἄν- 15
θρωπος ἀσχημονῶν τῷ βίῳ καὶ βδελυρός· ὁ δέ γε
νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. δίκην τις δέδωκε
πονηρὸς καὶ πορνοβοσκός, ὥσπερ Κτησιφῶν· οἱ δέ γε
ἄλλοι πεπαίδευνται. τἀναντία τις ψηφισάμενος τῶν
καλῶν καὶ δικαίων, ἐπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν 20
υἱόν· ὁ δέ γε εἰκότως οὐ πείθεται, ἀλλὰ τὸ νουθετεῖν
247 ἐνοχλεῖν ἐνταῦθα ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. ὡς οὖν

1 sq. *διαχρήσῃ* hkl(e?), *διαχειρίσηται* Bz Laur. Flor. — 7 addidi <*μὲν*>. — 8 Colo, non puncto post *ἐπιλ.* distinx. Adam. — 9 *τὸ δὲ*] *καὶ τὸ* A W. — *ἐὰν* ante *ἐπερ.* om. cum A W. — 10 *ὁποῖον* A: *ποῖον*. — *παρ. χρὴ* C. — *ποιεῖσθαι*] add. *τί κρινεῖτε* codd. praet. A, del. W. — 11 *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* addidi cum A W. — 11 sq. *ἡ παλαίστρα* A. — 13 *νέους* A W.: *νεωτέρους* (9) cett. (Fr.). — 13 sq. *κηρύγματα*] *δίκαια* A (schol. in f). Cf. R. — 14 sq. *ὅτι στεφανοῦται* del. Cob. — 15 *καὶ ἀνδραγ. καὶ εὐνοίας* om. A W. — 16 *ἀσχημονῶν*] *ἀσχήμων ὢν* C. — *καὶ βδελυρός* om. A W. — 18 *ὥσπερ Κτ.* del. Dobr. — 21 *νουθετεῖν*] *παιδεύειν* B. — 22 *ἐνταῦθα ἐνοχλεῖν* B Fr. (del. *ἐντ.* W.). — *ἤδη καὶ δικαίως* ag Fr.

μὴ μόνον κρίνοντες, ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, οὕτω τὴν ψῆφον φέρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. εὖ γὰρ ἴστε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη
5 δόξει ἡ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ᾖ ὁ κηρυττόμενος· ἔστι δὲ ὄνειδος μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ προσεικασθῆναι. πῶς οὖν ἄν τις τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; ἐὰν τοὺς προκατα- 248 λαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων,
10 ἀπίστους ⟨δ'⟩ ὄντας τοῖς ἤθεσι, φυλάξησθε. ἡ γὰρ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύγοντες τῷ λόγῳ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες. ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα [ξενικῶν] στεφάνων καὶ κη- 249
15 ρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα, ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε τὸν λόγον, ὥσπερ καὶ τὰς βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιοῦτε αὐτῷ τοὺς ἐπαίνους, καὶ
20 τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε ἤδη διαφευγούσης ὑμᾶς. ἢ οὐ δεινὸν ὑμῖν εἶναι δοκεῖ, εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον 250 καὶ ὁ δῆμος παροραται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνοῦνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ παρὰ τῶν

1 θεωροῦντες A (W., qui lac. post θεωρ. statuit). — 2 ἀπολογίαν B. — 5 ἡ πόλις δόξει A. — 6 ὑμᾶς e Flor. Bk.: ἡμᾶς (Fr.), om. n Turr. — 10 add. δ'. — 13 τὸ add. dfq (R.). — 14 ξενικῶν del. Bens. W. — 15 ἐν om. A, ἐν τ. Ἑλλ. del. W. — 16 τὸν λόγον] καὶ τῶν λόγων AC (Scheibe), καὶ τὸν λόγον Steph. Bk. — καὶ om. C. — 21 δοκεῖ post εἶναι A: post δεινὸν Bz Fr., post ὑμῖν cett. Sch. (ὑμῖν ε. δ. del. W.). — εἰ] ὅτι Af Barb. — 22 αἱ alterum om. BV Fr.

τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρὰ τῶν πρωτευόντων ἐν
τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ; καὶ ἐφ' οἷς ἐστιν ἐκ τῶν
νόμων ζημία θάνατος, ταῦτά τινες οὐκ ἐξαρνοῦνται
πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπι-
στολὰς ἀλλήλοις παραναγιγνώσκουσιν· παρακελεύονται 5
δ' [ὑμῖν] οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ὡς
φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αἰτοῦσι δωρεὰς ὡς
251 σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες. ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυ-
μίας τῶν συμβεβηκότων ὥσπερ παραγεγηρακὼς ἢ
παρανοίας ἑαλωκώς, αὐτὸ μόνον τοὔνομα τῆς δημο- 10
κρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις παρακεχώ-
ρηκεν. ἔπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ βου-
λευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων, τὰ περιόντα
252 νειμάμενοι. ὅτι δ' οὐ ληρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεω-
ρήσατε. ἐγένετό τις, ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος, 15
ἀτυχία τῇ πόλει. ἐνταῦθ' ἀνὴρ ἰδιώτης ἐκπλεῖν μόνον
εἰς Σάμον ἐπιχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος
αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς θανάτῳ
ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἐκπλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι
τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτὲ εἰσηγ- 20
γέλθη [καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο]· εἰ δὲ μία

1 πρωτ. ἀνθρώπων C. — 2 καὶ ἐν C. — ἐκ] ἢ παρὰ A. — 5 παρακ. δὲ C: καὶ παρ. (Fr., hiat.). — 6 ὑμῖν del. Saupp. οἱ μὲν ὑμῖν AC, ὑμῖν οἱ μ. cett. (Fr.). — 9 παραγεγηρακὼς] γεγηρ. hl. Cf. Poll. II, 16. — 14 τὸν λόγον del. Poutsma (coll. § 163. 176). — 15 μεμνημ. πολλάκις A. — 16 ἀτυχία τῇ πόλει A Madv. W.: τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως (Fr.). — ἰδιώτης A W.: ἰδ. ὃς. — μόνον V Flor. (Tayl.) Bk. Fr.: om. C Turr., μόνος cett. — 17 ἐγχειρήσας C. — 18 ὑπὸ] ἀπὸ A. — 19 ἕτερος . . . p. 285, 1 ἀπέθανεν Harp. Phot. Suid. v. ἴσαι ψῆφοι. — ἐκπλεύσας (πλεύσας Harp. Ph. S.) ἰδιώτης A Harp. Phot. Suid.: ἰδ. ἐκπλ. cett. (Fr.). — 20 πρώην μέν Harp. Phot. Suid. W. — 21 αὐτῷ αἱ ψ. A; del. καὶ ἴσαι . . . ἐγέν. W. (hiat.).

ψῆφος μετέπεσεν, ὑπερώριστ' ἂν [ἢ ἀπέθανεν]. ἀντιθῶ- 253
μεν δὴ τὸ νυνὶ γιγνόμενον. ἀνὴρ ῥήτωρ, ὁ πάντων
τῶν κακῶν αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου
τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος στεφανοῦσθαι
5 ἀξιοῖ καὶ κηρύττεσθαι οἴεται δεῖν. οὐκ ἀποπέμψεσθε
τὸν ἄνθρωπον ὡς κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφοράν; ἢ
συλλαβόντες ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' ὀνομάτων
διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα, τιμωρήσεσθε; καὶ τὸν 254
καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον φέρετε. ἡμε-
10 ρῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίγνεσθαι καὶ τὸ
συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι· διαβέβληται
δ' ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων περὶ
τοὺς νυνὶ καιρούς· δόξετε δ', ἐὰν μὲν τοῦτον στε-
φανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν
15 κοινὴν εἰρήνην, ἐὰν δὲ τοὐναντίον τούτου πράξητε,
ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν.

Μὴ οὖν ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας 255
τῆς πόλεως βουλεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε,
ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ
20 ἄνδρας ἀξιολογωτέρους ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς
ὠσίν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς
αὐτοὺς βουλεύσασθε, τίνες ὑμῶν εἰσιν οἱ βοηθήσον-
τες Δημοσθένει, πότερον οἱ συγκυνηγέται, ἢ οἱ συγ-

1 ψῆφος Harp. Suid. W.: *μόνον* (Fr.), del. ci. Turr. — *καὶ ἀπέθ.* Harp. Phot. Suid.; del. ASchaefer Sch. W. — 2 *νυνὶ* A Bk.: *νῦν* (Fr.). — *ὁ πάντων*] *ἁπάντων* C. — 4 *ἀποδέδρακε* A. — 5 *ἀποπέμψεσθε* fV Laur. Barb. W.: *ἀποπέμψετε* (235). — 6 *ἢ*] *οὐ* Poutsma. — 7 *λῃστὴν κτέ.*] cf. Plin. ep. IX, 26, 12. — 9 *μέμνησθε* C: *μὴ μνησθῆτε* A B V (*μὴν μνήσθητε* p Bk.). — 11 *τὸ* ante *τῶν* om. Az. — 12 *δ' ἡ πόλις* A W.: *δ' ἡμῶν ἡ π.* (Fr.). — 13 *νυνὶ* A W.: *νῦν*. — 15 *τούτου* om. a. — 17 *περὶ . . περὶ* A W. — 20 *ἄνδρας ἀξ.* A W.: *ἀξ. ἄνδρας* (Fr.). — 21 *ὠσίν*] *σώμασιν* C; add. puto *ἀκούσαντες*.

γυμνασταὶ αὐτοῦ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. ἀλλὰ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐχ ὗς ἀγρίους κυνηγετῶν, οὐδὲ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελόμενος, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας
256 ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγεγένηται. ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζαντίους 5 μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τῶν Φιλίππου, ἀποστῆσαι δὲ Ἀκαρνᾶνας, ἐκπλῆξαι δὲ Θηβαίους δημηγορήσας· οἴεται γὰρ ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι, ὥσπερ Πειθὼ τρέφοντας, ἀλλ' οὐ συκοφάντην ἄνθρωπον ἐν 10
257 τῇ πόλει. ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς αὐτῷ τῶν δωροδοκημάτων παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας, Σόλωνα 15 μὲν τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον καὶ ποιητὴν ἀγαθόν, σωφρόνως, ὡς προσῆκον αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν
258 ὅρκων καὶ τῶν νόμων, Ἀριστείδην δὲ τὸν τοὺς φόρους 20 τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύ-

3 ἐπιμελόμενος akz² Fr.: ἐπιμελούμενος (διατετέλεκεν add. B Barb.). — 4 ante ἀλλ' lac. stat. Dobr. Fr. W. — 5 βλέψαντες C. — Βυζάντιον C. — 6 πρεσβ. post ἐξελ. A, del. W. — τῶν kfq Bk.: τοῦ (Fr.). — 8 ἡμᾶς A. — 9 ἀναπεισθήσεσθε C. — 11 ὅταν... p. 287, 2 Ζελείτην Alex. π. σχημ. p. 444. 448 W. (in brevius contracta). — 11 sq. συνηγ. καλῇ καὶ τοὺς Alex. p. 444. — 12 αὐτῷ (αὐτοῦ p. 448) h. l. Alex.: post δωροδ. codd. (Fr.). — τῆς δωροδοκίας Alex. p. 444. — 13 καθορᾶν Alex. p. 448. — 17 ἄνδρα....ἀγαθόν del. Dobr. Sch. W. (Alex. om. ἄνδρα... 20 νόμων). Scripsi ποιητὴν pro νομοθέτην, cf. 108, Lycurg. 100. — ὥσπερ C. — 18 προσῆκον Emper.: προσῆκεν.

νης προπηλακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἄρθμιον τὸν Ζελείτην κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου
5 τοῦ Ἀθηναίων, παρ' οὐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἁπάσης ἧς ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ κομίσαντα τὸ 259 ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον, χρυσῷ στεφάνῳ μέλλετε στεφανοῦν.
10 Θεμιστοκλέα δὲ καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τοὺς τῶν προγόνων οὐκ οἴεσθε στενάξειν, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράττειν στεφανωθήσεται;

15 Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ καὶ σύν- 260 εσις καὶ παιδεία, ᾗ διαγιγνώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρά, βεβοήθηκα καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως τοῦ ἀδικήματος κατηγόρηκα, εἶπον ὡς ἐβουλόμην, εἰ δὲ ἐνδεεστέρως, ὡς ἐδυνάμην. ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν
20 εἰρημένων λόγων καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

1 ἢ οὐκ Alex. — 2 **εἰ οἱ**] ὅτι οἱ A et Alex. p. 444. — 5 τοῦ Ἀθ. kmCVz (Bk.): τῶν Ἀθ. (Fr.). — μὲν om. A. — 6 sq. Ἀθηναῖοι ἄρχ. (hiat.) BCV Fr. — 11 τοὺς post τάφους om. Ag. — 12 οὐκ] οὐκ ἂν edfq Sch. — στενάξειν A Flor. (Fr.): στενάξαι B z V Sch., ἀναστενάξαι C. — 13 ἀντιπρᾶξαι C. — 20 παραλειπομένων Af Barb.: παραλελειμμένων. Cf. I, 116.

[ΑΙΣΧΙΝΟΥ] ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

1.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Λύσαντες ἐκ Μουνιχίας ἑσπέρας λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Κορησὸν 5 *τὴν Κείων. καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα (σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος), εἶτα ἑσπέρας πάλιν λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ* 2 *εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον· τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίγνοντο, ὁ δὲ τράχηλος καὶ τὰ στέρνα* 10 *ἀνῴδει, πυρετοὶ δ᾽ οὐκ ἐγίγνοντο οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν οὐδέν τι. ταῦτα δὲ ἐπείθοντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὑτοῖς συμβεβηκέναι, ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπι-*

Codd. fam = A, V Barb. = B (fam V Barb. = O); H (ep. 1. 3. 6. 7).

αἰσχίνου ἐπιστολαί f, *ἐπιστολαί* a, *αἰσχίνου ἐπιστολή* m, *αἰσχίνου ῥήτορος ἐπιστολαί* B, *ἐπιστολαὶ αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος* H.

3 *Α. Φ. χαίρειν* H, *Φιλοκράτει* fmB, om. a. — 4 *μουνυχίας* codd., cf. Meisterhans[3] 29, 8. — *λαμπρῶς* fm. — 5 *σκίρρωνι* f, *σκέρωνι* H (*Σκείρωνι* Drerup). — *Σκίρ.*] *τῷ ἀργέστῃ* (*ἐργά . στηι* f, *ἐργαστῇ* m) *ἀνέμῳ* add. A. — *Κορησὸν*] cf. Meisterhans[3] 98, 12: *κορησσὸν* H Barb., *κορεσσὸν* A, *κόρασον* V. — 6 *Κείων* Wolf: *κίων* AH, *κίον* V, *κέω* Barb. (*τῆς Κέω* Tayl.). — *σκαιὸς* H: *καὶ*. — 7 *ὁ* om. O. — *ἐναντίος* post *ἄν*. add. O. Est vox sollemnis. — *πάλιν* om. O. — 9 *ἐνεπίπλαντο* f, *ἐπίπλαντο* B. — 10 *τράχηλος*] *αὐτῶν* add. H. — 11 *οὐδὲ*] *οὔτε* H. — 12 *τι* om. H. — 13 *δὲ* om. f. — *ἐπείθοντο* H (Wolf): *ἐπύθοντο* A Barb., *ἐτίθεντο* V.

φανῶν, οὐ πρότερον εἰωθός· ἐκ τούτου προσβαλεῖν
αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖς 3
δὲ ὥσπερ εἴς τι ἔθνος ἀλλόφυλον ἢ νῆσον ἐν τῇ ἔξω
θαλάττῃ ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης χρῆμα ποικίλον
5 ἀνθρώπων, νυκτὸς ἔτι φεύγοντες ᾠχόμεθα, πυνθανό-
μενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκα-
στος οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν, καὶ τὰς τρίχας. ζάλη δὲ
καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ
Κρήτην, πλησίον Ψαμαθοῦντος. ὡς δὲ ἐν συνόπτῳ 4
10 ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος
ἡμῖν ἀπ' ἄρκτων πάλιν, πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ
γενόμενοι προσέχομεν† Ἀερώνῃ, ἵνα μάθωμεν μὴ πολυ-
πραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς
νόμους ἢ μὴ στεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις
15 ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς Ῥοδίας, ὅπου νοσῆσαί
μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἆσθμα νόσον. ὡς δὲ ἐπιμεί- 5
ναντος αὐτόθι οὐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς
Ῥόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος· εὐθὺς γὰρ

1 τούτου] οὖν add. H. — προσβάλλειν O. — 2 αὐτῷ f, αὐτοὶ am. — ταύτην om. a. — 3 εἴς τι a, corr. pr.: εἴ τι fm, τι V (ὥς περί τι Barb.), εἴητε H. — 4 θαλάττῃ f: -σσῃ. — καὶ del. W. — 4 sq. χρῆμα ποικίλον ἀνθρώπων R.: χρῶμα ποικίλον ἀνθρώπων H, ποικίλους ἀνθρώπους O Fr. — 5 ἔτι φεύγ. H: τε ἐπιφ. A, ἀποφ. B. — 6 κατὰ τὸν πόρον om. H. — ἔχοιεν H, ἔχει am B. — 8 ὑπὲρ] εἰς O. — 9 ψαμμαθοῦντος aB. — συνόπτω a²B, συνόπτρω fma¹, ἀπόπτω H (Arrian. An. II, 10, 3 cf. Blass; est vox usitatior). — 11 ἀπ' ἄρκτου a¹ Barb., ἀπ' ἄρκτον m, ἀπάρκτιον V, ἀπαρκτίου pς. — 12 γενόμενοι Ha², γένοις fa¹, γ' ἐν οἷς m, ἐν οἷς V, ἐφερόμεθα ἐν οἷς Barb. (corr. αἷς ς) — προσέσχομεν aVH. — ἀερώνη H, ἀτορων ἢ f, ἐν ἀτορώνη am, πορώνη V, τορώνη Barb., Ἀθρώνῃ ς. Σαλμώνη est act ap. 27, 8. — 13 πατρίδι] πόλει πατρίδι a¹m¹. — τοὺς om. H. — 14 ἢ om. f. — τέσσαρσιν f H. — 15 ἀφικόμενοι H. — 16 μοι] με H, om. Barb. — 16 sq. ἐπιμ. μου H. — 17 διέπλ.] ὡς δ. H¹, ὡς ut vid. inductum.

ὡς ἀφικόμην, πολὺ ῥᾴων ἐγενόμην. καὶ ταυτὶ μὲν ἔχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν ἕκαστα συμβαίνῃ, δηλώσομεν. εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτεύου μηδὲ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέον σοῦ μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις. 5

2.

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

Ἐπέστειλεν ἡμῖν Νικόστρατος ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις τὴν διὰ σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ 10 δὲ θαυμάζω, τί παθὼν ἐξιοῦσι μὲν ἡμῖν οἴκοθεν τοιαῦτα διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με μηδὲν ὧν διελέχθης πεπλάσθαι σε μηδ' ἄλλως φρονεῖν, βλέποντα πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν συμφοράν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δὲ εἰς τὸ ⟨τοῦ προσ- 15 2 ώπου σου⟩ σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ· ὥστ' ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοι, καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν ἔχρῃζον Ἀθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις· νῦν δ' οὐδ' ἐμποδὼν 20 ἔτι οὖσιν ἡμῖν, οὐδὲ διενοχλοῦσι σοὶ οὐδ' ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων ἐπηρεάζεις, καὶ οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέ-

1 ἀφικ.] διέβην H. — ταῦτα H. — 4 μηδὲ apographa, Bk.: μήτε O, καὶ μὴ H. — μήτε τοῖς πλ. σοῦ om. H. — 5 add. ἔρρωσο H, ἐπιστολὴ πρώτη· ἐρρῶσθαι κτησιφῶντι a[1], ἐπιστ. . . ἐρρ. ind. 2, ἐρρῶσθαι κτησιφῶντι (ut inscriptionem ep. II) Vm[2], qui inscr. om. pr. — 9 ἐπηρεάζεις a[2]. — 10 ὀνειδίζεις amB. — 11 δὲ om. a[1]. — οἴκ. ἡμ. amB. — 15 τοῦ προσώπου σου add. Wendland: om. O (τὸ πρόσωπόν σου σκ. Wolf, σκυθρωπόν σου ex q mg. R.). — 19 ἔχρῃζον Markl. (coll. ep. 5, 1): ἐχρημάτιζον. — 20 μοι] μὴ f. — οὐδ': οὐκ m, οὔτ' Sauppe, οὐδὲν Hercher. — 21 οὐδὲ Bk.: οὔτε (Sauppe). — διοχλ. amB. — οὐδ' Bk.: οὔτε.

πεις οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος καὶ ἀπεστερημένοις ἐπιτιμίας καὶ πόλεως καὶ πολιτῶν καὶ φίλων. καὶ ὅσα 3 μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι
5 ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν οὕτω χρηστῇ τε καὶ φιλανθρώπῳ πόλει· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν διὰ ταῦτα φαυλότερος νομισθείην, ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενος ἀπών, ἀτυχέστερος μέντοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως, ... ποτὲ
10 μὲν οὐδενὸς ἥττων, νυνὶ δὲ οὐδεμίαν ὑπὲρ αὑτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδεμίαν 4 ἔτι ἐλπίδα ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ἡμῖν ἀκμὴν ἔχει τοῖς μηδ'
15 αὑτοὺς σῴζειν ἔτι δυναμένοις, πῶς οὐκ αἰσχρόν ἐστιν; ἀλλὰ μὴ πρὸς τοῦ Διός, μὴ σύ γε, ὦ Κτησιφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾶν ἔτι βούλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο 5 προσθῇς σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισίν, οὓς τρέφεις βοη-
20 θοὺς ἔσεσθαι δηλονότι τῷ γήρᾳ σου προσδοκῶν. καὶ μέμνησο, ὅτι οὐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι

1 αν . . νων f[1], ανι . νων corr. 3 (?). — 4 μὲν om. a[1]. — 5 ἂν post ὥσπερ om. a. — 8 ὑπολοιδορούμενος ἀπὼν f[1], ὑπὸ σοῦ λοιδ ἀπ. f[3]am, ἀπὼν ὑ σ. λοιδ. B. — 9 post ἴσως add νομισθεὶς fa[2]mB, φανεὶς a[1]. Dittographia vera lectio expulsa. φανείην cum lac. coni. Blass; ὃς add. Tayl., καὶ Wolf. — 10 μὲν Wolf: δὲ. — οὐδενὸς Tayl: οὐδὲν. — ἧττον a[2]V. — νῦν amB. — ἐμαυτοῦ Wolf. — 11 ἐκπέμπειν om. f[1]am[1], in mg. add. f[4]m[2]; num ἀφιέναι? — 13 ἐλ. ἔχ. ἔτι a, ἐλ. ἔτι ἔχ mB, del. ἔτι W. — δυνήσασθαι a. — ἀμύνεσθαι Barb. — ὃς] ὣς V. — 14 ὑμῖν Wolf. — post ἡμῖν del. αὐτοῖς (ut e τοῖς natum) Blass. — ἔχει τῶν τοῖς f, ἔχει· τοῖσδε Barb. — 16 τοῦ om. a. — 19 προσθεὶς fV. — σαυτῷ L[4]ς: αὐτῶ f, αὐτῶ amB. — 20 τῷ γήρᾳ σου f: γῆρας οὐ a[1], οὐ indux. 2, τὸ γῆρας οὐ m, τοῦ γήρως σου B. Cf. Dem. 24, 107.

ἤλπισεν, οὐδ' ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πόλει καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

3.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ. 5

Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως, ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ ἐπείπερ ἅπαξ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν 10 ἄλλων αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μέν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν, 2 ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε, ἐξ ἧς πόλεως Θεμιστοκλῆς ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν ὤφειλε τῷ δημοσίῳ, γέρων ὢν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέ- 15 θανε, ταύτῃ τῇ πόλει Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, εἴ τι τῶν εἰωθότων 3 Ἀθήνησιν ἔπαθεν. ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως μοι νομίσαιμ' ἂν αὐτὸ γενέσθαι, τὸ μετ' ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις καὶ ἄξιος τοῦ 20 ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις γεγονέναι.

1 καὶ ἔτι μᾶλλον om. Barb. — 2 πολλοὶ a¹m, πολλῷ Wolf. — 3 γενόμ. om. V. — 5 tit. om. O. — 6 εἰ μὲν H. — πάντες om. H. — 8 ἑαυτῶν om. H. — 9 ἐπείπερ ἅπαξ] ἅπαξ om. A Barb., ἐπίπαν V. — 10 καὶ κατ... ἑάλων 11 om. H. — 13 ὁ Θεμ. amB. — 15 ὤφειλε H (R.): ὦφλε(ν) O. — ὢν om. amB. 16 αἰσχίνη f. — 18 ἔπαθον fam¹B¹. — ἀλλὰ καὶ a. — εἰ. ότος f, εἰδότως a¹m. — 19 ἂν ἐμοὶ H. — αὐτὸν H. — γενήσεσθαι ci. Saupp. — 19 sq. μοι παρὰ τ. ἐπ. ἀνθρώποις νομ. ἂν αὐτὸ τὸ γεν. μετ' ἐκείνων Hertlein. — 20 ἀνθρ. <κεῖσθαι> Sakorraph. — 21 γεγονέναι] add. a¹m: ὄμμασι πυρσοτόκοισιν ἀλάστορες εἴκετε πάντες. οὐ θέμις ἀντιθέους ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύειν. Subscr. H τέλος τῶν αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος ἐπιστολῶν.

4.

Ἐπεὶ δοκεῖ σοι πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκουε· παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα πολυπραγμονῶν, οὐδ' ἄπει πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγή-
5 σεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴ που πυνθάνοιο, ὅν που καὶ ὁ μέγας αἴρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. τουτὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ 2
10 τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες [τὸ γράμμα]· καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανώπου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος, „ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμ' Ἀθᾶναι“, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος 3
15 τοῦτό ἐστι, [λέγοντος,] καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ καὶ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι· καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι, πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ
20 ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων

2 σοι δοκεῖ B. Cf. schol. ad Thom. Mag. Βιογρ. West. p. 99, 28. — 3 ὁ Κλ. del. W. — 4 ἄπει] ει in ras. f². — 5 ἀνδρὸς f. — 6 ἀρ. τὸν ἐκ δαμαγήτου (δαματήτου V) a²B: ἀρίφρονά τε ἐκ δαμάτητον f, ἀρ. τὸν ἐκ δαμάτητον a¹m. — 7 πυνθάνῃ f. — που add. f. — 9 Μαντίᾳ] C. I. A. Append. 38 cf. Wuensch, Berl. Phil. Woch. 1907 p. 578. — 10 τὸ γρ. del. Markl. — 12 Μελανίππου B. Cf. ep. 7; 12, 17. — 13 ὦ ταὶ f (Brunck): ὦ τε am, αἵ τε B. V. fr. 76 Schroed. — λιπαρὰ m. — ἀοίδιμοι] δίδυμοι fa², δίδυμα m, διδύμα a¹. — 14 ἀθῆναι a¹, ἀθήνα m. — 14 sq. τοῦτο τὸ ἔπος a (del. τοῦτο W.). — 15 λέγοντος del. Caselius. — Θηβαῖοι ⟨α δραχμαῖς⟩ Eustath. Βιογρ. West. p. 93, 90. — 16 τὸ ἔπος del. W. — ὑμέτεροι f. — 17 καὶ om. V Barb¹. — 18 αὕτη Bk.: αὐτή. — 19 ⟨ἐν⟩ ἐνδ. Hemsterh. — καὶ λύρᾳ] ποδήρει ci. Blass.

4 *ἀνειλιγμένον βιβλίον. οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ᾄδει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβῦτιν, ἧς τὸ μητρῷον γένος αὐτοῦ ἅπτεται. καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν* 5 *ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νυνὶ δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι αὐτὰ [τὴν λύραν] λέξομεν.* 10
5 *δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον Κλεοκράτει. λέγεται γὰρ γυνή ποτε πρεσβῦτις Ὀλυμπίασι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους, ἐπιστάντων* 15 *δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι „τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὗτος ὁ θεός, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι καὶ υἱὸν*
6 *ἐπ᾽ Ὀλύμπια ἄγοι;“ ταύτης οὖν τῆς πρεσβύτιδος καὶ* 20 *τούτου τοῦ γένους ἀπορρώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης, ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν οὐ βούλομαι λέγειν, μὴ οὐ μηνῦσαί σοι, ὅπερ ἠξίωσας, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βούλεσθαι μόνον,*

1 sq. *δαμάτητον* fmV, om. a[1], add. a[2]. — 4 *διαγορίους* f (ut 9). — 5 *αὐτοῦ γένος* amB. — 6 *ὑπερφρονοῦντα*? Blass. — 8 sq. *μόνον τὰ*] *μὲν ὄντα* f, *μᾶλλον τὰ* a[1]. — 9 *ἔπ. Πινδ.*] *ἐπὶ πινδάρῳ* f. — 10 *αὐτὰ*] *ταῦτα* a[1]m Barb., *ταύτην* a[2]V. — *τὴν λύραν* del. Drerup. — 11 *ἀνάγκην* f. — 12 *προσήκοι* f, *προσῆκεν* Blass. — 13 *ποτε γυνὴ* V. — 15 *θεᾶσθαι* am. — 17 sq. *γυναικὶ τοῦτο* am. — 18 *οὕτως* amB, del. Blass. — 19 *ἔχει* V Barb.[1] — 22 *παντὸς μᾶλλον* Herch. — 23 *μὲν οὖν οὐ* a[1]mV. — *μὴ*] *μὴ οὖν* V. — 24 *ὅστις … Κλεοκρ.* del. W. — *βεβουλῆσθαι* ci. R.

ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτόν, ὥσπερ καὶ Θρασύμαχος τὸν ξένον, συντετάχθαι καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι δοκῶ. τοσοῦτον μέντοι εἴποιμ' ἄν, ὅτι ἡ πρεσβῦτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον 5 *ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτη, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ὀλυμπιονίκαις ἐσεμνύνετο.*

5.

Ὁ μὲν Οὐλιάδης, ᾧ μάλιστ' ἐπεποίθεις, οὔτε ὅτε ἀφίγμεθα εἰς Ῥόδον παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον 10 *ἦν, οὔτ' ἐπανελθὼν εἰς Ῥόδον περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προστάξαι, λέγειν, εἴ τινων χρῄζομεν. ὁ δὲ Κλεοκράτης, οὐδὲ μὰ τοὺς θεοὺς ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, ὅσῃ κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ* 2 15 *γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι καὶ χωρίον ἐν Καμίρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἄφθονα, οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Τεύθραντι καὶ Πλειστίᾳ, τὰ μὲν ἄλλα καὶ εἰ φαυλότερα τῶν Ἀθήνησιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ'* 20 *οἵων παρόντων οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖθεν δεηθείημεν, οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ' ὑμῖν, καὶ ἐκ*

1 *ἐγκωμιακέναι* a¹mV. — 2 *τῶν ξένων* A. — ⟨*δὲ*⟩ *καὶ* Blass. — *ἀποτείνειν* A. — 3 *αἱστιᾶσθαι* f; *εἱστιᾶσθαι* ci. R. — 4 *τοῦτον* om. m. — 5 *τὸν* om. A. — 7 aptiorem locum esse epistulae V. ante IV. monet Taylorus. — *ἐπιστολὴ* inscr. a¹, *λ——*$\overset{ε}{γ'}$ *ἢ νικ*$\overset{λ}{ο}$ add. 2. — 8 *μὲν*] *μὲν οὖν* m. — *Οὐλιάδης* v. Wilamowitz: *ἰουλιάδης*. — 15 *δημ. δοθῆναι μοι παρ.* a. — 16 *καμείρω* fB, *καμ*$\overset{ι}{ή}$*ρω* a¹. — 17 *ἄφθονον* aB. — 18 *Πλειστίᾳ* R.: *ὀπλιστία* fm, *ὀπλ.* aV, *ἀπλιστία* Barb. — *καὶ εἰς* fm pr., ς er., *εἰ καὶ* ς. — 19 *ἀλλ'* ⟨*οὖν*⟩ ci. R. — 20 *ἐκεῖθεν* fa²: *ἐκεῖ* a¹mB. — 21 *ὑμῖν* V¹: *ἡμῖν* cett.

στροβίλου ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα
3 ἐν τύποις τραγήματα, ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτά θ' ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις οὐκ ὅπως ἐμαυτόν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διαρκεῖν ἂν ἐδυνάμην· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τού- 5
τοις, ἃ γράφειν αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλοῦν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερασπάζεσθαι μικρολογίας τινὸς εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας, φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ
4 ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα 10
καλλίω, συῶν τε ἀγρίων καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύσματα. ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν σύνεστιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὑτοῦ σοφίας, ἣ σοφωτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς ἐστιν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται, σοφίᾳ καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄφρονες 15
5 πείρᾳ διδασκόμενος· οὐ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, οὐδεμιᾶς πόλεως ἄλλης οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας. καὶ ὁτὲ μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα, καὶ 20
ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυττώσης ἀπηλλάχθαι ποτὲ τῆς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς δοκῶ, καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ, τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς, ἣν

1 ἀλεύρου m. — 2 ταῦτά θ' Bk.: ταῦτα δ' (τ. δὴ Herch.). — 3 sq. μεδίμνοις del. Wolf. — 4 κωθωκίδας f. — 5 διάγειν ci. Wolf. — 6 ἃ m² in mg.: om. O. — 7 δόξω om. Barb. — ⟨αὐτὰ⟩ τὰ Blass — 8 ὑπερασπίζεσθαι fa Barb. — μικρολογίας τινὸς Drerup: μικρολογίας ἔδοξεν· το μέν τινος f, μικρ. τὸ μέν τινος am, (om. τὸ) B. — 14 ⟨φυλάττεσθαι⟩ ἐδιδ.? Blass. — πρὶν om. Barb. — 20 ὁτὲ Blass: οὗτος f, οὕτως cett. — ὑπεραγαπᾷ f. — τὰ] τε f. — καὶ] ὥσθ' Wolf. — 21 cf. Plat. resp. 329 cd. — 22 ποτε . . . 23 δοκῶ R.: ποιεῖ . . . ῷ.

φεύγω, φαίνομαι· ὅταν δ' αὖ πάλιν ὑπέλθῃ με λογι- 6
σμός τε καὶ μνήμη τῶν αὐτόθι, οὐχ ἑταίρων μόνον,
ἀλλὰ καὶ συγγενῶν καὶ ἐκκλησίας καὶ Κολλυτοῦ, ἐν ᾧ
πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τοῦ Ἁλῆσι χω-
ρίου καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετὰ σοῦ καὶ Φιλίνου διατριβῶν
γενομένων, μεταρρεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι τῶν
σπλάγχνων πάλιν, καί μοι δήποτε καὶ λοιδορίαι, αἷς
ἐλοιδορούμην ὑπὸ Δημοσθένους, ἥδισται δοκοῦσι, καὶ
σκώμματα, ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἔξω Κτησιφῶντος ἐγέλασε
πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν ἤδη δακρύων, σὺ δ' 7
εὐτυχοίης, καὶ μὴ μόνον πολιτείαν ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ
Λεπτίνην φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως,
καὶ ὅτι τἆλλα τοιοῦτός ἐστιν, ὅτου περιεῖναι μὲν μη-
δενὸς λαμπρότερον, ἡττᾶσθαι δὲ ἀδοξότατον. καὶ μά-
λιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ' αὐτοῦ διατριβάς·
εἰ δ' αὖ συνέλθοις ἐκ τύχης καὶ καθ' ἡμῶν λέγοι τι,
πειρῶ σιωπᾶν, ἂν ἰσχύῃς, καὶ γελᾶν. ἀλλ' ὁ μὲν δί- 8
δωσιν ἀποχρῶσαν δίκην τῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέ-
λωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος· σὺ δέ, εἰ μὴ
πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποτε,
καὶ παρασχὼν σαυτὸν ἰδεῖν ἡμῖν ἐπανίοις πάλιν.

1 φεύγων am². — με Herch.: μοι. — 2 μνήμη Bk.: γνώμη. — μόνων f. — 3 Κολλυτοῦ am: κολλύτου f, κολυττοῦ B. — 4 τεσσαρ. O, corr. Ald. — Ἁλῆσι Meurs., ex Menandri Ἑαυτὸν τιμωρ. ut vid., Reitzenstein I. L. Rost. 1890/1 p. 8 (ἀλῆσι fa¹, ἀλήσει m, ἄλσει B, ἀλωπεκῆσι a²). — 4 sq. χωρίου] πεδίου a¹. — 5 φιλίων a¹, φιλίου a²m¹. — 7 αἱ λοιδορίαι L³, Drerup. — λοιδορίαι, αἷς] λοιδορίαις m¹, λοιδορίαι ἃς m². — 10 ἤδη f: ἡμῖν cett. — 13 sq. μηδενὸς R.: μηδένα (μηδὲν m², ci. Saupp.). — 16 συνέλθοις Bk.: -θῃς. — λέγοι τι] λέγοιτο f. — 18 τῷ R.: τὸ. — 20 θάλασσαν m. — 21 σαυτὸν fa²: αὐτὸν a¹, σεαυτὸν mB.

6.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

Ἀρίστων οὗτος, ὁ κομίζων σοι τὴν ἐπιστολήν, ὁ πρῶτός ἐστιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεστοῦ γέροντος, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαρμόλα. σκόπει οὖν, ὅπως αὐτὸν ὑποδέξῃ φιλοφρόνως (ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν δίαιταν καὶ πρέπων ἡμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι) καὶ τὰ ἄλλα συμπράξεις, ὡς μάθῃ, ὅτι οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων ὑπέλαβεν, ἀλλ' ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου μνήμη καὶ λόγος.

7.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

Ἐπυθόμην τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν, Μελανώπῳ δὲ οὐκ ἐπανελθὼν μόνον πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλ' ἀτυχῶν ἔτι καὶ τῆς πατρίδος ἐστερημένος ὅμως ἀρκέσαι 2 *πειράσομαι. ἐγὼ γάρ, ὦ Μελάνωπε, κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ, φημὶ μέντοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα στεφανοῦσθαι παρ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν*

2 tit. om. O. — 3 *κομίσας* H. — 6 *χαρίμον* H. — 7 *ὑποδέξῃ αὐτὸν* H. — *δὲ*] *δὴ* amV. — 8 *πρεπόντως* Markl. — *ἡμῖν ὦ* (ϑ suprascr.) f; *ἡμῖν ὦ* amB, *ἡμῖν* H (*ὑμῖν* v. Wilam.; *ὦ ϑεοὶ* est ep. XII, 3). — 9 *ἔρημοι* H. — 10 *ὑπέλαβεν*: *ἐσμέν* H., del. Blass; *ὑπεδέξατο* q. — *ἔστιν ἔτι* am. — 10 sq. *λόγος καὶ μνήμη* amB. — 13 tit. om. O. — 14 *τῷ Μελαν.* a¹mV. — 15 sq. *Μελάνωπον* Hm². — 16 *πρὸς ὑμᾶς* om. B. — 17 sq. *ἀλλ' ἀτυχῶν* Ha²: *ἀλλὰ τυχὸν.* — 18 *τῆς* om. O. — 19 *τῷ γὰρ Μελανώπῳ* H. — 20 *τοίνυν* suprascr. *μέντοι* f¹. — 21 *τοῖς ν. ταῦτα* H. — *καὶ . . . 22 στεφαν.* om. H. — 22 *ἀγων.*] *τοὺς νόμους* add. H.

οὖν τὸ δεδυστυχηκέναι πολιτευομένῳ κοινόν ἐστι πρὸς
Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν
λαμπροτάτων ποτὲ ἐν τῇ πόλει γενομένων· σοὶ δὲ τὸ 3
μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος ἤδη σοῦ
5 προεστάναι τὴν μητέρα, τρὶς δὲ ἐμπεσεῖν εἰς τὸ δεσμω-
τήριον τὸν πατέρα σου, σὲ δὲ πραθέντα τρισχιλίων
δραχμῶν τὴν ἀκμὴν ἡταιρηκέναι, τοῖς περὶ Τί-
μαρχον νέοις κοινὰ ταῦτ' εἶναι, οὐ τοῖς περὶ Θεμι-
στοκλέα ἢ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ 4
10 Μελανώπῳ μὲν αὖθις, ἐὰν ὑμῖν δόξῃ, διαλέξομαι
παρών· ὑμῖν δὲ τῆς μὲν εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοι παρέ-
χεσθε, θορυβοῦντες ἀεὶ καὶ μὴ θέλοντες ἀκροᾶσθαι
τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω, δικαιότερον
μέντοι καὶ ἄμεινον ἦν ἐμὲ αὐτὸν ἐᾶσαι πρὸς τοὺς
15 λοιδοροῦντας λέγειν, ψηφισαμένους ἃ πολλάκις πολλοῖς
ἤδη ἐψηφίσασθε τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς. εἰ 5
δὲ μή, τό γε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ
μᾶλλον τῶν λοιδορουμένων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δο-
κοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημιῶν οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τὴν
20 ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

2 Θεμιστοκλῆν a. — πολλοὺς ἄλλους H. — 3 ἡγουμένων f, γινομένων m. — 4 μὲν μέχρι a, μέχρι μὲν m[1], μὲν μέχρι μὲν s. v. corr. 2. — 5 sq. τὸν π. σου εἰς τὸ δ. O (hiat.). — 6 πραχθέντα am. — δισχιλίων H. — 7 τὴν ἀκμὴν om. H, R. — συνηταιρηκέναι H (καθηταιρ. Saupp.). — πρὸς τοὺς ... 8 νέους Blass. — 8 κοινὰ] οὐ κοινὰ H. — οὐ om. H. — τοῖς περὶ] πρὸς H, τοὺς περὶ Blass. — 9 ἢ] καὶ H. — 10 αὖθις om. H. — ἂν H. — ὑμῖν] ποτὲ add. H. — δοκῇ O. — 11 ὑμῖν Hm[2]: νυνί. — μὲν om. O. — 11 sq. παρέχεσθε H (ci. Wolf): παρέσχεσθε. — 12 ἀεὶ H: δή. — ἀκροάσασθαι O. — 14 ἦν om. O. — ἐμαυτὸν H am V. — 15 ψηφισ.... 16 ἤδη om. H. — 16 ψηφίσασθαι HV. — τὰ om. O. — 18 λοιδορούντων H. — 19 βλασφημούντων H.

8.

Σὺ μὲν οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νόσους καὶ δίκας καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βούλεσθαι ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ· Νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ Ἀνδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίνῳ (πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι) διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχ' ἂν εἴη σοι ἔτι ἀπολογία καὶ λυθείη ὁ πόλεμος· εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπιστελεῖς διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

9.

Περαιωθεὶς ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐχ ὑπ' ἀργίας, ἀλλὰ μηκυνεῖν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἆσθμα νόσος, ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε καὶ ῥᾴων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν Ἄμον ἐπεῖδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία (καὶ γὰρ ἐλαιῶν φυτὰ ἦν πολλὰ καὶ ἄμπελοι συχναὶ καὶ σπόριμα πλείονα καὶ νομαὶ καλαί), ἐπαύλιον δὲ οὐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο ⟨δ'⟩ ἡμᾶς ὁ Μυωνίδης φιλανθρώπως σφόδρα. τὰ μέντοι χωρία δυοῖν ταλάντων ἐπριάμην, καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ⟨ἂν⟩ μηχανῴμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τοὺς

8 ἔγνωκας a. — 9 ἐπιστέλλεις A. — πρὸς ἡμᾶς (2. 4. 7) add. f. — 12 ἡσύχασα am. — 13 μηκυνεῖν R.: μηκύνειν. — 15 Ἄμον v. Wilam.: ἄμμον (ἅμμον f). — 16 sq. τὰ χωρία del. Blass. — 17 ἦν πολλὰ φυτὰ amB. — 18 πλείονα] πίονα R., πλεῖστα Herch. — 19 δ' add. Wolf. — 20 Μυωνίδης v. Wilam.: μυρωνίδης. — 21 ταλάντοιν B. Cf. XII, 11. — 22 ἂν add. Wolf. — μηχανῴμην Wolf: ἐμηχανώμην. — 23 ὅλως R.

θεοὺς οὐχ ἡδέως στερόμενος τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧττον ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν. ἔρρωσο.

10.

5 *Ὁ δὴ Κίμων οἷα κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ αἰγιαλὸν ἡμᾶς δέδρακεν, οὐκ ἔθους, οὐ νόμου φειδόμενος οὐδενός. κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ θαλάττης. καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἄφθονον ἔχειν, σιωπήσω· δέδοικα γάρ, μὴ*
10 *ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω. τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα καὶ τὴν ἀκρασίαν, ʻοὐδʼ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαιʼ, δυναίμην ⟨ἂν⟩ ἀρκέσαι λέγων. δια-* 2 *τριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ καὶ μὴ πληρουμένων τῆς θέας τῶν τάφων (ἦν δέ μοι γνώμη*
15 *μένειν, ἕως ἅπαντα ἐπεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔπη πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις, ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ γιγνόμενα), ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται τοὺς γάμους οἱ Ἰλιεῖς τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει ποιεῖν ἡ ὥρα. ἐγέ-* 3 *νοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμούμεναι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ*

1 *στερούμενος* V. — 2 *ἧττον* Drerup: *ἧσσον*. — 3 *οἰκεῖν* B: *οἱ* am (litt. expunctae), id. ut vid. eras. in f. *ὑπολαμβάνειν οἰκῶν* v. Wilam. — 5 *αἰσχίνου ῥήτορος ἐπιστολαὶ* eras. in V. Cf. Radermacher, Lit. Zentralbl. 1904, 1432. — 6 *οὐκ ἔθους* Dobr.: *οὐ κύδους* fa^{1}m, *οὐ κήδους* a^{2}B. — 6 sq. *οὐδενός*] add. *ἔστιν ὅτε* V, *ὅτε* Barb. — 9 *ἄφθονον ἔχειν τὴν ὕλην* a, *ὕλην ἔχ. ἄφθ.* mB. — 12 *μὲν* cum a^1 del. Tur. (Hom. B, 489); add. a^2 *δέκα δὲ στόματʼ εἶεν*. — *ἂν* add. Bremi (post 11 *οὐδʼ* q Herch.). — 14 *τῶν τάφων* del. Markl. — *γνώμην* m. — 15 *μένει* V. — *διεξέλθω* amB. — *τῇ* om. a. — *ἔπη* secl. W. — 16 *αὐτὰ ἕκαστα* Herch. — *γι(γ)νόμενος* fB, *γεγενημένας*, *γεγραμμένα* Markl., del. W. — 17 *ἐγγυῶνται* Herch. — *Ἰλιεῖς* Herch.: *πλεῖστοι*; num *πολῖται*? — 18 *ὅσω* V. — *ἡ ὥρα ποιεῖν* amB (*ἡ ὥ.* ⟨*τοῦτο*⟩ *π.* Herch.).

Τρῳάδι γῇ τὰς γαμουμένας παρθένους ἐπὶ τὸν Σκά-
μανδρον ἔρχεσθαι, καὶ λουσαμένας ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἔπος
τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν, „λαβέ μου, Σκάμαν-
δρε, τὴν παρθενίαν“. ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόη
ὄνομα παρθένος μεγάλη, πατρὸς δὲ οὐ τῶν ἐπιφανῶν, 5
4 ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἧκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς ἅμα τοῖς τε
οἰκείοις τῶν γαμουμένων καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις πόρ-
ρωθεν τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων, ᾗ
θέμις αὐτὰ ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς
κἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ Σκαμάν- 10
δρου, καὶ στέφει ἑαυτὸν δόναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ
τὸ στρατήγημα τοῦτο καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν
5 Καλλιρρόην εὐτρεπής. λουομένης δὲ καὶ τὸ εἰωθὸς
ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγούσης, „λαβέ μου,
Σκάμανδρε, τὴν παρθενίαν“, ἐκθορὼν ἐκ τῶν θάμνων 15
ὁ Σκάμανδρος Κίμων „ἡδέως“ ἔφη „δέχομαι καὶ λαμ-
βάνω Καλλιρρόην Σκάμανδρος ὤν, καὶ πόλλ' ἀγαθὰ
ποιήσω σοι“. ταῦτα ἅμα λέγων καὶ ἁρπάσας τὴν
6 παῖδα ἀφανὴς γίγνεται. οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς
γίγνεται, ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν 20
ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι,
καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα
τὸν Κίμωνα ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ

4 καλλι.ρόη f (er. vid. ϑ), καλλιθρόη a^{1}m, καλλιρόη B. — 5 παρθένοις R. Bk. — ⟨καλὴ καὶ⟩ μεγ. Markl. Turr. — οὐ eras. V, οὐ τ. ἐπ. πατρός a. — 6 λουσαμένη B. — ἅμα τε τοῖς τε f^{1}m, ἅμα τε τοῖς B. — 7 τῶν om. V. — 8 τῶν παρθ.] τ. γαμουμένων a, del. W. — 9 αὐτοῖς B, αὐτοὶ a, αὐτὰς m Saupp., τοῖς Wolf. — ἔξω a^1 del. W. — 12 λόγος f. — 13 Καλλιρρόην R.: καλλιρόην faB, καλλιθρόην m. — εὐπρεπής a. — δὲ om. f. — 14 μετὰ] με V. — 17 καλλιρόην fa^{1}mB. — 18 σοι del. R. — 19 γίνεται mB ut v. 20. 303, 4 B. — καὶ del. Herch. — 23 συνιδόντα a^{1}m.

θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα εἰς τὴν τροφόν, „ὁρᾷς“ εἶπε, „τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα;“ καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίγνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, 7 καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ οἷα ἦν εἰκὸς ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δι' αὐτὸ ἔδεισεν, οὐδὲ ᾐσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθους ἐπεβάλλετο λέγειν μακρούς, τοὺς ἁπανταχόθι τροχῶν ἄξια εἰργασμένους καταριθμούμενος. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ ταὐτὸ τοῦτο περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγονέναι ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων, ἀφ' οὗ καὶ ἔτι σήμερον Ἄτταλον τὸν ἀθλητὴν ὁ πατήρ, ἔφη, αὐτοῦ οὐχ ἑαυτοῦ υἱόν, ἀλλὰ τοῦ Μαιάνδρου εἶναι πείθεται, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάνυ νομίζει σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εὖ ἔχειν· ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς καὶ ἀπειπάμενος ἐξίῃ, τὸν ποταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι λέγει, ὅτι νικήσας οὐ πατέρα ἀνηγόρευεν αὐτόν. οὐκ ἄρ' ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ περὶ Ἐπίδαμνον δ' ὁμοίως †πάλιν κατιὼν 9 δὲ ἔφη μουσικὸν ὑπ' εὐηθείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέους εἴη τὸ ἐκ μοιχοῦ γεγονὸς αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἅπαξ δὲ διελέχθην παιδὶ ὑπερώρῳ τε ἤδη, καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς

2 εἶπε] ἔφη amB. — τίτθη ἤθη a[1], induxit et τίτθη in mg. corr. 2, τιτθὴ, ἤθην m (fuitne τίτθη? [ηθη supra]). — τὸν] τῶν f[1]. — 4 ἔκπτυστον B. — γέγονε(ν) am. — 5 ὀργίζομαι Wolf. — 6 δι' αὐτὸν post ἀπολ. repetit V. — 7 δι' αὐτὸ (cf. 6) del. Herch. — 8 ἐπεβάλετο Barb. — 9 ἁπανταχόθεν f. — 9 sq. καταριθμώμενος Barb. — 10 ταὐτὸ om. amB. — 12 ἄταλλον fa. — 14 πείθεται εἶναι a. — 16 πολλὰς om. V. — ἐξίῃ Bk.: ἐξίοι. — 17 λέγειν O. — 18 ἀνηγόρευσεν V. — 19 πόλιν κατ' Ἰόνιον ἔφη R., πάλιν Καρίωνα ἔφη τὸν e coni Wolfii(?) ς. — 20 ὑπ'] ἐπ' V. — 20 sq. ἡρακλέος am. — 22 δὲ οὐ οὐκ V.

γραὸς ἰδών. καὶ ἄλλως δ' ἐδόκει μοι, ἔφη, ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικά τε καὶ φοβερὰ ῇ, παίζειν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις περὶ τὸν
10 Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία προσμένων, λίθινος ὑπ' ἀπιστίας ἐγεγόνειν· ὁ δὲ ἐῴκει καὶ τρίτην Ἀπόλλωνός μοι δοκῶ καὶ Διονύσου μοιχείαν ἐπάξειν, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, „τοῦτ' ἐκεῖνο“ ἔφην, „καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι“, καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην, ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θάλατταν, εἶτα εἰς τοὔμπροσθεν. εἶτα ἀξένῳ καὶ ὤστῃ ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλως ἢ φεύγων τὸ Κιμώνειον ἄγος ὑπομεῖναι πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν δεῖν σοι γράφειν, ὡς σχετλιάσοντι καὶ ἐμοῦ μᾶλλον, ᾤμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς οἶμαι γελάσειας.

11.

ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὰ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν, περὶ ὧν ἐβουλόμην, καὶ πρότερον ᾠόμην (οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε

1 ἄλλοις a²m. — δ' ἐδόκει R.: δὲ δοκεῖ. — 2 παίζειν Markl.: παθεῖν. μαθεῖν Blass. — 3 δεῖ m. — τι καὶ Wolf: καί τι (τι ci. Blass). — 4 ὅποι am. — 5 sq. ὑπασπιστίας a¹. — 6 τρίτην ⟨καὶ τετάρτην⟩ ci. Blass, ⟨τετάρτην⟩ Διον. ci. R. — 7 δοκῶ om. B. — Διονυσίου Barb. — 9 μελανιπίδην a¹mB. — 11 εἶτα εἰς τοὔμπροσθεν Blass: εἶτάμπροσθεν fm, om. a¹ in lac. εἶτα πρόσθεν a², εἰς τἄμπροσθεν B, εἰς τοὔμπρ. L⁴ς. Cf. ad p. 291, 8. quod sequitur v. 12 εἶτα om. Turr. — 12 ἀξένῳ καὶ ὤστῃ Saupp. ex coni. incerta (Fr.): ξενῶνα· ὤστῃ (cf. ἐξώστης p. 289, 8) a² (om. a¹), ξενῶνα ὡς τὸν fm, ὡς τὸν ξενῶνα B. — ᾧ Blass. — 13 ἄλλως Herch.: ἄλλος. — κιμώνιον f. — ὑπομεῖναι Ald.: ὑπομείνοι. — 14 παθόντα A. — 14 sq. σχετλιάσοντι om. V. — 18 Tit. om. O. — ΔΗΜΩΙ ΤΩΙ Blass: Δ. ΤΩΝ. — 20 ἀφῃρεῖσθαί m¹, ἀφαιρεῖσθαι corr. 2.

τοῦτο τῶν ἀτυχησάντων παρ᾽ ὑμῖν ὑπελάμβανον)· συμβουλεύειν δὲ καὶ πολυπραγμονεῖν οὐ μικρᾶς ἔμοιγε ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τοῦ πολιτεύεσθαι, πλὴν εἴ τι δέοι καλούντων 5 ὑμῶν· ἄλλως δὲ μηδ᾽ ἰδίᾳ τισὶ τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ (2) ὅτι πόλει, συμβουλεύειν προσήκειν ᾤμην. ὑμῖν δὲ ἑώρων ἄλλους καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά· κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν ὥσπερ ἐγώ, περιέστηκε 10 δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων, ἀκούω δὲ τοὺς μὲν αὐτοῦ παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι᾽ ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ἕτοιμος ἤδη τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεστίν μοι, δι᾽ ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μακεδόνων (3) 15 φρονεῖν ἐροῦσί με, καὶ παραπρεσβείας πάλιν γράψονταί τινες ἀπόντα με [δίκην] ἢ προδοσίας τῆς Ἑλλάδος, ἕτοιμος ἤδη καὶ Ῥόδου καὶ γῆς ἁπάσης Ἑλληνίδος πρόσω φεύγειν, ἐὰν βούλωνται, καὶ πρὸς τὸς ἐν Πέρσαις ἄπειμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καίτοι τὰ Περσῶν 20 με καὶ Μήδων οὐδεὶς ἔφη ποτὲ φρονεῖν, καὶ πάντων ἥκιστα Δημοσθένης. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐκεῖ παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει δόξω συμφέρειν, οὐ χαριζόμενος ὑμῖν

1 τῶν ἀτυχ. Blass: ἀτυχησάντων τῶν A, ἀτυχήσαντα τῶν B, ἀτυχήσαντα ci. Saupp. — 3 ἀκρισίας Markl. — ἔργον ἐφ. a, del. ἔργον W. — 4 πλὴν ... 8 ὀλίγους om. V. — εἴ τι] ἔτι Barb. — δέ .. f^1, δέει 2. — 5 δὲ] τε Markl. — μηδ᾽ ἰδίᾳ τισὶ Blass: μὴ δὲ ῥάδια τισὶν fa^2, μηδὲν ἃ διά τισιν a^1, μὴ ῥάδιά τισιν(ν) m Barb. — τῶν om. am. — 6 ἃ προσήκει R. — δὲ] τε ς. — 9 ἐγὼ] ἀγὼν m. — 10 τῶν πολιτῶν πολιτευομένων Barb. — 13 μόνως Wolf: μόνον. — 15 πάλιν om. B. — 15 sq. γράψονται Herch.: γράφονται fB, γράφουσι am. — 16 δίκην del. R. — προδοσίας Turr.: προδοσίαν. — 19 μήδων a^1. — με fm: τε a, μὲν B, γε R. — 20 μέ ποτε ς. — 21 ἐκεῖσε O, ἐκεῖθεν qR. (ἐκεῖ γε?). post γράφ. repetunt ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐκεῖσε fB. — 22 sq. χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν B.

μετὰ τοῦ δοκεῖν <ἐπιπλήττειν>, ὥσπερ ἄλλοι τινές,
4 ἀλλ' ἐλευθέρως νουθετῶν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρή, ὅτι
τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζε-
σθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς
ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ προσχήματι [τῆς] παρρησίας 5
ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι (καὶ γὰρ αὕτη τίς
ἐστιν τοῦ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ
κακουργοτέρα προαίρεσις)· ἣν βαδίζοντές τινες Ἀθή-
νησι καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν (οὕτω γάρ με
χρὴ λέγειν), καὶ νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τεθνεῶτος, 10
αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν ὡς οὐκ ἐθελόντων
ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγε-
5 μονίαν ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ μετὰ τοῦ δοκεῖν
ἀργοὶ γεγονέναι δύνασθαι τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν νομί-
ζεσθαι θέλετε μᾶλλον, ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς 15
προθυμίας ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ
τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου προτρέπειν τινὰς ὑμᾶς
καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων· ἐγὼ δ' ἐβουλόμην
ἂν ταὐτὰ συμβουλεύειν ὑμῖν μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέ-
6 ρειν. οὐ γὰρ ἠγνόουν μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους 20
θεούς, ὅτι λαμπρόν ἐστιν τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις
πολεμεῖν, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐλευθεροῦν, καὶ ταῦτά γε
καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ

1 μετὰ a²: με fma¹. μ. τ. δοκ. om. B. — add. ἐπιπλήττειν Blass. — 2 νουθετεῖν fB. — 5 προσχήματι corr. L¹ Markl.: πρόσχημα. — τῆς del. R. — 8 πολὺ ς: ἡ πολὺ O, καὶ π. Markl. — 9 π$\overset{\varepsilon}{\alpha}$ριόντος a¹. — με om. a. — 10 τεθνεῶτος f corr. B: τὰ τεθν. f¹, τὰ τεθν. παθόντος am. — 13 ὑμεῖς ς: ἐμοὶ O. — δὲ] μὲν V. — 18 ἅπτεσθαι] ἅπαξ V. — ἐβουλόμην Blass: βουλοίμην. Cf. ἠγνόουν v. 20. — 19 ταὐτὰ R.: ταῦτα. — ταῦτα post τοῦ del. Herch. — 20 μὰ] μετὰ a. — 21 ἀεὶ post βαρβάροις add. ς. — 23 καὶ om. Barb.¹ — ὑμῶν f. Cf. p. 307, 14. — ἀλλ' εἰς] λ' εἰς in lac. 5 litt. add. a². — μὲν τοῦ f, τὸ μὲν τὸ m.

βούλεσθαι τὰ κράτιστα τὴν γνώμην οὖσαν ἱκανήν, εἰς
δὲ τὸ δύνασθαι καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους.
προσήκειν οὖν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι 7
Ἀθηναίοις μὲν ἐπιστέλλομεν, Ἀθηναίοις δὲ οὐκ ἐν οἷς
5 *Θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ' οἳ τὰς μὲν γνώμας καὶ*
τὰς †*νήσας ἐκείνων εἰσί, τὰς μέντοι πρὸς τοὺς πολέμους*
ἀφορμὰς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν
τριακοσίας τριήρεις οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες
ἡμῖν, δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίου καὶ χρυσίου
10 *ἀπέφθου δισχίλια, δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ τοσοῦτο*
πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι
συμβουλευέτωσαν· αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν, 8
δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν. μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν
μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν
15 *χώραν, ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ⟨ἠγωνίζον-*
το⟩ οἱ θεοί· ἐπεὶ πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν
μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τὴν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης πρὸς
Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιρροθίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη.
ἀλλ' εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅστις ἄλλος Μακεδόνων 9
20 *βασιλεύς, ἱκανοί ἐσμεν ἀγωνίσασθαι, τοῦτο χρὴ σκο-*

1 *βούλεσθαι* a^1, *βουλεύεσθαι* a^2. — 1 sq. *εἰς δὲ*] *ς δὲ* in lac. 4 litt. add. a^2. — 2 ⟨*καὶ πολλῆς δυνάμεως*⟩ *καὶ* W. — *γενομένους* ut vid. m^1, corr. 2. — 3 *οὖν*] *οὖν καὶ* f^1 (*καὶ* eras.) m, *οὖν* add. a^2 in lac. 4 litt. — *ἐπελάμβανον* m^1, corr. 1. — 4 *ἐπιστέλ* in lac. 5 litt. add. a^2. *ε* (lac.) *λομεν* m. — 6 *καὶ τὰς νήσας* add. fa^2, *καὶ τὰς νοήσεις* a^1, *καὶ τὰς νόσους* m, om. B. *διανοίας*? — ⟨*οὐ χείρους*⟩ *εἰσὶ* pL^4, *ἴσας* pro *εἰσί* Saupp. Possis *οὐχ ἥττους*. — *μέντοι* fm: *μέντοι γε* a, *δὲ* B. — *πρὸς* om. m. — 7 *ἐπεὶ δότ.*] *ἐπιδότ.* A. — *μὲν*] add. in lac. a^2, *δὲ* m. — *ἡμῖν*] *ὑμῖν* B, *ὑμῶν* A, del. Herch. — 8 *τῆς*] *τὰς* a^1. — 9 *ἡμῖν*] *ὑμῖν* fa^2B, om. a^1 (lac.) m. — 10 *ἐφθοῦ* m, *ἀπέ* in lac. a^2. — *δὲ* om. m. — *ἥβῃ* Markl.: *ἥβῃ νέων*. — *τοσοῦτον* V. — 14 *ὑμῶν* a. — 15 *ἐγένοντο*] *ἐκρίνοντο* Blass. — *ἠγωνίζοντο* Wendland: *εἰσεγένοντο* (del. a^2) *ἐν αὐτῇ* (*ἑαυτῇ* V) (*ἐμάχοντο ὑπὲρ* Drerup). — 16 *πύθεσθαι* a, *πείθεσθαι* Barb. — 17 *τὴν Ἀθ.* Blass: *τῶν Ἀθ.* — 18 *ἀλλιροθίου* a, *ἀλλιρρ.* m, *ἀλιρυθ.* B. — 19 *ἄλλων* am.

πεῖν· κἂν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες <τὰ>
ὅπλα εὐθέως ἐλευθερῶμεν τοὺς Ἕλληνας. εἰ δὲ τού-
του μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακευόμενοι δὲ ἡσθησόμεθα,
πῶς οὐ μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν
συμφορῶν, ὃ μόνον οὐδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς 5
10 πράττουσιν, ἀτυχήσομεν; ἔστιν δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀν-
δρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον, ἀεὶ πρὸς τὰς παρούσας ἀφορ-
μὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ τὴν μὲν
τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχειρεῖ τις, ἐκ τῆς πρό-
σθεν ἰσχύος ἔχειν, τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἐσχηκέναι 10
μεγάλην, ὅμοιά γε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ὀλυμ-
πίασι νικήσας πολλάκις ὕστερον γέρων ὢν ἀπογρά-
φοιτο ἔτι καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιπάλους, ἀναμιμνη-
σκόμενος ἧς ἔσχηκεν, οὐχὶ τῆς παρούσης, δυνά-
11 μεως. ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτοὺς πυνθάνομαι 15
λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὸν
ὅσον εἰς ἃ βούλονται πρᾶξαι συλλαβεῖν δυνάμενα,
φάσκ<οντας δ>εῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν, ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπι-
σταμένους, ὅτι τοῦτο μὲν πάσῃ πόλει, καὶ πολεμεῖν καὶ
12 εἰρήνην ἄγειν βουλομένῃ, κράτιστόν ἐστιν. δεῖ δὲ οὐ 20
τοῦτο σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον ὑμῖν πολεμοῦσιν ὑπὲρ
τῶν Ἑλλήνων· ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι καὶ μὴ
παντὸς εἵνεκα· ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμο-

1 κἂν μὲν qR. — τὰ add. Wolf. — 2 ἐλευθεροῦμεν B. — 4 τοῦ] τὸ m. — δωκεῖν f. — ἀεὶ f (ci. R.): δεῖν B, δὲ m, om. a. — 9 sq. τὴν τόλμαν μὲν m¹, corr. 2. — 10 ἐπιχειρεῖ τις Blass: ἐπιχορηγεῖ τοῖς A, ἐπιχορηγεῖ B, ἐπιχειρεῖτε Bk. (-ρῆτε R.). — 11 ὁμοιόν ς. — 12 πολλ. νικήσας amB. — 13 ἀντιπάλους Barb.: ἀντιγράφους. — 13 sq. ἀναμιμνησκομένους am. — 14 οὐ τῆς amB. — 15 ἔλεγεν αὐτοῖς ὡς am, λέγειν αὐτοῖς V. — θαυμαστὸν R.: θαυμαστὰ. — 17 πρᾶξαι Blass (sec. Toup.): τῇ πράξει. — φάσκ<οντας δ>εῖν Markl.: φάσκειν (φάσκουσι γὰρ δεῖν qR., <ἀκούω γάρ τινας δεῖν> φάσκειν Blass). — 20 ἄγειν om. a¹m V. — ἐστιν ὑμῖν AV. — 21 ὑμῖν et ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων om. ς.

νοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐταρκης ἐστὶν ἡ δύναμις. ἕως δ' ἂν μήτε στρατιάς, ⟨ἃς⟩ πολεμοῦντες ἕξομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἔγγυον διδῶσι τοῦ πολέμου, μηδὲν ⟨Δημοσθένους⟩ διαφέρειν αὐτοὺς αὐτίκα νομίζετε. ἀλλ' ἐκεῖνον μέν, 13 *ὥσπερ ἦν ἄξιος παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὤν, κατελύσατε εἰκότως· τούτοις δὲ ἀποχρησάτω μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ἡμῖν τι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τούτων φθονοῦσι, πράττειν δ' ἀεὶ βουλομένοις, ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, μηλόβοτον ἡμῶν γενέσθαι τὴν χώραν καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. οὐ γάρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο οὐδέν, ὅπως μὴ χεῖρον ἕξει, φροντιστέον.*

12.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

Ἐγὼ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί' οὐ τριταγωνιστεῖν μαθών, ὡς Δημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ τραφεὶς ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ λόγων οἵους λέγειν

1 *ὡς ⟨δεῖν⟩* R. — 2 *δ'* om. a[1]. — *στρατιάς* a[2] (ci. Blass): *συστρατιάς* f[1]a[1]mB, *συστρατείας* f[2]. — *ἃς* add. Blass. — *ἕξωμεν* f[1], *ἔχωμεν* Markl. — 3 *σωροὺς δεικνύουσιν* am. — 4 *διδόασι* a[1]m. — *Δημοσθ.* add. Blass, coll. *ἐκεῖνον*. — 5 *νομίζωμεν* amB. — *ἐκείνω* A. — 7 *τούτω* A. — *ἀποχρησάτω* Bk.: *ἀπεχρήσατο* fa et cum lac. 6—7 litt. m, *ἀπόχρη τὸ* Barb., *ἀπέχρη τὸ* V. — 8 *μελετῶσαν* f. — *μηδὲν* Barb. — 9 *τι τῶν*] *τοῖς* f. — 10 *δ' ἀεὶ* Blass: *δεῖ* f, *δὴ* am, *ἃ δεῖ* B. Cf. p. 299, 12. — 13 *τοῦτο*] *τοῦ* f. — *οὐδέν* Blass: *μηδέν*. — 14 *ἕξει*] *ει* in ras. 1. litt. corr. f[2] — 16 tit. om. O, add. m rec. in mg. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ (ΤΩΙ Blass) ΑΘΗΝΑΙΩΝ ς. — 18 *τριταγωνιστὴν* Barb. — 19 *ἔλεγεν*] cf. Dem. XVIII, 129. — *καὶ τραφεὶς* Bk.: *καὶ γράφειν* am B, *καλλιγραφεῖν* f. — 20 *λόγων* Wolf: *λόγους*.

2 ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε. καὶ τούτους οὐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας, οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος εὑρεθήσομαι λαβὼν ἀργύριον, οὐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος, ἀλλ' οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ παρασχών, οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν κατα- 5
3 στήσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα μὴ λαβών, ἀλλ' ὡς ἦν προσῆκον, δίκην κατὰ τοὺς νόμους λαβών. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτοῦ παθών, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους, 10 παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην ὦ θεοὶ γραφήν.
4 καὶ οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένους δεινότης κρείττων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους, πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων 15 οὖσι, δι' ἃ νῦν ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν δεῖγμα τοῦτο τοῦ καλῶς πολιτεύεσθαι νομίζεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημο-
5 σθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν καὶ τελέως καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἴομαι γεγονέναι. τίς 20 γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι [οὕτω] καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα, ὁποῖοί τινες ἐγένοντο τοὺς τρόπους, διαδείκνυνται;

2 δίκην om. Barb. — 5 οὐδὲ εἰς δίκην iter. a, priore l. ind. 2. — 5 sq. κατεστήσας m¹. — 7 πολλὰ κτλ.] v. Dem. XXI, 3. — πά....νυ f. — 10 ὑπὸ] ὑπὲρ V ut v. 15. — 13 sq. κρείττων m: κρείσσων. — 14 ἐφάνη ... v. 18 ἑάλων om. V, add. post γεγονέναι v. 20. — ἐφάνη m²mg.: ἔφην. — 15 τούτων om. m, οὕτως a¹. — 16 μικρὸν R., Turr.: μικρὸν ὑμᾶς O, μ. εἰς ὑμᾶς m². — 17 τοῦ] τὸ V. — τοῦ ⟨καὶ ὑμᾶς⟩ Blass post R. — ⟨ἐμὲ⟩ πεπολιτεῦσθαι R. — νομίζειν B. — 18 ἑάλω V. — 19 τελέως Bk.: τέλεον ὡς fam², τελευταῖον ὡς m¹, τέλεον B. — 21 οὕτω(ς) (hiat.) del. Turr. — τῆς πατρίδος a; cf. p. 311, 9. — ὅτε f. — 22 καὶ om. m. — 23 ὁποῖοί τινες Bk.: τινες ὁποῖοι.

καὶ γὰρ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσου 6
γενομένων ἐκείνων ἀναφαίνεται καθαρῶς· αἰτιᾶται γὰρ
πολὺ μᾶλλον αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος οὐδὲν ἀντ-
ειπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τοιαύταις
5 αἰτίαις, ὡς τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προαιρούμενοι, καὶ
παντελῶς δεικνύουσι καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἐν τῷ
πολιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς·
καὶ γὰρ καὶ ὅπως φέρουσι τὰς συμφοράς, καὶ ὡς διά-
κεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς.
10 ἆρ' οὖν καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα, 7
καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ τῆς πόλεως, καὶ ἀεὶ
θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ'
ὑμῶν ᾠχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τε
ὧν παρεσχόμην αὐτῷ κομιούμενος καὶ προμηθείας δη-
15 λονότι τευξόμενος παρ' αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ 8
ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημάδην ἔχοντα
καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα καὶ χρυσᾶς ἔχοντα
φιάλας, Ἡγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν
Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βεροίᾳ, καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας
20 καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν 9
οὐδὲ πρὸς Θηβαίους οὐδ' εἰς Θετταλίαν ᾠχόμην παρ'
ὑμῶν, οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινάς, παρ' οἷς ἢ λοιδορεῖν
ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμήν, ἢ λοιδορουμένης αὐτῆς
ἀκούειν, ἀλλ' εἰς Ῥόδον ἀφικόμην, οὔτε μὰ τὸν Δία
25 δυσμενῶν ὑμῖν οὔτ' ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώ-
πων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ⟨ὡς⟩ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν 10

3 αὐτοὺς om. a¹mV. — 4 φυγόντες amV. — 6 τῷ] τοῖς f. — 8 γὰρ καὶ] γὰρ V. — 10 οὖν ὡς V. — 11 καὶ ἀεὶ Blass: ἀεὶ f, καὶ δὴ a, ὡς δὴ mB. — 14 παρεχόμην V. — 15 αὐτοῦ R.: αὐτῷ. — 16 πανδοχεῖα f. — 18 δὲ] μὲν am. — 19 βερροία amB. — 24 ῥώμην am¹. — 25 δυσμεναίνων am. — 26 ὡς add. Blass. — ἑαυτοῦ AV.

πατρίδος ἑστάναι κατειρωνευομένων ἔμοιγε τῆς συμ-
φορᾶς εἶναι μᾶλλον ἢ στεργόντων ἐδόκει τὴν πόλιν·
τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς πορρω-
τάτω μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς
11 ὄμμασιν ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ 5
γὰρ οὐδ' ἐνταῦθα μείνας[, ἐν Ῥόδῳ,] φανείην ἄν, ἀλλὰ
τῆς περαίας ἑλόμενός τι φρούριον μικρόν, Ἄμον·
κἀνταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων, ὅσων
εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου
μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκεῖς προδόντα 10
καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, κάθημαι
μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα καὶ δυοῖν μόνων γνω-
12 ρίμων καὶ τῆς μητρός, ἣ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομη-
κοστὸν ἔτος ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς
μοι συμφορᾶς γενομένης, καὶ μετὰ γυναικός, ἣ συν- 15
εξέπεσέ μοι κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς καὶ μένειν
ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς
πόλεως μᾶλλον ἢ τοὺς νόμους ἐπισταμένη, καὶ μετὰ
τριῶν παίδων οὐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς
ἐπαισθομένων, οὐδὲ ὁποίαν ⟨μὲν⟩ αὐτοῖς ὁ θεὸς δέδωκε 20
γιγνομένοις πατρίδα τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ'
13 εὐθέως γενομένων ἀφῄρηται πάλιν. καὶ ἕτεροι μέν,
ὡς ἔοικε, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ

1 κατειρον. V. — 5 ὄμμασιν: ὀφθαλμοῖς B. — 6 ἐν Ῥόδῳ del. Wolf. — φανείη f^1 corr. 1. — 7 περαίας Markl.: στερεᾶς. — μικρὸν φρουρίον amB. — Ἄμον v. Wilam.: ἄμμον; del. W. — 8 ταλ.] add. δυοῖν O (ex ep. IX), del. Wolf. — ὅσον fam^1, corr. 2. — 10 ὕστερον del. W. — 12 καὶ μόνων m, μόνοιν ς, μόνον cp. — 14 σὺν a^1m^3B: ἐν fa corr. 1 m^1. — 15 γενομένης om. a. — 17 ἀναγκάζοντος fm^1a^1 supra ο scr. α. — 18 ἐπισταμένην Barb. — 20 ἐπαισθανομένων Barb. — μὲν add. Blass. — ἔδωκε ς. — 21 τὴν Ἀθ. π. del. ci. Wolf. — 22 ἀφῄρηται R.: ἀνῄρηται f, ἀνῄρηνται amB. — πάλιν Tayl.: πόλιν. — 23 ἔοικε τοὺς ς: ἔ. ἢ τούς. — τοὺς ἢ Wolf: ἢ τοὺς

γενηθέντας ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοποιήτου πατρὸς οὖσιν οὐδ' ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι,
5 καὶ τρέφονται πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. 14 καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούργου παίδων Δημοσθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει, καὶ δεῖται καλῶς ποιῶν χαρίσασθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἄλλ' ἢ Ἀθηναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς καὶ χαρισά-
10 μενοι, ἐποιήσατε· καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἔθος ἐστὶν καὶ χαρίζεσθαι πάλιν· 15 ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ παίδων οὐκ ἂν ὑμᾶς πείσαιμι δεόμενος, ὡς μή μοι ⟨μὴ⟩ μόνον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοί ⟨θ'⟩ ἅμα καὶ φυγάδες ὄντες, οὔτε ἀδικήσαντες παῖδες
15 ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἑαλωκότες, τὰ μέντοι τῶν ἑαλωκότων πάντα πεπονθότες; εἶτα τελευτήσαντος ⟨ἂν⟩ ἀναμνησθεῖτέ μου, καὶ χαρίσαισθε τὰς δεήσεις, νῦν ⟨οὐ⟩ προσέχοντες ἡμῖν; ἀλλὰ καὶ πράξατε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ συνήθη τε αὐτοῖς καὶ
20 μέτρια ποιοῦντες. 16 οὐ γὰρ ἂν δὴ ⟨τῶν⟩ τρόπων ἀποσταίητε καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς

1 γεννηθέντας AV. — ἢ] δὲ am^1, τοὺς μὲν ... τοὺς δὲ ci. Blass. — ἡμᾶς A. — 4 αἰτίας αἰσχρὰς A. — 6 παίδων] λόγων a^1. — Δημοσθ.] cf. epist. III. — 8 ὑμεῖς a^1, ἡμεῖς corr. 1. — 9 αὐτοὺς cum p del. Blass. — 10 ὀργίζεσθε V. — 11 χαρίσασθαι fB. — 12 πείσαιμι f (ci. W.): πεισαίμην amB, πείσαιμ' ἂν R. — 13 μή μοι μὴ R.: μή μοι. — 14 θ' add. Blass (hiat.). — οὔτε ... 15 ὄντες om. Barb. — 16 τελευτήσαντος a (ci. R.): τελευτήσαντες fmB. — 17 ἂν ἀναμνησθεῖτε Blass: ἀναμνήσθητε (-θῆτε R.). — χαρίσαισθε R.: -σασθε fa^2 (-σασθαι a^{1}mB). — 18 νοῦν m. — οὐ add. R. — προσσχόντες L^3 Blass. — πράξετε fB (ἀλλὰ γὰρ εἴξατε R.). — 19 τε om. a. — 20 δὴ] διὰ a^{1}m^1. — τῶν add. Tayl. — 21 καταλύσετε fa, κωλύσετε m^1, κωλύσαιτε m^2. — 22 finem ep. inde ab ἐπὶ χρηστότητι in f suppl. m. IV. — μείζω om. a^1.

ἔσχεν ἢ ταῖς ἄλλαις ⟨ἀρεταῖς⟩ πάσαις ἡ πόλις. οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύσειε πλέον κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι
17 τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρακαλῶν — οὐκ Αἰσχίνης, οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεούς· οὐ γὰρ αὐτάρκης οὐδ' εὐτυχὴς πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμήν, καὶ μάλιστα νῦν, ἐμαυτοῦ χάριν πείθειν δοκῶν· ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος, οἷς ἀναγκαιότερον δήπουθεν ἢ Μελανώπῳ καθ' ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν.

1 ἀρεταῖς add. mg. L^1 R. — ἡ πόλις] ἧν πόλεσιν m^3. — 2 πλέον q: πλεῖον. — ἡμᾶς f^4m. — 3 ἢ] ἣν f^4a^2. — 3 sq παρακαλῶ V. — 4 οὐκ om. f^4a^2, ἀλλ' οὐκ m^3. — οὐδαμοῦ f^4a^2, οὐδαμ^{o} a^1. — 5 εὐπειθὴς ς. — 7 δοκῶ V. — παλαιὸν Drerup. — ἡμῶν f^4. — 8 τὸ om. V. — οἷς om. f^4am^1, ᾧ m^3 s. v. B. — 9 ἢ] ὡς f^4am^1. — προσέχοιτε f^4am^1, προσέχοιμι V.

αἰσχίνου ἐπιστολαί subscr. f^4, τέλος τῶν αἰσχίνου ἐπιστολῶν m.

FRANKII

INDEX NOMINVM.*)

*) [ ] indicat ea quae suspecta,
( ) ea quae e poetis ab Aeschine allata sunt.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

INDEX AESCHINEUS

COMPOSUIT

SIEGMUND PREUSS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCVI.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.
ANASTATISCHE DRUCKEREI C. PARIS BERLIN, N.58

INDEX VERBORVM.

169 186b 227 236 250. *σπονδάς* 2, 141. *ὅστις δ' ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον -εῖ, ὅρκον -εῖ, νόμον -εῖ, δημοκρατίαν -εῖ, ὧν οὔτε -ῆσαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενὶ οὔτ' -θέντα ἑτέρῳ δοῦναι* 3, 198. III. 1) *-ῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν* 2, 181. 2) a) *μή με -εῖτε (χρυσίον)* 3, 238. b) add. acc. dupl.: 3, 120 132 151 183.
sq. infin. 3, 167.

αἰτία. 1) = crimen: subi. 2, 5. — gen.: pend. a subst.: 2, 64 1, 48 3, 228 2, 1. — 1, 109. — 3, 254. *ἀπό* 1, 175. *ἐπί* 2, 4. *περί* 1, 87 122. — dat.: 2, 146 3, 163 1, 122 179 3, 223 2, 5. *ἐν* 3, 80. *ἐπί* 1, 75 2, 158 3, 225 235. — acc.: *ἀκούειν* 2, 44 3, 285. *ἀνοίσειν* 3, 215. *ἀπαιτεῖν* 1, 119. *ἀπολύσασθαι* 2, 2. *ἐμβαλών* 2, 145. *ἔχειν* 2, 183. *ὑπομείνας* 3, 139. *ἤνεγκα* 2, 4. sim. 3, 216. — *εἰς* 1, 155 3, 160. *ἐπί* 2, 154. *κατά* 1, 109. *πρός* 2, 1. — 2) = causa: acc.: 2, 10 3, 237 1, 178 2, 36. *διά* 2, 30. — 3) *ὅ τι δὲ πράττων ἢ πάσχων, ἀμφίβολος ἡ α.* 3, 162.

αἰτιάομαι. I. abs.: 2, 12 3, 228. II. 1) acc. 2, 24. 2) inf.: 1, 51. — 1, 86 3, 223. — 2, 9 125 146.

αἴτιος. 1) *τί ποτ' ἐστὶ τὸ α.*, *ὅτι* .. 3, 79. acc. *τὸ α.* 3, 139. 2) c. gen.: *ἀτυχημάτων* 3, 57. *δ*: 2, 39. *κακῶν*: 3, 147 188 226 253 *κ*: 2, 117. *π*: 2, 39 3, 129. — *τοῦ ταῦτ' ἐξεργασθῆναι καλῶς (τὸ) γεγενῆσθαι τούτων -ον* 3, 286. 3) c. dat.: *ἔσται αὐτὸς ἑαυτῷ ἕκαστος -ος* 1, 193. 4) c. gen. et dat.: 3, 61 236 1, 3 3, 155 1, 56 3, 57.

αἰχμάλωτος. *-ον γυναῖκα* 2, 157. — [*-ος*] 2, 16. *-ον* 154. *περί* 2, 103. — acc.: 2, 100 156.

ἀκαιρία. *ἐπὶ τοιαύτης ἀ.* 3, 211.

ἄκαιρος. *τὴν ἄ. φιλονεικίαν* 2, 75. *ἀμαθὲς καὶ ἄ. (ἐστιν)* 1, 167.

ἀκαλλιερήτων neutr. 3, 131 152.

ἀκατασκεύων ‖ *ἀπαρασκ.* ‖ *αὐτῶν τῶν ἰδίων ὄντων* 3, 163.

ἀκήρυκτος. *πόλεμος* 2, 37 80. — 3, 230.

ἀκίνδυνα 1, 45.

ἀκίνητον 3, 75.

ἀκλεέστατα *διεφθαρκότα* 1, 158.

ἀκμάζω. *ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ* 2, 138. — c dat. 1, 24 3, 168.

ἀκοῆς 2, 149.

ἀκόλαστος. *παρ' -ῳ περὶ ταῦτα* 1, 42. *ἕτεροι ἐκ τῶν ἀ.* 1, 194.

ἀκολουθέω. 1, 139. — *εἰς* 1, 43.

ἀκόλουθος. c. dat.: 1, 125. — 3, 63.

νενικηκὼς .. **ἀκονιτί** 1, 64.

ἀκοσμία. gen.: 3, 4. *ἐκ* 1, 189. dat. 1, 169.

ἀκούω. I. abs.: *ὡς ἀκούω* 1, 132 135 3, 55. sim. 3, 54 162 2, 98. — 1, 17 45 3, 50 59 2, 7 3, 60 70 118 202. — *τοῖς -ουσι* 1, 31 [31] 2, 2 3, 12 53 229. sim. 1, 44 3, 170 221 2, 49 3, 228. — *(τἀληθὲς) ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι* 3, 127. *ὡς ἦν ὕστερον ἀκούειν* 2, 34. — II c. acc. et gen.: 1, 2 4 2, 16 cf. 2, 44. — III. c. gen. a) person.: 2, 1 155 [3, 201] 2, 24 3, 57 201 b) *ἀπολογίας* 2, 102. *ἀρᾶς* 3, 112 *ἐπιστολῆς* 2, 90. cf. 2, 134b. *κατηγορίας* 2, 4 56. cf. 2, 102. *λόγων* 2, 44 3, 8 *μαρτυρίας* 2, 69. *νόμων* 1, 36 3, 22 47. *ὀνειδῶν*

ἀπόδειξις. acc.: *ποιεῖσθαι: τὰς ἀ.* 1, 44 88. *ἡμῖν .., τί* 3, 165.

ἦρχον τὴν τῶν **ἀποδεκτῶν** *(ἀρχήν)* 3, 25.

ἀποδέχομαι. (*τοῦτο*) 2, 13. (*λόγους*) 2, 49 122. — *τὰ τοιαῦτα* 1, 169. *εὔνοιαν* 2, 142. *πράξεις* 3, 125.

ἀποδημέω. abs.: 2, 59 62. 3, 68 21 b. *ἐκ τῆς μετὰ Τ.* **ἀποδημίας** 1, 95.

ἀποδιατρίβωσι 2, 49.

ἀποδιδράσκω. abs.: 2, 69 3, 55. *-δράσῃ* 3, 167 161. — *κἀκεῖθεν* 3, 90. *ἐκ*: 3, 226 253. cf. 3, 161.

ἀποδίδωμι. 1) act. et pass. a) (*φυλακή*) *-έδωκε* ‖ *ἐπέδωκε* ‖ *τῷ δήμῳ .. συνιδεῖν τοὺς π.* 3, 75. b) *α*) c. acc.: (*Ἁλόννησον*) 3, 83. *δόγμα* 3, 125. *ἐκκλησίαν* 2, 84. *ἐπιστολήν* 2, 45. *κεφάλαιον* 3, 104. *β*) c. acc. et dat.: *Ἀμφίπολιν* 2, 21. *ἡμέραν* 3, 230. (cf. 2, 45.) *λόγον* 3, 21 54. cf. 1, 162. *μνᾶς* 1, 100. (*νόμους*) 3, 40. *ὅρκους* 2, 83 b 129 3, 74. *πόλεις καὶ πολιτείας* 3, 85. *χάριν* (*-ας*) 1, 47. *εἰς* 2, 143 3, 86. *ὕδωρ* 1, 162. *ψῆφον* 1, 93. — *τὰ ὑμέτερα* 3, 19 2) med. a) c. acc.: *τί οὐκ ἂν -δοῖτο* 1, 188. — 3, 66 1, 29. — *καιρούς*: 3, 92 226. *κτήματα* 1, 101 *οἰκίαν*: *Ναυσικράτει* 1, 98 105. *συνεδρίας καὶ συντάξεις* 3, 93. (*χωρίον*) 1, 99. cf. 1, 101. b) c. acc. et gen. pret.: 1, 96 b 99 3, 52.

ἀποδοκιμάζω. *εἰσήγημα* 1, 82: *καιρόν* 3, 211.

ἀποθαυμάζω. *-ων περιέρχεται .., εἰ ..* 1, 94. *-ζει .., εἰ μή* 1, 119.

ἄποθεν v. *ἄπωθεν.*

ἀποθνήσκω. 1, 13 145 [3, 252.] — *οἱ ἀναίτιοι -κειν ἔμελλον* 2, 142. sim. *ἐφ' αἷς* (*αἰτίαις*) 3, 235.

πλείστας **ἀποικίας** *ἀπεστείλαμεν* 2, 175.

ἀποκαλέω. c. dupl. acc.: (*με*) 3, 164 151.

ἐν ἡμῖν **ἀποκινδυνεύειν** *ᾠήθησαν δεῖν* 2, 104.

ἀποκληρόω. (*ἀρχὰς*) *ἐν τῷ Θησείῳ*, sed Blass *κληρ.* 3, 13 *φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα* 1, 33.

ἀπόκοιτόν *με τουτωνὶ γεγονέναι* 2, 127.

ἀποκόψειν *μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον* 2, 76.

ἀποκρίνομαι. I. 1) abs.: 3, 55 b 56 224. — 2) acc.: *ἃ κατὰ τῆς πόλεως* 3, 72. 3) *πρὸς ἐμέ, εἰς ὁποτέραν* 1, 159. II. sq. inf.: *αὐτῷ* 2, 133. cf. 3, 104. III. sq. *ὅτι*: *αὐτῷ* 2, 155. *ἐναντίον σοι τῶν δικ.* 3, 56. *τῷ Γ.* 3, 104 186 243.

ἀπέχετε τὴν **ἀπόκρισιν** 2, 50.

ἀποκρύπτω. 1) act.: *ἁρπάγματα τίς ἂν -κρύψαι χρόνος δύναιτ' ἄν* 3, 222. 2) med.: *ἔρωτα καὶ ἐπωνυμίαν* 1, 142. *καιρούς* 2, 165. *ταῦτα* 3, 141. — sq. *ὅτι* 3, 227.

ἀποκτείνω. omisso acc.: 2, 127 3, 244. — c. acc.: 1, 173 2, 30 3, 224 258. — 3, 243 1, 59. *χιλίους ἀκρίτους τῶν πολιτῶν* 2, 77 3, 235.

ἀπολαμβάνω. [*-λήψῃ* 2, 117.] 1) *ἐφ' οὓς* (*ὅρκους*) *ἥκομεν -ληψόμενοι* 2, 114. — *τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια* 1, 196. *τὴν ἡγεμονίαν* 3, 58. *λόγον* 3, 27 168. *λύτρα* 2, 12. *ὅρκους* 2, 98 101 103. cf. 2, 114. *χάριν* 2, 4 117. 2) *παρά*: 2, 117. 3, 27 58 168. cf. 1, 196. 3) *ὁ Ἀλέξ. ἦν -ειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ* 3, 164.

88 ἐν 3, 244. -αις ‖ μοιχείαις ‖ 1, 65. — obi.: γ: 3, 186. ζ: 2, 75. κ: 2, 169. λ: 2, 63. νικᾶν: 2, 80 3, 87 181. σ: 2, 169.

μάχομαι. 1) a) 3, 183. b) τἀναντία τοῖς Ἕλλ. 3, 116. τούτοις ἐν Μ. 2, 164. 2) ὑπὲρ .. περὶ .. αὐτῷ 3, 206.

μεγαλόφρων (ἦν ὁ δῆμος) 3, 182.

μεγαλόψυχος. 3, 212 2, 157.

μεγαλοψύχως 1, 145.

μέγας. I. 1) c. subst.: ἀδικημάτων μ. μέν 1, 13. -ίστων ἀ. 3, 129. μεῖζον ἀ. 3, 145. sim.: α: 3, 80 9 1, 180 3, 9. ε: 2, 116 3, 147 1, 14 20 72 90 44 3, 14 2, 117. ϑ: 1, 128 83. κ: 1, 88 3, 88 188 208-236 183. ο: 3, 16 66 2, 24. π: 2, 157 1, 157 2, 57. π: 2, 102. ϱ: 1, 58 62. σ: 1, 25 3, 46 2, 103 141 3, 177 238 1, 190 3, 19. τ: 3, 180 43 183. φ: 1, 139. χ: 3, 47. — τὰ μεγάλα .. τῶν ἔργων 3, 152. 2) 2, 146 3, 148. — 3, 17.

II. solum 1) τὰ τῶν μειζόνων ἀπόρρητα 2, 120. 2) neutr.: τὰ -ιστα τῶν αἰσχρῶν subi. 3, 53. — τῶν -ίστων 3, 20. μειζόνων 3, 218. — περὶ τῶν -ίστων 1, 189 147 188. ὑπέρ 2, 101. — καὶ τὸ -ιστον· 3, 49. τὸ δὲ -ιστον 3, 245. τρίτον δὲ τὸ -ιστον λέγω 3, 205. — ἰσχύειν μεῖζον: 3, 1 235. μέγα φρονεῖν: 1, 171 2, 37 125 3, 193. — τὰ μέγιστα ἀδικεῖν: 1, 91. cf. 3, 84 85. μεγάλα βλαπτομένην 1, 1. cf. τρία τὰ πάντων -ιστα 3, 141 1, 90. μεγάλα 3, 229 2, 128. δύο -ιστα 3, 70.

μέγεϑος. τῷ μ. τῆς ὀργῆς 3, 197. — τηλικαύτῃ τὸ μ. 3, 17. cf. 3, 77 141. τὸ μ. τοῦ κινδύνου 2, 1. κατά 1, 127.

ὑπὸ **μέϑης** καὶ βδελυρίας 1, 26.

μεϑίστημι. 1) transit. a) τὰς πολιτείας 2, 131. τοὺς ἐναγεῖς -έστησαν ‖ -εστήσαντο ‖ 3, 129. b) aor. med. c. acc. pers.: 3, 125. 2) intrans. a) -στῆναι 2, 35. πυλαγόρων -κότων (Weidner = discedere, Trentepohl = concedere de alqua re) 3, 117. b) ἐκ 3, 122. ἔξω 3, 165.

μεϑυσϑέντες 1, 58.

μειράκιον. -ον νέον 1, 75. φρονῶν καὶ -ον ὤν 1, 39. — ἐκ παιδὸς καὶ -ου 1, 121. τοῦ μ. 2, 166. -ων 1, 155. τῶν μ. 1, 175. ἐκ 1, 157. περί 1, 7 8 22. — -ῳ 1, 49. τοῖς μ. 1, 186. — -ον ἐλεύϑερον 1, 43. τὸ μ. 1, 171. εἰς 1, 157.

μέλει. c. gen. et dat.: 1, 158 3, 208.

ἐπὶ τοὺς συσσίτους **μελετᾷ** 2, 55.

μέλλημα. τὰ τῶν Ἑλλ. ἀναμένειν -τα 3, 72.

μέλλω. [ἤμελλεν ‖ ἔμ. ‖ 3, 164.] I. εἰς τὸν -οντα χρόνον 2, 183. πρὸ τοῦ τι τῶν -όντων γενέσϑαι 1, 128. τὸ παρὸν .., τὸ δὲ -ον 3, 223. II. sq. inf. praes.: 1, 4 22 39 116 123 144 167 168 3, 94 148 228 1, 135 3, 6 55 217 225 254 1, 44 3, 120 259 133 1, 145 54 3, 223 148 1, 11 2, 114 1, 134 2, 122 1, 180 2, 120 3, 54 [57] 149 189. ἔμ. 3, 126 et 2, 138 et 142 et 3, 235. — 1, 117 3, 153 1, 176. cf. 3, 154. III. sq. inf. fut.: τῶν -όντων ἔσεσϑαι 1, 127 3, 131. sim. 2, 132 104 3, 77. — τὸ -ον ῥηϑήσεσϑαι 1, 192. sim. 3, 8. — ἔμ. 1, 182 et 3, 27 141. ἤμ. 3, 93 164. cf. ἰέναι 2, 53 3, 204.

γορεύει 1, 10. sim. 1, 28 32 138 b 154 2, 106 3, 11 31 36 45 48 83 203 204. — ὃ ἀπαγορεύει .. μὴ πράττειν ἢ μηδὲ ‖ μὴ ‖ δημηγορεῖν 1, 40. — ἐξαρνοῦμαι 1, 136 3, 175. — οὐκ ἀπαγορεύουσι .. μὴ κηρύττειν 3, 35. c) ὥστε μή 1, 46 3, 53 91 143 174 223. ἐφ᾽ ᾧτε μή 3, 183. d) τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν 1, 105. sim. 2, 106 176 3, 127. — gen.: 2, 183 3, 61. ὑπέρ 1, 170 3, 1 91. — dat.: ‖ διὰ τὸ μή Baiter ‖ 2, 136. — διὰ τὸ μή .. 3, 80. 5) partic. a) μὴ γενομένης κρίσεως 1, 85. sim. 1, 131. (cf. 1, 145.) 150 192 2, 66 88 107 b 3, 87. b) τοὺς μὴ πειθομένους 1, 6. sim. 1, 112 161 2, 6. (cf. 2, 107.) 153 160 3, 78 121 182 229.

II. in contrariis 1) μὴ μόνον .. ἀλλὰ καί: v. μόνος II. 2) sq. ἀλλά a) ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γιγνώσκεται, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν μαρτυριῶν κρίνεσθαι 1, 90. sim.: imperat. (coniunct.): 1, 93 111 118 (ἀ. πολὺ μᾶλλον). 124 193 2, 127 3, 153 157 168 176 b 189 206 255 b. partic.: 1, 126 145 3, 68 247. inf.: 1, 75 99 152 195 2, 35 43 114 117 3, 53 101. (ὥστε) 223 247. εἰ 1, 120 3, 179 220. κἂν 3, 55. ἵνα 3, 64 67 183. — b) μὴ γὰρ .., ἀλλά: 1, 161 190—191. 3) ἀλλὰ μή: 2, 73 161 3, 83. 4) μὴ .. ὅτι .. ἀλλά: 1, 122 3, 167. — μὴ .. ὅτι .., ἀλλ᾽ οὐδέ: 3, 46. 5) εἰ δὲ .. σκώπτεται τῇ .. καὶ μὴ (= ἀλλὰ μὴ) τοῖς .. 1, 126. sim. 2, 119 133. cf. 3, 39 201. III. 1) μὴ οὐ: οὔτ᾽ ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ γεγονέναι . καὶ ἔτι καὶ νῦν εἶναι, .. τε .. οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχί 1, 136. 2) οὐ μή ποτε c. fut. 3, 177.

B) coniunct.: δεδιότες, μή 1, 194. sim. 2, 137 1, 60. (opt.) 2, 21 3, 53 212 2, 4. — 2, 159 3, 151.

ann.: ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς .. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκ. .. μηδέποτε κακοὶ .. γίγνωνται 3, 47. — ὡς ἐγὼ τοιοῦτόν τι διαπέπραγμαι μὴ μόνον εἰς .. ἀλλὰ καὶ εἰς .. 2, 5. ἤρετό με, εἰ μὴ μέμνημαι 2, 36.

μηδαμῇ 1, 176.

μηδαμοῦ. ἄλλοθι μ. 3, 32 34 43 48.

μηδαμῶς ὑμεῖς .. ἀπολύσητε 3, 214.

μηδέ. I. 1) προσαπείπῃ μηδ᾽ ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι 3, 45. 2) = μή: μηδ᾽ ὁσίως ϑ. 3, 121. II) = ne .. quidem: 1, 17. (μηδ᾽ ἄν) 1, 20 29 40 48 181 3, 73 201. III. praecedit negatio: μή: 1, 13 19—20 octies. 114 138 152 190 2, 63 88 179 3, 23 b 65 70 156 b 202 205. — μηδαμῇ: 1, 176. — μηδέ: 3, 121 quater. — μηδείς: 2, 115 126 3, 22. — μηδέπω: 3, 221. — μήποτε: 3, 111 quater. cf. 3, 121. — μήτε .. μήτε .., μ. 3, 44. IV. μήτε .. μήτε .. μηδέ: 3, 111. cf. 3, 44.

ann.: 1) μηδὲ .. μηδείς 3, 44 45 202. μηδὲ .. μηδεὶς μηδέποτε 1, 19. μηδὲ .. μηδέποτε μήτε .. μήτε 1, 20. μηδὲ .. μήτε .. μήτε 2, 115. 2) μηδὲ .. ἀλλά: 1, 176 3, 23.

μηδείς. I. = οὐδείς: 2, 163 3, 40. II. 1) c. subst.: 1, 19 3, 169 220 2, 120 3, 114 2, 126 115 3, 127 2, 145 3, 216 1, 175 3, 157 257 2, 87. 2) ἀγαθόν 2, 118 3, 226. αἰσχρόν 1, 121. III. add. 1) ἄλλος: 3, 44 45. μ. ἄλλ᾽ ἤ 1, 154. 2) ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον 3, 154.

162.) Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεύς 3, 194. — ὁ Βυζάντιος Πύθων 2, 125. — Κρίτωνα τὸν Ἀστυόχου 1, 156. sim.: 1, 156 171 2, 70 126 166 172 175. (cf. 3, 103.) Ἀμφίπ. τὴν Ἀθηναίων 2, 32. sim. 2, 73. — ὁ Ἀρίζηλος . . [ὁ Τιμάρχου τουτουὶ πατήρ] 1, 103. cf. 2, 150. — Λευκωνίδου τοῦ Φιλτωτάδου κηδεστοῦ 1, 115. sim.: 1, 115 120 2, 10 15 b 26 33 78 b 130 (135) 143 151 169 3, 61 65 85 103 162 242 — ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρωβύλος 1, 71 3, 87. τὸ τοῦ παιδὸς (ὄνομα) Ἀλεξάνδρου 1, 166 168. τὸν κίναιδον Δημοσθένην 1, 181. sim. 3, 115. τοῦ Μολοττῶν βασιλέως Ἀλεξ. 3, 242. — τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα Ἀλεξίμαχον 2, 85. sim. 2, 85 148.

ann.: τοῦ ἀνθεστηριῶνος μ. 3, 98. cf. 2, 90 3, 27 67.

ὀβολούς 1, 97 107.

ὀγδοήκοντα 1, 56.

ὄγδοος. τῇ ὀ. ἐπὶ δέκα 2, 61. [illegible] n. 3, 68. τῇ ὀ. ἱσταμένου τοῦ ἐλαφ. μηνός 3, 67.

ὅδε. I. c. subst.: ὁ Σίσ. ὅ. 2, 43. τ. τοὺς ἀγρίους ἄνδρας, Κ. καὶ Α. καὶ Θ. 1, 52. τ. τὸν ἄνδρα 3, 155. sim.: γ: 3, 36. η: 2, 167 3, 7 1, 93 2, 4 3, 74 117 182. κ: 3, 8 56 216. ν: 3, 154. π: 3, 154. ψ: 3, 101 219. II. neutr.: τάδε subi. 3, 169. obi. 3, 110. μέχρι τοῦδε, sed Blass δεῦρο 3, 24.

ἦσαν δὲ καὶ **ὁδοποιοί** 3, 25.

ὁδός. περὶ . . τῶν Ἐννέα -ῶν 2, 31. περὶ . . τῆς ἐπὶ Θρᾴκης -οῦ 2, 98. — τοὺς -ῷ πορευομένους 1, 74. ἐν ταῖς ὁ. 2, 97. ἐπὶ ταῖς ὁ. 1, 124. — δέδεικται φανερὰ -ός, δι' ἧς 1, 90. εἰς 1, 59. κατά 2, 40.

ὠδυνᾶτο μάτην . . ἀνηλωκώς 1, 58.

ὀδύρομαι. -όμενος 1, 147. — θάνατον 1, 143.

ὅθεν. I. relat. 1) a) ὅ. . . ἐντεῦθεν 2, 11. — 2, 147. — 3, 87. — b) 3, 61 236. — 2, 88 [23]. 2) pertinet ad totum enunt.: 2, 176 3, 114 172. II. interrog.: 1, 102 3, 41.

οἶδα. I. abs.: ἄριστα (adv) 1, 90 ὡς ἴσασι 2, 106 150. τοὺς εἰδότας 3, 237 2, 153. II. add. acc. 1) a) person.: κάλλιον ἤ 1, 56 158 2, 78. — ἀκριβῶς 1, 119. b) rei: ἐκεῖνο 3, 6. ταῦτα 2, 15. ὅσα σαφῶς 1, 78. — τὸ αἴτιον 3, 139. sim. 3, 97 199. — τὴν ἀνωμαλίαν . . 2, 54 η: 2, 54. κ: 2, 54. νόμους 1, 18. ὀνόματα 3, 82. π: 2, 146. φ: 2, 54. χάριν ὑμῖν 3, 47 177. 2) anticip.: 2, 73. cf. 2, 54 146. εἰσομένους 1, 118 III. sq. εἰ: = ὅτι 1, 80 = ob: 1, 118. IV. sq. ὅτι: 1, 5 11 25 36 44 55 65 84 89 141 2, 44 55 93 145. ἐκεῖνό γε 3, 6 b 8 93 160. ἐκ 184 246 247. — ἀκριβῶς εὖ οἶδ' ὅτι κατέγνωτ' ἄν 1, 79. V. sq. partic.: 1, 2 47 50 92 2, 100 3, 119. — 1, 73 3, 99 2, 20. VI. sq. interrog. obl.: 1, 20 37 113 164 2, 19 40. cf. 2, 73. οὐκ οἶδ' ὅπως 1, 52. ὡς 2, 54.

οἴκαδε. 2, 40 1, 175 186. ἐπανελθὼν ο. 1, 145 3, 212 246.

οἰκεῖος. 1) a) εἰς -αν αὐτοῦ γυναῖκα 2, 154. sim. πράγμασι 2, 49. -ότατα σώματα 3, 78. b) praed.: 2, 78 3, 255. 2) οἱ ο. 2, 15. τοὺς ο. τῶν τελευτησάντων 3, 153. παρὰ τοῦ πάντων -οτάτου 2, 77 obi.: τοὺς ἑαυτῶν -ους 1, 186. περὶ τοὺς ο. 1, 116. πρός 3, 225.

sim. 23 3, 16. sim. 189 231. — 1,6 2,22. — 1,174. — 3,176. sim. 3,208 b 209 257. — 1,128. sim. 3, 256. b) 1, 187 1, 11. sim. 1, 174. — 1, 167 3, 45 b. — 3, 30. sim. 3, 6 88 124. — 1, 80. — 3, 249. — 3, 233. — c) 1,5. d) 3,229 241. — 2,49. e) *ὥσπερ ὅ.* 3, 59.

ann.: *ὅταν* pro *εἰ* 3,45. pro *ἐάν* saepe: 1, 167 187 (3, 45) 3, 200 208 229 237 241 249. cf. 2, 107.

ὅτε. ubique cum indicativo. 1) de tempore a) c. imperf. α) *ὅτε ‖ ὅτι ‖ αὐτοῖς ἠνώχλει* 1,58. sim. 1, 62. *χρησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ* 1, 63. sim. (*ὅ. καί*) 1, 64 80 110 138 168 2, 20 28 59 67 67 76 82 97 109 111 144 157 182 3, 67 76 116 154 181 187 226 255. cf. 3, 163. β) = solange: 1,102. b) c. aoristo: 1, 81. (cf. 1, 168.) 2, 149 3, 24 27 51 52 222 [2, 58]. *πρῶτος (καιρός), ὅτ' .. διέβη, ἤκμαζε δ' ..* 3, 163. c) c. plusqpf.: *ὅ. ἀρτίως* 3, 191. 2) a) 2, 4 b. — *μνημονεύειν* 2,12. *μέμνησθε ..; ὅτ' ἔφη .. καὶ πάλιν ὅ. .. ἔλεγες* 3, 166 et 167. cf. 3, 222. b) 2, 6. 3) vi causali: 2, 140.

ὅτι. [*εἶπεν, ὅτι* (sq. orat. dir.:) 2, 28 50. sim. 1, 147 3, 22 119 186 243 244.]

I. = daß 1) pend. a verbis: v. *ἀγνοέω* III. v. *ἀκούω* VIII. *ἀναγορεύειν*: 3,10 42 49. *ἀνεκήρυττον* 3, 41. *ἀναμνήσθητε* 3, 31. cf. 3,154 2,180. *ἀπαγγέλλειν*: 2,12 13 119. v. *ἀποκρίνομαι* III. α: 3, 227 208 2, 116 (cf. Trentepohl p. 45). γ: 3, 132. δ: 3, 8 1, 18 3, 159. v. *διδάσκω* IV. 1). 3, 119. ε: 3,22. v. *οἶδα* IV. v. *εἶπον* V. 1). 3, 180 12 26 116 2, 48 1, 11. κ: 3, 246 154. v. *λέγω* V. 1). (2, 137.) v. *μαρτυρέω*. (2, 64.) cf. 2, 135. *μεμνῆσθαι*: 1, 119 3, 235. ο: 1, 161. *ὁρᾶν*: 1, 71 77. π: (*ὅ. .. ἀποθανεῖται, .. μέλλοι*) 1, 145 146. cf. 3, 31 3, 5 2, 135 2,17. cf. 2,110. υ: 3,16. φ: 3,155 2,73. 2) a) *ἐνθύμημα* 2,110. *ἐπιστολῆς* 2, 90. sim. 2, 134. *μαρτυρίας* 1, 99. *σημεῖα* 2, 103. sim. 3, 46 177. b) *ὅτι ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Ἀ.* 1, 104. sim. 1, 115 2, 19 46 54 73 85 107 134 143 170 3, 15 (46) 75 101 105 112 124 187 252. sq. *ἀκούσατε*: 3, 22 47 68. *μαθήσεσθε*: 3, 30 70. 3) *ἔναυλον* 3, 191. — *δῆλον* 2, 128 1, 76 69.

II. *μὴ ὅτι .. ἀλλά*: 1, 122 3, 167. *μὴ ὅτι .. ἀλλ' οὐδ'* 3, 46.

III. = weil (daß) 1) vi causali pertinet ad totum enuntiatum: 1, 13 b 19. (*διὰ τί; ὅτι*) 28 43 112 126 173 178 184 2, 6 116 3, 21 49 116 131 229 231 236 243. (*διὰ τί; ὅ. δωροδόκος, ὅ. δειλός, ὅ. τὴν τάξιν ἔλιπε*) 3, 244 252. 2) a) *ἠγανάκτουν* 2, 16. *ἐπαινῶ καὶ .. ἀγαπῶ* 2,5. sim. 2,24 3, 234. cf. 2, 156. ε: 2, 30. (cf. 3, 220 *εἰ.*) 2, 153. sim. 3, 234. μ: 3, 99. π: 2, 156. σ: 2, 45. χ: 1, 44 112. b) 3,166 47. cf. 1,108. 3) *τί ποτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον, ὅτι .. γεγένηται* 3, 79. 4) *διὰ τοῦτο .., ὅτι* 1, 73. sim. 3, 191. *κατὰ ταῦτα, ὅτι* 1, 108. *παρὰ τοῦτο, ὅτι* 3, 131 2, 89.

IV. = insofern, dadurch daß: *πρῶτον μέν, ὅτι* 3, 141. sim. 3, 145.

ann.: cf. Trentepohl p. 42 et

Postscriptum.

Friderici Franke editione altera (Lipsiae 1883) usus hunc composueram indicem abhinc septem annos, cum B. G. Teubner ad me perscripsit Fridericum Blass Aeschinis recensionem ad fidem codicum denuó constituturum esse. Cuius editionis postquam prodiit lectiones discrepantes ilico rettuli in commentarium huius indicis.

Ea vocabula, ex quibus adverbia praepositiones genitivi pendent, notantur principiis nominum; item notantur substantiva, ad quae referuntur adiectiva vel pronomina vel alia. Sub voce *ἄλλος* pag. 7 (vers. 12) significatur littera *α* (ante 1, 49) substantivum, ad quod refertur *ἄλλος*, exordiri ab *α* (*ἄνθρωπος*); vel sub voce *ἀπό* pag. 16 verbum a quo pendet *ἀπό* exorditur ab *α* (*ἀνακρ.*).

---

b = bis
c. = cum
sim. = similiter.